THE

RAKSHANYA YÀTHRIKUM:

A

TAMIL POETICAL WORK,

BASED ON THE STORY

OF

THE PILGRIM'S PROGRESS

OF

JOHN BUNYAN.

BY

H. A. KRISHNA PILLAI,

PALAMCOTTAH.

First Edition, 1,000 Copies.

MADRAS:

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1894.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இது

பாளையங்கோட்டை

H. A. கிருஷ்ண பிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

முதலாம் பதிப்பு

சென்னபட்டணம்.

இந்திய கல்வி அபிவிர்த்தி சங்கத்தாரால்

கி. க. அ. சங்கத்தாரது அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௯௪.

PREFACE.

It is an acknowledged fact that the Tamil Christian Church is sadly deficient in vernacular literature of a really high-class order Many of the works at present in existence are mere translations,—and for the most part very literal ones,—of popular English books Moreover they are written in a style which, while it is intelligible to the ordinary reader, possesses no pretensions to literary merit and does not attract the attention of the more thoughtful and intelligent section of the Tamil community The author of the book before us has, therefore, at the cost of much time and pains, laboured to produce something which shall be really worthy, from a literary point of view, of "the glorious Gospel of the blessed God." The devout and intelligent reader must judge for himself as to the measure of success which has been achieved

A few remarks are necessary, by way of introduction, in order to elucidate the object and nature of the poem which is now, for the first time, placed before the public

1. **The author's object.**—As its title implies, the work in question is based, as regards its general plan and structure, on John Bunyan's immortal allegory, "The Pilgrim's Progress" The aim of the author has been to adopt the plan of that inimitable story, but so to clothe it in new and elegant attire as to present it to us in a really Tamil guise Those who are acquainted with Tamil poetical compositions and the laws which govern them will be aware that there are certain features, in respect of arrangement and illustration, which are considered indispensable These fea-

tures will be found to have been faithfully preserved, except where the observance of them would have been inconsistent with the higher laws of Christian truth and purity. The result of our author's labours, spread over a period of no less than 14 years, is a beautiful classic poem, comprised in 5 books, which are divided into 47 sections or cantos and contain in all about 4000 stanzas

2. **Points of contrast with Hindu poems.**—While our author has followed, wherever possible, the accepted laws relating to Tamil poems, it will readily be seen that certain points of difference present themselves, arising, for the most part, from the grand requirements of the Gospel For example, those impure metaphors and questionable similes which defile the pages of so many Hindu books are conspicuous by their absence here. There is a like omission of that tendency to gross exaggeration and of that puerile fondness for the wonderful and the incredible which form so striking a feature in the famous Indian epics. The mind of the reader is directed here, throughout, to "things that are true, honest, pure, lovely, and of good report." Attention is also directed to the fact that the author has sought to avoid ambiguity both in style and language Whereas many Hindu poets labour to obscure their real meaning in difficult and ambiguous stanzas, our author, on the contrary, has stated his intention most clearly in the preface and has written in a style which, while it is distinctly good and classical, will yet be easily intelligible to those who have anything like a fair knowledge of the Tamil language It ought to be added that the present work differs from the standard Tamil classical poems in the free use it makes of Sanskrit words. The traditional usage of Tamil poetry is to avoid an admixture of foreign words , but, in these days, Sanskrit has so completely permeated the Tamil language and its rich and mellifluous words are in such repute that our author has felt fully justified in adopting an independent course in the matter.

3. **Features deserving special notice**—Though adopting the main framework of the "Pilgrim's Progress", it will be found that the poem before us is original in many particulars Every opportunity has been seized, consistently with the continuity of the story, for the introduction of fine passages which clearly enunciate the distinctive truths of the Gospel, as contrasted with the tenets of Hinduism The existence of a future state,—the true doctrine as to heaven and hell,—the teaching of the Bible as to sin and righteousness,—the consequences attending merit and demerit both in this world and the next,—the Gospel plan whereby Divine justice and mercy meet together in perfect harmony,—the advantages of connexion with the Church of Christ and the bright reality of the 'communion of saints',—the spiritual exercises of Christianity in contrast with the ceremonial observances of Hinduism,—'the means of grace afforded us here and the hope of glory hereafter',—all these themes and topics are finely treated by the author Quite a number of model sermonettes and exhortations are interspersed throughout the poem It should be specially noticed also that those attributes which are so highly extolled by the Tamil moral poets (e g patience) are here held up to view, so to speak, in the light of the Gospel and transfigured by the glory which falls on them from the face of Jesus Christ The careful reader will hardly fail to recognise, also, a wealth of illustration and quotation taken both from the inspired pages of Holy Scripture and also from standard Tamil works.

The thanks of all who love the Tamil language, and especially of those who wish to see a vernacular Christian literature worthy of the name, are due to Dr Murdoch and the Christian Literature Society for their kindness in publishing the book before us They have never yet published a Tamil book more deserving of patronage and support I would specially commend this book to all Principals of Mission Colleges and Schools as a class-book to be

studied and as a vehicle for conveying to the minds of Hindu students the great verities of the Gospel in a form which cannot fail to attract and interest Having read the whole of it myself carefully, and derived much pleasure and benefit therefrom, I can the more readily recommend it warmly to the notice of others, in the earnest hope that God will bless the author's effort and use it to glorify His Holy Name

PALAMCOTTAH, *March 31st, 1894.*

T WALKER,
Missionary, C M. S.

முகவுரை.

திரியேக தெய்வத்தின் திருவருட் பிரசாதமே பல ஹேதுக்களைக் கொண்டு என்னுள்ளத்தில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்மேல் அவாவையும், கவலையையு மூட்டி,

"இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறும்பென வேகு மாக்கம்
ஒருதலை யானுங் காணா துணங்கிய"

என்னை என் குடும்பத்தோடு இரக்ஷணிய பெருமானாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய திருவடிகளுக்குக் கொத்தடிமையாகத் தடுத்தாட்கொண்டு, இம்மட்டுந் துணை நின்று ஈடேற்ற வழியில் நடத்தி வருகின்றது. அதுவே இரக்ஷாபெருமானின் திவ்விய காருண்யச் செயல்களை எப்போதுஞ் சிந்திக்கவும், செந்தமிழ்க் கவிமாலை சாற்றி அவரது திருவடிகளைத் துதிக்கவும் வேண்டுமென்கிற வாஞ்சையையும், என்னை சிலாக்கிய இரக்ஷணிய சத்தியத்தை என் சுதேசிகளான

"முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை போகிய
உத்த மக்கவிகட்கு"

ஓர் அணிவாய் வற்புறுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை என்னகத்துத் தோற்றி, மேன்மேலாக வளர்த்து வந்தது. ஆதலின் இரக்ஷணிய வேதத்தின் உத்தர பாகமாகிய சுவிசேஷ சத்தியத்தையும், ஆங்கிலேய பக்த சிரேஷ்டனொருவர் இங்கிலிஷ் பாஷையில் வாசகரூபமாக, அதி யுசிதமாக, வெகு விநயமாக, வரைந்து தந்த "பில்கிரிம்ஸ் புரோகிரஸ்" என்ற கிரந்தமொன்று அநேக பாஷைகளில் மொழியாக்கப்பட்டு வழங்கி வருமாறு தமிழிலு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெகு காலமாய் இந்நாட்டிற் பயன்பட்டு வருகிற "மோக்ஷ பிரயாணம்" என்ற புஸ்தகத்தி லடங்கிய அருமையான பொருளையும், அதன் கருத்தையுந் தழுவித் தேவ கிருபையை முன்னிட்டு இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் என்ற இந்தக் காவியத்தைச் செய்யுட் பாவாக இயற்றத் துணிந்தேன்.

2. திருவருட் பலத்தால் என் உத்தியோக விஷயத்திற் செலவிட்ட நேரம் போக மீந்த நேரங்களிலும், விசேஷமாய் வியாதிப்பட்டிருந்த இராக் காலங்களிலும் உழைத்து இந்த நூலைச் செய்து முடிக்க அருகனானேன். ஆரம்பந் தொடங்கி உத்தேசம் ஆயிரஞ் செய்யுள் முடியுமட்டாக (பின்னை யெனக்கு ஜீவன் கிடைத்தபோதிலும்) இந்த நூலைப் பூரணமாய்ப் பாடி முடிப்பேனென்ற நம்பிக்கை கிஞ்சித்துமில்லாதிருந்தது. ஆனபோதிலும், அப்போதப்போது பாடி முடிந்தவற்றில், பாளையங்கோட்டையில் மாஸந்தோறும் பிரசுரமாகிற "நற்போதகம்" என்னும் பத்திரிகையில், கொஞ்சங் கொஞ்சம் அச்சிடுவித்து வந்ததினால், அம்மட்டில் வித்வான்களான சில சிநேகிதர் வாசித்துப் பார்த்துத் 'தமிழ் நாட்டில் இது பிரயோஜனப்படக் கூடியது, இளைக்கரியாது பாடி முடிக்கவே வேண்டும்' என்று பலவாறாய் வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்ததினாலும், எனக்குள் ஆதிதொட்டுள்ள பிரீதி வரவரக் கூடித்து வந்ததினாலும், காலங் குறுகாது நீடித்ததினாலும் சும்மா வீண் காலம் போக்குவதில் இஷ்டமில்லாததினாலும், இது வைதிக காலக்ஷேபமாக வாய்த்ததினாலும், மனசில் ஊக்கமுண்டாகித் தொடர்ச்சியாய் விடாப்பிடியாய் முழு பலத்தோடு முயற்சித்து வந்தேனெனினும், ஆண்டாண்டு நேர்ந்த பல விக்கினங்கள் இடையூறுகளால் தடுக்கப்பட்டு இடைக்கிடை சிறிது காலம் ஒரு செய்யுளாவது பாடவும் வாய்க்காமற் கழிந்து போனதுமுண்டு. ஆயினும் [illegible] அனுக்கிரகம் முற்றுப்பெறச் செய்தது. கடவுளுக்கே ஸ்தோத்திரம்.

3. 'இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்' என்றதென்னையெனில் — ஆன்ம ஈடேற்றத்தை விரும்பியோருடைய உள்ளத்து அப்பேறு லபிக்குமட்டாக வைதிக மார்க்கத்து நிகழும் சிந்தா யாத்திரையின் ஆதிதொடக்கமான சம்பவங்களின் விருத்தாந்தத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறது என்பதேயாம். அஃது எவ்வாறெனில், அதன் பொழிப்பு வருமாறு —

அநாதி நித்திய ஸ்வயம்புவாய், அகண்ட பரிபூரண வஸ்துவாய், அனந்த கல்யாண குண சம்பந்நராய், சகலலோக துரந்தரராய், விளங்குகின்ற திரியேக தெய்வமாகிய கடவுள் வேந்தன், பூமண்டலத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதில் தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து

பிரஜைகளுக்கு விதிநிஷேதங்களை ஏற்படுத்தி, சகல நன்மைகளையும் பிரதிதினமும் அருளிச்செய்து, செங்கோல் செலுத்தி, அரசாண்டு வருகிறானென்பதையும்,—பூர்வந் தொட்டு, ராஜ துரோகியாய், ராஜ விரோதியாய், ஏற்பட்ட பைசாசத் தலைவன் இவ்வுலகத்துப் பூர்வகுடிகளாகிய மனுப் பிரதமரையும், அவர் வழிப்பட்ட சகல சந்ததி பரம்பரைகளையும், வஞ்சித்து, மருட்டித், துர்ப்போதனை செய்து, பரலோக ராஜரீகப் பிரமாணங்களை மீறும்படியேவி, உலக சிற்றின்பங்களை யூட்டித், தன்னுடைய அரசாட்சியை ஸ்தாபித்தானென்பதையும்,—இச்சம்பவத்தைப் பரலோகத்தரசன் அறிந்த மாத்திரம், பசாசடிப்பட்ட தம்முடைய பிரஜைகளை மீட்கக் கருதி, ஆரம்பத்திற் 'கிரியை யுடம்படிக்கை' என்ற பூர்வ பிரமாணத்தைச் சித்தஞ் செய்து, தம்முடைய பரமராஜ்யக் குடிகளாய் மனந்திரும்பி தை யடையத்தக்கதாகத் தாம் ஏற்படுத்திய பூர்வ பாதையைப் பற்றிக் கொள்வோருக்கு இன்ன பிரகாரம் அவர்கள் சிறுதங்களெல்லாம் மன்னிக்கப்படுமென்றும், நித்திய பேரின்பம் அருளப்படுமென்றும், ளிப்படுத்தி, பூர்வ ஏற்பாட்டை ஸ்தாபகஞ் செய்தாரென்பதையும்,—பின்பு தக்க காலத்தில் தம்முடைய குமாரனாகிய இளவரரை இவ்வுலகத்தில் விடுத்து, அவர் மூலமாய்க் 'கிருபை யுடம்படிக்கை'யை விளம்பரப்படுத்தி, பசாசையும் மனந்திரும்பி வராத சைனியங்களையும் ஜெயித்து, உலகத்திற் பிரதமத்தில் விதித்த யமத்தை நிலைப்படுத்தி, பூர்வ ராஜபாதையைப் புதுக்கி, அவரைப் பிடித்துப் பரலோக யாத்திரை செய்ய வருவோருக்குக் கடைசிமட்டுந் துணை நின்று, நித்திய பேரின்ப ராஜ்யத்தை யடைவிக்கிறதென்பதையும்,—அதிபூர்வந் தொட்டு ராஜபாதை பிடித்துப் பிரயாணஞ்செய்து பரம ராஜ்யத்தை யடைந்தவர்களில் முக்கியமான ராஜதர் இன்னின்னார், அவருடைய விர்த்தாந்த மிதுவிது வென்பதையும்,—ஏகதேச வுருவகமாய்ப் புலப்படுத்தி, இரக்ஷணிய சிந்தாத்திரையினுடைய விசேஷ தருமங்கள் இத்தகையன வென்று உலகத்துக்குத் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கும் பொருட்டுத் திருச்சபையிலுள்ளோர் அவரவரே தனித்தனி செய்துவருஞ் சிந்தா யாத்திரையை யல்ல, பாதுவில் உலகஞானி யாவனொருவன்மேற் சாட்டி, அவன் பரம காருண்ணியராகிய திரியேக கடவுளரசனின் பேரருளின் மாட்சியால

தன்னையும் தன்னுடைய அகோர பாவத்தின் நிர்ப்பந்த நிலைமையையும் அதனிமித்தந் தனக்கு வரவிருக்கிற அதிபயங்கரமான முடிவையுமுணர்ந்து, மலங்கிக், கலங்கி, மயங்கித், தியங்கி, ஆன்ம ரக்ஷைக்கு நான் இனி என்ன செய்வேனென்று கவன்று, பரிதபிக்கச்சே, இகபர சாவாதத்த சாதனமாகத் தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற இரக்ஷணிய சுருதியைக் கருத்தோடு வாசித்தும், குருமுனிவரிடம் கேட்டும், இரக்ஷணிய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானொருவரே பாவ விநாசரென்றும், அவரது பிராயச்சித்த மகத்தான புண்ணியமே தனக்குக் கதியென்றும், அவரைப் பற்றும் அன்பின் கிரியை செய்கிற தீர்க்க விசுவாசமே இரக்ஷிப்புக்கு ஏதுவென்றும் அறிந்து, சிந்தை தெளிந்து, சர்வ பரித்தியாகஞ் செய்து, பரம குருவின் திருவடிகளுக்கு விரக்தையோடு தொழும்பு பூண்டு, பிரதிக்ஞை பண்ணி, ஞானதீக்ஷை பெற்றுக், கிறிஸ்தவனென்ற பிறகு, பரிசுத்தாவியின் அநுக்கிரகத்தையடைந்து, ஜெப தப விரத சீலனாய், இயன்றமட்டும் சன்மார்க்க நெறி பிசகாது நடந்து, பாவமன்னிப்பையும் உலகந் தரக்கூடாத தேவசமாதானத்தையுமடைந்து, சித்த சாந்தசம்பாக்கியத்துடைய ஸத்விநய பக்தியுடன் காலங் கழித்து வருகையில் அவனுக்கு இடைக்கிடையுண்டுபட்ட பலவீனமும், சோதனையும், அவற்றாலுண்டுபட்ட தீமையும், நேர்ந்த பல பங்கமும், இதனிமித்தம் அவனுக்குள்ளுண்டான பச்சாத்தாபங்களும், ஆண்டாண்டு கிடைத்த தேவ ஒத்தாசைகளும், அது கொண்டடைந்த விசுவாச உரமும், நன்றியறிந்த அவனது அன்பின் கிரியைகளும், கடைசியில் வயோதிகனாகித் தேகவியோகமடையுஞ் சந்தாபமும், அவனுக்குள்ளுண்டான கலக்கங்களும், அப்பொழுது பக்தவற்சலராகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமான் பிரசன்னராகித், தமது ஐங்காயத் திருக்கோலக் காட்சியளித்து, அஞ்சேல் அஞ்சேலென்று திருவாய் மலர்ந்து, அன்பின் திருக்கரம் நீட்டி, அவனைப் பற்றிப்பிடித்து, ஆதரவு புரிந்து, தமது சரணாரவிந்தத்தையடைவித்தருளிய சமயம், கிறிஸ்தவனடைந்த பரமானந்தமுமாகிய இத்தியாதி புனித விஷயங்களை யாத்திராரூடமாக இயற்றிய சொப்ப பாவனை சரிதமாம்.

4. இந்த நூல்—

"பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றாங்
கிரண்டா மியலும் பொருட்டொடர் நிலையே"

என்ற பிரமாணப்படி அமைக்கப்பட்ட பெருங்காப்பியமாட

ஆயின், அதற்குரிய அங்கங்கள் யாவு மொருங்கே யமைந்துள்ளனவாவெனில், அப்படியன்று. இரக்ஷணிய சமயக் கொள்கைக்கு ஒவ்வாததும் அநாவசியகமானதுமான சில அங்கங்களையும், அநுசிதமான புனைந்துரைகளையுந் தவிர்த்து, உத்கிருஷ்டமுள்ள

‘தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்’
‘நாற்பொருட் பயக்கு நடைநெறித் தாகி’

என்று இத்யாதி புனித அங்கங்க ளெல்லாவற்றையுந் தழுவி இயற்றப்பட்டது.

“கூறிய வுறுப்பிற் சிலகுறைந் தியலினும்
வேறுபா டின்றென விளம்பினர் புலவர்”

என்பதனாற் பெருங்காப்பியமே யாமென்க. இந்நூலின் செய்யுள் நடை, பெரும்பான்மை ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணச் செய்யுள் நடையையும், போக்கையும் அநுசரித்தே இயன்றமாத்திரம் அமைக்கப்பட்டது. ஏனெனில், கம்பராமாயணமொன்றே கற்றோரெவரும் வியந்து, மெச்சத் தக்கது.

“கம்ப நாடன் கவிதையிற் போற் கற்றோர்க் கிதயங் களியாதே”
என் உண்மைமொழி யன்றோ? அல்லாமல்—

“முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம்”

றவண்ணம் கம்பர், திருவள்ளுவ நாயனார் முதலிய சில மகாளின் கருத்தும், பொருளும், சிற்சில சொற்றொடர்களும், இந்நூலில் அரதன கசிதம் போலப் பொருந்தப் பதிக்கப்பட்டன. அவைகள் இடைக்கிடை மிளிரக் காணலாம்.

இது பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளாயினும், அந்தச் சரித்திரத்தையொட்டி, இடமிடந்தோறும், கிறிஸ்து சமயத்துக்கே தந்திரியமானவும், அத்தியாவசியமானவும் சன்மார்க்கப் பிரமாணங்—தேவ சித்தத்துக்கு அமைதலாகிய பொறுமை முதலிய சுகுள்,—நீதியிரக்க சமரசம் முதலிய சில முக்கியமான உபதேசங்—விதிநிஷேதங்கள்,—பாவ புண்ணிய விவரணங்கள்,—மோக்ஷ நிலைவரங்கள்,—தர்மாதர்ம விசேஷங்கள்,—இம்மை மறுமைப் பலங்கள்,—சாதுசங்கக் கூட்டுறவின் பிரயோஜனங்கள்,—உபரங்கள்,—ஆன்னிகங்கள்,—பக்தியாக்க உபகரணங்கள்,—துன

மார்க்கப் பிரதி பலன்கள்,—முதலிய சத்விஷயங்களே இதில் யாவருந் தெளிவாய்ப் புலப்படத் தக்கது.

6. இந்த நூலை வாசிக்கிறவர்கள் மனசை சன்மார்க்கத்தில் முயசிப்படுத்துவது, தேவபயத்தில் வளர்க்கத் தக்கது, துப்புரவான போதனையுள்ளது. இயல்புக்கு விரோதமான அபார கற்பனைகளோடு அபத்தாபாசங்களைப் புள்ளிட்ட வர்ணனைகளேனும், இந்நூலில் யாதொன்றுங் கிட்டாது. கிரமமான கற்பனாலங்காரங்களும், உதாகரித்துப் போதத்தக்க சமயோசிதங்களும் படிப்பினைகளு முள்ளது என்பதை நடுநிலை விலகாது வாசிப்போ ரெவரும் மறுக்கார்.

இந்நூல் முழுதும் ஏகதேசம் 3,800 கவிகளுள்ளன. அவை, ஞான, யமகம், திரிபு, சிலேடை, மடக்கு முதலிய கவிகள் எல்லாம் 21. அவற்றிற்குப் புஸ்தகத்தின் கடைசியில் தெளிவாய்ப் பொருளெழுதி யிருக்கிறது. உலகத்துக்குப் பெரும்பான்மை பிரயோஜனமிருக்கவேண்டு மென்பதை யுத்தேசித்தே கூடியவரை இயற்சொற்களைக் கொண்டும், எவரும் முன்பின் சம்பந்தத்தைக் கவனித் தெளிவாய்ப் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க திரிசொற்களைக் கொண்டும், தற்கால வழக்கத்தை அனுசரித்து இடைக்கிடை சாதாரணமான வடசொற்களைக் கொண்டும், இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

7. 'தெளிந்த வாசகநடையுள்ள புஸ்தகங்கள் போலச் செய்யுளமைந்த நூல்கள் சுலபமாய்ப் பொருள் விளங்கக் கூடியவல்லாதலின், அவற்றால் அதிகப் பிரயோஜனமிராது' என்று தற்காலத்தில் இங்கிலீஷ் பாண்டித்தியமுள்ள சிலர் ஆக்ஷேபிக்கவுங் கூடும். அப்படியல்ல, தெளிந்த வாசகம்போலவே சிறந்த செய்யுளும் அதன் ஸ்தானத்தில் சிறப்புந் தகுதியுமுடைத்தாம். எப்படியெனில், சாஸ்திரம், சரித்திரம், சமாசாரம் முதலிய அறிவு விருத்திக்குரிய விஷயங்கள் தெளிந்த வாசகநடையிலிருப்பது சிறப்பும், அவசியமுமாம். வாசகம் எவ்வளவு தெளிவுள்ளதாயினும், சிறந்த செய்யுள் போலக் கேட்போருள்ளத்தைக் கவரவும், மனதைப் பரவசப்படுத்தவும், எப்போதுஞ் சிந்தையை விட்டகலாமல் அதிற் பதிந்து நிற்கும் பயனை விளைவிக்கவும், போதுமான சக்தியுடையதல்ல. ஆதலால் எக்காலத்தும் மறவாமல், மனதில் வைத்து உயிரினும் அருமையாய்ப் பாதுகாத்துப் பேணவேண்டிய பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்க முத

ம் எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்குமாறு அமைந்திருக்க வேண் ன்கிற கொள்கை தவறு—

"எல்லார்க்கு நன்று யிருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்"

என்பது பெரியோருடைய கொள்கை.

இங்கிலிஷ் பாஷையைக் கற்கும் அநேகர் தமிழ் சுய பாஷை யானதால் அது தானே வாத்தக்கது, பிரயாசப்பட்டுப் படிக்க வேண் டியதில்லை என்கிற எண்ணத்தினாலும், படித்தாலும் தாத்காலத்தி பயனில்லை யென்கிற வெறுப்பினாலும், கற்க வேண்டிய காலத்தி தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றையாவது கற்றுக்கொள்ளக் கவலை படாமல் மெத்த அசட்டை செய்து விட்டுவிட்டு, அப்புறம் ஏதே ஒரு காலத்தில் சமயம் நேரிடும்போது தமிழ்ச் செய்யுட்களில் இர டொன்றை மட்டும் வாசித்துப் பார்த்து, அது தங்களுக்கு விளங் மையால் வாசித்தும் பிரயோஜனமில்லையென் றெறிந்துவிடுகிறார்க இது தமிழ்ச் செய்யுளின் குற்றமல்ல. இங்கிலிஷ் இலக்கியத் தேறுவதற்குச் செலவும் காலத்திலும், படும் பிரயாசத்திலும், ப லொருபாகமாவது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தி, அ பெறிற் குறை சொல்வார்களானால், அது ஒருவேளை நியாயமாயி ருக்கும். அப்படிக்கின்றித், தமிழில் ஒரு நூலையாவது ஒரு வ மாவது திரத் தெளியச் செவ்வையாய்ப் படியாமல், எடுத்த செய் தனக்கு விளங்கவில்லை யென்று குறை சொல்வது சரியல்ல. மைப் புத்தியுடைய எவராவது இரண்டு வருஷம் தமிழ் இலக்கி களிற் பழகுவாரானால் எடுத்த காவியத்துக்கு ஆத்தனு செ அருகராவார் என்பது யாவரும் அநுபவமாயறியக்கூடிய விஷய அந்நிய பாஷைக்காரருங்கூடத், தங்களுக்குப் போதுமான யிருக்கும் விஷயத்தில், அதிசுலபமாய்த் தமிழ் நூல்களிற் பா திய மடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், தமிழ் இலக்கியத்திற் ச பிரியமுள்ளவர்களுக்கு 'இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்' என்னும் இ வெகு சுலபமாய் விளங்கக் கூடியதேயன்றிக் கஷ்டமாய் தென்று கைவிடக் கூடிய நூல் அன்று.

8. நற்போதகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்த செய்யுட்க த்துப் பார்த்து வந்த அநேகர் நூல் முற்றுப்பெற்ற தென்றறிந்

வற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிறந்த செய்யுளில் அமைந்தி சிறப்புந் தகுதியு மாத்திரமல்ல, பிரயோஜனமு மிகுதியே. பாஷையின் நூல்களைக் கற்றறிந்த சகலரும் இதற்குச் சாக்ஷி யாவார்கள். ஆதலால், இப்பிரபந்தம் செய்யுளி லிருப்பது பக்தி விருத்திக்கும், நல்லொழுக்கத்திற்கும் அதிக அநுகூலமென்பது நிராக்ஷேபமாயிருக்கிறது.

தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் 'ஜீவக சிந்தாமணி' முதலிய பஞ்ச காவியங்களும், 'திருக்குறள்' முதலிய நீதிநூல்களும், 'கம்பராமாயணம்' முதலிய இதிகாசங்களும், 'தேவாரம்', 'திருவாய்மொழி' முதலிய திவ்விய பிரபந்தங்களு மெல்லாம் எவருந் தெளிவாய்ப் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க நூல்களா? அவைகளெல்லாம் உலகத்தில் எவ்வளவு காலமாக நிலைபெற்று, யாவராலும் அபிமானிக்கப்பட்டு, வழங்கிவருகின்றன! பிரயோஜனப்படாமலா போயிற்று? கற்றுவல்ல சான்றோர் எக்காலத்தும் முறையாய்ப் பொருள் விரித்துரைக்கின்றனர். மற்றையோர் கேட்டு மகிழ்கின்றனர் எக்காலத்தும், யாண்டும், இவ் விருத்தாந்த முண்டு. அல்லாமல், இங்கிலிஷ் பாஷையிலுள்ள வாசக நூல்களெல்லாம் எவரும் தாமாய்ப் பொருளறிந்து கொள்ளத் தக்க நூல்கள்தானா? வித்தியாசாலைகளிற் படித்துத் தேறுகிற சிறுவர் போகட்டும். B. A. பரீக்ஷை கொடுத்த கல்வியாளர்களாவது M. A. பரீக்ஷைக்குக் குறிப்பிட்ட பாடங்களைத் தாமாய்ப் படித்துக்கொள்ளக் கூடாதா? பிறருதவியை நாடுவதென்னை? வாசக கிரந்தந்தானே, கிறிஸ்துவேதப் புஸ்தகம், யாவரும் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க இதமாய்த் தெளிவான வாசகநடையிலேதானே யமைந்திருக்கிறது, அதற்கேன் வியாக்கியானம் வேண்டும்? "பட்லர்ஸ் அனலஜி" என்றக் புஸ்தகம் எத்தன்மையதென்று அறிவீர்களே. அதுவும் பிரயோஜனமற்ற நூல்தானா? தாமாய்க் கற்றறிகிற கல்வியறிவினும், தமிழ் கற்றுவல்ல சான்றோரிடம் கேட்டறிகிற கேள்வியறிவுதான் சிலாக்கியமுடையது. அதுவே சந்தேக விபரீதமில்லாத மெய்யறிவு. ஆதலினன்றோ —

"கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை"

என்று திருக்குறள் விளம்புகின்றது. உண்மை யிதுவாதலில், எல்லா

கப் பிரபந்த முழுதும் அச்சிடுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதினால், அச்சிடுஞ் செலவுக்குப் போதுமான பிர திகள் முந்திக் கையொப்பமாகிறதா வென்றறிந்து, அதன்மேல் அச் சிடுவிக்கும் நோக்கமாக, மாதிரிக்குச் சில பாடல்களைக் காட்டிச் சென்ற 91-ம் வரு நவம்பர் மாஸத்தில் பிராஸ்பெக்டஸ் ஒன்று அச்சி டுவித்துக் குருமார, வித்துவான்களை, கல்விமான்கள் பலருக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். ந. ஊறு பிரதிக்கு அதிகமாகக் கையொப்பம் கிடைத்தது. அததோடு அவரவரே தங்கள் தங்கள் விருப்பத்தையும் வெளியிட்டார்கள்.

பிராஸ்பெக்டஸை யனுப்பி யதன் மூலமாயக் கிடைத்த கையொப்பத்தை ஆதாரமாக்கி இந்நூலை யச்சிடுவிக்க முயன்று கொண்டிருக்கையில, நான வசிக்கிற திருநெல்வேலி நாட்டுக் கிறி ஸ்து சபைக்குப் பிரதானிக்கமுள்ள ரெவரென்று டி. உவாக்கா (Rev T. Walker, M A) என்ற குருகுவா தமிழில் நல்ல தேர்ச்சி யுடையாராதலின், இந்நூலை எப்படியும் சீக்கிரத்தில் பிரசுரமாக்கிப் பயன்படச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி, என்னுடைய செலவில் அச்சிடுவதைப் பார்க்கிலும் ஓர் சங்கத்தார் மூலமாய் அப்படிச் செய்தால் புஸ்தகத்தின் விலை மெத்தச் சஹாயமாகவும், அதனால் வெகு சுலபமாக நூல் பல இடங்களிலும் பரம்பவும், கூடியதென்று உத்தேசித்து, [illegible] (Dr Murdoch) அவரோடு பேசி முதற் பதிப்பு [illegible] அவர்கள் செலவில் [illegible] படுத்திக் கொ[illegible]ளும்படி ஏற்பா[illegible] [illegible] பேரில், அதற்கு இணங்கிப் பிரதியை அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். [illegible] வாற்றானும், புஸ்தகம் பூரணமாய் அச்சிட்டு முடிய என் கண்கள் [illegible] இது விஷயத்தில் கிடைத்த தேவ இரக்கம் பெரிது.

[illegible]ந்த நூல் தமிழ நாட்டுக்குப் பிரயோஜனமுள்ள தென்று கண்டு [illegible] பிரசித்த[illegible]த்த முயன்று, தக்கவாறு உதவி புரிந்து, வெளிப்படுத்திய [illegible] டி. உவாக்கர் என்கிற குரு தீக்ஷதருக் கும், வைதிகப் [illegible] டாக்டர் மாடாக துரைக்கும் [illegible]ன்றியறிந்த வந்தனம் [illegible]கிறேன்.

அருஞ்பத அகராதியில் சில முக்கியமான பதங்கள் விடுபட்டுப் போயினவென்று பின்னாத தெரியவந்தது. இரணடாம பதிப்புக்

காலத்தில இந்தப் பதிப்பில் விடுபட்ட அரும்பதங்களையும், திருத் தாது தவறிநின்ற பிழைகளையுந் திருத்திச் சேர்த்து அச்சிடுவிக்கக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்

இவ்வாறு, இரக்ஷணிய புண்ணியம் தமிழ்நாட்டில் வெளியாக, அற் பக் கருவியாக என்னை யுருப்படுத்தித் தொடங்கிய வேலையை முற் றுப்பெறச் செய்த தன்னிகரில்லாப் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய உபய சரணாரவிந்தங்களுக்கு அனந்த ஸ்தோ த்திரம்.

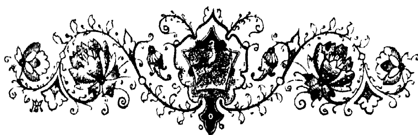
"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்"

"சாய்த வுவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே"

பாளையங்கோட்டை, } H. A. கிருஷ்ணபிள்ளை
மேமாட 10 1894 }

படல அட்டவணை.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து

பூதமொ டிடங்க ளாய புவனகோ சரங்கட் கெல்லாம்
ஆதியாய் முன்னு மீறு மநாதியா யகண்டா கார
ஜோதியாய் விளங்கி நின்ற தூயனைத் தந்த வாழ்வைக்
காதலாய்ப் பாவி நாளுங் கருத்தினுள் ளிருத்தி வாழ்வாம். 1

ஒன்றிலே மூன்றாய் மூன்று மொன்றதா யுலப்பி லாதாய்
நின்றுல கனைத்துந் தாப நினைவுமாக் கினையிற் றந்து
நன்றென வுவந்தி ரக்ஷை நல்குமெய்ஞ் ஞானா னந்தக்
குன்றினை யகத்துத் தாங்கிச் சிந்தனை கூடி வாழ்வாம். 2

வேறு.

மூல காரண முதற்பொரு ளெவற்றிற்கு முமைக்
கால மாதிரி திகந்துள வநாதியங் கடவுள்
கோல மாமறை குணிப்பருங் குணங்குறி யமைந்த
சீல நாயகன் றிருவருட் பாவுதுந் தினமே. 3

வேறு

ஆதி மெய்த்திரு வாக்கொளி யாய்வரு
காதன் மைந்தனைத் தந்து கருணையாற்
பூத லத்துக் கிரக்ஷை புரிந்திய
தாதை பாதந் தலைக்கணி யாக்குவாம். 4

வேறு.

கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரித்துப்
பன்னு ஜீவகோ டிகளெலாம் வானகம் மருவத்
தன்னு யிர்ப்பலித் தியாகமாச் சிலுவையிற் றந்த
மன்னு பாவனு மூர்த்தியை யருச்சித் திடுவாம் 5

வேறு

வானமும் பூமியும் மகிழ்கொண் டோங்கிட
ஞானமு நன்மையு நனிசி றந்திட
ஊனமும் பாவமு மொழியத் தோன்றிய
தீனர க்ஷகனைப்பதஞ் சிந்தித் தேத்துவாம். 6

வேறு

சுருதியொளி யகத்திகழ்த்தி யஞ்ஞான திமிரமறத்
துரந்தெந்த ஞானமுமா
ஒருதனிர க்ஷணியவழித் துணையாகி யடியோமை
யுய்யக் கொண்டு
கருதியசற் கருமமெலாங் கைகூடப் பெருங்கருணைக்
கடைக்கணை நோக்கும்
திருத்திரியே கத்தொருவ னாவிதிரு வடிக்கமலந்
தலைமேற் கொள்வாம்.

வேறு

புத்த பாலனருள் செய்திருள் பாறிட
வித்த கச்சுடர் வீசி விளங்கிடும்
மெய்த்தி ருச்சபை மெய்த்திருத் தொண்டரைச்
சித்த மீது நிகழ்த்தி விளம்புவாம்

காரணம்

பூவரு மெய்ம்மறைத் துணிபின் பொற்புறு
ஜீவர க்ஷணியயாத் திரிகச் செப்பொருள்
பாவரு செந்தமிழ்ப் பனுவ லாக்குவான்
ஆவிநற் றுணிந்தன னருட் டுணைக்கொண்டே.

வேறு

என்னையே பாவிபாத கனிவ்வுலகில் யாண்டுமிலை
யெனினு நாயேன்
தன்னையொரு பொருளாகத் தேர்ந்தாண்ட கிறிஸ்தியேசு
சாமி செய்ய
பொன்னனைய திருவடிக்குச் செந்தமிழ்ப்பா மாலையொன்று
புனைவா னெண்ணித்
தானிரக்ஷணிய யாத்திரிக மென்றெடுத்துத்
தொடுக்க லுற்றேன.

வழி, எல்லை

வித்தக கிறிஸ்து வேத விழுத்தகு பொருளை யாய்ந்து
நித்திய ஜீவ மார்க்க நிர்ணயம் பிடித்த தேவ
பத்தனும் பனியன் மேலோன் பாவனு சரித மாக்க
உத்தியக் கிழத்தி யுய்த்த தகைமையே தகைமை யாமால் 11

ஆக்கிய பாஷைக் கன்றி யவனியிற் பலபா ஷைக்கும்
பாக்கியம் பயந்த தென்னப் பாசுரஞ் சமைந்த தாக
மேக்குயர் காதலாலவ் வித்தக சரிதஞ் சொல்வான்
ஊக்கினன் தமிழில் யானு முசிதமாம் பொருளை யுள்ளி. 12

ஒண்டமிழ் வல்லா ராகி னுரங்கொண்டிவ் வுலகக் காதை
எண்டிசைப் புகழ நிற்கு மிரக்ஷண்ய வேத போதம்
கொண்டபே ராற்ற லாலே கூறுமிப் பனுவ லென்னுந்
தெண்டிரை வளாகத் தோங்கித் திகழுமா றெவன்கொ லையம் 13

நுதலியபொருள்

வெற்று நேரப் போக்காய்ப் புகல் விநோதமு மன்று
புறத்தரா விடாப் பொருந்தச் செப்பெனக் கவி புனைந்து
சிற்றினப் பதநிறந் திருத்திய காதையு மன்று
மற்றிஃ தாத்தும ரக்ஷணை வழங்குமோர் மருந்தாம் 14

நூற்பயன்

தீவினை ஜலதிவீழ்ந் தழியும் ஜீவரை
வீவிலாக் கதிக்கரை வீடு சேர்க்குமோர்
தாவரும் புண்ணியத் தனி மரக்கலம்
ஜீவ ரக்ஷணிய யாத்திரிகந் தோமிலே 15

யாப்பு

முந்துறத் தெத்தமை நுகர்ந்திடு மொட்டையின் மூக்க
கந்தவ முகந்திய பாழ்ங்கதை கற்றுநாட் கழிப்பா
புந்திய தேனுக ரளியெனப் புனிதா யாத்திரிகம்
மந்திர லந்தரு மமிழ்தெனப் புசித்துள மகிழ்வார். 16

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று

பதிகம்.

கண்ணியர க்ஷணியயாத் திரிக மென்னக்
கழுறுகின்ற காவியத்தின் பொருள டக்கம்
நண்ணியதன் வரலாறு மெய்யு ணர்ச்சி
நலத்தகுரு தரிசனமாம் பரம ராஜ்யம்

புண்ணியவே தியல்சிருஷ்டி ராஜ துரோகம்
பூர்வவழி சுவிசேஷ புனித யாத்திரைம
எண்ணியரு ணெறிபிடித்த வைபவ மிகை
யிடுக்கண் கடைதிறப்பு மறைவி ளக்கம். 1

அருந்துசுவைசீங் கியபேறு ஞானிறு வாத்த
லபார கவியல புஷ்கரிணி யுபாதி யோபசால்
விருமபுரபடா ஷீணாபிரக்ஷை விசாரந்த பாவ
விசிராந்தி காட்சிவன பழிப்பன் றேலவி
சேருஙகுமா ணசசூழல நிதானி நடபு
நெறியிலலப பனவனாதல் குருவை நோதல
மருஙகுமா யாககரி நகருட் போதல
மானவா க்ஷணவகுத்தல சிறைக்குள் ளாதல. 2

நறுமணி தானிகநி னனைம பிகைக
நல்வழியோ தியனபீடசி பொறகு ரஙகம
செற்றமுறு விடாததனைடய சிறையா னதத
சிகரிவிசு வாசவியல் திமிர மெண்ணன
நுறறிரு சோகநில பறிவீ னறகுந
கபுறை நிலைகேடன் றரும க்ஷேத்ர
முறுமிக பாசநதி சுவர்க்கப பேறு
முறைவைபபா நிகழ்படல நாறபத தேழே. 3

பதிகம் முற்றிற்று.

முதலாவது ஆதிபருவம்.

வாலாறறுப படலம்.

உலகம யாவும் புரந்தரு ளுன்னதத்
தலகில ஜோதி யருட்கட லாரணத்
திலகு மெய்த்திரி யேகா பதததுணை
குலவி யெனனெஞ் சிடங்குடி கொண்டவே 1

மைக்க டற்புவிக் கெத்துணை வான்கதிர்
தந்த தத்துணைச சால்புடைத் துததம
மெயக கிறிஸ்தவ வேதியா தாஙகுழீஇத
தொக்க தாயமெய்த தூய திருசசபை 2

மலையுற் றோங்கு மடரினிவ் வையகத்
தலையுற் றுண்மை யிரக்ஷை தயங்கிட
கலையுற் றோங்கு நதிமதி யிறைசனை
நிலையுற் றோங்கப் பெருகி நிலாவுமே. 3

சென்னி தேவ குமாரன் திருச்சபை
சிறந்தி லைத்திருத் தொண்டரெல் லாருடன்
முன்ன வாப்பரி சுத்த வயிக்கியம்
மன்னி நின்று வளர்க்குந் தருமமே. 4

வேறு

சுத்தி யந்தரு பம் பொறை நயவுகண் ணோட்டம்
சித்த சுத்திமெய்ப் பத்தியென் றித்தகு சீல
வித்த கத்திகழ் சாந்தக ஞானமொடும் விரதால
இத்த ரத்தல முளதில ரெனிலில தாயால 5

பண்டி கோவையுங் குடும்பமும் நலம்புகப் பரவை
மண்ட லத்தைவாய் மடுத்தகே மயலுறு சாலுற
கண்டு கேட்டறிந் தின்னமு முயவழி கருத்த
தொண்டு பட்டிடா ருலகரி னெனகொலோ துணிவே. 6

இனைய தன்மைய சாதுசங் கத்தருக் கென்றும்
முனைவ னீந்தருள் கருத்தியே முத்திசா தனமாம்
அனைய நூல்வழிப் படாதலே யான்மர க்ஷணிய
நினைவு கொண்டன சிந்தையாத் தினைசெயு தீமை. 7

ஆப வித்தகு சிந்தையாத் தினைப்பெரி தாற்றி
நாயகன் கிறிஸ் தியேசுவுக் கன்புசெய் நண்பன்
தூய ஜீவிய நடைகடைப் பிடித்தவோர் சுகிர்தன்
மாயி ரும்புவி மயக்கறு மாண்புடை ஞானி. 8

எம்பி ரான்றிருச் சித்தமே யெனதுபாக் கியமென
றும்பர் நாயகன் பணிபுரிந் தொழுகுமவ் வரவோன்
இம்ப ரோர்சிறை யிருந்துழி யோகநித் திரையில
தம்பி ரானருள் சமைத்தது தரிசன மொன்றை. 9

தன்ன சத்துளே தோன்றிய தரிசனந் தரணி
மன்னு யிர்க்கிர க்ஷணைவழி மாபினை வகுக்கும்
என்ன வுன்னித்தன் னினைத்தருக் கெழுதுபா சுரமாப்
பன்னு வேன்வெளிப் படையிலென் றாக்கினன் பகர்வான் 10

வரலாற்றுப் படலம் முற்றிற்று.

மெய்யுணர்ச்சிப் படலம்.

வஞ்சமே பயில ப்ரபஞ்ச வனத்திலே நெடுநா ளாகச்
சஞ்சரித் திடும்போ தாண்டோர் தடமலைச் சாரல் வைகி
நெஞ்சுளே நிமலன் பாத நிறுவித்த திரிகருண காலை
விஞ்சியோர் கனவு கண்ட விதந்தனைப் பகரு வேனே. 1

வண்டினம் பயிலச் செய்ய மலர்முகை யவிழ்ந்து செந்தேன்
ஒண்டுளி பிலிற்றி யெங்கு முறுமணங் கமழ வோங்குந்
தண்டலைப் பரப்பி னூடே தனித்தொரு மனித னிற்கக்
கண்டனன் கனவி லன்னோ னிலையிது கழறுங் காலை. 2

வாடிய முகத்தன் சென்னி வணக்கியோன் மலங்கி வார்நீர்
ஓடிய விழியன் கந்தை யுடையினன் நொருங்கு பாவங்
கூடிய சுமமை தாங்கிக் கூனுறு முதுகன் பல்கால்
வீடிய னெறியை நாடும் விருப்பினன் வெருண்ட நெஞ்சன். 3

கையுறு புத்த கத்தைக் கருத்துற விரித்து நோக்கி
மெய்யுற நடுங்கி விம்மி வேதனை பொறுக்க லாற்றா
தையகோ வையகோ வென் றலறிநெட் டுயிர்த்தி யாது
செய்யுறு கரும மென்று திகைத்துநின் றயரு கின்றான். 4

இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறும்பென வேகு மாக்கம்
ஒருதலை யானுங் காணு துணங்கியோ னுலவை யுற்ற
சருகெனச் சுழல்வன் யாண்டுந் தரிக்கிலன் மேலுங் கீழுங்
கருதிநோக் கிடுவ னுள்ளங் கசந்தழு திடுவன் மன்னோ. 5

ஈங்கிவ னிவ்வா றாக விருந்துயரக் கிறுதி காணான்
ஆங்கொரு நெறியைக் கூடி யடவிநீத் தகத்தை யண்மித்
தாங்கரி தாகி நின்ற தற்பரி பவங்க ளெல்லாம்
பூங்குழல் மனைம காக்குப் புகன்றிடா துளத்துக் காத்தான். 6

அயலுறு நிழலைப் போக்க லாவதோ வகத்துள் ளோங்கி
உயவொரு புகலின் றென்று வுறுத்திநின் றுடற்று கின்ற
துயர்பிற ரறியா வண்ணந் துடைத்திட முயன்றான் வாளா
வியனகத் தியன்மு கத்து விளங்குமென் றுணரான் போலும். 7

விள்ளரும் ஜீவ சாக்ஷி விளைத்திடு முபாதிச் சும்மை
தள்ளரு நீர்மைத் தாகச் சமழ்த்தலாற் பரிந்தில் லானை
எள்ளரு மகார்கள் கூவி யினிதரு கிருத்தி யென்றன்
உள்ளுயி ரனையீ ருற்ற தொன்றியா னுரைக்கக் கேண்மின். 8

பரிபவ மொருங்கு கூடித் திரண்டவோர் பாரச் சும்மை
வெரிநுறீஇ யமிழ்த்த வாற்றேன் மிகமெலிந் தயர்ந்தேன் மேலும்
எரிதரு தேவ கோப விருங்கனன் மாரி பெய்து
விரிதிரை யுலகும் யாமும் வெந்தழிந் தொழிவே மன்றே. 9

இந்திற நிகழு மென்றற் கெட்டுணை யையப மில்லை
எத்திறந் தப்பி யுய்து மென்பது மறியே மின்னே
நித்திய ஜீவ மாக்க நெறியறிந் தோடே மாயிற்
சத்திய நரகத் தீயிற் சாவது சரத மாதோ. 10

ராசனார் கோபத் தாலே யெரிந்துநீ றுருகு மிந்த
நாசதே சத்தை விட்டு நடப்பதே கரும மன்றேல்
மோசமவர் தடையும் பின்னா முயல்வது விருதா வென்று
பேசினன் பலகாற் றனைப் பிணித்தபே ரன்பி னாலே. 11

இன்னண நிகழும் வேலை யினத்தவர் பலருங் கூடி
என்னவோ பித்த மேலிட் டிவையெலாம் பிதற்று கின்றாய்
உன்னருந் தலைநோய்த் தினனே யுறங்குதி புலரி தோன்று
முன்னரே சுகமுண் டாகு மென்றின மொழிந்து போனார். 12

என்னுறு வருத்தந் தேரா திகழ்ந்துரை யாடு கின்ற
இன்னாபுன் மதித்தா னென்னென் றிரங்கிநித் திரைசற் றின்றிப்
பன்னருந் துயர முற்றான் பகலிலும் பதினை மடங்காக்
கன்னலோ ருகம தாகக் கழிந்தன வவற்குக் கங்குல். 13

கனையிருட் பிழம்பை நூறிக் கதிரவன் குணபாற் றோன்ற
வினைசுமந் தலறி யுள்ள மெலியுமாற் றாமவி சாரி
மனைவயிற் குறுகி யுய்யு மதியிலா நிருவி சாரா
அனையவ னாத்ம சோக மதிகரித் ததனைக் கண்டார். 14

கண்டன ருண்மை தேரார் கவல்கின்று ரல்லா வேரி
உண்டுவா யுழறு வார்போ லுணர்வின்றி யுரைக்க லுற்ற
மிண்டருக் கிரங்கி நேரு மெய்ம்மையைத் தெரித்தல் நன்றென்
றண்டர்நா யகனை யுள்ளி யாத்தும விசாரி சொல்வான். 15

திருவருண் மலிந்து செங்கோல் செலுத்தியிச் சகத்தை முற்றும்
ஒருகுடை நிழற்கீ ழாக்கி யுவந்துகாத் தளிக்கும் வேந்தன்
மருவுதங் குடைநி ழற்கீழ் வாழுமன் னுயிர்கட் கெல்லாம்
தருபிர மாணம் பத்தாந் தனித்தனி சாற்றக் கேண்மின். 16

நம்மையே வணங்கல் வேண்டு நமக்கிணை யாக வேறோ
பொம்மையைப் புனைந்து தாழ்ந்து போற்றிடா திருங்கள் வீே
நம்மது நாமஞ் செப்பி ஞசமே வருந்தப் பாது
செம்மைசே ரோய்வு நாளைச் சிந்தையாற் றூய்மை செய்மின்.

நலத்தொடு தந்தை தாயை நனியுப சரித்தல் நன்றாம்
கொலைத்திறந் துரிசனை நீசங் களவுபொய்க் கூற்றென் றுய
புலைத்தொழில் புரிய லாகா புறத்தவன் பொருளயா தொன்னை,
அலைத்தப கரிக்க வெண்ணு மாசையை யடாத்தல் வேண்டும.

என்றிவை சிலையிற் றீட்டி யெம்மனோ ரகத்து நல்கி
நன்றுநீ ரடைய வேண்டி னயந்தநுட் டியும்பி பதில
ஒன்றுமீ றிடினு மந்தோ வொருங்குதீச் சிறைக்குள் ளாவீர்
இன்றுமீட் பென்று சொன்ன ரிறையவன் யானுங் கேட்டேன்.

புவனமன் னுயிர்க ளிந்தப் பொதுவிதிப் பிரமா ணத்தை
அவமதித் தொழுகுங் காலை யவரவ ரகத்து வாழ்ந்
தவலரும் ஜீவ சாக்ஷி தடுப்பனத் தடையை மீறிற்
குவலயா திபனுக் கெல்லாங் கூறிமுன் னிற்பன் மாதோ.

ஆதலாற் பரம ராஜ னருட்ச விதிகைக் கொண்டு
மேதகு ஜீவ சாக்ஷி விரோதமின் றுக வொம்பித
தீதொரீஇ நன்மை செய்து செம்முறை திறம்ப லின்றிக்
கோதறு நெறியி னிற்றல் குடிகடங் கடமை யாமால்.

நாமு நாம் வசிக்கு மிந்த நாசதே சத்து ளாரும்
கோமுறை வழுவாத் தூய கொற்றவன் றனைப்போற் றாமல்
தீமுறை துணிந்து செய்யு ஜெகப்புலை யனுக்காட் பட்டுச்
சாமுறை துணிந்து நின்று சருவசண் டாள ரானோம்.

நீணிலத் தவாந் கைக்க நினைப்பின்றி யிறைவன் பேணா
வீணிலே யுழறி யந்தோ வீணற்குள் வீண ரானோம்
மாணுறு மோயவு நாளை மறியாது மதியுங் கெட்டோம்
பேணினோ மிலைப்பெற் றோனைப் பேயரிற் பேயர் யாமே.

நன்மைசெய் தோமு மில்லை நன்மைசெய் வதற்குத் தக்க
தன்மையு நமக்கு ளில்லை சார்வதா நன்றி கெட்ட
புன்மையுங் களவுஞ் சூதும் பொறாமையும் புரட்டும் பொய்யு
வன்மமும் பழகி யுள்ளே மறத்தொழில் பயின்று வாழ்வேம்.

நம்பர மாக வைத்த நலனுறு பொருளைப் பேணி
இம்பரு தியஞ்செய் யாம லிருநிலம புதைதது வைத்தேம்
அமபர லோக ராஜ னுணுகிங் கணககை யாயில
வமபரில வமப ரெனறு மாதணடம விதிப்ப ரன்றோ. 25

அச்சுத னுய வேந்த னருளினு லுபக ரிக்கும்
உசசித மான வாழ்வை யுவககிலே முலாநத வென்மை
நச்சியிங் குழலு நாய்போ னலமிலா நாச தேசக்
குச்சித வாழ்வை நசசிக கொண்டலை கின்றேம யாமே. 26

வென்றிசே ரரசன் றந்த விநிவிலக் கெவையு மீறிக்
கனறிய மனதத ராகிக் காமியச சுவையை நாடிச்
சென்றனங் கடிநது கூறுமா ஜீவசா க்ஷியையுந் தேய்த்துக்
கொன்றுளே யடககி வைததேங கொடுமையிங் கிதில்வேறுண்டோ. 27

மருங்கெரி கதுவத தூங்கு மாசுண முணரா தாங்கு
நெருஙகிப வாசன சீறற நெருபபினு ஞச தேசம
ஒருஙகவிங தொழியுங் கால முறறதை யுணரே மாகி
நருங்குடற் போக மொன்றே நசசிநாட் கழித்தல் நன்றோ. 28

நந்துநான் யாரே னிங்கு நாடினே னலமே நல்கி
இநதமட் டெனைப்பு ரந்தாற் கென்கடன் யாவென் செய்தேன்
வநதிடுங் கதியென் னென்று மாவிசா ரணுசெய் யாது
சிநதையற் றுழலு மாந்தர் ஜென்மமும ஜென்ம மாமோ. 29

காட்சியாற் கருத்தாற் காணுங் காசினிப் பொருள்கள் யார
தாடசியற் றவாககுச சொநத மாயகா ரணமே தமமான்
மாட்சிசால் குணமெவ் வாறு வநதிடுங் கதியென னென்று
சூழ்சசியற் றிருக்கு மாந்தா சுமையன்றோ நிலததுக் கமமா. 30

தன்னைத்தன் னிலையை மேலாந் தலைவனை யவன்சித் தத்தை
முன்னைததா னறிநது பின்னா முறையறிந் தொழுகல வேண்டும்
பினனைததா னறிது மென்றல் பெருமபிழை பெரிது மோசம்
என்னத்தான் கவலு கின்றேன் யாதுநீ கவலு கிலலீ. 31

வித்தக வரசன் றந்த விளம்பரத் தொனிகேட் டின்னும்
இத்தலத் திருந்து நாச மெய்துத லினிதன் றென்று
சுத்தசத் தியமு மக்குச் சொலலிவற் புறுத்து மென்னைப்
பித்தனென் றிகழ்கின் றீரும் பேதைமை பெரிது மாதோ. 32

இழவுவந் திடுமென் றேங்கி யீனாமப திருபா னாண்டு
கிழமுனி பகர்நத நீதி கேட்டுணா ராத மூடப்
பழவுல கதனை மேனாட பயோததிப பாபபு மேலிட்
டழவழ வமிழ்ததிக கொன்ற வறபுத மறிகி லீரோ.

நீதோடு நின்றீ ரின்னே திருமபுமின வேநதன சீற்றம்
போதோடிங் கெழுமபு மெனற புங்கவ னனையத தள்ளி
வாதாடு மூடா பொன்ற வயஙகனன மாரி சிநதிச
சோதோமைச சுடுகா டாககித தொலைததமை தோன்று தென்னே

அடல்கெழு மிறைசிற் றததா லகோரவா னைதகளை ழும்பிப்
படருறீஇ யெகிபது நாடு பட்டபா டுணாரா கொலலோ
மிடலுடைப பாரவோன ருனுரு சேனையும விரைநது கிட்டிக்
கடலிடைக குளிதத மாற்றங கதையெனக கருதி னீரோ.

வருமுன்னர்க் காவா தாக்கு வாழ்க்கையெத் துணைய வேனு
எரிமுன்ன ருற்ற வைததூ றெனககெடு மென்ப ரினனல்
பொருமுன்னா விலகி யோடிய புகலிட மாய கோமான்
திருமுனன ரடையி னிதய ஜீவனை யடைதல திண்ணம்.

ஈண்டுநா னுரைதத மாற்றம் யாவுமிப புதக ததத
தாண்டகை யருளி னூலே யடுததெதென் காதரு முன்னம்
காண்டகு மிதனை நீவிர கருததுற வாசித துயமின
வேண்டுமேற் றருவல் ராஜ விளம்பரம வெறுததி டாதீர்.

ஆவது கருது வீரே லனைககண மூதா ழாது
நீவர விருந்த நாச தேசததை யொருவி யின்னே
ஜீவனே யென்று கூவித நீவிரித் தோடல வேண்டும
சாவது துணிநதீ ராயிற றஙகுமித தேயத தென்றன.

இந்தவா றுரைத்த வெல்லா மிருஞ்சிலை மீது தாககும்
பந்தென லாய தன்றிப் பாமரா பழுது மல்குஞ்
சிந்தையு ணிலையா தாகச சினைநதவ மதிக்க லுறறூர்
பந்தமே கொளுததி னுலும பயனுண்டோ குருடாக் கமமோ.

என்னைப்போற் பரம ஞானி யிலலையென் றனமை யிகழ்ந்த
உன்னைப்போற் பிதத னிநத வுலகத்தி லில்லை யென்பார
பொன்னைத்தான் மாத ராத்தான் பூவைத்தான் புறக்க ணிதத
பின்னைத்தா னெய்து மின்பம் பிறிதுண்டோ பேசு கென்பார்.

பதறிவாய் குழறி நீசொல் பழங்கதை தனைமுன் சில்லோர்
கதறினா தெருக்க டோறுங் கதிதெழுந் துருதநி யாங்கள்
சிதறிட வடிததோ மெனபார செவிகொடா திவன்வீண் பேச்சை
உதறிவிட் டேகு வோநம முறையுளே நாடி யென்பார். 41

ஜீவசா க்ஷியைக் கொன்று சேமிததோ மென்று நமமேல
தாவரும் பழியைச சாட்டித தனைசசுதத ஞகக் காட்டும
பாவகா ரியைபபோல் யாரே பாதக ரெனபார மேலேத
தீவரும வருமென் றெமமைத திகைபபிபபா னிவனே யென்பார். 42

சேய்கொண்ட மனையா ளுறற சினேகரை வெறுப்பா னேதோ
பேயகொண்டா னென்ப ரேநு பிறிதிலே பிதத மிககு
நோய்கொண்ட கோல மெனபார நுனிததிடு மதியற றினன
வாயகொண்ட மட்டும பேசி வாயடி யடிததார யனனே. 43

கணணிணை கலுழி காலக் கணவனுக கூளம ருடசி
நண்ணிய தினியென செய்கோ நாதனெனக கவனறு உணந்தாள்
நுண்ணறி வுடைய நீரா நூலொடு பழகித தேராப
பெண்ணறி வெனப தெலலாம பேதைமை யுடைததா மன்றே. 44

பொற்றொடி யினையு மாறும புறக்கணித தகநதை பேசி
உறறவ ரிகழ்நத வாறு முணாநதவாத தமவி சாரி
எற்றிவா தனமை யநதோ வெனனினிச செய்வ லென்று
சறறுநின றேகாந தததிற றபபிரான றிருமுன் கிட்டி. 45,

சருவலோ கததை யாளுந தயாபரா தமியேற் சூழ்நத
நிருவிசா ரிகளசன் மாககு நெறியறி யாது செய்யும
பொருவரும் பிழைக ளெலலாம பொறுததருள புரியுந துாய
திருவுள மிரஙகி யெனறு ஜெபிததனன சிநதை யொனறி. 46

அறஙகிளர் பரலோ கததுக் கரசனைப பரவிப போந்து
புறஙகிளா வெளியு லாவிப புததகச சுருளை நாடி
இறங்கிய முகதத னாகி யென்செய்கே னிரஙகைக கென்று
கறஙகெனச சுழலு நெஞசன கவனறனன் கலகக முறறான். 47

தேசநா சத்தை யெண்ணித திகிற்படும் பிணிததது நின்ற
பாசவெவ வினையின் மிகக பாரததா லழுநதும யாரே
நீசனே னுய்யு மாறு நெறிதெரித திடுவ ரெனனும்
மாசறு முயிரைக் கூவி வாய்திறந் தரறறு மாதோ. 48

மெய்யுணர்ச்சிப படலம் முற்றிற்று

குருதரிசனப் படலம்.

வித்தக வாததும விசாரி யிவ்வணம்
தததுற லடைநதுயிர தன்னை நாடியிங்
கெய்ததிடு முடலென வினைநது சிலபகல்
மததரிற கழிததன னுண்டொர வைகலவாய்.

தண்ணளி தயங்கிய முகததுத் தாமரைக்
கண்ணிணை மலகிய கருணை காட்டிட
உண்ணிறை யனபுமிக கொழுகிற றென்னவே
வண்ணவான் மொழிச்சுவை யமிரது வார்நதுக.

எண்ணருந் துயர்கெகலா மிறுதி காட்டுமெய்ப்
புண்ணிய முருககொடு பொலிநதி லஙகிய
வண்ணமென றுணர்வுளார் மனங்க ளிபபுற
நணணின னிருஞசுவி சேஷ நாமததன.

உருகிமெய் விசாரியை யுற்று நோக்கிநின்
றருகணைந தியாரைநீ யவலிக கிறைனை
பெருகுமித துயருனக குற்ற பெறறியென்
திருகலில சிநதையாய் செபபு கெனறனன்.

ஐயகேள் நாசதே சத்த னுங்கமா
வெய்யரில வெயயனயான வெகுளித் தீவிழுந்
தொய்யென விவணைலா மொருங்க விநதபின்
மெய்யுற வருநடுத தீரவை வேநதனுல.

ஆயிடைக் கருணைவேந் தாணை மீறிய
தீயரைத் தீசசிறைப் படுததல் திணணமென்
றேயுமிச சுருதிநூ லியம்பு கின்றதை
ஆயவித துயரககட லமிழ்ந்தி னேனரோ.

நன்றிகொன் றிறைவனை மறந்து நாடொறும்
புன்றொழில புரிநதுவீண் பொழுது போக்கிய
வன்றலைப் புலையனேன் மருவு தண்டனைக்
கின்றுநின் றிரங்குவ தியாவ தாஙகொலோ.

சாகவு மனமிலைத் தண்டனைக் கெதிர்
போகவுந் துணிவிலைப புறத்து ளாரைப்போல்
ஏகவும புகலிலை யீடு செய்யவோர்
பாகமும் பலமிலைப் பதைக்கின் றேனென்றுன்.

அஞ்சுவி சேஷநீ யறைந்த யாவையும்
வஞ்சமின றுண்மையே மருவு மிமமையில்
எஞ்சுறு வேதனை யிலையதல கண்டுமேன
அஞ்சுதி சாவதற் கமைதி கூறெனு. 9

ஜென்மநாட் டொடங்கியான் செய்த தீவினை
எனமுது குளுக்கற விறுத்ததாற் புலைக
கனமிகள குழுமுதீக கடறகி டங்கிடை
அமமையி லம்ழுததுமென றஞுசு கினறனன். 10

பலகலை கற்றுணா பரம யோகியிவ்
வுலகமன் னவரெமை பொறுததற கஞ்சுதும்
நிலவுல கியாவையு நிறுதத நீதமன
அலகறு தண்டனைக கஞ்சிடோங கொலோ. 11

இனையசிந தனையென திதயத தூன்றலால்
வனைபொலன கழலினுய் வருநது வேமென்ன
அனையவை யறிநதந்த தவாகரு நமமையே
நினைசுவி சேஷனு நிகழுதது வானரோ. 12

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசதது
நினறுநின றிததுணை தாழ்தத வீதியோ
பொனறிடா வருமுனம புகலி டமபெறச்
செனறிடா திவனுழல சிநதை யெனனென்றுன. 13

உய்வழி யிதுவிதென் றுழறும பல்வழி
பொய்வழி யவவழி போகுவே னலன
தெய்வநா யகனறிரு நகாககுச செலவழி
எவவழி யவவழி யினனுந தோகிலேன. 14

ஆதியான் றிருநக ரடுக்கும் ஜீவநற்
பாதைநீ யறிதியேற பகாதி யாலென
வேதியர் குரவனை வினவி னனவன
ஓதுவல கேட்டியென் றுரைததன் மேயினுன். 15

குருதரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

பரமராஜ்யப் படலம்.

திருநாட்டுச் சிறப்பு

உன்னத பரலோ கத்தி லொருதனிச் செங்கோ லோச்சி
மன்னர சாட்சி செய்யு மகத்துவ கடவுள் வேந்தன்
பன்னரும் புனித நீதி பரமகா ருணியம் பூத்த
சன்னிதி மகிமைச் செல்வந் தழைப்பது திருநா டென்றும்.

அருண்முகில் கிளம்பி யன்பி ஞார்கலி யமுத மொண்டு
திருமலி தருர க்ஷண்ய திவ்விய சிகரி போர்த்துப்
பொருவரு கருணை மாரி பொழிந்தபுண் ணியமா நீத்தம்
ஒருமுக மாகி ஜீவ கங்கையா யுலாய தன்றே.

சேணுற நிவந்த மேருச் சிகரிநின் றிழிந்து மண்ணோர்
காணரும் புனித ஜீவ கற்பக மலரை யேந்தி
மாணுறு பரம ஞான மணியணிக் குவைவ ரன்றி
நீணிலஞ் செழிப்புற் றுய்ய நிறைந்தமாய்ப் பரந்த மாதோ.

முத்தலைச் சிகரி நின்று முளைத்தவிச் சீவ கங்கை
வித்தக விமல ஞான போனகம் விளைவித் தூட்டிப்
பித்தளை யுலகைத் தூய்மை பிறங்குபொன் னுலக மாக்கி
உத்தமந் திகழ்தருஞ் சீரா லொழுக்குடைத் தின்று மென்று

ஒருநெறித் தாகித் தூய்தா யுளஞுறத் தெளிந்து பாவத்
தருவன முறித்துச் சாடித் தருமச்செஞ் சாலி நீடப்
பெருவளம் படுத்து நித்ய பேரின்ப ஜலதி கூடும்
திருவுடைத் தாத லாலித் தீர்த்திகை சுருதி போலும்.

தண்ணளி மருவி யான்ம தாரகத் துருவம் வாய்ந்து
விண்ணிழி புதுமை காட்டி விதிவாம் பொழுக்கம் பூண்டு
கண்ணகன் ஞால முய்யக் கனிந்துயி ரளித்துக் காத்துப்
புண்ணியன் கிருபை யேயாய்ப் பொலிந்தது ஜீவ வாரி.

மாணிட ஜீவ தோட மலினத்தைக் கழுவித் தூய
போனக மாகித் தாகம் போக்குபா னமுமா யென்றும்
ஞானஜீ வனைய ளாத்து நற்கதிப் பயனறந் துய்க்கும்
மாநுவேல் குருதி போலு மானத ஜீவ கங்கை.

வீற்றுவீற் றுகிச் சென்றை வகைநில வேறு பாட்டை
மாற்றிநன் மருத வைப்பா வளம்படுத் தறத்தை யோம்பி
ஏற்றமுந் தாழ்வு மின்று யெங்குமோர் சமமா யீண்டும்
ஆற்றல்சீர் கடவுள் வேந்த ஞணையைப் பொருவும் வாரி.

அற்புத ஜீவ கங்கை யாற்றிலே யகண்ட வானந்
துற்பவித் தூழி யூழி யுலவினின் றொடுங்கித் தோன்றும்
பற்பல பேத மாய பகிரண்ட கோடி யெல்லாம்
பொற்புற மிதப்ப வேயாம் புற்புத சாலம் போன்றே. 9

நிறைவளம் படைக்குந் தூய நித்திய ஜீவ கங்கை
துறைதொறும் பிரிந்து போந்து தொடுகுள மடுத்த டாகம்
குறைவற நிரப்பி யுண்மை குலவுநீண் மருத வைப்பின்
கறைதுடைத் திதய மென்னுங் கழனிபுக் களைந்த தன்றே. 10

நீர்வளங் கண்டு கோமா னில்வளம் படுக்கு மாக்கள்
ஏர்வளம் பெறத் திருத்தி யிறைவனை யழுத்தி யேத்திச்
சீர்வளர் தருநல் வித்தைத் தெளித்துநீர் பாய்ச்சி நாளும்
பார்வளம் பெறச்செய் சாலிப் பயிர்வளம் படுப்பா மன்னோ. 11

இருவகைப் பவத்தூ றேங்கி யிருணடைப் பேரடவி முற்றும்
கருவறச் சுருதி யென்னுங் கட்கங்கொண் டெறிந்து போக்கித்
திருவளர் புனித நித்ய ஜீவநீர்க் கால்கொண் டுய்த்துப்
பொருவரு மருத வைப்பாப் புதுவல் பண்படுத்து வாரும். 12

ஏர்விசு வாச மாக வெருத்தவா வூக்க மாகச்
சோருகங் கடப்பா டாகச் செறிவடஞ் சிந்தை யாகக்
கூர்நுதிக் கொழுவெம் பெம்மான் றிருமொழிக் கூற தாகப்
பாரற வுழுது செய்கா லாக்கிமெய்ப் பணிசெய் வாரும். 13

குளங்கரை பேணி ஜீவ நீர்குறிக் கொண்டுய்ப் பாரும்
வளங்கெழு மருத வைப்பா வழுநிலந் திருத்து வாரும்
விளங்குவித் தொளிரக் கண்டு மேலுற வளர்க்கின் றாரும்
இளங்களை கட்டு நீக்கா லியாத்தினித் தோம்பு வாரும். 14

பழுநறை பருகிச் சிந்தை பரவச ராகிச் செய்ய
மழகளி றனைய மள்ளர் வரன்முறைச் சுருதி கூட்டிக்
கொழுநிழல் வைகிக் கோமான் குணங்குறி விதந்து பேசி
எழுமிடற் றிசையிற் பாடி யிதயநெக் குருகு வாரும். 15

மேவருந் திருநா டெங்கும் வித்தக வுழவர் வேலை
ஓவற விசுவா சத்தி னொண்கருப் பொதிந்து முற்றிக்
காவல னருளால் ஜீவ மணிக்கதிர் கனலி யீன்று
தாவில்பே ரின்ப போகம் விளைப்பது தருமச் சாலி. 16

எண்படு மிதய மென்னுஞ் செறுவிடை யெலவி ராவாய்
பண்படுத் தூன்று சத்யப் பைங்கழைக் கரும்பு பல்கிக்
கண்படைத் தோங்கி யுய்த்த நறுஞ்சுவை கனிந்த பாகின்
விண்படு போகந் துய்ப்பார் வேதியர் குழுக்கண் மாதோ.

வீறுகொள் மதுரச் செந்தேன் விளைக்குமுந் திரிகை வாய்ந்த
தாறுகள் பிதிர்ந்து சிந்தித் தலைத்தலை பெருகி யோடுந்
தேறலபுக் களித்த லாலே தெளித்தசித் திரபூம் பண்ணை
நாறுகள் குலவி யோங்கி வளர்வுறு நலத்த நாளும்.

புண்ணிய நதிதீ ரத்துப் பொருவரு மருத வைப்பில்
நண்ணிய பயிரவ ருக்கந் தருக்குலம் பிறவு நல்கும்
எண்ணரும் பயனை யீட்டி யிறைவனைப் பரவித் துய்த்தாக
கண்ணகன் றிருநா டெங்குங் கடிவிழாக் கொள்ளு மன்றே.

ஜீவநீர்த் தடங்க டோறுஞ் செழும்புனல் குடைவோ ரீட்டம்
தாவருங் கழனி தோறுந் தருமசசெஞ் சாலி யீட்டம்
பூவலர் பொய்கை தோறும் புதுப்பத்த திவலை யீட்டம்
மீவரு மெழிலி தோறும் வேந்தனோ கருணை யீட்டம்.

வே று.

முத்தி நாட்டெழின் முயங்கக் காட்டலில்
நித்ய ஜீவநீர் நிலைய கனறிடா
துத்த மக்குலத் தோதிபக் குழாம்
பத்தி செய்தவப் பள்ளி போலுமால்.

மாக மீதுநேர் கருணை மாரிபெய்
மேகங் கண்டுகண் டுவந்து வித்தகத்
தோகை மாமயி லகவுஞ் சூழலவாய்
நாக மாயுமே நாக மாயுமே.

ஆத பன்கதி ரலருங் காலையில்
மாதர் வாண்முக வாரி சங்களும்
சீத வாவியின் செய்ய பங்கயப்
போத லாந்திடும் போத லாந்திடும்.

இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி யாண்டுமெய்
நன்னர் வாசக நவிற்றி யாதரித்
துன்ன ருங்குணத் துதவி செய்திடும்
அந்த லாரெலா மந்த லார்களே.

மாரி சங்களை மாத வததரும
நாரி சங்கமு நண்ணி யங்கிரு
பாரி சங்களும படியுங் கான்முக
வாரி சங்குலாம வாரி சங்கமே. 25

மரும லிந்தபூம் பொழிலினை மைந்தாதாம
திரும லிந்தமங் கையாசி ருரொடும்
நிரும லாதிபன் பணிசெய் நிததிய
கருமஞ் சாலுமே கருமஞ் சாலுமே. 26

மூசு பைமபுயன் முயஙகு சோலைவாய
ஆசி யமபணி யலருந தண்டலை
காசில் ஜீவபுஷ் கரிணி யாடுவார
தேசு மல்கெழிற் றேகங் கூடுவார். 27

துன்று காவகச சூழ லெஙகணும
மன்ற லார்ந்ததண் மலர்பபொ துமபரும
தெனறல வந்துவங் துலவுஞ் செவ்வியாற்
பொன்று வாரொலா மடைவர் புத்துயிர. 28

நாட ருந்திரு நாட்டு வைபவம்
ஊட றிந்தறிந துமப ரின்னிசை
பாடு வாரமுழு துணரற் பாலரோ
வாடு மானிடம் வகுப்ப தெஙஙனம். 29

திருநகரச் சிறப்பு

நித்தியமாய்ப் பூரணமாய் நின்மலமா யானந்த
நிலையமாகிச
சத்தியஞா னந்தருமந் தயைசாந்தம் பரிசுத்தஞ்
சாவசக்தி
இத்தகைய வனந்தகலி யாணகுணத் திறைமகிமை
யிலங்குநதானம்
முத்திநக ரெனத்திகழ்த்தி முதியதிரு வருட்சுருதி
மொழியுமன்றே. 30

வாக்குமன மெட்டாத பரமசுகா னந்தபத
மகத்துவத்தின்
ஆக்கமெடுத் துரைப்பவரா ரறிபவரா ராருமிலை
ராயபோழ்துங்

காக்கைமனை பிறையென்று காட்டுதல்போ லருள்வேத
காட்டுஙகூற்றை
மீக்கிளரு மாசையினு லொருசேரத் திரட்டியிங்கு
விளம்புகின்றும.

முத்திநகர பரமபதந திருநாடு திருநகர
மோக்ஷம்வீடு
நித்தியவா னந்தபத நித்தியஜீ வககழக
நிகிலமூலம்
உத்தமமங் களஸ்தான முன்னதமண் டலமபரமா
காயததுச்சி
சத்யமன்றம புனிதமன்றம் தேவால யம்பரம
சந்நிதானம.

உச்சிதபட் டணம்பதவி யூாததகதி பொன்னகர
மும்பர்நாடு
சச்சிதா னந்தபுரி தருமபுரி யடைக்கலபட்
டணஞசாமப்ராஜயம
முச்சிகரி திகழ்சீயோன் முதுகுன்ற மும்முரச
முழங்குமுன்றில
அச்சுதவேந தரசிருக்கை திருக்குமரா லயமபரிசுத
தாவிமன்றம்.

புண்ணியமா நகரினைய பொற்புறமூந் திருநாமம்
பொருந்திநிற்கும்
நண்ணரிய திருநகாக்கு நாற்றிசையும புடைவளைந்து
மேலுங்கீழும்
அண்ணலர சாணைவழி யநாதிநிய மனமாக
வகண்டமாய
கண்ணகன்ற பெருவெளியே கடியரணுச சூழ்ந்ததுதி
காநதங்காறும்.

கதிகூட்டி யெமைப்புரப்பான் காதலனை யுவந்தளித்த
கருணைவள்ளல்
அதிபாரி சுத்தமெனு மழற்பிழம்பு பாந்துதிரண்
டவியாதோங்கி
எதிரேறு பகைதுமிய வெரிவீசி நீறுக்கி
யிலங்குஜோதிக்
கதிரேற விளங்கிநிற்கு மகழிசூழ் தழலாணங்
கடிநகர்க்கே.

ஓராழி தனையுருட்டி யுலகமெலாங் காத்தளிக்கு
முமபர்நாட்டுச
சீராழிப படையரசன் றீர்க்காலோ சனையறிவே
செறிந்துமல்கும்
போராழிக கிடங்காகி மதில்வளைந்து புறங்கிடக்கும
பெற்றியோரில
காராழி யெனததிரண்டு வருமபகைக்குக கதியதோ
கதிமறறனறே. 36

சீராற்றுந் திருநகாக்குச சிறபபாறறு மாணாகித்
திறலுமாற்றிக
கூராறறும படைக்கலயந திரப்பொறிகள் பலகுழுமிக்
கொற்றமுற்றி
ஏராற்று மகிலாண்ட கோடியெலாந தூசியென
வியங்கலாற்றும
போராற்றலுடையபிரான் பெருந்தகைமை யெனப்பிறங்கும்
பெருநதுருககம. 37

திமிரமற வருமிரவி யொளிமழுங்கச் சுடரெறிக்குஞ்
செம்பொனிஞசி
சமரகித திரியேக சருவலோ காதிபதி
சருவசகதி
அமரருல கழுமறியா ததன்மகிமை பெருமைகளை
யறிவமென்னில
தமரநீக கடலாழ நரிவாலகொண டளந்தறியச
சமைவதொக்கும. 38

புரக்கவருந திருக்கருணைப புத்தமுத கடமாமபொன்
னகாக்குநீதி
இரககசம ரசமாய திருக்கடைக்கோ புரவாயி
லெழில்கொண்டோங்கி
வரக்குருதிக் கறைதோய்ந்த வொருசிலுவை மணிததுவச
மலர்க்கைகாட்டி
நரக்குலததீர வம்மினென விளிபபதுபோன் றலஙகுவன
நாலுதிக்கும். 39

சூரியர்க ளொருகோடி தொக்குதித்த பரிசென்னச்
சுடருஞசெமபொன்
ஏரியங்கு புனிததிரு மாளிகைமற் றிதுவோ
க்ஷணியமுன்றில

சீரியங்கு பரலோகத் திளவரசன் வீற்றிருக்குந்
 தெய்வவீடு
தேரிலிதே நமர்குழுமி நித்தியஜீ வானந்தந்
 தேக்குமன்றம்.

மருள்பழுத்த நரஜென்ம மாயவிடா யறத்தொலைத்து
 மறுமையாக்கி
அருள்பழுத்த குமரேசன் றிருமுகமண டலசசேவை
 யமுதையூட்டித்
தெருள்பழுத்த திகழ்நிதய ஜீவமணி மௌலியைநரு
 சென்னிசூட்டிப
பொருள்பழுத்த பெருஞ்செல்வத் தெமையிருத்தி வைக்[illegible]

எணணரிய பரலோகத் திளவரசன் பெருஞ்சீர்த்தி
 யீட்டமென்கோ
தண்ணளியன் பருளிரக்கந் தயையாதிக் குறையுளென்[illegible]
 தரணிககிட்டும
புண்ணியமாம் ரக்ஷணியம் படிவமெடுத தியாந்தோங்கு
 புதுமைத்தென்கோ
பண்ணவர்வாழ்த தொலிமடுதது நித்தியபே ரின்பநிறை
 பரமவீட்டை.

வேறு

வானர மியநதிகழ் மதில்வ ளைத்தவக்
கோனக ரெங்கணுங் குலவு ஜோதிய
பானுவின் குழுககளைப பதநி செய்தென
மேனிலை மாளிகை விதம்பல் கோடியே.

மின்னையும் வெயிலையும் விரவி மேதகு
பொன்னினு மணியினும் புனைந்த வோவெனப்
பன்னிற மாடங்கள் பந்தி பநதியா
உன்னதத் திமைப்பன வுலப்பில் கோடியே.

வயின்றொறுஞ் சந்நிதி மகிமை வாய்ந்தெழில்
குயின்றுபன் மணிக்குலக் குவையி னுககிய
வியன்றட மாளிகைத தலங்கள் விட்புலம்
பயின்றொளி கிளைபபன பற்பல் கோடியே.

புண்ணிய நவமணி பொருத்திப பொற்புறு
தண்ணளிக் குருதியன பளிந்த சாந்தினே
மண்ணுல கருககென வகுத்த ரக்ஷணை
நண்ணிய மாடங்கள கவினுங் கோடியே. 46

கோனருள் பணிகுறிக் கொண்டு ஞற்றிவாழ
ஊனமில லாவிகட் குரிமை பூண்டியா
வானுல கேழென வகுததுக காட்டிய
மேனிலைக் கோபுரம் விவித கோடியே. 47

சொலலரு முத்திமா நகருஞ் சூழ்ந்துள
எலலையும வானசுட ரியாஙகு நிறகில
மலலல்கூர தம்பிரான மகிமை யினசுடர்
புலவிநின றவிரொளிப பிரபை போக்குமால. 48

ஜீவமா ளிகைதநிரு முன்றிற றோஙகிய
ஜீவநீ நிலைபெருக கெடுததுத் திவவிய
ஜீவமா நகரதனைச் செழிப்பித தூடுரீஇ
ஜீவகோ டிகளுய ஜெகத்திற பலகுமால. 49

ஜீவபுஷ் கரிணியின் றீரத தோங்கிய
ஜீவகற் பகமெனுந தெய்வ மாத்தரு
ஜீவநா யகனருள் பழுதத செவவியில
ஜீவமாக் கனிததிரள் செறிநது மல்குமே. 50

மானத வாவியிற் படிநது மாட்சிசால
ஆனிக கருமங்க ளாற்றி யாண்டகை
தூநறு மலாச்சரண் டொழுது தைவிக
போனக நுகருவா புலவர் தாங்குழீஇ. 51

ஆண்டகை யருளவழி யாவி யின்கணம்
வேண்டுரு வெடுபபர்செய் வினைவ சத்தராய்க்
காண்டகு முலகிடைக் கரந்து வைகுவா
சேண்டலத் தியங்குவா செவ்விக் கேற்பவே. 52

அணிகிளர் திருநகர்க் கரச ஞணையிற்
பணிமுறை புரிகுவர் பணிசெய் யாவிகள்
தணிவில்பே ருவகையைச் சாற்று மங்கவா
திணிசுட ரிரவியிற் றிகழும் வாண்முகம். 53

முமமுர சொலியருண் மழைமு ழக்கொலி
மமமரில் வான்கணம வழுதது பேரொலி
செமமல்சீா புனைநதுளை திவவி யாழொலி
கைய்மிகுத திசைபடுங் ககன மெங்கணும. 54

நன்மைசால திருநகர் நந்த னத்தலா
தன்மமுங கருணையுந் தயையன பாதிசற்
கனமமு நறுங்கடி கமழநது லப்புறுப
பொனமலாக குவைகளாப பொதுளு மெங்கணும். 55

சிறையுடைத தூதாதரு சேனை யினகுழாம
முறைமுறை யகிலதது முடுகி முததிநாட்
டிறைதிரு வுளககுறிப் பிணிதி னுய்ததது
குறைவற முடிததுமீண் டடுபபர் கோனகா. 56

- தேவவுத் தாங்கொடு திகந்தத தேகுவர் •
மூவுல கஙகளு மிமைபபின முநதுவா
தாவிவிண படாகுவா சமுகத தெய்துவா
வேவறி சதுராாம விபுத வொறறரே. 57

கலவிமு வுலகையுங் கழஙகென றுட்டவும
ஒல்லைவான சுடாகளை யூதி யோட்டவும்
வல்லவான் சேனைகள வாயபில கோடிகள்
தொல்லையங ககனமா ளிகைதொக குள்ளன. 58

மேலைநா ளிளவா சுயாதத வெல்கொடிக்
கோலினின றுலகாககுக குருதிச சான்றுளை
ஞாலமீத திகழததிய நலஙகொ ளுமஜெய
சீலசங் கததொணி திகந்த முட்டுமே. 59

வேறு

துன்பம யாதுமின் றுகத் தூய்தவா
பொன்பொ லிநதவப புரவ லன்கழற்
கனபு செய்துசெய் தழிவி லாதபே
ரினப மெய்திவாழ்ந் திருபப ரென்றுமே. 60

பகலி ராவெனும் பகலி லாதவப்
புகரில் வானநாட் டாசன் பொற்புறு
மகிமை யொண்கதிர் வனையு மாடையா
நகா வாணர்ககு நலமப யக்குமே. 61

முக்தி மாநகா முழுதுந் தம்பிரான்
சித்தம் யாதது செய்து நிற்பதே
நித்தி யானந்த நிகரில வாழ்வெனுப
பத்தி செய்யுமாற் பரம சிந்தையாய. 62

அரசா தம்பிரா னம்பொற் சேவடி
வரச ரோருகம் வழுத்தி யேத்திடும
முரச ருவிழா வணிகொளா முனறிலவாய்
விரசு வாரன வரதம விண்ணவா. 63

வேறு.

அற்புத ஜீவ கங்கை யாடுவ ரமர ராவார
பொறபுறு ராஜ சேவை பொருந்துவா புனித ராவார
கற்பக நிழலிற் றங்கிக களிப்பாவான் கணங்க ளாவார
தற்பான றொழும்பு செய்வா தகைபெறு முத்த ராவார. 64

இறைபர லோக ராஜ்யத் தெழினல மெதிரவோரக் கெனறும
பொறிபல வனந்த மாகப் புலனெலாம் புதுமைத் தாக
அறிதொறும பரமா னந்த வதிசயக காட்சி யெய்தி
முறைமுறை துதித்துப் போறறிப் புகழுவா முனைவன் சீர்த்தி. 65

அத்தனு ரருளி னுக்க மரசிளங குமரன் காட்சி
வித்தகப் புனித வாவி விழுத்தகு சுமேதா் தூய
முத்திவீட் டறவோா நட்பு முறைவழாத தோதா கீதம
இத்தகு பேறே யன்றே வீறில்பே ரினப செலவம. 66

பரமராஜயபபடலம் முற்றிற்று

அரசியற்படலம்.

பன்னற்கரி தாயப வித்திர ஞான செல்வம்
மன்னிப்பொலி யுந்திரு மாநகர் மன்னர் மன்னன்
இன்னற்படு பாதல நின்றெடுத் தெமமை மீட்பான்
நன்னர்க்கும ரேசனே நல்குமெய்ஞ் ஞான மூர்த்தி. 1

இல்லாமையி லேவெளி வான்முகட் டெண்ணி றந்த
பல்லாயிர கோடிய வாம்பகி ரண்ட கோளம்
எல்லாம்படைத் தொண்விதி காட்டியி யங்கு வித்த
சொல்லாற்றன்மி கும்பா லோகது ரந்த ரேசன். 2

மங்காதப ரஞ்சுடர் வாக்குரு வாய மைந்தன்
பொங்கோதவைப் பும்புரை யற்றகல் வானு மெங்கும
செங்கோல்பிடித் துத்தனி யாழிசெ லுத்த நாளும்
தங்காவலை யுய்த்தர சாட்சிசெய் சாரவ பௌமன. 3

ஆனுதந லந்திகழ் தைவிக வாத்து மேசன்
சேனுபதி யாகிய றப்பகை செற்று நெஞ்சில்
மேனுடுமி ரக்ஷணை வித்திவி ளைப்ப நாளும
வானுடுபோற் றத்திறை கொள்ளும கேச வள்ளல. 4

அநதககர ணங்களும் வாக்கு மகண்ட லோகத
தெநதசசெய லும்பிச காதிய லாத போதே
முந்துற்றறிந் துமுறை செய்யும்வ ரமபில் ஞான
விந்தைபபெரு மான்விபு தாதிபன் வேந்தர் வேநதன். 5

புனிதந்திரு மேனிமு கந்திகழ் புணணி யங்கண்
தனிதந்தரு பேரரு ளம்புயஞ சர்வ சக்தி
நனிதுற்றுமெய்ஞ் ஞானமு யிர்ப்புநீ தாச னத்தில்
இனிதுற்றுல காட்சிசெய் ராஜவி ராஜ னுக்கே. 6

வல்லாபுக ழுமபுகழ்ச சிக்கும தீதன் வானந
தெல்லாதுதி தோத்திர வெலலையி கந்து நின்ற
நல்லான்கணிப் பில்கரு ணைக்கடல் தோற்ற நாசம
இல்லாதவ நாதிசு யம்புல கெங்கு முள்ளான். 7

பெருமைத்திட ரேறிய பிரசுறு பேயக்க ணதனை
நிருமித்தசி றைத்தலை யுய்ததக னீணி லத்தில்
இருமைக்குந லந்தரு மிரக்ஷணை யிட்டி வைத்த
தருமத்துரை யாயத யோச்சித சகக ரேசன. 8

வென்றுழிந டத்திய றமபடு விண்ணு மண்ணும
ஒனறுகவி ரிநதுக விநதுயர்ந தோங்கி யுமபா
நின்றுதா முற்றிய தண்ணளி நீடு மொற்றைக்
குன்றுதகொற் றக்குடை வெண்மதி யேனி ழற்ற. 9

திருகார்வினை சிநதிமெய்ந் நூன்முறை செய்யு நீதி
இருளாதிகழ் பட்டய மின்விசித் திட்ட தென்ன
ஒருபாற்சுடர் விட்டொளி ரக்கிரு பாச னத்தின
இநீபாலருள வெள்ளமெ பூந்தல கொஙகு மல்க. 10

பொறிநேறளி சுமபுநி றைநதபுந தேளி ராவார்
அதிபாரிகத தபரி சுததரொன றாபப ரிகக
தநிதோதகிர ரிதம விநதிசை துனனி யோங்கப
பதிதோறணை வுயமறை வாணாபல லாண்டு கூற. 11

எஙகுந்தொகு பூதச ராசாத தீட்ட மாநி
சஙகறபனி கறபமி லாதியல சாரநது நின்று
ஆஙகபபிர மாணவ ரயபகச சூழல புசகுந
கஙகுறபொ பூ துநதவ ருநடை காட்டி யேதத. 12

முாரஙகறங் காசுர பணடல புறந்து நிதப
பிரமபொழி யததிரு முறைரு பமபி துஙகப
பரசங்கப லி கிபபணி செயதுப ராவி நிறப
அருநாசனந திறதுப ரேசன பாநதி ருபப. 13

கனாவேனோட்டமல நுகவி ஞாகரு றைல யததின்
உ னாைேடிநீ நிவொபி போரு ளாதது லாம
மனனறைடடவா வாழதுதொவி யநுசெவி வாயம பெப
விளைறுடடா சனறிருச ரநநிதி விறு மெனறும. 14

அரசியற்படலம் முற்றிற்று

சிருஷ்டிப்படலம்

வாகஙிறுக் சதீந மான மஙினைமயின வணபபு வாய்ந்த
மேகுருபா பாலோ சுததிவ வித்தந வாசன றபமோர
சோகதும ஞனுகடுகன றிநதத நுவலயபம புதுககிச செயஞ்சோல்
ஆககுவான் சிததனு செய்த வநாதிநிணை ணயமென் றுண்டால 1

கருக்துறு கருமா முற்றக் கருதியோர் வாக்கி ஞலே
உருதநிகழ் குவல யத்தை யோராறு திவசதத தினனே
திருத்திததங் குடைகரி ழாகீகித தெய்விக குமாற் கீத்தார்
வருததமிங் கெவனே வெலலாம வலலசித தருக்கு மாதோ. 2

மலைகடல் ககண நாடு மதிகதி புனல்யா றோடை
நிலைமடு வாவி சோலை நிலவொளி மழைபல பண்டம்
தொலைவிலாப பயிரவ ருச்கந தொககபல வளஙக ளெல்லாங்
கலைமதி யோநதாந கென்றே னாயளிந தனாநங காதநன. 3

பகுத்துணர் வறிவு ஞானம் பரிசுத்த மகத்துப் பாக்யம்
உகுக்கரு மனச்சான் றின்ன வுவந்தினி தளித்து நஞ்சொற்
செகுத்திடா திருமி னென்னு ஜீவவாக் கருளித் தேவ
மகத்துவ வாசன வைத்தார் மாந்தனைப் புதிய வைப்பில். 4

முன்னவ னாதா மென்ற முதன்மனு மகனை நோக்கி
இந்நிலத் துரிமை யெல்லா மீந்தன மெங்கோ லின்கீழ்
மன்னவ னாகி நீயே மனுமுறை வழுவா வண்ணம்
நன்னராண் டிருத்தி யுள்ள நலமெலாந் துய்த்தீண் டென்றார். 5

உன்னத வாசன் சொற்ற வுத்தாஞ் சிரமேற் கொண்டு
மன்னவன மிருத்தி கேய னத்தினி யெனுமப்பூ மாதைத்
தன்னொரு மனைவி யாக்கித் தழுவிவீற் றிருந்தா னன்றே
பன்னரும ஜீவ வாக்கம் பணிபுரிந் தேத்த மன்றே. 6

சேத்திரம் புனித மாகச் சிந்தையும் வாக்குந் தேவ
தோத்திர மாகச் செய்கை சுகிர்தமே யாகத் தூய
பாத்திர மாகத் தேகம் படும்பயன் றமதே யாக்க
காத்தொறு முலவி யுண்டு களித்தநாட் கழிப்பா ராதோ. 7

ஒழுக்கமே கலன்க ளாக வுடைபரி சுத்த மாக
இழுக்கறு கரும மேனிக் கிடுநறுஞ் சாந்த மாசப
பழுக்குமன் பத்தி யன்ன பானமாப் பகல்க ளெல்லாம்
வழுக்கறு மாபிற போக்கி மாதவம் புரிவா நாளும். 8

புத்திராஜ் ஜியத்தி னாதி பூருவ குடிக ளாய
உத்தம ராசன சித்த முவந்தினி தடங்கி நாளும்
மித்திர ராகித் தூய விதிவிலக் கோம்பி பிள்ளைப்
பத்தியாய் வழிபா டாற்றிப் பவித்திர நெறியி னிற்பார். 9

சரமெலாம் விகற்பொன் றின்றித் தத்தமி லுறவு கொண்டு
நாமனோ கரமாய்க் கிட்டி நன்குற் றேவல செய்யும்
தரமுறு புற்பூண் டாதி தருக்குலம் பன்னறந் தோங்கும்
பரவுல கிதுவென் றுள்ளப் பாரெலாம் புனித மல்கும். 10

பாபமே யில்லை பாவ பயங்கர மில்லை தேவ
சாபமு மில்லை சாவுஞ் சஞ்சலத் தொடர்பு மில்லை
கோபமும் பகையு மில்லை குணதோஷ மில்லை மிக்க
ஆவலு மில்லை பூரு வாசசிர மத்தாக் கபமா. 11

ஆசனைச் சிந்தை யுள்ளி யநுதினங் காலை மாலை
வாசரோ ருகம்பொற் பாதம் வழுத்துவா ரிணங்கி யேத்தித்
திரைசெறி கடல்சூழ் வையத்தின் சீர்மைகண் டதிச யித்து
விரசுவர் விண்ணோர் தம்பால் வித்தகம் பயில்வார் மாந்தர். 12

பூதலப் பொருள்க ளெல்லாம் பொதுவன்றிச் சொந்த மில்லை
ஆதலிற் கொள்வா ரில்லை கொடுப்பவ ராரு மில்லை
போதர நிறைவே யன்றிப் புகல்வோர் குறையு மில்லை
ஊதிய நயநஷ் டங்க ளொருவர்க்கு மொன்று மில்லை 13

பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னப் பேசினு மறியார் தம்மைத்
தணிவறும் வருத்தந் துன்பஞ் சஞ்சலித் தழுங்கல் கண்ணீர்
புணர்வதோ வொன்று மின்றுய்யப் பொறிபுலன் புனித மாமெய்
உணர்வொடு பத்தி செய்வா ரும்பரும் வியக்க யாதோ. 14

அச்சுதா னந்த ரீகி யகில்லோ கமும்பு ரக்கும்
சச்சிதா னந்த வேந்தன் றனைமகிட்டித் தமைக்கேட் பிக்கும்
உச்சித மதுர வாக்கைச் செவிக்கமு தாக வுண்டு
நிச்சலும் பரவிப் போந்து நிலவுவார் பணிமேற் கொண்டு. 15

பைங்கழை நிறுவி மேலாப் படாத்தரச் சினைபொ ருத்தித்
துங்கமட் சுவரா யாக்கித் தளாத்தபூங் கொடியால் வேய்ந்து
பொங்கரிற் புதுமை யாகப் புனைந்தசித் திரப்பூ மன்றில்
அங்கண்வா னகங்கொண் டாட வறங்குடி புகுந்து வாழ்வார். 16

வருந்திமெய் சலிப்பா வேலை வான்முறை செய்து செய்து
திருந்துவார் சுனைகான் யாறு சிந்துநீர் வாவி பாடி
அருந்துவார் கந்த மூலம் பலங்களை யமரர் நாட்டின்
விருந்தெதிர் கொண்டு போற்றிப் பூசனை விருப்பிற் செய்வார். 17

கண்கவர் வனப்பி னார் காட்சிகண் டதிச யிப்பார்
பண்கவர் மிதுன கீதப் பாடலொலி செவிம டுப்பார்
விண்கவ ருலகைத் தந்த விந்தையை வியந்து பேசி
எண்கவ ரரசைப் போற்றி யிறைஞ்சிவாழ்த் தெடுப்பார் மன்னோ. 18

மருமலி துணர்ப்பூஞ் சோலை மாநிலக் கிழவர் தம்மைப்
பருவர லணுகு றாமே பாலிக்குங் கருணைத் தாய்போல்
கருவிழிக் கிமைபோ லன்பிற் கங்குலும் பகலுங் காத்துத்
திருவருட் கடவுள் வேந்தன் ஜெகதலம் புரக்குங் காலை. 19

சிருஷ்டிப்படலம் முற்றிற்று.

இராஜ துரோகப்படலம்.

நித்திய ராஜ நீதி நிலவுவா னகத்தி லென்றும்
பத்தியாய்ப் பணிசெய் துற்ற பண்ணவர் குழாத்து ணின்றும்
சத்துரு வாகிக் கீழே தள்ளுண்டு கிடந்த பேயால்
மித்திர பேத மென்னும் வினையிடை முளைந்த தன்றோ. 1

விள்ளரு மரச நீதி விலக்கலால் மலபா தாலத்
தள்ளுண்டு கிடந்த பேயி னதிபதி யழிம்ப னென்னுங்
கள்ளனுள் ளழன்று சீறிக் காசினி ககன வட்டத்
துள்ளுறு மாவை யோர்ந்தங் குசாவின னுருவ மாறி. 2

கண்டன னென்ப மன்னோ கருணையங் கடல்வ ளாகத்
தொண்டிறல் படைத்த கோமா னொருதனித் திகிரி யுய்த்த
மண்டலப் பரப்பைச் சூழ்ந்த வாரிதிப் பெருக்கை வார்ந்த
தண்டலைப் பொழிலைப் பாயுந் தடநதி வளத்தை யெல்லாம். 3

இடந்தொறுஞ் சென்று நோக்கி யிப்பெரும் போகந் துய்ப்பான்
மடங்கலே றனையா ரம்மை வளர்த்தா லடாதிவ் வையம்
அடங்கலு மடிப்ப டுத்தி யரசியல் புரிவ லென்னா
விடங்கிள ரவிற் புக்கான மேதையா ரிருந்த சூழல். 4

பேயகம் புகுந்த போதே பிரபஞ்ச மென்னு நாமம்
ஆயது சமயந் தேடி யரிவையை மதிம ருட்டி
நாயகன் றனையு மந்த நாரியைக் கொண்டே மாற்றிச்
சேயுய ரிறைவ னாணை செகுக்கவுஞ் செய்தான் பாவி. 5

தன்னையே கெடுத்தான் முன்னந் தற்பெரு மையினா லந்தோ
பின்னையும் பொறாமை யாலே பிறரையுங் கெடுத்தான் வாளா
மன்னுயிர்த் தொகுதி கும்பி மலக்கிடங் களைய வைத்தான்
என்னையீ தென்னே யென்கே னிருநிலத் திறத்த கேட்டை. 6

தன்னொரு மகவைத் தந்த தற்பர னன்பு வாழி
பொன்னுல கிழிந்து வந்த புண்ணியம் வாழி வாழி
மன்னுயிர் புரக்க வந்த மனுமகன் சரணம் வாழி
என்னையிந் நிலைபா லிக்கு மெம்பிரான் கிருபை வாழி. 7

கற்பனை கடந்த போதே கற்பனை கடந்து நின்ற
தற்பர னீதி பொங்கித் தழலெழச் சினவி நீட
அற்புதக் கருணை பொங்கி யாரழ லவிக்க நாடப்
பொற்புறு குமர னோர்ந்து நடுவராய்ப் புகல லுற்றார். 8

மற்றிரா ணிடங்க ளெந்தாய் வஞ்சக வல்லை யெய்தச்
சொற்றலை நின்று ராஜ துரோகியா யினரவ் வெல்லாக்
குற்றமுந் தண்ட மாயுங் குறிக்கொண்டுத் தரிப்பல யானே
நற்றச விதிக்கைக் கொண்டிங் கீட்டுவல் நலங்கொ ணீதி. 9

நிண்ணய மிதனை யோர்ந்து நிரையபா தலத்துக் கேகும்
மண்ணுல கனைமன னித்து ரக்ஷணை வழங்கிக் காத்துத்
தண்ணளி புரிக யானே தராதலத் திழிந்தங் கீட்டும்
புண்ணிய பலத்தா லீதென் பொருத்தனை யாகு மைய. 10

குருதியைக் கொடுத்து ஜீவ கோடியை மீட்ப லென்ன
ஒருதிருக் குமா னன்பி னுரைதிருச் செவியிற் சாரக்
கருத்தருங் கடவுள் வேந்தன் கருணையாற் கருணை மைந்தன்
திருவுள மாக வென்று செப்பிமற் றிதனைச் செய்தார். 11

வானகத் தரசன் நீமம்போல் வையகத் தரசு செய்வான்
தானென வுதித்த மைந்தன் றனைத்தனி மௌலிசூட்டி
ஞானமுந் திரையு நல்கி நணித்தவ வயாத்தி வைத்தார்
மானிடம் புரந்து பேயின் வன்றலை சிதைக்க வென்றே. 12

சற்பனைப் பேச்சை நம்பிச் சதிவழி புகுந்து மக்காள்
கற்பிள வொத்தீ ரந்தோ கடுகிய மரண வாற்றின்
வற்புறு திரையின் மூழ்கி மாண்டிட லழிவீ ரென்றார்
தற்பத மிழந்த மாந்தர் தலையிழி சிகையே யன்றோ. 13

சாமித்து ரோகஞ் செய்யத் தகுங்கரு விகளை மண்ணில்
சேமித்து நம்மோர் மைந்தன் றிருவடித் தொழும்பு பட்டு
நேமித்த நெறியைப் பற்றி நித்திய ஜீவ நாட்டைக்
காமித்து வம்மின் ரூழ்க்கிற் கைவரு மோச நாசம். 14

மித்திர நலத்தை வீசி விதிவிலக் கெறிந் தெமக்குச்
சத்துரு வாகி னீருந் தரிப்பினி நாச தேசம்
நித்திய ஜீவ நாட்டி னெறிகடைப் பிடியீ ராயில்
அத்தலங் கோபத் தீயி லவிவது சரத மென்னு. 15

சாதனம் விளங்கத் தீட்டித் தரணியிற் காலந் தோறும்
மேதகை யவனைக் கொண்டு விளம்பரப் படுத்தச் செய்தார்
நீதியா யகண்டா கார நிறைந்தபே ரருளா யென்றும்
பேதியா திருவி காரப் பெருந்தகை பரம ராஜன். 16

இராஜ துரோகப்படலம் முற்றிற்று.

பூர்வ பாதைப்படலம்.

புனித சேத்திரத தமர்ந்துள பூருவ குடிகள்
கனிதந தாககிய தீவினை யாமெனக கலிததது
மனித மாடசியை வரைநதல கைககுண மருவி
நனிதி ரிநதனா விலஙகென நாசதே சததில. 1

ஐநதெ னுமபொறி புலனநதக் கரணமாத தமஞ்சேர்ந
திநத பானிடப பிறபபுமெந நலஙகளு மிமைநதும
பநத மாஙகனி யாலநத நலமெலாம பறிபோய்த
தொநத மாமபெருங கேடடொடு மரணமுஞ சூழ்நத. 2

உனறக லநதீஞ சுவையபா லொருங்கறக கெடல்போல
முறையி னீஙகிய கனிசசுவை யுலகெலா முயஙகிக
கறையி னுககிவெம மரணததின கரையறு துனபச
சிறையி னுய்ததது ஜெனமசஞ சிததமொடு செறிநது. 3

பாவ காரியா திசைதொறுங் குழுமினா பாமபி
னவி ரககமி விராகூத ரெனப்பெய ரெடுததத
தீவி னைகதுநட் பாளராய்ச செருமினாக குள்ளுந
தேவ புததிர ராயினா சிலருட் செயலால. 4

சேற்றிற் றாமரை முளைததெனச சிபபியி னின்று
தோறறு வெண்டா ளமமெனத தொடுநிலக கரியில்
ஆறறல சாலொளி வைரமவந தெனவுவ ளறறில
ஊறறின் னீர்சுரந தெனவவட் டோனறின ருரவோர். 5

மூன்றொன் றாகிய முதலா சாட்சியின் முறையை
ஆனற வுணமையைத தருமததை யவனிககு விளககிச
சானறு ளாததுவா னகாவழி சமைததிட ஜநததில
தோனறிற் றலொரு திருசசபை துலஙகுவெண் பிறைபோல். 6

ஆலம் வித்தினி லங்குரித தறுகிலவே ரூன்றிக்
கோலி யெங்கணுந தண்ணிழல் கொளுவிவிண் குலவிச்
சால வெவ்விடாய் தணிததுமேன் மேலுறத தழைததது
வேலை ஞாலததைப் போததது திருச்சபை விருககம. 7

இருள றுததொளி பரப்பியுள் ளகமபுற மெங்கும
பொருள்வி ளக்கிமோ சமபுகா வகைபுறங் காதது
மருள கற்றிநூல் வழிதெரித தென்றுமவா டாது
தெருள ளிததொளி கிளாததது திருசசபைத் தீபம். 8

சகதி யநதிக ழித்தரு திருச்சபைத் தலைவா
நிதநி யானந்த பாஜிய நிருமல வரசன
புதநி ரோததம புண்ணியா புநருல கதது
மதநி யஸ்தராய் நடுபபுரி மானுவே லாமால். 9

பாவ மல்கிய நாசதே சத்துவெம பாப்பில்
ஜீவ ரக்ஷணை விருமபியோா திவவிய நகாகருப்
போவ தாகிய பூருவ பாதையைப புனையத
தேவ வுததாம பெற்றனா திருச்சபைக குரவா. 10

மேலை நாணமுதல் மேசியா திருவவ தாரக
கால மடடுமங கஙகுதோன றியநமா கருநிச
சால நோபிடித திறைதிரு வுளபபடி சமைநது
வேலை ஞாலதது விளககிய பாதையை விரிககில். 11

ஒற்றை யேவழி யோரடித தடமுடைத தும்பாக
கொறற வனறிரு நகாசெலக குறிததது கோணல
அறற நோவழி யயலடி பிசகுறி னநதோ
துறறு காரிருட் சூழலுய்த திடமிது துணிபே 12

திருத்த குங்கடை வாயிலின் செவவிசோ முகபபில்
விருத்த சேதனக குறியுடைத தாஙகதை விடுககில்
கருததன் மாளிகைத தலநதொறும பலிகளுங கணிப்பில
பொருநத வைபபொருட் குவைகளும் வயினறெறும பொலிவ. 13

ஆய வவவழிப் போககருக் குரியவா சாரம
மேய பலவகைச சடஙகுகள விரதங்கள் முதலா
ஏய வன்பெருஞ சுமைசுமத திடுவதங கிவைகிற
காயுந தண்டனைப படுததுவ தினறுகண் டோட்டம. 14

ஐய னெஙகிறிஸ் தியேசுவின் முன்னடை யாளச
செய்ய சோரியும பற்பல பொருள்களுந தெருளக
கைபு னைநதமை யிடைக்கிட்ட கவினவக காட்சி
துய்ய நூல்வழிப் போக்கருக ககமகிழ் தொகுக்கும. 15

இரவி லக்கினித் தூணமுண் டெற்சுடு வெயிற்குப்
பரவி நினறுமே கநதரு நிழலுண்டு பசிக்கில்
தரமன் னாவுண்டு தாகிககி னீாதரத் தக்க
உரவு கோறுணடு நமபிரான் றயையென்று முண்டால். 16

இனைய நால்வழிப் போக்கருக் கிசைபாத் திறையாம்
முனைவனு முதைதையிற் கடிந்துதாய் முறைமையிற் முறங்கித்
தனைய ராய்வழி நடத்தியா தரித்தனர் சாவின்
பினைய ளித்தனா தம்பதத் துளபெரும் பேறு. 1

அண்ணல வானகத் தரசனு திச்சபை யடியார்
விண்ணி னுககிய விளயபாத தொனிசெவி மடுத்துக்
கணணில் பேய்காணத தலைமகன கையகன றோடிய
புண்ணி யன்றனிக் கோற்குடி யாயினா பொருநதி. 1

முநது தநதைதாய தமபிரான விதியினை முரணி
நொநது ளஙகசந தழுதிநதப பாதையை நுதலிப்
பநத பாசஙக ளறவெறிந திரக்ஷகற பழிசசிச
சிநத னுதித தேவாகோன றிருநக ரடைநதாா. 19

பணடிந நூனெறி பறறியா பேலெனப பகருந்
தொண்டன பெய்பபொரு ளுணாநதுநூப பவிமுறை தூவி
எணட ருங்குரு திசகரி யாயுயி ரினிதீந
தண்டா கோனபத மடைநதனன பாருல கறிய. 20

எஞ்சு றுவிசு வாசியே னுக்குயாத் திரையில
அஞர லெனறநித திராபபக லவனெடிவ் வழியிற்
சஞச ரித்தனா தம்பிரான் சாவுமின ருகச
செஞசெ வேகொடு போயினா திருநகாக கவனே. 21

பாதை பற்றிநின் றாலசருந குணாததிய பழுதில்
நீதி மான்பணடு நிமிரபிர ளயத்தைமேற கொண்டு
வேத ராஜஜிய தருமதததை வியனிலத தூன்றிக
காத லித்தவா னடைநதனன மரணத்தைக கடந்து. 22

செல்லென் றுண்டகை நிகழ்த்திய செம்மொழி செவியிற்
புலல வக்கணத் தூருற வுரிமையைப போக்கி
நலல நூ னெறி கடைபபிடித தெமரொலா நயககும்
மலலல கூர்விசு வாசியின் யாததிரை வகுக்கில. 23

தமபி ரானுரை தலைக்கொடு தரணிசெல் மார்க்க
வெமபு தீவிடப் பார்த்தனை வெரீஇயிரிந தோடி
உமபா நூனெறித் திருக்கடை வாயிலபுக குட்போய்ச்
செமபு னறபரவி யஙகங்கு திருநதினன் செய்யோன. 24

புரவு நானெறிக் கிடையிடை புண்ணியம பொதிந்து
விரவு முற்குறி வயின்றெறு மினிரவன கண்டு
கரவி லாதமெய் யுரவிசு வாசமுட் கவினிய
பரவி யேகினன் பனைகபபுல மிடைநதவோர் படுகர். 25

அருளி னுலெதிரத் தலகையின் சேனையை யடர்ந்து
மருளி மாக்களோ வைவனை வெருகிட மடககி
இருள றுத்தொளிர் சுடரென விகலகடந் தபிராம்
பொருளப டைததொரு தனதனுய் நெறிகொடு போனன். 26

சோலை மாநிலந துருவிநா னெறியினைத் தொடர்ந்து
மேலை யோரவிதி விலககநுட் டிததுவின் னுடிப்
பாலை நீத்துவந தடைநதனன் சோதனைப பாடபை
வேலை சூழுல கேததுமோர மெய்விசு வாசி. 27

பெரிய நாயகன் றிருவுளப் படிபொரு பேறும்
அரிய மைநதனை மகபபலி யூட்டிட லெங்கு
சுரிகை யோங்கலுந துணிததிடா யுள்விசு வாசந்
தெரியச் செய்தன மெனவிணைனிற் சிறநததோர திருச்சொல். 28

தீர்க்க மெய்விசு வாசத்தின் செயலெலாந் தெரிந்தும்
பாரதி வற்குமெய்ப பத்திசெய் பரிசினைப் பாரதும்
ஆரதி யிற்பல வாசிகள் வழங்கியங கவனை
ஊரதத லோகத்திற புகுத்தின ருன்னதத தாசன். 29

பூர்வ பாதையைத் துலக்கிவை திகமுறை புதுக்கி
ஆரவ மிகுநன் னெறிபபடு வோரசுமக கரிய
தீரவ ருஞசுமை யேற்றிய திருவிதிக கிழவன்
சீரவ லநதிகழ் யாததிரை வரனமுறை தெரிக்கில. 30

நாச தேசத்து ராஜ்ஜிய பாரதநதை நச்சான்
ாசன் மாரக்கத்தன் னினததொடு நலகுர வெய்ந்த
தேச நாசததுக ககறலே நலனெனத தெரிந்தான
ஆசி லாததிருக் கடைபுகூஉ வறநெறி பிடிததான். 31

பேயின் மக்கள்பின் றொடாந்திடச் செஙகடல் பிளந்து
வாயி டும்படி கோல்கொடு மடிததனன் மருங்கைக
காயும் வெம்மணற் சுரததிடைத் தவிப்பறக் கடததி
நாய கன்வழி நடத்தினன் நாற்பது வருடம். 32

வழிம றித்தெதிர்த்த தடாத்தமா யலைந்தமன் னரையும்
கழிபெ ருமபடைத திரளையுங் கட்டறுத் தோட்டி
பழிப டாமறறன் னினததனைத் தினம்பரி பாலித்
தெழுது நூல்வலான் கடைப்பிடித தேகின னனப. 33

ஜீவ நாளெலாந் திவ்விய நகர்செலும் பாதைக்
காவ தாகிய திருப்பணி விடைபுரிந தமையத
தாவில் நல்லறச சாலைமண் டபஞ்சுமை தாங்கி
பாவ நாசசங் கேதங்க ளமைததனன் பனவன். 34

காண்டி கான்மிதிப் பாயலை கவின்கொள்கா ஞனை
எண்டென ருண்டகை யுளாததலின மலைமிசை யேறி
மாண்ட லஞ்செறி வளனெலாங் கணடுள மகிழ்ந்து
சேணட லததிறை திருநக ரடைநதனன றீக்கன். 35

வஞ்சப் பேயொடு மலைநதம ராடியு மறிநத
சஞ்ச லபபொருப புசசிமீ தேறியுந தணவா
வெஞ்சு ரததுவீழ்ந் தழன்றுமவெந நிடாதுமுன னிட்டுத
துஞ்சு காறுஞ்சென றுயாபத மடைநதனன ஜோபு. 36

தாவி தென்றொரு தாணிபன் றனிவழி புகுந்தங்
கோவ வில்பெருந துனைபுழந தொண்ணிலை தவறிக்
காவ லன்பெருங் கருணையால நெறிகடைப பிடிசது
வீவி லாப்பதத தெய்தினன சுராகணம் வியககு. 37

உத்த மோத்தமன் சாமுவே லொண்டவன் ஜீவன்
முத்த ராமெலி யாவெலி சாவெனு முநிவா
சித்த னைசயா வாதிய தீர்க்கரோர் மூவா
வித்த கஞ்செறி தானியே லோசியா மீகா. 38

ஆய வித்தகு குரவரு மவர்வழி பிடித்த
தூய ருமபண்டு பூருவ பாதையைத துலக்கிப்
பேய டாநதவிப் பிரபஞ்ச மாயத்தைப பிளந்து
காயு நீசதுயா கதியர சாட்சியைக கலநதாா. 39

பூர்வபாதைப் படலம் முற்றிற்று.

சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

தோன்று தொட்டுள திருச்சபைக் குரவருந் துகமா
நன்றி கொண்முது தீர்க்கரு நலத்தகு வாணுள
சென்று போயினா வருதிறன் றெரிப்பவ ரில்லர்
நின்று போயின வற்புதங் களுநில வுலகில. 1

பூாவ பாதையை லௌகிகப் பெருமபுதா புதைப்பத
தீாவ ருங்கொடு விலங்குகள் தீவிடப் பாந்தள்
போவு ருதவ ணுறைதலிற் பிறங்குத லின்றித
தூாவ தென்றுகண் டாரண ருளந்துளக குற்றாா. 2

தீர்க்க மெய்வசு வாசிகள் தீர்க்கர்சொற றெருண்டோா
பார்க்கி ரக்ஷணை யீட்டவும பாத்திவன் மருமான்,
மாாக்க மிங்கிதைப் புதுக்கவும் வருவாமற் றெனனு
காாக்கு லமவாக காண்குறுப பயிரினுட கரிவாா.

வள்ள லாரிளங் கோமகன் வரும்பதி தெரிக்கும
வெள்ளி யொன்றுள தென்றதை விருப்பினா நாடி
நள்ளி யோர்சில ரடியுறை நலனற தெரிந்து
தெள்ளி தோர்ந்தெதிா திருந்தனா பூருவ திசையில்.

முத்தி நாட்டர சாதிக்க முறைநனி யுவந்த
பத்த ரேமெனச் செருக்கிய பணவாமெய் வாழ்வை
நத்தி யன்றிக வாழ்வடை வாமென நம்பிப
புத்தி ரன்வரு கைக்கெதிா நோக்கினர் புரத்தில. 5

மீத லத்தினா வாசனைக் காண்குறும் விரகால்
தீது துற்றிய குணத்தருஞ் சிந்தையுற் றிருப்பச்
சாது மாாக்கத்தா யாவருந் தம்பிரான் வருகை
காத லித்தனா விடிவெதிா கமலமே போல. 6

கனித ரும்பழ நறைபொழி வளந்திகழ் கானான்
புனித வைப்பினிற் புரவல னொருதிருப் புதல்வன்
மனித தேகத்தில வருவர்மெய்ம மனந்திருப் புகவென்
றினிது கூவினன் றீாக்கர்சொல் லெடுத்தொரு தூதன். 7

கூறு கட்டியந் திசைதிசை செவிப்புலங் குறுகத்
தூற டாந்தகா னகந்துரீஇத் தூதனை யடுத்துச
சீறு தீவிடப் பாந்தள்கை திருகியூ தேயா
பேறு நாடினர் மனந்திருப பினர்நெறி பிடித்தே. 8

உம்பர் நோக்கிய மெய்த்திருத் தொண்டருள் ளுவப்பும்
இம்பர் நூனெறி புதையத்தூ றடர்ந்தெழு மியல்பும்
கும்பி பாகத்தி னதிபதி மறக்கொடுங் கோலும்
அம்ப ராதிபன் றிருவுளத் தெட்டிய வம்மா. 9

மனுதி தத்துவா தீதரா மகத்துவ வேந்தன்
அநாதி நிண்ணயப் படிதிருக் குமாரனு ளன்பால்
தனுதி ருங்குவ லயத்தினுக் கிரக்ஷணை சமைப்பல்
எனுது பிரப்பலி யீந்தென வேம்பலோ டெழுந்தார். 10

வான்மு யங்குபே ரின்பசம் பத்துயர் மகிமை
கோனமு யங்கிய தைவிக துரைத்தனங் கொற்றம்
மேனமு யங்கிய வரும்பதம் யாவையும் விடுத்தா
ஊன்மு யங்கிய வுடலுவந் தெடுத்துல குறுவார். 11

ஆவன் மிக்கதம் மொருசுத னரசவை யகன்று
போவ தும்மவா புரிவதும் பொறுப்பதும் பலியாய்
வீவ துந்திரு வுளத்துணர்ந் தவனிக்கு விடுத்த
தேவ நீதியின் புனிதத்தை யாவரே தெரிப்பார். 12

கலக மிட்டல கைத்தொழும் பாயறங் கைவிட்
டுலகை நச்சியிங் குழலநர கீடத்துக் குயிர்ந்
திலகு வான்பத மேற்றவந் திருத்தநம் மீசன்
அலகில் பேரன்பி னளக்கரை யளந்தறி பவர்யார். 13

உன்ன தாதிப னொருசுத னுவரிநீ ருலகப்
புன்ன ரங்களைப் புரப்பலென் றேனறுபோம் புதுமை
என்ன வென்னவென் றுயிரக் காலெடுத் தேத்திப
பன்ன ருந்துதி பகர்ந்தனர் வான்கணம் பழிச்சி. 14

ஆழ்ந்த ஜீவநீர் நதிபெருக் கதோமுக மாகித்
தாழ்ந்த பூதலப் படுகிற பாயந்துந் தழைத்துக்
காழ்ந்த நித்திய ஜீவகற் பகசினை ககனம்
போழ்ந்து பாருறப் பணிந்தது மெத்தனை புதுமை. 15

வேறு.

மையார்கலி புடைசூழ்புவி வளைதீவினை யிருளும்
பொய்யாரணப் புலையாதிமி ரமுந்தீவிடம் பொதிந்த
பையாடர வின்சீறுவெம் படமுஞ்சிதை வெய்த
மெய்யாரணச் சுடாமணிட் விதயாம்பரம் விளங்க. 16

தருமந்தலை யெடுக்கப்பட வியிற்சததியர் தழைகக
அருமந்தமெய்ச் சுருதிதொனி யவனித்தலை சிறபப
ஒருமந்தையின் மறியாயருள் ளுவந்தேத்திசை யோஙகத்
திருமந்திர முறைவாழ்த்தொலி ஜெயபேரிகை கறங்க. 17

கள்ளமபுரி யலகைக்கிறை கைகாலவில விலகக
உள்ளமபறை யறையததிகி லுறமுருயிர் நடுக்கங
கொள்ளக்கரி முகங்குபபுறக் கொடுநதீவினை குலைய
அளளிககதிர ·வீசுஞசுட ரருணோதய மிதென. 18

வானோமகி தலமோசுடர மதியோவயங கொளிரவான
மீனோவிரி கடலோமழை முகிலோவொரு விதியில
ஆனெறி யமைத்தாககிய வகிலாண்டவச சுதனோர்
ஊனுடிய திருமேனிகொண் டுதித்தாருல குவபப. 19

மறையார்த்தது மறையோதிய வரம்பார்த்தது ஞானத
துறையாரததது சன்மாரககமெய்த துணிபார்த்தது சுகிரத
நிறையாரததது நலமார்த்தது நிலையாயர கூஷணிய
முறையாரததது கதியாககமிம் முதுமாநிலத துறவே. 20

அந்தோவறக் கொடுநதீவினைக் கிலககாகிய வவனி
வெந்தீடழி நரகம்புக விடுகிற்கில னெனனு
நந்தாதிரும புலைமல்கிய நடலைபபிர பஞசத
தெநதாயர சிளங்கோமக னிறுததாரிது வென்கொல. 21

துன்பமபடு துயாநிநதனை சுடுசொலவசை யாதி
தன்பங்குறத தளராதொரு தலையாபபிறா தமமைப
பொன்போற்பொதிந தவரின்னுயிர புரநதாதரம புரிவா
அனபின்றலை நினசேற்ாசெயு மாண்டன்மையி தனறே. 22

வேறு.

திமுக னுய்த்தவெஞ சிறைக்குள் ளாயயா
பாமரத தூறடர் படுகர் வைபபிது
கோமகன் சேவடிப பதுமங் கோததலிற்
பூமுக மெனப்பெயர பொலிந்த தாமரோ. 23

பேயடிப் படுத்திய பிரபஞ் சத்தருக
காயது குடித்தன மமரா நாட்டென
நாயக னிறுத்தமை குறித்து நண்பொடு
• கூயினா திசைதிசை குறிக்கொண் டாரணர். 24

ஆண்டகை வானநாட் டரசன மைந்தனைக்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் களிப்புக் கைமிகத்
தெண்டிர க்ஷணைபுரி திருகுமாரனென்
றீண்டினர் புனிதசேத் திரததி லெங்குமே. 25

உததம நூனெறி யுவநத தொண்டாபால
நிததிய ராஜ்ஜிய நிருப னின்மல
புததிர னெனவிசு வாசம பூண்டுமெயப
பததிசெய தடிததனை பரவி நின்றனா. 26

தீர்த்தனென் றற்புதர செயலுந் தெய்விக
வாரததையு முறைசெய மருண்ட மாந்தரும்
பார்த்தலை யிறுததவோா பரம சறகுரு
மூாததமென் றருள்பெற முடுகிக கிட்டினா். 27

ஆயிடை யருள்விழி பரபபி யாண்டகை
மாயிரு ஞாலதது மாநதா சீரமையும
பேயர சானுகை நடக்கும பெற்றியும
நாயகக் கதிவழி நடபபி லாமையும். 28

மெய்பபடு தொண்டாமின் மினியிற் றோன்றலும
பொய்ப்படு வேடததா பொலிநதி லங்கலும
செய்ப்படு களைமிகத தேமபு சாலியை
யொப்பநின் றுததம ரொடுங்கிப போதலும. 29

தூயதஞ் சபைச்சுடா தூண்டி டாதொளி
தேயுறு சீர்மையுந் தீமை மல்கலும
மீயுறு ஞானத்தை வெறுதத கந்தொறும்
மாயவெஞ ஞானததை வளாக்கும் பான்மையும். 30

திருவுளத் துணாந்துநெட் டுயிர்த்துச் சிந்தைநைந்
திருவிழி புனலகொள விரங்கி யெநதையார்
பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பின் வையகப்
பருவரல் துடைபபவிப பருவத தேயெனு. 31

வித்தக திருச்சபை முறையை மேற்கொண்ட
அத்தலை யோரச ரீரி யார்வநம்
புததிர னிவருரை போற்றி யுய்ம்மினென்
றிததகை வாக்கெழ வெவருங் கேட்டனர். 32

மித்தையை வேரற வீசி மெய்பிடித்
துத்தம திருப்பணி யுஞற்றத் தக்கமெய்ப்
பத்தரபன் னிருவரைத் தெரிந்து பாங்குறச்
சித்தஞ்செய் பணியெலாஞ் செயவிற் காட்டுவார். 33

நித்திய ஜீவராஜ் ஜியத்து நேர்வழி
இத்தகு வனவென வியற்றிக் காட்டுமச்
சத்தியக் குறிபிடித் தவர்க்குச் சாமிபம
அத்தகு ராஜ்ஜிய மாமென ருண்டதை. 34

கண்டகங் கடுப்புத ரடர்ந்த கான்வழி
கண்டகங் கடுப்புறக் களைந்து வேரறக
கண்டகங் கொடுத்தடிந் தனரவன் கண்டகன்
கண்டகஞ் சிதைத்தசெங் கமலப் பாதனார் 35

ஒப்புர வாக்கிநா லொழுங்கி னேருறச
செப்பரணிட் டருளியாத் திரிகா செவ்வழி
தப்பிடி லதோகதி சாரவ ரென்றயல
குப்புறு திருக்கவா குயிற்ற வுன்னியே. 36

அத்தியை யடுக்கிமென் றசைசெஞ் சோரியென்
றித்தகு சாந்துகொண் டிசைத்துப பத்திசெய
பித்தியி டேற்றமென் பெயரபு ரேந்துத்தம
முந்திரை குயிற்றினா முறைமை யாலரோ. 37

இடந்தொறு மிடந்தொறு மோகொண் மாளிகை
மடமபல சத்திர மரபி னாக்குவித
தடங்களும் பணிபுரி யறவர் தம்மையும்
உடப்படி வாங்கியூ ழியத்தி லுய்த்தனர். 38

வழிவிடா யாற்றிவான் வழிவந் தோருக்கென்
மொழிவழி போனக முறையி னூட்டுமின்
அழிவுறு விருந்தி யளித்தும் யாண்டுநீர்
பழிவராக் காமின்மற் றெனவும் பன்னினார். 39

தெள்ளிய நூல்வழிக் கிடையிற் சென்றுசேர்
கள்ளமாக் கங்களைத் தெரியக் காட்டுகை
ஒள்ளிய தம்பாட் டுண்மை யாத்திரி
எள்ளுறுப் பொன்னெழுத் திலங்கத் தீட்டினார். 40

மறைவியாக் கியானமா ளிகையில் வைதிக
முறையறி வுறுத்தமுற் படுபல் காட்சிகள்
துறைதொறு மமைத்தவை விளக்கிச் சொல்லவோர்
நிறைமொழிக் குரவனை நிருமித் தாரரோ. 41

இவ்வுல குககெதி ரிடுக்க வாயில்சேர்
செவ்விய நெறிபடு திருமு கப்பினில்
ஔவியப் பகைஞரு மவிக்கொ ணுதவோர்
திவ்விய வொளிக்குறி திகழ்த்தி வைத்தனர். 42

மாரணப் படுகரின மாயச் சந்தையின்
பாரிடச் சூழலின் மோசப் பாங்கிற
கோரணி முயங்குறிற் குறிக்கொண் டொல்லையெம்
ஆரண ருடனமாந் தருமெ யாமென்றார். 43

மாசில்சீர் மாணசுவி சேஷ மாக்கத்தை
ஆசற விளக்கிப்பின் னலகை யீட்டிய
பாசறைப் படைஞரைப் பரிவிற் பார்த்தருள்
நேசமோ டழைத்திவை நிகழ்த்தன் மேயினார். 44

பண்ணவர் குழுமிய பரம ராஜ்ஜியம்
கண்ணிய பெருவளங் கைக்குள் ளாயதால்
எண்ணமென் னிடர்க்கடல் வளாகத் தேக்குறும்
மண்ணுளீர் தாழ்ப்பதென் மனந்தி ரும்புமின. 45

வித்தகந் தயைபொறை வினயந் தண்ணளி
சத்தியம் புனிதமெய்த் தருமம் பத்தியென்
றித்தகு சீலநட் பினிதி னூற்றிநீர்
உத்தம வழித்துணை யாகக்கொண் டோடுமின். 46

ஆவியி லெளியவ ரடைவர் வான்கதி
மேவருந் துயருறின் மேவு மாறுதல்
தாவருஞ் சாந்தருக் குலகந் தம்வசம்
ஈவிரக் கம்முளார்க் கிரக்கங் கிட்டுமால். 47

நீதியைப் பசித்தவர் நிறையத் தேக்குவர்
ஏதமில் தூயர்கண் டடைவ ரீசனை
பேதமற் றைக்கியம் பிறங்கச் செய்குநர்
காதலா கடவுள்வேந் தருக்குக் காண்மினே. 48

நீக்கமி னீதியி னிமித்தந் துன்புறில்
மேக்குயர் வானநாட் டின்ப மேவுவார்
மீக்கிளர்ந் தவரெலாம் விபுத நாட்டுள
பாக்கிய மடைந்துயும் பவித்தி ரான்மிகள். 49

வேறு.

அம்ப ராதிப னும்பிதா வவாரு ணன்மை
இம்பர் நல்லார்பொல் லார்க்கு மியைவன கண்டீர்
தம்பி ரானென நீயிருஞ் சற்குணந் தழுவி
வெம்பு தீமைக்கு நன்மையே விருப்பொடு விளைமின். 50

ஈர நீருல கத்தினுக் குப்பென வினைவீர்
சோர விட்டிடா துலகனைத் தூயநல் லொழுக்கால்
சார மேற்றுமி னன்றெனிற் றள்ளுண்டு மிதிபட்
டாரும் வையகத் தவமதிப் படைவீர் தறிமின். 51

உலகி னுக்கொளி நீயிரும் முத்தம கிரியை
இலகு மென்னிலங் கவரகத் திருளிரிந் தோடும்
விலகி விலவிடு மொளியையுள் ளடக்கிமேன் மூடில்
அலக றுஞ்சுட ராற்பயன் பிறிதுள வாங்கொல். 52

கொலைசெய் யற்கவென் றுரைத்தகற் பனையுண்மை குணிக்கில்
புலைசெய் கோபமு மிகழ்ச்சியும் பிறர்நெஞ்சு புண்பட்
டுலைய மீப்படிற் கொலையுமா மாதலி னுடையார்
நிலைமை யாமெரி நரகபா தலமென நினைமின். 53

விபச ரித்திடா யென்பது விதியதை விரிக்கில்
தபசி யேனுமற் றொருத்திபா லிச்சையுட் டரிக்கில்
அபச ரித்தனு மாக்கினை யடைந்தன னவனை
உபச ரிப்பதும் நரகபா தலமென வுணர்மின். 54

உள்ள தையுள தென்றுரை யாடுமி னிலதை
யில்லை மின்னில தேயென விதனின்மேற் பட்ட
கள்ள வாசகம் யாவையுங் கருதருந் தீங்கென்
றெள்ளு மின்சுவி சேஷமார்க்க கத்தியல் பிதுவே. 55

திருகை ஞாலத்துப் புகழ்பெறச் செயுந்தரு மத்தில்
வருகை யொன்றிலை மறுமையிற் புகழ்மதி யாதிங்
கொருகை செய்வதை மறுகையுற் றறிகிலா துஞற்றில்
பெருக மாண்பய னளிப்பனும் பிதாவுள மகிழ்ந்தே. 56

துறைதொ றும்புகழ் நச்சிவீண் மொழிகளைத் தொகுத்துப்
பறைய றைந்தெனப் புரிஜெபம் பயன்படா தென்றும
அறையி லந்தரங் கத்திலே சந்நிதி யடுத்துக்
குறையி ரந்துமன் றுடுமி னருள்வர்நங் கோமான். 57

செறுத்து மக்குமற் றவர்செயுந் தீமையைச் சிந்தை
நிறுத்தி டாதுமன் னிப்பிரேல் நீர்செய்தீ மைகளும
பொறுத்து மக்குமன் னித்தருள் புரிவாபூ தலமுற்
றுறுத்தி டற்கதி காரியா முன்னதத் தரசன். 58

உரிய மாநிதி துறுமிடத் துறுமும திதயம்
அரிய வானிதித் திரட்கரு வூலத்தை யாக்கித்
துரிய பூமியிற் றெருகுமினே பூச்சியுந் துருவும்
திரியுஞ் சோரரு மில்லையப் புனிதசேத் திரத்தில். 59

ஒருவ னூழிய மிரண்டிய மாநருக் குளுற்றில
ஒருவ னட்பொரு வன்பகை யாமுல கியற்கை
ஒருவு மினனுல கூழிய மூத்நாட் டரசன
ஒருவர்க் கேயினி தூழியஞ் செய்மினுள ளுவந்து. 60

வித்தி டாபயிர் விளைத்திடா விளைந்தவை சேர்த்து
வைத்தி டாவொரு களஞ்சியத் தெனினும்வான பறவைக்
கத்த னாபரிந் தெத்தனை யாவுண வளித்து
நித்த மும்பரி பாலனஞ் செயுமரு ளினைமின். 61

கான மல்குபூ மலர்க்குலங் கவின்பெறு காட்சி
ஞான நாயகன் றொழிலலால் நவிலமற் றில்லை
மேன லம்பெறு சாலமோன் வேந்துமவ் விதத்தில
தான ணிந்துடை தரித்தில ளுலிந்த ஜகத்தில. 62

சொன்ன மற்றிவை துணிந்துநீர் யாமெதைத் துய்த்தும்
இந்நி லத்தெதை யுடுத்துமென் றேகுறு திருமின
பொன்னி லத்தர சனபிதா வாதலிற் புதல்வீர்
நன்ன லத்தவூ ணுடைதெரிந் தளிப்பாநா ளுளும. 63

அழிவி லாப்பர லோகவாழ் வொன்றையே யவாவி
ஒழிவி லாதுளங் கவலுமின் முயலுமி னுண்மை
வழிவி டாதுநே ரோடுமின் மற்றவை யெல்லாம்
பழிப டாதுமக் கருளுவ னுன்னத பரமன். 64

உற்று நோக்கியுன் கண்ணுறு முத்திர மொழித்த
பிற்றை யந்நியன் கட்டுரும் பெடுத்தெறி பெற்றி
தெற்றென் றோர்வையீ தன்றிநீ பிறர்பிழை தெரிந்துன்
குற்ற முள்ளுறப் புதைத்திடல் கொடியமா மாயம். 65

எந்த நீதியிற் பிறர்குற்றங் கண்டுதீரப் பிடுதிர்
அந்த நீதியி னுங்குற்றங் கண்டுதீரப் படைவீர்
எந்த வாறெந்த காழியிற் பிறர்களந் திடுதிர்
அந்த வாறளக் கப்படு முமக்குமென் றறிமின. 66

அரிய நிதநிலக் கோவைநீர் பன்றிமீ தணியில்
தெரிகி லாதத னருமையைச் சீரழித் திடுமால்
உரிய மாண்பரி சுத்தவுண் குக்கல முன் னுய்த்துச்
சொரிய கிற்பினு மன்னவர் யென்பது துணிமின. 67

கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியுஞ் சிந்தனை கிடைப்பர்
நாட்டு மானிட ராதலின் நம்பனை யடுத்துக
கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியு முயன்றிடிற கிடையா
வீட்டு வாழ்வுகை யுறுமிது சரதமாம விணாமின 68

தீங்கு மல்குநீர் சிறுவாக்கு நல்லன தெரிந்து
பாங்கி னலுத்திர மனமொந்த தந்தையாம பரமன்
எங்கி நினறுமன் றடுமுங் களுக்குள மிரங்கி
ஓங்கு நன்னல மளிப்பரென் பதற்கைய முளகொல 69

மற்றை யோருமக் குச்செய மனக்கொள்வ தெதுகொல்
அற்ற தேபிறாக காககுநல லறமெனை வறிமின
இறறி தேநியா யப்பிர மாணமு மேனோ
சொற்ற பௌஷிக தரிசனங் களுமுண்மை துணியில். 70

ஜீவ பாதையி னிடுக்குறு திருக்கடை சோந்துட்
போவ ரோசிலர் பாதையும புகலரு நெருக்கம்
பாவ மல்கிய பெருவழி கேட்டி னுட படுத்தும
ஆவ லோடதில நடப்பவ ருமபல வனந்தம. 71

ஆட்டுத் தோல்பொதிந் தாருயிர் கவருங்கோ ணாயின்
வீட்டுப பாதைமற் றீதிதென றவனிககு விளக்கிக
காட்டிக் கைப்பொருள் கவர்ந்திடு கள்ளப்போ தகர்வாய்க்
கேட்டுக் குட்படா தகலுமின் கிரியையாற் றெளிந்து.' 72

வாயி னலேக் கருத்தனே யென்றுபேர் வழுத்தி
ஆயி ரந்தரங் கூவினு மாவதென் னகில
நாய கனசித்த மறிந்தந்த நடைகடைப பிடிப்போன்
தூய ராஜஜிய பேரினபந் துய்ப்பவ னறிமின். 73

வேறு.

நமரங் காளிங்கு சொற்றவை நம்பிரான்
விமல சித்தவி ளம்பர மாதலில
சமர பூமித ணைந்திநெ றிப்படீஇ
அமரா நாடடை யத்தகு மாய்மினோ. 74

மற்றிவ் வாய்மைம னக்கொடு வானெறி
பற்றி யேகுப வனெவன் பாறைமேல்
கொற்றி வானிட்டு வீடுகு யிற்றிய
குற்ற மற்றவி வேகிகு ணித்திடில். 75

சண்ட மாருதம் வன்மையிற் றாக்கியும
கொண்டல மின்னியி டித்துக்கு முறியும்
மண்டு வெள்ளம நிந்துற மோதியும
விண்டி டிந்துவி ழாதந்த மேனிலே. 76

உளம்ப டப்பகுத் தோதிய வுன்னத
விளம்ப ரத்தைவெ றுத்தவன் வெண்மணற்
களம்ப டுத்தவிற் கட்டழி மென்றுனு
வளம்ப டுத்தம தியிலி போலுமால. 77

றத்தன வேகசர் வேசுரன்
சித்த மென்றுதி ருத்தகத் தெள்ளிதின்
வித்த ககனி வாயிதம் விண்டனா
சுத்த மெய்ச்சுவி சேஷவுத் துங்கரே. 78

சீரு றுங்கதி சேர்வழி யீதென
நேரி லேயுப தேச நிகழ்த்திமேல்
ஓரும் பற்பலு மைகொ டுண்மையைத்
தேரு மாறுதெ ரிக்கலுற் றாரரோ. 79

வேறு.

மன்பதைகாள் கிருஷிகன்வெள் ளாண்மைசெயத் தரும்பருவம
வாய்த்ததென்று
நன்புலத்து வித்திடுங்கால் வழியருகும் பார்நிலத்தும்
நவைத்தூறெனுசாக்

கொன்புலத்துளு சிதறுண்ட சிற்சிலவித் ததாருகு
குளித்தவற்றைப்
புன்பறவை விரைந்தணுகிப் பொறுக்கிநுகர்ந் தனவிதனைப்
புரிந்திசெய்மின. 80

பார்நிலத்துப் புதைந்தவித்தங் குரித்தெனினும் வேரூன்றப்
பசுமண்ணின்றிக்
கூரவெயிலிற் றீந்துகரிந் தனமுட்டூ றுக்கிடையிற்
குளித்தவித்து
நோவளர்ந்து நெருக்குண்டு பயன்படா தொழியநன்செய்
நிலத்தவோங்கிச்
சீர்பெறநன் மணிமுற்றி யொன்றுநூ றாயபயன்
றிகழ்த்திறத்தோர்மின 81

மற்றொருவன் மறுக்களைந்து நலவித்துப் புலந்தெளித்து
மறையவாங்கே
உற்றொருவ னளரிரவிற் களைவித்திக் கரந்தேக
வுபயவித்தும்
தெற்றெனவங் குரித்தோங்கத் தெரிந்தெஜமான் மற்றிவற்றைச்
சேதியாதீர்
முற்றவிடுங் கொய்பருவத் தெறிந்தெரிவா யிடுதுமென
மொழிந்தான்றேரில 82

வித்துபவன் யான்புலமு முலகாகும் வித்துபர
ராஜ்ஜியத்தின்
புத்திரராங் களைதேரிற் பொல்லாங்கன் புதல்வரதைப்
புலங்கொண்டுய்த்த
சத்துருவும் பைசாச மறுப்புலக முடிவரிவோர்
தாவிலதூதர்
உத்தமர்மே னிலைசோவா களைபோல்வா ரெரியுண்ப
ருண்மையோர்மின. 83

நுண்ணியவோர் கடுகுவிதை நிலத்தூன்றி முளைத்தோங்கி
நோன்றாளூன்றி
விண்ணிலவு புளளுறையுந் தருவாகு மென்றுநம்மான்
விதந்ததாயில்
நண்ணரிய பரலோக ராஜ்ஜியமு மொருவனுள
நண்ணிநிற்பின்
எண்ணரிய மனுக்குலங்க ளீடேற நெறிதராகு
மிதயத்தானறி. 84

புளித்தசிறு திரண்மாவா லறப்பிசைந்த மாமுழுதும்
புளிப்பாமென்று
தெளித்தவுரைப பொருடெரியி லோடதியாற் பாலுறையுஞ்
சீரமையெனன
அளித்தத்திரு வருள்பெற்ற வவனுலவ் வருட்சார
மயலார்கடெய்தி
ஒளித்தலைவான கதிபெறுபக குவமடைவ ருண்மைவெளி
யுய்த்ததராமால. 85

வைத்தநிதித் திரள்கண்டோன் மறைத்தரிமை யாவும்விற்று
வழஙகியேனும
அததகுனை னிலஙகொள்வ னருவிலைநித திலங்கண்டோ
னவ்வாறுகக
கைத்தலத்த பொருள்வீசிக் கவாவனென்ற திருவசனக்
கருத்தை யாரில
உததமராஜ ஜியமவிழைந்தோ னெல்லைவழிப் படுவனுல
கொருஙகுவாததே. 86

முன்னீர்புக் குலவுசல சரங்களைத்தன் னகடுமுட்ட
முகந்துவாரிச
சென்னீமை வலைபோலுந திவவியராஜ் ஜியம்வலையிற்
சேர்த்தவறறுள
நன்னீமை யுளதெரிந்து நவைபோக்கு மாறுலக
நாளாந்ததில
துன்னீரர் தமையெரியிட் டறவோரைத துரியநிலை
தொகுபபாரதுதா. 87

தன்கடனைத் தனக்கிரங்கித் தாணிபன்மன் னித்தபெருந்
தகையோராத
வன்கணன்றன் கடனுளி தனைப்பிடிததுக் குரல்வளையை
வலிநதுபற்றி
என்கடனை யிறுவென்று னிறைவனறிந் தவனையிருஞ்
சிறையிலிட்டான்
நன்குபிறா பிழைசமிககில் நமபனுநும் பிழைசமிபபர்
நலததையாய்மின். 88

முந்திரித்தோட் டததுதயங் தொடங்கியொத்து வேலைசெய்த
முறையினோககும்
நந்துபதி னொன்றுய மணிமட்டும் வந்துபணி
நாடியோர்க்கும்

வந்ததிபன் முழுக்கூலி வழங்கலுமுன் னவர்இருகி
வாதுசெய்யத்
தந்தனன்சொற் படிகூலி யென்னுடைய தெனதிஷ்டஞ்
சரிபோமென்முன. 89

முழுக்காத லுடையீரா யிப்பொருளைக் கருத்திருத்தி
முன்னவனசித்த
ஒழுககாறு கடைபபிடித்துக் கிடைததுவே போதுமென
வுவந்துகர்ளும
அழுககாறு புறமபோக்கி வழிபடிற்பிற தினருமுநதி
யமலராஜயம
இழுக்காது சென்றடைவா முந்தினாபிற தினராவ
ரிதயத்தோாமின. 90

தந்தையிது செய்யென்னச் செய்யேனென் றுடன்மறுதத
தனயனபினனாச
சிநதைநொநது செய்தனன்மற் றொருதனயன் செய்வலென்றுஞ்
செய்யானிந்த
மைந்தரிலயாா நலலனெனில தநதைசொன்ன வாறுசெய்த
மகனேயெனபீர்
நநதருமெய்ப பொருடெரிப்ப லொததிருநதுஞ் செய்யாது
நடிபபீாகேண்மோ. 91

சொல்லாலுஞ் செயலாலுந் துட்டராய்த் திரிந்திராஊத
துரோகியாய
அல்லாரே விளமபாங்கேட் டுளந்திரும்பி யூர்த்தநெறி
யடுப்பாராணா
நல்லாாபோ லகததிருநதும் நன்றிகெட்டுப் பிரபஞ்ச
நடலைநசசும
பொல்லீரே யெல்லீரு மென்றினிநீர் விசுவசிப்பீா
புநதிசெய்மின். 92

மிக்கசம்பத் தொருதலைவன் செழிததோங்கு முந்திரிகை
வியன்புலததைத
தக்கபொறுப் புப்பேசி யொருசிலர்பால் விடுத்தேகச
சதிசெயன்ஞர்
பக்குவகா லத்துரிமை பெறவந்தோர் தமைககொன்றும
பழிக்கஞ்சாமல்
உக்கிரமாய்த் தலைவனொரு புதல்வனையுங் கொலைசெய்தா
ருதிரஞ்சிந்தி. 93

இப்பெரிய பாதகருக் கெபபெரிய தண்டனைதா
னிடததகாதென்
ஞெபபுணாககின் றீருணாமின் பரலோக ராஜ்யமினி
யுமபானினறும
அபபுறமாய்த தனககுரிய நற்கனியைத் தருவோராபா
லடையுமென்ருா
செபபரிய திரியேக சாவேசன் றரவநத
தேவமைநதன. 94

திருந்தியசெங் கோலரசன் றனமகற்குக் கலியாணஞ
செய்தகாலை
பொருநதினாககு விருநதமைதது நுகருவிபபா னழைத்துவரப்
போககினனை
வருந்தவடித துயிாககொலையும வகுததனாமன னவன்றோநதம
மறவாதமனமப
பருநதினுககு விருந்துடடி யெரிகொளுவி யூனையுமபாழ்
படுததானசீறி. 95

அனையனுழை யனையேவி யாணடாண்டு திரிவோரை
யழைததுவநது
வனாவின்றி யாவருக்கும மஙகளவத திரநலகி
மகிழ்நதூட்டுஙகால்
நினையூடங கொருவனுககுத தானளிதத துகிலிலலா
நெறியையாயநது
வினாவிலிருட் சிறையுய்த்தான் பலரழைககச் சிலாதெரிநத
விததனையோாமின். 96

அருமபரம ராஜ்ஜியததுக கழைக்கப்பட் டவரெல்லா
மருகரலலா
விருமபியுளந திருமபிநெறி விலகாது முன்சென்று
விபுதநாட்டுப
பெருநதகைக்குப பிணககின்றி வழிபடுவோ ரெவரவரே
பெருமானசிததந
தெரிநதுகொளப் படடவர்மற றவருலகிற் சிலராவா
தெரியுஙகாலை. 97

அதிபதியா மணவாளன் கலியாண மணவறையை
யடுககுஙகாலத
தெதிாகொளவான் காத்திருந்த பததுக்கன் னியரிலைவ
ரெணணெயிலலா

மதியிலிகள் கண்டுயில மதியுடையார் தீவர்த்தி
மாபினேந்தி
விதிமுறையே வரவெதிர்ந்துட் புகுந்தனர்மற் றையர்வெளியே
விடுபட்டாரால. 98

மற்றிந்தப் பொருள்தெரியில் வானரச னடுத்தீர்வை
வழங்குங்காலந்
தெற்றெனநீ ரறியகிலீர் மதியிலர்போல் விசுவாசத்
தீபமபோககி
முற்றுலக மயல்கொண்டு துயிலாதீா விழித்திருமின்
மோசம்போகீா
இற்றிதுகாண் பொருளென்ன விளவரசாங குமரேச
னியம்பிப்பின்னும். 99

திருவளர்க்கு மொருதனிகன் மறுதேசம் போய்வரற்குச்
சிந்தையுற்று
மருவியதன் றிரவியத்தைக் காரியஸ்தர் வசமாக
மாபினீந்திப்
பெருநிதியை யாதாயப் படுத்திவைமி னெனப்பணித்துப்
பெயர்ந்துபோனான்
வருமவதி தனில்வந்தான் காரியஸ்த ரிடங்கணக்கு
வாங்குங்காலே. 100

ஐயவிரு வேம்பொருளை யொன்றிரட்டி யாக்கினமென்
றளித்துநிற்ப
மெய்யறிவ ரெனக்கண்டு மேம்படுத்தி மற்றவனை
விளிதகியாதென்னச்
செய்யில்விதை யாதறுக்கத் தேடும்யஜ மானனெனத்
தெரிந்துதந்த
நொய்யநிதி புதைத்துவைத்தேன் மற்றிதனைக் கொள்கவென்று
நுவன்றானாக. 101

தன்பொருளைப் புதைத்துநஷ்டப் படுத்தியவிச் சழக்கனைக்கா
றளைந்துநீவிர்
துன்பமிகு மிருட்சிறையி லுய்க்கவென்று னுழையரையச்
சோம்பியீந்த
மண்பொருளை யுள்ளவற்கு வழங்கினான் பொன்வணிகன்
மாபீதாக
என்பொருள்மற் றெனிலுள்ளோர்க் கீவரிலோர்க் குள்ளதுமின்
றென்றாரீசன். 102

மெய்யறிவு மெய்யனுஞான மிகுசெல்வனு சொல்வன்மை
மேம்பாடாதி
வையகத்தி லவரவர்க்கு வானரச னருளளிக்கும்
வரமாமன்றோ
உய்யுநெறி யுபயோகித் தூழியனுசெய் திடல்கடமை
யுபேக்ஷிப்போரைப
பொய்யிகந்து வருநடுநா ளிருட்பிழம்பு புகுவிக்கும்
புந்திசெய்யினை. 103

வேறு

நானிலங் காணி பூமி நன்குறு பயிராய் முற்றி
மேனியு மதிக மாக விளைந்தன தொகுத்துத் தோன்றுந்
தானியக் குவையைக் கண்டு தகவிலாப புத்தி யீனன்
கோனருள் குறியா னாகித் தன்னுளே குணிக்க லுற்றான. 104

தக்கமே னிலைச்சே ரின்றாற் றனிய வருக்கஞ் சேர்த்து
வைக்கவென் றெண்ண மிட்டான வல்லையே களஞ்சி யத்தை
இக்குவ லயம வியக்க வியற்றியென் சம்பத் தெல்லாந்
தொக்குவைத் தநேக காலந் துய்த்துவாழ்ந் திருப்ப னென்னா. 105

முன்னிலை யுணரான் பின்னே முடுகிடு மறுமை யோரான்
தன்னையு மறந்தா னாகித் தடந்துயில் கொள்ளுங் காலை
முன்னவ னின்றிராவே முடியுமுன் வாழ்நா ளென்னில
உன்னிரு நிதியம பேதா யாரதா முறைத்தி யென்றான. 106

ஆதலாற் பரம ராஜ னருட்டிர வியத்தைப் பெற்று
நீதெலா மகல நோற்பிற் சிந்தனை பிறிதொன் றில்லை
ஈதெலாஞ் சேர விட்டிவ் விகபோக நசசி வாணாட்
போதெலாங் கழிய நிற்கும் புல்லியா கதியி தாய்மின். 107

ஒருபொழு தேனும் வாழ்வ தறிகிலா ருலக மாந்தர்
கருதுப கோடி யலல பலவென்று கருத்திற் காட்டுந்
திருவரு ளுரையு மெண்ணார் சிற்றின்பப படுக ராழ்ந்து
பொருவரும வாணாள் வீணே போக்குதல புலமைத் தாங்கொல. 108

ஒருவனோர் திராக்ஷத் தோட்டத் தூன்றின னத்தி யொன்றை
பெருமர மான போதுங் கனிகொடாப பெற்றி நோக்கித்
திருவனிந் நிலங்கெ டுக்குந் தருவிதைச் சிதைத்தி யென்னாப்
பொருவருந் தோட்டப் பாது காவலன் புரிவிற் கூறும். 109

ஆண்டகா யின்னு மோராண் டளவும்யான் சுற்றிக் கொற்றி
வேண்டுர மிட்டுத் தகக விதமபல பருவஞ் செய்துங
காண்டகு கனிகொ டாதேற கட்டளை யிட்ட வாறு
நீண்டெறிங திடுவ னென்று நிளர்ந்தனன் றெளிந்து கொண்மின். 110

ஒருவனன் புடைய தநதைக் கோரிரு புதல்வ ருள்ளார
இருவரி லிளையா னைய வெண்ணொரு பாக மெறகுத்
தருகவென் றிரநது கேட்பத தநதைதன் னுரிமை யாவும
நிருவிகற பாகப பங்கிட் டுதவின னொணை யாக. 111

கைபபொருள் கணடான றநதை கனரநதசொற் பொருளைக்காணுன்
மெய்ப்பொரு ளறியா னுளளம விழைநதசிற் றினப மாயப
பொய்பபொரு ணசசி யோடிப் புறமபுபோய்த தநதை யீநத
அபபொரு ளிழநதா னந்தோ வகதியா யினனசின னுளில. 112

அஙகொரு குடிமபி தன்னை யடுததவன பனறி மேய்ததுத்
திஙகளோ ரிரண்டு மூன்று செலலதை தேச மெஙகும
வெஙகொடும பஞச னோநது வெதுபபிரும பசிககாற றுனுய்
நஙகினுன பனறிக கூட்டு னொழுங்குகுற றமிதத விடடை. 113

குற்றமித தவிடுங கிட்டாக் கொடுமபஞச மநிக ரிககச
சற்றுனர தெளிநதா னுகிச சஞசலித தழுதென் றநதைக்
குற்றவூ ழியா ரேக ருண்டுதேக் கெறிய யானோ
துற்றுண வின்றி யாவி சோருவ லிதெனறுற் புததி 114

புகலொன்று மில்லே னென்னுப புந்தியில பிழையை யுள்ளி
மிகவுள முடைநது நைநதான மெயமமனஸ் தாபங கொண்டான்
தகவுடைத தாதை பக்கற் சாருவ னேற்றுன பெற்ற
மகனெனப பரிவ ரலலான மறுத்திடா ரெனததே றுற்றுன். 115

ஒல்லையே யெழுநதான் றநதை யுதநதம குணமுன் னீர்க்க
அல்லலசெய் பசிபின் னுநத வடுததன னறிநது தநதை
வலலைவந் தணைத்து முததி மகிழநதனன் மகவா னைசககோர
எல்லையு முளவோ மைநத னெததனை பிழைசெய் தாலும். 116

எந்தையே யெந்தை யேயென் றேங்கினெட் டுயிரத்துக் கண்ணீர
சிந்திரொங துமக்கு முன்னுந் தெய்வத்துக் கெதிரு மாகப
புந்தியற் றளவில் பாவம் புரிந்தன னினியா னுனறன
மைந்தனென் றுரைக்கத் தானு மபாத்திரன் மதியொன் றில்லேன்.117

ஐயமன் னிக்கச் சித்த மாயின்மற் றளிய னேன்யான்
உய்யுமா றருளி நம்பா லூழியத் தொருவ னாக்கி
வையகத் திருத்து கென்னா வாய்திறந் தாற்றி நிற்ப
னையலென் றருளிற் கூட்டிச் சென்றன னகத்துள் நண்பால். 118

மகனிவன் மரித்தா னின்னே மறுத்துயிர் பெற்றா னாகத்
தகவுடை விருந்தெ மர்க்குச் சமைக்கென பணித்து மைந்தற்
குகவையின் வஸ்தி ராதி யுடுத்தருங் கலமும பூட்டிப
புகரறு மகிழ்கொண் டாடி யிருந்தனன் புதல்வ னோடும். 119

ஆயிடைச் சேட்டன் வந்தா னகக்களி யாட்டுக் கண்டான்
மேயதென் னெனவினாவி யறிந்தனன் வெகுண்டு நின்றான்
நேயமார் தந்தை நோந்து நின்னொரு கனிட்டன் மாண்டு
போயவன் பிழைத்து வந்த புதுமையின் களியி தென்றான. 120

மைந்தநீ யென்னோ டுள்ளாய் வாழ்வெனக் குள்ள யாவுஞ்
சொந்தமற் றுனக்கே யன்றோ சோதரன மதியற் றேகி
நொந்துவந் தணைந்தான் மீண்டு நுண்மதி யுடையை நீயுன்
சிந்தனை திருகல நன்றோ சோந்துடன களித்தி யென்றான். 121

வானநாட் டதிபன் றந்தை வான்வழி விடுத்தோர் புத்தி
ஈனராங் குமர ராவ ரிருஞ்சுவி சேஷ மாக்கர்
ஆனவர் சேட்ட ராவ ரகக்களிப் படையு நீரார்
மோனராஜ் ஜியத்த ராவர் முறைதெரிந் துணர்ந்து கொண்மின். 122

ஒருபெருஞ் செல்வன் பீதாம் பரவுடை யுடுத்தி வாழுந்
திருவினன் ராஜ போகஞ் சிறிதெனச் செருக்கும் போகி
அருவிலை பெறுபல பண்டத் தறுசுவை யமைந்த வுண்டி
பெருவயி றாரத் துய்த்துப் பேணுவான் மறுமை பேணான். 123

அங்கவ னணிகொள் மாடத் தலர்கடை துச்சி லாகத்
தங்கினா னொரு மாங்கு தணந்தெறி மிச்சில் நச்சிச்
சங்கட நுகரு மேழைத் தரித்திர னங்க முற்றும்
வெங்கொடும பருக்கண் மிக்கு வேதனை யுழக்கு நீரான். 124

இன்பெலாந் தூர மாக விரங்கலுந் தவிப்பு நீங்காத்
துன்பமுஞ் சொரிகண் ணீருந் தொடர்பறுத் துணைநட் பாக
முன்புறு நாய்க ணக்கி முறைப்பணி புரிவோ ராக
என்பக றுதுமவ் வேழை யிலாசரு விடுக்கட் பாட்டை. 125

வறுமையும் பிணியும் யாண்டும் வருத்துபே ரணைப் போக்கும்
பொறுமையுஞ் சகிப்புஞ் சிந்தை பூத்தினி தமைய வத்தைத்
தெறுமருந் தாகக் கொண்டு ஜெகத்துநாட் கழித்த பிறறை
மறுமையி லிராஜ போக மலிந்தசந் நிதிபுக் குய்ந்தான். 126

பெருமித வாழ்க்கை யுள்ள பேதையச் செல்வன் பொன்றி
எரிமலி கும்பி வாழ்க்கை யெய்தினன் கண்ணே றிட்டுத்
திருமலி ராஜ போகந் தெவிட்டுலா சருவைக் கண்டான்
பொருவிறன் மதியீ னத்தை நினைந்திவை புகல லுற்றான். 127

வேறு.

மெய்யா ரணமும் விசுவா சிகடம்
பொய்யா வுரையும் பொருள்செய் திலனாற்
பையா டரவப் பணிசெவ் விடமுண்
டையோ வழலா டமிழ்வே னளியேன். 128

பாசத் தளையும் படுசெல் வழுநீள்
மோசப் படுபுன் மதியும் முடுகி
நாசப் பரவை நடுவுய்த் தவினி
நீசக் கனனீந் துவதெந் நெறியான் 129

சாகாப் புழுவுந் தணவாத் தழலுங்
கூகூ வெனவொந் தலறுங் குரலும்
ஏகா வெனைவிட் டினியோ ரிறையும்
போகா வுயிர்பொன் றுவதென் றினியே. 130

ஞாலத் தொருசில் பகல்நன் றில்வினை
ஆலத் தைநுகர்ந் தெனதா ருயிரைக்
காலச் சுழலசக் கரமீந் திடுபா
தாலக் கடல்வீழ்ந் துதவிப் புறுவேன். 131

பெருமைத் திடரே றியமித் தனென
கருமத் தைநினைந் துககோ ளபதித்
தருமத் துரைநீ திதமத் திரளை
நிருமித் ததெனக் கெனிகழ்த் துவதே. 132

அகல்வா னரச னருள்கோ மகனைப்
புகல்புக் குயவோர் பொழுதுண் டுகொலோ
பகலே யெனிதிக் குவைபா ருளகொண்
'டுகவா யருணா ழிகையொன் றுயவே. 133

அருளோ தமியே னகலே னுமைவிட்
டிருளோ நரகே யெனையெத் தனையாய்
மருளோ ழிசெறுத் தவருத திடினும்
பொருளாயா தயிராபோக கிடவல லுதிரோ. 134

நல்லா மதியு நவைதீர் மறையின்
எலலா மதியு மிதயக கரிதீங
கிலலா மதியு மிகநதிங் கிறுததாய
பொலலா மதியே புகலென மதியே. 135

ஆணடுன் டுசுகித தனையன் புளைபோல்
மாணடன் றொடொழிந தனையாங் கொன்மதி
கீண்டித தலைகீ ழுறமே லெழுவான்
எண்டொன் றுணைப்பா யலையெங் குளைநீ. 136

சொன்னாய் பலதுன் மதிதொல் புவியிற்
பின்னா வருபே ரிடரா ழிதிலை
உனனா துனுனாத தலையோ டிவிழுந
திஙகா ளெரியுண் பலிதென கதியே. 137

கள்ளத் தைவிடுத துளகட் டுணைகொண்
டுள்ளக் கரியே சிலகா லமுழைத
தெள்ளப் படுபா வியெனைக கைவிடுத
தளளற் படுபா தலததாழ்த் தினையே. 138

உலகா சைபுகட் டியுலா சநெறி
விலகா துமருட் டிமின்னார் வலையிற்
பலகா லுமவிழுத் தினைபா ரிடநீ
அலகா யுனவஞ சமறிந் திலனே. 139

அளவில் சுகபோ கமளித் தெனுடன
இளவா யுளெலா நுகாந்தின் றிவ்வுலைக்
களவாழ் வுமளித் தனைகை தவமார்
உளமே யெனைவிட் டொழிவா யலையே. 140

பொன்னா டுபுகப் பொழுதின் றுலகின்
றின்னே விடியா விருண்மூ டியதால்
என்னோ மனனே யெனையுங் கெடுத்தாய்
அன்னோ வினியென் செயலா வதுவே. 141

வானு ளிறுமுன் வளநா டடையுங
கோனு னெறிகூ டலேயே கொடியாய்
நானு னும்விதைத் தனைநச சுவினை
கானுய் விழைவும் றதுகா ரிருளே. 142

ஞாலத தொருநன றினடைப'பிணநாயக
காலத் தையிகந துகடைப படுமிம
மூலத தளறா டுமுயங் கியவென
சீலத திறனசெவ விதுசெவ விதரோ. 143

வேறு.

எனறிவ வாறுநொந திடாநிரம பிருட்கடன முயஙகிப
பொன்று பேறுமற் றேனென வேகருறீஇப் புனித
மன்றி லங்குலா சருவைபு மகபபலி யமைநத
வென்றி யாபிர காமையும் விழிகதெதிர கண்டான். 144

கண்டு பன்முறை கூவின னளியனகை தவத்தால்
மண்டு காரிருட் சூழலுற் றனன்படு வாதைக்
குணடு கொனமுடி வாற்றுகிற கிலனுயிாக கிறுதி
தண்ட லில்பெருங் காதலிற றேடுவன் றமியேன். 145

சாவு மின்றுரேவோா கணந்தொறும் வேதனை தழைப்ப
நோவு மலகிவெய் துயிாதுடித துயஙகுவ னோலேன்
வீவின் றுகிய வுயாபதம பெறுதவம விளைததோய்
பாவி யான்புகல் விண்ணப்பம பரிநதுகேட் டருடி. 146

ஐய நீயனே னுக்குளி ரத்தரு மளவில்
கையி னோர்விரற் கடைநுனி கங்கையிற் றோய்சதுத
துய்ய லாசரு விவண்டா விடுத்தருள் சுரத்தி
மெய்ய தாகிய சுகிாதமுண் டெனகசென விண்டான. 147

மைந்த கேட்டியுன் னற்பயன் வையகத தடைந்தாய்
அந்த வாறுதன் றீப்பய னுகாநதன னங்கே
இந்த லாசரு வீண்டிா க்ஷணியவீ டிசைநதான்
னொாந்து தீபபய னுகர்தியீண் டிததிற நுணித்தி. 148

நன்மை வித்தியோா நற்பயன் றுய்ப்பது நயந்து
தின்மை வித்தியோா தீபபய னுகாவதுங் தேரில்
தன்ம வித்தக தைவிக சருவலோ கேசன்
கன்ம நாடியங் கவரவாக் கூட்டிடுங் கணக்காம். 149

ஈசன் சித்தமே சாதன மெம்மனோர் செயற்குப்
பேச வேறிலை யன்றியிப் பெரும்பிள வுருவி
நாச வல்லிருட் சூழலை நாடுவ தெங்ஙன
ஆசை யற்கவென் றுரைத்தன னறவனா பிரகாம். 150

இரவெ னக்கினி விடிவதின் றெனினுமென் கிளைஞர்
உரவு நீணிலத் துளாசிலர் மெய்யுணர் வொருவி
வரவ டுப்பினு மடுக்குமிச் சூழலை மரபிற்
புரவு ணாத்தலா சனையவண் போக்குக வெந்தாய். 151

செய்த குற்றமு நீதியும் வருநடுத் தீர்ப்பும்
உய்தி றத்தநூல் வழியுமற் றீதிதென் றுலகில்
கைதி கழ்ந்தநெல் லியிற்றினங் காட்டுமோ சேயும்
மெய்தி கழ்த்துபஃ றீக்கரு முளரென்றி மேலோய். 152

தக்க தாயினு மரித்தவர் மீண்டுபோய்த் தரணி
புக்கு ரைத்திடு புதுமைகண் டோம்புவர் புவியின்
மக்கண் மற்றையா சொற்கொளா தெளனுதன் மாபெண்
றொருக்க லுக்குளம் பரிந்துமன் றுடிஞ னாறி. 153

துன்று காரிருட் சூழலான் சொற்றவை கேட்டு
வென்றி கூரா சன்றிரு விளம்பாம விளம்பும்
நன்று ளாருரைக் குணர்வுறா நம்புவார் கொல்லோ
பொன்றி யோருரைக் கேகென வருந்தவன் போனான். 154

தீக்கொ டுஞ்சிறை புகுந்தவர் தீவினைப் பயன்மேல்
ஊக்கி நின்றுதுன் பூட்டுபோ துணர்ந்துளந் திரும்பிக்
கூக்கு ரற்படுப் பினும்பய னென்னைகொல் கொண்ட
ஆக்கை வீழுமுன் னறப்பயன் கூட்டிடா தவமே. 155

கூற்று வைகலுங் கோடியா ஜீவரைக் கொள்ளை
ஆற்றி நுங்குவ தறிந்துமெய் யாக்கத்தைக் கருதார்
தோற்று தீவிட வைம்புல நுகர்ச்சியைத் துய்த்து
மாற்ற ருஞ்சிறை மறிவரீ தென்கொலோ மடமை. 156

அருளின் செல்வமே செல்வத்துட் செல்வமற் றதனைத்
தெருளுஞ் செல்வரே யுன்னத நித்திய செல்வர்
பொருளின் செல்வநீர்த் திரையவா மற்றவை போற்றி
மருளும் பூரியர்க் குறுவது நித்திய வறுமை. • 157

உலக செல்வத்து மயங்கிமெய் யூர்த்தநா னெறியை
விலகு ரூதருட் செல்வநா டுறுநதுணை விரகோ
டலகில் போரு ளாண்டகை யவனிககன் றளிதத
இலகு வான்மதி யிருஞசுட ரகநதிகழ்த திடுவாம். 158

வேறு.

இவ்வண்ண மிரக்ஷணிய நெறிபுதுக்கி வானுறவோங்
கிதயக குனறில
மெய்வணண வற்புதமாந் திருவிளக்கில விசுவாசச
சுடரை யேற்றி
உய்வண்ணஞ் சமைத்திடுவா னுளங்கொண்டு குமரேச
னுலகோ ருககுக
கைவண்ண மருளவணணங் காட்டுமவண் ணஞ் சொல்வண்ணங்
காட்டுங் கொலலோ. 159

திருநோககாற் றிருவாக்காற் றிருக்கரத்தாற் றிருவருளாற்
றீண்டிக கிட்டி
ஒருவரிய பிணிபிறவிக் குருடுசெவி டூமைமுட
முதிரப பாடு
வெருவருபேய்க கோரணிசித தபபிரமை திமிரவாத
வியாதி யாதி
பருவாலுற் றோரககருளி யிகபரநன் மையையளித்தார்
பரமன் மைந்தன. 160

தொண்டரிடு முறைபாட்டி னறிதுயினின றெழுந்தருளோா
சுருதிச சொலவின்
மண்டலஞ்சூழ் வாரிதியின் கொந்தளிப்புங கடுஞ்சூறை
மாரு ததநின்
உண்டுபடு நிலைபபிறழ்வு மொருங்கமைய வொல்லையுல
குவநத தமமா
அண்டபகி ரண்டமெலா மமைத்ததிரு வாக்கினுக்கீ
தரிதாங் கொல்லோ. 161

மன்றலிலா வொருசிறுமி யமங்கலையி னொருசிறுவன்
வாணாண் முற்றிப்
பொன்றியபின் னுடலீமம் புகுமுன்னர்த் தாய்தந்தை
புரபபான் வேண்டச்
சென்றிரங்கிப போனவுயிர் திரும்பியுய வருள்புரிந்த
செயலை நோக்கி
நின்றவருங் கேட்டவரும் வானாட்டு நெறிபிடிதது
நிகழ்வ தானார். 162

மாண்டுபிரே தக்குழியி லொருநாலு வைகலுடன்
மறிநது மாவி
ரணடொருவி மறுமையிற்புக் இனிதுறைந்து மிறைமகிமை
யிகங்கண் டேத்தக்
காண்டகைய சுவிசேஷ கதிமார்க்க நலங்களினக்
கருணை வாகஇன்
மீண்டுயிர்பெற் றெழுந்துதிரு வடிதொழுதா ளெருதொண்டன்
வெளிபபட் டைய. 163

ஓககலெலா மற்றிவரே யுன்னதநாட் டிளவரச
னொருங்கு பேயின்
சிக்கறுததுச சிறைமீட்டு ஜீவகோ டியைப்புரப்பான்
ஜெகதது வநத
சக்கரவீ சுரன்மைநத னெனவிசுவா சம்பூண்டு
சரணம போற்றி
அக்கணமே வானரசற் காட்பட்டா ரொருசிறிது
மைய மின்றி. 16·

தூயசேத் திரத்திலெங்கு மித்தகைய வற்புதத்தின்
றொனிபோய முட்டப
பேயரசாட் சியையொருவிப் பிரபஞ்ச மயக்கறுத்துப்
பின்முன் னுக
நாயகனை தரிசிதது நற்கதிமார்க் கத்தூன்றி
நடைபபட் டாரபல்
ஆயிரவ ரருணனெளிக் கெதிரூன்றி நிற்பதுகொல்
லநத காரம. 165

எள்ளரிய விளம்பரமு மிகபரசா தனநடையு
மெதிரி லீண்டும
விள்ளருமற் புதச்செயலுங் கண்டுகேட் டுளந்திரும்பும்
விநதை யோாநது
வள்ளலருட் செயற்கிடைந்தவ் வலகைபா சறையூன்றும்
வைரி யாய
கள்ளவே டக்குரவ வொன்னுரே சதிபுரியுங்
கருத்துட் கொண்டார். 166

பகைப்புலத்தார் சதிவினையும் பரமசுத னரும்பாடும்
பகையைச் சிந்தி
ஜெகப்புலையன் சிரஞ்சிதைத்த ஜெயப்பாடும் பரலோகத்
திருவோ லக்கத்

தகைப்புலவ ரெடுத்தேத்துந் தந்தைகளி கூருதலும்
பிறவு மெல்லா
வகைப்பாடு மாண்டாண்டு கேட்டறிதி வழிக்கிடையில்
மைந்த வென்றான். 167

வேறு.

வித்தகக் கதிவழி புதுக்கி மேலைநாள்
நித்திய திரித்துவ நிரும லாதிபன
புத்திரன் றருமிது புரவு நூனெறி
சித்தசஞ் சலமினித் தீர்தி யாலென. 168

மக்களை மனைவியை மனையைக் காதலகூர
ஒக்கலை யுரிமையை யுவக்குந் தேசத்தை
இக்கணம் விடுத்தியா னியமபு தேயத்திற
புக்குவாழ்ந் திருத்திநீ போதி யாலென. 169

எழுதிய தோற்சுரு ளெடுத்து நண்பநீ
பழுதிலா மொழியிது பாரத்தி யோவென
உழுவலன் பொடுமன முவந்து நோக்கியினை
டெழுவல்யான் செலவழி யாதிங் கெனறனன 170

ஆங்குறு பெருவழிக் கப்பு றத்தொரு
பாங்குறு வாயிலைப் பாரத்தி யலலையேல்
ஓங்கிருஞ் சுடரொளி யொன்று காண்டிமற
றீங்கிது குறிக்கொளீஇ யேகற் பாலையால. 171

எட்டிநீ நடந்துசென் றிடுக்க வாயிலைக
கிட்டியுன் கரங்கொடு கிளாக பாடத்தைத்த
தட்டுதி யுனக்கறி தக்க யாவையும
உட்டெளி வுறவவ னுரைகக லாகுமால். 172

என்னுரை யனுத்துணை யிகபரை யாயினும
மன்னாகோன் வளநகா மருவு வாயலை
பன்னுறு கவாவழி பலவுண் டாங்கவை
உன்னரு நரகபா தலத்தி லுய்க்குமால. 173

நெறியிச காதிடை நின்றி டாதொளிக்
குறிபிடித் தேகெனக் கோதி லன்பொடு
செறியுநல் லாசிகள் செப்பி னானவந்
தறிவனு மஞ்சலித் தகன்று போயினான். 174

சுவிசேஷமார்க்கப் படலம் முற்றிற்று

யாத்திராரம்பப் படலம்.

இடுக்குறு வாயில்சென் றெய்தி டாமுனம்
தடுக்கருந் தடையயற் சாரு மோவென
நடுக்குறு மாயினு நாயினே னைக்கை
விடுக்குமோ விறையென வெருட்சி நீங்கினான். 1

கண்ணிலா னிருவிழி காணப் பெற்றபோல்
மண்ணக விருள்கெட வயங்கு மாசுடர்
நண்ணிட மறிந்துள மகிழ்ந்து நாட்டமைத்
தெண்ணமற் றின்றியே விரைவி னேகினான். 2

போவது கண்டெமைத் துறந்து போதல்நன்
காவதோ திரும்புகென் றுகு லத்துடன்
கூவினா மனைமகார் குறிக்கொ ளாதவன்
ஜீவனே ஜீவனே யென்னச் சென்றனன். 3

மூண்டெரி வளர்ந்திட முடுகி யிற்புறந்
தாண்டிவீழ்ந் தாருயிர் தப்பி நின்றுபின்
வேண்டுவ முயலுவா ரலது வெண்மையால்
மாண்டழிந் தொழிவரோ மனைம காரொடும். 4

பற்றியாங் கொணர்வமென் றிருவர் பன்னிப்போய்
உற்றனர் விரைந்துசென் றுவந்து வேதியன்
கொற்றவன் றிருநகர் குறித்த கொள்கையோ
மற்றநுங் கருத்தெது வழுத்து வீரென்றான். 5

இன்றுநீ மனந்துணிந் தெமைவிட் டேகிடில்
ஒன்றிடும் பெருந்துய ருண்மை யாதலால்
சென்றிடே லெம்முடன் றிரும்பு வாயெனில்
நன்றுனக் காம்பெரு நமக்கு நல்லையால். 6

அரும்பெறன் மக்களை யாவி யென்றுனை
விரும்பிய மனைவியை வெறுத்திட் டேகுதல்
கரும்புவேம் பாயதோர் கணக்குப் போலுமால்
இரும்பிய னெஞ்சினா யிதுநன் காவதோ. 7

இத்தலத் துரிமையா வையுமி கந்துசென்
றத்தலத் தழிவில்பே றடைவ னென்றியால்
கைத்தலத் தரும்பொருள் கழிய வீசிடும்
பித்தரோ தனக்கொடி பிறங்க வாழ்வார். 8

என்றுவன் னெஞ்சனீ தியம்பக் கேட்டலும்
நன்றுநன் றுன்னுளா நாச தேசததில்
நின்றுயி ரழிநதெரி நிரையஞ் சேரவோ
இன்றெனைக கூவுதி திருமபென றேழைநீ. 9

சீலமு மொழுககமுந திறம்பு தேசததின
சாலமு மாயமுந தழுவி யினனுமென
காலமுமம ஜீவனுங கவிழ்பப னேகொலாம்
ஆலமென றறிநதபி னருநது வாரெவா. 10

நிலைநிலா தழிவது நிரையத துய்பபது
கலைவலாா வெறுபபது களஙக மிககது
மலைவுறு துனபநோய் மலியப பெறறது
புலையுல கததது போக சாரமே. 11

குறைவுறு நிதநியங குலைத் தக்கது
கறையுறு நலததது கருநதொ ணுததது
நிறைவது வாடிடு நீாமைத தனறுகாண
இறைபர லோகபே ரினப பாககியம. 12

ஆழியான் பேருல கணுகு மின்பததுக்
கூழியிவ் வுலகிருந தூறுக ணின்றியே
வாழினு மிஃதணு மட்டொப பாருமோ
பாழிலே யுழலுதி பயனை யோாககிலாய். 13

மகத்துவ மாயபே ரின்ப வாழ்வினை
அகததிடை மதிபபவ ரலகி லாதுவந
திகததுறு பாடெலா நொய்தென றெள்ளுவா
ஜெகததையே மதிபபவா சிநதை மாழ்குவா. 14

புற்புத வுடற்சுக போக நச்சியே
பிற்படு குழியிலவீழ்ந் தழிவர் பேதையர்
முற்படு துயரினை முருககி நிததிய
சிறபா சுகநிலை யடைவா செவ்வியோர். 15

களைகணு வுலகெலாங் காக்கு மெம்பிரான்
கிளையலால நலந்தரு கிளையெற் கில்லையால்
வளையுமிக் குழுவெனை மயற்குள் ளாக்கிடுந்
தளையலாற் கிளையெனச் சாற்ற லொல்லுமோ. • 16

மேழிகைப பிடித்தனன் விடுக்கி லேனினி
நாழியொன ருயினு நாச தேசததுத்
தாழிலே னுனகெடு மதியைச சாரநதுநின்
றாழிநா யகனுளை கடகக வொண்ணுமோ. 17

மற்றினி யுரைப்பதென் வன்னெஞ சேயிவண்
சொற்றவை மெய்யெனத துணிநதி யேலெறபினை
பற்றிவான் பரகதிப பயன்றுய் யின்றெனில
நிறறியே னிலலென நிகழ்ததி ஞனரோ. 18

கேட்டுவன் னெஞசனீ தமையுங் கேவல
நாடடுவாழ வுவநதனை நடததி நீயெனு
மீட்டியாம போதுமென னெஞச வேதியன
கூட்டுற வினியொலா தெனறு கூறினுன. 19

ஓதுமெய்ச சுருதிநூ லுரைககு நீதியும
தீதுநா மியறறிய திறனு மேலவரும
மாதுயாக் ககனறுயும மாககக யாவதுங்
காதலாய்த தெரிததிடு மிவனைக் காயதியோ. 20

வேதிய னிஙஙனம் விதந்த வாய்மையுங்
கோதறு செய்கையுங் குணமு மோததலால
தீதல விவனவழிச சேற லெனறியான
போதா விசைநதுளம பொருநதி னேனென்றுன். 21

உற்றமென் னெஞ்சகை யுறவ ருநதிட
வெற்றுமிக குததுதல் விழுமி தனறுகாண்
சுற்றமுங் காதலுந துணியின் மூழ்கநீ
பெறறிடு பயனொரு பெறறித தாகுமோ. 22

என்னதுன் மதியுனக் கியையநத தீங்கிவன்
உனனரும பைததிய முனக்கு நோந்ததோ
சொன்னவத் திருநகா துன்னி னுரெவா
பன்னுசொப பனபபொருள் பலிககு மேகொலாம். 23

ஓடிட மருந்தயின் றுறங்கி வீழ்தல்போல்
நாடியில் கிவறறா நவின்று வநதினே
கோடிய மனததின னேடு கூடிநீ
கெடுறத துணிநதனை கிளக்க லாவதென். 24

மன்வழி மரபுளார் வகுத்துக் காட்டிய
முன்வழி யிகப்பது முறைமை யன்றினி
உன்வழிச் சேறியேற் சேறி யொள்ளிய
எனவழி யேகுவன் யானென் றேகினான். 25

ஏகுவன் னெஞ்சனுக் கிரங்கி யெம்பிநீ
போகலை யெம்முடன் பொருந்து வாயெனிற்
சாகலை நித்திய சாம்பி ராஜ்ஜிய
போகபூ மியினலம் பொருந்து வாயென்றான். 26

பன்முறை வேதியன் பரிந்து கூவவும்
நன்முறை யறிகிலா னாச தேசத்தச்
சென்முறை துணிந்தனன் ஜீவன் மலங்கிய
சொன்முறை நிற்பரோ கேடு சூழ்ந்துளார். 27

கல்லென வுரத்தவன் னெஞ்சன் கங்குலை
எல்லெனக் கூறியாங் கீறில துன்பத்தைச்
சொல்லருஞ் சுகமெனத் துணிந்து போதலக்கண்
டொல்லைமென் னெஞ்சனீ துசாவு வானரோ. 28

உத்தம தோழநீ யுவந்து பேசிய
பூதநிமா நகரக்கொரு முதல்வ னாகிய
அத்தகு பாதைநீ யறிதி யோவஃ
தெத்திசை யேகுது மெழுக வென்றனன். 29

துணைவனோக் காரிடைத் தோன்று கின்றவோர்
இணையறு சுடரொரு கிடுக்க வாயிலை
அணையின்மற் றவையவ ணறிய லாகுமத்
திணிசுடர் குறிக்கொடு செல்ல வேண்டுமால். 30

பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பி னாலியாம்
இருவரு முடன்செல விசைந்து நின்றனம்
வெருவர வின்றிமேல் விரைந்து செல்வதே
கருமமிப் பெருவெளி கடத்து மென்றனன். 31

வஞ்சமில் வேதியன் வகுத்தல் கேட்டுமென்
னெஞ்சனு மொருப்படீஇ நெறியைப் பற்றினான்
எஞ்சுறா திருவரும் விரைவி னேகினார்
பஞ்சர நீத்தபைங் கிளியின் பான்மையார். 32

யாத்திராரம்பப் படலம் முற்றிற்று.

அவநம்பிக்கைப் படலம்.

இன்ன தன்மைய ரிருவரும் பெருவெளி யிசைந்து
மன்னிவ ரோடித்த தடத்தைவிட் டயற்புறம் வழுவில்
துன்னு மின்னலென் றஞ்சின ராய்ச்சுவி சேஷன்
சொன்ன சொற்குறி கடைபிடித் தேகினர் துணிந்து. 1

ஆய காலைமென் னெஞ்சனிங் காணாயுங் காணேம்
தூய வேதிய னாஞ்செலத் துணிந்தகா ரியமென்
போயி னிக்குடி புகுமிட மியாதவண் புகுவோர்க்
கேயு நற்சுகா னந்தமென் னியம்புதி யென்றான். 2

நன்று நினவினு வுத்தரஞ் சுருதியே நவிலும்
அன்றி யெம்மனோ வாக்கினுக் சதீதமா மையம்
ஒன்றி டாதுகேட் டுய்த்துணர்ந் திடுகவீ துண்மை
என்று புத்தகச் சுருள்படித் திவையிவை யியம்பும். 3

ஜீவ ரக்ஷையை நாடிநாஞ் சென்றுசே ரிடந்தான்
ஓவ லில்பர லோகராஜ ஜியமஃ துற்றால்
மேவ ரும்பர மானந்த சுகநிலை மேவும்
தாவி னித்திய ஜீவனைப் பெறுவதுஞ் சரதம். 4

துன்ப வாழியின் மூழ்கிவெந் துயரெலாந் துடைத்து
மன்ப தைக்கழி யாப்பதம் வழங்கிய வரதன்
அன்பு மல்கிய ஜீவமா நதித்துறை யாடிப்
பொன்பொ லிந்தசெஞ் சேவடிக் கற்பகம் புகுவாம். 5

விழுத்த குங்கதி ரொளிதிவள் வெண்டுகில் புனைந்து
வழுத்து தற்கரு மகிமையொண் மௌலியைச் சூடிப்
பழுத்த பத்தியிற் பரவச ராகிநம் பரனைத்
தொழத்த குஞ்சுர கணங்களோ டடியிணை தொழுவாம். 6

புனித ராகிய புங்கவர் புரையில்புத் தேளிர்
நனிதி ருப்பணி விடைபுரி தூதர்நம் பனுக்காய்த்
துனிசு மந்துயிர் விடுத்துவான் கதிபெற்ற சூரர்
இனிதி னேத்துபல் லாண்டிசை செவிமடுத் திடுவாம். 7

ஜீவ தாருவின் செழுங்கனித் தீஞ்சுவை யமிர்த
தேவ போனக மாரவுண் டானந்தந் தேக்கி
ஓவி லன்பொடு துதிபகர்ந் துவந்தினி திருப்பாம்
பாவ சங்கட யாவையு நம்முழை படரா. 8

இல்லை நோய்பசி தாகமா தியதுய ரென்றும்
இல்லை முபபகை யான்வரு முபாதிக ளென்றும்
இல்லை வேதனை யுற்றழு கண்கணீ ரென்றும
இல்லை யோர்குறை யெமபிரா னிராஜஜியத தென்றும். 9

வாக்கி னுன்மனத தாலளப பரிதிம்மாண் கதியிற்
போகக விதகெமைப புரபபது புரவலன் புதல்வன்
ஆக்கு புண்ணிய முதற்கெமைப பகருவப படுததிக்
காகக வல்லதிங காழிவோந தாவியின் கருணை. 10

இன்ன தோர்ந்தருள் வாக்கினை மதிததிள வரசன்
தன்னை மெய்விசு வாசததி னுறறன தாககிப
பின்ன மற்றநல் லாவியின பேரருள் பேணி
நன்னெ றிப்படி யிறுவரை நணுகு மபபேறு. 11

சுருதி நூல்படித் திவ்வணங் கிறிஸ்தவன் சொல்லக்
கருதி யாங்குமென் னெஞ்சனும வியநதுளங களிததுப்
பெரிது நமவழி தாழ்ப்பது பிழைவிரைந தோடி
வருதி யெனறலும வேதியன றனனிலை வகுபபான். 12

ஒன்று கேட்டிமென் னெஞ்சவென் னுற்பவந் தொடங்கி
நின்ற வலவினை யீட்டிய தீவினை நெருங்கித
துன்றி யென்முது குளுககுற நிமிருமத துனியாற்
பின்று கின்றன னீயது பெறுகிலா யென்றான். 13

இத்தி றத்தசம பாஷணை யியைநதிரு வோரும்
மிதத ரததுவ மாகின ராய்வெட்ட வெளியின
மததி யிறசெலும போதொரு மருஙகுசே ருளையிற
சிதத சாஞ்சலி யததினுல விழுநதனா திகைததது. 14

திகைத்து வீழ்ந்துதத தளிததுடன் முழுவதுஞ சேறாய்
அளைததது ழககினின றடிபெயாத திடவொணு தழுநதி
உளைததெென் செய்வலென றுஞற்றிய பெருமபிழை யுன்னி
மிளைதத சிந்தையான் வேதியன வெருண்டுள மெலிநதான். 15

இனைய னுகமென் னெஞ்சனுஞ சிறுபொழு தினைந்து
புனையு நன்மொழி புகன்றெனைத் தெருட்டிய புலவோய்
எனைய துன்னிலை யிறங்கிடு துறையினீத் தென்றாற்
பினையு றுங்கதி விதந்துரை யாடவும பெறுமோ. 16

இன்னு மெத்தனை யவதியோ துன்பமோ விடுக்கண்
என்ன வோவுயிர்ச் சேதம்வந் திலையினு மிலையும்
அன்ன தாதலில் ஜீவனோ டகன்றியா னகத்தைத்
துனனி யின்னலற் றிருப்பதே நலனெனத் துணிந்தேன். 17

நித்தி யானந்த ராஜ்ஜிய நெறிகடைப் பிடித்துப்
பத்தி யானது பழுத்துளே போலநீ பகாந்த
முத்தி மாநல முனோநில முழுமையுங் கடந்து
தத்தி யேறியக் கரைப்படிற் பெற்றனை தக்கோய். 18

என்று கூறிய வமைதியின் மறைந்துட னியைந்து
நின்ற காமமோ கிதன்பிர பஞ்சனன் னெறியைத
தொன்று தொட்டறத் துடைத்திட முயல்கின்ற தூர்த்தன்
ஒன்றி மூவருங் குதுகலித் தோடிவந் துற்றூர். 19

உற்ற டைந்துமென் னெஞ்சனுக் குவப்புரை பேசிப்
பற்றி யீர்த்தனர் பிடர்பிடித் துந்தினா பழுது
துற்று சிந்தையி னுனுமங் கவரொடு தொடர்ந்து
நற்றி றங்கெடு நாசதே சத்தைநண் ணினனால். 20

கோது துற்றிய நிலையிலாக் குச்சித வாழ்வைக்
காத லித்துநித் தியககு வாழ்வினைக கசந்தான்
ஏதங் கொண்டுநல லூதியம போகவிட் டிடுமிப்
பேதைக் கெஙஙனம வாய்க்குங்கொல பேரருட் பெற்றி. 21

திருவி சாரத்தை யடைதலு நெறிநிலா மாக்கள்
பெருவி சாரியைப் பின்றொடாந் தேகிய பித்தன்
வருவி சாரததை யறிகுதும் யாமென வல்லே
தெருவி சாலததை யடைததனா வயின்றொறுந் திரண்டு. 22

மீண்ட காரியம் வினவிநன் றெனச்சிலர் வியந்தார்
மாண்ட போதினும் வசையறு தெனசசிலர் வைதார்
ஆண்ட வஸ்தையுண் டென்றுகண் டச்சமுற் றவலித்
தீண்ட ணைந்தனன் கோழையென் றூர்சில ரிகழ்ந்தது. 23

மூட்டிப் பின்குனி மூடனென் றூர்சிலர் முனிந்து
திட்டிப் போயினர் சிலர்சிலர் தீண்டலி ரிவனைக்
கிட்டிப பேசினுங் கேடென்றூா சிலர்சிலர் கெழுமி
மட்டிச் காயிரஞ் சொலினுநன் மதிவாா தென்றூர். 24

மறங்கு லாவிய மனத்தின ரின்னணம் வருத்தப்
புறங்கு ளாத்திட வூசலா டுளத்தொடும் போனான்
இறங்கு சென்னிய னாகிமென் னெஞ்சனுண் டிப்பால்
அறங்கு லாவிய வேதியற் குற்றதை யறைவாம். 25

மயல ளற்றில்வீழ்ந் துழல்பவன் மருவுதன் பலத்துக்
கியலு மட்டுமக் களைபட முயன்றுமெய் தரிதாய்ச்
செயலொ ழிந்தியான் றிருமினுந் தேசநா சத்தில
அயலு ளாரொடு மவிவனே யென்றறி வழிந்தான். 26

சேற்று நீணிலங் கடந்தநன் னெறிக்களை சேர
ஆற்ற லின்றிநின் றுருகிவிந் தவசமுற் றருகே
தோற்று மிச்சுடர வாயிலைத் தனனியா னுய்ய
மாற்ற ருந்துணை வாய்க்குமோ வீண்டென மலைந்தான். 27

ஆய காலைநஞ் சுண்டவர்க் காருயி ரளிக்குஞ்
சேய நன்மருந் தெதிர்ந்தெனத் தேம்பிநின் றழுசெய்க்
காயெ திர்ந்தென வஞ்சலென் றுங்குவந் தடுத்தான்
நேய மிக்கச ஹாயனென் றுனைபெறு நெடியோன். 28

கிட்டி வந்துநின் றெம்பிநீ கெடுநொதி யிதனுட்
பட்டு யங்குவ தென்னைநம் பார்த்திவ னருளால்
இட்ட கற்களி லூன்றிநின் றிக்கனை யேறு
தட்ட திகைக்கையும் பார்ப்பதென் னவமதி யென்றான். 29

ஐய கேள்சுவி சேஷக னருயிர்க் கரணாந்
தெய்வ வாயில்புக் குய்தியென் றுனைத்தனன் றெருண்டு
மெய்யொ ளிக்குறி பிடித்தியான் விரைந்துவந் தளற்றில்
வெய்ய தீவினை முன்னின்று வெருட்டலில் வீழ்ந்தேன். 30

கண்ணி ருண்டுளங் கலங்கலாற் கதித்திடுஞ் சுமையால்
அண்ணல் வாக்கினி லமைந்தவஞ் சிலைதெரி யாமல்
எண்ண மிட்டுழல் கின்றன னிவனென விசைத்தான்
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்துநல் வழிப்பட்ட நிவர்த்தன். 31

சொற்ற தோர்ந்தருட் சஹாயனுந் துரிசறு முனைக்கல்
இற்றி தீதெனக் காட்டியாண் டேன்றிநின் றென்கை
பற்று கென்றுதன் கரங்கொடு பற்றியீர்த் தூரங்கொள்
நற்ற ளைக்கணே நிறுவிமற் றவற்கிவை நவில்வான். 32

நல்ல நூனெறி யாமிது வாயிலை நாடிச்
செல்ல யற்புறம் விலகிடிற் றீங்குறல் திண்ணம்
புல்ல ரோடுறை யாடிவீண் பொழுதுபோக காதி
ஒல்லை யேகென விடைகொடுத தேவின னுவந்து. 33

தீங்கு நேர்ந்ததுஞ் செஞ்சுடர் முன்பனி சிதறி
நீங்கு மாறுசு ரேந்திர னருளிய நெறியும்
ஓங்கு மனமொடு சஹாயன்வந் துதவிய வுரித்தும்
வீங்கு காதலோ டினனிவே தியனிவை விளம்பும். 34

அரவு கௌவிய தேரையை மீட்டென வகாதத
தூரவ ளற்றினின் றெனைககரை யேற்றிய தோன்றால்
கரவி லாதுனைப பழிசசுவ தலதுகைம மாறென
றுரவு நீணிலத் துண்டுகொல யானுனக குதவ. 35

பன்ன ரும்பல பாதகம் பயின்றபா மரனும்
என்னை யுனனவெம மாததிர மெமபிரா னுளததில்
அன்ன தாகநின் னரியபே ருதவியெற கமைதத
மன்னி ருமபெருங் கருணைககு முளகொலோ வரம்பு. 36

பற்றி யாதுமின் றுகவும் பரிந்துமெய் யன்போ
டுற்று நோந்தவாக் குயிரளித தாயினு முதவி
முற்றி யாதாம புரிவரான முன்னவ னருளைக
கறறு வலலசான் றோரெனக கேட்டுனைக கணடேன். 37

என்று பன்முறை நன்றியை வியநதின வியம்பித்
தன்று ணைககரங் குவிததுவந் தனமபல சாறறி
மூனறு னுங்கடை வாயிலை நோககினன் முடுகிச்
சென்ற னன்னொரு தமியனாய் வேதியா திலகன். 38

நிகழ்ந்த சம்பவம் யாவுங்கை நெலவியங் கனியிற்
றிகழ்ந்த வவ்வயிற் சஹாயனை நோக்கியான றிருமி
அகழ்நது வைததவா யாவரிந நொதிக்கிடங் கரசன்
இகழ்நத தெனனையோ செவவிதாக காமலிவ வழியை. 39

பரம ராஜ்ஜிய நாடியோர் படர்நெறி யிதனுள்
உரமி லாதுவீழ்ந துயங்கவிட் டிருபபதென் னுரிமை
தரமி லாதுயர் மகிபதி யருட்கிது தகுமோ
வரம னோகர தெரித்தியென் றுரைத்தனன் வணங்கி. 40

நம்பி சொல்லுவல் கேட்டிமற் றிதன்றிற நலஞ்சேர்
தம்பி ரானொடு மாறுகொண் டிடுமொரு சழக்கன்
வெம்பி யானிடக் குழுக்களை நன்னெறி விலக்கிக்
கும்பி பாகத்திற் குடிபுகுத் துவத்தவன் கொள்கை. 41

சேற்று நீணில மாமிது செய்தநீ வினையைத்
தோற்று விப்பது பரனருள் மறைத்திரு டொகுத்து
மாற்ற ருந்திகில் விளைப்பது வன்றியாக் குழுமி
வீற்றி ருப்பது நொதிப்பது வெறுமனஸ் தாபம். 42

வஞ்ச நெஞ்சென வாழ்ந்தது மருவுமூ வாசை
விஞ்சி னூலெனப் பரந்தது வெவ்வினைத் திரள்போற்
செஞ்ச வேசெறிந் துளதுபொய் வேதியா செயலில
எஞ்சு றுத்துரந் நாற்றமிக் கதுபுற மெங்கும். 43

கானி லேத்துநின் றேலிடக் கவிழ்ந்தவஞ் சிரத்தை
மேனி மிரத்தவொட் டாதமிழ்த் துவதிதை விறல்கொள்
ஆணி துற்றிய வழிமபஞ் மலகைமுன் னகழ்ந்தான்
நாணி லத்தவ நம்பிக்கை யெனப்படு நாமம். 44

செப்ப னிட்டிட முடிவதன் றுகலிற் சேற்றுக்
கெப்பு றத்தினு மிடைக்கிடை யிருஞ்சிலை நிறுவி
ஒப்ப மிட்டனா கருணைமன் னதுபிடித் துந்தித்
தப்பி யிக்கரைப் படுகிலாக் குய்விலை தக்கோய். 45

தேம லாத்தொடை நரபதி யொருவன்முன் றியங்கிக்
காம மோகித னெனுமொரு களவனாற் கவிழ்ந்திவ
கேம மின்றியே தத்தளித் திடருழந் திணைந்தான
மீம கீபதி நிறுவிய சிலைபற்றி மீண்டான். 46

மீண்டி ருக்கரை யேறியுய்ந் தவாசிலர் மீளா
தியாண்டு நீசகரி தாகிவெவ் விடருழந் தேங்கி
ஆண்ட நாயக னருட்டுணை பற்றிடா தவமே
மாண்டு போனவர் வாரிதி மணலினும் பலரால். 47

மண்ணி லாரண நூனெறி மயக்கற விளக்கி
விண்ணி லாரருள் ஞானசூ ரியனொளி வீசக்
கண்ணி லாரென மருண்டுளைப் படுவது கருதில்
அண்ண லார்பிழை யன்றிவ ரறிமட மாமால். 48

மன்ன னேவலில் வருபிர யாணிகள் வழுவி
இன்ன லெய்திடா திராஜபா தையினிரு மருங்கும்
முன்ன ராகிய பிததியுண் டிவ்வகை மோசந்
துனனா றாதுசெந் நெறிக்கடை வாயிலைத் துன்னில். 49

இன்ன வாறெனக் கிதமுற வெழின்முக மலர்ந்து
நன்னர் வாசக நவிற்றிய சஹாயற்கு நன்றி
பன்னி யஞ்சலி வரன்முறை பணிவுட னல்கிச்
சொன்ன வேதிய னிலையினை நாடுவான் றுணிந்தேன். 50

அவநம்பிக்கைப் படலம் முற்றிற்று.

லௌகீகப் படலம்.

ஓதக்கடல் சூழுல கத்தையு வாதது நின்ற
மேதக்கநீ மைவிறல் வேதியன் வேத நுண்ணூற்
போதக்கதி கொண்டொளி வாயிலபொ ருந்த நோக்கி
நோதககசும் மையொடு போயினன் சிந்தை நொந்தே. 1

அவ்வேலையிச் சாபுர மென்னவ டுத்தி ருக்கும்
வெவ்வூரிடை நின்றுலௌ கீகன்வி ளைந்து கிட்டி
ஒவவாதக டுஞ்சுமை தாங்கியை யொப்ப நைவாய்
எவ்வூரசெல வெண்ணுதி நண்பவி யம்பு கென்றான். 2

மோகாதுர னாகிய றத்துறை முற்று நீத்த
ஆகாமிய னானென்ன ருஞ்சுமை யாற்று கில்லேன்
வாகாயசெ முஞ்சுவி சேடன்மெய் வாக்கை நம்பி
ஏகாதிப னினனருள் பெற்றிட வேகு கின்றேன். 3

முன்னானதி ருக்கடை வாயிலை முற்றி லைய
பின்னாகவ றிநதிடு வாய்வரு பெறறி யாவும்
என்னாவுணா தநதெனை யேவின னென்றிவ் வெல்லாஞ்
சொன்னானது கேட்டுலௌ கீகனுஞ் சொல்ல லுற்றான். 4

பொருளூற்றறி யாதபுன் மாக்கள்பு கன்ற சொல்லான்
மருளூறறுரி மைத்திறன் யாவுமவ ளைந்து வீசி
இருளூற்றிடர் துற்றிய பாழ்நெறி யேகி னாயென்
றருளூற்றநந் நாட்டவர் பேசவ றிந்த துண்டே.' 5

மெய்தானெனி னுஞ்சுவி சேடன்வி ளம்பு மார்க்கத்
தெய்தாரெவ ருங்கடு மோசமோ டெண்ணி றுன்பம்
வெய்தாமபசி தாகம்வி ரோதபி குத்த தாலே
நொயதாகநி னைந்துது ணிந்தனை நோகரு கில்லாய். 6

இருளுண்டிட ருண்டுப சாசுசெய் யின்ன லுண்டு
வெருளுண்டிக லுண்டுபல் விக்கின முண்டு தூட்ட
நருளுண்டரி யேறுவி டங்கொள்பன் னுக முண்டு
மருளுண்டுதி யங்கவ ரும்பல மார்க்க முண்டே. 7

துன்பாருனை தோய்ந்தனை யாதலிற் றேழு நீயவ்
வன்பாடனு மாதந்திர மென்னம னக்கொ ளின்னும்
முன்பாகவொவ வோர்துயா மேருவின் முமமை யாக
உன்பாலடை யுங்கணிப் பில்லன வுண்மை யோதி. 8

இனனோன பாடுகள் நேர்ந்துனை யெய்நத போதில்
என்னோபுரி கிற்றியெ னின்னுனை யெண்ணி யெண்ணி
அன்னோவென நினறழு தேஙகுவ தனறி நண்ப
முன்னோர்ந்துவ ருந்துயர் நீஙகமு யனறி டின்னே. 9

அந்தோகெடு வாயுன்ன கத்துண்மு ளைத்து வீங்குஞ்
சநதாபவி காரம லாற்சமழ்க கின்ற பாரம்
எநதோபுக றீவினை தீவினை யெனறு நையுஞ
சிநதாகுல நீங்குதி யேற்சுமை தீரு மாதோ. 10

கோட்டாள்முயல் கிண்டது மேனிகு ளித்த காயப்
பாட்டாலினை வுற்றன னென்றுப ணித்தல போலாந
தீட்டாகிய தீவினைச் சுமமைசி தைகக வாறற
மாட்டாதுழல் வேனென நீசொலு மாற்ற மன்னே. 11

மறக்கத்தகு மாறெவ னீங்கரும் வன்ப ரத்தை
உறக்கததும்வ ருததுமென் றுலிஃ தொனறு கேணீ
திறக்கத்தைநி காத்தது நற்றவர் தொகக தாண்டு
சிறக்கத்தகு மூதரு மாபுரி சேய தன்றால். 12

பன்மாண்புறு மப்பதி சென்னெறி பற்றி யேகி
இன்மாண்பன றக்கிழ வோனென வேத்த நின்ற
நன்மாண்பனுக் கிற்றிவை யாவுந விற்றி லன்னோன்
சொன்மாண்பினி னின்சுமை யொல்லைதொ லைப்ப னன்றே.* 13

உன்போன்மரு ளூற்றுழன் றூர்பல ருய்யும் வண்ணம்
வன்பாரம கற்றினன் மற்றிதின் வண்மை யுண்டே
இன்பாலடி சிறந்தலம வீசியி ரந்து நிற்கும
புன்பானமையி தியாண்டுப டைத்தனை புந்தி யில்லாய். 14

ஈண்டேகடி தேகியி ருஞ்சுமை யின்னல் போக்கி
ஆண்டேகுடி புக்குனை யாருயி ராக வன்பு
பூண்டாதர முற்றபொ லன்கொடி யோடு வாழ்தி
மாண்டாயெனி னுமவசை யன்றிசை யன்றி மாதோ. 15

பெருமாநிதி யும்முயர் கல்வியும் பெற்றி சேர்நற்
கருமாதியும வண்புக ழுங்கவி னிப்பொ லிந்த
தருமாபுரி யைப்பொரு மென்றுத ராத லத்தே
ஒருமாநக னையுனைப் பாரெவ ருண்மை தேரில். 16

நன்றென்னின லங்கிளர் நல்லற நண்ணி யுய்தி
அன்றென்னிலவி னைச்சுமை யோடிட ராழி நீந்திச்
சென்றநங்கா துன்னரி தாலது தோதி யென்றான்
நின்றுன்னிவி சாரிதி கைத்தன னெஞ்சம வேறாய். 17

நல்லானிவன் வாய்மொழி யாவையு நன்மை போலாம்
ஒல்லாவினை தாங்கியிந் நூனெறி யோடி யுய்ய
வல்லானநி யாயது ரந்தரன் மாடு சேரில்
எல்லாநல மாமென வெண்ணிமற் றீதி சைப்பான். 18

வழுக்குற்றநி லத்தொரு கோனனி வாய்த்த தென்ன
ஒழுக்குற்றநின் வாயுரை யீண்டெனக் குற்ற தைய
அழுக்குற்றம னத்துய ரச்சுமை யாற்று கிற்பான
இழுக்குற்றவெ னக்குரை யிற்புறம் யாண்டை யென்றான். 19

விலங்காதிவ ழிக்கொடு சென்றவ்வி லங்க லுற்றால்
இலங்காரெழின் மாநகர் தோன்றுமங் கெய்தி வாயில்
அலங்காரநீ தியற வற்றொழும பாகு சிந்தை
மலங்காதிந லடபெறு வாயென வாழ்த்தி விட்டான். 20

தற்புத்தியும் போய்ச்சுவி சேஷன்முன் சாற்று முண்மைச்
சொற்புத்தியும் போயிலெள கிகன்மன் றாண்டி விட்ட
துற்புத்தியி னீர்மையை வேதியன் சூழ்ச்சி யற்று
நற்புத்தியென் னுமருண் டேகின னன்மை யோரான். 21

நற்றுபத னெம்முயிர் நாயகன் நல்ல நீதி
பற்றுதொரு பதத்துவி தித்துணை பற்றி முத்தி
உற்றுருயிர் பெற்றுல வாநல முண்ணு மென்றல்
கற்றாண்டமூ விக்கட னீந்தல்க டுககு மாதோ. 22

விண்ணுடைடை யுநநெறி யோடுமி ளிர்ந்து தோன்றிக்
கண்ணுடுக வின்சுட ருங்கரு தாது போக்கி
மண்ணுடுத டத்தொரு சாமலைச் சார லூடு
புண்ணுடிய நெஞ்சொடு வேதியன் போயி னானே. 23

வேறு

வாழிய வானுற நிமிர்நத மாண்பது
பாழியங குவடொரு பதது மிக்கது
தாழிரும் பொறைநனி சமழ்தத லாற்றினா
ஆழிசூழ் புவிமுது காற்றொ ணுதது. 24

கருமுகிற் கணம்புடை கஞலுங் காட்சிய
துருமின முழுககமிக குராறுங கோட்பது
நிருமலன் றிருக்கா நீநிப பட்டயம்
பொருமொளி மினகுழாம பொலியும் பொற்பது. 25

துப்புறழ் முடித்தலை கவிந்த தோற்றத்த
தெப்புறத தினுநனி யிருந்தை யாரழற்
குப்பையை யிறைப்பது குலவு நீணெறி
தபபிடி லதோகநித் தலநதி லுய்ப்பது. 26

தன்னுறு வழிப்புகூஉத் தவறி னோர்தமை
முன்னுறு மிருட்சிறைப் படுககு மொய்மபது
மன்னுறு வழிகடைப பிடிதத மாநதாக்கும
பன்னுறு திகில்பல விளைக்கும் பண்பது. 27

வசையற விளங்கிய மாட்சித் தாயினும
பசையறப் புலாந்தது பாவை மாநிலத
திசையுற விவவழி யேகு வோாதலை
மிசையுறக் கவிழ்ந்திடுங் குடுமி மேலது. 28

துன்னரு நெறியது துணுக்க முள்ளது
பன்னருந் தாத்தது பவித்தி ரததது
மன்னொரு சுதனலான் மறுக்கள் யாவையுந்
தன்னடிப் படுக்குறுந் தகைமை சான்றது. 29

அதிபதி கனன்றவர் தருளி மேலைநாள்
விதிநிடே தங்களை விதிக்கப் பெற்றது
கதியையு நரகையுங் காட்டு கிற்பது
முதியசீ ரூயென மொழிபெ யர்த்தது. 30

இம்மலைச் சாரலை யெதிர்ந்து வேதியன்
அம்மலி தென்னென வகந்தி கைத்தனன்
விம்மின னுயிர்த்தனன் வெருண்டு நின்றனன்
மும்மடங் காயது முதுகின் சும்மையும். 31

ஓம்புகென் றுணர்த்திய வொளியை நீத்திவண்
கூம்பிறு கலமெனக் குலைந்து யங்கினான்
தேம்பினின் றழுதனன் றெருமந் தானமலைப்
பாயபினவாய்த தேரையிற் பரியும் பான்மையான். 32

மலைமிசைக் குவடிடிந் துருண்டு வல்லையே
தலைமிசை விழுந்திடுந் தப்பி யுய்வழி
இலைபிறி தினியென வினைவுற் றேங்கினான்
அலைமிசை தருதுரும் பனைய நீர்மையான். 33

மாற்றடி பெயர்க்கவு மனந்து டித்தனன்
வீற்றுவீற் றுருகனல் வெதுப்ப மாழ்கினன்
கூற்றிது வாமெனக் குறுகி னானுயிர்
ஆற்றலோய்ந் தறிவிழந் தலமந் தானரோ. 34

ஆயிடை முன்னிவற் ககந்தெ ருட்டிய
நேயமார் தருசுவி சேட னோர்ந்துநீ
தூயமெய் யொளிதிகழ் சுருதி நூனெறி
மேயிடா திகந்ததென் விளம்பு வாயென்றான். 35

கண்டனன் கருணையி னுருவைக் கண்களால்
உண்டனன் செவிவழி யுரைச்சுரு சியைப்
பண்டைநல் லுணர்வுவந் தணுகப் பாங்குறுங்
கொண்டலை யிருகரங் குவித்தி றைஞ்சியே. 36

நொதியிடை விழுந்துயங் கியது நுண்ணிய
மதியுடைச் சஹாயன்வந் துதவு மாட்சியும்
எதிரிலௌ கீகன்வந் திசைத்த மாற்றமுஞ்
சதிவழி புகுந்ததுஞ் சமையச் சாற்றிமேல். 37

புரவல னருண்மொழி புகட்ட வல்லவோர்
குரவமெய் யறிவினைக் கொளுத்தி யேகென
வரவிடுத் தாய்கதி மார்க்கத் தேயெனை
உரவுநீ ணிலத்தெவ ருனையொப் பாவரே. 38

நின்னுரை கடைப்பிடி யாது நீசனேன்
இன்னலுக் கிடைந்திவ ணிறுத்த வன்பிழை
தன்னையுஞ் சகித்தெனைத் தாங்குன் கையடை
இன்னருள் சுரந்தியென் றினிதி னேத்தினான். 39

வேதிய னின்னணம் விளம்ப வித்தகன்
பாதகம் பாதகம் பார மாத்திக
வேதநன் னூனெறி விழைந்தி டாதொரு
காதக னுரைவழிக் கவிழ்தல் காண்டியால். 40

எவ்வமில் பரமராஜ் ஜியத்தை யெய்துமுன்
தெவ்வள விலாதுனைச் சோத றிணணமால்
இவ்வள வினின்மலை நிடைந்து பின்னிடில்
அவ்வளை வையுமெதிர்த் தடாபபை யேகொலாம். 41

பொய்யுரை யாதநம புரவ லன்றிரு
மெய்யுரை மனக்கொளீஇ விசுவ சித்திடா
தையுறு மனாதநமே யாதி மூலமன்
செய்யுறு தீவினைக் கென்பர் சீரியோர். 42

கோதிலா மெய்விசு வாசங் கொண்டுநன்
நீதிமா னவன் பிழைப்ப னீதிடும்
பேதைபால யானிரேன பிரிய மாயெனும்
ஆதிநா யகனுரை யறிந்து கோடியால். 43

சருவலோ காதிபன் சாற்று மாற்றமும்
திருவரு ளடைந்துயு நெறியுந் தீர்ந்துநீ
பெருவழி பிடித்தனை பேதுற் றுதலில
ஒருவருங் கேடுனக் குறுவ துண்மையால். 44

இன்னவா றுரைத்தசொல் லேதில் வேதியன்
தன்னிரு செவிநதொளை புகுந்து தைத்திட
மின்னுரு மேற்றினை வெருவிப புற்றுறை
பன்னகம் பதைத்தெனப் பதைத்து வீழ்ந்தனன். 45

ஜென்மசஞ் சிதவிடந் தீண்டி மாண்டதிங்
கெனமதி யிரக்ஷணைக் கினியென் செய்குவேன்
ஊனமய வளற்றிடை முழுகி யுமமினும
நன்மதி படைத்திலே னாச மெய்தவோ. 46

யோகமார் பிரபஞ்ச மயலின் மூழ்கிலௌ
இகமாக கததிலே கெடுவ லோவெனாச்
சோகமுற் றுளங்கசந தழுது துக்கவெஞ்
சாகாத தழுந்தினான் றரிபபொன் றின்றியே. 47

அவ்வயிற் குரவனு மருளி நிற்கொரு
கௌவையின றாகுக கருணை யெம்பிரான்
எவ்வகைய பாவமுஞ் சமிப்ப ரேழைநீ
செவவிசு வாசததிற றிடஙகொள வாயென்றான். 48

உற்றவிம மொழிவழி யுயிரவந துற்றெனச்
சறறுளந தெளிநதுநம மிறைவன் தண்ணருட்
பெறறியை நினைநதியான பிழைக்கு மாறினி
இறறென நவிறறுகென றிறைஞசி நின்றனன். 49

இங்கிவன் பரிவுறு நிலையு மின்னலுஞ்
சங்கையின் றாகநன் குணாநது தாபத
புங்கவன் வேதிய பொருநதக கேளனாப்
பங்கமின் மதிசில பகரு வானரோ. 50

இந்நெறிப் படுத்தனை யெய்த்த லௌகிகன்
தன்னையான் முன்னரே யறிவன சற்பனை
மன்னுமிச சாபுர வாசி நன்னெறி
துன்னியோக கவமதி புகலுஞ சூழ்ச்சியான. 51

சாலமே மிகுதரு மாபு ரிக்குவந
தாலயம் புகுநதுமெய் யடிய ராமெனக்
காலையு மாலையும் பாவு கைதவன்
ஞாலமீ திசையலா னாட்ட மொன்றிலான். 52

மீயுற வேதியர் வேடந் தோன்றிடும்
வாயுற மறைததிரு வசனம் வந்திடும்
வீயுறு வறுவகை விகார மும்மலந
தீயுறு மனததிடைச் செறிநது நிற்குமால். 53

இத்திறத் தவன்மதிக் கிசைந்து நண்பனீ
முத்திமார்க்க கத்தினை யொருவி முற்றுநஞ்
சத்திய வாசக ருரையைத் தள்ளிய
தெத்திறப் பாதக மிதயத் தோர்தியால். 54

எந்தைநா மத்தினு லெண்ணி யித்தமாய்த்
தந்தையைத் தாயைத்தம் மனையைத் தாம்பெறு
மைந்தரை யுடன்பிறந் தவரை மற்றினிச்
சொந்தமாம் ஜீவனைத் துறந்தி டாவிடில். 55

தன்னொரு சிலுவையைத் தாங்கித் தாங்குமென்
பின்னொரு வாநெறி பிடித்தி டாவிடில்
என்னொரு சீடனென் றியைபு றுனெனு
மன்னொரு மகனுமே மனத்துக் கோடியால். 56

வளமலி யெகிப்துமா நிதிய வைப்பினைக்
களமலி குப்பைபோற் கழிய வீசிநம்
இளவர சியாத்திய சிலுவை யேய்ந்தபோழ்
துளமலி காதலோ டுவக்க வேண்டுமால். 57

இருண்டவன் மனத்துலௌ கீக னினசொலான்
மருண்டுசீ யோன்மலை மார்க்க நின்றிழிந்
தருண்டனை பாதலத் துயக்கு மிந்நெறி
தெருண்டிதை விடுத்தியேற் பிழைத்தி சீரியோய். 58

நல்லறக் கிழவனே ரடிமை நல்கிய
கல்விய னொருசினன் காதன் மக்களோ
டல்லலக் கிருஞ்சிறை யகத்து ளானவற்
கொல்லுமோ பவசுமை யுனக்கொ ழிக்கவே. 59

கற்பனு நீதரங் ககன வேந்தன்முன்
சற்பிர மாணத்தைத் தழுவி நின்றெவன்
பொற்புறு நீதிமா னென புங்கவன்
எற்படு முலகிடை யாண்டு மில்லையால். 60

முன்னரே விதிவிலக் கிகந்து முன்னரும்
தன்னெறி யொழுகியோர் தூய ராவரோ
நன்னெறிப படினுமபின் நன்கு மூழ்கினும்
பொன்னிறம வாயசம் புணரு மேகொலாம். 61

கள்ளஞா னியரிவர் கழறும் வார்த்தையில்
எள்ளள வும்பய னிலைமற் றெனமொழி
உள்ளவா றென்பதற் குயாந்த வானமும்
பள்ளநீ ருலகமும் பகருஞ் சான்றரோ. 62

சான்றென மொழிந்திடு தருணந் தம்பிரான்
தோன்றியிக் குறைத்தற பணிகள் சோரவற
ஊன்றிநின் றெழுகியிண் டுயவல் யானென
ஏன்றவன் சாபமே யெய்தி மாளுவன். 63

என்றிடி யேறென விசைத்த வாசகந்
துன்றிய கொழுங்கனற் சுவாலை மீக்கொளவெங்
குன்றினின் றெழுந்துளங் குலையும் வேதியன்
றனறுணைச் செவிவழி புகுந்து தாக்கிறுல். 64

தாக்கலுஞ் சாவலாற் றனக்கு வேறினிப
போக்கிலை புறத்தொரு புகலு மின்றெனு
வாக்கொடு மனந்தடு மாறி வாய்வெரீஇ
மீக்கிள ருயிர்ப்பொடும் விளம்பு வானரோ. 65

வேறு

வஞ்சக லௌகிக வாய்மொழி யாங்கொடு
நஞ்சநு நங்கிம யங்கியெ னன்மதி
துஞ்சி யாருயிர் சோர்குவ னுவினி
உய்ஞ்சி ருக்கவொ ருமருந் துணடுகொல். 66

ஈசன் கோபமெ ரிக்குமென் றேழையேன்
நாச தேசந்து றந்தநு நன்மனைப
பாசம வீசிய பான்மையு மிந்தனை
மோச மெய்திமு ழங்கனன மூழ்கவோ. 67

மேதை யற்றவி வேகமபி குத்தவோர
பேதை யெனனிற்பி றரிலை பெட்புறும்
ஊதி யத்தைபொ ரீஇபுல வாபபெருஞ்
சேத மெறகெனக கொண்டதி றததினே. 68

பாதை விட்டுநம் பார்த்திவ னுணையைப்
பேதை நீபிழைத் தாய்பெருங் குற்றமென்
றோதி யென்னையு வர்ககுமு ளககரி
வாதை கொண்டுயிர் வாழ்வதெவ் வாறினி. 69

தம்பி யானருட் சார்வினைச் சார்ந்துய்வான்
நம்பி வந்துக டைத்தலை நண்ணுமுன்
வம்பு தூற்றிய வார்த்தைகளி ணங்கியே
கொம்பி ழந்தகு ரங்கென லாயினேன். 70

மச்சை யென்புவ ழும்புகொ ழுந்தசைத்
துச்சி னச்சியு வக்குந்து ரிச்சையைச்
சிச்சி யென்றுவாக காதுநி யங்குமென்
கொச்சைத் துன்மதி யேகொடுங் கூற்றன்றோ. 71

ஈச நேசமோ ரெட்டுணை யும்மிலேன்
நாச தேசசு கந்தினை நாடுவேன்
நீச னென்னனி கழுதநுவ தீண்டெனுக்
கூசிக் கூசியி னையன கூறுவான். 72

ஐய னேயென்ன ருட்குரு வேபுகல்
மெய்யி கந்தும ருண்டுவி ழுந்துபின்
பொய்யின் மூழ்கிப்பு லைகுடி லோம்புவேற்
குய்யு மாறினிச் செய்வதொன் றுண்டுகொல். 73

பாவை யென்னப்ப ரந்துப ருப்பத
நிரைக ளென்னநி மிர்ந்தது நீள்கடற்
கரைம ணற்கும திகங்க ணக்கியான்
தரையி லீட்டிய பாவச மூஹமே. 74

ஆவி நாயக ஞாணையை மீறிய
பாவி யேற்கொரு பாங்கரும் போக்கிலை
ஜீவ வாயிலைச் சென்றுநின் றோலிடிற்
போவென றெள்ளிப்பு றந்தரப் பாரகொலோ. 75

வள்ள லார்பிழை மன்னிக்க வேதிரு
உள்ள மென்னவு ளைத்தனை யாயினும்
விள்ள ரும்பெரும் பாவம்வி ளைத்தவிக
கள்ள ரிற்கள்ள னுக்கருள் காட்டுமோ. 76

உன்ன ருஞ்சுமை யோடுமோ ரோசனை
முன்னர் நாலுமு டைத்தொழு நோயொடும்
பன்ன ரும்பரி சுத்தநம் பாதகிவன்
சந்நி திக்குமுன் னிற்கத்த குவதோ. 77

உள்ளு டைந்துரு கிக்கவன் றெண்கணீர்
துள்ளி கொள்ளதது டித்திவை வேதியன்
விள்ள லுஞ்சுவி சேடன்வி ருபபொடுங்
கள்ள மினறெனக் கட்டுரை கூறுவான். 78

தமபி கேட்டிநீ சத்திய வாசகர்
இமப ரீட்டிய பாதையி கந்ததும்
நமபி மற்றொரு மாாக்கந யந்ததுங
கும்பி பாகங்கு டிகொளும் பாதகம். 79

பாப முற்றிய பாதகர் மெய்மமனத
தாப முற்றிதத விபபுறு வாரெனிற
சாப வெஞசிறை யிறறனே வாரலா
கோப முளளவ ரலலாகு ணககடல. 80

நீதி யாதிபர் நிண்ணயர் தம்மொழி
பேதி யாாநம்பி ராணெனப பேசியும
மாத யாபா வள்ளலெ ணுமறை
ஓது சீாத்தியு முண்மையென் றோதியால். 81

எணண ருங்குணத் தெம்பெரு மான்சுதன்
புண்ணி யநதிகழ் யாகைகபொ ழுதநிவண்
நண்ணி நலலற நாட்டிய ஞான்றுசொல
வணண வாசக மற்றதுங கேட்டியால. 82

வருநதிப் பாரஞ்சு மக்குமக் காண்மனந
திருநதி யென்வயிற சேருமின் சேருமின
பொருநது நுஞசுமை போககிவி டாயகன்
றிருநது வாழவி னிதரு ளீவன்யான். 83

என்ற விததிரு வாகருல கமபெலாம
பொன்று மாயினும வானிடைப போதரீஇ
நின்ற ஜோதிநி லையற்று வீழினுங்
குன்றி டாதுன்னு ளததிது கொள்கெனு. 84

மற்று மின்னநல் வாக்குவ குத்துரைத
துற்று நோக்கியொ ளிாகடை வாயிலே
முற்றி நின்றுமு றையிடு வாயெனிற்
குற்றம யாவும்பொ ழுப்பாநங கொற்றவன். 85

போதி யென்றுபு கன்றுநல் லாசிகள்
ஓதி னான்சுசி சேடனுக் குள்ளுவந்
தேதில வேதிய னுமதித னைமறெனக்
காத லோடுகு வித்தனன் கைமமலா. 86

வௌகீகபபடலம் முற்றிற்று.

கடைதிறப்புப் படலம்.

நள்ளாண் டாளுந லம்மலி தன்றெனில
எள்ளாண் டாளுமி ழிபுலை யனெனத்
தள்ளாண டாளுந்த யாபதி சிதநமென்
றுள்ளாண் டாயவொ ருக்கமோ டேகினான். 1

குன்று காணுமவெஞ் சாபக்கொ ழுங்கனல்
முன்றி னின்றுமு டுகிசசு ரருசெலீஇ
வன்றொ டாபபடு மான்விடு பட்டெனச்
சென்று கூடினன முனவிடு செங்நெறி. 2

ஊன்ம னத்திரு ளோடத்து ரந்திடும்
ஆன்ம ஞானதத விரொளி நாடியக
கான கத்தெவை யுங்கரு தாதுபோய்
வானு றுங்கடை வாயிலை நண்ணினான். 3

இடுக்க வாயிலெ திர்ந்தத னுட்புக
அடுககு மோவெனக காசையை வேரறப்
படுககு நாககுமப ருமித்த தூலத்தை
ஒடுககு நாககும லாலென வுள்ளினான். 4

உருக்கு மாரரு ளோங்கிய வேந்தனோர்
திருககு மாரனைச் சிந்தையு ளேதரித
திருக்கு மாரண ரேயிக வியானையும்
ஒருக்கு மாற்றலொ ரால்லும வாக்கரோ. 5

திருடர் வஞ்சகர் காமிகள் செல்வமார்
குருடர் மற்றோரு ரிமையைக கொள்ளைகொண்
முருடர் கோபிகண் மூர்ககாகு தர்க்கராம்
புருடர்க் கீண்டுபு கலரி தாகுமால். 6

என்று சிந்தித்த ருருற வேளைகாள்
நின்று தட்டுமி னீஙகிடு நீளகத
வென்று பிதகியெ ழிலுறத் தீட்டிய
மன்றல் வாசகங் கண்டும ணகமகொளா. 7

திட்டி வைத்தனர் தேவாபி ராமெனன
உட்டெ ளிநதுணா வொனறியொ டுஙகிேய
கிட்டி யாங்குகி ளாபொற்க பாடதவைதத
தட்டி ஞனினறி னையன சாற்றியே. 8

வேறு

மாயா வுலக மயக்கறுதது வனையாக கிருபை தநதளிதத
தூய பெருமான் றிருவடிககுத தொழுமபன கபாடந திறமிேனு. 9

ஆசா பாசக் கொடுஞ்சுழலி லகபபட் டுலைநதே னருளனுக
நாச தேசந் துறநதுவநதே ஞயேன கபாடந் திறமிேனு. 10

உள்ளந் திருப்பிக் குணப்படுமி னுய்வீ ரென்ன வுவந்துரைத்த
வளளல திருவாக கதுகேட்டு வநதேன கபாடந் திறமிேனு. 11

கல்லேன் சுருதி நலம்புரியக் கருதேன் பாவங் கசந்திடேன் [12
பொலலே னெனினும வநதடைநதேன போகேன் கபாடந திறமிேனு.

ஆறுக் கொடிய பசிதாக மடங்கத் தணிய வருளளிக்கும்
மாறுக் கருணை வாதன்பால வநதேன் கபாடந திறமிேனு. 13

வேறு.

பாவ மீறிவளர் காடு துற்றியலை பட்ட மூங்கியர் பாவியான்
ஜீவ மாநதியி னீர ருநதவதி தேட்ட முணடுகடை திறமிேனு. 14

நீதி யாதிபாசி னந்த ஷிககுநெறி னிறு தப்பியிநெ றிப்பமஇ
மாத யாபரன டிதமொ ழுமபுசெய வநத பாவிகடை திறமிேனு. 15

சேரு மாகொடிய தீவி னைத்திரள்சு மந்தி ளைத்தளிகொள் ஜீவநற்
றுரு நீழலிலொ துங்கி யுய்யவரு தமியன் யான்கதவு திறமிேனு. 16

கொடிய ரிற்கொடிய புலைய ரிற்புலைய னுயி னுங்குமர நாயகன்
அடிய ருக்கடிய னுக வந்திவண டைந்த னன்கதவு திறமிேனு. 17

நிருப னீதியினி லத்தி மிந்துபலி நேர்ந்தி ரக்ஷையரு ணேமியாஞ்
சருவ லோகசர ணியனை நம்பிவரு தமியன் யான்கதவு திறமிேனு. 18

வேறு.

இன்னவித மாகவுரை யாடியெழி லாரும்
வன்னமணி வாயிலசெறி மாண்கதவு தட்டி
உனனிஙனி யோலமிட வுள்ளுருகி யுள்ளா
மன்னுகடை காவலனம ருஙகுறவ ணைநதே. 19

எஞசலிலு ணாச்சிபரி தாபமித யததில்
விஞசவுள மறறிவன் வாயமொழிவி ளககும்
வஞசமில ஞுமெனம னககொளம திததே
அஞசலென வொலலையின ருட்கடைதி றநதான். 20

வாயில்திற வுண்டிடம லாநதவன சம்போல்
நேயன்வத னநதிகழ நேயமொடு நோககி
ஆயெனவெ திாநதனையெ ணையவிவண் வெய்ய
தியன்வர வொலவதுகொல் யாதுனது சிததம. 21

எனறுவின வக்கடுகி யீண்டுவரு கென்ன
முனறிலி னகததுறவி ழுகதுமுறை யாகப்
பொன்றிணிக டைத்தலைய டைததுஙனி பூட்டிப்
பின்றையிது கேளெனவி யப்பினொடு பேசும. 22

நெருக்குறுமிவ் வாயில்புக நேடிவரு வோரை
வெருககொளவெ ருட்டிவிசி கமபலவி டுததே
முருககுமல கைககிறைவன் மொய்மபினொடு தங்குந்
துருககமித னுககருகு தோன்றுவது காணடி. 23

இங்கபய மிட்டகுரல் யாதெனவெ திாந்தே
அங்கவன்வெ குண்டுனைய டாததுயிர ழித்து
நுங்குவனெ னக்கருதி நொய்தினிலி ழுத்தேன்
சஙகையற வுன்னிலைத னைபபுகறி யென்றான. 24

நேசனுரை கேட்டுளந டுஙகியிவ ணோர்ந்த
மோசமக லததுணைபு ரிநதசெயன் முன்னிப்
பேசரிய பேரருள்பி றங்குபினை யாய
ஈசனைவ ழுததியிதி யபபுவன்வி சாரி. 25

வெய்யவல கைக்கெனைவி லக்கியுயிர் வீயா
துய்யவிவ னுய்ததவுத விக்குதவி யுண்டோ
ஐயவுத வாதொருவ ராற்றுமுத விககு
வையகமும் வானகமு மாற்றலரி தாமால். 26

ஆதலின ருங்குரவ நிற்குதவு கைம்மா
றேதுமிலை நிறகிரியை யாவுமறி தகக
மாதகைய வேநதனருண் மலகிடுமு னக்கென்
றோதியளி யேனிலையு ணாபபலினி யென்னு. 27

விளம்பர மடுத்ததும்வெ ருண்டுமனை மக்கட்
குளமபடவு ணாததுமொ ரீஇமதிம யங்கித்
தளமபியது மாஙகுசுவி சேஷனுணா தநது
வளமபெறவி டுததுமிவ் வாயிலுறு கென்று. 28

பெருஞ்சுமையொ டேவழிபி டித்ததுமென் னெஞ்சன்
விருமபியுடன் வநதுநொதி வீழநதுளம்வெ ரீஇபபின்
திருமபியது மனறுதவி செய்துகணா யேறறி
உரமபயிலச ஹாயனவிவ ரிதததுமு ணாநதே. 29

உவப்பொடுவெ ருப்பொழுது லோகவிவ காரி
அவப்பயனெ னகுறுகி யாரணிய முய்கக
நிவபபுறுகி ரிததலைநெ ருங்கியது நோநத
தவப்பயனெ னசுருதி தநதமுனி வநதே. 30

மீண்டுவழி பற்றெனவெ குண்டுமதி சொல்லித்
தூண்டியினி மற்றவைது லங்கவொளி துனனுங்
காண்டகுக டைத்தலைக ழிததறிதி யெனன
ஈண்டியது மிவவெனவெ டுதினிதி யமபி. 31

பின்னிடுமென் னெஞ்சனிலை பேசுவதெ வன்கொல்
மனனுசுவி சேஷகனம றுததெதிர வானேல்
எனனிலைவி ணாநதுகெடு மெங்குரவ வெலலாம்
உனனதவ ருட்டுணையி லுறறநல மென்றான். 32

ஆந்துமவி சாரிவர லாறினிது கேட்டே
மாததகைய வேநதனவ முததியுண்ம கிழ்ச்சி
பூததினைய சொன்மதிபு கடடிடுவ தானுண
காத்துவழி காட்டுகடை காவலன வறகே. 33

மீக்குலவு முத்திநக ரத்திறைவன் மேனாட்
கோககுமர னைபபலிகொ டுத்துநமை வேண்டி
வாக்குமன மெட்டரிய மாபரசு கததை
ஆக்கினர தன்னருமை யார்புகல வல்லார். 34

இத்தகைய சிற்சுகமி யைந்திடவி ழைந்தோர்
பித்துலக நசசுறுபி ராநதியைவி டுததே
செத்தொழியு மாறிழியு டற்குவரு சேதம
எததுணைய வாயினுமொ ரெட்டுணையு மெண்ணார். 35

உகப்புறுபெ ருஙகிளையொ டேயுரிமை யுள்ள
இகபபயனெ வற்றையுமி கநிறைவ னுககே
அகபபலிகொ டுததனன தனறியொரு பேறும
மகபபலிகொ டுககவும றுததிலனோ வள்ளல. 36

இநநிலம்வி யந்திடுமெ கிபதிறைமை பூண்ட
மன்னுரிமை யானவையும னககொளவ னைநதாண்
டின்னலுறு தனகிளையோ டெண்ணிலபல துனபும்
பன்னரிய நிநதையுமு ழந்தனனோ பததன. 37

துஙகவுல காதியர்து ணைப்பதம லாலென்
அங்கமரி யபபெறினு மாவியுகு மேனும்
எஙகனவி லுமபிறவி றைஞசுகில னென்றுச்
சிங்கமுறு வெங்குகைமு டஙகினனோ தீரககன். 38

இந்தனம டுககியவி ருங்கொடிய சூளைக்
கொநதழன்ம டுததவிறை கோபமென மூண்டு
வெநதெரிய வததழலில வீசியெறி போதுஞ்
சிநதனைக லங்கிலாநி டங்கொளுமுச சிததா. 39

அல்லியன்ம னததினர மாக்கவெறி கொண்டு
வலலியமெ னககுழுமி வன்கன்மழை சிநதிக
கொலலியம லைநதுமொரு கோட்டமில னாகி
நல்லியன்மொ ழிநதுயிரவி டுததனனோ நம்பன். 40

நாடுநகர் காடுகட லாறுபல நண்ணி
நீடுபல மோசமடி நிநதையெறி காவற்
கூடமெனு மாகொடிய கூறரிய சாவின்
பாடுபல பட்டனனோர் பததிவயி ராகயன். 41

அம்புவியு வந்தலைய கந்தையர்கு னைத்த
வமபுமொழி யைப்புரியு பாதியைம திககா
தும்பர்மகி மைத்திறமு வநதுயிர்வி டுததார்
செம்பொருளதெ ரிததகுரு தேசிகர்ஜெ கத்தில். • 42

கல்லெறிக டுஞ்சிறைக சப்புமொழி கட்கம்
நல்குரவு வாரடியில நைநதுயிரா டுங்கப்
புலலரிய கானபுகாபொ ருபபுமுழை புலவி
எலலையிலக டுநதுயா மெயதினா நேகா. 43

இன்னவித மாகவிசு வாசிகளி கத்தில்
பன்னரிய பாடுபல பட்டனாப ரததே
மன்னுமகி மைககெனவ னைதந்துயிரம டிந்தார
இநநிலமி சைககுருதி யெகரியி யமபும. 44

மற்றிதனை யற்பமும திதநிலன்யென் னெஞ்சன்
முறறுலக சாலவள றாடுமுழு குறருன்
துறறுமோராந றுஙகனியெ னசசுவைவி ழைநதே
பறறியெரி யுஞசுடாவி ழுமபலப தஙகம. 45

மிச்சின்மிசை லௌகிகவி சாரமுறு குக்கல்
சிசசியென வோடுமது தோகிலைதி கைததிட்
டச்சுறுகு ணைப்பைநனி யஞசினைய மாககப்
பிசசரென வேகினைபி றஙகலவழி பேணி. 46

அந்நெறிபி டித்துயிர விந்தவ ரநேகர்
செநநெறிக தித்தசிம யஞசிதறு தியால
தொன்னெறிவி ளககுசுவி சேஷநெறி தூய
இநநெறிவி டுததவரீ டேறுமவகை யினறுல். 47

வெவ்வியக ராவயிறு புக்கியுயிர் மீண்ட
செவவியினை யொத்திவணி றுததனைசி றுனைக்
கௌவியலை பூசைமுறை காணடியது போலுங்
தைவிகம காகிருபை தாங்குவது நமமை. 48

ஆதலின ருந்துணைவ வாற்றரிய சுமமை
சோதனைய லககணிடா துறறியடு போதும்
ஆதிமுதல் வன்றிருவ ருட்டுணைய வாவி
மேதகைய ஜீவநெறி விட்டுவில கேலே. 49

என்றினைய வாறுசொலி யெம்பியிது மார்க்கம்
வென்றியா சன்பணிவி திப்படிபி தாககள்
நன்றியறி தீர்க்கருயிர் நல்குநமி ளங்கோ
பின்றையடி யாரிவர்பு துககினர்பி றங்க. 50

நேர்வழிநெ ருக்கவழி நின்மலந கர்க்குச்
சோவழிதி கைபபிலவழி ஜீவவழி சீசால்
ஓவழியி தனறியிலை யுண்மைவழி குடபிப
போவழிய துறறலைபி ராநதரும நேகா. 51

இககுறிம னக்கொடினி யேகுகென வுள்ளம்
நெககுருகு நேயனொடு வேதியனி கழததுந
தககநெறி சாரவலைய தாங்கரிய தாமிப
பொககணம்வி ழுததிலது புணணியமு னக்கே. 52

வேறுநினை விலலைவெரிந மீதறவு மேன்மேல்
ஏறுசுமை யானமிகவி னைததனனென னககோா
ஆறுதலு மிலலையினி யஞசலென நினபோல
தேறுதலசெய் வாருமெநா வாரகொலதெரி யேனால். 53

யாநினியி யற்றுவலி ரக்ஷைபெற வென்று
ஓதலுமம லஙகலைபி ருநகுருசு யாதத
மாதலம டுககினுன வனகமடு வலலே
போதரும லாதொருவா போககமுடி யாதால. 54

இப்பகலக ழிநதிடுமுன் னிநநெறியி னோர்சார்
மெய்பபொருள்வி ளககுபவன வீடெதிரவை யங்குற்
றபபனுவ லாளனோடை மாநதுவின வுஙகால
எபபரிசு நனகுறவி சைபபணியல பெனணா. 55

சோகமற நன்மொழிதொ குததினைய கூறி
ஏகுகென வாசிவிடை யிநதனன்வி சாரி
ஓகையொடு மஞசலியொ ழுககமுறை நல்கி
மாகநக ராதிபனை வாழ்ததிவழி போனான். 56

கடைதிறபபுப படலம் முற்றிற்று.

வியாக்கியானி யரமனைப் படலம்.

இந்தவா றுயவன் னேகுமவ் வமைதியில்
உநதுநல லுணாவுமுன் னூன்றிநின் றீககவும்
பந்தமார் தீவினைப் பகுதிபின் னீக்கவுஞ்
சிநதைநொந் தினையன செப்புவா னாயினான். 1

ஜென்மமா கருவிலே வினைவிடா தீண்டலால்
நன்மனோ தத்துவ நாசமா யினவெலாந்
தின்மையே செயவருந் திறனுளேன் சிறியவோர்
நன்மையே னுஞ்செயத் திறனிலே னவையினேன். 2

நான்பிறந் ததுமுயிர்ச் சுமையினா னலியவோ
கான்பிறங் கலினுறுங் கதழ்விடப் பாந்தளில்
ஊன்பிறங் குடல்வளர்த் தழலுவே னுணர்விலேன்
என்பிறந் தென்கொலா மேழையிவ் வுலகினே. 3

அன்னையா யப்பனா யன்றுதொட் டின்றுமட்
டென்னையன் பொடுபுரந் தென்றுநன் றேதருந்
தன்னையே நிகர்வதோர் தம்பிரான் றயைமறந்
தென்னையே முப்பகைக் கீடழிந் தினைகுவேன். 4

கனிதருந் தருமெனக் கவலுநங் கருணைமன்
இனிதரும் பாதவித் தருவெறிந் திடுகென
முனிதரும் பொழுதினே முடுகுமேன் முடுகுவெந்
துனிதருங் கனல்சுடத் துடிதுடித் தயர்வலோ. 5

ஓரணுத் துணையுநல் லுணர்விலே னுலகுசெய்
கோரணிக் குளமுடைந் திடையுமோர் கோழையான்
ஆரணத் துறைபடிந் தயர்வுயிர்த் திலனினி
மாரணக் கடல்குளித் தயர்வனோ மதியிலேன். 6

அண்டர்நா யகனையே யவமதித் தலகையின்
தொண்டனாய்ச் செய்ததீ வினையெலாந் துன்னிமுன்
கொண்டவின் றிரளெனக் குழுமிநின் றுரறுமாற
கண்டிலே னோடியான் புகுதவோர் கரவிடம். 7

உரவுநீ ருததிசூ முலகெலா முய்யநம்
புரவலன் புதல்வனைப் புனிதநீ தியிலிவண்
வரவிடுத் தமையறிந் தினுமெனோ மடமையான்
பாவிநின் றருள்பெறுப் பாவமென் பாவமே. 8

எப்பெரும் பதகரும் மிதயநொந் தேங்கிவந்
தப்பனே பிழைபொறுத் தருளுமென் றடையிலோர்
ஒப்பரும் புதல்வனுக் குருகிமன் னிப்பமென்
றிப்பெருஞ் சுருதிதந் திறைமறந் திடுவரோ. 9

ஆற்றருஞ் சுமையினோ டல்லல்பல் விக்கினங்
கூற்றெனக் குமுறிநின் றுயிர்தெறக் குறுகினும்
ஏற்றுமுன் னிடுவதே கருமமிங் கேழையேற்
கூற்றமாங் கடவுள்வேந் தொருபெருங் கருணையே. 10

என்னவின் னனபல வின்னல்கொண் டிடையிடைத்
துன்னுநல லுணர்வொடே சுமைசுமந் தலசியும்
முன்னவன் றிருவருட் டுணைமையான் முன்செலீஇச்
சொன்னவப் பனவன்வீ டணுகினான் றருசிலான. 11

மற்றிதே போலுமால் வாயில்கா வலன்விதப
புற்றமெய்க் குரவன்வா ழுறையுளென் றுவகைபூத்
தற்றமென் னெனவினா யகநுழைந் தவனுறு
நற்றவக் கிழவனைக் குறுகினா னவிலுவான். 12

உள்ளவோர் கடவுள்வேந் துலகயாத் திரிகனான்
வள்ளனின் மொழியினான மறைபுலப படுமவழி
தெள்ளிதி னுணர்வையங் கேகெனச் செப்பினான்
களளமில வாயில்கா வலனெனக் கழறினான். 13

கேட்டலு மறைவியாக் கியானிநீ கேவல
நாட்டுயாத் திரிகனோ நன்றுநின் வரவெனா
வீட்டுளங் கங்குறும விநயபா வனையெலாங்
காட்டுவான் வேதியன் கைபிடித் தேகினான. 14

வேறு.

வண்ணவக் கடிமனை மருங்க ரங்கணைந்
தெண்ணருங் குணத்தபா வனையி யைந்தவோர்
புண்ணிய வுருக்கவின் பொலியத் தீட்டிய
கண்ணடிப் படிவத்தை யவற்குக் காட்டியே. 15

இத்தகைப் படிவமற் றெம்மை யாளுடை
வித்தக நிருமல விபுத வேந்தனின்
சிததமே சித்தமென் றுவக்குந் தேசிகன்
உததம சாயலென் றுணர்ந்து கோடியால். 16

வான்முக நோக்கிய பயிரின் மன்னுநங்
கோன்முக வின்னருள் குறித்த தோற்றமாம்
ஊன்முக நயனங்க ளும்பர் நோக்குதல்
றான்முக மதிவலாய் றனிதனுக் காண்டியால். 17

மெய்யுறுத் தியதெனச் சிவந்த மெல்லிதழ்
கையுறு புத்தகங் கவினுங் காட்சியீண்
டையுறு முலகருக் கான்ம போதகஞ்
செய்யுறு மார்க்கமென் றறிதி செவ்வியோய். 18

தூயவோ வியப்புறந் துதைந்த வல்லிருள்
நாயகன் பதவியை நயந்திம் மாதவன்
மாயவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை யாவையுஞ்
சீயெனப் புறககணித் தமைதெ ரிசகுமால. 19

சென்னிமீ துறவொரு ஜீவ மாமணி
துன்னிய சுடாவிரி மௌலி தோன்றுதல்
பொன்னில வுலகினிற் பொருந்து சிற்சுக
நன்னிலை மகிமையென் றறிதி நமபிநீ. 20

ஆயிர மாயிர மரும கபபெறீஇ
மாயிரு ஞாலதது வளர்தது மன்னாகோன்
சேயுயா நகாசெலத் தெருட்டி யுய்ததவித்
தூயவன் சுகிாதமயான் சொலுநத ரததவோ. 21

திசைமயக் கறுத்துமெய் வழிதெ ரித்திடும்
வசையறு குரவனிம் மான லாற்புவி
மிசையொரு வனுமிலை விரிநத காரிருள்
பசையறப் புலருமோ பரிதிக கலலதே. 22

என்றதன் பொருள்விரித் தியம்பி யென்றுமிந்
நணறிகொண் பாதிரி நயந்து கொள்கெனுச்
சென்றன னவனொடுஞ் சீாசி தைந்தெழில்
குன்றிவெவ் வியறறுகள குழுமு மண்டபம். 23

மாசறத் துடையென வொருவன் வந்துநின்
றூசற விளக்கலு மமோக மாத்துகள்
மூசியங் கெழும்பலின் மூசச டைத்திடத்
தேசிக னறுமபுனல் தெளிநங் காயென. 24

மங்குலைம் பானுவா மதிமு கந்திகழ்
பங்கஜ லோசனம் பவள வாய்தளிர்
அங்கலுழ் மேனியோ ரணங்கு தூயநீர்
எங்கணுஞ் சிதறிநன் கியற்றி னாரோ. 25

கண்டனன் யாதிது காட்சி யின்பொருள்
ஒண்டவக் கிழவவெற் குரைத்தி யாலென
விண்டனன் வேதியன் விளம்பன் மேயினான்
பண்டரு மறைப்பொரு டெரிக்கும் பண்ணவன். 26

தோற்றுமண் டபமிது சுராகு லாதிபன
வீற்றிருப் பதற்கென விரும்பி மேலைநாள்
மாற்றருஞ் சிறப்பினா லமைக்க வந்துபேய்க்
காற்றகம் புகுதலிற் கவின ழிந்ததால். 27

தீனர க்ஷகன்றரு சுருதித் தெய்வத
ஞானசா ரத்தினா னலம்பெ றுந்துநங்
கோனுடம் படிக்கையைக் குலைத்த கொள்கைசான்
மானவ விருத்தய மாமிம் மண்டபம். 28

மூசிமற் றதனெழின் முருக்கி மொய்த்தெழு
தூசியுற் பவவினைத் தொகுதி மற்றிதே
மாசிய றீக்குணம் வளர்க்குந் தாய்புரி
ஆசறு வினைக்கெலா மாதி மூலமால். 29

துன்னிய துகளறத் துடைத்து நின்றவன்
மன்னிய சற்பிர மாண மாமதி
முன்னிநன் னீர்தெளி முத்த னாணைகை
நன்னுத லேசுவி சேஷ ஞானமால. 30

ஈட்டுதீ வினைப்பய னிருமை யுந்தரு
கேட்டினை யுருமுறழ் கிரியின் சாலமாக்
காட்டிவெங் கனற்குழி கவிழ்க்கு மல்லது
வீட்டினிற் புகுத்துமோ விதிவி டேதமே. 31

எண்படு மருட்சுவி சேஷ மேய்ந்துநம்
புண்படு மிருதயப் புரைக ணீக்கிநற்
பண்பொடு பவித்திரப் பத்தி வித்திமெய்
விண்படு போகத்தை விளைக்கு மாலரோ. 32

திருவரு ளாளர்க்கு ஜீவ வாசனை
தருவது புலைநெறி தழுவி யோர்க்குமன்
வெருவரு மரணவா சனைவி ளைப்பது
நிருமல னருசுவி சேஷ நீர்மைகாண். 33

பாவதா ருவையறப படுக்குங் கோடரி
ஜீவதா ருவிலெழு தெய்வ மாக்கனி
தேவதா தரும்வியந் தேத்து செமபொருள்
பூவுல குயவரு புனிதன் புத்துரை. 34

ஆனமனோ யகற்றுசஞ் சீவி யன்பர்க்குத்
தேனினு மினியதீஞ் சுவைய தெள்ளமிர்
தூன்மனத் திருள்கெட வொளிரு மொண்சுடர்
வானவர் கோமகன் மதுர வாய்மொழி. 35

பாவியென் றுணர்ந்துபுண் பட்ட நெஞ்சர்க்குத்
தேவநீ தியின்வருந திகிலை மாற்றிடுந
தாவரு நித்யஜீ வனையுந் தந்திடுந
தீவினை யறவரு செம்மல் வாசகம. 36

துன்பெனுந் தீசசுடச் சுழன்று சோர்வுறும
அன்பருக் கவ்வன லவிககு நிதயபே
ரின்பவா ரிதிவிசு வாசிக கின்னுயிர்
நமபெரு மானிவண் நவின்ற வாசகம். 37

தீர்த்தனே டாதியிற் றிகழ்ந்து தெய்விக
வாாதனையாயப புவிககொளி மருவ மானிட
மூாததியாய் விளஙகிய முனைவன் றந்தநூற்
சீாததியை யாவரே தெரிக்கு நீாமையாா. 38

மற்றிதை மனக்கொளென் றுணர்ததி மாடொரு
சிற்றறை புகுநதனன் றெரியக காட்டினன்
புற்றுறை யரவெனப் புழுங்கு மாததிரன்
செற்றமில சாநதனென் றிருவா சீரினை. 39

சாநதனென் றுரைபெறு தகைமை யோன்முகஞ்
சேநதொளிா மனையெனத திகழும் பானமையும
பூந்துணர் கரிந்தெனப் பொலிவி ழநதகங்
காந்துமாத் திரன்முகங் கரிந்த பான்மையும். 40

கண்ணுற நோக்கினன் கருதி வேதியன்
உண்ணிகழ் வனமுக முரைககு மெனனினும்
எண்ணுறுங் கலைவலோ யிவர்கு ணாகுண
நிண்ணயம புலப்பட நிகழ்தது வாயென்றான். 41

வளம்படு கோனகர் மருவத் தீவினைக்
களம்படு முலகிளைக் கடிந்து காவலன்
நளம்படு மலர்ப்பத நயந்த நண்பநின்
உளம்பட வுரைப்பலென் றுரைததன் மேயினான். 42

இருவருஞ சோதர ரெனினு மீங்கிவர்
கருமமும விநயமுங் கருத்தும் வேறதாம்
மருமலி வனசமும் வறிய வாமபலும
ஒருவழிப் பிறப்பினு மொக்கு மேகொலாம். 43

அத்தனா நின்றெமக் கருளா மாண்டவன்
சிததமே யாகவென் றமையுஞ செவ்விய
உததம னிவனவன் கனிட்ட னொள்ளிய
விததக வைதிகாக குவமை மேவியோன். 44

இவவியற் சுடுமுக னியல்பென் னென்றியேற்
செவ்விய ரொழுக்கினைச் சிதையக் கூறிமா
வெவவியற் றீவினை விளைக்கு மாததிரன்
அவவிய னருமபொறைக் கசட னாமிவன். 45

நித்தனா ரருட்செயற் கமைந்து நின்றிடாப்
பிததனைத துணைபபொருள் பெறினும பாழிலே
உய்ததிடு பேதைவன மிடிவர் தொன்றுமேல
மத்துறு தயிரென மறுகுஞ சிநதையான். 46

கலவனைப் புறங்கட னாடு கான்செலீஇ
ஒல்வகைப பொறையொடு முனாற்றி யொள்ளிய
பலவகைப பொருள்குவித் தருத்தும் பண்புடைச்
செல்வனைக் கண்டுகண் டெரியுஞ சிந்தையான். 47

தாழ்வுகண் டுவபபதை யலது தம்மின
வாழ்வுகண் டுவககிலா தெரியும வன்கணான்
பாழ்வயி றெரும்புவா னலது பாதலத்
தாழ்வினைக் ககன்றுயு மாற்றை யோமபிடான். 48

கான்முதிர் கடுவயின் றினிய கன்னலைக்
கூன்முது கிரவண முவர்க்குங் கொள்கைபோல்
நான்முறை தெரிந்தவா றுவனு நோன்மைசால்
ஆன்மபோ தகமிவற் கருவ ருப்பரோ. 49

கைபபடு சுகமலாற் கரையில் பேரின்ப
மெய்ப்படு சுகநிலை மிகவுஞ் செய்ததென
ஐப்படு மீயின்மாய்ந் தழியும் லௌகிக
மைப்படு மனததனை மாறு மாலிவன். 50

ஆயுழி யுளத்தழுக் காறெ னும்புலை
மேயுழி நற்குண விபவ மார்திருப்
போயுழி யறிவரி தாகப போக்கிடுந்
தீயுழிப் புகுத்திடு மென்பா சீரியோர். 51

தலைப்படு முணாவிலா ருலக சாலத்து
வலைப்படு மானென மறிநது வஞ்சகப்
புலைப்படு புவனபோ கததைப புநதியற்
றுலைப்படு மாமையி லுவபப ரொளளியோய். 52

அன்பருக் கன்பரா மகில லோகவேந்
தின்பதுன பஙகளை யியைந்த வாறுதம
மன்பதைக் கூட்டுவா மாபிற் றுயென
நன்புதல் வரினமைந தொழுக னஙகடன். 53

எண்டிசை மறந்திடா திதயத் தோர்தியென்
றுண்டுநின் றெழுநதிள வரசற் காககிய
மாண்டகு கடிமனை புகுநது மைநதநீ
காண்டகக கவினிய காடசி காணென்றான். 54

சிததிர மாளிகை யகத்துத் திண்சுவர்ப்
பததியங கனலபிடித தெரியும பானமையும
அததகு கொழுஙகன லவிகக வாண்டொரு
குததிரன விரைநதுநீா சொரியுங் கொளகையும. 55

அகததொளி ரிருஙகன லவிநதி டாதொரு
மகததவன் காநதெறிா மருங்கு நினறெரி
முகததரு ளெண்ணெயை யுகுதது மூட்டலும்
ஜகததையுள் ளுவாததவன் சமையக் காண்குறா. 56

மாட்சிசா லருமறை வகுத்து மன்னர்கோன்
ஆட்சியைத் தெருட்டிடு மறிஞ வாயவிக்
காட்சியின் பொருளெது கழறு வாயெனு
'நீட்சிசான் மதிவலா னிகழ்நதது வானரோ. 57

வேறு.

நங்காவ லன்றிருவ டித்துணைந யந்தோய்
மங்காவ ழற்சிகைம காபுனித வாவி
இங்காத ரித்தெமித யத்தினிதி யற்றும
பொங்கார ருட்கிரியை போலுமிது காண்டி. 58

ஆயகிரி யைத்திறம னைத்தையும டாப்பான்
மாயவல கைக்கிறைசெய் வன்றொழிலை மாளும்
மீயுறவி ளாந்திடைய ருதுபுனல வீசிக்
காயெரிய ணைக்கமுயல் காடசியிது காண்டி. 59

காந்தொருவ ரெண்ணெய்சொரி காட்சிகரு துங்கால்
நிரந்தாம ருட்குரிசி னோர்ந்தலைகை யுட்க
உரந்தரும காகிருபை யுள்ளுறவ ழங்கிப்
புரந்தருளு மாறிதுவெ னபபுகறல் போலும. 60

சஞ்சலவி தந்தருச ழக்குறுபி சாசம
விஞ்சுபல மாயமித யதநுவிளை விக்கும்
நஞ்சனைய தீவினைந யககநமை யேவும்
வஞ்சனைமு யன்றுலவு மென்றுநம ருங்கில். 61

வேதாக மாதியைவி ரிததுணர வொட்டா
தேதாகி லுமமுலக வேலையிலி ழுககும
வாதாடி யாடிநம னககரிம ழுககுஞ
சூதாவி டுககுமதி துஷ்கிருத சூழல. 62

ஈட்டுபல தீவினையை யுள்ளுறவெ டுத்துக்
காட்டுமிறை வன்பெரிய கருணையைம றைக்கும்
வீட்டுலக மின்றெனவெ ருட்டுபுசந் தேகக்
கூட்டினில டைத்துயிரகு டித்தினிது வக்கும். 63

சீமான ருட்குரிசில் ஜேசுதிரு நாமப்
பூமான மக்குதவு புண்ணியந லத்துக்
கேமாறி நிததியவி டுக்கணுற வெததிக்
காமாது ரக்குழிக விழ்த்துறவ மிழ்த்தும். 64

இம்மாநி லத்தவத ரித்தகும ரேசப்
பெம்மானை யுங்குறுகி மும்முறைபி தற்றி
அம்மாத கைந்திடமு யன்றதென லாயிற்
சும்மாவி டுங்கொனா துர்ப்பலது ரும்பை. 65

மல்லாடு வன்கணைய வஞ்சமூறு மாயப்
பொலலாத பேயினைமு ருக்குபுபு றங்கண்
டெல்லாந லம்பெறவி ரகைக்ஷதரு மெல்லாம்
வல்லான்ம காகிருபை யுள்ளூறம திக்தி. 66

மாதாவி னின்றெமைவ ளாக்குமதி யூட்டித்
தாதாவி னின்றுசம ரக்ஷணைச மைக்கும்
வேதாவு மாகியுயர் வீட்டுலக முய்க்கும்
நீதாதி பன்கிருபை நெஞ்சுறநி னைததி. 67

நஞ்சீவி யத்தினிடை யெததனைகொ ளுசம
வெஞ்சீய மாமலைகை யெததனைவி தத்தில
துஞ்சீடு பாடுகடொ குத்தனது கைததிட்
டஞ்சீரொ ளுவுதவிற் றுண்டையரு ளன்றே. 68

தன்னிருத யத்தருட ரிததியலு மாறும்
பின்னாது நனறுநிலை பெற்றுவளா சீரும்
என்னபரி சென்றெருவ னெண்ணியினி தாயில்
இன்னபரி சென்றளவி டற்கெளிய தன்றால். 69

இததகைய காட்சியையுன் னெண்ணிடையி ருத்திப்
பத்தபரி பாலனப ரஞ்சுடனை நாடி
முததியுல கததுநெறி முன்னிடுக முற்றுஞ்
சிததசல னதனையொழி கென்றினிது செப்பும். 70

நன்றுடன டததியினு நல்லுணர்வு நல்குந்
துன்றுசில காடசியுள தொக்கறிதி யென்னுச்
சென்றெழில்கு லாவுமொரு திவ்வியவி னோத
மன்றுசெறி மாளிகையின் மாடணுகி நின்றான். 71

பானிலவி னுற்றிகழ்ப ருப்பதமி தென்னத்
தூநிலவு வெண்சுதைகு யிற்றியொளி துன்னும்
வானிலவு மேனிலைய மாடமது கண்டான்
கோனிலவு நாடுகுடி கொள்ளுமன முள்ளான். 72

கண்டுமன முங்கணும்வி யப்பொடுக ளிப்புக்
கொண்டதுத னித்தனிகு றித்துவரு போழ்தில்
விண்டொடநி வந்தவதன் மேலரமி யததில்
வெண்டுகில்பு னைந்துலவு விததகனை நோக்கா. 73

ஆசறுகு ணத்தரொரு சிநதையா பேதர்
மாசறுமெய யன்புடைய ரென்றுமகிழ் பூததுத்
தேசுறம லாநதமுக மேநணித்த ரிக்கும
ஈசனுல கெய்தியவி ருஙகுரவா போலாம. 74

எட்டரிய மேனிலையி தெய்தவரு மாயிற்
கிட்டரிய மாபுனித வெண்டுகிலகி டைககுஞ்
சிட்டரிவ ரோடளவ ளாவுநிலை சேரும
விட்டொழியு மிசசுமைவி டாயெவையு மேவா. 75

கூடுமெனி னன்றெனவு ளததிடைகு னிததது
நாடணுகி நின்றமறை வாணனமுக நோககிப்
பீடுபெறு மேனிலையி றஙகரமி யததை
நாடியவ ரோடுரிமை நான்பெறுவ தாங்கொல். 76

ஐயவெறு சிததமறி யேனெனவி ளுவக்
கையுறவ ணைததுவரு கெனறுகடி காவன்
மையறவி ளஙகுமணி வாயிலினம ருஙகுற்
றையமற வேதிகழுவ கணடறிதி யெனறான். 77

வேறு

கரையில பேரின்ப மாளிகை யகம்புகக் கருதும
புரையி லாமனந தவாபெயா புததகச சுருளில
வரையு மாரொரு தூரைமகன் வாயிலின் மருஙகே
நிரையி விட்டபொன னாசனத் திருநதன னிலவி. 78

மாய வேதிக ளாயிர மாயிரம் வழங்கி
ஆய விலலகம் புகாவகை யியறையட் டடாக்கத்
தீய ரோரசிலர் வெங்கதங் திருகினா ரெறிநது
பேயெ னாத்திரிந துலவினா வாளொடு பிறங்கி. 79

சுத்த சுப்பிர சுமங்கல சுகுணமா சுயம்பு
நித்த நின்மல நிரஞ்சன நிராமய நிருபா
உதத ரம்மிலா துடபுகப பெருமையி லுலவிப்
பத்த ரோர்சிலா முன்றில்வாய் நின்றனா பரிநது. 80

உற்ற மெய்த்திரு வசனமாம் பட்டய முருவிச்
செற்ற மிககவச செறுநரைச் செறுததிடா தியங்கிக்
கொற்ற வாழ்மனை முன்றிலின் வயின்றொறுங் குறுகித்
தெற்றி நின்றுபின் னிடைந்தனா சிலருளந திகைததது. 81

கான வேடுவர் கையகன் றறவிடாய் கதுவித்
தூந றும புனல் துருவியோர வாவியிற் றுன்ன
வான கப்புலி யாங்கெதிர் மறித்திட மலங்கு
மானி னத்தையொத் தலம்வந்தார் சிலர்சிலர் மயங்கி. 82

கோம்பி முற்படு தோகையிற் குறுகியுள் ளுடைந்து
பாம்பின் வாயடபடு தேரையிற் பரிவுறீஇப பதைத்துச்
சாபமி யுட்புகுந் தருக்கில ராகமெய் தளர்ந்து
தேம்பி நனிலை கலங்கினர் சிலர்செய லழிந்தே. 83

ஆய காலையெம் மாண்டகைக் கன்பருச் சனைசெய்
தூய சிந்தைய னெறிதவ ருதுசெல சூரன்
காய மாதிமுப் பகையறக் கடிந்தவன கதோள
நாய கற்கித யாசன மளித்தவோர் நம்பன். 84

ஜீவ ரக்ஷையைச் சென்னியிற் றிருத்திமெய் யென்னும்
ஓவில் சசசினை யரையிலிட் டிறுக்கியொண் ணீதி
மேவு மோர்கவ சத்தினை பெய்புறப் புனைந்து
தீவி னைதொடர் தேய்த்திடு கழலையுஞ் சேர்த்தி. 85

பயில்க ரும்விசு வாசமாம் பரிசையைப் பற்றிச
செயிரி லாதிரு கூரொடு திகழ்திரு பரத்ர
வயிர வாட்படை வலக்கையில வாங்கிமன் னருளாற்
றைரி யத்தொடு வாயிலி னருகுறச சார்ந்தான். 86

பொறித்தி ருந்தவற் கஞ்சலி வான்முறை புரிந்து
குறித்தி யென்பெய ரையபுத தசத்தெனக் கூறி
மறித்து நின்றவம மள்ளரோ டெதிர்ந்தமா மலைந்தான்
வெற்த்த சிந்தையார் விசினா வெருட்சியாம விசிகம். 87

குழுமி நாய்க்கணங் குரைப்பினுங் கோளரிக் கென்றே
பழுது நேருமீ தறிகிலா பலபடப பிதற்றக
கழுது நல்கிய கருவிகள கடுநரறு கண்ணா
முழுது மேலெறிந் தார்த்தனர் முறைமுறை முடுகி. 88

பொன்கு லாநக ராதிப னருளிய புனித
மின்கு லாவிய படைக்கலம் வீணைப படுமோ
வன்கு லாபரோ வெற்றிபெற் றுய்வரிவ் வண்ணம
என்கொ லாமென வயிர்த்தனர் முன்றில்வா யெவரும். 89

எய்த வீசிய வெறிந்தன வேதிக ளனைவையும்
னொய்து கேடகப் புறத்தினு லோக்கின னெனினுங்
கைத்த வத்தினாற் சிறசில வாக்கையிற் காந்து
செய்த காயமென் றுணர்ந்துமங் கிடைந்திலன் றீரன். 90

காற்றுக் கோடுபுன் பூளையிற் கருவினை போக்கித்
தோற்றுக் கூளியும் பின்னிடு மிவாவலி தொலைத்துக்
கூற்றுக் கேவிருந் தாக்குவ லென்பது குறியா
வேற்றுக் காலமொன் றின்றென நெடுங்கைவாள் விதிர்த்தான். 91

மந்தி ரத்தனி வாளினை விதிர்த்தலு மறவோர்
தந்தி ரப்பட வெமக்கினித் தரிப்பிலை யெனவுஞ்
சிந்தி யோடின ரிரவிமுன் னிருளெனத் திகழ்ந்த
திந்தி யங்களை யவித்தவ னெழின்முக விந்து. 92

வண்டர் தோல்வியுந் தொண்டன்வாள் வலிமையு மருங்கு
கண்டு நின்றவா யாவருங் கைகுவித் திறைஞ்சி
அண்டர் நாயக னருட்செய லிதுவென வவாவாய்
விண்டு சிந்தின ரானந்த வாரியாம் விழிநீர். 93

கருகு சிந்தைய ருடைந்துவெந் நிட்டவக் கணமே
பெருகு பேரின்ப மனைக்குளும் பிறங்கர மியத்தும்
உருத காதலி னொளியோ யுள்ளுற வருக
வருக வென்றுநன் மங்கல வாழ்த்தொலி மலிந்த. 94

அலகை தோற்றன வுட்பகை யவிந்தன வார்த்த
உலக பாசமு மொழிந்தன வினியொரு போதும
கலக மின்றெனக் கைமலர் சென்னியிற் கவின
அலகி லானந்த பரவச மடைந்தன னறிஞன். 95

சத்தி யங்கடைப் பிடித்துநந் தம்பிரா னருளாற்
பத்தி மார்க்கத்து நிலைநின்ற பவித்திரன் பவஞ்சப்
பித்தி யாவையும் புறநிறீஇப் பேரின்ப மலகு
முத்தி வீட்டினுட் புகுந்தனன் ஜெயத்தொனி முழங்க. 96

இன்ப வீட்டினுட் புகுதலு மெம்பிரா னடியர்
அன்பு மீக்கொளத் தழுவின ராதரம் புரிந்தார்
நன்பு லத்தவைத் தாசிகள் பற்பல நவின்றார்
துன்ப மிங்கிலை யிலையொரு சோதனை யென்றார். 97

தலையி லானந்த தைலமிட் டாட்டினா தயங்கும்
உலைவி லாதபீ தாமபர முடுததன ருவந்து
விலைவ ரமபிலா வெண்ணிலை யஙகிமே லிட்டார
தொலைவி லாநலந் துபததினி திருநதனை யாயோன். 98

ஏது சமபவம் யாவையும் வேதிய னெதிரநது
காத லாயிரு கண்கணீா பலகிடக கனிநது
வேத நாயகன கருணையை வியநதுளத தேததி
ஓது சீாததியாய் விடையுத வுட்புக வெனறுன. 99

காலங காட்டிய கதிாகளு முடுககளுங் கவினி
ஞாலங காடடிய பூதபெள திகஙகளு நபபன
மூலங காட்டிய வியலவிதி முறைதவ ருது
சீலங காட்டிய சீாமையைக கண்டனை செயயோய். 100

இயன்மு றைக்கமைந் தொழுகலபோ லெம்மையி டேறறுரு
செயனமு றைககமைந தொழுகலு நஙகடன றிய
மயனமு றையபடி மனஞசெலு நெறிபபடன மறியன
றுயனமு றைககிறை சித்தமே நலனென வோதி. 101

தமா நீருல கததவ தரிததசற் குருமுன்
உமது சிததமே சிததமென றுவபபுடன பணியும்
அமா நாட்டையொத தசனில மனைமகவென றளிதத
விமல மநதிரம ஜெபிததுமென வேறெனறு விளைததல. 102

பித்த னைநதவிப பாத்திரம் பிரித்து நீ ரெடுக்கச்
சிதத மேலஃ தாகவென சிததமன றெனனு
வித்த கததிரு மைநதனுத துமததுயா மேவிக
கெதது சேமிலவாய் விண்டமை கேட்டிலை கொல்லோ. 103

நல்குங் கேடென நன்மையை யொருவுவ நாசம்
பலகுந தீமையை நன்மையாப பற்றுவம மதியற்
றலகு சிநதையே மாதலி னளவிலா ஞானம
மல்கு தந்தையாா நமககறிந தூட்டலே மாபாம். 104

சுருதி நாயகன் றிருவுளங் கூட்டுநாட் டோழ
கருதி யாங்குவீ டடைதலே கடனெனக கழறி
வருதி நீயெனச சென்றிருண் மலிநதவோ ராங்கைக்
குருதி வாகா தாஸற்குக காட்டினன கூறும. 105

கூர்த்து நோக்குறி யிரும்பினு லியன்றவக் கூட்டுள்
வோதது விம்மிகெட் டுயிர்த்துடல விதிர்பபுற வெருண்டு
பார்த்தி றங்குசென் னியனொரு பதிதனை வினவி
வார்த்தை யாடுதி யெனறனன மறைவியாக கியானி. 106

நன்று நனறெனக் கிறிஸ்தவ னன்னிலை தவறி
வனறு யாககுறி மல்கிய வறுமுக நோககிக
கன்று சிநதையாய யாரைநீ கவலுமா றெவனீண்
டொனற வநதகா ரணமியா துரைததியா லெனறான. 107

வினவு வாசகங் கேட்டலும் வெருசிறை மறிநத
வனவி லஙகெனத தரிபபிலா துழலபவன மறைதேர்
பனவ யானொரு கிறிஸ்தவன பண்டைனப பலருங
கனவி லுமபிழை கண்டிலா கண்டிலேன் யானும. 108

பிழையை யோரபிழை யென்றுண ராககொடும் பிழைபாா
பிழையி லானெனப பிழைபடப புகழ்நதிடும பிழையை
பிழையென றெள்ளிடாப பிததனயான பிழைபடப பிழைதத
பிழைபொ றுபபரோ பிழையிலா நீதியம் பெருமான். 109

வீட டைந்துய விருமபியோய் வியன்பிர பஞ்சக
காட டைநதனன் சிறறினபப படுகரிற் கவிழநதேன்
மாட டைநதுவந தலகையுங கெடுததது வலயக்
கூட டைநதுகெட் டேனினிக கூறுவ தெவனோ. 110

பன்றி மாசறப பன்முறை கழுவவே படிநது
சென்று சேறறிடைப புரளவது போலுமவெந தீய
வனறொ டாபபடு ஞமலிதான கானறதை மறுநதுந
தின்று தேக்கெறிந துழலவது போலுமென சீாமை. 111

ஐய மின்றொரு நாளரு வருத்தெனை யயலே
வையந தள்ளுமிம மாறுவேல வழிபிழைத ததனாற்
றெய்வ வானமுஞ சீத்திடும யாதினிச செயவல
வெய்ய பாதல மலதொரு புகலிலை மேலோய். 112

போந்த பாவிய ரெவரையும் புறக்கணி யாத
சாந்த மூர்த்திதண் ணருட்கடல் தயாநிதி தகைசால்
வேந்த னோர்திருக் குமரனென் றுரைப்பது மெய்ம்மை
ஆய்ந்த கேள்வியா யையமெட் டுணையிலை யதற்கே. 113

அனைய தாயினு நன்றிலே னறநெறி திறம்பி
நினைவிற செய்கையி லீட்டிய நீசவெவ் வினைகள்
இனைய தித்துணை யென்றுரை யாடுதற் கெளிதோ
கனைக டற்கரை மணலினுக் கதிகமாங் காண்டி. 114

வான நாயக னிதயமா னிகையினில் வைத்த
ஞான தீபத்தை யணைத்தன னலவிளங் கோமான்
பேணி வார்ந்தசெங் குருதியை மதித்திலன் வெறுத்தேன்
ஊன மின்மனச் சான்றையு முள்ளுறப் புதைத்தேன. 115

ஈசன் மைந்தனைத் தினந்தினஞ் சிலுவையி லேற்றி
நீச வெவ்வினை யுஞற்றின னிமலவீ டெய்க்கும
மாசில் நீதியை மறந்தனன் மகிதலத் தேவாக்கும்
நாச காலத்து மதிவிப ரீதமா நலலோய். 116

ஆவ லொயகத் தமர்ந்துபோ ராடிய வருள்கூர்
தேவ வாவியு முனிவுறத் தனை விடுத்தனா சிதைபா
ஜீவ வாக்கெலா மெனக்கல வென்பது திண்ணம்
பாவ காரியே னிதயமும் வைரக்கற் பாறை. 117

வேறு யானினிப் புகல்வதென் விபுதவேர் துருத்துக்
கூறு சாபமுங் கோபமும் வானிடைக் குமுறி
வீறு வீறுறக் கணந்தொறுஞ் சதித்தெனை வெருட்டும்
ஈறில் ஜீவனுக் கிரக்ஷைமற் றினியிலை யென்றான். 118

வேறு.

கூட்டுளா னினைய கூறக் கொற்றவ னருள்பெற் றுய்யும்
வீட்டுளா னாக நின்ற வேதியன் விரைந்து பாவத்
தீட்டுளா யெனினு நம்பன் றிருவருட் செயலோ ராதிக்
கேட்டுளா னாக வுனனைக் கெடுத்ததென மதிகொணா டென்றான். 119

நல்குமெய்ம் மகிழ்ச்சி யென்று நனிமதி மருண்டு தீமை
மல்குசிற் றின்ப போகம் வரைவின்றி நுகர்ந்த வாணாள்
அலகநின் றயர்ந்தே னிந்த வருஞ்சிறைப் பட்டே னந்தோ
புல்குதீ விடத்தில ஜீவன் போமெனும் பொறியி லாதேன. 120

என்னுறு மதியீ னத்தா லியைந்ததுர்க் கரும மாய
கொன்னுனைப் பகழி மாரி யுளத்திடைக் குளிப்ப வேவிக்
கன்னலுற் றேனை வாளாக் கடிந்துபுண் படுத்தென் னுளளே
மன்னிநின் றுயிரை வாட்டும் வழுவறு ஜீவ சாக்ஷி. 121

இலகுசெங் நீதிப் பெம்மா னிருஞ்சிறைப் படுத்தெஞ் ஞான்றும்
விலகருந் தளையைப் பூட்டி விடுத்தன ராக லாலே
உலகெலா மொருங்கு கூடி யுஞற்றினு மீட்டற் கொல்லா
அலகில்வெஞ் சிறைச் செந்தீ யவிக்குமோ வளிய கீடம். 122

இனிவரு நியாயத் தீர்ப்புக் கென்செய்கே னீறின் றாகி
நனிவரு சதாநிர்ப் பந்த நாசத்தை யுள்ளி யுள்ளிப்
பனிவரு மிதயத் தேனமற் றெனனினிப் பகாவ லென்றுந்
துனிவரு முயிர்ப்ப னஞ்சித் துடிதுடித் தலறிச் சோர்ந்தான். 123

நன்னிலை தவறி யுற்ற நடுக்கமுந் திகிலுங் கண்டான்
பன்னிய யாற்றங் கேட்டான் வெதும்பினன் பரிந்து நெஞ்சிற்
கன்னில வெழுத்துப் போலக் காட்சியைக் கவினத் தீட்டி
மன்னிய குரவ னெற்குப் பணியெது வழுத்து கென்றான். 124

தொண்டனைத் தெருட்டுந் தூய சுருதிநூல் வல்ல வனீண்டு
கண்டுகேட் டறிந்த விந்தக் காட்சியைக் கருத்து ளூன்றிக்
கொண்டநற் றவத்தைஞ் ஞான சிந்தைத்தக் கொளுநர் துங்க காம
மண்டெரி கனலா வைவாய் வழியனைச் செறித்தி மைந்த. 125

மதிநலங் கெடுந்தூர்ச் சீல மலியுந்தீ விளைகண் மல்கும்
பதிபகை விஞ்சு நிந்தை பலுகும்வெம் பழியுஞ் சேரும்
கொதிநர கழுமங் காக்குங் குவலயங் கூவுங் கூற்றைக்
கதிதிருக் காப்புக் கொள்ளுங் காமப்பேய் கதுவுங் காலை. 126

விள்ளருங் கேட்டுக் கெல்லாம் வித்திது வாத லாலே
கள்ளமின் றாகி யுள்ளங் கனிந்துசெய் ஜெபத்தி னாலும்
உள்ளுறு விரதத் தாலு மொருங்கறச் சிதைத்தல் வேண்டுந்
தெள்ளியோய் பிறிதொன் றானுஞ் சிதைப்பா தாகு மன்றே. 127

சிற்றின்பப் பயன்கை நெல்லிக் கனியெனத் தெரியக் கண்டாய்
பற்றறுத் தியோகு செய்யும் பவித்திரா மிகளே தூய
சொற்றவ னுலகப் போகங் கூட்டுண்டு களிக்கு நீரா
இற்றிதை மறுத்துச் சேறி யிறைவழி யிறுதி காறும். 128

அயலொரு காட்சி யுண்டங் கதனையு மணுகி யாய்ந்து
மயலறத் தெருண்டு ஜீவ மார்க்கநீ வழிக்கொ ளென்று
இயன்மன மயங்கி யாக்கை விதிர்ப்புற விரங்கி யேங்கித்
துயருறு மொருவ னின்ற சூழலைக் குறுகிச் சொல்லும். 129

பூவல யத்தை யாளும புரவலன் புதல்வன் றாய
சேவடித தொழுமபு பூண்ட செவ்வியோய் தெரியிற் நின்ற
பாவகா ரியைமற றெனனுப் பணிததுமெய் பதறும பானமை
மேவாப புகறி யுற்ற வேதியற் கறிய வெனறுன். 130

நலஙகிளா சூரவன் கூற நடுஙகிமெய் பதறி யுளளங
கலங்கிவெய் துயிாததுச செனனி கவிழ்ததந்தக் கரணம யாவும்
மலஙகியுள ளழியு மநத மதியிலான் மறைவ லாளன
இலங்கெழின முகததை நோககி யினையன பகா வுற்றுன். 131

ஆததுமக் கவலே கொள்ளா வறிவிலி யகோர பாவத்
தீதசொழின மறவன றேவச செயலெலா மிகழநது பேசும
நாததிகப புலேய னநதோ நாசதே சததை நச்சி
ஆததிக நெறியிற செலலா வசடாகதுள ளசட னேயான். 132

கருநிலென் ஜீவ காலங கமரிடைக் கவிழ்தத பால்போல்
ஒருநிறத தானு மைய பயனபடா தொழிநத துணமைச
சுருதிகூ றியவா றுகத் துயிலிலோா கனவு கண்டு
வருதிகிற் கணங்கண முனனின றுருததெழ வருநது கின்றேன். 133

திருக்கிளா ஞான செல்வ திருததியோய் திகாந்தங காறுங
கருககிளா மேக சாலங கதுமெனத திரண்டு வானத
துருககிளா ஜோதி யெல்லாம புதைபட வுயிாகள யாவும்
வெருககொளீஇ யலமந் தேஙக விருண்டது பேனுங் கீழும். 134

இருநிலம் புதைப்ப மல்கிப புயல்பரந் திருண்ட தோற்றம்
ஒருமக வின்றி யூழி யுடறறுநா ளுற்ற தெனனுப்
பெருநில மடநதை யுள்ளம பெதுறீஇ யிழவு காட்டுங
கருநிறப் போாவை போாத்த காட்சியைக கடுக்கு மாதோ. 135

நஞ்சினிற் கரிய வாகி நளிர்நெடுங் கடலிற் பொங்கிச்
செஞ்செவே யுலகை மூடித திசைதோறுஞ செறிந்த கொண்மூ
எஞ்சுறுப் புனித நீதி யிறைவன்வெஞ் சினததீ யாவுந்
துஞ்சிட விறுத்த தென்னுத தடித்தது துருவங் காறும. 136

தடித்தொளி தழைக்குந் தோறுந் தமரவா ரிதிநீர் சூழ்ந்த
படிததல நடுங்கி யேஙகப பருவரைக் குலங்கள் யாவும்
முடித்தலே தகர்ந்து சாய முடுகிமூ தண்ட கோளம்
வெடிததிட வசனிக் கூட்டம் வெய்துற விடித்த தன்றே. 137

நெருங்குகா ரிருந்தை யூடு நிலவுமின் னெருப்பை யுய்த்து
மருங்குவர் துலவு மூதைத்த துருத்தியான மலிய மூட்டி
இருங்கடை யூழி யென்னு மிகலுறு கருமான வேலை
ஒருங்குடன் றழுவ லாலே யுலைக்கள மாய தும்பா. 138

மைக்கரு முகில்வாய் விண்டு வயங்கொளி மருவ மின்னி
ஒக்கநின றாறுங் காட்சி யுமபர்நா யகனை நீத்துப
பக்கமே திரிந்து சோரம் பயின்றபா மூலகைப் பல்கால்
திக்கவ மதித்துப் பேசிச சிரிப்பது சிவணு மாதோ. 139

அடுத்தடுத் துலக மஞ்ச வசனிநின் றிடிக்கு மோசை
வடுத்திகழ் மேனி வள்ளல் வருகின்றா மழையிற் றேன்றி
நடுத்தர வென்று வானோ நயந்துபல லாண்டு கூறித
தொடுத்திடை யறுது தேவ துந்துமி முழக்கல் போலும். 140

வருகும ரேசன் றாய மலரடிக் கன்பு செய்த
திருவுடை யாரே யன்றி ஜெகத்துளா ரெவரு மஞ்சி
வெருவியுள் ளுடைந்து சோரந்நா விநிகிடே த்தைை வீசிப்
பெருவழி துணிந்து சென்று பேதுறலுற பிழைபபுண் டாமோ. 141

வேறு.

புததேள் மறைதோ புங்கவவிப் புதுமை நிகழும் போழ்தத்தே
செத்தேன் செததேன் யானென்னு சிந்தை கலங்கித் திடுக்கிட்டேன்
பிதத்தே றினாபோல வாயுழறிப பேதுற் றுயங்கிப பிழைநினைந்து [142
கைதத்தே னழுதேன் கதறினேன கண்டேன மரணக கடுஞ்சூழல்.

அடுக்கும மாண நினையாத வமையத் தென்று கருதாது
கெடுக்கும புனமைச சிறுமதியாற் கெட்டே னந்தோ கிளரொரிவாய்
மடுக்குங் கடிகை வந்ததினி யென்னே யென்று வாளுெக்கி
நடுக்குற் றுலைந்தேன றிகிறகாட்சி நனிவிஞ் சியது கணந்தோறும். 143

மன்னுங் கருங்கொண் மூவயிறு வகிரப பிடித்த பொன்னூலீ
தென்னத் தடித்த தொருமினன லிடித்த வோசை யெண்டிசையுந்
துன்னச சுவாகக வாசிகளுந் துணுக்குற் றிரியத் தொலையாத
இன்னற் கடலின் கரைகாணு திருந்தே னிருந்த வெலலைதனில. 144

பேசும் படித்தன் றுலகுநிலை பெயரப் பெருநீர் ததுளிக்க
மாசு படிந்த மனுக்குலங்கள் வதைப்புண் டுழல வரையிடிய
மூசுந் தருக்கள் வேர்பறிந்து முறிந்து துணிய முறைபிறழ
வீசுங் கொடிய பிரளயக்கால் வீங்கிற் றண்டம் விதிர்ப்புற்ற. 145

வருமோ ரூழி மாருதமாம வயவெரு சியம் வநதுலவ
உருமே றஞசப் பிளிறெலிய வொளிரமின னுடைய புகர்முகத்த
கருமா மேக காததிரதத கவின்கொள் யானைக குழுஉககலஙகி
வெருவா நடுங்கித திசைதொறுங்கூ விளிகொண் டோடிச சிதறின
[வால. 146

மெய்யா யநத வேளையிலே விசுவா சிகளும் மெய்பதறப்
பொய்யா மொழிகூ றியவண்ணம புனைதீர கடைசி யெககாளம
மையார் கவிசூழ் வையகமும வானுந துளஙக வெழுநதுதொனி
செய்யா முழஙகிற் றினியென்னே செயலென றழிநதேன சிறுமதி
[யேன். 147

இரவி தானோ கனற்பிழமபி லியைநத கொலலோ வெழிலியிடை
விரவித் தடிதத மினனொளியை விசிததுச சமைதத விதமேயோ
காவொன றறியேன் பனமணிகள் கஞலுங கனகா சனவுருவொன
றாவு செழுங்கொண் டலினுபப னுறற தமா ருவபபெய்த. 148

அருளும் பொருளு நனிதெரிகரு மானம போதச சுடாதழைப்ப
மருளுந தெருளும விரவிபருண மலியப பொலியு மிதயமபோல்
வெருளு மிருளு மினனொளியும விரவி யிருளபோய் விடிவெய்தத்
தெருளும பொருள்சோ பொறபீடந திகழுத திகழ்நத திருவிசுமபே.
[149

ஊழிக் கதிரைப் புடைசுற்றி யூரகோள் வளைந்த பரிசாகத
தாழிப புவன நடுததீரககச சமைநத நியாயா சனததைவளைத
தூழிக் கனலசெய்த துறவெழுமபி யுலவாக கோட்டை யாயமைந்த
தாழிப பெருமா னுசனததை யடுகக வளியேற காவதுகொல 150

ஆய காலை நடுபபுரிவா னமலன் வருகை யெதிாநோககி
நேய மிகுவா னவாசேனை நெருங்கி யிறைஞசித தொழுதேததப்
போயெவ வுலகுந திரிநதுவரு புனிதத தூதா போறறிசைபப
மாய மறுவே தியாகுழுமி வணஙகி வழுததி வாழ்ததெடுபப. 151

இன்ன ரந்தம புருவீணை கிளருஞ சுரமண் டலமாதி
ஙனனா நவிலு மிசைககருவி நாதகீத நயமபொழியத
துன்னு மசனி யிடிததெனத தொனிககும ஜெயபே ரிகைமுழஙகப்
பன்னுஞ் சுரதுந துமியோடு பலவாச சியகம பலைபமப. 152

தேவ தேவ திரியேக தேவ சுதனவந் தாரகொடிய
பாவ வுலகை நடுததீர்க்கும பரமன வநதார பரலோக
ஜீவ பாதை திறந்துவைதத செலவன் வநதார வநதாரென்
றுவ லோடுகெட் டியஙகூறி யடியார சங்க மார்ப்பரிக்க. 153

ஆதி மூலப் பரமபொருளி னருமைச் சுதனுங் கிறிஸ்தியேசு
மாதின விதந்தா யவதரித்த வடிவத் திருமே னியிற்றோன்றி
ஜோதி முகமண் டலச்சேவை தரிசித்த தெவருந் தொழுதிறைஞ்ச
நீதி யாதி பதியாகி நியாயா சனத்து வீற்றிருந்தார். 154

வேறு

ஆண்டி ருந்தவ ரகிளங் கோமுகம்
மூண்ட கோடைமு திர்கடு நண்பகல்
சேண்ட யங்கிய செஞ்சுடர் போன்மெனக்
காண்டல் செய்தனெ னுள்ளுறக் கனறியே. 155

ஆதி யம்பரம ஜோதிய நேகமும்
பூதி யங்களெ ரிந்துபு கைந்தன
மீதி யங்கிய மீனகணம் வீழ்ந்தன
மாதி ரங்கள்கு லைந்தம ருகியே 156

பொரிவ தீய்வபு கைவபு முங்குவ
எரிவ காந்துவ வேங்குவ தேங்குவ
இரிவ சோருவ வேகுவ மீளுவ
திரிவ நிறபதி கைப்பப ராசரம். 157

இருள டைந்தவி ருசுட ரெங்கணும்
மருள டைந்துக லங்கின மாமறை
தெருள டைந்தவ ருந்திகைத் தாருளம்
உருள டைந்தில தாலிவ்வு லகமும். 158

வைய கத்தும டிந்தனர் யாவரும்
நொய்தெ ழுந்துந வலநடுத் தீரவையை
எய்து மினனென்றி யாருந்து ணுக்குற
வெய்தொர சத்தமபி றந்தது விண்ணிடை. 159

திருக்கு விஞ்சிய சிந்தையி னென்செவிக்
குருக்கி வார்த்தசெம் பாய்தவ் வோசைநோங்
திருக்கும் புண்ணிலெ ரிநுழைந் தாலெனு
முருக்கி நின்றதென் னுள்ளத்தை முற்றுமே. 160

ஆங்கெ ழுந்தவவ் வோசையங் கங்குறத்
தாங்கி நிற்குந்த ருக்கில வாதலின்
ஓங்கு மால்வரை யுட்கியவ் வொல்லையில்
வீங்கு மெய்பிளந் தொக்கவெ டித்தவே. 161

தேரில் ஜீவனைக் கொன்றுதி னந்தோறும்
வாரி வாரிம டுத்தவிம் மாநிலப்
பேரி யாக்கைப்பி ணந்தின்னி யீமவெஞ்
சேரி வாயுங்கி ழிந்துதி றந்தவால். 162

தொன்று தொட்டுயிர் சோர்ந்துச மாதியின்
மன்று றங்கிய மானிடா யாவரும
பொன்றி நீத்தபு ராதன யாக்கையோ
டின்று யிரதெழுந் தாருல கெங்கணும. 163

யாது மின்மையி லேயுல கியாவுமோர
ஏது வின்றியி யற்றிய வீசற்குப
பூதி சாதனங் கொண்டுமுன் போலுரு
ஆதி யென்னவ டாதுகொ லாவது. 164

பொருப்பிற் கானிற்பு தரிறறு ரவினில்
நெருப்பி லாற்றின்முந நீரினி லததினில்
விருப்பிற் றுருயிர வீடிய யாவரும்
உருப்பெற் றீண்டுயி ரோடெழுந துற்றனர். 165

வெள்ள வாரிதி மீக்கிளர்ந் தாலெனக்
கொள்ளை மானிட மெங்குங்கு ழீஇயினைத்
தெள்ளி டற்குமி டமிலை யென்னவே
தொள்ளைப பூமிமு ழுதுந்து தைந்தவே. 166

கூய போதுபி ரேதக்கு ழிவிண்ட
வாயி னின்றுவல லேமரி மானிட
மேய புற்றிடை நின்றுவி னாந்தெழூஉம்
ஈயல் போன்மொய்த்தி னாததெழுந் தாரரோ. 167

மண்ணி னின்றங்கு யிர்த்தம னுக்கணம்
எண்ணில் கோடிய ரென்பதை யல்லது
விண்ணி லாவுவி புதர்க ணிப்பினும்
ஒண்ணு மோவத னுண்மைதெ ரிக்கவே. 168

தூக்க நீங்கிய வாமெனத தூளிநின்
றுக்கை பெற்றுயிர் பெற்றவ ரந்தரம்
நோக்கி வானவர் போற்றிய நோன்கழற்
கோககு மாரனைக் கண்டனர் கோதற. 169

கண்ட போதிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்
கொண்டி றைஞ்சிப்ப ரவசக் கூத்தராய்
மண்டு பேரன்பு மல்கிவ ழிந்தெனப்
பண்ட ருந்துதி பாடின ரோர்சிலர். 170

பேயுங் கண்டறி யாப்பெரு வஞ்சக
மாயங் கண்டம னத்தெமை வாழ்வித்த
நேயங் கண்டநி ரஞ்சன மேனியைங்
காயங் கண்டுக ளைந்திடு வார்சிலர். 171

தொத்தி ருக்குந றுமலர்ச் சோலைவாய்
மெய்த்தி ருக்குரு தித்துளி வேர்த்ததும்
முத்தி னைக்குரு சேறிய மூர்த்தமும்
இத்தி ருப்படி வங்கொலென் பார்சிலர். 172

பால சூரியன் போலொளி பம்பிய
சீல மார்ந்ததி ருமுகச் சேவையே
சாலு நித்திய சாமிபாக் கானந்தம்
போலு மென்றுளம் பூரிப்ப ரோர்சிலர். 173

கண்ணி லாரிற்க விழ்ந்துக டுஞ்சிறை
நண்ணி நின்றந மையுந்தி ருவுளத்
தெண்ணி மீட்டிங்கி னிதினீ டேற்றிய
புண்ணி யத்தைப்பு கழ்ந்துரைப் பார்சிலர். 174

தொழுவ ரோர்சிலர் தோத்திரம் பாடிநின்
றழுவ ரோர்சில ரண்ணல்ப தாம்புஜத்
தழுவ லன்பருச் சித்துயி ரார்ப்பணக்
கிழமை பூண்டகி றிஸ்தவ ராயினார். 175

ஏனை யோர்நிலை யென்னென்று விள்ளுவல்
வானி லாமழை முன்றில்வ யங்கிய
ஞான பானுவின் சந்நிதி நாடிய
ஈன கீடமெ னத்துடித் தேங்கினார். 176

தெய்வ மின்றுசி ருட்டியு மின்றெலாம்
ஐவ கைப்பெரும் பூதத்தி லாய்த்தெனப்
பொய்வம் போதிய புல்லிய ரும்மினிச்
செய்வ தென்னென்று லைந்துதி யங்கினார். 177

மாறி மாறிப்பி றவிவ ருமெனக்
கூறிக கூறி மருட்டிய கொள்கையோர்
ஈறில துன்பததுக கெஙககல் வேமெனுப்
பாறிப பாறிநின் றுளளம்ப தைததனா. 178

அஞ்சி டாமல கமபாம மென்றுரைத
தெஞ்சி டாதுமண் ணுனவ ரீசனைச
செஞ்செ வேகணடு தீவிட நாகததின்
நஞ்சுண டாிற்றி யஙகிந டுங்கினா. 179

உலகிற் பலவகைப பொய்மதத் துறறுழன
றலகி றீவினை யாததவ மாககாகள
இலகு நீதியெ திாநதமை கண்டெங்கும
விலகு மார்க்கமின ருகிவெ ருணடனா. 180

குன்ற மேமலை யேகுகை யேபுதா
துன்று சூழலக ளேயெமைத தோனறுரு
தினறு காககவொல லாதுகொ லோவெனு
நினறு கூவிநெ டிதுயிாத தாரரோ. 181

வேறு

ஆய காலையரு டுற்றுகிரு பாசன மொாீஇத
தூய நீதியழல காலுமணி துற்ற ிியணை
மீயெ ழுந்தருளி வீறறினிதி ருநத விமலன்
சேய விழ்ததனரோர் செமமுறைஜெ கங்கு லையவே. 182

புத்த கச்சுருள்வி ரிததுலகு யூத்த வெவரும்
இதத லததருகெ மக்கெதிரி லெய்து கவெனு
எதத லததவாசெ வித்தொளையி லுமமெ ளிதுற
வித்த கததிருவி தழ்பபவளம விண்ட னாரோ. 183

வார்த்தை யங்கதுதி கழ்ந்திடவ யங்கு புனித
மூர்த்தி சந்நிதியி னின்றுடன்மு ளைதது முடுகித
தீாத்த னுக்குநா ருக்குமிடை தீத்தி ரள்செறுத்
தார்த்து நின்றதுல கததவா கஙக ருகவே. 184

கோர வெங்கனல்த ழைத்தெதிர்கொ ளுத்த வதனுல்
பார கங்குழுமு மன்பதைப தைத்து ளம்வெரீஇத்
தூர நின்றுபாி வுற்றுயிர்து டித்த னரினிச்
சார வோர்புகலு மின்றெனம னந்த ளரவே. 185

அகக ணததகில லோகசா ஞாலை யர்தம்
பக்க நின்றவனை நோககிமுதிா கோது மைபயன்
மிகக நனமணிதி ரட்டிநம மேனி லையசோ
தொககு வைமமினஃ தேதையுநீா சோா விடலீா. 186

வறிய புன்பதனை வன்களையை வைதநி ரள்களைச்
செறிய வாரியடை யக்கொநிகொள் செநத ழலிடை
எறியு மினனெனவி சைததனரி சைதத பொழுதே
பொறியெ ழுநதனக ரிநதனபொ ரிநத புவனம. 187

வனச ரோருகம லர்பபதமி றைஞசி மகிழ்பூத்
தனக னேவுபணி யைசசிரம ணிநது ழையராம
பனவ ரோாசிலரி ழிநதவது பாாதத னுளம
சினவி வந்தவாபு ரிநதமையெ துநதெ ரிகிலேன. 188

பழுத றுங்குணமெய் யன்பிஞெடு பததி கனியத
தொழுது நினறவரெ லாளாயுமவி சுமபு சுலவிக
குழூமி நின்றாறு கொணடல்கொடு போய திவணமற்
றழூநு நின்றவனை வோருமவிடு பட்ட னரவம. 189

பூத லததுவிடு பட்டயாபொ லாத குழுவைக
காத லிதநுடன்வி ழுநகுவலெ னகக டுகிவாய
மேநி னிததிடாபி னாநதவிட ரூடு விரவிப்
பாத லத்தெரித வழுநதுபுகை பமபி யதரோ. 190

இன்ன வாறுவிடு பட்டவரி லேயொ ருவன்யான்
மனனி ருமபுவிபி னாநததும ருஙகெ னடியின்
இன்னல் கூாநரக பாதலமு மெட்டி யதெனக்
குனன ருநநிகிலபி டிததது டனுண்மை யுரவோய். 191

மீககி னாநதமழை முன்றிலினவி னங்கி யபிரான
நோக்கி ஞாிடைய ருதெனையந் நோகக பிலகொள்வேல்
தாககி ஞலெனவி னைநதுயிாத னாநது தமியேன்
ஆக்கை யுங்குலைகு லைந்தறிவ ழிநத னனரோ. 192

என்னி ரும்பெரிய தீவினைகள் யாவு மிருள்போல்
முன்ன ணைந்துளம்வெ ருட்டுவன முற்று முரணிப்
பின்னி டைந்தவென கக்கரிபி றங்கி யெரிபோல்
துன்னி நின்றுசுடு வாதைபுக லுந்து ணையதோ. 193

சகல லோகமுநி றைந்தசரு வேசர் சநிதிக்
ககல வோடவெளி லெங்ஙனம டுக்கு மலதோர்
புகலு மிலையுயிர பொன்றலுமின் றென்று பொரும
இகலி யேகியக ஞானவெ திர்ந்த தெனையே. 19

கனவு றழ்ந்தபய பீதியுறு காட்சி கணமும்
நினைவில் வநதுமுனி கழ்நதிடுதல் போல நிலவும்
மனது புண்படவி னைநதுயிரவ ருநதி வசமில்
தனுவு மிவவணா டுங்குமிது காணடி தகவோய். 1

என்றி வாறுகன வன்சொலியி றுத்த லுமெதிர
நின்ற வேதியனு மெனனைகொலப யபப டுதனீ
மனறல் நாயகன்ம காகருணை வாரி தியையேன்
சென்று கூடலையி தென்னுனமதி செபபு தியெனு. 19

ஐய கேளினிய னெத்தனமி லாவ மைநதியில
வைய கதநிறநி நாளகுறுகி வநது பிடியாக
கைய ரோடெனைவி டுதததென கால ருகிலே
வெய்ய பாதலமவி ழிபபடவெ டித்த துபுவி. 19

நீனி றக்கருமு கிறகிடைய மாநத நிருபா
ஆன னக்கதிர லாந்தவிரு நேதநி ரமுமென்
ஊன கத்துருவ நோககியவு ருகதத முகவெங்
கான கததுவய மாவினிரு கட்டொ றிகள்போல். 19

ஆத லாலினிய சாதகியமி ரக்ஷை யளியேற்
கோத லாவதுள தொன்றுமிலை யென்று முலவாப
பாத லாக்கினியெ னககுரிய பஙகு பரிவென்
ஈதெ லாமபதி யீட்டுபய னென்று ரைசெய்தான். 19

வேறு

கடின சிததன்க ளுத்திறம்
முடியக் கேட்டனை முன்னவற்
கடிய நின்மனத தாயதென்
னொடிதி யென்றன னூல்வலான். 20

மற்றி வன்புகல் வாய்மையால்
உற்ற தென்னுளத் தோர்பயம்
அறற தாயினு மாரிய
முற்று நமபினன் முதல்வனை. 20

தீக்க வல்லவெந தீவினை
போக்க வலலதும புண்ணியம்
ஆக்க வல்லது மறுதிநாட்
காக்க வல்லதுங் கருணையே. 202

என்னு ளததியல் பீதெனுப்
பன்னி ஞன்பா மாாததிகன
அன்ன தோாநதரு ளாளனும
பின்னர் மறறிது பேசுவான். 203

கடையு கததெழு காட்சிகண்
டுடையு நெஞ்சனு றுந்துயா
அடைய நன்கறிந் தாய்வழிக்
கிடைம றந்திட லெமபிரீ. 204

காட்சி தொக்கவிக் கடிமனை
மாட்சி கண்டும னத்துள்வைத
தாட்சி செய்பவ ருள்வழி
நீட்சி யெனறுநி னைததிடாா. 205

அனைய தாதலி னன்பவிம்
மனையின் மாட்சிம தித்துநன்
னினைவி னோருநெ றிசசெலீஇ
முனைவ ஞுடைடை மொய்மபிரேஞய். 206

பத்த பாலன ராமபரி
சுதத ஆவியின றுணையுனக்
கெததி றததினு மியையுமாற
சிதத சஞ்சலந தீாதிநீ. 207

ஈச நேசமி யைந்தமெய்த
தேசி கன்னிவை செப்பியே
ஆசி கூறிய னுப்பிஞன்
மாசி லானுமவ ழுததுவான். 208

வேறு.

அகத்திரு ளிரிந்தோட வருண்மொழிச் சுடரேற்றி
மகத்துவ நெறிகாட்டும் வலவவிம் மனைமுன்றில
இகத்ததையு மினிதாகப் பரத்தையு மெதிாகாட்டி
மிகத்தெருட் டினையய விள்ளுவ தறியேனே. 209

பேருத வினையுள்ளும் பெற்றிமை யலதியானோர்
நேருத விடுகைம்மா றுளதுகொன் னினக்கென்று
ஆருயி ரனையானுக் கன்பினளு சலிசெய்து
சீருயா கதிசேர்ருனு செநநெறிக கொடுபோனான். 210

வியாகியானி யரமனைப படலம் முற்றிற்று.

சுமைநீங்கு படலம்.

விதிவிலக் கிகந்திட்டு வினைச்சுமை சுமந்தொல்கி
முதுகுளுக குறுமேனு மிடுகிய முடுக்கேனுஞ்
சதியெது மணுகாமே சமைததுள வீடேற்ற
மதிலிரு மருங்காக வழியினி யனபோனான. 1

காவல னருள்சேய்செங் கமலமெல் லடிதோய்நத
தாவரு நெறிபூடு தனிவரு மறைவாணன்
பாவரு திருநாமப் பதிகமிங் கிதமாக
மேவா வினிதோதி விளாகுவ லெனவுன்னு. 2

தேவாரம், திருநாமப்பதிகம் (பண, காநதாரம)

1. மன்னுயிர்த தொகுதியீ டேற வாணினும
இந்நிலத தினுமபிறி திலையென றேமறை
பனனியேத தெடுபபது பாவ ஜீவருக்
கின்னமு தாயதி யேசு நாமமே.

2. தெருளெலாந தனதெனுந் தெய்வ மாமறைப்
பொருளெலாந் தனதெனப பொலிநதி லஙகுவ
தருளெலா மனபெலா மறனெ லாமவளர்த
திருளெலாந தொலைபபதி யேசு நாமமே.

3. பன்னருங் குணத்ததும் பவித்தி ரத்ததுந்
துன்னரும பொருளதுந் தூய்மை பூணடுளோர்
நன்னாநெஞ் சததிடை நடிதது நிற்பதும்
என்னுயிாத துணையதும் யேசு நாமமே.

4. நித்திய ஜீவனு நெறியும் போதமுஞ்
சததிய நிலையமுந் தானெனன் றுள்ளது
பததியிற் பரவுவோர் பரம வீடுற
இததலத திறுத்ததி யேசு நாமமே.

சுமைநீங்கு படலம்.

5. பொன்னுல கததுளோர புணரி சூழ்புவி
தன்னிலுள் ளோரதலை தாழ்ந்து போற்றிட
மன்னிய தகையது மருவி வானிழிந்
திநநிலம் புரபபதி யேசு நாமமே

6 நன்னெறி புகுத்திடு நவையி னீககிடும்
இன்னலை யகறறிடு மிகலசெ குத்திடும்
உனனதத துயத்திடு மொருங்கு காததிடும்
எந்நலத் தையுநதரும் யேசு நாமமே.

7. அன்பினுக் குருவநல் லறததுக காலயம
மன்பதைக கருணமழை வழஙகு பைமபுயல்
நினபர மெனறினை வோரககு நிதயபே
ரினபசஞ சீவிதம யேசு நாமமே

8 வஞ்சகக கூளியை மடிககு மநதிரம்
பஞசவிந தியஙகளைப படுககு மநதிரம்
செஞ்செவே ஜெகமரு ளாககு மநதிரம்
எஞசலின மநதிரம் யேசு நாமமே.

9. கூறுமந திரமறை குணிதத வேதியர்
தேறுமந் திரமஜெபத தினுககுச செவ்விதின்
வேறுமந திரமிலை வேத ஞாசெவிக
கேறுமந திரஙகிறிஸ் தியேசு நாமமே

10 தருமமு மொழுக்கமுந தவமு ஞானமுங
கருமமு மீதலாற கருதில் யாதுமோர்
அருமையும் பயனுமொன் றிலலை யாதலால்
இருமையுந துணையெனக் கியேசு நாமமே.

11. நஷ்டமே தருஜெக நகைக்க நாளெலாங
கஷ்டஜீ வனஞ்செயது கழிபப மாயினுந
துஷ்டவல் வினையெலாந தொலைக்குந் தூமன
இஷ்டகா மியநதரும் யேசு நாமமே.

தேவாரம முறறிறறு

கண்ணிய நறுந்தேனிற் கன்னலின் மதுரிக்கும்
பண்ணில வியகீதம் பயிலிசை யொடுபாடிப்
புண்ணிய குருநாதன் பொன்னடி விழிநீரான்
மண்ணியன் பலாதூவி யேகினன் வழிபட்டே. 3

இப்பரி சிவனேக வெதிரொரு சிறுகுன்றம்
ஒப்பதோ ருயாபூமி யுளதென வதைநாடி
அப்பண வனுமோடி யணுகவத் திடர்மேலே
துப்புறழ் குருசொன்று தோன்றுவ தெதிரகண்டான். 4

மற்றத னருகெய்தி மானத விழியாலே
கொறறவ ஞெருசேயக் குருசினி லறையுண்டு
முற்றுகு செஞசோரி முழுகிய திருமேனி
குற்றுயி ரொடுநையக் கணடன ஞெருகோலம. 5

அக்கணம வெரிகமீதுற் றடுவினை நனிதொக்க
பொககணம விழுந்தொல்லை பன்முறை புரணடோடிப
பககலி லுறுமீமப படுகுழி யிடையாழ்ந்து
புககுழி தெரியாமற் போயது புதைபட்டே. 6

விஞசிய கொடுஞ்சும்மை விழுதலு மறைவாணன்
நெஞசக மகிழ்நதியாக்கை நிமிர்ந்துநின் மலதேவின
மஞசனிங் குதிததீட்டும வரம்பிலபுண் ணியததாலே
உஞசன னளியேனென் றருகியுள ளுவநதேததி. 7

மன்பதை யுயிர்வாழ வருமருண் மணிமல்கும்
அன்புத தியைநோககி யாவியி னனலதுற்றி
என்புநெக குளமாழ்கி யிருவிழி புனல்கொள்ளப்
பொன்புரை சரணீழல புககனன் புகலுற்றுன். 8

வேறு.

சொலலொன்று லனைத்துலகுந் தோற்றுவித்தாய் தோற்றியவை
எலலாமிங் கொருபடிததா யின்றளவு நினறியல
வல்லாய்நீ யோர்வரமபு வைததாயுன் வலலமையைப்
புல்லேனே சொலலிப்பு கழ்நதுரைக்கும் போததேன். 9

உருட்டுவாய் வையகத்தை யொருநொடியி லுலகினைடுஞ
சுருட்டுவாய் கககனததைச சூழ்சுடரை நிறுத்துவாய்
திருட்டுவாய் மனததினைத திரையாழி யிடையமிழ்த்தித
தெருட்டுவா யடியனையுன் றிறஞசெப்பற் பாலதோ. 10

ஆக்கவும்வல் லவனீயிங் காக்குவித்த வனவரதங்
காக்கவும்வல் லவனீபின் கருதுங்காற் கணப்பொழுதிற்
போக்கவும்வல லவனீயிப பொல்லாங்கு பொறுததமுடி
சாய்க்கவருந திறனென்னே தருமதநின் றனிமூர்ததி. 11

எப்பொருட்கு மிறைநீமே கேசனுநீ யென்றிருக்கச்
செப்பரிய பெருந்துன்ப முனைச்சேருந் திறனென்னே
ஒப்பரிய திரியேகத் தொருவாவுன் னுள்ளன்பின்
வெப்பமிகு மனலன்றோ விவ்வாறு விளைத்ததுவே. 12

நீதியான் மனுநாச நேருமெனப் பிணைநின்று
சாதியா லெந்தாயுன் றண்ணளியின் றகையேனும்
ஆதியா னீபடும்பா டத்தனையு மறிந்துள்ளம்
பேதியா துனையிங்ஙன் விடுத்ததுவே பெரிதம்மா. 13

வாழ்வாராம நரப்புலையா வந்துநடு நின்றொருவா
தாழ்வாரா மவர்பொருட்டுத் தாதைமுறை தப்பாமற்
போழ்வாராம படையத்தாற் பொன்றியொரு பரமசுதன்
வீழ்வாரா மீதென்னை வேந்தனசெங் கோன்முறைமை. 14

வானூடு தொழுதிறைஞ்சு மகிமையெலாம் புறநிறுவிக
கானூடு மலர்குழலோர் கன்னிகருப் பாசயத்துற்
றானூடு முடலெடுத்திங் குயிர்ப்பலிநேர்ந் துதவினைநீ
ஆனாடற் கெளிதோநின் னன்புநிலை யச்சோவே. 15

மூன்றாய கவடுடைய முதுமூலத் தனிப்பொருளே
தேன்றோயு மலர்ப்பொழில்வாய்த் திருவுள்ளந் துயர்மேவி
ஊன்றோயுந் திருமேனி யுதிரவெய ருகுத்ததும்போய்
ஆன்றோயித் தனைத்துயரும் வேண்டுமோ வச்சோவே. 16

பாவிகளிற் பிரதான பாவிகொடும் பாவிமுழுப்
பாவிதுணி கரப்பாவி பகுத்தறிவி னின்மூடப்
பாவிவிசு வாசமிலாப் பாவியதி சண்டாளப்
பாவியான் வந்தடைந்தேன் குமரேச பரிந்தருளே. 17

உசுவாச மினியிலையென் றுயிரொடுங்கி யுடற்றுருத்தி
நிசுவாச மகல்காறு நின்னன்பை நெகிழவிடா
விசுவாச மெனக்கருளி வியனுலக மயலளைந்த
பசுவாச னையையகற்றிப் பதியுலகம் பரிந்தருளே. 18

கைம்மாறு முளகொல்லோ கணிப்பறுநின் பேருதவிக்
கெம்மாவி யுடல்பொருண்மற் றிவையொருமூன் றையுமின்னே
தம்மானின் னருளுக்கே தக்கணையாச் சமர்ப்பித்தேன்
வெம்மாய வினைதொலைத்துன் வீட்டுலகங் கூட்டுகவே. 19

ஆவலொடு மருள்வேத வறநெறியைக் கடைப்பிடித்து
ஜீவலயம வருமெனினுந திருவடிப்பற் றொழியாமே
பூவலயத் திடையுனக்காய்ப் பொன்றுமொரு சான்றாகக்
காவலநீ யடியேனைக் கடைக்கணிக்கக் கடவாயோ. 20

வேறு.

இன்னன துதிபகர்ந் திறைஞ்சு மெல்லையிற்
பொனனிலத தவரொரு புனிதா மூவாபோந
தன்னவன் விழிபபடஇ யஞசல் நின்வயின
மனனுக நஞசமா தானமாண பென்றா. 21

மூவரி லொருவரா முதலவன் முந்தியுன
ஜீவனுக கழிவுசெய் தீய வெவ்வினை
யாவையுந தொலைததன மிடாபப டேலெனத
தாவருங் கருணையிற் சாற்றி னாரரோ. 22

உநதுபே ரன்பினு லுருகி யாங்கவன்
கநதையைக களைநதொரு கவின்கொள் வெள்ளுடை
விநதையாய்ப புனைநதனா விசிதத வெங்கொடும
பநதமிற் றுகநடு நினற பண்ணவன். 23

மற்றொரு தூயவர் மகிழ்நது வேதியன்
நெற்றியி லொருகுறி நிலவக் கோட்டிவிண்
பற்றுசெந நெறிதிகழ பயணப பததிரந
தெற்றென வருளிமற் றீது செபபுவார. 24

செந்நெறி யிதுவெனத் தெரிக்கு மாதவின்
உன்னெறிக் குறுதுணை யாமி தோராநதுநீ
நன்னெறிப படின்வரு நவையின் றுமவிரைந்
திநநெறி கடைப்பிடித் தேகற் பாலையால. 25

புண்ணிய நகரைநீ பொருந்து போதவண்
நண்ணிய வாயிலோர்க கிதனை நல்கிடின்
உண்ணில விடவுனை யுய்பப ராமெனத்
திண்ணிதி னுணாததிநீ சேறி யென்றனா. 26

இவ்வகை மூவரு மெதிர்ந்து தொண்டனுக்
குய்வகை யுவநதருள் புரிநதவ் வொல்லையிற்
செவ்விதின் மறைந்தனர் சிந்தை யுள்ளுளே
கைவரு மடியனா நாடு நம்பிரான். 27

காந்தமை வேதியன் கருதிக் கண்கணீர்
சொரிந்திரு காந்தலை சூடித் தோத்திரித்
தாந்தைநீத் தகங்களித் தடிய னேனையும்
புரந்தமை யேயருட் புதுமை யென்றனன். 28

வெரிநறு சும்மையை விழுத்தி வெண்டுகில
பரிவொடு நல்கியோர் பயணப் பத்திரந்
தெரிவுற வருளிய சீர்மை யாவையும்
பிரிவற வுள்ளினன் மறப்பில பெற்றியான். 29

இத்தகு சிறுவையை யெய்து முன்னர்யான்
சித்தசஞ் சலச்சுமை சுமந்து தேம்பிய
அத்தனை துயரமு மகன்ற தேயமை
தெத்தனை பெரியபாக் கியமென றேத்தினான். 30

புல்லிய வுலகமீ யாத பொற்புறு
நல்லியன் மெய்ச்சமா தான நண்ணுமா
றல்லியன் மனத்தெளி வருளிக் காத்தவவ்
வெல்லையில கருணையை யிதயத் துள்ளினான். 31

காண்டகு மிருப்பினைக் கவருங் காந்தமொத்
தாண்டகை திருவரு ளகத்தை யீர்த்திட
மாண்டகு சாதனம வருத்துக் காட்டிய
சேண்டரு நெறிக்கொடு திருமி னானரோ. 32

சுமைநீங்கு படலம முற்றிற்று.

துயிலுணர்த்து படலம்.

விள்ளருந் தீவினை விளைத்த வெந்துயர்
தள்ளுறப் படுதலிற் றளர்ச்சி யின்றியே
உள்ளுறு மூவகைமுன் னுந்த வுந்தலாற்
கள்ளமி லுணர்ச்சியான் கடிது போயினான். 1

அருத்தியிற் பற்பல்யோ சனைய கன்றுபோய்க்
கருத்தில்புன் மாக்களாற் கடப்ப தற்கொணா
வுருத்தமென் றொருதட மலையை வானுறத்
திருத்தகு வேதியன் றெரியக் கண்டனன். 2

அம்மலைச் சாரலை யடுத்தங் கோர்சிறை
மும்மலத் தளையொடு முடங்கிப் பாந்தள்போல்
அம்மகே டுணர்கிலா வசடர் மூவாதாங்
கைம்மிகு துயில்கொளக் கருதி நோக்கினான். 3

ஐயகோ விவர்நிலை யளிய வாழியான்
வெய்யகோ பாக்கினி சுலவு மேலைநாள்
உய்யவோ மதிதுயி லுணர்த்த னன்றென
மெய்யவா வுடனடுத் துரைத்து விள்ளுவான். 4

வேறு.

அந்தோ வந்தோ வெனனிது றக்கம் மறிவில்லீர்
முந்தோ ராதே வந்தபி னெண்ணு முழுமூடச்
சந்தா பத்தா லென்பய னுண்டாந் தலைதூக்கி
நந்தா வின்ப நன்னெறி சேர்மின் நமரங்காள். 5

உடலையு ருக்கிக் குருதிவ டித்திட் டுயிர்தந்த
கடலைநி காக்குங் கருணையி ருப்பைக் கருதாமே
புடவிம யக்கிற் சுழல்வி டுக்கும் புலைமாக்கக்
நடலையை நச்சிச் சுடலைபு காதீர் நமரங்காள். 6

மனுசன்ம காதே வற்கொரு வள்ளன் மறுவேலன்
கனுசம லாதத்தா டனுசமென றுள்ளங் கசியாமே
வனுசம னப்பேய்க் கனுசலி நல்கன் மதியோகொல்
நனுசமு தாகக் கொள்வது நாசம் நமரங்காள். 7

சிந்தனை யின்றிக் கணபடை கொள்வீர் தெறுகாலன்
வந்தெதிர் நிற்பி னென்கொல்செய் கிற்பீர் மதியில்லீர்
இந்தம யக்கைச் சிந்துமி ரக்ஷக கிதுகாலம்
நந்திடு முன்னே நம்பனை நாடும் நமரங்காள். 8

இன்மையி னின்று மான்மவி வேகத் தெழில்கொண்ட
ஜென்மமெ டுத்தீர் மெய்வழி கண்டுந் தெருமந்து
கன்மவ சத்தா லின்றொரு மிக்கக் கவிழ்கின்றீர்
நன்மதி யோவித் துன்மதி சொல்லும் நமரங்காள். 9

செல்கவி ரின்னே சிந்தைதி ரும்புஞ் சிற்றின்பம்
அல்கவி றுன்ப வாழிய மிழ்த்தி யடுவிக்கும்
மல்குமெய்ஞ் ஞான சிற்சுக போகம் வரைவின்றி
நல்குகி றிஸ்தெம மானரு ளோடும் நமரங்காள். 10

நின்றுசு இக்கு மாத்தும வாழ்வை நினைகில்லீர்
பொன்றுட லிங்கோர புறபுத மென்னும் பொருளுணன்னீர்
தின்றுகொ ழுத்துத தீசசிறை வேட்டுத திரிகின்றீர
நன்றிது வாமோ பேதைய ரோரீர் நமாஙகாள். 11

வெம்புமி ருத்தா மாழிகி ளமபி விடுமாயுள்
அமபிய லைககச செய்வன செய்யா தலைகூமபின்
கொமபிலு றங்குங கொளகைய ரானீா குணநாடில்
நமபனை நம்பிக குமபிடுங கூவி நமாங்காள. 12

திமலி கும்பி யூடுபு குதகித் தெறுதிமை
ஆமவை யாவுஞ் சேரவெ றுததிட் டருளாளன்
கோமக னேசு சாமிகி றிஸ்து குமரேசன்
நாமமவ ழுதநி நல்வழி கூடும் நமரஙகாள். 13

மேககுயர் வாழ்வு மீடணை யாவும விடுபட்டிங
காககைத ளாநதே சாககிடை யாகி யலமநது
மீககிளா மூசசும விககுளு மேவி விழிகுன்றி
நாககுழ ருமுன் னமபனை வாழததும நமாங்காள். 14

கலங்கலிர் வஞ்சப் பேயிடு விதத கடுமாய
விலஙகைய றுககத தககதி தென்கை மிளிாகட்கம்
இலஙகருள வேநத ஞானத லைககொண் டெழுந்துள்ளம்
மலஙகலி ராகிச் சேசுவை நம்பி வழிககொண்மின. 15

காலம்வி ணாநது தூமநி கர்பபக் கடிதோடுஞ்
சீலம றிந்து சிநதைதி ருமபித திருவுளளஞ
சாலம தித்து மெய்வழி கூடிற றகைசான்ற
மேலுல கத்தைச சேருவி ரென்றும விளிவின்றால். 16

உலகைம யக்கிக கலகமவி ளைததிட் டுயிர்மாய்க்கும்
அலகைக ருசசித தடருநெ ருககுற் றரியேறு
சுலவுவ ளதப்போன றிதையுணா வற்றுத துயில்கின்றீர்
விலகியு யற்குத தருணமவி ழித்து விரைமின்றே. 17

இத்தகை யான விததக போத மெடுத்தோதிப்
பததனவி ளிக்க நிததிரை பங்கப படுமாறு
கத்துவ தென்னீ சொற்றவை முற்றுங் கனவென்னுப்
பித்துறு பேதை விண்டுது யிலைறுன் பிணமாக. 18

எஞ்சா தெம்பி யேனினை யின்று யிருகண்போற்
றுஞ்சா வாய்மற் றியாண்டுப டைத்தாய் துயருண்டென்
றஞ்சேல் சென்னீ தூங்குவல் சற்றிங் கயர்ந்தென்று
விஞ்சா நின்ற தூக்கம்வி ளைத்தான் மிருசோம்பன்.

ஏங்கியி ரங்கிக் கூவிளி கொண்டிங் கெமையுய்யத்
தாங்குதி போலா மெப்பொரு ளுந்தந் தானத்தில்
ஓங்குத ரிக்க வுற்றறி யுங்கண் டுணர்கென்னுப்
பாங்குணா வில்லாத் துணிகர னுங்கண் படைகொண்டான்.

மற்றிவர் சொன்ன வாசக மூந்தீ வருமென்று
சொற்றவை கொள்ளாத் துணிகர முங்கண் டுயில்கொள்ளும
பெற்றிமை யுங்கண் டின்னத வின்பம் பெறநாடும்
நற்றவ னெஞ்சிற் றன்வழி கூடி நவில்வானுல்.

என்னே யென்னே கைவரு மோச மெதிராகாட்டி
முன்னே யாகச செநநெறி கூடி முடுகும்மின்
இன்னே யென்னப பன்னிய செஞ்சொ லியல்பெல்லாங
கொன்னே போக்கி நித்திரை கொள்ளுங் குணமமமா.

தேகமெ டுத்தென் னுயுள்ப டைத்தென் றிகழ்செல்வ
போகம டுததென் பலகலை கற்றுப் புகழ்பெறறென
மாகத லதது ஜீவசு கத்தை மதியாமே
ஊகம்வி டுத்துச சாகும னிதத ருலகூடே.

காவல ஞனை பேணலர் ஜீவ கதிமாக்கம்
மேவலர் சொற்ற மெய்யுரை கொள்ளார் விழிதுஞ்சிச்
சாவைவி ளிப்பா ரிவரையு ணர்ததுந தகவோரில
கூவலி றைதது வீண்விழ லுய்க்குங் கொள்கைத்தால்.

வருத்துவ குத்துச் சொல்லிய வாய்மை மதிகேடர்
பருத்துணா வில்லா ராதலி னன்றே பழுதென்று
உருத்தன ரெல்லாங் கவிழ்த்தகு டத்தின னுழுநதேபோல்
அகத்துற லின்றிப் போயதி வர்க்குய் வரிதம்மா.

இன்னநி னைத்தே பச்சைம ரத்தே றிடுமாணி
என்னும்வ கைததாய்த் தெய்விக போத மிகவின்றித்
தன்னுள மூந்தத் தண்ணரு டந்து தனியாவி
மன்னுந லத்தை யுன்னிவ ழுததி வழிபோனுன்.

துயிலுணாதது படலம் முற்றிற்று.

அமார்க்கப் படலம்.

ஆயிடை யொருபா னின்று மடுத்தவோ ரழிவர் தம்மி
லயபே ரழகு வாய்ந்த வீடேற்ற மதிலைத் தாண்டி
மாயசா லகனும் பூண்ட மாயவே டனுமென் றோது
தீயரோ ரிருவர் ஜீவ பாதையிற் றிரும்பி நின்றார். 1

அங்கவர் தம்மைக் காணு வாத்தும விசாரி நீவிர்
எங்குறை கின்றீர் நுமபேர் யாவெது குறித்துச் செல்வீர்
பங்கமி லிடுக்க வாயில் வழிவராப் பான்மை யென்னீர்
அங்கண்வா னகத்து வேந்த னாணையை யறியீர் போலும். 2

சேயுயா கதியைக் கூட்டுஞ் செந்நெறி முகப்பு வாய்ந்த
வாயிலை விடுத்து வேறோ வழிநுழை பவரெல் லாரும
மாயமார் திருட ரென்று மறைமொழி வகுத்துக் கூற
நீயிரந் நியம மீறிப் புகுவது நீரமைத் தன்றால். 3

என்னவாண் டெொத்த லோடு மிருண்டவன் மனத்தா யாங்கள்
மின்னென மிளிர்ந்து குன்றும வீணமகி மையிலே தோன்றி
மென்னடை பயின்று மேலாம் விழுத்தவ வேடம் பூணடேம்
தொன்னெறி விடாது பற்றிச சுருதிமாக் கதது வந்தேம. 4

எட்டிரண் டறியா போலு மெண்ணமொன் றின்றி வாயில்
விட்டிடை வழியிற் சேர்வோர் விட்புலத் தமார் கோமான
கட்டளை யிகந்து நின்ற கள்ளமாராக கதத ராய
துட்டரென் றிகழ்ந்து பேசத துணிந்தனை தரும மன்றால். 5

சருக்கரை தின்று பித்தஞ் சாந்தமா மென்னிற் கைத்த
கருக்கிளர் வேம்பு தின்று கழித்திடக் கருது வோர்யார்
சுருக்கமிக் குறுக்கு மார்க்க மென்பது துணிந்து வந்தேம்
நெருக்குறும வாயில் சுற்றிச் சுழல்வதே நீரமைத் தன்றால். 6

உற்பவ பேத மான வுபநதி பலவோ ராற்றிற்
பொற்புறப் பொருநதி யேகிப் புணரியிற் கலக்கு மாபோல்
அற்பத்திற் பேத மான வருநெறி யநேகம் வேத
விற்பத்தி நெறியைக் கூடி வீட்டுல கடையு மன்றே. 7

மார்க்கமிங் கெதுவா றாலு மனமொழி மெய்க ளாலே
பார்க்கொரு முதலாய் நின்ற பரமநா யகனைப் போற்றிப
போக்குமெய்ஞ் ஞான வேட புராதன முறைசா திகளும
தீர்க்கரே யன்றே மேலாஞ் சிறசுக போகந் துய்ப்பார். 8

மாம்பயில் குரங்கு போல மாக்கங்க டோறும வாவித்
திரமபயி லாத சிநதை திரியவிட் டிடாது செவ்வே
உரமபயி லுடுமு போலு மொருதலை யாக முனனோர்
பரம்பரை நெறியைப் பறறிற் பயன்படு மிமமை மாதோ. 9

கண்ணையே கண்ணுக் கொண்டு காக்கின்ற விமையைப் போலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யெல்லாப் புவனமும் புரககு மாட்சி
எண்ணலை போலு மெம்மு ரொழுககினுக கிசைய நின்ற
பண்ணவ ராய வெமமை யொறுபபரோ பரிவி லாரபோல். 10

வெவ்விட ருழத்த லின்றி வேறதர் பிடித்துன் றோடும்
ஒவ்வவர் துற்றே மென்று வுள்ளுளே புழுங்கு கினறுய்
அவவிய மிருமமைபத தேய்க்கு மரமென வரிதிற் பெற்ற
செவவிய வாக்க மெல்லாஞ சிதைககுமென் றறியாய் கொல்லோ. 11

இங்கின்ற நிலையி லெம்மோ டிணையன்றி யேற்ற மில்லாய்
முன்னினற வழியு மெம்மின் முடுகுவா யல்லை யென்றுக
கனனினற நெஞ்ச வஞ்சக் களவாதாம் புகலக் கேட்டு
வெங்கின்ற சுமடு நீதத வேதியன விளம்ப லுற்றுன. 12

கண்ணிலான் கருததி லானோ சித்திரங் கவினத திட்டும்
வண்ணமாம் புலவா நீதி வாககிய மெடுததுக் காடடிப்
புண்ணிய பாவந துய்க்கும் பலாபலம புலப்ப டுததி
நுண்ணிய தரும நீவிர் நுவலுத லழகிற் றமமா. 13

தலப்பெரு மையுநீர பூண்ட தவப்பெரு மையும்ஜந மித்த
குலப்பெரு மையும்விண் செலவக் குபமையான் மலிநத கோலா
கலபெரு மையுமென றின்ன கணுத்திறங் கருதிற கங்குல்
உலப்புற வொழியு மாபோ லொருங்கவிங் தொழியு மன்றே. 14

அயிலெயிற் றரவுள் ளீட்டு மழலவிட மனைய நெஞ்சீர்
குயிலுமிம் மாய சால கோலததின குணங்க ளெல்லாம்
வெயின்முன மஞ்சட் போல வெளிறுமாற் கால தண்டம்
பயிலுமப் பொழுதென் செய்வீ ரேழைகாள் பாவம பாவம். 15

கள்ளமி னெஞ்ச நெஞ்சிற் கலந்தமெய்ச் சொல்லுஞ் சொலலொத
தெள்ளரு மொழுக்குந் தத்த முளக்கரிக் கிசைந்து ளாரே
வள்ளலெம் மிளங்கோ மான்செம் மலரடிச் சுவடு தோய்ந்த
ஒள்ளிய நெறிசென் றந்தத் துயர்பா கதியிற் சேர்வார். 16

முறைத்திறம் பிறழா நித்த முத்திசா தனமா யுள்ள
அறத்திறம் பயின்று தூய ராதலவிட் டகத்தைத் மூடிப்
புறத்தவ வேடம் பூண்டு நடித்தலான் றூலைப் போதது
மறத்திறம் பயிலும் வேங்கை வனமுறழின மானு மனமே. 17

வேட்டுவன் புதன்ம றைந்து விடாதுபுட் சிமிழ்த்தல் போலக்
காட்டுமித தவவே டத்திற் கரந்துல கின்பங் கௌவுங்
கேட்டினீர் சுருதி யுணமை கிளபபினு முணரீர் நனமை
வீட்டுதி ரென்று நீங்கா விழுமமே விளைந்து நின்றீர். 18

மருள்பாம பனையி னோடு மறைநெறி மயங்கு மாயின்
இருணனி யியங்கும் வானத் திருங்கதி ரிரவி முன்னாத்
தெருளிலா மனத்தீ றங்க டசெய லொருவி ராகி
அருள்வழிப் பட்டே மென்ற லகந்தையின் மடமை யாமால 19

இந்நிலம் புரந்து நிற்கு மிரக்ஷணய கிரியிற் றூன்றி
மன்னுபன் னதியு மொன்றாய் மருவியோா முகமா யோடி
உன்னரும் பரமா னந்த வுததிபுக கொடுங்கு நீசொல்
அன்னிய கான்யா றெல்லா மளறுபுக கழுந்து மன்றே. 20

எதிரெதி ராகச் செலலு மிடைநெடுந் தூர முளள
நதிநத மொருங்கு கூடா கூடினு நாமம வேறாம
கதியுறு மாககத தோடு கதமெரிக கவிழ்ந்து மாக்கம
எதிருறீஇப பொருந்து மென்ற லேழைமைப பால தேயாம். 21

வேதமாக சத்தின் மேய வேதிய ரொழுக்கம் வேதம்
ஓதற நெறியைப் பற்றி யுற்பவ தோடத் தாலே
சாதக மான பாவஞ சருவிடா தகற்றி யொலலுந
தீதினற் கருமம யாவுஞ சிந்தையாற செய்தல வேணடும. 22

அகிலகா ரணராந் தூய வாண்டகைக் கடங்கா தீட்டு
சகலபொல் லாங்கு முள்ளிச் சஞ்சலித் தழுது ணைந்து
புகலிட மான யேசு புண்ணிய பலத்தை நாடி
இகலிமுப் பகையை வென்றிங் கிடைநிலா தோடல வேண்டும். 23

ஒளிக்குறி வாயி லூடு புகுந்தொரு வழிப்பட் டுள்ளந்
தெளிகுரல் லுரைகேட் டான்ம தீக்கைபெற் றளவி லின்பம்
அளிக்குநற் கருணை யாய வாரமிர் துண்டு வேந்தன்
விளிக்குநா ளளவுந் தூய விதிவிலக் கோம்பல் வேண்டும். 24

ஜீவன்முத் தருக்கு நல்குந் திவ்விய சிந்தை ஞானம்
மேவருங் குணங்க ளாக விசுவாசம் விரதஞ் சீலந்
தாவரு நலங்க ளெல்லாந் தந்தருள் புரிந்து காக்குந்
தேவநல் லாவி யுள்ளந் திகழ்தர ஜெபித்தல் வேண்டும். 25

இவ்வகை ஜீவ மார்க்கத் தியல்வதே ஜீவன் முக்தர்
செவ்வியென் றறிமி னீண்டு செப்பிய விவற்றொன் றேனும்
ஒவ்வலின் றம்பா விந்த வுண்மைவற் புறுத்து மென்னை
அவ்விய னென்று தூறு மமைதி யழகிற் றம்மா. 26

கண்டிலி ரோவென் னெற்றி கவினுமோ ராஜ சின்னம்
பண்டைய கந்தை நீக்கிப் பரிவினல் கியவித் தூய
வெண்டுகில் கையி லீதோ விளங்குசா ஸனமிவ் வெல்லாம்
அண்டர்நா யகனே பாலித் தருளிய வருட்பே றுமால். 27

மிருத்தெனு நதியைத் தாண்டி வியன்றிரு நகர வாயில்
அருத்தியிற் கண்டு சேரு மளவையிவ் வடையா ளத்தால்
திருத்தகு பரம ராஜன் றிருவடித் தொழும்ப னென்னுங்
கருத்துற வறிந்துள் ளுய்ப்பர் கணிப்பருங் கடைகாப் பாளர். 28

இத்திற வடையா ளங்க ளெவர்க்கிலை யவர்தா மீசன்
முத்திமா நகர வாயின் முகப்புற வடுத்த போதும்
வித்தக விமலன் சொற்ற விதிவிலக் கோம்பு கில்லாப்
பித்தரென் றெரிபா தால பிலத்திடைப் புகுத்து வாரால். 29

ஆரணஞ் சொன்ன வாறிங் கடுத்தன னெளிய னேன்யான்
சோரமார்க் கத்து வந்து சுவரேறிக் குதித்தீர் நீவிர்
காரணங் கருதி யென்னைக் கடைக்கணித் தருள்வா னும்மைக்
கோரவெஞ் சிறையி லுய்ப்பர் முடிவிலெங் கொற்ற வேந்தன். 30

வேதிய ரல்லீர் கள்ள வுள்ளத்தீர் விபுத ராயன்
ஆதரம் பெற்றீ ரென்றற் கடையாளம் யாது மில்லீர்
கோதொரீஇ நன்மை கூடுங் குணமுமின் றுத லாலே
வேதனை யுழக்க நின்றீர் வேறினிப் புகல்வ தென்னே. 31

பொருளிலார்க் கில்லை யிந்தப் பூவுல கதுபோல் யாண்டும்
அருளிலார்க் கிலலா தாகு மவ்வுல கென்ன வான்றோர்
தெருளுறை யேனுங் கொண்டு தேடலீ ரருளை வாளா
இருளுளா ரொளியைப் பேறு ரென்பது சரத மாமால். 32

மறங்குலா மனத்தீ ரின்னே திரும்புமின் மரபின் ஞானத்
திறங்குலா மநுமா னத்தின் றிரவியங் கொண்மின் போாத்த
புறங்குலாங் தவவே டத்தைப் போக்குமின் புனித மார்க்கத்
தறங்குலாம விரத சீல மகத்துற வநுட்டித் துய்மமின. 33

காயத்தை விடுமுன் னுள்ளக் கள்ளத்தை யொருவி மேற்கொள்
மாயத்தை யுதறித் தூய வளமலி பரம கானன்
தேயததை நோககிச சென்று ஜீவமா நதியின புணய
தோயத்தைப் பருகி யென்றுந தொலைவிலா வின்பந துய்ம்மின். 34

இற்றிதே யமையு மேனும மிட்டமென் றியம்பி வேத
நற்றவ வழியைக கூடி நணிவிரைந தேக லோடும
சொற்றிற மறியா ராய சோரமாாக கததா தமமில
எறறிவன் றுணிவென் றெளளி யெதிருறா யாது சென்றார். 35

குக்கல்வான் மட்டை கட்டி நிமிர்ப்பினுங் கோண றீரத
தக்கதோ மூட ருள்ளத் தன்மையு மன்ன தேயாம
பக்குவ நிலததி லன்றிப் பாழ்படு கருங்கற் பாறை
உக்கவை நல்வித தேனும் பயனபடா தொழியு மன்றே. 36

களங்கமின் மதியைக் காணுங் கண்ணிலா வவாதம் பாட்டில்
விளங்குமுட் பன்றி போல விடாபபிடி யாக வோடி
வளங்கெழு தடத்தை நீங்கி வருததமென் றுணைபெற் றேங்கு
துளங்கலில கிரியைக கிட்டி யேங்கினர் துணுகக முற்றார். 37

வெருவருங் காட்சித் தாய வெற்பிதன் மீது செல்லும்
அருநெறி பிடித்தி யாரிவ் வவஸ்தையை யடைவ ரென்னுப்
பெருவழி யிரண்டு பாலும் பிரிந்துபோ வதைககண் டநதோ
இருவரும் பிரிந்து செனறங் கிடைவழிப் பிணமாய்ப் போனார். 38

பிரிந்தவப் பெருவ ழிக்குப் பெயாநாச மோச மென்பர்
விரிநதமோ சத்தின் மாய சாலகன் விழுநதான் வேடம்
புரிநதவ னுச மெய்திப புதையிருண் மலிநத கானில்
திரிநதிட ருழநதான் பின்னாத் திரும்பினு னில்லை யாண்டும். 39

பேசரும் வருத்தங் துன்பம் பிறங்கினும பிதாவின் சிததம
ஈசனா செயலெலல லாமென் னீடேறறத் திசையு மென்று
நேசமோ டமைய வேண்டு நிலைபிச கிடுவ ராயின்
நாசமோ சமபொல் லாங்கு நரகுமவாய் திறககு மன்றே. 40

இடையில்வந் திடையிற் போன விருவர்தங் கதியீ தாக
உடையவன் றிருவாக கொன்றே யுறுதுணை யாகக் கொண்டு
நடைவழி பிடிததுச சென்ற நலங்கிளா மறைவ லாளன்
மிடைதரு வருதத மெனனும வியன்கிரி யருகா வநதான். 41

அமாககப படலம முற்றிற்று.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம்.

அங்க ணோர்சிறை மீக்கிளர்ந் துயாவிசும் பணவி
மஙகு றேய்நதெழின மறிதாத தணணிழன மருவிக
கொஙகு யிாததுவான மீனெனப பனமலா குழுமும
பொஙக ரொனறுள தாதுலா புகலிடம போலும. 1

வேங்கை சந்தனங காரகில் தேக்கொடு மிடைநத
கோங்கு சண்பக மாபபலா வதகிருங குலிகம்
ஓஙகு மேழிலைம பாலைகுங் குமமபுல வோமை
பூங்கு ருநதசோ கநதம ரததைபூங கடமபு. 2

வன்னி பாதிரி யிலவங்கம வன்மணா வகுளம்
புன்னை வாதுமை யிருபபைவான் றெடுமடற பூகம்
தென்னை யாமல கஙகநித தானறிதிந திருணி
பொன்னி ணாப்படு கொனறையச சுவததமால புன்கு. 3

புலநதொ குத்தபல் ஜாதிய விருக்கஙகள் பொதுளி
நலநதொ குததபன் மலாககுவை நாறறிசை கமழ
நிலந்தொ குததமன் பறைதககெலா மகமகிழ் நிலவப
பலநதொ குததுத விடுவதோா பைமபொழிற் பழுவம். 4

பொஙகு ஜீவபுஷ் கரிணியின் புதுபபுனல் தேக்கி
அஙகு ரிததபுற் பூண்டுதண் டலைககுல மனைததுங
கொஙகு லாய்வரும் வசநதமென் காலபடுங கோட்பால்
பங்க மிலபசும் பொன்மய மாயதப பழுவம. 5

அண்ணல் வானகத் தரசனிவ் வகலிடம் புரக்குந்
தண்ண ளிக்குடை கவிந்தன வாமெனத் தயங்கிக்
கண்ண கன்றவெப் பாங்கருங் கவினுறக் கவிந்து
நண்ணு வார்க்குறு வெப்பநோய் தணிக்குமந் நறுங்கா. 6

முந்து முத்தலைச் சிகரியின் முளைத்தெழு துலங்கின்
பந்த நூறிடு ஜீவமா நதிமுகம் படிந்து
விந்தை யாய்நர ஜீவர்க்கு விழுமநோய் துடைக்கும்
மந்த மாருத மலிந்தத்தம் மதுமலர்ச் சோலை. 7

அலர்ந்த செவ்வியி லகத்தெழு மளியமென் குரலிற்
புலர்ந்த டைந்தவர் விடாய்தணித் துள்ளவெப் பொருளும்
உலர்ந்த வானபயிர்க் குதவுமோர் மழையென வுதவி
மலர்ந்த செய்கையில் வள்ளலைப் பொருவுமாண் பொதும்பர். 8

மண்ட லத்துற முடங்குதா ளூன்றிவாய் மலர்ந்து
விண்டு தாமலர்க் கட்டுளி வடித்தமெய் யரும்பித்
தண்ட ளிர்க்கரம் விரித்துயர் சினைத்தலை தாழ்த்திக்
கொண்ட செவ்வியிற் பரவுதொண் டரைப்பொரூஉங் கொழுங்கா. 9

புண்ணி யன்றிரு வடிமலர்க் கன்புசெய் புனிதர்
உண்ணி கழ்ந்தமெய்ப் பத்தியி னொள்ளிய செயல்போல்
வண்ண வான்றருக் குலமலர் நறுமண மலிந்து
கண்ண கன்புவி முழுவது நறுங்கடி கமழும். 10

பொன்னி லத்தர சன்றிரு வோலக்கப் பொதுவின்
மன்னு பல்லியங் கலித்தெனச் சினைதொறும் வதிந்த
பன்னி றத்தபுள் ளினஞ்சிலம் பியவொலி பம்பித்
துன்னு வோருளங் களிப்புறச் செவிக்கின்பந் தொகுக்கும். 11

வனம டங்கலும் போதகம் வரியளி மருவும்
வனம டங்கலும் போதகக் குருளையு மயங்குங்
கனம டங்கலும் போதக வுங்களி மயில்கள்
கனம டங்கலும் போதகந் தரும்பல காட்சி. 12

அமரர் யாவருங் கைபுனைந் தியற்றிய வாதி
குமர நாயகன் றிருமணப் பந்தரோ குறிக்கிற்
றமர நீருல கத்துவாழ் சபையெம்பி ராட்டி
விமலை லீலையுய் யானமோ யாதென விரிப்பாம். 13

இனைய கற்பகப் பொதும்பரின் நடுவண தியைந்த
நனைம லர்த்தட வாவியைச் சிந்தையுண் ணாடிற்
கனைக டற்புவி முழுவதுங் கதிக்கரை யேறும்
புனையும் வாசக மன்றிது புராதன சுருதி. 14

ஆழி நாயகன் ஞானத்தி லருளிற்றாய் மையினில்
வாழி யன்பினி லாழ்ந்துநீ நிறைந்துநிர் மலமாய்ப்
பாழி யம்புவி யாததுமப் பயிர்வளஞ் சுரப்ப
ஊழி யூழிபாய்ந் தூறுவது ஜீவநீ ருதகம். 15

ஜீவ னுக்குல வாவொரு நித்திய ஜீவன்
நாவி னுக்கமு தச்சுவை நினைவிற்கு நறுந்தேன்
தீவி னைக்கொரு மருந்துவண் சிறையளி முரல்பைங்
காவி னுக்கணி யாயதிச் சீவநீர்க் கங்கை. 16

புனித மாயது புண்ணியம் பொலிவது பாவத்
துனித விர்ப்பது சுகிர்தத்தை விளைப்பது துய்க்கும்
மனித ஜீவரை வானவ ராக்கிடும் வலத்த
தினிதி னெங்கணுஞ் சுரப்பது நாடுவோ ரெவர்க்கும். 17

பாசம் வீசிய பான்மைய பளிங்கெனத் தெளிந்த
தேசு லாமுழு மதிக்கதி ரொருவழித் திரண்டு
மாசி லாமடு வெனப்பெயர் வதிந்தன வனைய
ஆசில் வெண்மணற் குவாலபொருஉ மலைபுரள் கரைய. 18

ஜீவ மார்ந்தி தீரத்தை யடுத்தலிற் செழிப்புற்
றோவி லாதது சுரப்பதத் தூயநீ ரூற்றும
ஆவி வேட்டுவந் தருந்துவோர்க் கான்மநோ யகலுந்
தாவி னித்திய சாம்பிராஜ் ஜியமவந்து சாரும். 19

வானி ழிந்துவந் திம்பரை மருவிய மதுரம்
ஆன பானநீ ராகவிங் கமைந்ததெள் ளமுதம்
ஞான போனக நாத்துமம் ஜீவசஞ் சீவி
தீன ரக்ஷணை யருள்வதோர் செழுஞ்சுவைத் தீம்பால். 20

நிரும லாதிபன் றொன்றுதொட் டுலவவோர் நியமத்
தரும வேலியிட் டுவப்புடன் றாணியிற் சமைத்த
மரும லிந்தநந் தனவனம் வளம்பெற நாளுந்
திரும லிந்தவிச் சீவபுஷ் கரிணிநீர் தேக்கும். 21

மழையி லாதிலை மாயிரு ஞாலத்தின் மரபு
விழையும் ஜீவனூற் றிலதெனி லிலையுள்வே றொன்றித்
தழையு மன்புநற் றருமமுந் தானமுந் தவமும்
பிழையின் ஞானமு மெய்விசு வாசமும் பேசில். 22

மூன்றொ ருத்துவ தெய்விக மொருங்குடன் முயன்றே
ஆன்ற ரக்ஷணி யச்செயன் முடியுமிங் கதுபோல்
வான்ற ருக்குலம் வசந்தமென் கான்று வாவி
மூன்று நல்குமஞேக்கிய முயன்றடுப் பவர்க்கே 23

தண்ணி ழற்புகப் புறஞ்சுடு தாபிதந் தணியும்
உண்ணி லாவுமென் கால்பட வேற்றுரு வுறழும்
புண்ணி யம்பொலி மானத வாவிநீர் புசிக்கில்
நிண்ண யம்பசி தாகசங் கடஞ்சதா நீங்கும். 24

காணி னுங்கலி தீருமிவ் வாவியைக் கருதிற்
சேணு லாவிய ஜீவனு முள்ளுளே சேரும்
மாண ரும்புகழ் வழுத்தினித் யானந்த மருவும்
ஊண தாக்குவோர்க் குறுபய னுரைக்குமா றரிதே. 25

இன்ன தன்மைய வெழின்மலர்ச் சோலையை யெதிர்ந்தும்
மன்னு ஜீவபுஷ் கரிணியைக் கண்டுள மகிழ்ந்தும்
வன்ன மாங்குயி லின்னிசைக் குரல்செவி மடுத்தும்
நன்னர் வேதியன் றன்னுள நயந்திவை நவில்வான். 26

கருத்த ருசியி லாதமோ டேவையைக் கருதி
அருந்தி யிற்குடி யமைத்தவே தேனெனு மணிகொள்
மருத்த ழைந்தகா வனமிதை மானுமென் றுரைக்கிற்
பொருத்த மின்றது தீமையை விளைத்தவோர் புணர்ப்பால். 27

பொறிநு கர்ந்திடு புலனெலாம் புனிதமா தலினும்
செறியும் ஜீவபுஷ் கரிணியின் றிறத்தினுஞ் சிந்தை
மறியு மன்பின்மன் னுயிர்க்கெலா நண்புவாய்ந் ததினும்
நெறியு ளார்புகு முயர்பர தீசொன்றே நிகர்க்கும். 28

கரையில் பேரின்ப லோகயாத் திரிகர்க்குக் கருணை
அரையன் மெய்விடா யாற்றியென் றமைத்தவி தாயிற்
புரையி லாதவப் புரவலன் பொங்குபே ரன்பை
உரையி டற்கெளி தோசுவர்க் கத்துற வோர்க்கும். 29

தனித மாமது யலாபபொழிற் சிறபபெலாஞ சமைந்த
புனித ஜீவபுஷ் கரிணியின் புண்ணியப் பொலிவென்
றினிதி னுளளிமற றிவண்சிறி திருநதிளைப் பாறித
துனிந விாநதுசெல் வேனெனச் சோலையுட புகுநதான. 30

சீாமை யுற்றசெங காலவெள்ளை யன்னங்கள் செவிய
நீாமை யுறறசெவ் வாயமட மஞைகை ணிலவிக
கூாமை யுறறதம மினததொடும வாவிநீா குடிதது
சோமை யுறறமை கணடுகண் டுவநதனன நிவிாததன். 31

மேவி வர்துதித தொழில்புரி வெய்யகோ ஞய்கள்
ஜீவ கஙகையைப பருகலுஞ செமமறி யாடாய்த
தாவில சாந்தநண் பாதிய சறகுணங தழுவிப
போவ தாகிய புதுமைகண டதிசயம பூததான. 32

பாத வஙகளிற பழுததீம பழஙகறை பருகி
வேத சாகையி னிருவிழி மிகமது ரிககும
கோத கனறவக கொழுஙகறை குழீஇககுழீஇ நுகாநது
மாத வங்களசெய் வாாநிலை கண்டுள மகிழ்நதான. 33

பக்க நின்றுபேய்க காற்றக நுழைந்துபாழ் படுககா
தகக ரபபடை பற்பல வஙகஙகு நிறுவித
திக்கு பநதனஞ செய்தவத திறததினைத தெரிநது
மிககு ரததிறை யருடபரா மரிபபினை வியநதான். 34

துஙக வாவியின் றுறைதொறும் வலம்புரி சுப்ர
சஙக மாததொனி முழங்கலிற் செவிததொளை தாக்கி
அங்கங் கேதுயி லுணாநதெழுந தவாபல ரனபு
பொஙகி மெயததிருப் பணிபுரி புதுமையுங் கண்டான். 35

கண்ணு முள்ளமுங் களிப்புறக் கடிகமழ் காவின்
எண்ண ருமபல காட்சிகண் டிதயநெக் குருகிப்
புண்ணி யமபொலி ஜீவபுஷ் கரிணியின் புனிதத்
தண்ண றும்புன லருந்துவான் வேட்டவண் சார்ந்தான். 36

ஆர ணத்துறை யணைந்துநின் றுழ்ந்தவம் மடுவின்
கார ணத்தையுங் காவலன் கருணையி னிறைநத
பூர ணததையு நித்திய ஜீவனிற் பொருத்தி
மார ணததொட ரறுத்திடு மாண்பையு மதித்தே. 37

சங்கை யின்றியுட் டழைத்தபத் தியின்விசு வாசச்
செங்கை யாரவத் திவ்விய தீர்த்தத்தை முகந்து
பொங்கு மாவலிற் பருகின னன்புளம் பூப்பத்
திங்க ளிற்றிகழ்ந் ததுமுகஞ் செழித்தது ஜீவன். 38

மாகந் தீர்ந்திவண் மருவிய ஜீவநீர் மாந்தி
ஆகந் தோய்தலு மாத்தும விடாய்தணிந் தாறுத்
தாகந் தீர்ந்தது தீர்ந்தது பசிப்பிணி சமழ்த்த
சோகந் தீர்ந்தது தீர்ந்தது நரஜென்ம தோடம். 39

அருந்து நீரெனத் தெளிந்தது சித்தமங் கவற்குப்
பொருந்த கப்புறக் கருவிகள் புனிதமாய்ப் பொலிந்த
வருந்து சாவுமின் றுயத்து புத்துயிர் மருவித்
திருந்தி ஞானமறை வாணனமற் றியாநினித் தெரிப்பாம். 40

இனைய சீலனு யாங்கொரு தருநிழ லிருந்து
சினைய லார்ந்தபூ நறுவிரை யளைந்துலாந் தென்றல
வினைய மோடுதன் மேனியிற் படியவிண் ணவாகோன்
புனைம லர்க்கழ றொழுதுதோத் திரம்பல புரிந்தே. 41

இத்த னைக்குநா னருகனோ வென்னையீ டேற்றச்
சித்தம் வைத்தனர் தம்பிரான் சிந்தனை யினியென்
வித்த கத்திரு வாவிநீ ருந்திய வித்தத்தில்
எத்த னைக்கதி கந்நலம் பெற்றன னென்னு. 42

வள்ளல் நங்குரு ராயனைச் சிலுவையா ணமேட்டிற்
கள்ள மில்லகக் கணகண்ட காட்சியைக் கருதி
அள்ளி யன்பலா தொடுத்தினித் தமைத்ததே வாரம்
பிள்ளை நீர்மையிற் புனைந்தனன் றிருவடி பிறங்க. 43

தேவாரம், விசுவாசக் காட்சி. (பண், காந்தாரம்)

---

1. கள்ளமுறுங் கடையேனுங் கடைத்தேறப் பெருங்கருணை
வெள்ளமுகந் தருள்பொழியும் விமலலோ சனநிதியை
உள்ளமுவப் புறுதேனை யுயிர்க்குயிரை யுலவாத
தெள்ளமுதைத் தீங்கனியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

2. படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சுமந்து பரமர்திரு
மடிசாய்த்த திருமேனி வதைந்திழிசெங் குருதியுக
முடிசாய்த்த பெருமானை மூதலகைத் தலைநசுக்கிக்
கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குருசின்மிசைக் கண்டேனே.

3\. பொய்த்திருக்கும் வஞ்சனையும் பொல்லாங்கும் புறங்கூற்றும்
எத்திருக்கு முடையேமை யெண்ணியொரு பொருளாகப்
பத்திருக்கும் பிரமாணப் படியொழுகி வினைமுடித்த
சித்திருக்குஞ் செழுந்தவனைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

4\. மூவினைக்கு மும்முதலாய் மும்முதலு மொருமுதலாந்
தேவினைக்கை தொழுதேத்துந் திரிகரண சுத்தருந்தம்
நாவினைக்கொண் டேத்தரிய நல்லறத்தின் றனித்தாயைத்
தீவினைக்கோ ரருமருந்தைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

5\. மூவாத முதல்வனை முதுசுருதி மொழிப்பொருளை
ஓவாத பெருங்குணத்த வுத்தமனை யுலகனைத்துஞ்
சாவாத படிகாக்கத் தனுவெடுத்துத் துஜங்கட்டுந்
தேவாதி தேவனையான் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

6\. துன்னெறிபுக் குழல்கின்ற தூர்த்தரிலுந் தூர்த்தனுய்யப்
பன்னெறிகொள் பரசமயப் படுகுழிவீழ்ந் தழிவேற்கு
நன்னெறியின் றுணிபுணர்த்தி நயந்திதயக் கண்டிறந்து
செந்நெறிகாட் டியகுருவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

7\. அந்தரதுந் துமிமுழங்க வமரரெலாந் தொழுதேத்தத்
தந்தைதிரு முனமகிமைத் தவிசிருந்த தற்பரனை
நந்தம்வினை தொலைத்திடற்காய் நரனாகி நலிந்திரத்தஞ்
சிந்தியுயி ரவஸ்தையுறச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

8\. நிந்தனைசெய் திருப்பாணி நிரையழுத்திக் கொலைபுரியும்
வெந்தொழிலார் செய்வினையின் விளைவறியார் பொறுத்தருளும்
எந்தையென வெழிற்கனிவா யிதழவிழெம் பெருமானைச்
செந்தனிக்கோற் கொளுந்தேவைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

9\. மறம்வளர்க்குங் களருளத்தை வளமலிதண் பணையாக்கி
அறம்வளர்க்கு மருண்முகிலி னன்புமழை மாரிபெய்து
புறம்வளர்க்கு மிரக்ஷிப்பின் புகழமைந்த புண்ணியத்தின்
திறம்வளர்க்குஞ் செழுங்கிரியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

10\. காயொளியிற் கதிர்பரப்புங் களங்கறுநீ தியின்சுடரைப்
பாயொளிகொள் பசும்பொன்னைப் பணிக்கருஞ்சிந் தாமணியைத்
தூயொளிகொ ணித்திலத்தைத் தூண்டாத சுடர்விளக்கைச்
சேயொளிகொள் செம்மணியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் முற்றிற்று.

உபாதிமலைப் படலம்.

கஞ்சமலர்ப் பாதமிரு கண்கலுழி யாற்கழுவிச்
செஞ்சொன்மலர்ப் பாமாலைத் தேந்தொடைய லைசேர்த்தி
அஞ்சலித்துப் போற்றியருள் வேண்டிநின்றங் காவலுடன்
நெஞ்சாரப் புலவிவழி கூடினா னோகருதி. 1

காராரப்பூங் காவகத்தின் கண்ணாநி ழற்சுகமுஞ்
சீரார்ந றுஞ்சுனையின் றேமடுத்தெண் ணீர்ப்பயனும்
ஏராருந் தூயவி ளங்காலின் றேற்றரவும்
நோயு ளத்திறப்பொ ழித்துநெறி கூடினான். 2

செல்வான்வ ழிமறித்துச் சீறிவிட முள்ளெயிற்றுக்
கொல்வாள ரவங்கு றுகக்கெதிர்ந்த கொள்கைபோல்
தொல்வாரி திப்புவியி னுக்கப்பெருந் துன்பமெல்லாம்
மல்வாய்த்து நின்றம லையடிவா ரத்தணைந்தான். 3

அவ்வசலந் தன்னைய றியாதார் யாருமிலை
கௌவைநீர் வேலிபு டைவளைந்த காசினியில்
ஒவ்வொருவ ருள்ளத்து யாவேயு யாவனறிச்
செவ்வேமட் டிட்டளவு செப்பரிது தேருங்கால். 4

தொன்மையுல கிறப்பாவந் தோன்றியநாட் டோன்றியெங்குந்
தின்மைபெரு கப்பெருக்க வோங்கிச்செ ருக்கடைந்து
வன்மைமிகு துன்பமம னக்கவலை துக்கமெனுந்
தன்மைத்த னிச்சிகர மூன்றுத டித்தனவால். 5

கல்லாயி ளக்கமின்றித் தீயவினைக் காடுசெறிந்
தெல்லோன்சு டாவிளக்க மின்றாகி யெப்புறமும்
அல்லாயி ருள்குழுமித் தாக்குணமுட் பூண்டளவிப்
பொல்லாத வல்விதயம் போன்றுளதப் பூதரமே. 6

வட்டமிடுங் கிட்டிவரும் வந்துவந் தச்சுறுத்துங்
கட்டம்வி ளைக்குங் கெடுக்குங் கௌவியுயிர்
நட்டஞ்செ யும்பொல்லா நல்லாரென் றோராத
துட்டவி லங்கனந்த தொக்கதந்தச் சூழலே. 7

வானளவி நிற்பதெனக் கண்டும யங்கிமகி
ஏனரிடாப பட்டிரிவ ரெட்டுணையு மெண்ணாது
ஞானமுறு மாநதாந கைதநெளளி மேற்போவர்
கானமுறு மிவவிலங்கற காட்சியது பலவகைததால். 8

தீரக்கவிசு வாசிகளே யன்றிச்செ சுத்துழல்பொய்
மாரககரெவ ரேனுமிநத மாமலையைக கிட்டிவரிற்
பாரக்கவே யுண்ணடுஙகி மெய்பதறிப பாழ்ங்குழியிற்
சோககுமமாரக கமபுகுவ ரென்றுநதி ருமபாரால. 9

அண்டபகி ரண்டமெலாம் போய்பபோய ணாநொடியிற்
கணடுவரும பொலலாத கனமனவன பேய்ககுரங்கு
மண்டுபெருந துனபம லையிதனபோ கேடடாலுந
தெண்டனிட்டுக குனறிததி யஙகியுயிா தேயுமால். 10

செநதழல்போ லக்கொளுததுரு சிநதனையை ஜீவியததை
எநதவித மென்னினுஙகை யெட்டியைபபோ லாககுவிககும
வெநதறுகட் பாமபினவி டமபோனம திகெடுககும
இநதவிடுக் கண்மலையின் சாரலெதிா வோரெவாககும். 11

ஒற்றைச்சு டாததிகிரி யோசசியுல காண்டமுடிக்
கொறறவருந் துனபமலைக கோடெதிர்கண் டேங்குவருட்
பறறற ஞானபரி பாகருநதாம பாாததவுடன்
சற்றுட்க லஙகுவரி தெனனேத ருககமமா. 12

செப்பிறுல கததுநா ஜென்மமெடுத தோரெவரும்
இபபெரிய சாரல்புகுந் தீடழிந்தா ரலலாது
தபபினு ரிலலையிது தாண்டினம கிழ்சசிதரும்
ஒப்பிலா னந்தமலை யொன்றஙகு முன்னுளதால். 13

வேறு.

அஞ்சும்வெவ் விடர்துற்றி யலமரல் தருமிந்தச்
சஞ்சல மலைமுனறி னின்றொரு தனியாக
வஞ்சமின் மறைவாணன் மனமிக மறுகுற்று
நஞ்சட வினைவார்போ னைந்திவை நவில்கின்றான். 14

எவ்வள வதிகங்கொ லென்னுறு பலவீனம்
அவவள வதிகமிவ் வசலம துயர்வாயின்
எவ்வகை நெடுந்தூர வேற்றமிங் கிதையேறி
அவவயி னுறுசார லடைகுவ னெளிதன்றால. 15

பொன்னகர் புகுமாக்கம் பூதர நடுவாக
மின்னொளி யெனநேரின் மிளிரவது மிதிகொம்பும்
உன்னவோர பிடிகொமபு முளதென வறிகில்லேன்
எனனினிப் புரிகிறபென யாதுமோர துணையில்லேன். 16

பின்னிடை குவனாயி னுறழ்வது பெருமோசம்
நனனெறி பிசகாமே நனிகடைப பிடிததேறி
முனனிடு குவனாயின முறையிறை பிறழாத
மன்னவ னொருகைதந துதவவும வருவாரால. 17

முனனரி முழையொனறே வெரிகனன் முதிராசூளை
துன்னின ரடியாககாய்த துணைபுரி தருதெய்வ
மன்னவ னஃதோரில வளரிடா மலையேறிப
பொன்னில வுலகூடு புகவருள புரியாகொல. 18

அடாகடு வனதீமை யளவள வியபூத
உடலிது விழுகாறு மிடையிடை யுறுதுன்பம
இடாபல வுழவாமே யியலவது முறையனறூற்
சுடருல குறினன்றே வருவது சுகநிதயம. 19

எட்டிமல் கிடுகாடோ வின்சுவைக் கனியீயுந
துட்டவெரு சிறைவீட்டிற சோடச வுபசாரங
கிட்டில வெனலாமோ கேடுறு முலகததே
மட்டறு சுகபோகம விழைவது மடமைததால. 20

அடியவ ருணர்வுள்ளா ரசடில ரவாமேலே
படிவன பலதுனப மெனினுறு பயனறேரின
முடிவினி னலமேயா முறைமுறை யனளமுழ்கப
படியொளி நனிமலகிப பசுமையுற றிடுபொனபோல. 21

ஆதலி னிடையாமே யணிதிகழ் பரலோக
நாதன தருளொனறே நறறுணை யெனககொண்டு
போதரு குவனென்னுப பொறியொரு புலனாகப்
பூதர மிசையேறிப போயினன வழிகூடி. 22

ஓடுவ னடைகூடி விரைகுவ னொருகீதம்
பாடுவன் மேனோககிப பாததுளம பதைததேங்கி
வாடுவ னிளைபபாகி மலங்குவ னினவாகக
கோடியா நெறிசோசெங் குததடி குறுகுற்றான். 23

கண்டன னினியேற்றங் கடினமிந் நிமிர்குன்றில
உண்டென மலைந்துள்ள முயங்கிநெட் டுயிர்த்தந்தோ
கொண்டனன் றிகிலேனுங் குறுகுறு நின்றுலலை
அண்டர்தம் பெருமானை யுளளின னவலிததே. 24

விளக்குற விருளோடும் விதமென வருடுன்னி
உளக்கவ லையைநீககி யுரங்கொடு காலூனறத
துளக்கறு திடநல்கத துணிவுவந தருணுதன
வளக்கரு ணையைவாழ்ததி யேறினன மலைமுன்றில. 25

தைவிக கிருபாஸ்தந தனைமுன மீததேக
ஐயமில் விசுவாச மனபுபின னணைந்துநத
மையறு திருவாககாம வசசிர தண்டேனறி
மெய்யுறு பலத்தாலவ விலஙகலின மிசைபோனான். 26

பொறியயல் விலகாமற் புலனைதும விழையாமல
குறியது தவறாமற குணநிலை வழுவாமற்
பிறிதெது நினையாமற் பிறங்கலின் மிசைசெல்லும
நெறியது பிசகாமற சென்றனன நெடுந்தூரம். 27

அடிக்கடி முழந்தாணின றடருவ னருள்பற்றிப்
பிடிக்குவ னுரததுனனிப பெயாகுவ னினவாகப
படிக்கிர க்ஷணநலகும பாணியற றியசெநதேன
வடிககுமொண் மலாநநத வனததினி லினிதுற்றான். 28

வேறு.

கோனகர் புகவரும் கொள்கைத் தாயவெம்
மானவ னாயும்வழி வருத்த மாறறிடும
பானமையிற் றுயகம் புனாயும பணபுள
தானமில காட்சிய துவகை பூப்பது. 29

சஞ்சல முடித்தலை தயஙகு மாதவில்
விஞ்சிய சுகததினை விளைக்கு மாலது
வஞ்சமின மலாமுகங் காடடி வாய்த்ததேன்
செஞ்செவே தருமன்பர் செவ்வி போன்றது. 30

மன்னுநந் தனவனத் தெழின்ம ரக்கிளை
பின்னியும வல்லிகள் பிணைத்தும பெட்புற
நன்னறுந தழைக்கொடி படாத்தி நாட்டிய
பன்னக சாலையொன் றுளதப பாங்கரில். 31

வருந்திய வேதிய னிறுத்தம் மாணெழில்
திருந்திய சாலையிற் புகுந்து செவவிதின்
இருநதிளைப பாறின னிறைவன பாதததிற்
பொருநதுமன் பருசசனை புரிந்து போற்றினான். 32

பரமனன் றருளிய பயணப பததிர
வரமனோ காததினை வாசித தாய்நதுதன
கரமலா சென்னியிற் கவின வெணடுகில்
நாயகி பதிதரு நலமு முளளினான். 33

அருகனே யல்லனித் தனைககு மாண்டகை
திருவருண மலிநதவச செயலின செவ்வியென
றருகினன றுதிததன னுவகை மாமதுப
பருகினன களிததன னயாவு பல்கவே. 34

மறந்துளக களிபபினன மயங்கிச சோரவடைந்
தறநதவர விபபிர னயாநது தூங்கினான்
இறநதவோர வெருளியிற றீதென றெள்ளுவர
சிறநதவுண் மகிழ்சசியின சோரவைச செவவியோர. 35

தூங்கிய வேதியன் றுயிலு ணரநதிலன்
ஓங்கிர வியுங்கதி ரொடுககு வானொறு
ஆங்கொரு புண்ணிய னடுதது ணரததுவான்
நீஙகரு மன்பினு னிகழுதது வானரோ. 36

வழிபிடித நிததுணை வருநதி வந்துநீ
நழிதுயில விளைபபது கருமம னறுகாண்
பழிபடு மடிகுடி கெடுககும பாலது
விழிவிழி யோடுதி விரைநதெ ழுநதரோ. 37

ஆமபரி சுணரகிலா வசட ராமெனச்
சோமபிநீ துயிலுமித துணிவு நகைததோ
போமபக விருட்படாம போககும் போதுசென
மேமபடு நூனெறி விளங்கற் பாலதோ. 38

நித்திரை சததுரு வென்னு நீரமையை
உயததுணரந திலைகொலா முயிருக குட்பகை
விததக விருததியைக கெடுககும் வெவ்விடனு
சிதத்தோ வினுக்கொரு செவிலித தாயரோ. 39

துற்றிய துயிலுணர்ந் தெழுந்து சோம்பறா
சிறறெறும பாதியின் சில மோர்நதுநீ
கற்றுணா வடைகடைத தேறு வாயெனா
உற்றபே ராசையோ டோரததுக் கூவினான. 40

மீக்கிளா தடிபபொடு விளித்த வாசகக்
கூககுரல செவிததலை குறுகி யொலலெனத்
தாககலும வேதியன றனாந டுக்குறத
தூககமவிட் டெழுநதனன றணுகுற் றோடினான். 41

பொழுதுபட் டிடுமெவணா தயின்ற புன்மையை
அழுதழு துளநினைந தழுஙகி யேஙகினான்
பழுதறத துணைபுரி பரம சாஸனம
முழுதுணா வேதிய னவல மோடியே. 42

பாரததில னயற்புறம் பரப ரப்புடன்
கூரததசெந நெறிகொடு குனறத துசசியை
வோததுடல விரிபபுற விரைநத டுததனன்
சீரததபு மாலையுனா செறிநத தெனபவே. 43

அதுபொழு தச்சனு மறச்சந் தேகியும்
எதிர்முக மாய்விரைந தோடி யேஙகிமெய்
விதிர்விதிரத தலறியுள வெருண்டு மீயுறக்
கதுமென வருவதைக கண்ணுற் றனரோ. 44

அங்கவ ருருகுற வணைந்து தோழன்மீர
வெங்கொடும பயஙகரம விளைநத மூலமென்
எஙகுசெல கின்றனீ ரெதுகு றித்துளீர
சங்கட மெவன்கொலோ சாற்று வீரென்றான். 45

ஆரியன் வினவல்கேட் டச்ச னென்னுமப்
பூரிய னையகேள புனித யாத்திரை
வீரியந் தருமென விரும்பி வந்திவண்
காரியம் பிறிதெனக் கண்டு கொண்டனம். 46

நாசதே சத்துளேம் நாங்கள் நல்வழி
ஈசனார் பதியினி தீட்டு மென்றிதில்
ஊசலா டுளததொடு முலவி வந்தனம்
மோசமித் துணையென முன்னு ணாநதிலேம். 47

உன்னருங் கதிபுகுத் தண்மை நூல்வழி
பின்னிநங் காலடி பிசகிச சற்றயல
மன்னிடி லதோகதி மடுதது வலலிதிற்
சின்னபின் னமபடச சிதைககுங காண்டியால். 48

தாவரு முபாதிமா மலையின் றனமையை
யாவரே தெரிபபருன னிதயாந தோநததால
கேவலா தமமிலக கிளளிக கீளையாப
பாவனை செய்வாவாய்ப பழககக மட்டிலே. 49

முன்னுற முடிகினேம முறைபி றழ்நதிடாச
சென்னெறி செலசசெதை நிகிலு மாசமுமம
பன்னருந துனபமுமம பதைபபு மேயல்ால்
என்னெனுஞ சஹாயமொன றெதிாநத தில்லையால. 50

சூலுறு முகின்மழை தவனறிப பெய்தென
மாலுறு நிகிலபல வினைநது துனபமேன
மேலுற விழுததலின் வெருணடு யாங்களிப
பாலுறத் திருமினேம படட தீதெனருன். 51

அச்சனீ துளைதநிட வறசசாந தேகியாங
குசசித ஞண்டிரு கோர சிங்கங்கள்
உசசித மாப்பபடுத துறங்நக கணடனம்
நிசசயந் தெரிகிலம விழிதத நீரவோ. 52

அடுததன மாயினெம் மங்கம் பிறிவாய்
மடுததிடுங் கூற்றுவன் மறநதெம மாவியை
விடுததன ளேவெங்கண் மேலை யோாதவங்
கொடுத்தவோ வெமககுயிா யாது கூறுகேம். 53

என்றுளக் கலக்கமோ டியம்பி ஞனிருள்
துன்றிய மனததிரு வோருந் தொல்வினை
பின்றைநின் றுந்திடப் பேய்கொண் டாரெனக்
குன்றதோ முகமுறக் குபபுற றேகினா. 54

வெருவியோ ருளாத்தவவ் வெருட்சி வார்த்தைநெஞ்
சுருவிட வுள்ளுடைந் துயங்கி வேதியன்
புரிவதென் னினியவா புறமிட் டோடுதல்
கருமமன் றுலெனக் கருததுள் ளுன்னுவான். 55

வேறு

வெறுத்த நாசப்ப டப்பைவி ரும்பியான்
மறுதது நாடின்ம கேசனசி னததழல்
இறுததொ ருஙகற யாவையும் வாய்மடுத்
தொறுதத காலைமற் றுய்குவ தெஙஙனம. 56

மொழியும் பல்வகை மோசங்கண் முனனுள
வழியி லேனுஙம மன்னருள வாய்ககுமேல
ஒழியு மங்கவை யாண்டுறி னுனனத
அழிவில பேரினப ஜீவன டுககுமால. 57

திருமித தீக்கினை யாவதிற் சீரிய
தருமப பாதைபி டிபபது தானலம்
வருமப் பாலவ ருவவ ரட்டுமென
றொருமைப் பாட்டுடன சென்றிவை யுளளுவான். 58

அலக்க ணுக்கொர ருமருந தாகியுட்
கலகக நீககுங்க ருணைபபி ரானறரும
இலக்க ணததிரு வாககினெ ழிற்சுருள்
புலகக ணைததெளி விககுமபு துமைததால். 59

என்ன வுன்னியி லங்கருட் சாஸனந
தன்னை நாடினன் றன்வயிற் காண்கிலன்
பனன ருநதிகி லோடுமப தைபதைத
தெனனு யிர்ககுயி னாயிழந தேனெனு. 60

எண்ணி யெண்ணியி ரங்குமி டர்ப்படுந்
துணனொன் றேங்குநது டிககுமெய் சோர்வுறும்
புணணி யபபொரு ளின்பொலி வையினுங
கண்ணிற கண்டுக ளிபபனகொ லோவெனும். 61

பாதை காடடிந டததுமப விததர
சாத னத்தைத்த வறவிட் டேனெனுக்
காத லோடுபி ணங்குங்க ளைநதழும
ஏதெ னக்கினி ரக்ஷையென் றேங்கிடும. 62

சிநதை மாழ்குமோர் ஜென்மத ரித்திரன்
விநதை யாகபப டைத்தவி ழுநிதி
புநநி யின்மையிற் போக்கியு லைந்தென
'நொநதிவ வாறுநு ணங்கிய காலையில். 63

மீவ ணக்கிய கொம்பரின வேய்ந்தும்
பூவ ணக்கொடி பின்னிய பொறபுறு
காவ ணத்துயி லேகவாந திட்டதென்
ஆவ ணத்தையென் றுளளின ஞரியன். 64

ஒல்லை யிற்றன்னு றக்கபபி றைநினைந
தெல்லை யிலபெரு மூசசினி ருதயக
கல்லை நாறிகக ணைநதுமன ருடிஞன்
தொல்லை யம்பரன சந்நிதி துன்னியே. 65

ஆய போதின ருள்வழி யாவியில்
மேய தோசிறி தாறுகன மீண்டினிப
போய வண்டுரு விககொடு பூதரங
காயி னனபடு முனகடப் பேனெனு 66

அறங்கு லாமனத தநதனை னநதனப
புறஙகு லாமலாக காவணம போநதா
இறஙகு வான்விரைந தினனலொ டேமனங
கறஙகு போறசுழ லககளை வானரோ. 67

ஆவிக காறுத னல்கவென் றுக்குபூங்
காவிற கண்டுயின றானபொதி காயததைப
பூவிற போற்றிய புலவிய ஞகுமிட
பாவிக் கெஙஙனம வாயககுமப ரசுகம. 68

புவன போகபபு லாலைபபு சிக்கவே
தவன முற்றத நுகா ணங்களோ
டவனி சுற்றிய பூமதிக காததும
கவன மென்றுவ ருஙகடைத் தேறவே. 69

சாந்த னைக்குநது னைபுரி சாஸனரு
சோர்ந்து வீழசசு வரணை யின்றியோா
பாந்தள் போற்றுயில் கொண்டப யிதகியம்
மாந்த ருக்குளுண் டாஙகொலிவ வையததே. 70

ஆக்கை பேணியு மாவன வீட்டியுங்
காககை யேகட ஞக்கொண்டு காபபினும்
போக்கி யென்னைப்பு றககணித தொலலைமண்
சேக்கை சேருமன றென்செயத தககதே. 71

துட்ட மும்மலச சேட்டைது தைந்தமெய்
ஒட்டி நிற்பினு முள்ளுவர்த் தொட்டிலா
சிட்டர் வாவிசசெ முஙகம லதநிலைப்
பட்ட லங்குதெண் ணீரது பானமைபோல். 72

ஆன்ம வூதிய நாடில னாகியிவ்
வூன்ம லிநதவு டற்சுக நசசிய
பான்மை யெததனை பாழ்படு புனமதி
கோனமு றைககிந னாததுணை கொள்ளுமோ. 73

நாட்டைச சேருந சையுள ரேனுமுன்
கூட்டைப பேணிஸ ரேலினகு ழாமுனங்
காட்டைச சுற்றிததி ரிநதுக ழிநதவப
பாட்டைப போனறுள தெனனுறு பாடரோ. 74

இமமட் டாகமுன் னேறிசசெல் வேனெனில
எமமட் டோசெனறி ருபபனங கெடபக
வமமட் டோருணா வறறயா வெய்தலால்
மும்மட் டிவவழிச செலறுயா மூண்டதால. 75

என்று ளககசப் போடமு தேஙகியும
நன்ற தாககிரு பாஙகரு நாடியும
மனற லாரநதம துமலாக காவணரு
சென்றி றுததவண் டேடினன செவவியோன். 76

கள்ளி ணாப்படு தாதுகு காவணத்
துளளு றப்புகுந தொண்ணிதி வைப்பினைத
தெள்ளி திறறுரு விததுயில் செய்தவப்
பள்ளி யுற்றதன கீழுறப பாககையில. 77

தன்னு யிர்க்குயி ராயசம் பதநினை
மன்னு யிரககுயி ராகும ருநநினை
என்னு யிரககுமி னியசஞ் சீவியைப்
பொனனு யிரககும்பொ லன்சுராங் கத்தினை. 78

விதிவி லக்கின்வி ளக்கைவி சும்புதோய்
மதியை மண்ணுல குக்கென வைததமா
நிதியைக் காட்டிநி லவஞ்ச னத்தினைக்
கதியைக் காட்டுமோர் கைவழி காட்டியை. 79

எண்ண ரும்பொரு ளீதெனக் கண்டெடுத்
துண்ணி கழ்ந்தவு ரிமையின் முத்தமிட்
டண்ணல் நாடடைந் தானென வானந்தக்
கண்ணி னீர்வடித் தானுடல் சிந்தரோ. 80

மாண்ட யாக்கைம றுத்துயிர் பெற்றெனக்
காண்டல் செய்திரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்
பூண்டு நல்லுணர் வோடுபு ரந்தர
ஆண்ட கைக்கித யாஞ்சலி யாக்கினான். 81

இற்றி தேயெனக் கீறினபெய ஜீவனும
கொற்ற வன்றிருக் கோபுர வாயிலுக்
குற்ற சானறுமென் றேகையோ டொண்ணெறி
பற்றி யேகினன் கோன்முறை பற்றியே. 82

கங்கு லூடினை தோகொடுங நான்விலங்
கெங்க ணுந்திரி யுங்கணணெ நிரப்படில
நங்கு மென்னையு மென்றுநு னித்துணா
புங்க வனனிடை நின்றிலன போயினான. 83

அஞ்சி யஞ்சிய லக்கணுற் றுரியன்
மஞ்சு லாமலை யுச்சிவ ராமுனம
எஞ்சி யத்தத்தி றுத்தனன் வான்கதா
சஞ்ச லத்திற்ற ரிப்பரி தென்னவே. 84

திக்க னைத்தும்வி ளக்கிய செங்கதிர்
மைக்க ருங்கட லூடுமெ றைதலிற்
செக்கர் வானொளி தேயுமுன தீவிரித்
தக்கி ரித்தலை மீதுவந் தண்மினான. 85

பொழுது பட்டிருள் பட்டதென் போக்கினிப்
பழுது பட்டிடு மென்னும்ப யத்தினால்
அழுது நொந்தவ லத்தொடு மண்ணல்தாள்
தொழுது நோக்கினன் முற்படு தொன்னெறி. 86

வேறு

முற்பட நோக்குங் காலை முறைப்படு நெறியின் பாங்கர்
கற்பக வுலகை யுள்ளங் கைநெல்லிக் கனியிற் காட்டும்
அற்புத வுருக்கொ லீதென் றதிசயம் பயக்கு மாறு
பொற்புற விளங்கித் தோன்றும் புனிதமா ளிகைகண் ணுற்றான். 87

தெள்ளிய நறிய தூய செழுஞ்சுவை மிளிரத் தீற்றி
வெள்ளியங் கிரியிற் றோன்றும் வியனிலை மாட நின்றும்
எள்ளரு மகர யாழி னெழாலமிடற் றொலியோ டொன்றித்
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவித்தொளை தொகுக்கத் தன்றே. 88

கண்டுகேட் டுளமுங் கண்ணுங் களிப்புறீஇக் ககோள நாதன்
மண்டல வனத்த லைந்து வான்வழி பிடித்துச் செல்லுந்
தொண்டருக் காக்கு வித்த துரிசின்மா ளிகையி தென்ன
ஒண்டவன் கருதி வல்லே யுறுவது கரும மென்னு. 89

பொருக்கென வேகுங் காலை புறத்துலாஞ் செக்கர் மாண்டு
கருக்கல்வந் துற்ற தாகக் கானகத் துழல்வி லங்கின
வருக்கநின் றூற்று மோசை செவித்தொளை மறித்த லோடும்
வெருக்கொளீஇக் கலக்க முற்று வேதியன் கவலை யுற்றான். 90

புந்தியற் றயர்ந்து தூங்கிப் பொழுதுவீண் போக்க டித்துக்
கொந்திருட் படலம் போர்ப்பக் கொடுவிலங் குழலுங் காட்டில்
வந்திடர்ப் படுவன் பாவ மயற்றுயில் விளைத்த மோசம்
இந்தவா றுய்ய துய்வுக் கென்னினிச் சூழ்ச்சி மாதோ. 91

என்னுறு மதியி னத்தா லிப்பெருந் திகிற்குள் ளாகிச்
சின்னபின் னங்க ளாகச் சிதைவலென் றழுங்கு கின்றேன்
முன்னுறக் காவா னாகி யிழுக்கியான பிழையை முன்னிப்
பின்னானூ றிரங்கு மென்ற தெருளுறா பிழையாங் கொல்லோ. 92

இருண்டகா னெறிமுன் செல்லா தெதிரிடை யூறுக் கஞ்சி
வெருண்டுபின் னிடைவ னாகில் விடுங்கொலோ வேந்தன் கோபம்
தெருண்டமே லவாதம் ஜீவன் சிதையினு மறந்தி றம்பி
மருண்டுவை யகத்து வாழ்வை மதிப்பரோ மதியற் றார்போல். 93

சந்தேகி யச்ச னென்ற சழக்கர்போற் றிரும்பி யேகில்
வெந்தேநீ றுதல் வேண்டும் விண்ணின்று விழுவெந் தீயில்
முந்தேமற் றிதையுற் றுய்ந்து முடுகியிந் நெறியைப் பற்றி
வந்தேனிங் கிடையூ றஞ்சி மலங்குதன் மடமை யாமால். 94

மறமெலாங் குடிகொ ளாசை தேசத்தை மருவில் ஞானத்
திறமெலா மழியுஞ் சிந்தைச் செறிவெலா நெகிழ்ந்து தேயும்
அறமெலாஞ் சிதையுந் தீரா வனர்த்தமே விளையு மன்றிப்
புறமெலா நகைசெய் தேசும் பின்னிடல் புலமைத் தன்றால். 95

திடுக்குறு மிடுக்கண் சேரிற் சித்திர தீபம் போல
நடுக்கமின் றுங்கி நிற்பர் நல்லுணர் வுடைய நீரார்
அடுக்குந வடுக்கு மென்று மாண்டகை சித்த மன்றிக்
கெடுக்குந வெவைமற் றிநதக் கிளர்நில வுலகத் தம்மா. 96

ஆவது கருதிப் பார்க்கி லழிவிலா ஜீவ னோடு
மேவுசா மீப முத்தி வீட்டின்ப முதல வாய
தேவபோ கங்க ளெல்லாஞ் சிறக்கமுன் னுண்டு பின்னே
சாவொடு கவிழ்க்குஞ் செந்தீச சாகர முண்டு மாதோ. 97

துனியெலா மொருங்கு கூடி மலையெனத தொடரு மேனும்
பனியெனப் படுமாற் றாய பார்த்திவ னருளுண் டாயின
இனியிடைந தேக னன்றன் றியலுமட் டாக முன்னே
தனியெதி ரூன்றிப போத றகவதே தரும மாமால். 98

என்றின வாவி சாரி யெண்ணமிட் டிருண்ட கானிற்
பொன்றிடா வருவ தேனும புரவலன் புரபப ரென்று
ஒன்றியாய்ச செலலுங காலை யொருதிருத் தேவா ரததை
நனறியோ டுள்ளிப பண்ணோ டிசைபெற நவின்று போனான். 99

தேவாரம். (பண, இநதளம)

"கிறிஸ்துவே எனககு எலலாமாயிருக்கிறா"

1. சத்தாய் நிஷ்களமா யொரு சாமிய முமமிலதாய்ச்
சித்தா யானநதமாய்த் திகழ கினறதி ரிதததுவமே
எத்தால் நாயடியேன் கடைத் தேறுவ னென்பவநீாங்
தத்தா வுனனையல்லா லெனக காாதுணை யாருறவே.

2. எம்மா விக்குருகி யுயி ரீநதுபு ரந்ததற்கோர்
கைம்மா றுணடுகொலோ கடை காறுங கையடையாய்ச்
சும்மா ரக்ஷணைசெய் சொல்சு தந்தரம் யாதுமிலேன்
அம்மா னுனனையலலா லெனக காாதுணை யாருறவே.

3. பித்தே றிச்சுழலும் ஜெகப பேய்பிடித் துபபவத்தே
செததே னுனனருளாற் பிழைத தேனமறு ஜெனமமதாய்
எத்தோ டங்களையும் பொறுத் தென்றுமி ரங்குகவென்
அத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

4. துப்பார் சிந்தையிலேன் மறைந் தீட்டிய தொல்வினையுந்
தப்பா தேவெளியா நடு நாளெனைத் தாங்கிக்கொள்ள
இப்பா ருய்யவென்றே மனுக கோலமெ டுத்தவெங்கள்
அபபா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

5 மையார் கண்ணிருண்டு செவி வாயடைத் துக்குழறி
ஐயான் மூச்சொடுங்கி யுயி ராக்கைவிட் டேகிடுநாள்
நையேல் கைநெகிழே னுனை நாளுண் டஞ்சலென
ஐயா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

6 வான்றோய்ந் திட்டதன்றோ தமி யேன்புரி வல்வினைதான்
என்று னிவ்வுலகில ஜெனித தேனென வீடறிவேன்
மூன்றாய் மூன்றுமொன்றாய்த் தொழின் மூன்றுமி யற்றிநின்ற
ஆன்றோ யுனையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

7. திரைசேர் வெம்பவமாங் கடன் மூழ்கிய தீயரெமைக்
கரைசேர்த் துய்க்கவென்றே புணை யாயினை கண்ணிலியான்
பரசேன் பற்றுகிலே னெனைப் பற்றியப பற்றுவிடாய்
அரசே வுன்னையல்லா லெனக் காதுணை யாருறவே.

8. தாயே தந்தைதமர் குரு சமபதது நட்பவையும்
நீயே யெமபெருமான கதி வேறிலை நின்னயங்காண்
ஏயே யென்றிகழு முல கோடெனக் கென்னுரிமை
ஆயே வுன்னையலலா லெனக காதுணை யாருறவே.

9. என்னோர் பாவியர்தா னுல கத்திலை யென்னினுமுன்
பொன்னே ருஙகழற்கே புக லாக வநதடைநதேன்
மன்னே ரக்ஷணிய வமிா தூட்டிம னுபபுரககும்
அன்னே வுன்னையல்லா லெனக காதுணை யாருறவே.

10 ஈண்டே யென்னுளத்தில் விசு வாசவி ளககிலங்கத
தூணடா யென்னிலநதோ மயல் சூழ்நதுகெ டுத்திடுங்காண்
மாண்டா யெம்பிழைககா வுயிாத தாயெமை வாழ்விக்கவே
ஆண்டா யுன்னையல்லா லெனக் காதுணை யாருறவே.

தேவாரம முறறிறறு

இன்னிசை பாடி யேகு மேல்வையி னிரண்டு பாலுந
துன்னிய புதரி னூடே சுருங்கிய நெறியின் பாங்கா
மன்னிரு கோர சிங்க மறிநதிடு நிலைகண் டேங்கித்
தன்னிலை கலங்கி நெஞ்சந துணுக்குறீஇத் தமியன் றேர்வான். 100

ஆங்கவா கண்டு சொற்ற வடுந்திறல் வயவெரு சீயம்
ஈங்கிவை போலு மென்க ணெதிர்ப்படு மிரண்டு மெஞ்சித்
தூங்குவ வலல நின்று துயல்வரு கின்ற யாண்டும்
பாங்குற வகலத் தகக பரிசெது மின்று பார்க்கில். 101

ஆற்றெதிர்ப் பட்ட துன்புக் களவிலை யவற்றால் யானோர்
காற்றெதிர்ப் பட்ட பூளை யாயினன் கருணை வேந்தன்
தேற்றெதிர்ப் பட்ட தாலோர் தீங்கின்றி வந்தே னீண்டிக்
கூற்றெதிர்ப் பட்டேன் வாணா ளின்றொடுங் குறுகிற் றேயோ. 102

நேருறத் துணிந்து செல்லின் னினைப்பதன் முன்னம் பீறிக்
கோரவெம் பகுவா யார விழுங்கிடுங் கொள்கைத் தம்மா
ஆரிவற் றிடையிற் சென்றிங் காவிபெற் றுய்வ ரிந்தக்
காரியங் கண்டன் றேவவ விருவருங் கடுகி மீண்டார். 103

உயப்படு மார்க்க மாமிவ் வோரடித் தடத்தை விட்டிங்
கயற்புறம் விலகி யேகி னுவதன் றதோமு கங்கொண
மயற்படு குழியுள் வீழ்ந்து மடிவது திண்ண மென்னே
செயப்படு முபாய மீண்டு திருமுதல் சீரி தன்றால். 104

பண்டுகோ ளரிவாய் கட்டிய பத்தனைப் பாது காத்த
அண்டநா யகன லாலிவ் வாபத்துக் குதவு வாராயார
உண்டெனக் குறுதி யென்னு வுள்ளியுள் ளுருக்கந் தோன்றித்
தெண்டனிட் டிரக்கக் கூவி ஜெபித்தனன் சிந்தை யொன்றி. 105

ஆகுலத் துடன்வா னோக்கி யழுதுமன் றாடிக் கூவுங்
காகுளி வான மெட்டக் கதித்தபே ரோசை கேட்டுக்
கோகுல மாட வீதிப் புறக்கடைக் குலவிக் காக்கும்
சோகமில் சாவ தானி தன்னுளே சூழுங் காலை. 106

மேக்குயர் பரலோ கத்து விபுதரா யனைவி ளித்த
வாக்கிது வயவெஞ் சீய மறிதலைகண் டஞ்சி யிட்ட
கூக்குர லிதுவென் றோர்ந்தென் வார்த்தையைக் குறிக்கொ ளென்னு
மீக்கிளர் சத்தத் தோடும் விளித்துமற் றிதனைக் கூறும். 107

வெஞ்சின மடங்கற் கஞ்சி விளித்தனை போலு மெய்யி
அஞ்சிடே லஞ்சி டேனீ யருந்தனை காலிற் பூட்டிச்
செஞ்செவே தொடரின் மாட்டிச் சிறையிடு வித்த துண்டால
விஞ்சியோர் தீங்கு செய்ய விறலின்றிவ் விகய மோதி. 108

கால்வழி பிசகா துள்ளங் கலங்காது கடவுள் வேந்தன்
கோல்வழி யிழுக்கா வண்ணங் குறிக்கொளீஇ யமைத்த வேத
நூல்வழி யூர்ந்து மத்தி நுனித்தடி பெயர்த்து வந்திப்
பால்வழி பிடித்தி நெஞ்சிற் பதியிது பரமார்த்த தங்காண். 109

பங் கொடிய கோடி துன்பங்கள் செறினு மாவி
மாயினும் ஜீவ மாக்க வரம்புநீ யிகப்பா யல்லை
ஆயினு நடுவி கந்தோ ரணுத்துணை பிசகி யோர்பாற்
சாயினுந் தீங்கு வநது சாருமென் றறிதி தக்கோய். 110

என்றவ னிசைத்த வார்த்தை யெனுஞ்சுவை யமுதத் தோடு
சென்றுநின் றுழலும ஜீவன் செவிவழி புகுதத் தேறி
வென்றிசே ராச னுய்தத விழுத்திரு வாகத் தென்ன
நன்றியோ டுள்ளிப் போற்றித துதித்திது நயநது செய்தான். 111

கச்சையை யிறுக்கிக் கட்டிக் கால்நிலைத் தூன்றிக் கையில்
வசசிர தண்டொன் றேநதி நடுநிலை வழுவா வண்ணம்
உசசித விசுவா சதகி னுரங்கொண்டங் குற்று நோககி
நிச்சய நுண்ஞான மாகக நெறிகடைப பிடிதது நினறே. 112

வானரா யகனை யுள்ளி மானதானு சலிவ ழங்கி
மோனமாய் முன்னிட் டேக முயறைடி பெயாக்கும் போழ்திற
கானகத துழலவி லஙகின கணநிலை குலைநது சாயத
தானவா ரணஙக ளேஙக முழங்கின தறுகட் சீயம். 113

முதிர்சினந் திருகிக் கான முடங்குளை மடஙக லெங்கும்
அதிரபட முழங்கிப பொஙகி யடுததடுத துரறி யாபப
எதிரொலி யெழுமபி நாலவா யிருங்களிற றியானை மூளை
பிதிரபட வுருமி ஞைசை பிறங்கிய தடவி யெங்கும். 114

தெற்றென மறையோ னுள்ளந் துணுக்குற்றுத் திகைத்த தேனும்
நறறவம பயின்ற தாலே நடுநிலை தவறா னாகி
மற்றெதி ரூன்றி முன்னே வைத்தகால பின்வாங காமல்
வெற்றொலி யிதுவென் றெள்ளி நடந்தனன் விறல்கொள் வீரன். 115

இருட்டையு டறுத்து முன்சென் றெதிருற வணைந்து சீறி
வெருட்டுவெம் மடங்கல் வாயுட் புககுடன் மீண்டா னென்ன
அருட்டுணை யாலே யநத வாபததுக் ககனறு போனான்
திருட்டுவா யலகைக் குண்டோ தொண்டனைச செயிககுந் திரம். 116

பாம்பின்வாய்த் தேரை மீண்ட பரிசெனப் படருண் மூழ்கித
தூம்புறழ் பகுவாய்ச் சீயச் சுவடடிடை மறிநது போந்து
மேமபடு தலததின் மேய வேதியற் குற்ற வெற்றி
ஓம்பண்டை யாகக் காத்த வுனனதத் தொருவர் பாற்றே. 117

பொருட்டிற னறியார் சொல்லும் பொய்யுரைக் கொறுகாற் சற்று
மருட்டிமுன் னின்று மெய்யை மறைக்குமோர் வலியுண் டேனும
அருட்டிற னுடைய நீரா ரவலத்தோ டுரைகத மெய்மை
தெருட்டுவா ரறினுந தானே திகழ்ந்திடு செவ்வி யுண்டால். 118

கடுங்கத மடங்க லேற்றின் கைதப்பி யகன்று போன
அடுங்களி றனையான் சித்த மமைதலுற் றுறி ஜீவன
நடுநடுறு வெகிந்த மோச நாசத்தி னுயிர்தந துய்த்த
ஒடுங்கலில் கருணைத் தேவை நனறியோ டுள்ளி யுளனி. 119

அஞ்சலித் தோகைக் கண்ணீ ரவிழ்ந்துதன் னங்கம போர்ப்பத்
துஞசுறு வனபிற பலகாற றொழுதுதோத திரித்துப பாடி
உஞசன னளிய னெனென றுவநதுதன னெறியிற் செனறான்
எஞசிய கருககன் மாயக காரிரு ளிறுத்த தனறே. 120

உபாதிமலைப படலம் முற்றிற்று.

ஆதிபருவம கவி, 1116

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இரண்டாவது: குமாரபருவம்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

வெய்யவ னிறந்ததலிற் பரிந்து மேதினித்
தையலாள் துக்கவெந் தழலசு டச்சுட
மெய்யெலாங் கருகிய விதத்தை மானுமால்
வையக முழுவதும புதைத்த மையிருள். 1

செஞ்சுட ரவிரொளிப் பிழம்பைத் தீக்குமோ
நஞ்சிது வெனவு நாச தேசத்துப
பஞ்சபா தகத்திரள படர்ந்த தென்னவும்
விஞ்சிய திருட்குழா மேலுங் கீழுமே. 2

அஞ்சுட ரவிர்ந்துவந் தகிலம் யாவையும
வஞ்ஞானை யுருக்கொடு காந்து வெளவிய
அஞ்சனக் கருநிறத் தாக்கி யேகொலாம்
செஞ்செவாய் மடுத்துறச் செறிந்த காரிருள். 3

அலைகடற் புவியில்வா ழான்ம கோடிகள்
நிலைதபக் கொடுந்தொழி லினையும் பேய்க்கணத்
தலைமக னிடைக்கிடை வீசு தந்திர
வலையென விரவிருள வளர்ந்த தெங்குமே. 4

பள்ளநீ ருலகெலாம படிந்த வெந்நிசி
நள்ளுந ராமென நடித்து நாடருங்
கள்ளமும வஞ்சமுங் கலந்த கைதவர்
உள்ளமு நரகபா தலமு மொத்தவே. 5

கெடுக்குந ரடர்ந்துபல் கேடு சூழினு
நடுக்குறு நோய்பல நலியு மேனுங்கை
எடுகெகுநர்க் கிறையரு ளிலங்கு மாறுபோல்
உடுககணம விளங்கின வும்ப ரெங்குமே.

மருட்டுபுன் மாக்கள்செய் வஞ்சப் போதக
இருட்டுறு மிருதயத் துணாச்சி யேய்நதிட
அருட்டகு குரவாமெய் யன்பி னுலகந்
தெருட்டுபோ தனையெனத திகழ்ந்த தாரகை.

ஆன்றபே ரகல்விசும் பணவி யெங்கணு
மீன்றிகழ்ந் தொளிர்வன விட்பு லததுநங்
கோன்றிரு நநதனங் குலவு ஜோதிய
வான்றருக் குலமபொலி மலரை மானுமே.

சோதனைக் கிடைந்திடாச் சூர சேனன்மெய்
வேதிய னனைநனி வியந்து மேமபடு
தூதர்தூ வியமலர்த தொகுதி போலுமால்
மீதுறத திகழ்ந்திடை மினிருந தாரகை.

அடங்கின விலங்குபுள் ளடவி யாரபொலி
அடஙகின பலவியத தணிகொள் பேரிசை
அடங்கின பணிமுறை யகில காரியம்
அடங்கின பொறிபுல னவிதத யோகிபோல்.

இத்திற முன்னிசி யிருட்டொ டேகிய
விததக வேதியன் விரைநது போயெழிற்
சததிரப புறககடைத தலையைக கிடடினன்
அததகு காவல னுரை நீயெனறான்.

நாசதே சத்துளே னயந்து நாடொறும்
பாசவெவ் வினைத்தொழில பயின்ற பாமர
நீசன்முற் பெயரவ பதத னின்மல
ஈசனு ரருள்பிடித் திழுத்த திவ்வழி.

வந்தன னுபாதிமா மலையின் மீதுள
நநதனத் திருந்துயி னயந்து நன்மதி
சிந்தினே னதுபல தீங்கு மோசமுந
தந்ததா விருள்வழி தவித்து வந்தனன்.

இத்தகு தலத்திடை யிரவு தங்கியான்
நித்திரை தெளிந்தத யாதி நீங்கவெற்
றுத்தரங் கிடைக்குமோ வுலங்கொ டோளிணாய்
எத்திற னுங்கருத் தியம்பு வாயென்றான்.

எள்ளருங் கடைத்தலை யேந்தன் மற்றிவன்
உள்ளமும் வாக்குமொத் துளது போலுமால்
கள்ளமி னீர்மையன் கருதுங் காலெனு
ஒள்ளியோய் கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

அரும்பிய மெய்விசு வாசத் தாலகந்
திரும்பியுன் னதநகர் சேர யாத்திரை
வரும்பர தேசிகள் வந்து போதர
விரும்பியிங் கமைத்ததிவ் விநோத மாடங்காண்.

வித்தக விவேகிசொல் விநய யூகிமெய்ப்
பத்திநற் சிநேகியென் றுரைக்கும் பாசபன
உத்தமி நாலவரிங் குளாமற் றெண்ணிலச்
சித்திர மாளிகை யகத்துச் செவ்வியோய்.

கைவரு தவநிலை யியற்றுங் கன்னியா
தெய்விக சுருதிநன் குணர்ந்த செவ்வியர்
மெய்வரு நாவினர் விதேக முத்தர்போல
ஐவரை யறுவரா யமைத்த வாருடா.

மற்றிவர் சீலமு மறைமெய்ஞ் ஞானமும்
பற்றறுத் தியோகுசெய் பரிசுந் தெளிதின்
உற்றறி யஃதுனக் குறுதி யாமெனச்
சொற்றுடன் யூகியை விளித்துச் சொல்லுவான்.

அம்மகேள் நாசதே சத்த னுமிவன்
நம்மசீ யோன்மலை நணுகு மாசையால்
இம்மலை யேறிவந் திடாப்பட் டெஞ்சியோன்
செம்மையை யறிந்தினிச் செய்வ செய்மினோ.

என்றினி துரைத்திட விசைந்து வைதிக
நன்றிகொண் மடவால் நம்பி யெங்குலோ
ஒன்றியிவ் வழிவர வுற்ற தென்னையோ
இன்றெலாம் புலப்பட வியம்பு கென்றனள்.

தாயெனப் பரிவுடன் வினவுந் தையலாள்
சேயுயர் மதிமுக நோக்கிச் செவ்விய
தூயவன் றன்வர லாறு தொன்றுதொட்
டேயவை சுருக்கிநன் கியம்பி னானரோ.

கேட்டனள் யூகியென் றுரைக்குங் கேதமில்
வாட்டடங் கண்ணினள் மற்றை மூவரைக்
கூட்டின ளிவனிலை குறிகு ணங்களைக்
காட்டினள் கைநெல்லிக் கனியின் வாய்மையால். 2

காரிகை யூகிசொற் கருத்தை யோர்ந்தவர்
சீரிய னிவன்செயல் செவ்வி தாதலிற்
கூரிய தவநிலை குறித்துப் பேசுதும்
ஆரிய வருகவென் றழைத்துப் போயினார். 2

முன்பொரு பற்றிலர் முகங்கண் டோரிலர்
பின்பெதுங் குறித்திலா பேணுஞ் செய்கையோ
டென்புநெக் குருகித்தம் மினத்தொ டேற்றனர்
அன்பெதுங் கருதிடா தளிக்கு நீரதே. 2

அறப்பெருஞ் சாலையை யடுக்குங் காற்பலர்
புறப்படூஉ வெதிர்ந்தருள் பொழியுங் கண்ணினார்
மறப்பறு நன்மொழி வழங்கி வாழ்த்தினார்
சிறப்பொடு பூசனை செய்யுஞ் செய்கையார். 2

புவனபோ கங்களைப் புதைத்திட் டாத்தும
கவனமுற் றருநெறி கடைப்பிடித் தவன்
உவகையோ டுபசரித் துறவு காட்டுமத்
தவநிலை முதியரைத் தாழ்ந்து போயினான். 27

ஆங்கொரு சாரினி லழகு வீற்றிருந்
தோங்கிய தவளமா ளிகையி னுள்ளுறப்
பூங்கொடி மடந்தையர் புகுந்து புங்கவ
ஈங்கினி திருக்கவென் றிருக்கை யீந்தனர். 28

நன்றியோ டாசனத் திருந்து நம்பனை
ஒன்றிய சிந்தையோ டுவந்தி றைஞ்சினான்
துன்றிய வுபாதிதொக் கடர்ந்த சூழலில்
பொன்றிடா வகைதனைப் புரந்த துள்ளியே. 29

சம்பாஷணைப் படலம்.

அவ்வயிற் சிலதிய ரடுத்தங் கேகிய
திவ்விய பானநீ ரருநதிச சிந்தையிற்
கவ்வையின் றுயிருந தரங்கின் காட்சியைச்
செவ்விதி னோக்கினன் றிகைததுள் ளுன்னுவான்.

புண்ணியங் குடிபுகப புதுககு மாடமோ
கண்ணிய வருநதவக கழகந தான்கொலோ
தண்ணளி யுறைவதற் கியனற சாலையோ
மண்ணுல கிறுததபே ரின்ப மாடமோ.

துறைதொறு மாரணத் துழனி தூயநாட்
டிறைதிருப் புகழ்விளக கினிய பாட்டிசை
மறைமொழி வழாதமா டகநல் யாழிசை
நிறையுமா லிதுவுமோர நிமல வீடுகொல்.

வெண்ணிலா வுமிழ்சுதை மிளிர்ந்த பித்தியிற்
றிண்ணிய சுருதியிற றெளிநத நீரமைய
கண்ணடிப படிவங்கள் ககன கோளததின்
வண்ணமித துணையென வகுத்துக் காட்டுமால்.

மாயமில் லுளத்திடை வந்து தைவிக
தூயவா வியினரு டுனனு மாறுபோல்
மேயசா ளரநதொறும வீசு மிவ்வகத்
தேயவ ருடலபுள கேறத தென்றலே.

பொறிக்கெலா நலந்தரு புனித மாப்புலன்
செறிக்குமாற் சிநதனை தெருட்டு மாலற
நெறிககெலாந துணையென நிலவு மானில
வெறிக்குமா ளிகையிதை யென்னென் றுள்ளுகேன்.

இன்னண மதிசயித் தெண்ணி வேதியன்
தன்னுளே யுவந்தன னிருப்பத் தண்ணளி
துன்னிய முத்தவத் தோகை மாரவன்
முன்னுற விருநதிவை மொழிகு வாரரோ.

அரசிளங் கோமகற் கன்பு செய்யுமெய்ப்
பரிசுடை யையவெம் பக்க னீவரும்
வரிசைபெற் றனமென மகிழ்ச்சி யுண்டெமக்
குளைசெயுந் தாத்தன் றுண்மை நூல்வலாய்.

தாரதல விரக்ஷணை சமைக்குந் தன்மைய
புராதன சுருதிநன் குணர்ந்த புந்தியோய்
இராவுண விமையுமட் டாக யாநகுழீஇ
விராயுறை யாடுதும விழைவெ னென்றனர். 38

ஆசறு மனத்தின ரன்பி னாற்சொலும்
வாசகங் கேட்டுள மகிழ்ந்து வேதியன்
பூசனை மொழிசில புகன்றெ னன்னைமீர்
பேசுது மெனககது பெரிய நன்றெனறான். 39

அத்திற மறிந்தரு கமாந்த வானறமெய்ப்
பததியாம பவிததிரை பவள வாய்நிறந
தெததிற வெண்ணமற் றனனை யிவ்வழி
உய்ததது புலபபட வுரைததி யாலென்றாள். 40

மூருந்துறழ் மூரலாண் மொழிய முற்றுளந்
திருநதிய மறையவன் செவவி தாமென
அருநதவத் தோய்பிறப் பவித்தை யேகுடி
இருநததே சமமெமக் கிறைவன பாரிடம். 41

ஈசன்கோ பாக்கினி யெரிக்கும யானுறு
நாசதே சததையென றெழுநத நல்லுரை
ஓசைகேட் டஞ்சியுள் ளுடைந்து யங்கினேன
பாசவெவ் வினைமிகு பார மாயிற்றால். 42

வழியறிந் தோடல னுயின மாண்டுயிர்
அழிவனென றேருணா வகத்து ளேன்றலாற்
கழிவினுக கிரங்கிநாட் கழிய விவ்வழி
மொழிசுவி சேஷகன் முடுககி னனென்றான். 43

வேறு.

நன்று வேதிய மறைவியாக் கியானிநன் மனையில்
நினற துண்டெனி னிகழ்ந்ததென் னிகழ்ததென நீர்மை
குன்று றுதபூங் கொம்பனாள் வினவலுங் குறித்த
மன்றில் யான்கண்டு கேடடவை மறபபரி தம்ம. 44

ஜென்ம சத்துரு வாயெமைக் கெடுப்பது தீரா
வன்ம முற்றபேய் மற்றதை யடர்க்கநம் மாட்டுத்
தன்ம ரக்ஷகர் கிருபைதந தருள்வரித் தகைமை
என்ம னத்துற வூன்றிய தங்நன மெமமோய். 45

சம்பாஷணைப் படலம்.

நாம ஞாலயத் திடம்பெறு பாவமே நாளும்
பாம நாயணகை மாறின்றிப பாவிகருங் கிருபை
உரமு ருவகை துரந்திடு மென்பது முணர்ந்தேன்
வரம ஞேகர நுனிததுணர் மதிவலோய் மனத்துள்.

மற்று மேலைநாள் வருநடுத் தீர்வையின் மாபைச்
சொற்ற னன்னொரு சொபபணி கேட்டுளங் துளக்கம்
உற்ற தென்னினு முடையவன் றிருவுளச் செயலான்
முற்று மெற்கது பெருமபய னீநதது முதியோய்.

நித்தி யானந்த மாடதது நிலவர மியத்திற்
பதத ரோர்சிலர் வெளளுடை பரிததுல வுவதுஞ்
சுத்த வீரஞோ தூயவன வாயிலிற் றுன்னி
முத்தி வீட்டினுட் புகுநததுங் கண்டவா முதிர்ந்தே.

உள்ளு றப்புக விரைந்தனெ னுத்தம குரவன்
வள்ள லுததர மின்றென மறுததெனை விடுத்தான்
எள்ள ரும்பல காட்சியிற் றெருட்டியென் றிசைத்தான்
கள்ள மின்மறை வேதியன கனங்குழை யுரைப்பாள்.

உலங்கொ டோளினு யுன்னுளத் துள்ளதுன் னுரையாந்
துலங்கு கண்ணடி மயலறக் காட்டிடத துணிநதேம்
நலங்கொண் மாரகததது மற்றெதை யெதிர்ந்தனை நம்பி
புலங்கொ ளத்தெரித் துரையென வாரியன புகல்வான்.

குருதி சிநதியோர் குன்றிடைக் குரிசினம் மிளங்கோ
பரிதி போலொளி கான்றுயிர் விடுததிடும பரிசைக்
கருதி நோக்கின ஞெககலுங் கழிந்தது சும்மை
சுருதி நூலவலாய் தோனறினர் மூவரச சூழல்.

ஆய காலையிற் பாவமன் னிப்பெனக் கருளி
ஏய பேரடை யாளங்க ளிவையெனக் கீநது
மீயு யர்நதவா னகத்திடைக் கரந்தனர் விரைந்து
கூய மெய்யடி யாருளங் குடிகொண்ட கோமான்.

கொள்ள ருந்துயில் கொண்டவர்க் கறிவினைக் கொளுத்த
எள்ளி மூவருந் துயின்றன ரெழுந்தில ரொருசார்
கள்ள மார்க்கத்த ரிருவர்வந திடையிலே கலந்து
நள்ளி ருட்படு கவர்வழி பிடித்தனர் நயந்து.

அடர்ப்ப தன்றுநீ யஞ்சிடே லாளரீ யேறு
தொடர்பப டுததலை யென்றுகா வலன்சொன்ன .சொல்லால்
இடாப்ப டாதிவ ணிறுததன னன்றெனி விருவர்
பிடர்பபு றம்பிடித தோடுவல் பெறுங்கதி பிறவே. 54

பெண்ண ருங்கலத் தாயாமீர் பிணிபிழைத் தோடி
உண்ணு நீரசை யாற்றிரிந துலைநதவோ ருழைகருத்
தண்ண றும்புனற் றடாகமொன் றெதிர்ந்தபோற் றமியேற்
கெண்ண ருங்குணத திவ்வுழை லபிததிவ் விரவில. 55

சாவ தானிபே ருதவியின் றகைமையுந தழைத்த
ஜீவ லோடனக காதரம புரியும தன்பும்
நாவி னுலன்றென் னுளததிடை நன்றிபா ராட்டித்
தேவ தேவனைத துதிப்பலென றிசைத்தனன் செய்யோன். 56

இனிது வேதியன் வாய்மைகேட் டகங்களித் தெலலாம
புனித வாவியி னருட்செய லாமெனப போற்றிக
கனித னீர்மையிற் கண்ணுளங் கசிநதனள பததி
வனிதை யவ்வயின் விவேகிமற் றிவவுளா வருககும. 57

மக்க ளைத்துணை மனைவியை மருவுசம் பத்தைத்
தொக்க ளைநதவுன கிளைஞரைத துறநதுவான் வழியிற்
புக்கு வநதனை மற்றவற றிடைககிடை புகுநது
சிககு கின்றவோ சிநதனை செபபுதி யெனருள். 58

புந்தி மாதிது புகறலும புறததொடர் பெல்லாம்
முநது வர்த்துபபின வேட்டுழல கினறவோ மூடச
சிந்தை யின்றெனி னுமபழ வாசனை சிறிது
வநது வநதுபோம விடுபட்ட வூசலின வடமபோல். 59

மாலை கண்டர வாமென மயங்கிப்பின் வாங்கும்
சீல மாயொரு தீஙகுறிற றிகைததுளந திருமபிப்
போலி வாழ்க்கையிற் புகவரு மாயினும் புகழோய்
மேலை நாணுடுத தீர்வையை நினைததுடன் மீளும. 60

நேர்ந்த தாற்பல சமயங்க ளிருவிசா ரத்தைச்
சார்ந்தி டற்குளஞ சாய்நதிடி லெத்தனை தவறும்
ஆர்ந்த நிந்தையு மாமொரு முறையரு வருத்துத்
திருநத பின்னதை விழைவது வோநர ஜென்மம். 61

சம்பாஷணைப் படலம்.

அநித்தம் பாவசந் தோடங்க ளனைத்தும தன்றித்
துனிததி றஞ்சதோ தயந்தரு மென்றருட் டுணையால்
நுனிதது ணர்ந்துபே ரினபலோ கததையே நுதலித
தனிதது நூல்வழி வரவொருப் பட்டனன் றக்கோய்.

இனைய யாவுமற் றொருபக்ஷ மெம்பிரா னன்புந்
தனையன் றண்ணளி யுமபுனி தாவியின றயையும்
நினையுங காலிநத நீணிலத துறவினை நினைகரும
வினைய மென்னவா மீதென்றன் முக்கிய விநயம.

என்று வேதியன் றன்னுளத் தியற்கையை யியம்பத்
துன்றி ருங்குழற் சுமதியென் றுரைபெறுந தோகை
நன்று நின்கரு விழியென நயநதவை சிலவீங்
கொன்றி வந்தவோ வுன்னொடு முரையென வுரைப்பான்.

பச்சைப் பூகநின் றெழுகுலக் குயின்மொழிப் பாவாய்
கொசசைசப பாமரக குடிமையிற பழகிய கொடிய
இசசைப் பாடுகள சிறசில வெனனொடு மிசைநதே
அசசப பாடுக டருவன யாணடுமென னகததுள்.

விதிவி லக்கிகர் துஞற்றுதல் விருபபமின் றேனும
விதிவி லககிகர துஞற்றுவ லோரொரு வேளை
விதிவி லககிகர் றிடுவன்யா னாயினும விதிதத
விதிவி லககெலா நனறென விருபபுடன ரமிப்பேன்.

என்ற மாத்திரத் தையவுன் னியற்சுபா வேச்சை
துன்று நனமனோ தத்துவ விரோதமாய்த துளங்கி
நின்ற தென்னிலவ் விசசையை நிலவுறு தடககி
வென்றி யெவவகை விளைததனை விளமபுதி யெனலும்.

தாக்கி டப்படுஞ சிற்சில வேளையிற் றமியேன்
தீக்கு ணங்களவ் வமைதியை மயலறத தெருண்டு
நோக்கி லோபதி னாயிரங் கோடிபொன் னொடியில்
ஆக்கல் போலுமெய்ம மகிழ்சசியுண் டாமகத தணங்கே.

சுபாவ விச்சையைக் கெடுத்துவே ரெடுத்தறத துடைக்கும
உபாய மைம்பொறி வாய்வழி புலனுறு தொருஙகே
கபாட பந்தனஞ் செய்வதென் பாரது கருதில்
அபாவம் வாய்ப்பழக் கன்றியோர் பயனிலை யம்ம.

குருதி காட்டிய சிலுவையை நினைப்பதுங் கோதில்
சுருதி நூலையுய்த் துணர்வதுந் துகிலையுன் னுவதும்
வருதி றத்தமா மகிமையை மதிப்பதுஞ் சுபாவந்
தருது ரிச்சையைக் களையுமெய்ச் சாதன சதுஷ்கம்.

தீய சிந்தையைச் செகுப்பதுஞ் செம்மையிற் றிறம்பா
மாய மற்றநற் கிரியையை வளர்ப்பது மயங்கி
மேய சோதனைக் கெதிருற விறலதரு வதுமெற்
கேய வத்தகு சாதன சதுஷ்கமே யென்றான்.

ஆரி யன்சொலக் கேட்டலு மாரண விவேகி
சீரி தாமெனச் சிந்தையுள் வியந்துநீ சியோன்
மேரு மாமலை யாத்திரை விளைந்ததென் விருப்பங்
கூரி யோயெது குறித்துள கூறுதி யென்றாள்.

இலகு வாண்மதி முகத்தினா யென்னுயிர்த் தோழர்
உலகெ லாமுயக் கொண்டவர் வினைச்சுமை யொழித்தோர்
அலகி லாமகி மைப்பிர தாபமோ டாங்கு
குலவி வீற்றிருத் தலைக்கண்டு களிப்பதோர் குறிப்பால். 7

இம்மை யேயெனை யீடழித் திடுபல விடுக்கண்
வெம்மை மிக்கபல் வேதனை விடயங்க ளெதுவும்
அம்மை யிற்புகா தழிமா ணுமுமிலை யாங்கு
செம்மை சோமதி மற்றிதோர் சிந்தனை தெரிநீ.

பிணங்கு றாமனப் பெருந்தகை யவரொடும் பிரியா
திணங்கி வாழ்வது மெம்பிரா னடிசிரத் தேந்திக்
குணங்க ளைப்புகழ்ந் தேத்தியின் னிசையொலி கூட்டி
வணங்கி நிற்பது மெனக்குள மற்றொரு வாஞ்சை.

இத்த கைப்படு திடவிசு வாசத்தை யெனக்குள்
உய்த்திம மட்டுமா தரித்துநின் றுறுதுணை யாகி
எத்தி றத்தினும் பாதுகாத் தளிப்பதெம் மிறைவன்
வித்த கப்புனி தாவியின் செயலென விண்டான்.

சீர்மை யுற்றமெய்க் கிறிஸ்தவன் றிடவிசு வாச
நீர்மை யுற்றறிந் தாமிது நிண்ணய மென்னாக்
கூர்மை யுற்றநல் விவேகியுட் குதுகலித் திருப்ப
நேர்மை யுற்றசி நேகிமற் றின்னன நிகழ்த்தும்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

ஐய மின்றற வோயுனக் காத்தும வாழ்வு
கைய தாயதெம் மாண்டகை கருணையி னழைப்பும்
வைய ரக்ஷகன் மலரடி யாட்கொண்ட மாண்புந
துய்ய வாவிநல் காரருட் பெற்றியுந் துணியில்.

மண்பி சைந்தருந் தாரஞர் மலிநதபோ தத்துங்
கண்பி சைநதழு சேய்க்குளங் கசியுமோ தாயின்
பண்பி சைநதநம் பரமபரன் பத்தபா லனததை
நண்பி சைநதினி தாற்றுமா றறிநதன நலலோய்.

அரிய மிதநிர விங்கிது நிற்கநின் னன்புக்
குரிய காதலி மககண்மற் றுளாகொலோ வுளசேற்
பிரிய விட்டுனைப் பிரிநதவண் டரிப்பதென் பிரமை
தெரிய விள்ளுதி யென்றனள் சிநேகியாந தெரிவை.

வினவு வாசகங் கேட்டலும் விம்மிநெட் டுயிர்த்துக்
கனவு போன்றதெங் காமிய வாழ்வெனக கருதி
வனவி ழித்துணை நீர்முகத முகுத்திட மறைதேர்
பனவ னுளளுடைந் தருகிமற் றிவ்வுரை பகாவான்.

குணங்கு லாவிய குயிற்குரற் கோமள வல்லி
மணங்கு லாவிய மனைவியோ டீரிரு மைநதர்
நிணங்கு லாமுடற் குயிரென வெனக்குளர் நிகழ்த்தில்
கணங்கு லாவிய கிளைஞரும் பலருண்டு கண்டாய்.

புலைநி ரம்பிய நிருவிசா ரத்தொடு புணாந்த
அலைநி ரமபிய கடற்புவி முழுவது மவிகரும்
உலைநி ரமபிய கனலின்வா னுகுதழ லென்னுக்
கலைநி ரம்பிய கட்டுனை தெரிததனென் கவன்று.

உலக வாழ்க்கையை யுறவினை யூர்ப்பழக் கத்தை
அலகை மார்க்கததை யழல்விட வரவென வஞ்சி
விலகி யென்னொடுந திருமியிம மெய்வழி பிடிததற்
கிலகு நன்மதி படைத்தில ளென்மனைக் கிழத்தி.

மறுவி லாமதி முகத்தினாய் மைந்தரோர் நால்வர்
சிறுவர் சொன்மதி தெருண்டிடா நன்மையிற் றிறம்பி
உறுவ தாயசிற் றின்பவுல் லாசமே யுவப்பர்
நறுவி •தெள்ளிவெங் கடுத்தழை நயக்குமாப் போலும். •

பொறுமைத் தெய்வவேந் தாணையைப் பேணலர் புகுதும்
மறுமைச் சிந்தையோ சற்றில ரிகத்துறு வாணாள்
குறுமைத் தெனபதுங் கொள்ளலர் குவலய வாழ்வின்
சிறுமைய போகமவேட் டுழல்வரெம மூர்வரு சிதடர்.

பாபத் தைப்பர னீதியைப் பகர்நடுத் தீர்ப்பின்
ஆபத் தைக்குறித் தறிவுறுத் தாவிநல லருளாந
தீபத் தைககெடுத திருடபடு தீவினை யீடடிச
சாபத் தைபபெறச சதோதய முயலவரச சழக்கர்.

தெள்ளி தென்மனை மக்களைத் தெருட்டிய செஞ்சொல்
உள்ளி லஙகணத துக்கநீம பாலினை யொதத
வள்ளி யோயெமாக் குரைததசொல் வல்லுளி மதியா
தெள்ளி யிட்டநித திலததையொத துளதுகா ணிசைககில்.

சொற்ற தோர்நதிலர் வடித்தகண் ணீரொடு சும்மை
உற்ற டைநதமெய் வருததமும விடுததநெட டுயிரப்புஞ்
சற்று நோக்கல ரிகழ்ந்தன ராதலிற றமியேன்
முற்று நீத்துவந திவவழி பிடிததனன் முதியோய்.

கறுத்த சிந்தையர் மடமையாற் கனன்றுவர்த் தெள்ளி
வெறுத்தெ னைபபுறக் கணிததன ராயினும விமலன்
ஒறுததி டாதவாக் குண்மையைத தெரிததறி வுறுத்திப
பொறுத்தி ரக்ஷணை நல்கமன் றுடுவல புகழோய்.

ஆக்கு தீவினை யருவருத் தஞசுமென் மனமும்
வாககுஞ் செய்கையு மாறுகொண டனமனை மக்கள்
போககி னுககெனை யாதலிற் பொருநதல ராகி
நீககு மாறொருப பட்டனா நிகழ்நததீ தென்றான்.

கனித னீர்மையன் வாய்மையிற் கனன்மெழு கென்ன
வனிதை யுள்ளநெக் குருகினண் மறைமொழி யாய
புனித வித்தவன் புநதிநன் புலததிடைப் பொருநதி
இனிதி னுய்த்தவான போகததை வியநதன ளியமபும்.

பன்னு வேதபா ராயண பாணொரு மைந்தன்
என்னி மிததமே தினியுமைப் பகைததிடு மேனும்
பின்னி டாதுசான் றுகுதிர் பேதநீ ரென்னாச்
சொன்ன வாசக முண்டதற் குண்டுகொல் சோர்வு.

சம்பாஷணைப் படலம்.

அன்று வேதநன் னூனெறி கடைப்பிடித் தாபேல்
மன்று ளேபுரி நற்கரு மத்தினால் மனது
கன்றி வெஞ்சினங் கதுவியங் கவன்றனைக் காயின்
கொன்று தீர்த்தன னிதுவன்றோ குவலயக் கொள்கை.

திகழு நூன்மதிச் செவ்வியோய் செவ்விய ரென்னப்
புகழு வாரகன்று நந்தமைப் புறக்கணித தெளளி
இகழு வாரக்குநன் றியற்றலே நங்கட னென்றும
அகழு வாரகுநன் றுற்றுமாற் றாரணி யைய.

தாயைத் தந்தையைத தாரத்தைத் தன்றுணைத் தமரைச்
சேயைச செல்வததை வெறுததுயா ஜீவனை விரும்பி
மாயைக் கீட்டழி யாதுநல் வழிபபடு மாண்பே
பேயைத தாக்கிய பெருந்தகைக் காட்படும் பெற்றி.

காவ லன்பெருங் கருணையிற் கரையில்பே ரின்ப
ஜீவ நன்மையைத தெரிநதனை மறறிநிற் சீரி
தாவ தென்கொலோ வினனுமவ் வாண்டகை யருளால்
வீவி லானநத பதவியும் பெறுகுவை மேலோய்.

தேசு மலகிய சிற்குணு லயதிரி யேகர்
ஆசி மலருக வனவர தழுமுனக் கென்னுப்
பேசி யனபினுற் பிறஙகுமெய்ப் பததியை நோக்கி
ஆசி லாமனத தணஙகனு ளஞ்சலித துரைபபாள்.

வேறு

அருநத வததெழில் பெற்றமெய் யாரணி
திருநத வாரியன் செபபிய தோாநதமைம
பொருநது மனபனாக காக்கினற புண்ணியப்
பெருநத கையருட் பெற்றியைக் கண்டனம.

அன்னை யுண்டுநின் னேரம முதுணற்
கினனு மாவிக்கி னியசம் பாஷணை
பன்னு துங்கிறிஸ் தன்புப பூத்தவா
றுனனு துஙகருத தென்னென வோதினுள்.

இதுசி ரேகியி யம்பலு மேந்திழை
மதிம டந்தையென் வாஞ்சையு மீதென்றாள்
புதுவி ருநதின லும்மகிழ் பூததுடன்
அதிந லமடி யேற்கம்மன் மீரெனு.

ஒன்று வேண்டுவ னுன்னத கோமகன்
மன்றி ரக்ஷைமு டித்தவ ரம்பினில்
அன்ற டைந்தவ ரும்பெரும் பாட்டினை
இன்றி சைக்கமன் றுடுகின் றேனென்றான்.

பத்தி யென்னும்ப வித்திளை பாங்குளார்
சித்த மும்மவா செப்பிய சீர்மையும்
உய்த்து ணர்ந்துள்ளு வப்பொடு மொள்ளிய
விதத கக்கனி வாய்மலர் விண்டனள்.

எம்மு யிர்த்துணை யீரிறை வன்றொரு
செமமல் மேயசி லுவையின் பாடுகள
மம்மர் நீங்கிய வானவாக் காயினும்
அம்ம சொல்லிய ளவிடற் காவதோ.

தரையில் யாவரும் பாவிகள் தண்டனை
நிரைய நித்திய மாகடு நின்றவர்
ஒருவ ரேயொருங் குததரித தார்சிறு
வரையில் யாவரா ரோவைவ குப்பரே.

பாரை வானப்ப ரப்பைப்ப ரவையை
வீரை வாலுகத தையள விட்டிடுஞ்
சீர ராயினும் ஜெசுதத ரித்தவக்
கோர வாதைகு ணிததிடற பாலரோ.

வாக்கொன் றிற்குளிவ் வையம டக்கிய
கோக்கு மாரனல லால்விக்கு வலயர்
தீக்க நின்றசி னக்கொடுந தீத்திரள
ஆக்கை மீதுத்த ரிக்கவல் லாரெவர்.

பாழி யம்புவி யுய்யப்ப ரன்சுதன்
வாழி மேனிவ தைபபுண்ட நீமையை
ஊழி யூழிநி னைததழு தொண்கணீர்
ஆழி யாகவு குபபினு மாற்றுமோ.

வையம் விண்டிடும் வான்கதிர் மாய்ந்திடுஞ்
சைய முந்தக ரும்தலை சாய்ந்தெனில்
ஐயன் மேயவ வஸ்தையை யாய்ந்துரை
செய்ய யாரொரு சின்மதி யோதாம்.

நாய கன்புனி தாத்துமம் நைந்ததும்
மீயி ரத்தவெ யர்த்துளி வீழ்த்ததும
ஏய தின்னண மென்றெடுத் தோதவாய்
ஆயி ரம்மிலே யாயுவு மற்பமால்.

பெருகு மன்பிற்பி ணித்தவப் பெற்றியை
உருகு முள்ளத்திர் யானுனை செய்வதற்
கருகி யல்லென்மற் றுயினு மாவியின்
திருவ ருட்கொட றிநதன செபபுகேன்.

என்று பன்னியி கபர சாதனம்
நன்று ணர்ந்தந லங்கிளர் பத்தியார்
துன்றி ருங்குணத் தோகைதன் சிந்தனை
ஒன்றி யீசன ருட்டுணை யுன்னுவாள்.

சம்பாஷணைப் படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

(ஸ்தோத்திரம்.)

அகில லோகமப டைத்தளித் தன்பினுற்
சகல மன்னுயி ருங்கதி சாரநதுய
மகவை நலகிய மாணபுறு தாதையாம்
பகவ னுக்கித யாஞ்சலி பண்ணுவாம.

வேறு.

உலகமகிழ்ந் திடேறப் பரலோக வாசிகளுக் குவகை யேற
அலகையுளந் திகிலேற வகண்டபரி பூரணனு ருண்மெய் வாக்(
விலகிலதாய் நிறைவேறத் துதியேற நரவுருவாய் விளங்கி யன்ப
சிலுவைமிசை யேறியமெய்ஞ் ஞானகு ரியனடியைச் சிநதை (
வாம்.

வேறு.

துனிதரு வினைமுனி தூய சிநதனை
கனிதர நன்னெறி கடைப்பி டிதநிட
இனிதுவர் தடியவ ரிதயத் தென்றும்வாழ்
புனிதநல் லாவியைப் போற்று வாமரோ.

வேறு.

காவ னத்திலே நிசியிடைத் தனியிருந் துலகெலாங் கதிசே
ஜீவ னைகொடுத் திடவரு திறநினைந் திரத்தவேர்த் துளிசிந
ஆவி யிற்கொடுந் துயருழற் றையருக் கபயமிட் டதுமந்நா
தேவ மைந்தனார் சகித்தவே தனையுமென் சிந்தைவிட் டகலாதே

மூச முண்முடி முடித்திட முனிவுறு முகசரோ ருகப்போ
நேச மோடுபே துருமனங் கசந்தழ நோக்கிய நெடுங்கண்ணு
தேசு குன்றிவெங் குருதிநீர் பொழிதரு செய்யமே னியுமெ
ஏசு நாயகன் றிருவடித் துணையுமென் னிதயம்விட் டகலாதே

பாவி யென்றெனக் குணர்த்திய கருணையும் பாவநா சனைக்கா
ஏவி யென்னையங் கவாவயி னடத்திடு மிருந்திற மையுமெறக
ஓய்வி லாதுபி தாவைமன் றுடலி னுற்றெழு பெருமூச்சுந
தேவ ஆவியின் புனிதமாச் செயலுமென் சிந்தைவிட் டகலாதே

வேறு (திருவிருத்தம்)

மாக வேந்தற்கு மானத பூசனை
ஒகை யோடளித தொணபொன்வள் ளத்துறு
பாகு குத்தப ரிசெனப பததியாந
தோகை யின்னன சொலலுதன மேயினாள்.

கோட்ட மின்மனத தீரிளங கோமகன்
தீட்டு மானிடம யாவையுந தீசசிறை
மீட்டு மேக்குயர் வீட்டில கதநினைக
கூட்டு வானுறற வாதைகு றிகொளில.

மற்றை நாணமனு மக்களி ரகூணை
முறறு மென்றுமு னிவின்றி முற்படும
அறறை நாளிர விலலடி யாரொடும
உற்ற றுநதினா நலவிருந தோாமனே.

மருந்தெ னத்தகு மந்திர வற்புத
விருநத ருநதுமவ வேளையில விததகந
திருநது சிறசில திவ்விய போதனை
பொருநது மாறுபு கன்றனர் புண்ணியர்.

உந்து தண்ணளி யாலுல கத்திடைத்
தந்தை தன்னைவி டுததுந் தாமவரு
விநதை யுநதிரு வுள்ளமவி ழைந்திடும
அநத ரஙகம வனிகக ளிததது.

விதிவி லக்கின்சு டனைவி சும்புதோய்
மதிவி ளக்கிற்பொ ருத்திய மாட்சியுங்
கதிபு குத்துமெய் யன்பின்க னிதரூஉ
முதிரு மெய்விசு வாசத்தின் மொய்ம்பதும்.

கால முற்றுங்க டவுள்க ருத்தினுக்
கேலு நற்கரு மங்களி யற்றிய
சீல மும்பரி விற்றெரி யச்சொலி
மேலும் விள்ளுவா ஞானவி ரோசனன்.

சருவ வல்லதி ரித்துவ தற்பரத்
தொருவன் யாரொரு மூவரொன் றாயுள
நிருவி கற்பநி லையைவி சுவசித்
தொருவு கிற்கிலி ரேலெமக் குள்ளுளீர்.

தொள்ளை மாநில மெங்குந்து ருவிநீ
விள்ளு மின்சுவி சேஷத்தின் மெய்ம்மையைக்
கொள்ளு மாலுல கம்பகை கொள்ளினும்
வள்ள லாரருள் வாய்க்கும லங்கலீர்.

சொற்ற வென்னுரை யுட்கொடு தூநெறி
பற்றி மெய்ம்மைப கர்ந்திடு சான்றிராய்
நிற்றி ரென்னிலந் நின்மல வீடடைந்
துற்றெ னோடரு காசனத் தோங்குவீர்.

எண்ட ரும்பர லோகவி ராஜ்ஜியத்
துண்டு பற்பல தானமங் குற்றியான்
ஒண்ட லந்தெரிந் தும்பொருட் டன்பினீர்
கண்டு மீள்குவ னெஞ்சங்க லங்கன்மின்.

அழிவி லின்பவு லகத்தை யாக்குமெய்
வழியு மாசறு சத்திய மாண்பதும்
ஒழிவி னித்திய ஜீவனு முண்மையா
மொழியின் யானல தின்றிதை முன்னுமின்.

என்னில வேறல ரெந்தையு மெந்தையார்
தன்னில் வேறலன் யானுமித் தன்மையின்
மன்னு மென்னைம யலறக் காண்டலே
உன்ன தேசனைக் காண்டலென் றுன்னுமின்.

அடுத்துநான் கெடுபபனென் றறைந்த சூழ்வினை
முடிததிடுந தருணமீ தெனன முன்பணங்
கொடுததவப பதிதனைக் குறுகி னான்கொலுங்
கடுததுறு மனத்துயூ தாசென் களவனே. 36

துன்மதி போயபின் சூழ்ந்த தொண்டர்க்கு
நன்மதி சிறசில நவிறற நாயகன்
தனமனத் தெண்ணிமேற் றதுமபு மன்பினாற்
கனமனங கரைநதிடக கழறு வாரரோ. 37

மனுமக னாற்பிதா மகிமை யோஙகலால
நனிவிளைந தவனுககு மகிமை நலகுவார
இனியொரு சிறுபொழு திருப்ப னுமமுடன
கனிவொடும பின்னெனைக கருதித தேடுவீர. 38

மககளே யான்செலு மிடத்து வநதுநீர
புககிடக கூடிய தனறிப பொழுதிலே
மிக்கவன் புடையராய் விளங்கு வீரெனிற்
றககவென் சீடரென் றறியுந தாரணி. 39

ஆதலா லொருவரி லொருவ ரன்புகூர்ந்
தேதமில் குணததரா யிருமி னீணடுநும
மீதுநா னேசததை விளைதத வாறுபோல
ஏதொரு கற்பனை யியமபி னேனென. 40

மூண்டெழு துயரினான் முடுகிப் பேதுரு
ஆண்டவ வெங்குநீ ரணைகின் றீரென
வேண்டிட வினறலை மேவிச சில்பகல
மாண்டபின் பற்றுவை மனக்கொள் வாயென்றார். 41

ஏனுமைத் தொடர்ந்திடே னினறென் ஜீவனை
நானுமக் காகவே நல்கு வேனெனத்
தானுடைப் பலத்தையே சாரநது பேசலும்
வானவர் கோமகன மறுத்துங கூறுவார. 42

நின்னுடை ஜீவனை நீக்கு வாய்கொலோ
எனனுடை நிமித்தமா யிடங்கொ டாமல்யான்
துன்னிய பசாசினைத் துரந்தென் றந்தையை
உன்விசு வாசநன் றுரக்க வேண்டினேன. 43

உரப்படும் பின்னர்நீ யுன்ச கோதரர்
திரப்படு மாறுநிந தனைசெய் வாயென
நிரப்பினர் பேதுரு நிலைக்கப் பூமிசைப்
புரப்பது கருதிவந தணைநத புண்ணியா. 44

கேட்டவன் றன்பலக் கேடு ணர்ந்திடான்
மீட்டுமும முடன்சிறை மேவு வேனறலை
நீட்டுவன் சாவிலு மெனததன் னேசதனைதக
காட்டினன் வருவது கருது வாரெவா. 45

ஆவது கருதிய வமலன் பேதுரு
சேவலின் றிரவிலே தெருளக கூவுமுன
மூவிசை யெனைமறு தலிபபை முறறுநீ
மேவுறு மெய்ம்மையை விளமபி னேனென்றா. 46

இன்னண நிகழ்வுழி யிருநத சீடருந
தன்னிக ராயதற் பரனுந தமமுனம
மன்னுபஸ் காவெனு மறியைத துய்த்துமே
முன்னிய மப்படி முடித்திட் டாரரோ. 47

வேறு

பொங்குபர மானந்த நமக்கருள வநதமனுப் புதல்வர் தாமே
செங்கரததா லப்பமெடுத் ததைப்பிட்டுத தோததிரித்துச் சீடாக்
[இந்தீ
துங்களுக்காய் மாணத்துக கொப்புவிக்கு மெனதுடலீ தென்னை யுன்
[னித்
தங்கிடுநீ ரிந்தவகை யியற்றியெனக் கருணையொடு சாற்றிப் பின்
[னும். 48

இனிமைதரு பழரசபாத் திரமேந்தி ஸ்துதிசெலுத்தி யிதிலே நீங்கள்
அனைவீரும பருகுமின்மற் றிதுபுதிய வுடம்படிக்கைக் கமையச நிந
[தும்
எனதிரத்தம் பாவமன்னிப் பிதனுலே யுண்டாகு மினியிப் பானந
தனைறுகரே னென்பரம தந்தையிராஜ ஜியந்தனினீா சாரு மட்டும. 49

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்தன் புருவாக வெழுந்தருளி யேசு நாதர்
ஒன்றியதம் மடியரொடும் பாவிகளுக் காயிரங்கி யொருபே றுன
தன்றிருமைந தனைக்கொடுத்திவ் வளவாக வுலகிலன்பு சாாநத தேவை
நன்றுநினைத் தேத்தியொரு தோத்திரகீ தமுமிசையாய் நவிற்றி
[னால். 50

பாசமய விருளகலச் சுவிசேஷ விரிகிரணம் பரப்பி நின்ற
இரவியெனுந திருசசபையி னிலையாக வழங்கிவரு மிரண்டு ஞான
வாமிகுசாக கிரமெநதின் முன்னதுஞா னஸ்நானம மற்றென் றிநதப்
பரமவிருந தாநமது பரமகுரு வேயிவையேற் படுததி னாரே. 51

முந்துறஞா னஸ்நான மடைவாதிருச் சபைபுகுவோர் முறையி
[னின்று
பநதமணு காதபரா பரன்மதலை யெமமுடைய பாவந தாங்கிச
சிநதினாசெங் குருதியுயிா விடுத்தனரென் றுளநினைந்து சிநதை
[யன்பால
நைநதுருகி விசுவாசத தானறிநிற்பா நற்கருணை நயந்துட் கொள
[ளில. 52

வேறு (பிராாததனை)

ஒலிகட லுலக மெலலா முயாபா கதியிற சேர
மலிதரு கருணை யாலே மானிட வுருவந தாங்கி
மெலியராய் வநத மேசி யாாிவை விளமபிப பின்னா
நலிவுறு மடியாக காகச செபததிலே நாட்டம வைததாா. 53

வேறு.

ஆதிமத யாநத ரகிதநிஷ் களஙக
வநாதியை யருடபெருங கடலை
ஓதுதற் கரிய மூலததை துவததை
யொப்பற வுயாபரஞ் சுடரை
வேதநா யகனைத தமினிரு விகற்பாய்
விளங்கிய விபுதாதம பிரானைக
காதன்மீ தூரச சிநதையு னினைநது
முதுமறை கனிநதவாய் திறநதாா. 54

தநதையே நோம வநதது நீறுந
தனையனுக களிததவ ரெவருமை
உய்நதிட நிதய ஜீவனை நல்கு
முரிமையை யருளினீ ருமையும்
மைநதனு மெனையு மறிநதுகொள வதுவே
மாசறு நிததிய ஜீவன்
எநதையே முன்ன முமிலெனக் கிருநத
மகிமையை யீநதிட வேண்டும. 55

எனக்குள யாவு முமக்குமற் றுமக்குள்
ளனவெனக் காதலி னிவாதாம
எனக்குநீ ரளித்தோ ராயினு முமக்கே
யுரியவ ரிவரையிவ் வுலகிற்

றனிக்கவிட் டுமேபோல வருகின்றேன் பரம
    தந்தையே யீங்கிவர் னமைபோல்
இனிக்கலந் திருக்கத் திருவருட் டுணைநீ
    ரீந்திடப் பழிச்சுகின் றேனே. 56

சொற்றமெய் வசனம் பிழையுறு வண்ணந்
    துன்மதி படைத்துளா னறிவி
மற்றிவர் தம்முள் ளொருவரு மிதய
    மருண்டுகே டடைந்திடா ராக
இற்றைஞான் றளவு முமதுநா மத்திற்
    காத்தனன் யானபிரி தருணம்
உற்றதா லெனினி லிவர்மனத் துவகை
    யுதித்திட விவற்றையீண் டுரைத்தேன். 57

நலனுறு முமது திவ்விய வசன
    மிவர்க்கியா னலகலி னெனைப்போல
உலகிய விகந்து நீத்தன ரதனு
    லுவரிநீர்க் கடல்புடை சூழும்
நிலவிய லுடையார் மிகப்பகைக்க கின்றூர்
    நெருங்குபொல் லாங்கினின் றென்றும்
விலகிமெய் நெறியில் வழுவுறு திவராகக்
    காத்தருண் மிகத்தர வேண்டும். 58

முன்னமிவ் வுலகி லென்னைநீ விடுத்த
    முறைமைபோல் யானுமீங் கிவரை
இந்நிலத் தனுப்பு கின்றன னதனு
    லிவர்க்கும தரியமெய்ப் பொருள்கள்
மன்னுதெய் வீக முறும்பர மாத்த
    வசனத்தாற் பரிசுத்தம் வழங்க
வன்னையே யுமக்குச் சமர்ப்பணஞ் செய்தே
    னிரங்கியாண் டருளுக வெந்தாய். 59

பேதமற் றொன்றாய் நாமிருந் ததைப்போற்
    பேசுமித் தொண்டர்வாய் மொழியாற்
பூதல மாந்த ரென்னைநீ விடுத்த
    புதுமையைப் புகரற வுணர்ந்து
போதமுற் றென்னின் மெய்விசு வாசம்
    பொருந்திநம் முட்கலந் திருக்கத்
தாதையே யுமது கிருபையீந் திடற்காய்த்
    தமியன்மன் றாடுகின் றேனே. 60

அகிலலோ கங்க ளமைக்குமுன் னென்னி
லன்புகூர்ந் தையநீ ரளித்த
மகிமையை நீரொற் குதவிய விவர்கண்
மயக்கறக் கண்டுகண் களிப்புற்
றகமகிழ் வெய்தற் கியானினி திருக்கு
மத்தலத் தென்னொடு மமர்ந்து
தகவுட னிருக்க வேண்டுமிவ் வருத்தி
தரித்திருக் கின்றதென் னுளத்தே. 61

வையக மறியா தும்மையா னறிவன
மற்றிவா தாமுமீங் கென்னை
ஐயநீர் வரவிட் டதையுநன் கறிந்தா
ராதலி னரியவும் மனபு
மெய்யுற வென்னில் விளங்குதல் போல
விவருளும் விளங்குக வென்று
தெய்வமாக குமரன் வெளிப்படை யாக
ஜெபித்தனா சிந்தனை யுருகி. 6

வேறு.

தாதை யார்திருமு னமப ணிந்துசுத னின்ன வாறுபல தண்ணறு
போத விழ்ந்துமது வார்ந்தெ னப்புனித வாய்தி றந்தினிய புத்துரை
ஓதி மானிடவு யிர்க்க ணங்கடிரி யேக நாதனையு ளத்துனி
ஆத ரத்தொடுஜெ பிக்கு மாறிதனை மாதி ரிக்கருள்செய் தாரரோ. 6

துருவ மீனின்வழி துருவி நண்ணுவர்தி ரைக்க டற்றுறைம ரக்கல
தருவி னைஞருண் மூதந்தி சிந்தனையை யமுத வாக்கையவர் செய
[யு
கருதி நீக்கமற முன்னர் வைத்துவில காது நன்னெறிக டைப்பிடித்
துரிமை சேர்பரம பதம டைந்துநனி யுய்வ ருத்தமகி றிஸ்தவர். 6

தணிந்தி டாதுபரி சுத்த வாவியன றங்கு பத்தர்கள்ச தோதயம்
பணிந்தி டும்பிதய கார்மு கத்தைநனி பற்றி யன்புநெடு நாணியு
அணிந்த ருளுசெபமொ ழிக்க ணைக்குநம தாண்டை செங்குருதி ம
[ட்டியு
டணிந்து பக்திவிசு வாச மாம்பெரிய தோட்ப லங்கொடுதொ டுத்து
[மே. 6

கெட்டு யிர்ப்புவிசை மூட்டி யுன்னதநி லத்து லாவுபரி சுத்தரு
சிட்ட ருந்தொழுபி ராணி ருஞ்செவிதொ ளைத்த ருட்டிருவு ளக்கட
திட்ட துமபிநிறை கருணை மாநறவு குக்க வெய்துமகி ழோங்கவ
மட்ட ருந்தியன வாத யின்பமெனு மாண்க ளிப்பிணிடை வைகு
[வார. 6

அழிம்ப னேவுகன லஸ்தி ரங்களைய கற்று கேடகமெவ் வுலகமுந்
தொழுமப ராபரன்வி ருமபு கின்றபலி துய்ய ஜீவநதி நீதருஞ்
செழுங்கு டம்பரம நாய கனறிருமு னஞ்செல் தூதுசெய்ப வங்களால்
அழுங்கு கின்றவித யத்துணின றெழுநல் லாவி தந்தஜெப மாமரோ. 67

ஆன்ம ரக்ஷதனை நீவி ழைந்தனைகொல கேள்பி தாவொடரு ளாளரிம்
மானு வேலையு மறிதி யென்றுநசி யாத ஜீவநிலை மருவுவாய்
ஞான தேசிகன வின்ற வாய்மையிஃ தனறி வேறுவழி நாடுதல்
கான லமபுனலெ னத்து ணிந்தடவி யோடி யெய்ப்பதுக டுக்குமால. 68

முத்தி வீடுபெற நித்த மானவொரு முத்த னைப்பாவு முத்தம
பத்தி யொன்றமையு மெனப ரண்ணலபரி சுத்த நீதியது பானமையை
உய்த்து ணர்ந்தறிவு ருத மாந்தரிஃ தெனனை யாழிநடு வுற்றுழன்
றெய்த்த வந்தகன டுத்த நறபுணைவி டுத்தி ருங்கரையி றுப்பனே. 69

நாச மேதருபொ லாத பாதக யந்தி யற்றியப சாரன்யான்
ஈச னுபவந ராத்து மங்களையெ ரிக்கு மங்கியினி யெனசெய்கேன்
ஏசு வேயெனது பாவ நாசருபி ரிந்த வள்ளலிவ ரென்றறிந்
தாசை யோடுவிசு வாசி யானரா காக்கி னிப்புழுவ யினறிடும். 70

எவன்ற னைக்கொடிய பாவி யென்றுளமி கக்க சந்துதுய ரெய்துவான்
எவன்ற னக்குவரு தேவ கோபவழ லஞ்சி யோடவகை யெண்ணு
[வான்
எவன்ற னக்கழிவி லாத முத்திநல மெய்து மிச்சையதி யைந்துளான்
அவனகி றிஸ்துவிலமெய யனபு கூர்ந்துவிசு வாசம வைத்திடில டுக்
[குமே. 71

நாயி னுங்கடைய பாவி யேனையெரி நரக வாயிலுந டுக்குறும [ருள்
பேய்கொ டுங்கையிலு நின்றி முத்தழிவில பேற ளித்தபெரு மான
தாயி னுஞ்சதம டங்கு நேயமுறு தற்ப ரன்சரணம னறியென்
வாய்ம றந்துதுதி யாது சென்னியும வணங்கி டாதிருதி வரினுமே. 72

வேறு (ஒலிவமலை)

மன்ப தைக்கொரு மருந்துமாய் மருந்தென வருந்தும
அன்ப ருக்கழி யாதபே ரின்பமு மாகி
என்பு ருக்கிடுங் கருணையா னேகநா யகனா
முன்பி ரார்த்தனை செய்தபி னிகழ்ந்ததை மொழிவாம். 73

கத்து ருத்துவக் கடவுளின கற்பனை கடந்து
சத்து ருத்துவ மாகிய தாரணி யோர்க்கு
மித்து ருத்துவம் பூண்டுள மேசியா தமது
மத்தி யத்தொழி லால்வருந் துயரெலா மதித்தே. . 74

புனித நீதியும் பரமகா ருணியமும் பூத்த
முனைவ னின்னருள் வேண்டுவான் முழுதுணா் ரகத்தில்
நினைவு கொண்டொளி வாசலச் சாரலி னின்ற
புனைம லாத்தடஞ் சோலையை நோக்கினர் போனார். 75

ஊசி நூலென வுடனிழ லெனப்பிரி வின்றி
ஆசை யோடுபின் றொடர்ந்திடு மடியரோ டமுத
வாச கம்பல பேசியிம் மானுவேல் மலினக்
காசு றும்புனற் கீதரோ னாற்றையுங் கடந்தார். 76

மும்மை யாயவோர் முதலுக்கு நடுநின்ற மூர்த்தி
செம்மை சேருளங் கவன்றிடத் திருவுரு வடைந்த
வெம்மை யைச்சிறி தாற்றுவ லெனவினைந் தெழல்போல்
விம்மு தண்சுடர் வீசிமே லெழுந்தவெண் டிங்கள். 77

எண்ண ருங்குணத் தெம்பிரான் மனுவுரு வெடுத்திம்
மண்ணு ளோர்வினை தொலைத்தல்போன் மையிரு டொலைத்து
விண்ணி னோங்கிய வெண்மதி வியன்கதிர் கூட்டும்
புண்ணி யம்மெனத் தண்ணிலாத் தாரைகள் பொழிந்த. 78

இரவி பாலொளி பெற்றிரு நிலமிசை யெங்கும்
விரிநி லாக்கதிர் வீசிய மதியமெய்ஞ் ஞானம்
பரம சூரியன் பாலடைந் துலகெலாம் பரப்புங்
குரவ ராமெனத் திகழ்ந்தது விசும்பிடைக் குலவி. 79

படைத்து நித்தமும் பாலனம் புரிகின்ற பரமன்
எடுத்த கோலமும் படுந்துய ரமுநினைந் தெறிநீர்
உடுத்த வையகத் துறுபொரு ளனைத்துமுள் ளுடைந்து
சடைத்து மேல்வெளுத் தெனநிலாத் தயங்கின வெங்கும். 80

ஆற்று நீரெலாம் பாலென லாயதவ் வாற்றை
ஏற்ற வாரிதி நீரெலாம் படிகமொத் தியைந்த
ஊற்ற மிக்குயர் கிரியெலாம் வைரமே யொத்த
தோற்றி ருங்கலை நிரம்பிய மதிச்சுடர் தோய்ந்தே. 81

வேதம் வேதியர் விட்புலத் தவர்விழைந் தேத்தும்
நாதன் சேவடி நடுக்குறு கல்லதர் நடத்தல்
தீது றும்பவ வினையெலாந் தேய்க்கவும் ஜெகத்தை
ஆதி நல்லற நிலையினி னிறுத்தவு மன்றே. 82

எய்தூர் துன்பத்தைப் பெருமையைச் சிறுமையை யெண்ணாத்
துய்ய வனபிணைப் பிறர்துயர் மேற்கொண்டு தோன்றித்
தெய்வ மாணடி சிவப்புறக் கானிடைச் சேறும்
ஐயன் பாலன்றி நமர்ங்கள் யாரிடத் தறிவீர். 83

இல்லை யில்லையோ ரிளக்கமும் பாவத்தா லிறுகி
வல்லு ருக்கினும் வைரத்தும் வலுத்தவென் னெஞ்சக்
கல்ல ரக்கிய திருப்பதங் கான்வழிப் பட்ட
புல்லி தாம்பாற் கொல்குமென் றெங்ஙனம் புகல்கேன். 84

வேறு.

மண்டலம் புரிபவனு சுமந்த மாட்சியால்
அண்டர்நா யகனுளத் தாதது யத்துயர்
கொண்டுபோ டுகளப்படக் குறித்துச் செல்லுமத்
தண்டகா ரணியத்தின் றன்மை யுன்னுவாம். 85

இருளெலாங் கதிரவற் கீட ழிந்துபோய்
ஒருவழித் தொகக்குறைந் தென்ன வோங்கிய
தருநிழல் கதுவிய தண்ணந் தாதுகு
விரிமலர்ப் பரிமளம் வீசுங் காவனம். 86

தண்ணறுந் தடங்களாற் றடத்து லாங்கொழு
வண்ணவான் மீன்களான மலர்ந்த கொம்பரால்
விண்ணுற நிவந்தெழு வியன்பொ தும்பராற்
கண்ணிணை களிப்புறுங் கடிகொள் காவனம். 87

விரும்புநற் குழலியா ழிசையும் வீழ்வுறச்
சுரும்பின முரலுமின் னிசையுந் துன்னரும்
மாம்பயில் புட்குலம் வழங்கு மோசையும்
நிரம்பலாற் செவிக்கின்ப நிறைக்கும் பூம்பொழில். 88

குளிர்தடந் தோய்ந்தலர் குலவு வாசனை
அளவிநன் னிழற்படிந் தசையுந் தென்றலால்
இளமரக் காவினின் றெறியுஞ் சாரலாற்
புளகுற மெய்விடாய் தணிக்கும் பூம்பொழில். 89

தெளிபுனற் றரங்கமுஞ் செறிந்த மேகமும்
வளர்தருக் குலங்களும் வசந்த வாடையும்
உளைபரி யாதியா யுவந்திச் சோலைவாய்க்
குளிர சிருத்தலாற் கோடை நாடலர். 90

தினகரன் கதிரொளி சேர்கி லாமையாற்
கனவிரு ணிறைந்தவிக் காமர் சோலைதான்
புனிதநல லாவியின் கதிரபு குந்திடா
மனமென லாயபொய் மதமும போன்றது. 9

உள்ளன வறியவர்க் குவநது நல்குமவ்
வள்ளலுக் கிருநிதி வளஞ்சு ரததலபோற்
றெள்ளுநீங களிமுத லாய செமபொருள்
கொளளினும் வண்பயன குனறி டாதது. 92

வண்டுகண் மலர்குடைந் தினிய மாநற
வுண்டிசை முரன்றுதா லாட்ட வொண்பொழிற்
றண்டலை சினைககர மசைதது தாஙகுறக
கொண்டலங குழவிவந துறஙகுங் கொள்கைத்த. 93

ஓடையுங் கோடையு மோடுங் கான்மலா
வாடையும் வாடையு மலியும புட்பரி
பாடையும் பாடையும் மயங்கும பைம்புயல்
ஆடையும் மேடையு மணியுந தாருவே. 94

பணிமகன் மழைமுழ வொலிக்கப் பாட்டளி
இனியதே னமுதமுண் டிசைககக் கறபக
நனைவிரி நறுநதொடை சூட்டி நலலெழில்
வனமடந தையைமணம புரிவன வைகலும். 95

அனவர தமுநதிரு மொழியை யன்பினால்
நினைவினி லுன்னியந நிலையி னிறபவா
நனிசெழித திடுதலபோ னறுநதெண் ணீர்க்கரைப்
பனிமலாத் தருககுலம பயனகொண் டோஙகுமே. 96

படருமுந் திரிகொழு கொம்பு பற்றியே
கெடலரு நறுஙகனி கிடைதத தோற்றமெய்த்
திடவிசு வாசமோ டையன சேவடி
அடைபவா நடையினை யடுததுக காட்டுமால். 97

சந்தத முடங்குதா டளைக்க ணூன்றிநின்
றந்தர நோக்கியே யலாககண் ணீரசொரி
கநதமல் விகையுளக் கசிவோ டண்ணருள்
வநதனை புரிபவர் செயலை மானுமால். 98

வே று. (ஆத்தும வேதனை.)

இனையன வளங்கொண் டோங்கி யிரும்புகழ் கிடந்த வந்தப்
புனைமரக் காவின் பாங்கர் பொலன்கெழு செதுசே மென்னும்
நனிசிறந் தொப்பி கந்த நறுமலர்ச் சோலை கண்ணுற்
றனகனு மன்பின் மிக்க வடியரு மாண்டு புக்கார். 99

சோலைவாய் விளைந்த பாவச் சுமைசுமந் ததனா லிந்தச்
சோலைவா யணைந்து தேவ சுதன்றம தாத்து மத்தில்
மூலகா ரணமாய் நிற்கு முழுமுதன் முனிவு தாங்கிச்
சாலநோ வடைந்து தீர்த்தல் தகுதியென் றடைந்தார் போலும். 100

காரிருண் மலிந்த வந்தக் கடிபொழிற் சுருங்கை தோறுந்
தாரகா பதியின் கற்றை தவழ்ந்தொளி தயங்க வாங்கே
ஆருட் டரும மூர்த்தி யடுத்தமை யண்ண லாவி
சீருறத் திகழு மன்பர் சிந்தையுட் சேறல் போலும். 101

செழுமலர்ச் சோலை யோங்கு சினைதொறு நிறையப் பூத்த
கொழுமுகை யவிழ்ந்து செந்தேன் குளிர்நறுந் துளிவார் காட்சி
அழகிய மணவா ளன்ற னகத்துவந் தடையு மான்மக
கழிதுயர்க் கிரங்கிச் சிந்துங் கண்ணினீர்த் தாரை போலும். 102

பொழிலுறு பறவை யாவும் புண்ணிய மூர்த்தி வந்து
கழிதுய ரடைவ ரென்று கருதின கொல்லோ கங்குல்
வழிவரு மியற்கை தானோ வாய்விடா தொழிந்த வண்பூந்
தழையெலாங் குழைந்து சாம்பித் தருக்களுஞ் சடைத்த மாதோ. 103

முத்தமி ழாதி பாடை முழுதுணர் கவிஞ ரேனும்
வித்தக னடைந்த வான்ம வேதனை யினைய வென்று
வித்தரித் துரைக்க வல்லா ரலரிம் மெய்ம்மை தேர்ந்தும்
பித்தரிற் பிதற்று கின்றேன் பேதைபே ராசை கொண்டே. 104

எங்கணா யகன்பூந் தோட்டத் திறுத்தபின் கருணை பூத்த
பங்கஜ விலோச னத்தாற் பாங்குறுஞ் சீட ரெண்மர்
தங்களை நோக்கி யான்போய்த் தனிஜெபம் புரிந்து மீள்வல்
இங்கிரு மென்னச் செவ்வா யிதழ்திறந் தியம்பி னன்னர். 105

கிரிமிசை முன்னர்த் தம்மைக் கேழ்கிளர் மகிமை யோடு
தரிசனஞ் செய்த மூன்று தாஸரை யுடன்கொண் டேகி
ஒருசிறை யுற்றுத் துன்ப முறுவதற் குரிய தான
நாசபா வத்திற் பாடு நயந்தனு பவிக்க லுற்றார். 106

வாக்கினுக் கதீத மான மகிமையை யிழந்துங் கன்னி
பாக்கிய வயிறறிற் காபபய பையுளே பழுங்க ணூற்றும்
ஆக்கமற் றேழை யாகி யலைந்துஞசற றவியா தோஙகி
மீககிளர் தேவ நீதி வெநதழல் குளிபப தானூா.

மட்டறு கருணைத தாதை மகத்துவ புனித நீதிப்
பட்டய மெழுமபி யாவி பதைககவூ டுருவிப போக
முட்டிய தேவ கோப முழுங்கனை மூடுகிப பொங்கிச்
சுட்டிடத தூய வுளளந் துடிதுடித் ததுதுண் ணெனறே.

தடித்திடு கரிய மேக சாலஙகள் ககன கோளத்
திடித்தெழுந் துகாநத காலத திரவியைப புதைததா லென்ன
மடிததிடு மகோர பாவ வாதனை யொருங்கு கூடிப
பிடித்திட நீதா திததன பேரொளி யிழுநத தமமா.

பாபத்தின் கூலி நித்ய பயங்கர மெனத்தே ராது
மாபத்து விதியை மாநதா வனைந்திட வெழுநத தேவ
கோபததின மிகுதி யாலே கூடிய குரூர மான
சாபத்தின் றிரளக ளெம்மான றலைமிசை விழுநத வன்றே.

மண்ணுல கனைத்துந் தீகக வானிடைக குமுறி நின்ற
அண்ணலொ ருககிர தண்ட மாகிய வசனிக கூட்டந
தண்ணளி சுரக்கும் ஜீவ தாரக மாமா கூண்ய
புண்ணியப் பொருப்பின் மீது பொருககென வுரறி வீழ்நத.

வெந்துய ரென்னுந தாப மிகுநனன் மூள மூளச்
சுந்தரக் குமர னாவி துடிததுள முடைந்து சோர்ந்து
நைநதனன் மெழுகு போல வுருகியே குடரி னுப்பண்
சிநதிய தென்னே யேது பாவியேந தீமை யன்றோ.

அன்றொரு சிமயத் துச்சி யலர்கதிர் ஞாயி றென்னத்
துன்றொளி விரிதத ஜோதிச சுடாததிரு முகங்கு ரூவி
நன்றிலா மாந்த ரீட்டும லஜ்ஜையா னுண முற்றுப்
பொன்றிய வதனம் போலப் பொலிவிழந திருநத தின்றே.

அருண்மகோ ததியிற் பூத்த வரவிந்த மமுத தாரை
சொரிதர நிதய ஜீவ சுருதித்தேன் றுளிதத தெய்வ
மருமலி குமுதப் போது வாயறப் புலாந்த தாலும்
உரைதர வரிதாய் மீயுற் றொடுஙகிய துவைககற் பாற்றோ.

அன்புரு வான நம்பிக் கருந்துமா கார மான்ம
துன்பமே பருகும் பானஞ் சொரிகணீ ராத லாலே
என்பெலாங் கட்டு விட்ட தெழிற்றிரு மேனி வாடித்
தன்பல மோடு போலக் காய்ந்தறச் சலித்த தம்மா. 115

கெந்தக நாறிச் சாவாக் கிருமிகள் கெழுமி நிந்திய
வெந்துயரக் குறையு ளாகி மிகக்கொதித் தெழும்பும் கும்பிச்
செந்தழற் கொழுந்து வீசி ஜெகதலம் புரக்க வந்த
சுந்தரன் றூய்ய மேனி துவண்டதோ வறிகி லேமால். 116

தாங்கரும் பாவ பாரஞ் சமழ்ந்திடு மொருபா னீதி
ஓங்கிய கட்க நெஞ்சை யுருவிநின் றூடறு மோர்பால்
வீங்கிய தேவ கோப வெங்கனல் வெதுப்பு மோர்பால்
நீங்கரு மரணங் கிட்டி நெடுந்திகில் விளைக்கு மோர்பால். 117

பயங்கர மரண பாசம் பிணித்தலாற் படருண் மூழ்கி
இயங்குறு புலன்க ளெல்லா மொடுங்கின விந்தி யங்கள்
மயங்கின மனந்தி யந்தக் கரணங்கள் மருண்டு மாழாந்
துயங்கின வவய வங்கள் மற்றினி யுரைப்ப தென்னே. 118

முழங்கெரி நடுவ ணுய்த்த முருகுலா மலங்கல் போலுந்
தழங்குவெண் டிரைவா யுற்றுத் தளர்ந்துழல் திரணம் போலும்
பழங்கணுக் குடைந்து தேம்பிப் பரிவுறீஇப் பாருக் கின்பம்
வழங்குவான் றுணிந்து வந்த மாநுவேல் வருந்தி னால. 119

கணந்தொறு மினைய துன்பங் கதித்திடக் கருணை யென்னுங்
குணங்குடி யிருந்த சிந்தைக் குரிசிலுட் கோட்ட மின்றி
இணங்கின ரலமந் தேங்கி யிடர்க்கடற் கெல்லை காணா
துணங்கிவெய் துயிர்த்தா மாந்த ருயிர்க்குயி ராகி நின்றார். 120

ஒருசிறு பவத்தா னித்ய வூழித்தீக் கடற்குண் மூழ்கிப்
பரிபவ மடையும் ஜீவன் பாருல காதி யந்தம்
புரிபவ வாதை யெல்லாம் புனிதனிப் பொழுதி னுக்குள்
ஒருதனி யடைய வென்று லதன்றிற முரைப்பா ராரே. 121

பாருண்ட பாவக் கொண்டல் படர்ந்துவே தனையா மாழி
நீருண்டு பொழிந்த நீத்த நீடிய மரண வாற்றிற்
சீருண்ட பெருமா னெண்ணில் ஜீவரை யிடுக்கி நீந்தி
ஈருண்டு தவிர்ந்துங் கைவிட் டிலர்தனி யிடர்ப்பட் டாரால். 122

நலனுறு நித்ய செல்வ நல்குர வதனி னின்றும்
அலகிலா நித்யா னந்த மரியவே தனையி னின்றும்
இலகுறு நித்ய ஜீவ னிழிமர ணத்தி னின்றுங்
குலவிவந் துதித்த தன்றே குமபிரங் குடியா மன்றோ.

சொல்லரு மரணோ பாதிச் சுடுகனற் சுவாலை மீக்கொள்
எல்லையி றுன்ப மெனனு மெறிதிரைக கடலுண் மூழ்கி
அல்லலுற் றழுங்கி யந்தோ வருட்குமா ரேசன் ருதை
தொலலையின பிதயத் துளளித தனித்தொரு சூழல புக்கு.

காலிணை முடக்கி யந்தக் கரணத்தை யொடுக்கி யன்பின்
சீலமே திகழுங் கருசத திருமுக நிலத்திற் சேரத்திக
கோலமாா தடக்கை கூப்பிக குமபிட்டு விழிநீா சோரச்
சாலவும் பணிந்து தீன தயாளரின னருளை நாடி.

அபபனே யெலலா மும்மா லாருமிவ் வவஸ்தை யாாந்த
கைபபுறு பாத்தி ரத்தைக கழித்திடக கருத்துண் டாயின
அபபடி யாக வனறே லையவென சித்த மனறு
மெய்பபடி முமது சித்தம விழைநததே யாக வென்றார்.

இம்முறை யாக மேனி யிரத்தவே ரொழுகு மாறு
செமமுறை நிறமபாத தூய சிநதையுள ளுடைநது தேமபி
மும்முறை பிதாவைக கிட்டி ஜெபித்தனா முனிவொன றின்,
எமமுறை பாட்டுக குளள மிரங்கியா தரிககு மீசன.

அத்தனைக கருதிக் கூவு மளவையி லடுத்தோா தூதன்
சித்தசஞ் சலத்தைத யாற்றித தேற்றினன சென்று ளுக
இத்தரா தலத்து மாந்த ரெவரையும புரக்க வந்த
வித்தகப் புனித மூாத்தி யெழுநதனா விமலற் போற்றி.

உலகினுக் கிரக்ஷை நல்கு மொருதனி நடுவ ராவிக்
கலகறு துன்ப மாய கடுவிட மருந்தி யினனும
விலகில தாகி மேனமேல வேதனைப பகழி சிநதி
இலகரு ளுருவ மாய்க்க வெதிரநதது கடவு ணீதி.

வேறு.

பேசரிய பெருந்துன்பப் பிரளயவெங் கனல்கொளுத்தப் பேதுற் [றே
ஆசகன்ற புனிதமனத் தலக்கணுறுந் திருக்குமரான் னன்னை யாய்நது
நேசவொரு மகவென்றுங் கருதாது தகித்தபரன் நீதி கண்டும்
பாசவினைக காளாகி நாசமுறத் துணிவதறப் பாவம் பாவம். 1

வே று . (கட்டுண்டேகல்.)

ஆத்துமவ வஸ்தைசிறி தாறியரு ளுதன்
மாத்தகைய நம்பனைவ ழுத்திவறி தேகி
ஆத்தனாயு ணாத்தியிவ ணின்றகறு மென்னுத்
தீத்தொழிலா வந்துபுரி தீவினைதெ ரித்தார். 131

அந்தவமை யத்தசட ராயவாவி டுபப்
பந்தமொடு பலவகைய வேதிகள்ப ரித்து
வெந்தறுக ணாளர்பலா வலவிதினவி னைந்து
வந்தனாயு தாசொடும ருங்குறநெ ருங்கி. 132

நஞ்சமனை யான்கடுகி நம்பனெரு பேரும்
மஞ்சனைய டுத்திரப்பி வாழ்கவென முத்தி
வஞ்சனையு ணாத்தழும காகருணை வள்ளல்
விஞ்சியது ரோகிமுக நோக்கியிது விள்ளும். 133

அடுக்கவரு மித்திரவ கத்துளதென் னீண்டு
கடுக்கிவரு வஞ்சநெறி யாளாகையிற காட்டிக்
கொடுக்கவெனை முத்தமிடு கிற்றிகொலகு றித்தென்
றடுக்குநவெ லாமறியு மாண்டகைமொ ழிந்தே. 134

வேடுவரெ ருவரும் வெய்யவரை நோக்கித
தேடுவதி யாரையென லோடுநெறி தீயா
நாடுவமி யேசுநச ரேயனையெ னுநான
தேடலிர்வே ருருமல னென்றிறைதெ ரித்தார். 135

நானவரெ னுவிறைந விற்றிமுடி யாமுன
ஆனவரொ ருங்குயிர விந்தனாகொ லாமென்
றானிவரு டற்பொறைநி லத்துற வுருண்டாா
ஏனவர யிாத்திதுவெ னென்றுதிகி லுறரா. 136

பூரியர்வி ழுந்தழிபு ணாப்புநடு நின்ற
காரியமு டிக்கவரு கனனவின ணித்துஞ
சீரியம றைப்பொருள்தெ ரித்திடுக ருத்தும
ஆரியணி னைத்தனா ருட்டிருவு ளத்தே. 137

அய்யரிஃ துள்ளுமநு க்கிரக சத்தி
ஒய்யெனவு லாய்த்துயிலொ ழித்தெனவு ணர்த்த
வெய்யவரெ ழுந்தழல்வி ழிக்கடைசி வக்க
மெய்யுயிரை வாதைபுரி வாமெனவெ குண்டார். 138

ஜீவாதி பன்கருணை மல்கியதி றத்நிற்
சாவாதெ ழுந்தமையு ணாநதிலர்ச ழக்கர்
கூவாவ கநதைமொழி சிற்சிலகு ணாத்துத்
தேவாதி பன்றனைநெ ருக்கினாசெ ருககி. 139

உருத்தெதிர்பி ணிக்கவரு மொன்னலனை யுங்கள்
கருததெனைய டாபபதெனி லிங்கிவாக லங்க
வருததவிர்வி டுததிடுமி னெனறுமறை வாய்மை
பொருததமுறு மாறுநம தாண்டகைபு கன்றா. 140

வேதமுத லின்னணம்வி ளமபுமமை யததே
பாதகாபி டிததுடல்பி ணிகருமவகை பாராப்
பேதுருசி னைநதெரிபி றங்குககிா வாளாற
காதறவெ றிந்தனனோ காதகனை வெமபி. 141

ஆங்கதைய றிந்துதம சன்பன்முக நோககி
ஈஙகிதுகொ லோவறவி யற்கையெவ ரேனும்
ஓங்குசுரி கைத்தொழிலு வபபினதை னாலே
நீங்குவாதம மின்னுயிரு மனறிநெறி யினறால். 142

ஆண்டகையை வேண்டிடுவெ னாயினரு ளாகொல்
ஈண்டொருக ணததிலோரி லககமுறு தூதர்
வேணடுகிலன் யானதுவி ழைந்தியலு வேனேற்
காண்டகைய வேதமொழி மெய்மமைகவி னுங்கொல். 143

மாத்தகைய தந்தைதரு வன்றுயாம லிந்த
பாதகிரமி திற்பருகு பான்மைதக வேயென்
றேத்தரிய புணணியமி ழைசகுமரு னாதன்
ஆததமுறு தொண்டனாய மைததிலைவி ளம்பும். 144

மாண்டகக ரோமனைம டங்கள்பொது மன்றம்
நீண்டமறு காலயமி டங்கடொறு நின்றே
காண்டகைய போதனைக ருத்துறவி சைத்தேன்
ஆண்டெனைவி டுதனிரி தென்கொலும தசசம். 145

கள்ளிரவி லேகுழுமி நாந்தகம்வி திர்த்துக்
கொளளிதிக ழததுருவி வநதனிர்கு றிப்பென்
கள்ளநாக ரந்துறைதல் கண்டுபிடிக் கின்ற
உள்ளமுடை யீர்கொலென வுள்ளவரு மாலேர். 146

ஞாலமிசை யேகருவி யாகவுமை நாடிச்
சாலமிகு தீயலகை தன்னெணமு டிக்குங்
காலமிது வாதலின டாந்தனிக டேசது,
மேவினிவி ரும்பியவி தம்புரிமி னென்னா. 147

வேதமுத னாதனனி வேதனையு ழக்குங்
காதறைதி றத்தருள்க ளிந்துமட லொட்டி
ஆதரவ ளித்தனாகி றிஸ்தவவ டாக்கும
பாதகரெ னாதுபுரி பூததையை பாராய. 148

மூத்தருமை பன்றியறி யுங்கொன்முறை தோராப்
பித்தாது போலறிய கிறகிலாபி ரானங்
குய்த்தவுத விந்நிறனை யொல்லைகொடு போனார்
வித்தகவி வேசனவி யோமனொவி சித்தே. 149

வல்லியம்வெ ரீஇயிரிம டங்கலரி யெற்றைக்
கொல்லியவ னைந்துபல குக்கல்களகு னைத்துச்
செல்லியவெ னப்புடைசெ ருக்கிநர தேவைப
புல்லியரி கழ்ந்துபல பேசிநெறி போனார. 150

மெய்ப்படுத வச்சுருதி வித்தககி றிஸ்து
பொய்ப்படும னக்கொடிய புலையாபி ணிப்பிற்
கைப்படுத லும்பாவு தொண்டாகளக லங்கி
மைப்படுபொ ழிற்கிடைநு ழைந்தனாம றைந்தார். 151

தெள்ளமுத வாய்மொழிசசெ விப்புலனு காந்துள
கள்ளமிலப லற்புதமவி ழித்துணைகள கண்டும
உள்ளுறநன் மாதிரியு றைத்துமடி யார்பாற்
பிள்ளைமைபி றங்கலபிற விக்குணபி ராந்தி. 152

திருவுளம்வெ தும்பினோர்க ணத்தினிடை தீயுஞ்
சருவவுல கங்களுமெ னுந்தகைமை சான்ற
ஒருவருனை யாடிலாமற றொன்றுபவினை யுன்னித்
திருவடிவ ருந்தவிட ரோடுநெறி சென்றார. 153

பிணித்தவித மாநமபெ ருந்தகைமை வெய்யோர்
அணித்துறவ னைந்தொலிவ வாரணிய நீத்து
மணித்தவள மாடநிரை மலகெருச லைகளுள்
குணித்தமனை நாடிமறு கூடுகொடு போனார். • 154

(காய்பா முன்னிலை.)

வாசால கன்றினமு மாலயம ரீஇச்செய்
பூசா கைங்கிரிய போதனது போழ்துக்
காசாட பூதிமறை யந்தணரின் முந்தும்
மாசாத கன்காயி பாசெனுமோ வன்மி. 155

மூாக்களாமு கப்பர்பல மூர்க்கரெனல் போலுந்
தீரககருணை நாடியறி யாரபலாதி ரண்டு
சீர்க்குணமி லானுறையுள் சோந்துதிரை யாழி
தூர்ககமுயல் வாரினவறி தியோசனைது ணிநதார். 156

இங்கிவர்பொ லாங்குபுரி யெண்ணமிடு மெல்லை
நஙகளரு ளைதனைந ராநதகாகொ ணாங்தே
சங்கமற வோரெதிரநி றுததவொரு தாளூந
துஙகவுல காதிபரு நினறனாசு சீல. 157

எலலையில்பல் கோடியுல கங்களையி மைப்பிற்
கல்லியெறி வாரமறிக ழுங்கெனநி லாவ
நில்லெணநி றுத்துவரி யககிடுவா நிரூ
ஒலலையெரி யுண்டொழியு மோரிவரு ருப்பின். 158

கோடிரவி போலொளிகு லாவுசமு கததில்
நீடுபுவி மாநதரனை வோரையுநி றுததிப்
பீடுபெறு நீதிமுறை பேசுகும ரேசன
பாடுறவி நீசாமுன நிறகுநிலை பாாமின். 159

மனபதைக ளுக்குருகி வான்பதம்வ னைநது
துனபுமிடி நிநதைசுடு சொறசுடவி ழுதகி
வனபுலையா முனபதம்வ ருநதுமவனை விட்ட
தன்பிறில றககொடிதி யாதுபிறி தம்பா. 160

அனபிலர்த மக்குரிய ரன்புடைய ராக்கை
எனபுமுரி யாரபிறருக கெனனுமுளை யெம்மான்
தன்புடைய லாதெவரிற சான்றுபடு மாயின்
முனபுமிலை பினபுமிலை மூதுலகின மாதோ. 161

பாசமென வுன்னலிரபி ணித்தமைப கைத்த
நீசமனு மக்களைநி னைததுருகு மன்பின
நேசமெனும வல்லியதை நீககவச மின்றி
ஈசன்மக னின்றனரோ ரேழையென வோர்மின். 162

வேறு.

விண்ணிழி மதிய மென்ன வேதவே தாந்த மூலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யநதப் புலவிய குழுவி னுபபண்
நண்ணிய பரிசை யோாநது நலமிலாக காய்பா சென்னுங்
கண்ணிலான் கருதி நோககிக் கனன்றிது கழறு கின்றான். 163

எண்டகு வேத நூலின் முறைமையை யிகந்த நேகா
தொண்டுனைக காரு மாறு துணிநதுசில வுபதே சங்கள்
விண்டநீ யவற்றை யீண்டு விளஞுதி தெரிய வென்று
கண்டகன் வினவக் கேட்டுக் கருணையெம பெருமான் கூறும். 164

புனிதவா லயத்தும் வீதிப் புறததினும் பொதுமன் றத்தும்
மனிதஜீ வனுககீ டேற்றம் வழங்குமெய்ச சுருதி வாய்மை
நனிதிக முபதே சததை நவினறனென் னெவாககு நாடி
இனிதுகேட டுய்ய வேதும ரகசியத திசைதத தின்றால். 165

மேவர வென்பா னீவி வினவுவ தென்னே யான்சொல்
ஜீவவாக் கதனைக கேடடோா செப்புவா கேண்மி னென்னாத்
தாவிலசீ ரமலன் சாறறு மளவையிற றலைவன் கூற்றுக்
காவதிவ விடையோ வென்ன வழனறங்கோ ரசடன சீறி. 166

யாதென வியமபு கிற்கே னேழைநா வெழுமபி யீசன்
மாதயா ரூப மான மாறுவேல வடிவரு சேபப
நோதக வறைநதா னநதோ நோனபிலே மிழைத்த பொல்லாப்
பாதகத் துருவம வாய்நத பனைநெடுந தடக்கை யோச்சி. 167

ஆங்கவன் றுணிந்து கண்ணின றநீதியாய்ப் போத மின்றி
ஓங்கியுள ளகங்கா ரததா லடிததலு முலப்பில் பெமமான்
தீங்கணு காத தூய திருபபடி வதது நோவு
தாஙகினின் றருளி நோககிச சமிததுமற் றிதனைச் சாற்றும். 168

உள்ளதை யுள்ள வாறே யுரைததன னதினி யாயக்
கள்ளவா சகமுண் டேனீ காட்டிடல் வேண்டு மன்றி
எள்ளியிங் கெனைய டித்த னடுநிலைக் கிசையத தக்க
ஒள்ளிய செயலோ வென்றா ருலகெலா முய்ய நின்றார். 169

நடுப்புரி நம்ப னீது நவிற்றலு நாச வஞ்சக்
கடுப்பயில் மனதத ரெல்லாங் கவன்றினிக் குற்றஞ் சாட்டி
வடுப்படுத திவனைக் கோறும் வகையெது வென்று தம்மைக்
கெடுப்பதே கரும மாகப் புறம்புபோய்க் கேடு சூழ்ந்தார். 170

கொலைக்களப் படுத்த வல்ல குற்றங்க ளிவன்பா லுண்டென்
றுலைககருஞ் சானறு சொலவா ரெவரென வுசாவுங காலை
புலைககுணப பதிதா சிலலோர பலபடப புகன்ற பொய்சசான்
றலைககலை யழியு மாபோ லொன்றையொன் றழிதத தன்றே. 171

அந்தவோ லையிலே பொல்லாங் கறிதுமென் றிருவர் பொங்கி
இநதவா லயத்தை யானே யிடிததொரு மூன்று நாளில்
விநதையாய்ச சமைப்ப னென்ன விளமபிடக கேட்டோ மென்றார்
தநதிரத தவர்கொ லைககுத தககசான் றிதுவன றென்றார். 172

பற்பல வுபதே சத்தைப் பலபடப் பழுது கூறி
அறபுத கிரியை யாவு மபததமென் றழிமபு பேசும்
கறபித மாய கட்டுக் கரியெலாங் கரிநத வபமா
எற்படு பகலைச சில்லோ ரிரவென்று லியையுங் கொல்லோ. 173

சான்றுவே றில்லை யென்னத் தம்முளே கவன்று சங்கத்
தான்றவா மறுதது மூநஙுத யாஙகணைந தமர வபமான
தோன்றலைக காய்பா சென்னுந துராஜனத தலைவன் கண்கள்
ஊன்றிநின றுருதது நோககி யிவையிவை யுரைபப தானான். 174

வேதியர் பலரு னக்கு விரோதமா யுரைத்த சான்றுங்
கோதற விருவா வநது கூறிய வாய்மைக கூற்றும
ஈதிது வாக நீசொல லெதிர்மொழி யேது மின்றே
ஓதுதி யுளவே லென்று னுரைததில ரமல னொன்றும். 175

பின்னருஞ் சினந்து மேலாம் பெருநதகை யாய பெம்மான்
தனனொரு நாமத தாணை சாற்றுதி யுண்மை நீயப்
பன்னரும ஜீவ னுள்ள பராபரன் புதலவ னான
உனனருங் கிறிஸது வோவென றுசாவினன கபட மாக. 176

தூயநல் லுரையுந் தேவ தோற்றமுஞ் சுகிர்த மாண்பும்
நாயினுங் கடைப்பட் டேமை நயநதுபா ராட்டு மன்பின்
நேயமு மெதிரி னின்று நிகழ்த்துசான் றமையா தென்ன
மீயுய ராணை கூறி விசாரிககு முறைமை யென்னே. 177

கண்ணுளார் கண்டுங காணார் காதுளார் கேட்டுங் கேளார்
எண்ணிரு தயததி னாலு முணர்நதிடா ரிவர்மற் றென்ற
புணணிய வசனம் யாண்டும பொய்க்குமோ வருளொன் றின்றேன்
மண்ணுளார் பொறியு மநதக் கரணமு மண்ணே யன்றோ. 178

பொறிபுல னொருங்க நோற்றுப் புதுமைசெய் புலவ ரேனும்
வெறுமையிற றிகழ்வ ராயில வெறுத்தவ மதிக்கு மொல்லை
சிறுமைதீர்ந் துயாவு காணிற் சேவடித தொழுமபு செய்யும்
எறிதிரைப் பரவை ஞால மேழைமை யுடைத்து மாதோ. 179

இறைவன்மே லாணை மற்றீ தியம்புகென் றிசைதத மாற்றம்
மறைமுதல கேட்டுத் தெய்வ மைநதனுங் கிறிஸ்து நானே
தறையிலித தகைய னேனுந் தாதையின் வலப்பா கததும
முறைபுரி நடுநாட் கொண்மூ முற்றததும விளஙகக் காண்பீர். 180

ஒளிபபற நியாய முங்கட் குணாத்தினு மூணரீ யாவும்
வெளிபபடை யாய போதும விசுவசித் திடுவீ ரல்லீர்
அளிபபடா மனததீ ரென்று வறததுறை யமுது மலகித்
துளிபபடு குமுதச செவ்வாயத துவரிதழ் விண்டு சொன்னார். 181

வன்மனக் காய்பா சோடு சூழுற்று மருங்கு தொக்க
கன்மனத் தவரு மையன் சுழறிய செஞ்சொற தோரார்
துன்மதி யாகத் தேவ தூஷணஞ் சொனனு யென்னுப்
புன்மொழி பலவா றுகப புகன்றனா வெகுளி பொஙகி. 182

எமபிரா னுரைச்சஞ் சீவி யிருந்தவப் பதிதாக் கெல்லாம்
வெமபுதீ விடம்போ லாகச் செவித்தொளை வெதும்பிற் றென்னில்
நமபினோர்க கெல்லாம் ஜீவ வாசனை நலகு நமபா
வம்பருக் கென்று நீங்கா மரணவா சனையா மனறே. 183

காயிபா சென்னும் பொல்லாக் கடினவன் னெஞ்சன் வஞ்ச
மாயமூ டியமே லங்கி வலலையிற் கிழித்துத துக்கம்
மேயவன் போல நின்று வேறுசான் றினிவேண் டுஙகொல்
நீயிரே யிவன்வாய்ச் சொற்ற நிமலதூ ஷணங்கேட் டீரால். 184

மற்றினி யுரைப்ப தென்னே மதிவலீ ரிதனை யொத்த
குற்றம்வே றுளது கொல்லோ குறித்திடிற் கூறிற் றெல்லாம்
எற்றெனக் கருது கின்றீ ரேற்றதண் டனைதான் யாது
தெற்றெனப் பகர்மி னென்றான் தீவினை திருத்த நின்றான். 185

நன்றிலா னுரைத்த மாற்ற நடுவிலாச் சங்க மேய
புன்றொழில யூதர் கேட்டுப் பொருக்கென விவனை யின்னே
கொன்றுயிர களைவ தல்லாற் குறிப்பிடு தண்டம் வேறொன்
றின்றென வுரக்கக் கூவி யிளைந்தன ரிகலி மாதோ. 186

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபரம் பொருளென் றுன்னுப்
புலைப்படு மனதத ரேனும புணாயிலா வொருவற் பற்றிக்
கொலைப்படுத் துகவென விட்ட கூக்குரல் குறித்து நோககில்
அலப்புநீ ருடுதத வையத தழிம்பினுக் கவதி யுண்டோ. 187

எண்ணிய வெண்ணம் வாய்த்த தென்பதோ ரேம்பல் விஞ்சிக்
கண்ணிலாத் தலைவ னேகக காவல்செய் திருந்த கள்வர்
புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைப் புறககணித தகநதை யோடும்
நண்ணியா கடியரு செய்ய நாடினா நிந்தை பேசி. 188

பாதகர் குழுமிச் சொற்ற பழிப்புரை யென்னுங் கொள்ளி
ஏதமில் கருணைப் பெம்மா னிருதயத தூன்ற வூன்ற
வேதனை யுழநது சிநதை வெந்துபுண் பட்டா ரலலால்
நோதகச் சினந்தோ மாற்ற நுவன்றிலா கரும நோககி. 189

மறுமையு மிம்மை தானு நோக்கிலா மடமை பூண்ட
குறுமையோ ரமலன் றாய குணததைவெட் டுணையெண் ணுது
வெறுமையை நினைததுத் துன்பம விளைததனர் மேன்மே லாகப்
பொறுமைகண் டெள்ள விநதப் பூதலத தியற்கை யன்றே. 190

கறுத்திடி லுலக மெல்லாங் கவிழ்ந்தழிந் தொழியு மேனும்
பொறுத்தன ரிருநதார் தாஞ்சொல் புததுரைக கொருரான் றுக
ஒறுத்திடு மதுகை மிக்க வுரனுடை யாள னுள்ளம்
பொறுத்திடும பொறையை யன்றே பொறையென்பர் புலமை மிக்
[கோர். 191

திருந்திய செவ்வி வாய்ந்த திருமுகத் தமிழ்ந்தார் சில்லோர்
வருநதுற வடிததார சில்லோர் மலாதிரு வதனஞ் சேபபக்
கருநதடங் கண்ணைப் பொததிக் குட்டினா சிலாகை யோங்கிப
பெருந்தகாய் யாவ ரென்னப் பேசுகென் றிகழ்நதா சில்லோர். 192

(பேதுரு மறுதலிததல்)

விடியுமட் டிறைவன் றாய மேனிநொந் தலசி யுள்ளந்
துடிதுடித் திவ்வா றுகத துயருழந் திடையுங் காலை
கடிமனை முன்றி னின்று கன்மலை யெனப்பேர் பெற்ற
அடியவன் குளிருக் காற்று தனன்முகத் தமர்ந்தா னிப்பால். 193

ஆங்கவன் றன்னைக் காணு வயலுளார் யாவ னீயத்
தேங்கமழ் சோலை வாயிற் சேசுவோ டிருநதா யன்றோ
பாங்குறுஞ் சீட ருக்குள் ளொருவனீ போலும் பார்க்கில்
ஈங்குநின் னுரையே சாக்ஷி யியம்புகின் றதுமற் றென்றார். 194

ஒருமுறை போல முக்கா லுசாவலு மச்சத் தாலே
திருமுறை யறிந்த சீடன் சிந்தனை கலங்கி யந்தோ
குருமுறை நிறுத்த தூய குமரனை யறியே னென்று
வருமுறை தேரான் முக்கால் மறுத்தனன் மருண்டு மன்னோ. 195

வேறு.

மன்னுங் கருணைப் பெருநிதிய வைப்பை யறியே னெனமறுத்துக்
கொன்னே மறங்கூர் பொய்யாணை கூறிக் கடிய கொடுமொழியால்
அன்னோ தனனைச் சபித்திடவு மமைந்தா னென்னில் யாவரினித்
துன்னு மிடருங் கலசாமே யுண்மை மொழியுந் துணிவுள்ளார். 196

முக்காற் கலங்கி மறுதலித்து முடிய விரண்டா முறைசேவல்
தக்கோ யிதுவோ விசுவாசச் சமைவு மனவுந் தைரியமும்
எக்கா னீங்கு மிவ்வசையென் றிழித்து விளிக்கு மியல்பேபோற்
கொக்கோ வென்னக் கொக்கரித்துக் கூவிற் றமலன் கூறியபோல். 197

ஜீவ நெறியை யறமயக்கி ஜெகத்தை யசத்துப் புடைவளைந்த
பாவ நிசியை யிருஞ்சிறகாற் பறக்க வடித்துப் பகைத்தோட்டிப்
பூவ லயத்துக் கிரக்ஷணியம் பொலிய வருபுண் ணியப்பகலை [198
வாவென் றுரக்க விளிப்பதுபோன் றெழுந்த மதவா ரணத்துழனி.

வேறு.

கோழி கூவிய கூக்குரல் செவிக்குறு குதலுந்
தாழி மத்துறு தயிரென வுடைந்துளந் தளர்வுற்
றாழி நாயக னுரைத்ததை யுள்ளுளே யுள்ளிப்
பாழி னீத்தனன் ஜீவன மையையெனப் பரிந்தான். 199

அயில்கொள் வேலென வுளத்திடைக் குளித்ததெம் மையன்
துயிலி லாதெமைப் புரந்திடும் விழிக்கடை தொண்டன்
பயிலு ளக்கரி கடிந்துபுண் படுத்தது பதைத்து
வெயிலி டைப்படு கிருமியிற் றுடித்தனன் வெதும்பி. 200

இனைய தன்மைய னாகிப்பிட் டியபிழை யெண்ணித்
தனைவெ றுத்துளா யிடற்கரு மெய்மனத் தாபம்
நினைவி லோங்கவு நிருமல னருட்டிற நினைந்தம
மனையி னோர்சிறை வறிதுபோய் மனங்கசந் தழுதான். 201

தேவ வாவியி னருட்செயல் சிறக்கின்ற செய்ய
ஜீவன் முத்தரே திறம்பிய பிழையினைத் தேறித்
தாவ முற்றுளந் திரும்பினைவ திகந்தலைப் படுவர்
பாவ சூரியர் லௌகிக வளற்றிலே பதிவார். 202

அவல மேயதம் மன்பர்கா லடிநிலை பிசகித்
தவறிப் பாவவெஞ் சேற்றிடை வீழினுந் தாங்கிக்
கவலை யோடெடுத் தாதரம் புரிவர்தாய் கடுப்பப்
புவன ரக்ஷணை சமைத்தநம் புண்ணிய மூர்த்தி. 203

அழுது நைந்துபே தருதிரு வருட்டுணை யடைந்து
தொழுத வாறிது சுருதிமா முதல்வனைத் துணிந்து
முழுதுங் கொல்வமென் றெருப்படு மனத்தராய் முடுகிப்
பழுது மல்கிய சூழ்ச்சியி னமைந்தனர் பதிதர். 204

(பிலாத்து முன்னிலை.)

எண்ண மிட்டவர் பொந்தியுப் பிலாத்தெனு மிறைமுன்
அண்ணலைத் தனி நிறுவவு மாக்கினைத் தீர்ப்புப்
பண்ண வும்மென நிண்ணயம் பண்ணினர் பகைகொண்
டொண்ணு மோவறுங் கூவலுக் குதிரையை யொடுக்க. 205

முடிந்த தன்றிரா முன்னவன் முகமறைத் தோங்கிப்
படிந்த பாவமா நடுக்கவ ரடியொடு பாழ்பட்
டிடிந்து போகநா ளாத்தும ஜீவருக் கிரக்ஷை
விடிந்த தாமென விடிந்தது நலந்தரு வெள்ளி. 206

துரிய மாமுதல் ஜீவருக் கிரக்ஷணை தொகுத்து
விரிய வைத்தபுண் ணியம்பொலி தகுமென விளங்கிப்
பெரிய வெள்ளியென் றெருப்பெய ருலகெலாம் பிறங்கற்
குரிய தாயவப் பகற்பொழு தோங்கிய துவரி. 207

மதலை யாகிய திரித்துவத் தொருத்தவர் மருவாய்
முதுத ராதரிக் கிரக்ஷணை சமைத்திடு முறைமை
புதுமை யீண்டது காண்டுமென் றுவகையுற் போந்து
கதுமெ னக்குணக் குன்றின்மீ திவர்ந்தனன் கதிரோன். 208

துரித்த யாவருந் தொழத்தகு நீதசூ ரியனை
மதித்தி டாதபுன் மாக்கண்மேல் வெகுசினந் திருகி
விதிர்த்து மெய்யெலாஞ் சிவப்புற நெடுங்கைவாள் வீசிக்
கதித்தெ ழுந்தன னுமெனக் கதிர்கனன் றெழுந்தான். 209

அருட்ப டங்கிறிஸ் தகச்சம யத்தொளி யலர
இருட்ப டும்பல புறச்சம யங்களு மிடையே
தெருட்ப டுஞ்சில கொள்கையுஞ் சிதைந்தொழிந் திடல்போல்
மருட்ப டுமெங்கி யோடுவான் மீன்கண மறைந்த. 210

விஞ்சொ லித்திரள் விளைந்தன விழிக்கத வடைத்துத்
துஞ்சி யோருணர்ந் தெழுந்தனர் முதலவனைத் தொழுது
வஞ்ச மின்மனை மக்களோ டளவளாய் மகிழ்ந்து
செஞ்செ வேதொழில் தொடங்கின ரறநெறி திறம்பார். 211

ஜீவ நாசமின் றாகமெய்த் திருவுளந் தெரிந்த
பாவ நாசனைப் பிணித்ததும் படுகொலைத் தீர்ப்பு
மேவ நாசயோ சனைசிலா விளைத்ததும் வெருக்கச்
சாவ நாசமவங் குற்றதென் றணிநகா சலித்த. 212

ஆய காலையிற் பாதகந் திரண்டுரு வமைந்த
பேய ரோசிலா நம்பனை யிறுகுறப் பிணித்து
நாயெ னுக்குறைத் தணிநகா வீதியி னடத்திப்
போயி னாபனைத் தெவருங்கண் புதைத்தழு திரங்க. 213

ஐய னைக்கொடு பிலாத்துமுன் னடுத்திவன் கிறிஸ்தாம்
வைய வேந்தொரு மன்னனாக் குரை வரியொலா தென்ன
மெய்ப்பு றப்பல கலகங்கள் விளைத்தன னிவற்கு
வெய்ய வாக்கினைத் தீர்ப்பிடு கென்றனர் வெகுண்டு. 214

செற்ற மிலகிறிஸ் தியேசுவின் றிருமுகக் குறிப்புஞ்
சொற்ற குற்றமெய்ப் படாமையும் யூதர்தந் துணிவுந்
தெற்றெ னப்பிலாத் தறிந்தன னாயினு நினைத்தீங்
குற்றி டும்பெருங் கலகமென் றஞ்சியுள் ளுடைந்தே. 215

வேத பாரகர் யூதமார்க் கத்திலே விதித்த
நீத வாக்கினை செய்தகோண மினனென நிகழ்த்த
ஆத காதெமக் கரசனே கோறலாக் கினைக்கு
நாத னென்றுநின் பாற்கொணார்ந் தனமென நவின்றார். 216

மூர்க்க ருள்ளமும் வாய்மொழி மூர்க்கமு முணர்ந்து
பார்க்க ணின்றநம் பரம்பொருள் திருமுகம் பார்த்துத்
தீர்க்க மாயெலாந் தெரிந்தனை நீயினிச் செப்பும்
மார்க்கம் யாதுநின் பொருட்டென வுசாவினன் மன்னன். 217

ஒன்றும் பேசல ருத்தமர் மற்றதை யுணர்ந்து
மன்று ளேயொரு தனிச்சிறை வரதனை நோக்கி
வென்றி சேரர சன்கொலா நீயென வினவ
என்று மாறிலா விறைமக னெதிருரை யியம்பும். 218

அரசன் யானென தாசிய னுலகா சியல்போல்
உரைசெ யுந்தா மன்றது வாயினென் னுழையர்
விரசி நின்றுபோ ராடுவ திலையதால வேநதென்
அரசி யலனுல காசிய லனறென வறிதி. 21

இத்த ராதலத் திறுத்தன னென்றென்று மூலவாச்
சததி யநதிகழ்த துதறகொரு சானறென வதனுற்
சித்த சுததமுள ளவனெவன யான்சொலும ஜீவ
சததி யந்தனைக கடைபபிடித துய்குவன சாதம். 22

என்று நம்பனீ துரைத்தலும் யூதரா யெதிர்ந்து
கொன்று நீககுதற் காவதோா குறறமு மிவனபால்
இன்று தண்டனை யெஙஙன மியறறுவ லெனருன்
நன்று செய்வதற் கஞசிய நகரதி பதியே. 2

ஆக்கி னைக்கரு கன்னல னிவனென வாசன்
மீககி ளந்தசொல விருசெவி வெதுபபிட வெகுண்டு
போககின் றூகநின் றொருவருக கொருவாமுன போந்து
கூக்கு ரற்படுத் தாரநதக கொடுமன யூதா. 2

பொங்கு பேரொலி யவிததவ ரிற்சிலர் போற்றி
இங்கி வன்கலி லேயநா டாதியிம மட்டும்
நஙகு லஜனங் களுக்குப தேசத்தை நவிற்றி
வெஙகொ டுங்கல கததினை விளைததனன மெய்ம்மை. 2

தன்னை யேவரு கிறிஸ்துவாந் தராபதி யென்றும்
பின்னை மன்னிறை செலுததுதல பெருமபிழை யென்றும்
முனனை யேசொலி யாசறகு முழுபபகை யானுன
என்னை யேதடை மாணதண டனைககென விசைததார். 2

சொற்ற யாவையுங் கேட்டுடன் பிலாத்தெனுங் தோன்றல்
இற்றி வன்கலி லேயனு மதற்கிறை யெரோதென்
கொற்ற வன்னவ னிங்நக ரததுளன் குறுகி
மற்றி வன்பிழை வகுககவென் றேவினன் வரைந்து. 2

(எரோது முன்னிலை.)

கறுத்த சிந்தையர் நன்றுநன் றெனக்கடி தேகி
இறுத்தெ ரோதெனு மிறைமுன மீசனை நிறுவி
வெறுததி ராயனைப் பகைததவன் வேதநூல் விரோதி
ஒறுத்தி டற்குரி யானிவ னென்றன ருரைத்து. 2

அண்ணலைக்கண்டு பேசவு மற்புதச் செயலைக்
கண்ணி னுறகண்டு களிககவுங கருகருடை யெரோதென்
எண்ண முறறுமென றேமபலிற பிணிதகெதிர நின்ற
புண்ணி யனறனை யுசாவினன் புதுமையை விரும்பி. 22

ஆவ லுற்றரு கணைநதுநின் ருத்திரத் தோடு
காவ லன்பல முறைபுகன் றிடவுங கருணை
ஜீவ தாரகா செய்யவாய்த தவரிதழ திறநது
நாவ சைததொரு மாறறமு நவினறிலா நணப. 22

மோன மித்தனை யோவென முறையிலா மன்னன்
வான நாயகன் றனையவ மதிததுநிந தனைசெய்
தீன மாயொரு மினுககுவத திரமுடுத தெழிலகூர்
மேனி யிறறரிப பிததுநின றிதநிறம் விரிப்பான. 22

கோற லுக்குரி யானல னிவன்வயிற் குற்றங்
தேறு கிறகிலன யாதுமோா திறததினுங தெரியின்
மாறி யிங்கிவற் கொடுபிலாத தனையுளா பருவிக்
கூறு மின்னென விடுததன னெரோதெனுங் கோனை. 23

வே று. (மரணததீர்ப்பு)

அவ்வயி னரசவை யகன்றம மாறெடு
வெவவழற் புகையென வுயிரபபு வீஙகிட
எவ்வகை யினுமிவற திறுதி யின்றெனத
தெவவாதத் தமிலுளரு செருககி யேகினுர். 23

வன்றிறற் பிலாததெனு மன்னன் மன்றணி
முனறிலைக் குறுகிமமு பகவை முனறுறீஇப்
பின்னைறநின றரசிடம பெயாநது மீணடமை
கன்றிய மனததினா கழறி னாரரோ. 23

அதிபனங் கவர்சொலை யமையக் கேட்டுடன்
சதிபுரி குரவனா ஜனத்தின மூப்பனா
முதியனா வருகென முறையிற் கூட்டிவைத்
தெதிரொழீஇ யினையன வியம்பன் மேயினுன். 23

உலகர க்ஷகனென வுனாக்கும் போநனி
இலகிய மற்றிவ னியூத மாாக்கததின்
விலகிய போதனை விரித்திங் காட்டினும்
அலகறு கலகமுண் டாக்கி னனெனு. 23

கைப்படுத் திவ்வயிற் கட்டி வந்தனிர்
மொய்ப்படு நும்முன முறையிற் றோர்ந்தனன்
மெய்ப்படு கிற்கில விரித்த குற்றங்கள்
மைப்படு மிருளொளி மருவத் தேய்தல்போல. 235

ஆண்டகை யெரோதெனு மரச னுய்ந்துயிர்
மாண்டுபோம் வகைபுரி மாண தண்டனைக்
கீண்டிய பிழையிவ ணிடத்துக் காண்கிலேன்
மீண்டுபோ மினையென விடுத்த தோருதி. 236

ஏதமொன் றிலாவுயிர்க் கிறுதி காட்டுதல்
வேதநூல் விதிக்கெதிர் விரோதம் வேந்தர்க்கு
நீதமு மன்றல கருக்கு நோப்படு
போதமு மன்றெனப் புரிவிற் கூறிமேல். 237

நடுவிது வெனினுமிங் கிவனை நம்முனம்
வடுவுற வடித்திவண் வரைந்து போகென
விடுவது துணிந்தன னெனவி ளம்பினன்
அடுவதே துணிவென வசடர் பொங்கினர். 238

பின்னரு முறைமுறை பிலாத்தெ னுந்துரை
நன்னய மொழிகளாற் றிருத்த நாடினன்
முன்னுறு நன்மையைச் சிதைக்கு மூடாக்குப்
பன்னுநன் மதிப்பயன் பயக்கு மேகொலாம். 239

ஆங்கமை திருமினென் றவரை யேவிப்போய்த்
தாங்குநீ தாசனத் திருந்து தன்னுளே
வீங்கிய வுயிர்ப்பொடு கவன்று வேந்தனும்
ஈங்கினிச் செயலெனென் றெண்ணுங் காலையில். 240

இல்லவள் விடுத்தது தெரிந்து வைகறை
புலவிய கனாநிலை புகன்றப புண்ணியற்
கல்லலே தருசெய லாவ தன்றெனச்
சொல்லின ளம்மனை யென்னச் சொற்றனன். 241

கேட்டுளக் கலக்கமோ டெழுந்து கேதமில்
நாட்டமொன் றுடையனாய் நடுப்பு ரிந்திடு
கோட்டியை யகன்றுபோய்க் குழீஇய பூதரை
மீட்டுநல் விநயமாய் விளித்து விளம்புவான். 242

மருவுபண் டிகைதொறும் வழக்க மாயுமக்
கொருவனைச் சிறைவிடுத் துதவு மாறுபோல்
பருவர லடையுமிப் பார மாத்திக
திருவனை விடுதலை செய்து மென்றனன். 243

என்றசொல் விசைமுடி வெய்தி டாமுனம்
கொன்றுயிர் களைகவெங் குருசி லேற்றியிந்
நின்றவன் றனைப்பர பாசை நீக்குக
வன்றொடர்ப் படுசிறை பறங்கொள வேலினாய். 244

மன்னர்மன் னனுக்கிறை வரியொ லாதெனச்
சொன்னவன் சொல்லருந் தேவ தூஷணம்
பன்னியோ னிவனைநீ பார பாத்திகன்
என்னைநீ விடுதலை யிசைப்ப தென்கொலாம். 245

மற்றிவன் றனைவிடின் மன்னர் மன்னனுக்
குற்றநண் பினனல னுரிமைப் பாடிலாய்
செற்றமோ டிவனுயிர் சிதைத்தி செய்பழி
பற்றுக வழிவழி யெம்மிற் பார்த்திவ. 246

அஞ்சிடேல் சிலுவையி லறைந்து கொல்கெனச்
செஞ்செவே பலமுறை செவிடு படிட
விஞ்சிய கூக்குரல் விளைத்திட் டாரரோ
நஞ்சினுங் கொடியநெஞ் சுடைய நாஸ்திகர். 247

புரவலன் யூதர்செய் புரளி போர்த்தலில்
உரமிலா தஞ்சியாங் கொருபு றஞ்செலீஇ
வரமனோ கரனையெவ் வயினின் றுற்றனை
பரமனோ தெரியெனப் பரிவிற் கேட்டனன். 248

உம்பர்நா யகனெதி ருரைகொ டாமையால்
வெம்பியா னுனைக்கொல விடுக்க வாயினும்
இம்பருண் டெனக்கதி கார மென்றுநீ
நம்புதி யேகொலா நவிற்று கென்றலும். 249

உன்னத நியமமா யுமக்கி ராவிடில்
என்னவோ விரோதமு மியற்றொ ணாதெனக்
கன்னதா கலினுமக் கெனைய ளித்தவர்க்
குன்னரும் பாவமுண் டென்ன ஓதினர். 250

இத்தகு திருமொழி யெம்மை யாளுடை
வித்தகன் விளம்பலும் வேந்தன் விட்டிடற்
கெத்தனை முயன்றுமெட் டுணைநன் றின்றியே
பித்தரிற் றிகைத்துளம் பேதுற் றனரோ. 251

சிலுவையி லறையறை யென்னுந் தீச்சொலாம்
வலுவயிற் செவியிரு மருங்குந் தைத்தலாற்
கொலுவயி னுசனங் குறுகிக் கூறினன்
உலவையிற் சருகென வுழலு முளத்தான். 252

குழுமியீர் நும்முளை குறிக்கொண் டியாதுமோர்
வழுவிலாற் றீந்தனன் மரணத் தண்டனை
பழியிதென் பாலல வென்று பாவாமுன்
கழுவினன் கரகநீர் கவிழ்த்துக் கைகளை. 253

ஏவமி லொருவருக் கிறுதி காட்டியே
தாவரும் பெரும்பழி சமைப்பன் ருனுறு
ஜீவனுக் காயினும் ஜெகத்துக் காயினும்
ஆவது கருதிலா னாகொ லாமிவன். 254

புறத்துறு களையினைப் போற்றிப் புண்ணியத்
திறத்தையே விளைகின்ற பயிரைத் தேய்த்திகன்
மறத்தையே யுலகிடை வளர்த்து மன்னிய
அறத்தைவே ரறுப்பவ னாகொ லாமிவன். 255

பங்கமில் பரமசற் குருப விதநர
அங்கநோ வகற்குரு சறைந்து கொல்கென
வெங்கொலை நாவினால் விளம்பு வான்வினைந்
தங்கையைக் கழுவுவா னாகொ லாமிவன். 256

விஞ்சிய வுணர்வினை வீட்டி நீதிசெய்
நெஞ்சிய லுரத்தையு நீத்துத் தன்மனை
வஞ்சிசொல் கனுத்திற் மறந்து வஞ்சருக்
கஞ்சிநஞ் சருந்துவா னர்கொ லாமிவன். 257

உலகர க்ஷணியமுண் டாக வுன்னதர்
இலக்குகைக் கருவியா யிருந்தி யற்றியோன்
அலகறு முன்குறித் தலின மைந்திடா
விலகிய பிலாத்தெனும் வேந்தன் காண்டியால். 258

இத்திற முன்குறிப் பியைந்தி டாதவுன்
மத்தரே கருவியாய் வாய்ந்தி ருந்தனர்
உத்தம னாக்கையுத் தரித்த பாடுகள்
அத்தனைக் குமமென வறிதி மைந்தநீ. 259

நெய்விளக் கிடிலிரு ணீங்கு மாறுபோல்
மெய்விளக் கிடில்வினை வீயு மல்லது
பொய்விளக் கிடுபுறச் சமய போதத்தாற்
கைவிளக் கிடில்வினை கழியு மேகொலாம். 260

உக்கிர தீவினை யுஞற்றி யொண்பழிச்
சிக்கறக் கைகழூஉ மதியின் றீக்ஷணன்
செக்கினை விழுங்கிப்பின் சீர ணித்திடச்
சுக்குநீ ரருந்துமச் சூழ்ச்சி யொக்குமால். 261

கள்ளனா கியபரா பாசைக் காவல்விட்
டெள்ளரு மேசுநா யகனை யீனமாய்
விள்ளரு மாக்கினை விதித்தல் கேட்டுடன்
துள்ளினர் களித்தனர் துட்ட யூதரே. 262

வேந்தனுக் கிணைகொடு வெய்ய மள்ளர்தாம்
போந்துபுண் ணியன்றனைப் புடைவ ளைந்தனர்
பாந்தளிற் சீறினர் பற்றி யீர்த்தனர்
காந்துபுன் மனத்தரு கைக லந்தனர். 263

புக்கனர் மாளிகைப் புறத்தங் கோர்சிறை
மக்களுட் பதடிக ளாய வன்கணர்
தொக்கனர் பலபல தூஷ ணஞ்சொலிக்
கொக்கரித் திகழ்ந்தனர் குழுமி யோரெலாம். 264

முன்னுடை களைந்தொரு முருக்க லர்ந்தெனச்
செந்நிற வங்கிமேற் றிகழச் சேர்த்தினர்
கொன்னுனை யழுந்திவெங் குருதி பீறிடப்
பின்னிய முண்முடி சிரத்துப் பெய்தனர். 265

கோலெனக் கையிலொரு கோலை நல்கினர்
காலிணை முடக்கிமுன் னின்று காவல
மாலுறு மாசநீ வாழ்க வாழ்கவென்
றோலிடூஉப் பரிகசித் தூற்றி னர்பலர். 266

கைதுறுங் கோலினைக் கவர்ந்து கண்டகர்
வெய்துறத் தலைமிசை யடித்து வேதனை
செய்தன ருமிழ்ந்தனர் திருமு கத்தினே
வைதனர் பழித்தனர் மறங்கொ ணீசரே. 267

மலர்ந்தசெந் தாமரை யனைய வாண்முகம்
புலர்ந்துசெங் குருதியாற் பூசுண் டெஞ்சிய
துலர்ந்தது தாலுவுங் கருணை யூற்றிருந்
தலர்ந்தநேத் திரங்களுங் குழிபட் டாழ்ந்தவே. 268

நிந்தனை மொழிதிருச் செவிநி றைந்தன
நொந்தபுண் ணிடையெரி நுழைந்த தாமெனப்
பந்தனை மேனியிற் படிந்த செம்புனீர்
சிந்தின புண்ணியத் திவலை போன்மென. 269

குன்றிய துடற்பலங் குருதி கோத்துயிர்
பொன்றிய தெனமுகம் பொலிவி ழந்ததால்
கன்றிநொந் துலைந்தது கனக காத்திரம்
ஒன்றிய வெழினல மொருவிப் போயதால். 270

ஓதரும் வேதனை யுழந்து மொன்னலார்
நோதக வொருமொழி நுவலு வாரலர்
ஏதில ரோபொறைக் கிரங்கு வாருமில்
பாதகம் பாதகம் பரம பாதகம். 271

மாரணத் தீரப்பிடு மன்ன னேவலன்
கோரணிப படுத்துமக் கொடிய ரோவலர்
ஆரணன பாடுக ளனைத்தி னுக்குமுற்
காரண நமதுதீக் கருமங காண்டியால. 272

வாவென வந்ததிவ் வுலகம் வந்தபோற்
போவென வொலையிற் புவன கோசரம்
ஆவன யாவுமே யகலு நீறியத்
தேவினை சகிபபதென் சிந்தை தேர்திநீ. 273

வேறு.

வரிசை தப்பிய மன்னன நீதியும் வம்பர்
குரிசி லைக்குரு சேற்றியு யிர்ப்பழி கொள்ளும்
பரிசு மோடிப்ப ரந்தது பற்றுசெந் தீயில்
புரிசை மாநக ருள்ளமெ ரிந்துபு கைந்த. 274

புகரி லாதசும் புண்ணியர்க் குற்றமை மேன்மேல்
நகர மாந்தர்செ விசுடக் கேட்டலு நைந்தே
நிகரி லாக்கொடும் பாதக நேர்ந்ததிங் கென்றுப்
பகரு வாரங்க வாவர்க் கொல்வன பன்னி. 275

நாசம் நங்குலத் துற்றதின் றேடென நைவார்
ஈசன் மைந்தனை யோகொலை செய்வது மென்பார்
தேசி கன்வயி னெப்பிழை கண்டிது செய்தார்
நீச ரென்றுநெ டிதுயிர்த் தேங்கினர் நிற்பார். 276

மின்ன லின்றிவி ழுந்ததிவ் வெள்ளிடி யென்பார்
கன்ன லொன்றிலித் தொன்னக ரணுசுடு காடாய்
மன்னு மென்பர்சி லாசிலா வானிருண் மல்கித்
துன்னு ஜோதிக ளுந்தொலை யும்மெனச் சொல்வார். 277

தலைக விழ்ந்துல கந்தடு மாறவிற் றண்ணீர்
நிலைய மேவிடு மென்பர்சி லாசிலர் நீண்ட
மலையு மண்டல முந்துக ளாகிடும் வானுங்
குலையு மண்டமுங் குப்புறு மென்பர்கொ தித்தே. 278

கண்ணி ருண்டுக லங்குவ ரோர்சிலர் காந்தும்
புண்ணு ளத்தோட ழுங்குவ ரோர்சிலர் பொங்கித்
துண்ணென் றுட்கிதது டிபபவ ரோர்சிலர் சூழ்ந்த
தெண்ணி யெண்ணியி ரங்குவ ரோர்சில ரேங்கி. 279

காவிற் காட்டிக்கொ டுத்தவக் கள்வனிற் கள்ளக்
குரவ ரேகொடி யாரென்ப ரோர்சிலர் கூறில்
உரவு நீருல கத்திதை யொத்தநி யாயம்
விரவிற் றுண்டுகொ லோவென்ப ரோர்சிலர் வெம்பி. 280

என்கொல் மேதினி கீண்டுவெ டித்தில தென்பார்
என்கொல் வானமி டிந்துவி ழுந்தில தென்பார்
என்கொல் வாரிதி நீசுவ றுதது மென்பார்
என்கொ லோமுடி விதுணை தாழ்த்தது மென்பார். 281

கண்ப டைத்தில மேலிது காண்கில மென்பார்
மண்ப டைத்தபி ணிக்கினி மாற்றிலை யென்பார்
புண்ப டைத்தநெஞ் சோடுயிர் போகல வென்று
எண்ப டைத்தவ ரின்னன பன்னிடு மெல்லை. . 282

(ஸ்காரியோத்து தற்கொலை.)

மோச மாயருண் மூர்த்தியை முப்பது வெள்ளிக்
காசை நச்சியொன் றாகையிற் காட்டிய கள்வன்
மாசி லானவ னைத்துயிர் மாய்க்கெனும் வன்சொல்
நீச நெஞ்சினிற் றைத்தது நெட்டிலை வேல்போல். 283

இதயத் துள்ளுற வூன்றலு மின்றென லாகிப்
புதைய லுற்றவக் கக்கரி மெல்லெனப் போந்து
வதைபு ரிந்தருள் வள்ளலை மாய்க்கவ குத்தாய்
எதைவி ழைந்துயிர் வாழுதி கேளென்றி டிகரும். 284

பணம்வி டங்கொள்ப ணாமுடி யென்பது மற்றக்
குணமவி ளக்குவ தாடகொலி யென்பதுங் கொள்ளாய்
மணமவி ழைந்திறும வண்டென லாயினை மாளாப்
பிணமெ னத்திரிந் தாரஞ ருற்றனை பேதாய். 285

களவி னாற்பொரு ளைக்கவர் வானசை தூண்டும்
அளவி லுன்னைய தட்டின னாவது கொள்ளாய்
உளவ றிந்துனக் குற்றுழி யுண்மையு ரைக்கும்
வளவ னாமெனை யற்பமு மெண்ணலை மாறறேய். 286

பொருளை நச்சினை போதமி லாய்புரை யில்லா
அருளின் வாழ்வினை யாக்கினைத் தீர்ப்பினுள் ளாக்கி
மருளு றும்புலை மக்களொ டோயெரி வாய்ந்த
இருளு றுங்கொடும் பாதலத் தெய்துவை யின்றே. 287

பழிக்குப் பாவத்துக் கஞ்சலை பல்லவர் தூற்றும்
மொழிக்கு நாணலை முன்பினுற் றாய்ந்திலை முற்றும்
அழிக்கு நீசப்ப சாசுக்க டித்தொழும் பாய்நோ
வழிக்கு வாரலின் றுயினை யானமதி மாண்டோய். 288

விதிவி லக்கையி கந்தவன் மெய்ந்நெறி விட்ட
பதித ரிற்பதி தன்கொலை பாதகன் நட்பிற்
சதிபு ரிந்தசண் டாளன்ற னைத்தெரி கிற்பின்
மதியி லீயுனை யன்றியிம் மாநிலத் தியார்கொல். 289

அறந்தி றம்பிய வாயுள்பு டைத்தவில் யாக்கை
இறந்து பாழ்பட லீனமன் றாலிவ்வி கதநிற்
பிறந்தி ராயெனி னன்றெனப் பேசிய மாற்றம்
மறந்து விட்டனை யாங்கொன்ம றந்திறம் பில்லாய். 290

நன்றி கொன்றனை நல்லுணர் வற்றனை நாசந்
துன்றி நின்றனை தொன்னெறி தூர்த்தனை தூர்த்த
பொன்றி னும்வசை போவதின் றுற்புவி மீதே
பினறி நின்றுநின் றென்னினிச செய்குவை பேதாய். 291

மேவ லாரையு வந்தனை முப்பது வெள்ளிக்
காவ லாயரு ளாளனை விற்றனை யநதோ
ஜீவ நல்லமு தத்தையு குத்தனை நீராத
தீவி டத்தைய் ருநதினை யுய்வினித தீரநதாய். 292

குற்ற மற்றகு ருதிநி லத்துகக் கொண்டு
விற்ற காசெனும வெந்தழ லுன்மடி மேவப
பற்ற வைத்தனை யேகொடும பாழ்மதி யின்னும்
உற்ற வோரதுணை காசென வுனனுதி போலாம். 293

எனற கத்துறு சாக்ஷியி டித்திடித் தின்ன
வன்றி றறகொடு றுத்தம றுததொரு மாற்றம்
நன்றி கெட்டயு தாசுந விற்றில ஞுடில்
என்று முண்மைக்கெ நிருணா யினறென லாமால். 294

கடிந்து புண்படுத் துமனச் சாக்ஷியைக் காய்ந்து
நொடிநதி டானெனி லுடபுகன முட்டின னைநதான்
மடிநது போயில னுயினிவ வாதையை மாறற
முடிந்தி டாதென வுள்ளமவ லிதநதனன் மூண்டான். 295

வள்ள லார்திருக் கோயிலை வலவினாந் தூற்றான்
கள்ள வேடகரு ரவனாக் கண்டெதிா காட்டி
எள்ள ருங்குணத் தியேசுவை நுஙஙகையி லீநதேன்
வெள்ளி யிறபடு முபபது காசிதை வெஃகி. 296

பேச ருங்கொடும் பாதகம பேணிய பித்தேன்
மாசி லாதவி ரத்தம்வ டிந்துக வாங்கிக்
காசு கொண்மினெ ஞவவா கொள்ளலர் காசை
வீசி யேகினன் பேய்பிட ருந்திட வெம்பி. 297

எப்பெ ருங்கொடும் பாவிக ளுங்களை யேற
இப்பு விக்கணு தித்தரு ளுங்கும ரேசன்
துப்பு றழ்ந்தசெஞ் சேவடிச சூழலைத் துன்னான்
வெப்பு றழ்ந்தநி ரையக்கி டங்கிடை வீழ்வான். 298

பணித்த சிந்தைய யாமான் சென்றொரு பாங்கர்
தனித்த சூழலில் நாண்கொடு தற்கொலை செய்தே
அநித்த தேகத்தை வீழ்த்தின னுயி ரந்தோ
இனித்தி ரும்பரி தாகிய துர்க்கதி யெய்த. 299

நன்மை தீமையை நாடிந விற்றுந லங்கூர்
தன்ம சாக்ஷியை மெய்த்துணை யாக்கிய தக்கோர்
ஜென்ம சாபல்லி யம்மடை வாரதைச் செற்ற
கண்மி கள்ளெவ ருங்கடைத் தேறலர் காண்டி. 300

சுடுக னற்சுடர் நச்சுப தங்கமுந் தூண்டில்
இடுமி றைச்சிநு கர்ந்திடு மீனமு மென்ன
நடுவி கந்தபொ ருளெனு நஞ்சைந யப்போர்
கெடுவ ராருயி னையுற லேபெருங் கேதம். 301

பழியும் பாவமுந் தன்னொடு பற்றவும் பாரில்
ஒழிவி லாவசை யும்மவ கீர்த்தியு மோங்கி
வழிவ ழிக்குறி லவவும் வைத்துயிர் மாண்டு
கழிவி லாவிருட் கங்குலுட் புக்கனன் காரி. 302

காரி வீசியெ றிந்தவக் காசுகைப் பற்றி
சோரி தோய்ந்தன வென்றொரு துண்டுநி லத்தைப்
பூரி யர்விலை கொண்டுபு தைத்திடு மீமச்
சேரி யாக்கினர் தீர்க்கர்முன் செப்பிய சீர்போல். 303

வேறு. (சிலுவைப்பாடு.)

தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னிதக ர்ந்துகு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாபித்து ரோகிசெய விற்றுகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம். 304

பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லானை யெள்ளிப்பு றக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாநம் மீசன்பொ றுத்திருந்தார். 305

புற்றரவிற் சீறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தாந்
துற்றிவி ளைத்தகொடுந் துன்பந்த னியுழந்து
முற்றுங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் றேசிழந்து தேம்பினர். 306

செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவரீர்பிரான் முன்தரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே யாகடியம் பல்பேசித்
தெவ்வர்கு ழூயிச்சி னுவைத னைச்சுமத்திக்
கவ்வைவ கர்களுழக் கட்டிக்கொ டுபோனார். 307

நோக்கிலனு வொவ்வொன்று நூறாயி ரங்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மைம லிந்தபா வந்திரட்டி
ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்
காக்கைக டனுகக் கல்வாரி நோக்கினார். 308

வள்ளல்கு ருாரயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயிரை
எள்ளிய வதரித்த வெம்மான்ச ருவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு
கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோக்கினார். 309

மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநசுங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமி சைவிளங்கப்
பூரணமா ரக்ஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார். 310

ஈசன்சி னநோக்கி யீனநர னைப்பிணித்த
பாசவினை நோக்கிப்ப ரிந்துநடு நின்றுவரும்
பேசரிய துன்பபயி ரளயத்தை நோக்கியிநதக்
காசினியை நோக்கினார் கலவாரி நோக்கினார். 311

அற்புத மும்வானத் தசரீரி யுமபுனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுகுணங்க ளுமிவரே
தற்பரனென் றேலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம். 312

தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
சத்தமி டாதேகுந் தகனப லிமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமா யூருடு செல்கின்றார். 313

கையயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி லுவைசு மந்தலசி மெய்வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிநகரார். 314

கல்லியல்வன் னெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றியிநதப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
டெல்லவ ருந்தத முயிராக்கிறுதி யேய்ந்தனபோல்
அல்லலு ழநதல மந்தாக்கை நிலைதளர்ந்தார். 3

மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
காதலனுக கோவிக்க திநேர்ந்த தெனறுமன
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குழுமி
வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டழுது. 3

காந்தண்ம லர்செங்க மலமல ரைப்புடைப்பப்
பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீ ரூசதுகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாமப லையலாததி
மாநதண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார். 3

தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலழிந்தும்
மாயும்வகை யின்றாய்ம றுகுற்று யிர்பதைபபப்
போயடைந்த தெமமருஙகும பொற்பெருச லேநகரத்
தாயிழையாா வாய்விட்ட ழுதகு ரலோசை. 3

கண்டார்ப தைத்தார்க லுழந்தாக ணாந்தழுதார்
கொண்டார்து ணுக்கங்கொ திததாக டுவிடதனை
உண்டாாபோ லேஙகியு யஙகிநெ டிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினா. 3

ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்ந்தி றுவதென்பார்
மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது ழலெம்மு யிர்க்கொழிவின றோவென்பார். 3

இம்மைமநத ணவிக்கி றுதிவாக் கண்டுமரி
அம்மையு யிாவாழா ளவனிமி சையென்பார்
செம்மைநிறம் பாத்தூய தேவசி னந்திருகி
மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தெனபார். 3

மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு
கிண்டெறி வாரிநதக் கெடுதோஷி களென்பார்
கிண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்
மீண்டுமு ளைக்கவொரு வேளைவாரா தோவென்பார். 3

புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றாதார் பொங்கியழ
மன்றோரா ஞ சொலலியுயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரா ஞ சொன்னோனை பாழாய் வணங்குடியும்
பொன்றியெ ருககலரும பொய்யாதி துவென்பார். 323

நள்ளிநர ஜீவரக்ஷை நல்கவரு ஞானகுரு
வள்ளலுககு வனகொலையும் மாபாத கமபுரிநத
கள்ளனுககுக காவலவி டுதலையுங் கட்டுணாத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேநதருககுச சீலமெனபார். 324

கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல கான்முயன்றும்
பொல்லாருக கஞசிபபு கன்றுனகொ லையென்பார்
பொல்லாருக கஞசிப்பொ துநீதி யைபபுரட்டி
அல்லாத செய்வாராகக றங்கூற்றே யாமென்பார். 325

காட்டிக்கொ டுததோன்க ழுததிலொரு கயிற்றைப
பூட்டிமன வாதைபிணற பொனறினனும் பொலலாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசணடா ளாமனச சாக்ஷியுநதம
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமெனபார். 326

நிந்தனையாஞ செந்நெருப்பு நெஞைசககொ ளுததிடவும்
நொநதொருசொற் சொல்லாத நோனமைநு னிதநுணாரின்
மைநதருககிச சாநதமவ ருமோம கேசனெனுஞ்
சிநதைசெ றுநருககுச சேராத தென்னெனபார். 327

செந்தாம ரைபோற்றி கழுநதி ருவதனம்
அநதோவ தங்கிய மகுகுடி போயதென்பார்
நநதாகக ருணைந றுததுளிககுங கணமலாகள்
சிநதாகு லமபொதிநது தேசிழநது விட்டதென்பார். 328

உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வநதுகுடி கொண்டதிருச்
சென்னிபுடை யுணடிரததஞ சிநதுவதோ செவவிதென்பார்
மன்னுதிரு மேனிமுற்றும வாரடியாற் கன்றிகைநது
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார். 329

பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிரபொடிப்பக
கண்ணீரின் றுன்பக்க டறகெலலை காணாராய்
எண்ணீர ராய்சசெல்லு மெமபெருமான பின்சென்றார். 330

மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட ழுதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப்ப ருவரலுங் கண்டிரங்கி
உத்தமசற் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார். 3

எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றும்பொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங் கலுழ்ந்திடுமின்
வரிசைபெறு மகப்பெறும லடிகள்பாக் கியரென்று
உரைசெறியத் தருநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே. 3

அன்றுபுக லிடமரிதா யவரவரே துயர்விஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைகுலமே யெமைமூடிக் கொள்ளுதிரால்
என்றுரைப்பர் பசுமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ
தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி. 3

என்றுதுய ருறுமடவார்க் கிரங்கியிருந் துயரோடு
நன்றுமொழிந் தடர்சுமையா னலிவெய்தித் தளர்ந்தேகத்
துன்றுசிலு வையையாங்கோர் வழிப்போக்கன் றெடுத்தேந்தி
ஒன்றிவரு கெனக்கொலைஞ ருத்தமனைக் கொடுபோனார். 3

பெண்டிரெலா மழுதரற்றப் பிள்ளைகளெ லாங்கதறக்
கண்டுகேட் டவரிரங்கிக் கனைந்துருகிக் கருத்தழிய
மண்டுதுய ரெனுந்தீயால் வயிறெரியக் கடிநகரம்
பண்டெரிவீழ்ந் தழிசோதோம் பதிபோலப் பதைத்தேங்க. 3

பொருவரிய பரலோகப் புத்தேளிர் புதுமையிதென்
மருவுவதெம் முடிவோவென் றையுற்று மறுக்கமுறப்
பருவரல்கொண் டைம்பூத பௌதிகமாத் திரையாய
சருவசிருட் டியுந்திகைத்துத் தமைமறந்து நிலைகுலைய. 3

குழனூவிற் பிரியாத குருத்துவமா ரருட்சீடர்
அழலனைய துயர்கலிய வழுதுகரந் துடன்செலப்
பழுதறுமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாகக்கொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியேபோற் சாம்பியுயிர் தளர்ந்தேக. 3

எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகநெஞ்சு பறையறைய
உண்ணிலவு விசுவாசத் தூரவோர்நெஞ் சுள்ளழியப்
புண்ணியருக் குறுங்கொலையின் புணர்ப்புன்னிப் பொருமியரு
கண்ணீரும் பெருமூச்சுங் ககனதுருத் தியிலடைய. 3

இப்பரிசு பெருந்துக்கக் குறிமல்கி யெவ்வுயிருஞ்
செப்பரிய துயருழப்பச் செருச்சலையைப் புறம்போக்கி
ஒப்பரிய முதுமூலத் தொருபொருளைக் கொண்டுய்த்தார்
மைப்படுவன் மனக்கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில். 339

ஈண்டினியான் புகல்வதெவ னெம்பெருமான் றிருமேனி
தீண்டினார் சிலுவையொடு சேர்த்தினார் செங்கையினுங்
காண்டகுசே வடியினுமவ் விருப்பாணி கடாவினார்
நீண்டசிலு வையையெடுத்து நிறுத்தினார் நிலங்கீண்டு. 340

மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்து மிடப்புறத்துஞ்
செற்றமொடு குருசேற்றிக் கொலைமாக்கள் செயலொழிய
சொற்றமறைத் திருவசனந் துலக்கமுறச் சுருதிமுதல்
குற்றவா ளிகளோடு நடுநின்றார் குருசுமிசை. 341

தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்தெந்தாய்
இன்னதென வறிகில்லா தாஞ்செய்வ திவர்பிழையை
மன்னியுமென றெழிற்கனிவாய் மலர்ந்தானம் மருள்வள்ளல். 342

இத்தகைய வரும்பொறையும் மனநலமு மியைந்தவரே
வித்தகனுக் கடித்தொழும்ப ரெனத்தகுமெய்க் கிறிஸ்தவர்மற்
றித்தகைய குணமிலரும் கிறிஸ்தவரென் றிசைபெறுதல்
செத்தவரைத் துஞ்சினவ ரெனவுரைக்குஞ் சீர்மைத்தால். 343

கீண்டிருப்பு முளையுடலைக் கிழித்துருவி வதைப்புண்டு
மாண்டுபடும் போதிவர்க்கு மன்னியுமென் றுரைத்தமொழி
ஈண்டிவரே யுலகினுக்கோ ரிரக்ஷகரென் றெடுத்துரைக்கும்
வேண்டுமோ பிறிசான்று மிதைவிடுத்து வேறொன்றே. 344

மன்றாடு மருட்சீவ வசனத்தை வன்மறவோர்
ஒன்றாகப் பொருள்செய்யா ருடைகளைந்து பங்கிட்டார்
குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன்
என்றாக டியமான வெழுத்திட்டார் சிலுவைமிசை. 345

கேடணவு தலைவரொடு கெழுமியபல் யூதர்களும்
மாடணவிக் காக்குநரும் வழிவருபுன் மனத்தவரும்
பாடணவி வருந்துநம் பரமசுத னைப்பழித்துத்
தூடணங்கள் பலபேசித் துணிந்துபுறக் கணித்திகழ்ந்தார். 346

வணங்காத முரண்கழுத்தர் வல்லுருக்கிற் கடினமுறீஇக்
குணங்காளுகக் கொடுமனத்தர் கூறியதீ மொழியொன்றே
அணங்காருங் குருசுமரத் தறையுண்டே வொருநிருட்டுப
பிணங்காளு யிகழ்ந்ததுவும் பிதற்றியது பெருமானை. 3

அடுங்கொலைஞர் பொருட்டமல னகங்கனிந்த வருட்டிறமுங்
கெடுங்கொடிய ருணர்வின்றிக் கிளந்தபழி மொழிச்செருக்கும்
நடுங்கியுயிர் நலிசோர னச்சமனத் தியற்கையுமோர்ந் [34
தொடுங்குயிர்மற் றொருசோர னுளம்பொறுக்கா துரைக்கின்றான்.

எஞ்சுறும ரணத்தீர்ப்பி யைந்துழந்து மேழைநீ
அஞ்சுவா யலையேயிவ் வமையத்து மாலனுக்கு
நஞ்சனைய நமக்கீந்து நோக்கதுமெய் நடுநிலைமை
விஞ்சியாம்வி ளைத்தகொடு வினைப்பயனை யடைகின்றேம். 34

மற்றிதனை யுணராது வன்னெஞ்சோய் மாசணுகா
நற்றவனை யிகழுவது நன்மையோ நன்மையலாற்
குற்றமிவ ரிடத்துளதேற் கூறுதியென் றறக்கடிந்து
தெற்றெனவுட் குழைந்துரைத்தான் ஜீவவழித் தலைநின்றான். 3

உள்ளநாண்மு முதுமற முனைற்றியாக் கினையுழக்குங்
கள்ளனிவ னெனினுமனங் கண்டறிந்த சத்தியத்தைத்
தெள்ளிதுடன் வெளிப்படுத்துஞ் சிந்தையுடைந் துளந்திரும்பிக்
கொள்ளையிடத் துணிந்தானிந் தியவாழ்வைக் குறிக்கோடி. 3

சாக்குறிக ளடுக்காமுன் றனுகரணந் தளராமுன்
மீக்கிளரு நெடுமூச்சு விரவாமுன் விழிமயங்கி
நாக்குழறி வீழாமுன் நலனுணர்வுற் றருட்கள்ளன்
நோக்கினான் றலைதிரும்பி நுவலரும்புண் ணியப்பொலிவை. 3

காண்டகைய பெருங்கருணைக் கற்பகத்தை யெதிர்கண்டு
மாண்டகைய வனபினொடு மானதாஞ் சலிவழங்கி
ஆண்டகைநும் மரசியலி லடியேனை நினைந்தருள
வேண்டினே னெனவிரந்து வேண்டினான் மிகவிரும்பி. 3

கள்ளமிலா வருட்கள்ளன் கசிந்துகரு ணையைநம்பி
உளனுணர்வோ டினிதுரைத்த வொருமன்றாட் டுயிர்நல்கும்
வள்ளல்திரு வுளத்தழுந்த மலங்காய்நீ பரதீசில்
உள்ளபடி யின்றேயென் னுடனிருப்பா யெனவுரைத்தார். 3

வேறு.

எம்மாதிர மும்படு பாவியென் றெள்ளு கள்ளன்
அம்மாவுயிர் போமள விற்கதி யாக்க நச்சிப்
பெம்மானரு ளுக்கிலக் காகிமெய்ப் பேறு பெற்றான்
கைம்மாறின்மைக் காகிரு பைத்திறங் காண்டி மைந்த. 355

தன்னேரினின் றேங்கிய முந்தனித் தாயை யன்பின்
முன்னாக வழுங்கொரு சீடனை முற்ற நோக்கி
அன்னாயிவ னுன்மகன் மற்றுனக் கன்னை நண்ப
என்னாவரு ளினனுரை தந்தன னென்று முள்ளார். 356

ஆயிற்சிறந் தவற மாவதிவ் வாழி வைப்பிற்
தாயிற்சிறந் தத்தம ரின்றெனத் தக்க வன்பாரு
சேயிற்சிறந் தவரு ணாயகன் சிந்தை யார
வாயிற்சிறந் தமொழி காட்டுமிம் மாண்பை யோதில். 357

அன்பின்றலை நின்றருள் பெற்றவத் தொண்டனை யன்
றன்பின்றலை நின்றுக ருத்தொடு சொற்ற வாய்மை
என்பின்குரு மட்டிந் யதந்நிலி ருந்தி யன்னை
தன்பங்கின ளாவவள் சொற்றலை தாங்கி நின்றான். 358

வாழிப்பெரு மானவ தைத்தநுயிர் மாய்க்க மல்கும்
பாழித்துய ரின்பட லம்மெனப் பானை மூடி
ஊழிக்கரு மாலைவ ளாந்தென வொல்லை யும்பர்
ஆழிக்கதி ரைப்புதைத் தோங்கிய தந்த காரம். 359

எல்லாவுல கத்தவர் பாவமு மேற்ற தேவ
நல்லாடுயர் வேதிகை மேவுறு நம்ப னீதிச்
செல்லாரழ றீத்திட வப்பலி தீந்தெ ழுந்த
அல்லாப்புகை யாமென வோங்கிய தந்த காரம். 360

வாதிக்கும நீதவஞ் ஞானம காந்த காரம்
நீதிக்கதி ரோனைம றைத்திடு நீர்மை கண்டு
சாதிக்கமாட் டாதுல குக்கொளி தந்து நின்ற
ஜோதிக்கதிர் குன்றிட மையிருள் தொக்க தெங்கும். 361

காராழிபொங் கிக்கக னம்புதை பட்ட தென்கோ
பாராதியர் தம்புரி தீமைப்ப டாமி தென்கோ
தீராவனர்த் தத்திரள் கூடிச்செ றிந்த தென்கோ
போராதொரியா மம்வனா துற்றிருட் பெற்றி தன்னை. 362

மெய்யானதீ பங்கிறிஸ் தியேசெனு மெய்ம்மை கண்டாம்
உய்யாவுயி ருககுயி ராமுயி ரோயு மெல்லை
மையாகணி ருண்டிட வானொளி யாவு மட்கி
வெய்யோனொளி யுங்கரந தாரிருண் மேய வாற்றால். 363

மெய்யுற்றதெப் வமபசு பாசமவி ளக்கி நாளுங்
கையுறறநெல லிககனி யின்மறை காட்ட வினனும்
ஐயுறறலை யுமபுலை மாககர சதநி னருசில்
மையுறறகூட் டிவிரு டொககது மண்ணும் விண்ணும். 364

ஊறுற்றிடு காரிருண் மூடியு டற்ற வஞ்சிப
பீறுற்றுள முட்கிய யாநருபி தறறி யாதுங்
சேறுறறில வாய்சசெய லற்றஜெ கத்து லாமபல்
கூறுறறஜீ வவருக் கங்குலை வுறற மாதோ. 365

பெருந்தீப்பிழம் பும்பிறங் காதொளிர் பெற்றி குன்றிக்
கருநதியென லாயின கண்ணொளி யற்றி மைததல
பொருநதாதுமு ழுக்குரு டாயின பொனறி னாலொத்
திருநதாரெவ ருமெவை யுஞசரித திலல காண்டி. 366

ஈாத்தஙகல கையிருட் குமபியி விட்ட பூவை
ஆததன்புவ டஙகொடி முககுநம் மைய னாற்றல்
பாததுமபரு டுபல தேவக ணஙகள் பையுள
போததஙகிடைந் தாநர சுதநிருள் போதத தென்னா. 367

களியுண்டமுந நீருல கத்துந லம்பெய் கொண்மூத
துளியுண்டுண வுணடுபல போகசு காயு வுமமுண்
டளியுண்டரு ளுண்டற முணடிவை யாய வெல்லாம்
ஒளியுண்டெனி லுண்டில தேவிலை யொன்று மன்றே. 368

இற்றாகவுச் சிதொடுத் தேழனா யென்னா நாழி
முற்றாகமு யஙகிய வல்லிருண் முற்று மெலவை
எற்றேகைவி டுததனி ரெனனையென றேவ னேயென்
றுற்றாருட் டாதையை நோக்கியோ ரோல மிட்டார். 369

எவ்வாறுநம் மான்றிரு வுள்ளமி னைநத தேயோ
எவ்வாறுனா யதிரு மேனியி னைநத தேயோ
எவவாறுதங் தையித யஞ்சகித திட்ட தேயோ
எவவாறென வுள்ளுவல விள்ளுவ லேழை யானே. 370

செற்றுரெவி யாவைவி ளித்தனன் ஜீவ ரனை
பெற்றார்வது காண்டுது மென்றுபி தற்றி நிற்க
வற்றுவருள் வாரிதி தாகம ரீஇய தென்னைச்
சொற்றாசுரு திமொழி முன்னுறச் சொற்ற வாறே. 371

எல்லாவுல குமுடை யார்பொருள் யாவு முள்ளார்
தொல்லாதிமு லப்பரஞ் சோதியா தோற்ற நாசம்
இல்லாரொரு தாகம நாதிதொட் டெய்த லாலே
கொல்லாதுவி டாதவோர் தாகமுங் கொண்டி ரந்தார். 372

காதுற்றெருரு வன்கட லாம்பியைக் காடி தோய்த்தே
ஓதுற்றவீ சோபபெனுங் கோல்கொடு யர்த்தி நீட்டிக்
கோதுறறிலா தரும ரேசனுக குககொ டுததான்
மாதுககதுக கமஜலப பஞ்சமும வாநத வறகே. 373

பல்லாயிர கோடிய ஜீவனைப பாவ பந்தத
தல்லாசிறை மிட்டவாக் கோமிட ரூர வுண்ணீர்
இல்லாநிறங் காற்புளிங் காடியி யைநத தாதோ
எலலேமுக்கா கமடி வாரகுல கீயு நனறே. 374

மருவாரளித தபுளிங் காடியை வாங்கி யன்பின்
உருவாய்நதவா யாவுமு டிநதவென றய்தநி யமபி
ஒருவாதவெந தாயுயிர நலகின னுஙகை யென்னுத்
திருவாய்மலாந துதலே சாயததனா ஜீவன விட்டார். 375

வேறு

ஜீவாதி பதியேக திரித்துவத்தி லொன்றான தேவ மைந்தன்
தாவாத கருணையினாற் பேரனபு மயமான தனுக்கொண டீண்டி
மூவாத முதனீதி யிரககசம ரசமபுரிவான முதுநீர் வையஞ்
சாவாத படிதானே பலியாகி ஜீவனவிட்ட தகைமை பாராய். 376

சநததங்கற் பனைமீறிச சண்டாள ராகினன்றி தனையெண் ணுமற்
புந்தியற்றுக் கொடுங்கூளிக் கடிதத்தொழுமபு புரிநதொழுகும பொல்லா ருக்காய்
அநதரியா மிப்பொருளா யகிலாண்ட கோடிகளை யாட்டு விக்கும்
விநதையுளார் மனுவாகி யுயிர்விடுதத விந்தையைப்போல் விந்தை யுண்டோ. 377

தனக்குலவாப் பெரும்பேறு தரவந்து விழிக்கெதிரே சான்று காட்டி
மனக்கினிய வுபதேசம் வகுத்தசரு வேசனொரு மைந்தன் றன்னைப்
பனிக்கவதைத் துயிர்கவாந்த பாருலகைத் தகிககாமற் பாம தாதை
சினக்கனலை யவித்தெழுந்த ஜீவகா ருணியநிலை தேறற் பாற்றே. 378

வேறு.

அலகிலாப் பரம நீதி யாயதென் னெண்ண மென்று
இலகுவா னுறையிற் சோதி யெரிந்தெழு கோப மாறி
உலகினுக் கொருவ ராகி யுத்தரித்த தனை யுள்ளிக்
குலவியே தாதை பக்கற் குதுகலித் திருந்த தயமா. 3

பரமகா ருணியம் பொங்கிப் பலித்ததென் னெண்ண மென்று
வாமனோ கரனை வாழ்த்தி வாழ்த்திநாத் தழுத ழுப்ப
உரமிலா வானம கோடி யுயர்ந்தமை யுள்ளி யுள்ளித்
தரமிலா துவகை யோங்கத் தாதைபாற் சிறந்த தன்றே. 3

வேறு.

ஜீவனை யிழந்தவிச் செகத்துக் கீறிலா
ஜீவனவந் தியையவுஞ் செறித்த நித்திய
ஜீவவா யிலுக்கொரு திறப்புண் டாக்கவும்
ஜீவனி னதிபதி ஜீவன் விட்டனா. 3!

கோழையிப் பியைமணி குறித்துக் கூட்டுதற்
காழிநீர் குளித்துமுச் சடக்கு மாக்களபோல்
ஏழைந ரானமகோ டிகளை யீட்டுதற்
கூழியான் மாணத்துள் ளொடுங்கி னாரோ. 3

கண்ணிய வன்பினாற் கட்டுண் டோங்கிய
தண்ணளிச் சலதியின் முழுகித் தாழ்வுறீஇ
உண்ணிகழ் பொறையினா லுயிரப்பொ டுங்கினார்
புண்ணிய முலகெலாம் பொலியத் தோன்றினா. 38

முடிந்தது சஞ்சல முடிந்த பாடுகள்
முடிந்தது வறுமைநோய் முடிந்த சிந்தனை
முடிந்தது தீர்க்கர்சொன் முடிந்த முன்குறி
முடிந்தது கருதிய கரும முற்றுமே. 38

முடிந்தது பாவவி மோச னப்பலி
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்
முடிந்தது குவலயத் திரக்ஷை மொய்ம்புற
முடிந்தது ஜீவிய முழுது மென்பவே. 38

இத்தகு வனவெலாம் பொருந்த வீறிலா
முத்தனார் முடித்தலின் முடிந்த தென்றொரு
வித்தக வாய்மொழி விளம்பித் தாமுடை
அத்தனுக் காவியை யளித்த வொல்லையே. 38

கிழிந்ததா லயத்திரை யிரண்டு கீற்றவாய்க்
கிழிந்ததா சாரியா கேடு சூழுளங்
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச் சாஸனங்
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம். 387

அதிர்ந்தது கிடுகிடென் றூழி சூழ்புவி
அதிர்ந்தது பாதலத் தரச னெஞ்சகை
அதிர்ந்தது கிறுகிறுத் தகீத மன்றலை
அதிர்ந்தது புறமதத் தஸ்தி வாரமே. 388

பிளந்தது வயின்றுறும் பெரும லைக்குலம்
பிளந்தது வஞ்சகப் பிசாச னெஞ்சரம்
பிளந்தது சந்நிதி மறைத்த பித்திகை
பிளந்தது தீவிடம் பிறங்கு பைத்தலை. 389

திறந்தது தூயவா சேம வைப்பிடந்
திறந்தது கதிக்குறு ஜீவ வாயிலுந்
திறந்தது கருணையின் றிருவி ழிக்கடை
திறந்தது செறுத்துள ஜீவ வூற்றரோ. 390

நற்சுதந் தரமக் கருள நாயகன்
தற்சுதந் தரவுயிர் விடுத்த தன்மையைக்
கற்சுதந் தரமுறு கடின நெஞ்சுடை
அற்சுதந் தாரறிந் தகங்க லங்கினார். 391

நிகழ்ந்தசம் பவங்கள்காக் குநாத நெஞ்சினை
அகழ்ந்திட வஞ்சிமெய் யாக மற்றிவா
இகழ்ந்திடற் பாலரோ வீச னோசுதன
புகழ்ந்துபோற் றிடத்தகும் புனித ராமென்றார். 392

தொக்குநின் றவரெலாந் துயரக் காட்சியோ
டக்கணத் தசம்பவ மாய யாவையுஞ்
சிக்கறத் தெரிந்துநெட் டுயிர்த்துத் தேம்பியே
துக்கமுற் றழுதுளந் துளங்கி யேகினார். 393

கிழிபடு மிதயத்துக் கெழீஇய நண்பினர்
வழிபடு கலிலெய மாதா மற்றுளார்
விழிபுனல் சொரிதா வெதும்பிச் செய்மையிற்
கழிதுய ரொடுமனங் கவன்று நின்றனர். 394

ஞானமா கியவொரு நாதன் றூங்கிய
மானவ தேகததை வனைநதிட் டாவியை
வானநா யகனகரம வழஙகக கணணுறீஇத்
தானமும வானமுந் தழஙகும வேலைவாய். 395

கொற்றவ னுத்தரங் கொண்டு யூதர்கள்
சொற்றவா றுயவண துதைநத சேவகர்
குறறுயிரச சோரனைக் குறுகித தொன்முறை
தெற்றெனக் கானமுறித துயினைச சிநதினார். 396

அன்பினோ படிவததை யாவி நீததலில்
என்பினை முறிததில ரெனினு மீட்டியால்
வன்புறத் திருவிலா மருங்கு குததினான்
கொன்பயி லொருமறக கொடுஙக ணாளனே. 397

அனநதா முலகினுக் கருளி யாண்டகை
தினநதரு மான்மசனு சீவி யேயென
வனநதரு திருவுடல வடுபபட் டவ்வழிக்
கனநதரு குருதியு நீருங் கான்றதால. 398

பாவவெங் கோடையிற் பாடுண் டெஞ்சிய
தாவரு மாநதுமப பயிாத ழைத்திட
பூவரு புண்ணியப பொருபபி னோர்புடை
ஜீவநீ ரூற்றுககண் டிறந்த தென்பவே. 399

ஓர்ந்திடாப் பததனோ ரடியி லொண்சிலை
ஆாநதநன் னீாசுரந தளிதத வாறுபோல
கூாநதவீட் டியினவழி குருதி கோததநீா
ஆாநததிவ வாக்கைநின றவனி யுயயவே. 400

முடிவன யாவையு முடிய நோககுறு
நெடிதுயிாத திரஙகியுள ளழிநது நிறைவோா
அடியன்யோ சேபபுநம மாணடை யாளுகை
படிமிசை வரவெதிா பாாததி ருபபவன. 401

மிக்கசம் பத்துளான் யூத வேதியர்
தொக்கசங் கத்தினோா தலைமைச சூழ்ச்சியான்
புககன னரசிடம் புனித யாக்கையென்
பக்கலிற் றருகெனப பரிந்து வேண்டினான். 402

திகிலுடை மன்னவன் றீரத் தேர்ந்துபின்
அகிலலோ கேஸ்வர னருளி யாக்கையை
இகலிலயோ சேபபினுக கீநது நீயினித
தகுமுறை யியற்றுதி சமாதி போயென்றான். 403

உத்தரங் கிடைததமை வினவி யுள்ளுளே
பததிசெய நிககதே மெனபப காநதிடும
உததமன் பரிமள வுசித வாக்கஙகள்
வித்தக வுடற்கெனக கொண்டு மேவினான். 404

கொலைக்களத திருவருங் குறுகி யொல்லையிற்
றொலைககரும பாவநோய் தொலைதத யாககையை
நிலைக்குரு சகறறிமே னிலவச சாததினா
விலைக்கரும் பூநதுகில விரிதது மூடியே. 405

விந்தைசே ரெழிற்றிரு மேனி மீதெலாங்
கந்தநற றிரவியம புனைநது கண்கணீர
சிநதிமெய் யனபுடை ஜீவன முததாகார
தநதம சென்னியிற் றாஙகிச சென்றனர். 406

வனக்குறும் பாமரீசனா மருங்கு மட்டவிழ்
நனைககுறு முகைவிரி நநத னததிநது
வினைககுரித தாயயோ சேபபு வேதியன்
தனக்கெனச சமைததவச சமாதி நண்ணினார். 407

கன்முறை யகழ்ந்தவக் காமர் வைப்பினில்
தொன்முறை விதிபபடி தூய யாக்கையைப்
பொனமுறை போறறிடும புலமைத தாமென
நன்முறை வளாததினா நலங்கொண் மொய்ம்பினார். 408

ஆர்வமிக் குடையமெய் யடியர் மொய்மபினால்
வார்விழி புனலுக வாரிப பெய்தனா
தீர்வரும் பரிமள திரவி யங்களை
சோவுறு கபாடககற் செறித்திட் டாரரோ. 409

உலகெலாம் புரிந்ததீ வினையை யுத்தரித்
தலகிலாப் புண்ணிய மமைதத வாண்டகை
இலகுபே ரெழிறறிரு மேனி யீண்டொரு
சிலைகெழு சமாதியுள செறிநத தேயந்தோ. 410

தைவிக மானிட தனுவெ டுத்தநந்
தைவிக ரக்ஷகர் தணந்த மானிட
மெய்வசுந் தரையிடை விரவி மீண்டெழுந்
துய்வதின் றேற்புவிக் குய்வின் றாகுமால. 411

நேசயோ சேப்பென நிக்க தேமெனப்
பேசிய தொண்டரும பிறரு நம்பிரான்
பூசமா திக்குறு புணர்பபெ லாம்புரிந்
தீசனை மதிகருள்வைத தேத்திப் போயினார். 412

அத்தனுக் கடிததொழும் பமைந்த வன்புடைப்
பததிமை வடிவெடுத தனைய பாவைமார
சிததசஞ சலததொடு கலுழ்ந்து தேம்பியே
தததம துறையுளபோய்ச சடைததி ருந்தனா. 413

அஞ்சுறு காட்சிகண் டலமந் தாவினைந்
தெஞசிய பாதக ரியலமு றைபபடி
செஞசெவே யுலகமைந தொழுகுஞ் சீர்மைகண்
டுஞசமென் றுளம்வலித் தூரஙகொண் டாரரோ. 414

வேறு

பொங்கரு ணாதன் பூதல ரக்ஷை புரிவான்வந்
தங்கமவ ருநதி யாருயிர் நல்கி யவனிக்குள்
மஙகிய டஙகக் கணடுசெ கிகக மாட்டானபோல்
வெஙகதி ருட்கிக் குடகட லிற்குப் புறவீழ்நதான். 415

பாயொளி மட்கிப் போயது வெள்ளிப் பகலேனும்
மீயொளி மலகி மேற்றிசை துற்றி விரிசெககா
நேயமி குததோர காயமு குதத நிறைசோரி
தூயசி னதீ மாயவ டர்ததுத தொகல்போலும். 416

நன்றிம றநது நட்பிடை நாளு நயவஞசந்
துன்றிய களவா நன்றியில செல்வந் தொலைவெய்த
ஒன்றிவ ருத்தும் வன்மிடி போல வொளிர்செவ்வான்
நின்றில தாக வந்தது மாலை நிமிர்கங்குல். 417

பூவணை யாகக் கண்படை கொள்ளும் புனிதற்கோர்
மேவுவி தான மென்னவி ரிந்த மேலவான்மீன்
ஓவற வெங்கும் பாயிரு ணக்கி யொளிகாலுந்
தீவம தாகவு தித்தது கீழ்த திசைதிஙகள். 418

சித்திர மாகச் செல்வனு றங்குஞ் செயல்கண்டு
நித்திரை பங்கமு ருதமை வுறறிடு நெறிபோலும்
எத்திசை யும்முள வெப்பொரு ளும்முல கெல்லாமும்
அத்தின ராவினி சததம தாய வருங்காட்சி. 419

காலமி தாக வன்மன யூதர் கதித்தோடிச்
சீலமில் மன்னன் பாலணை வுற்றுத் திருட்டாகக்
கோலியு யிர்த்தா னெனறவ னுக்கை கொடுபோகிச
சாலம ருட்டிச் சீடர்பல் கேடு சமைப்பாரால். 420

ஈண்டொரு மூன்றுதி னத்துயிர் பெற்றெழு வேனென்ன
மாண்டவ னோதிய துண்டுச மாதியை மறறின்னே
காண்டகு காவல மைககென வொபபுரை கைக்கொண்டு
வேண்டிய வாறுபல் வீரரை வைததனா வெஙகாவல. 421

இட்டனர் முததிரை யேமமு றதநனி யிமத்தின்
முட்டிய டைததவோர கறகத வந்தினை முறறுக
அட்டதி காநதமு மமபா முமமதோ ரஙகைககுள்
இட்டன முய்விலை யென்பவா போன்மதி யிலலாரே. 422

கோலிய காவல ரேநிக ளோடுகு ழீஇரசேம
வாலிய வைப்பைவ ளைததனா நின்றிட வாராநதக்
காலைக டுமபக லெறபடு காலைக டநதநதி
மாலைக ழிநததி யாமமும வநதும ரீஇயிறறால். 423

கைவரு லௌகிக வேலையொ ழிந்துக ருததொன்றித்
தைவிக நாளனு சாரிக ளாயுயா சறபோதா
உய்வரு ளுதனு யிாதெழு வேனென வுய்த்திட்ட
மெய்வச னததிற முளளியி ருநதனா விழிதுஞசாா. 424

மாசிலம டந்தை மாசிலா கந்த வருக்கங்கள்
ஆசற வீட்டி யாதிதி னததி னதிகாலை
ஈசனு டற்குப் பூஜிதை செய்வா மெனவெண்ணி
நேசமவ டிக்குங் கண்ணெடி ருந்தார் நிசிமுற்றும். 425

வேறு. (உயிர்த்தெழுதல்)

இருநில முய்யக் கொண்ட வெம்பிரா னுக்கை யிமம்
மருவிய வாறீ தாக மறுத்துயிர்த் தெழுநத வுணமை
திருமுறை விளக்கும் வணணந தெரிபபலென றமலற் போற்றிப்
பொருவரும் பத்தி யென்னும் புனிதைமேற் புகல்வ தானுள. 426

மைந்தகே னம்பி ரானிம் மாநிலத் துயிர்த்தெ ழுந்த
விந்தையைத் தரிசித் தேத்தும் விழைவினால் விபுத ராவார்
அந்தரத் தீண்டிப பல்லாண் டணியிசை யலாத்து மாபோல்
சிந்துநீரச் சுனையுங் காவும புள்ளொலி சிறந்த மாதோ. 427

விண்ணுற நிவந்த நாளு வியன்சினைப் பொதும்பர் மென்பூஞ்
சுண்ணமு மலருந் தீந்தேன் றொழுகுதியும வானந் தூய
ஒண்ணிறப் பனிநீ ரோடு கலந்துமென கால்கொண் டோச்சல்
புண்ணிய னெழுச்சிக் கோலம புனைந்தெனப் பொலிந்த தன்றே. 428

மருப்படி கமல வாவி மறிதிரை முழவ மார்ப்ப
அருப்புநாண் மலர்வாய் கிண்டி யழிபசுந் தேறன் மாந்திச்
சுருப்பிசை சுருதி காட்டப் புள்ளொலி யிசையிற் றுன்னத்
திருப்பள்ளி யெழுச்சி கூடுறு செவ்வியை யொத்த தம்மா. 429

கோதிலாப் புனித வன்பு குலவுநீ ரகத்து நம்மான்
பாதபங் கஜம லாந்த பரிசெனப பளிங்கிற் றோன்றுஞ்
சீதநீப பொய்கை யெங்குஞ் செழுங்கடி கமழுந் தூய
மாதர்மென் கமலப் போது வள்ளவாய் மலாந்த மாதோ. 430

வையகம் புதைத்த கங்குல் வாருணி யற்ற நோக்கித்
துய்யதண் மதிய மென்னுந் துயலவரு சுறவத் தோடு
மையற விளங்கும வான மீனொளி மழுங்கி மாய
வெய்யவ வலைஞன் றோன்றான் விடிவலை வீசி னானல். 431

மெய்கண்ட விடத்துப் பொய்மை வெளுத்தென வெளுத்த திந்து
கைகண்ட களவி னக்கங் கரந்தெனக் கரந்த விண்மீன்
பொய்கண்டு மருண்ட வுள்ளம போலொளி யிழந்த தீபம்
மைகண்ட கங்குல் வாட்டும வைகறை கண்டு கண்டே. 432

இன்னதோ ரமையந் தன்னி லிருநில வுலகுக் கெல்லாம்
பன்னரு நலத்த வாய பாகதிப் பயனை யீட்டித்
துன்னிய ஜடவி யோகத் துயிலுணர் சூழ்ச்சி யேபோல்
உன்னத தேவ மைந்த னுயிர்த்தெழுந் தருளிப் போந்தார். 433

வார்த்தையாய் நடுவ ராகி மன்னுயிர்க் கிரக்ஷை நல்க
மூர்த்தியாய்ச் சமாதி கூடி முறைவழா துயிர்த்தெ ழுந்த
தீர்த்தனைத் தரிசித் தேத்தி ஜெயஜெய வென்று போற்றிக்
கீர்த்தன நறுமபூ மாரி பெய்தனர் கெழுமி விண்ணோர். 434

தன்மமுந் தவமு மோங்கித் தழைத்தன வருள்மெய் வேத
கன்மமு மொழுக்கும் வல்லே கதித்தன கருணை பூத்த
நன்மையு மெய்மை தானு நடந்தின றுலக மெங்கும்
வன்மமும் பகையுந் தேய வளர்ந்தன மருவி மாதோ. 435

அறந்தலை யெடுத்த தொல்லை யாரணத் தழனி யோங்கிச்
சிறந்தது ஜென்ம தோடத் திககரு மதநின மூழ்கி
இறந்துபாழ் பட்டோ ராவிக் கீறிலா ஜீவன் வந்து
பிறந்தது சுகிர்த போதம் பிறங்கிய தவனி யெங்கும். 436

ஆயபே ரன்பு மல்கு மாழியி னுதித்து மாந்தர்
மீயுயர் விண்ணோ ராக விளங்குபுண் ணியவே தாந்த
ஆயிரங் கரங்க ளோச்சி யலர்பரு சுடர்க காண்பான்
சேயொளி பரப்பிக் கீழ்பாற் றினகர னுதயஞ் செய்தான். 437

நிருமல மூர்த்தி யேவ நிரையபா தலம்பு குந்தி
வருமமிக் குரத்த பேயை வன்சிறைப் படுத்தி மீண்டு
கருமபூ மியிலே தம்மான் கழனிழல் கருதி வந்த
தருமசக் கரமே யென்னத் தயங்கினன் றபனன் மாதோ. 438

ஜெகமெலாங் கெடுத்த பேயைச் சிதைத்தமற் சிறைச்குள் ளாக்கிச்
சகலமு மடிப்ப டுத்த தன்னொரு குமரே சற்குப்
பகவனும் பரம தாதை பரிவுடன் றரித்த வெற்றி [439
மகிமையொண் மௌலி போலுந் திகழ்ந்தனன் வயங்கு வெய்யோன்.

அலகிலா வுயிர்க ளெல்லா மரும்பெறன் மகிழ்ச்சி பூத்த
குலவுகோ டாதி யாய கொழுங்கடி மலர்கள் பூத்த
விலகரு மவித்தை நீங்கி மெய்யொளி யுளந்தி கழ்ந்த
துலகுசூழ் கங்கு னீங்கி யுதயமுந் திகழ்ந்த தெங்கும். 440

வண்டுணை விரிந்த செந்தா மரைமுக மலர்ச்சி காட்டித்
தண்டலை தாழ்த்தி மென்பூகத் தடஞ்சினைக் கரத்தா னல்கி
எண்டகு புள்ளி னூய வின்னிசை யெடுத்துப் போற்றி
மண்டல மடந்தை யீசன் மைந்தனை வணக்கஞ் செய்தாள். 441

மயலுறும் பாவ தோட மருங்கறக் கெடுத்து மாந்தர்
உயவரு நலங்கொண் டைய வுயிர்த்தெழ வூர்ந்த நன்மை
வியனிலத் தெங்கு மோடிப் பரந்துடன் விழாக்கொண் டென்ன
துயிலுணர்ந் தெழுந்து ஜீவத் தொகுதிகள் களித்த மாதோ. 442

கண்ணிய நிசிக்குள் ளாய கழிபெருந் துயிலை வீசி
எண்ணிலா வுயிர்கள் காலை யெம்பலோ டெழுந்த காட்சி
மண்ணியல் வினையின் மாய்ந்த மன்பதை யுயிர்த்தெ ழுந்து
புண்ணியர் தமக்குள் ளாகப் புத்துயி ரடைந்தாற் போலும். 443

எந்தவா றடையு நம்பி யீறிலா ஜீவ னென்னுஞ்
சிந்தனை மருளே னம்மான் புண்ணியம் ஜீவர்க் கெல்லாஞ்
சொந்தமாம் விசுவ சித்தோர் சுவர்க்கபே ரின்பந் துய்ப்பர்
அந்தரி யாமி யேசு வென்பதை யயரே லைய. 444

வரைவின்றிக் கிருபை யார்க்கும் பொதுவென வழுத்தி னாலும்
பரமன்முன் குறித்தோ னுள்ள மொன்றிலே பழுக்கும் பத்தி
தரணிவான் கிரண மெந்தத் தலத்தினுந் தங்கு மேனும்
இரவிகாந் தத்தி னன்றோ விருங்கனல் பிறக்கு மம்மா. 445

ஒருநரன் வழியே பாவ முலகத்தை யுடற்று நிற்ப
ஒருநர தேவ னீட்டும் புண்ணிய முலகுக் கந்தப்
பருவரல் துடைத்து நித்ய பரகதிப் பயனை நல்கல்
திருவருண் மாட்சிக் கேற்ற திவ்விய முறையென் றோர்தி. 446

நம்பிரா னுயிர்த்தெ ழுந்த நலம்பெறு முகூர்த்த தன்னில்
அம்புவி யதிர வஞ்சிக் காவல ரயர்ந்து வீழ
உம்பரின் றிழிந்த தேவ தூதரோ ரிருவ ரொல்லை
இம்பரிற் சேம வைப்பை யெதிர்ந்தனர் பகைவ ரஞ்ச. 447

இருள்புலர் காலை கண்ட வேந்திழை மாரோர் மூவர்
தெருளுறீஇ யெழுந்தெம் மையன் சேமவைப் பதனை யண்மி
மருளறச் சமாதி வாயில் திறவுண்ட மாபை நோக்கி
வெருளுறீஇக் கலங்கி நின்றா வெய்துளந் திகைத்து மாதோ. 448

ஆயிடை யருகர் நின்று மவிரொளி மின்னி னார்ந்த
தூயுடை பரித்த தேவ தூதரோ ரிருவர் தோன்றி
நீயிரிச் சேம வைப்பி னேடுவ தெவன்கொல் ஜீவ
நாயகன் றன்னை முன்ன நவின்றவா சகத்தை யோர்மின். 449

ஈண்டுளா ரல்லர் ஜீவ னியைந்தெழுந் தருளி னாக்
காண்டகு நம்பி நுமமுன் கலிலெய நாடு சேர்வர்
பூண்டமெய் யன்ப ருக்குப் புகலுமிப் புதுமை யென்னுஞ்
சேண்டலத் தெழுந்து போனார் நிகழ்ந்தவை தெரியச் செப்பி. 450

வேறு.

உன்ன தேசனு யிர்த்தெழுந் தாரெனச்
சொன்ன சொல்லமு தனுசெவி தோய்தலும்
மன்னு நித்திய வாழ்வுகை வந்தெனப்
பொன்னன னார்க்குட்சி றந்தது புத்துயிர். 451

வள்ளல் சொற்றவ சனமும் வைகறைப
பள்ளி நின்றெழு பான்மையுந் தமமுளே
உள்ளி யுள்ளத்து வட்டெழு மோகையுந்
தெள்ளி தச்சமுங் கொண்டுதி யங்கினார். 452

உணாயி றந்தவு வகைப்பெ ருங்கடல்
கணாபு ரண்டுக திததுக் காககினி
விணாவின் மாய்ந்திட மெல்லிய லாரெழுந்
துணாசெய் வாந்திருந தொண்டாககென றோடினார். 453

தூதா சொற்றசு மங்கல வார்த்தைகொண்
டேத மிலலவ ரேகுழி யெமமுயிர
நாதன் கண்ணெதிர் தோன்றிந லங்கிளர்
மாத ரீநன்கு வாழ்கென வாழ்த்தினா. 454

அருளின் வாழ்வைய றங்கிள ராரணப்
பொருளை யன்பினபு ணரியைய புங்கவர்
தெருளுறு சின்மய தேசிக மூர்த்ததனை
மருளொன றின்றிம டந்தையா நோக்கியே. 455

உழுவ லனபொடு ளங்கனிந தொல்லெனக்
கழுதின் வன்றலை யைததெறு காற்றுணை
தொழுது வீழ்ந்தனா பன்முறை தோத்திரித்
தெழுது பாவையன் னாரினி தேத்தினார். 456

நனறு யாவுந விவுறு சீடருக்
கின்றி யம்பியெ னைக்கலி லேயநாட்
டொன்ற விளானமி னுள்ளங்க லங்கன்மின்
என்று ணாத்துகக ரநதன ரெம்பிரான். 457

ஓகை மாநற வுண்டுக ளித்தவத்
தோகை மார்பனொ ருதிருத் தொண்டர்பால்
ஏகி யீசனெ ழுச்சியும் யாவையுஞ்
சோக நீங்கவ குத்தனர் சொல்லினார். 458

அணங்க னாருளை கேட்டுமெய் யாரணக்
குணங்கள் பூத்தகு ருகதுவ ராருயிர்
உணஙகி மீண்டிங்கு யிரதெழ லொல்வதோ
இணங்கு றுதென வெய்தின ளையமே. 459

முற்ற றிநதமு முமுதன முன்னுறச்
சொற்ற வாயமையு முள்ளிலர் தொக்குடன்
இற்றி துண்மையின னேதணி யீமத்தின்
உறற றிநதிடு வாமென வோடினார். 460

ஒனறு மன்பனு லம்பொரு பேதுரு
என்ற சீடரி ருவரு மீமததிற
செனற கத்துறத தேடினா காணகிலா
மனறல் யாககையைச சிநதைவ ருநதியே. 461

திருமி யேகினர் சீடர்ம கதலேன்
ஒரும டந்தைநம் முன்னத ஜீவனைக
கரும பூமியிற கண்டருள பெற்றுடன்
தரும சீலனைச் சாநதனள் சாற்றினாள். 462

தாயை நாடிய கன்றெனத தற்பரன்
சேயை நாடித்த விககின்ற சீடனாந
தூயன மூழ்குது யாககட லீத்துய
நாய கன்றிருச சேவையை நலகினா. 463

எம்ம வுருக்கன் றேகிய சீடரின்
மமமா னேகம திவிளக் கேற்றியும்
அமம வஙகவ ரோடுணை வாறறியுஞ்
செமமல் சிநதைதெ ருட்டினா செவ்விதின. 464

ஈண்டு காட்சியெ திர்ந்தவ ரெய்தியாம
மீண்டெ ழுநதருள் வித்தகன் றன்னைநோ
காண்டல் செய்துட னுண்டுக ளிததனம்
மாண்ட போதன ரீமெனறு வாழ்த்தினார். 465

தக்க சான்றிது வென்னினுந் தம்முளே
புக்க வையம்பொ திந்துபு றஞ்செலா
தொகக வாங்கொரு றையுளி னுள்ளுறறத
தொக்கி ருந்தனர் பன்னொரு தூயரும. 466

ஆன போழ்தத்த டியவர் நாப்பணே
தூன லந்திகழ் மேனியிற் றோன்றிநந்
தீன ரக்ஷக தெய்வத மெய்ச்சமா
தான மல்கித்த ழைக்கவென் றாரரோ. 467

அண்டர் நாயகன் றோன்றிய லரிதழ்
விண்ட வாய்மொழி கேட்டுமவி ழிக்கெதிர்
கண்டு மின்னுங்க லங்கின தன்றிமெய்த்
தொண்ட ருள்ளந்து றந்தில தையமே. 468

ஐய முந்திகி லுங்கலந் தம்புவி
உய்ய வந்திங்கு யிர்த்தெழுந் துன்னத
தெய்வி கந்திகழ் மேனியைத் தேர்கிலார்
வெய்ய வாவியி தென்றுவெ ருண்டனர். 469

சிந்தை தேருந்தி ருத்தற்கு தெய்விக
மைந்த ஞோர்ந்தும ணங்கலங் காதிரீர்
எந்த வாவியும யானுறு யானவ
விந்தை யாக்கைப டைத்தில மெய்ம்மையால். 470

பாரு மின்பரி சித்தென்ப தாதியை
ஓரு முன்னுரை யானறி யுண்மைவே
றூரு மில்லாமற் றையுற வீரொணாத்
தேரு மாறுதெ ருட்டினார் சிந்தனை. 471

மேலு மேலுமப லமுறை வித்தகக்
கோலங் காட்டிக்கு ரவாக்குக் கோதறு
சீல மலகத்தெ ரித்தனர் செம்பொருள்
ஞால மீதொரு மண்டல நாடியே. 472

ஆதி மெய்யடி யார்திறத் தன்றியும்
பாதி யாயிர வாக்கொரு பக்கலிற்
பூத லத்திலு யிர்த்தெழு புண்ணிய
நாதன் சேவைய ளித்தனர் நன்குற. 473

இத்தி றங்கிறிஸ் தியேசுவி னீறிலா
மெய்த்த வத்திரு மேனிவி ளங்கலிற்
சித்த சஞ்சல நீங்கித்தி கழ்ந்தனர்
சுத்த மெய்விசு வாசத்திற் றேமிலார். 474

அஞ்சி நெஞ்சம ழுங்கிய யர்ந்துவீழ்ந்
துஞ்ச காவல ரோடியு லப்பிலான்
எஞ்சு ருதவெ ழுச்சியும யானையும்
வஞ்ச ககுரா வாக்குவ குததனா. 475

பங்க முற்றப திதாப லர்குழீஇச
சங்க முற்றுநந தாபத ரேகாந
தங்கம் வெளவிய கன்றன ரென்னவவ்
வெஙக ணாக்குவெ றுக்கையை வீசினா. 476

களியா பொய்பபடு கட்டுளா யோபுவி
தெளியுந தெய்விக மெய்ம்மைசி தைததிடும்
அளிய புன்மதி யாதித ருக்கனா
ஒளிபு தைந்திடு மோவிர லொனறிலே. 477

மன்ன னஞ்சிவ றிதுள மாழ்கினன
ஒன்ன லாநெஞ்சு ரஙகிழி பட்டனர்
பனன லாநதர மன்றுவெம பாழ்மதி
துன்னி யோரெவ ருநதுனுக குறறனா. 478

பததர் யாருமப விததிர சிந்தையின
உதத மவிசு வாசதது ரத்தலின
மததா வாயடை பட்டும றஙகினா
சிதக மாழ்கிய டங்கிய செவவிவாய். 479

வேறு.

உம்பர் நாயக னுயிாதநெழுந தருளிய வுண்மை
இமபர் மெய்பபடுத தீரிரு பதுதினத் திறுதி
கொமபி ருவிழிந் தொழுகொலி வாசலங் குறுகி
நமபு தொண்டாக்கு வேதியாக் கிவைபிவை நவிலும். 480

நண்பு ளீருல கெங்கணு நாசமு ஹங்கட்
கெண்பெ றுஞசுவி சேஷததை யியமபுமி னிதயக்
கண்ப டைததவன் கதிநலம பெறுகுவன் காணும்
பண்பி லாதவ னுக்கினைத் தீரபினுட் படுவான். 481

கண்டு கேட்டமெய்ச் சான்றுநீர் கருதிலென் றந்தை
விண்ட வாறினி யருட்பலம விண்டலத் திழிநது
மண்ட லத்துமை மருவுமட் டெருசலே மருவித்
தொண்ட ரீமலங் காதவண் டரித்திருந் துனனி. 482

ஒன்றி நும்முட னிருப்பன்யா னுலகமுள் ளளவும்
என்று வாய்மையி னிலகுசெவ் வாய்மலர்ந் தியம்பி
நின்றெ ழிற்றிருக் கரங்களை வானுற நிமிர்த்தி
நன்று மங்கல விடையரு ளாசியு நவின்றார். 483

ஆசி மங்கள சாதன மருளிய வமையம்
மாசி லாவருண் முகிலையோர் மழைமுகில் வளைப்பத்
தேசு மல்கிய திருவுருக் காணகிலார் சீடர்
மூசு பைம்புயல் விசும்புற முடுகுதல் கண்டார். 484

மிக்க பேரதி சயத்தொடு மேலுற நோக்கித்
தொக்கு நின்றவே தியர்மருங் கோரிரு தூதர்
புக்கிவ வாணடைகை யேகிய புதுமையே போல
மைக்க ரும்புயன் மீதுற மீண்டினி வருவார். 485

எனக்கொல் வானுற நோக்கிநீர் நிற்பதிங் கென்னோ
மினக்கு லாவிய வுடையினர் வெள்ளிடை கரப்பப்
புனக்க ணோடடி யவரெலாம் பொருப்பைவிட் டகன்று
நனக்கொ ருப்படு மனத்தராய் நகரியின் மேவி. 486

நம்பி ரானறிரு வாக்கினி னலந்திக ழாவி
இம்ப ருற்றிடு காறுமா லயந்தரித் திருந்து
பைம்பு யற்றிர ளொக்குவான் பரிசெனக் குரவோர்
உம்பர் நோக்கிய சிந்தைய ரொருங்குதொக் கிருந்தார். 487

மேக வாகனா ரூடராய் விட்புலத் துருவி
மாக மீதுமீ துயர்பதம் யாவையும் வரைந்து
சோக நீங்கிய சுரகணந் தொழுதுவாழ்த் தெடுப்ப
ஏக நாயகன் சந்நிதி யடைந்தன ரெம்மான். 488

ஒருமை கன்பர திரித்துவத் தொருத்துவ ருரிமைத்
திருமை கன்றம தாணையி னொழுகிய செல்வன்
கருமை பூமியிற் பிரிந்துபோய்க் கடுந்துய ரடைந்து
வருமை கன்னெனிற் றந்தையி னுவகையார் வகுப்பார். 489

புனித மாயுயர் போதமாய் விளங்கிய புத்தேள்
கனித னீர்மையிற் காதலற் குவந்துகை யளித்த
தனித மாரருள் பொழிதிரு பாசனந் தன்னில்
இனிது வீற்றிருந் தருளினர் கிறிஸ்துவா மீசன். 490

சந்த தம்நர ஜீவருக் கிரக்ஷணை சமையச
சுநத ரததிரு மேனியிற் றுலங்குமைங் காயந்
தநதை யாதிரு விழிப்படுத் தின்னருள் தழைப்ப
விந்தை யாகமன் றுடலே நமபிரான வேலே. 49

மூனறுென் றுகிய முழுமுதன் முந்துநிண் ணயம்போல்
தோனறல வேண்டலிற றுதையாா தூயநல் லாவி
ஆன்ற ஜீவகோ டிகளுய மெய்யறி வளிபபான்
என்று வநதரு ளுருககொடு மகிதலத திறுத்தாா. 4

கோதி லாத்தவம் புரிநதுதே வாலயங் குழீஇய
ஆதி தேசிக ரிடதநனல் வடிவமா யமாநது
பூத லததினங் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம பொலியக்
காத லாய்வர மளிததனா கதிவழி காட்டி. 49

அன்று தொட்டருட் குருபரம பரைநிய மதத ல்
இன்று காறுநின றவிததையை யிகலற நூறி
ஒனறி யாலமவித தீண்டலபோ னுலகெலாம பரமபிக்
குனறு றுதுமெய்த திருசசபை குலவுகின் றதுகாண். 49

அனநதா நீக்கிமெய் யறிவினைக் கொளுத்தியாண் டகைபா
மனநதி ருபபிர க்ஷணைவிசு வாசததை வளாததுத
தினந்தி னம்புதி தாக்கியான் மாக்களைத தெருட்டல்
அனந்த மங்கள வாவியி னருட்செய லறிதி. 49

இரக்ஷணிய சரிதப படலம் முற்றிறறு

~~~~~~~~~~

விசிராந்திப் படலம்.

—◆—

இதநிறந ராததுமவி ரக்ஷணைமு டிதத
விதநகச ரிதநிரம்வி ரிததினிது ளாக்க
உததமகி றிஸ்தவனு ணாசசியொடு கேட்டே
பத்திமுக நோககிவிந யததொடிவை பனனும.

ஆசறும னத்தியென தன்னையரு ளாளன்
பேசரிய பாடுகள்பி றஙகுசரி ததைை
மாசில்விசு வாசநனி மல்கியுர மாக
நேசமொடு ணர்த்தினையெ னெஞ்சிடைய ழுந்த.
~~~~~~~~~~

பூவலய முய்யவரு புண்ணியமு நித்ய
ஜீவநிலை யும்மினிது சித்திபெறு மாறும
ஓவறவி ளக்கிணையி தோர்ந்தளிய ஞற்ற
ஆவதுகொ ளிற்கொருகைகம மாறுபிறி தம்மா. 3

பண்டைமறை பன்முறைப டிததுமுள னேனும
ஒண்டொடிநின் வாய்மொழிக ளுடபொருளு ணாததும்
எணடகுவி ளக்கமித யத்தொளிர வைததாய்
அண்டருல கெய்துவனை யும்மவிவ தினாறல். 4

நன்னமயளி யேமுறந லந்திகழு நம்பன்
கொனமவித ருஙகுருசி லேகுருநி சிநநித
தன்மனமு வநதுதலை சாயததிருக் கோலம
எனமனவி ழிகெதிரி லென்றுமுள தெம்மோய். 5

நொந்துவதை யுணடதிரு மேனியுநொ றுஙகிச
சிநதுதிர முமபுனித ஜீவவுண வாகும்
சநததநு காந்துவரு சாதகமவி ளைகரும
விநதையுறு சிறசுகமி தேயென்விசு வாசம. 6

இறைைஉயிர வுமமிடமி றுத்தரிய போதம
உற்றதும கேசனரு ளுற்றுதவு பேறும
நறறவந லதிதியென நனறியறி தகக
பெற்றியன்வ ணக்கமொடு பேசினன்வ ழுதநி. 7

ஏனையரு நன்றிதெரி யின்னுரையி யமப
ஆனனம லாந்தனைவ ருமமமுத மன்ன
போனகம மைநதுவர வுணடுபுது மைத்த
தூனறிய சிற்சுவைய பானநறை துய்ததார். 8

மருந்தனைய தைவிகம காகருணை மல்கும
விருநதினித ருந்தியபின் மெய்யுணர்வி னுள்ளந
திருநதடியர் நனறியொடு செமமலையி றைஞ்சிப
பொருநதுதுதி தோத்திரமு றைப்படிபு கன்றார். 9

மற்றிவைநி கழ்ந்தபின மாண்பினர்ம கிழ்சசி
உற்றொருவ ருக்கொருவ ரன்பின்விடை யுய்ப்ப
நற்றவனு மஙகவர்ந யந்தினித ளிதத
விற்றவழு மாளிகையின் மேனிலைபு குந்தான். 10

ஜீவவச னதநிருவி ளககொளிந் கழநது
மேவகவி ருடடறவி ளக்கவிசு வாசத
தாவலொடு மாண்டவரு ளாசனம டுததுப
பாவலா டைக்கலவி யற்றமிழ்ப டிப்பான்.

தேவாரம், கையடைப்பதிகம். (பண, தககராகம)

---

1. ஓதியே சுருதி தினநதினம் படிதது முணர்விலா துலகொழுக் குவநது
நீதிலே பயின்று செநநெறி யிகநத தீயனே னுயயுமா றறியேன்
கோதிலா நீதிக கொழுஙகதிாப பிழமபே குணிபபருங் கருணைவா ரிதிே
ஆதியே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

2 பத்தனுய்ப் பாடேன சுததனு யொழுகேன் பகலெலலாம பாவமே பழகி
எததனுயக கழிததே னின்றுளே னுளே யிலனென வெணணவும படுவேன்
பிததனேற் குனது பேரரு ளல்லாற பிழைக்குமா றில்லைய'ா தலினுல்
அததனே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

3 கலைககணுக் கரிய காட்சியே சிரததைக கண்ணினுக் கெளியகண் மணியே
புலைககுடிலோம்புமபுனமதி யதனுற பொருவருமபொழுதைவீண் போக்
உலைககம டம்போ லுலகமா யததை யுவநதநின மூடனென் றுளச்சான்
றலைக்கநொநதடியேனினசரணடைநதேனஞ்சலென்றடைககல மருளே

4 மண்டலதததைனபபோற் பாவியுமிலலைமற்றுனைபபொருவதோர்தெய்வ
உண்டொருக் காலென றுணாவுளா ரெவரு முணாததிடா ருண்மையா த
தொணடருக கிரஙகி மநுவுரு வெடுத்த தொலலைமூ லபபரஞ சுடரே[னு
அண்டருக கரசே நினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

5. வெப்புறு பாவ விடததினைப பருகி மெய்யறி விழநதுனை மறநதேன்
அபபுற வுலக மடுக்கிலென செயகே னுணடெனக் காதர வியாரே
ஒப்பற வுயாந்த வொருதனி முதலே யுணாவுடை யோலத்துக குருகு
அபபனே யடியே னின்சர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

6. எனுதியானென்னுமுடல்பொரு ளாவி யிவையொருமூனறையு மின்னே
உனுதென வுனககே கையளித் தெளியே னுன்னருட் பற்றையே யுவநது
மனுதித் துவஙகட் கதீதமா யன்பர் மனத்தவி சுகந்துவீற் றிருக்கும்
அநாதர க்ஷகனே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

7. படிததொழும் பாகிப பதைத்துழல் வேனைப பரிந்துன தருள்விழி பரப்பி
குடிததொழும்பாக்கிக்கொண்டகோமானே குன்றிடாவிழுநிதிகுவைே
மிடித்தொழும் பினையு மகற்றிடா தென்னே விநயமே தும்பிறி துளதோ
அடிததொழும்பலனேவபபனேயடியேற்கஞ்சலென் றடைக்கல மருளே

8. உருளுறு சகடம் போலவென் மனமு மொருவழி நிலையிலா துழலும்
மருளுறு முலகோ டலகையுங் கொடிய மாயமாம் வலையிடைப் படுத்துந்
தெருளுறு பொருளே நின்னடிக் கன்பு செய்துநா னுய்யுமா றெங்ஙன்
அருளுறு மெந்தாய நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

9. என்புதோல் போர்த்த யாக்கையைச் சதமென் றெண்ணியாத் துமத்தை [யெட் டுணையும்
முன்பினெண் ணுது புரிந்ததீ வினையென் முன்புநின் றுடற்றலான் முதிர் [பேர்
இன்பநாட் டரசே புண்ணியப பொருப்பே யிருநிலம் புதைத்தெழுந் [தோங்கும்
அன்பினு கலியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

10. புறத்தொரு புகலு மிலையுனை யல்லாற் பொய்யுறு மலகையின் புணாப்பாம்
முறததினிற் புடையுண் டயருவேன் கருணை முளரியை மூடுதென் முறை [யோ
மறத்தியோ மாறு மெய்த்திரு வாகசை வரதனே யபயனே வண்மை
அறத்தனே முதலே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

11. மருண்மனே வாஞ்சைச் சுழலிலே யுழலும வறியபுன றிரணமென் னுவி
இருண்மலோ ததிபுக கழுந்திடி லந்தோ வெனசெயகே னேழை நின்னடி [மை
தெருண்மனே கரமே ஜீவதா ரகமே திகழ்குண மேருவே சீசால்
அருண்மகோததியே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

12. வேதமே வேத விளக்கமே விளக்கின் விழுத்தகு ஜோதியே விமல
போதமே போதங கடந்தமெய்ப் பொருளே பொருள்புலப படவெளிவந்த
நாதமே யூத குலநரா திபனே நன்னெறி பிழைததுல குழலும்
ஆதனு னடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென றடைக்கல மருளே.

13. வாழியா ரணநூல் வரம்பெலா மிகநது மதியிலாப் பேதையான் மயங்கிக்
கீழியான் பிழைத்த பிழையெலாம் பொறுத்துன் கிருபைதந் தருளெனக் [கெஞ்சி
ஊழியா யூழிக் குறையுளா யெவையு முலப்பினு முலப்பிலாத் தரும
ஆழியா யடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

தேவாரம் முற்றிற்று
விசிராந்திப் படலம் முற்றிற்று.

காட்சிப் படலம்.

கையடையெ னப்புனைக வின்கொள்பதி கத்தை
மெய்யுணர்வோ டுள்ளுருகி விண்டுமறை வாணன்
மையறவி ளக்குவிசு வாசவணை மேவிச்
செய்யகண்மு கிழ்த்தமைதி யோடுதுயில செய்தான். 1

கண்டுயிலி லாதுலகு காவலபுரி கின்ற
அண்டரபெரு மான்சரண டைககலம மைந்து
தண்டாள வெண்ணகையர் தததமத ரங்கிற்
கண்டுயிலவ திந்தனரக் கங்குல்கழி காறும்.

எண்ணில்பல கோடியபி ராணிகளு மெல்லாங்
கண்ணிமைய டைததனவ டைத்தனக பாடம்
அண்ணலரு ளாணையின ருங்கடிய மைநத
விண்ணிலவு தூதர்கண மெங்கணுமவி ராய.

பின்னுறுவ தோர்கிலர்பெ ருந்தனமி டுக்கர்
முன்னுறவி யற்றுவர்பல் தீங்குமுறை பேணார்
துன்னிருளு மபபரிசு தொல்கவின ழித்த
மன்னுலகை யெனறெதிரு மாறுணாகி லாதே.

அற்புணரி சுண்டியகி லநதிகழும வண்ணம்
பிற்புணரும் வைகறைபி றங்கியது வஞ்சர்
சற்பனையின் வெவ்விடர்ச திக்கவரு மேனுந்
தற்பரன ருட்கெதிர்த ரிததியல்வ தேயோ.

சூழிகலி ருட்பகைது மித்தறவெ றிந்து
பாழியுல கத்தினைவி ளககுமோரப தங்க
ஆழியர சற்குரிய கட்டியம டுத்துக்
கோழிமுத லாயினவி ளித்தனகு லாவி.

சஞ்சலமு டித்தலைத ரிக்கவச மின்றி
எஞ்சியவி ருஞ்சுடரொ ழுநததுகு ணக்கில்
நஞ்சிருளி லேதனிந டநதமறை வாணன்
அஞசரிதம யாதெனவ டுத்தறிகு வான்போல்.

வலிந்தொளிகி ளம்பியுத யந்திகழு வல்லே
மெலிநதிருளி ரிநதனது யின்றனவி ழித்த
மலிநதனவ யின்றொறும்வ ழங்குபல வேலை
பொலிநதனத ராதலமோர் புத்துலக மேபோல்.

பத்திமதி யூகிவிசு வாசிபர மார்த்தி
வித்தகிசி நேகிதயை வேதவதி யாதி
உததமிக ளுன்னதம கீபதியை யுள்ளிச்
சித்தமொடு நித்திரைதெ ளிந்தனரெ ழுந்தார்.

காலையெழு முன்னிரவு கண்டுயில்பொ ருந்திச்
சாலவரு டந்துசம ரக்ஷணைச மைத்த
சீலமிகு ஜீவபதி சேவடிப ழிச்சிக்
கோலமறை யோனுணர்வு கூடினனெ ழுந்தான்.

தேவாரம், காலைத்துதி. (பண், காந்தாரம்)

1. எந்தையே ஸ்தோத்திர மிகலின் மன்பொதுத்த
தந்தையே ஸ்தோத்திரஞ் சருவ லோகமும்
விந்தையாய்ப் படைத்தருள் விமல ஸ்தோத்திரம்
அந்தணு ஸ்தோத்திர மனந்த ஸ்தோத்திரம்.

2. பொருட்படு பொறிபுல னொடுங்கிப் பொன்றல்போன்
மருட்படு துயில்கொளீஇ மறந்திக் கங்குல்வாய்
இருட்பெருங் கடல்குளித் தேனைக் காத்தனை
அருட்பெருங் கடலணு யனந்த ஸ்தோத்திரம்.

3. எத்தனை யோவிபத் திரவிற் றோகிலேன்
அத்தனை யுந்துரந் தருள்வி ழிக்கடை
வைத்தெனைக் காருயிர் வழங்கிக் காத்தனை
அத்தனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

4. எண்ணவெம் மாத்திர மேழை யானுன
புண்ணிய விழித்துணை பொருந்து றுதெனைக்
கண்ணிய துயிலிடைக் காத்த ளித்தனை
அண்ணலே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்

5. கனவிரு ளகற்றியிக் காலை யுய்த்தல்போன்
மனவிரு ளத்தனையு மாற்றி நீதியின்
தினகர னருள்வழி செலுத்தி யென்னையாள்
அனகனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

6. கண்டுயி னீத்ததுங் கருணை மைந்தனைக்
கொண்டெனை மீட்டதுங் குறிக்கொண் டன்பொடு
தொண்டுனக் கியற்றமெய்த் துணிவு தந்தருள்
அண்டர்நா யகவுனக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

7. மாதிரம் யாவையும் வளைந்த வல்லிருட்
போதிலே பலர்புந ருலகம் போகவும்
பேதையேற் கெமரோடும் பிழைப்பை யூட்டினை
ஆதியாய் நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

8. ஐயமே விடமா ரூக்த காரம்மக்
தொய்யென மூடிநின் றுடற்று மாயினும்
துய்யபங் கயமுக ஜோதி காட்டியாள்
அய்யனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

9. மைப்படு கங்குலைக் கடந்துன் வண்மையால்
இப்பகல் கண்டுனை யேத்த நின்றனன்
எப்பரிசி யாண்கைமா றியற்று கேனென
தப்பனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

10. திகிலுலாம் பவவிருள் சிதையத் திவ்விய
சுகிர்தமார் தருமொழிச் சுருதி வான்சுடர்
மகிதல மெங்கணு மலிய நல்குவாய்
அகிலலோ கேசவர வனந்த ஸ்தோத்திரம்.

தேவாரம் முற்றிற்று

வேறு.

காத்தருள்பு ரிந்தகரு ணைக்கடவுள வேந்தன்
ஏத்தரிய சேவடியி றைஞ்சியித யத்துப்
பூத்தவுணர் வோடுரிய பொற்புறுத வத்து
மாத்தகைய ரோடளவ ளாவினன்ம கிழ்ந்தே.

தம்மகவு கண்டுருகு தாயரென வன்பின்
அம்மனைய ருங்கசிய கத்துவகை பொங்கிச்
செம்மொழிப கர்ந்துமறை யோய்சிறிது போழ்து
மம்மரக விமமனைவ திருந்தகறி யென்றார்.

மாதவவ ழிப்படுகை வல்யவயி ராக்ய
வேதியனு நன்றெனவி ருப்புடன்வி ளம்ப
மேதகைய சிற்சுகம்வி சிதநெனவி ளங்கும்
போதமுறு புத்தகவ ரங்குழைபு குந்தார்.

வரங்குலவு புத்தகம விந்துமதி தோயும்
அரங்குலெளஉ கீகவச டற்றெழில மைந்த
உரங்குலவி நின்றதையு ணாந்துமறை வாணன்
பரங்குலவு ஞானமுறை பள்ளியறை யென்றான்.

அருந்தவம டந்தையர றப்புறம மைத்த
பெருந்தகைகு றுதிசய மாதியபி றங்கித்
திருந்துமுறை சிற்சிலதி றந்தினிய செஞ்சொல்
விருந்தினனு ளங்கொளவி ரிதந்திடுவ தானார்.

அலகில்புவ னங்களைய மைத்தியல றத்தை
நிலையுறநி றுத்தியரு ணீதிபுரி சீயோன்
மலையரச னோர்குமரன் வந்தவத ரித்த
குலவரிசை யீதெனவி ளக்கினளோர் கோதை. 16

ஆக்கரிய சத்திரமி தாக்கியவ னாதி
கோக்குமர னீண்டுபுரி கோதில்கிரி யாதி
மீக்கருணை மீட்டவர்பெ யர்த்திறம்வி ளங்க
வாக்கியமெ டுத்தினிது ரைத்தனளோர் மங்கை. 17

மீட்சியுறு மன்பதைகள் வீட்டுலக மேவி
ஆட்சியுறு மாளிகைய னந்தமழி வில்லா
நீட்சியுறு சிற்சுகநி றைக்கநிறை வெய்தி
மாட்சியுறு மென்பதைவ குத்தனளோர் மாது. 18

சத்துருபு றக்கொடைத ரச்சமரில் வென்று
பத்தர்சிலர் ராஜ்யபரி பாலனந டத்தி
முத்திநக ரத்திறைமொ ழிந்ததிரு வாக்குத்
தத்தவர முற்றபடி சாற்றினளோர் தையல். 19

அண்டருல கத்தரச னாணையின மைந்த
தொண்டர்சில ரங்கியெரி சூளையுளு லாவிச்
சண்டவரி மாவொடுத ரித்தவையெ டுத்து
விண்டனள்ம னங்களைய மெல்லியலொ ருத்தி. 20

நண்ணலர டர்ந்துயிர்ந டுங்கியுட னைய
எண்ணரிய வாதைகளி யற்றியடு போழ்தும்
அண்ணலடி யாபலர றத்திறமி ழுக்கா
வண்ணமிதி தென்றுரைவ குத்தனளோர் வல்லி. 21

வானமொடு பூமிநிலை மாறுகினு மாறு
மேனிகழ்வ தென்றுரைசெய சம்பவ விதங்கள்
தானமிசை முற்றிமுறை சான்றுபடு மென்று
ஞானமிகு தீர்க்கமொழி காட்டினளோர் நாரி. 22

கொன்புலையர் பைப்பயவ ளர்த்தெரிகொ ளுத்த
என்புகரு கித்தனுவெ ரிந்துபடு போழ்தும்
மன்புதல்வ னன்பையுண்ம தித்திருவர் மாய்ந்த
அன்பின்வலி நன்குறவி ளக்கினளோ ரம்மை. 23

தற்பரகு மாரனதி சற்குணவி காசம்
அற்புதவி தங்கள்பர மாச்சரிய ஞானம்
பறபலசு கிர்த்தியப லங்களிவை யெல்லாம்
பொறபுறவி ளக்கினர்பல் பூவையர்கள் மாதோ.

இத்திறம தஙகியரி யம்புமொழி கேட்டும்
உததமமொ ழிததிறமு ணர்ந்துமறை வாணன்
விததகம றைபபொருள்வி ளக்குமிதி காச
சததியம றிநதுமகிழ் வோடுதெரி கொண்டான்.

போயதொரு நாண்மறுப கற்பொழுது போந்து
மேயதென மாதவிகள் வேதியனோ டேகித
தூயதிரு மந்திரசு யம்பிரபை தோய்ந்த
ஆயுதவ ருககநிறை சாலையைய ணைந்தார்.

வேறு.

கண்கவரும் கவினார்ந்த கனகமணி மண்டபத்துப்
பண்கவரு மொழிமாதா பலாகுழுமிப் பணிநதேவ
விண்கவர மிளிரபதநி வேதியனறன் முகநோக்கி
எண்கவரும் படைககலங்க ளியன்முறைமை யெடுத்துரைப்பாள்.

போராழி கணைபுரண்டு பிறழாமற் பவஞ்சத்தை
ஓராழி யெனவுருட்டி யுதித்தொடுங்கித் தினஞ்செய்வான்
ஏராழிக் கதிர்நிறுவி யியற்கைமுறை புரிதருமச
சீராழிப படையீண்டு திகழ்கின்ற திறநோககாய்.

சலஙகாட்டி யழிக்காது தயைகாட்டி யரசர்பிரான்
புலங்காட்டிப் புறசசமயப் புரைகாட்டி யிரக்ஷணிய
நலங்காட்டிக் குணஙகாட்டி நயங்காட்டிப பகைப்புலத்தை
வலங்காட்டி யிழுக்கினற மணிப்பாச மிவைகாணாய்.

பாருதித்த விளவரசன் பகைப்புலத்துக் கொடுங்கூளி
காருதித்த தெனவெதிரநது கைகலப்பக் கொழுஙகுருதி
வேருதிககப் பொருதழிதது விறல்புனைந்த மேனாளிக்
கூருதிதத படைக்கலஙகள் குறிக்கொண்ட படிகாணாய்.

ஒருகானம் பெருமானிங் குபவாசம் புரிகாலை
அருகாக வெதிரூன்றி யடாலகை பெருங்காற்றிற்
சருகாகப் பறநதோடிச் சமாதொலையத் தனிவழங்கும்
இருகூர்ப்பட் டயங்களிவை யெந்துணைவ வெதிர்நோக்காய்.

உத்தமர்கை யெடுத்துந்தி யொருபுயங்கப் பகைதலையும்
பித்தளாந்த கொடுங்காமப் பேய்த்தலையும் பிரபஞ்சச்
சத்துருவின் பெருந்தலையுந் தகர்ந்துசிந்த நிடப்புடைத்த
பத்திவயி ராக்யமெனும் பருந்தண்ட மிவைபாராய். 32

வலிந்திழுக்க விழுக்கவளா மானதகோ தண்டமொடும்
நலிந்தனற்கு மிடையாத நார்க்கயிற்று நாணியொடும
மலிந்துதவு நல்விதய மந்திராத் திரப்புட்டில்
பொலிந்திலங்கு வனவேத புங்கவமிங் கிவைகாணாய். 33

குத்திரமித் தியமாதி கொடும்படைகள் பலவீசி
நித்தியசத் துருவாய நீசப்பேய் மகாருழுமி
எத்திசையு மலைந்தாலு மிகலழிக்கும் விறலளிக்குஞ்
சத்தியமா மனைகசனை தயங்குவன தனிநோக்காய். 34

எவாளை வசப்படுத்தி யிகமகெடுக்குங் கெடுதோஷி
ஓவாது படைசிதறி யோச்சியெறிந் துடற்றுகினுஞ்
சாவாமற் செய்தருமந் தலைகாக்கு மெனக்காக்குந
தாவாத விரக்ஷையெனுந் தலைசீரா யிவைகாணாய். 35

களையிகந்த பெருந்துன்பக் கடுங்கூரமுட் கணையானுங்
குறைபழிபொய் நிந்தையெனுங் கொடுஞ்சிலீ முகத்தானும்
வளையினையுந் தளையாக்கும் வறுமைச்சா யகத்தானும
புளைபடா நீதியெனும் பொற்கவசம் பலபாராய். 36

குருசுயர்த்த பெருமானைக் குறிக்கொண்டு மனந்திரும்பி
விரசுமினோ சுவிசேஷ விபுலதத்தென் றேலிடுமோா
அரசர்பிரா னாழியதுக் கனவரதா யததமென
உரைசெறியும் பாதரக்ஷை யுலப்பிலமற் றிவைநோக்காய். 37

பெரியபூ தரங்களையும் பெயாத்தெறியும் பித்தளைந்து
திரிபுவன கோசரதைதத் திரணமா யவமதிக்குந்
துரியபூ மியைத்துருவிச சுலவிவரு மன்பினொடு
கிரியைசெயும் விசுவாசக் கேடகங்க ளிவைநோக்காய். 38

நீசனரா சியமுறைத்து நிமலாவி கிறிஸ்துவெனும்
ஈசனரா சியனிறுவ வெதிருன்றும் ரணகளததுப்
பாசறையிற் படைவீரர் படைக்கலமந் திரஞ்செபித்துப்
பூசைபுரி யுபகாணம் பொலிந்திலங்கு வனபாராய். 39

விண்ணுடுவிற் குணிப்பரிய படைவீரர் மிகுத்திடினும்
எண்ணிறந்த படைக்கலங்க ளேற்றமுறு மிழுக்காவால்
கண்ணியகூர் மழுங்காமற் கருதுகுறி விலகாமற்
புண்ணியம்போற் பொருதுவிறல் புனைவனமற் றிவைநோக்காய். 40

வித்தகமெய்ச் சுவிசேஷ விசுவாசி யிவையெல்லாம்
பத்தருக்குப் பொதுவாய படைக்கலங்கள் பாஜீவன்
முத்தருககு விறலவாகை முடிபுனைந்து முனைமுகத்திற்
சத்துருவைப புறங்கண்ட தனிப்படைக ளிவைபாராய். 41

பங்கமுற வெகிப்திலொரு பதுவாதை விடுத்ததுவுஞ்
செங்கடலிற் பார்வோனைச சேனையொடு கவிழ்ததுவுங்
கங்கைபெருக் கெடுத்தோடக் கருமலையைப் புடைத்ததுவும்
நங்குரவன் விதிக்கிழவன் நடுக்கைக்கோ லிதுகாணாய். 42

மண்டலமெல் லாந்திகைக்க வலஞ்சூழ்ந்து சூழ்ந்துலவிப்
பண்டெரிகோ மதிலிடிநது பாழாகும படிபருவக்
கொண்டலிடி முழககமெனக் கோத்தபே ரொலிகிளப்பி
எண்டிசையும புகழ்படைத்த வெககாள மிதுநோக்காய். 4

வசையாக வறுநூறு மறவோரைச் சம்கார்முன்
இசையாகப பொருதழிதத தாற்றுக்கோ லிதுகாணாய்
பிசகாது கறுவோடு பெணணொருததி பிடித்துந்திச்
சிசராவை யுயிர்கவாநத ஜெயமுளைமற் றிதுகாணாய். 4

தொகைகண்டு சொலவரிய பெருஞ்சேனைத் தொகுதியெலாம்
புகைகண்டு மறைவதுபோற் பொருகளததுத் தொலைவெய்தும்
வகைகண்டு கிதேயோன் வன்கையின் வயப்படையாப்
பகைகண்ட திலையென்னப் பிடிபந்தம் பலகாணாய். 4

நமராய விஸரேற்கு நடுவனாய்ப் பகையிருட்குத்
திமிராரி யாயுலவி யொருதனியே திறல்காட்டி
அமராரைச் செயங்கொண்ட வநநாளிற் சிம்ஸோற்குச்
சமராடுங் கைக்கருவித் தாடையெலும் பிதுபாராய். 4

இதங்கொண்ட வருட்டாவீ தெனுஞ்சிறுவ னெதிரூன்றி
விதங்கொண்ட பெருஞ்சேனைப பெலிஸ்தியர்வெந் நிட்டோட
மதங்கொண்ட பெருங்காய வல்லரக்கன் மடிந்துவிழக்
கதங்கொண்டு வீசியெறி கவண்கற்க ளிவைகாணாய். 4

மங்கலத்தின் னிசைமலிந்த வானுலகத் திளவரசன்
அங்கரத்தங் கொடுமீட்ட வடிமைகளைச் சூறையிட
உங்கரித்துப் பாவநர னுக்கிரத்தோ டெழுநாளிற்
சங்கரிக்க வினியெடுக்குந் தழனிறப்பட் டயங்காணாய். 48

செய்விரவிப் பயிரவளர்க்குந் தெண்ணீர்போற் படைவீரர்
கைவிரவி யறமவளர்த்துத் தற்காக்குங் கருணையொடு
மெய்விரவி மிளிர்ஞான வியன்படைகள் வேந்தனவாழ்
பொய்விரவா வருளவேத புங்கவவிங் குளவெனருள. 49

என்றிணைய பத்தியெனு மேதமறு தவக்கிழத்தி
மன்றிலங்கு வயப்படையின் வரன்முறையும் விவரணமும்
வென்றிபுனை தருமாண்பும் விரித்துரைப்ப வியப்பினொடு
நன்றுகேட் டினிதுவந்து வேதியனமற் றிவைநவில்வான். 50

அன்னாய்ப் பிரபஞ்சத் தாரணியத் தருளவழியின்
முன்னாகத் துணிந்துசெல முழுதுமெனைத் தெருட்டினவால்
பொன்னாடு புரந்தருளும் பூபதிபுண் ணியத்தமைந்த
மின்னாரும் படைக்கலம்போல விளங்குநின தருணமொழியே. 51

அவ்வியமே முதலாய வகத்திருளை யறத்தொலைக்குஞ்
செவ்வியவிம் மணியாங்கிற் செறிந்திலங்கித் திகழ்கின்ற
திவ்வியசா வாயுதமா வருக்கத்திற் சிறிதொன்றே
வெவ்வியதெம் முனைமுருக்கி விறல்வாகை புனைந்திடுமால். 52

கீர்த்திமலி யிளவரசன் கிறிஸ்துவின்போர்ச் சேவகர்கள்
ஆர்த்தியுடன் றரித்துலவு மாயுதங்க ளிவையெனணிற்
கூர்த்திகைகை விடுத்திறைஞ்சித் தொழும்புகூ டுவதல்லாற்
பார்த்திசையி னெதிர்நிற்கப் படுபகையு முளவாங்கொல். 53

இருண்மேவு பகைதெறவென் றினித்தமைத்த விவவெல்லாம்
பொருண்மேவு படைக்கலங்க ளொவ்வொன்றும் புநருலகத்
தெருண்மேவு துணைபுரிந்து ஜீவரக்ஷை யளிப்பனவால்
அருண்மேவு பரலோகத் தரசன்சீர் வாழியவே. 54

என்றின்ன பரிசுவியர் தெடுத்தியம்பும் வேதியற்கு
முன்றுன்னு மலைக்காட்சி முறைநாளை மொழிதுமெனாப்
பொன்றுன்னு மெழின்மாத ரவ்ரவாதம் முழைபோக
நன்றுன்னி விசுவாசி தன்னுறையு ணாடினனால். 55

வேதியனு மன்றிரவு விழிதுயினறு விடிகாலை
மாதவப்பள் ளியைக்குறுகி வரன்முறையஞ் சலிபுரிய
மேதகுசற் றவத்தியாவ விருந்தினனைக கொடுசென்று
மீதுயாநத வணிமாட மேனிலைமண் டபததணைநதாா.

பண்ணாடு மொழிசசியாதாம வேதாநதப பளிங்குநிலைக்
கண்ணாடி வழியாக விசுவாசக கண்கொண்டு
விண்ணாடு புகுஞசிகர வியன்கிரியை வேதியாீ
உணணாடுங கருததொன்றி நோககுகவென றினிதுரைத்தாா.

வேறு

சகல கேவல மாதிய தததுவாாத தததைப
பகரு நூனெறி பற்றிய பவிததிர ஞேககப
புகரி லானநத மாலவரை யியலபெலாம் பொருந்த
நிகரில் பததியா நேரிழை நிகழ்ததுவ தானுள்.

விண்ணை றிப்படும் வேதிய மாறுவேல் விளைத்த
புண்ணி யமபுவி போாத்துமீ தோங்கிய புரைய
மண்ணின் மனனுயிா வளமபெற வழங்குமிம மலையங்
கணணை கன்விசும பணவிநின றிடுநிலை காணுய்.

நோன்மை மிக்குயர் வேதிய நுவலரு மாசன்
ஞுன்ம கோடிகட் காக்கிய வானநத மனைததும
வான்மு யங்குமிம மலையெனத் திரண்டுரு வமைநத
பானமை போலுள காட்சியே தெரிபபன பாராய்.

கெடுத்து முப்பகை தொலைததமெய்க கிறிஸ்தவ முத்தி
அடுத்த தொண்டாககென ருககிய வானநத போகம
மடுத்த நிததிய பேரின்ப மாடமா ளிகைகள
கடுததி லங்குபொற சிகரஙகள கணிப்பில காணுய்.

அனகன் சேவடிக் கனபுசெய் யாரண வமலன்
சினக ரநதிகழ் புயறறி நிழலிடு செயலபோல்
வனக ராசல நிரைபொருஉங் கருமுகில வளைநது
கனக மால்வரைச சாரலிற் கவிவன காணுய்.

தொக்க பேரிடர் மலைமிதித் தேறிய தோன்றல்
துக்க மாயவெங கோடையைத திசைதிசை துாநது
பக்க மெங்கணு நல்லறப் பயிர்வளஞ் சுரப்பக்
கக்கு தண்ணருண் மழைமுகில் கஞுலுவ காணுய்.

அறங்கு லாமனத் தந்தணா வந்தரத் தமரர்
இறங்கி யேறவென் றூக்கிய வேணியீ தென்னப்
பிறங்கு வான்முகட் டிழிந்துநின் றிமபரிற் பிறழ்ந்து
கறங்கு வெள்ளரு வித்திரள பொலிவன காணாய். 64

பொருணா யந்தெரிந தவித்தையைப் போக்கிய புலவோய்
அருணா யந்தமெய்ஞ் ஞானிய ரகமெனத தெளிந்து
தெருணா றும்புனற் றீத்திகை ஜீவனைப் புரக்கும
கருணை வெள்ளமொத தலாவன வயின்றொறுங காணாய் 65

ஊன னாவுதூர்க் குணங்கடிந தொதுக்கிய வுரவோய்
தேன னாவிய கொழுமலாச செழுமபயன் செருமி
வான னாவிய ஜீவதா ருவினிழல வயங்கும
கான னாவுதண் ணறுஞ்சுனை மிளிர்வன காணாய். 66

ஞான நாயகன் றிருவடிக் கன்புசெய் நண்ப
மானும வேங்கையு மொருந்துறை நீருண்டு மகிழவ
தேனி ருலிழி மதுவொடும பழந்தறை தேக்கிக
கான வேழமுஞ சிங்கமுங களிப்பன காணாய். 67

பிள்ளை நீர்மையிற் குணநிலை பிறங்கிய பெரியோய்
கொள்ளை யாடுகோ ணாய்த்திரள் குலப்பகை யின்றித்
துள்ளு செம்மறித திரளொடு தொடர்புகொண் டுலவிக்
கள்ளு லாமலர்ப பொதும்பரிற் றுயிலவன காணாய். 68

உச்சி தற்கித யாசன நல்கிய வுரவோய்
செச்சை யாளரி யூணினா தோகில தெருண்டு
கொச்சை யாட்டொடுங் கோகுலத திரளொடுங் குழுமிப்
பச்சை நாகிளம் புற்றழை கறிப்பன பாராய். 69

மேமப டும்பா சிற்சுகம் விழைந்திடு மேலோய்
தீமப யன்கடை வாயிழி யாயர்தஞ் சிறுவர்
தூமபு றழ்ந்தபுற் றரவொடுந தொகுகடு விரியன்
பாம்பொ டும்விளை யாட்டயா பரிசினைப் பாராய். 70

தொல்லை யாரண துருவையா னினைதுளூஉந் தொறுவா
முல்லை யங்குழ லிசைக்குறி முறைவழா தொழுகி
மலல லோங்குபுல் லாரவுண் டணிநிழன் மறிந்து
கல்ல லைச்சுனை நீருண்டு வருவன காணாய். 71

மன்னு நித்திய ஜீவனை விழைந்தநன் மதியோய்
சென்னி வான்றொடு மாதவப் பள்ளியுஞ் செறிந்த
அந்த லார்துற வாச்சிர மங்களு மறவோர்
பன்ன சாலையு முறைமுறை திகழுவ பாராய். 72

எண்ட போதன விமக்கரு முதிர்ந்தரு ளெழிலி
விண்டு குத்தநித திலமபுனை வெண்பனித திவலை
அண்டா கோன்படை வீரருக் காருணை வாகப்
பண்டு பெய்தமன் னாவினை நிகர்ப்பன பாராய். 73

புன்மை சீத்துமெய்ப் பொருள்கடைப் பிடித்தவண் புலவோய்
நனமை யெயலாற் றீமையெங கணுமிலா நலததில
தன்ம மாயசெஞ் சாலிநீர வளததினாற் றநத
பன்ம ணிககுவை வயினறொறும பொலிவன பாராய். 74

சிறுவை தாங்கிநம் ஜேசுவைப பின்றொடர் செல்வ
சுலவி வானாத தொகுதிகள சோலையிற் றுவனறிக்
குலவு முட்புறக் கொழுஙகனிச சுளையுண்டு குதட்டிப்
பலவி னீளசினை துயலவரப பாய்வன பாராய். 75

மடியி லாதுஞல் வேதிய வானராஜ ஜியததின்
குடிகள் செய்கையிற கொற்றவ னருமபெருங குணததிற்
படியும வானமும் பரிமளம பரபபிடப பரமபுங
கடிகொ ணர்தன வனததெழில கவினுவ காணாய். 76

ஈங்க கன்றமெய்க் கிறிஸ்தவ செழிததபூங் காவில்
மாங்கு யிற்குலத தின்னிசை திசைதொறு மடுததல்
ஓங்கு பேரினப சிற்சுக முண்டிவண் வமமின
பாங்கு ளீரென விளிப்பது போனறன பாராய். 77

இடர்சு டச்சுட விலங்குபொன் னெனமிளி ரெழிலோய்
அடரு மினசுவை தருவவா ரோககிய மமைவ
கெடல ருமநறும பாகன கெழுமிய கிளைய
படரு முந்திரிச் செழுஙகொடித தாறுகள் பாராய். 78

காவி லாதுளம் பழுத்தமெய்ப் பத்தியிற் கனிந்தோய்
உரவு மால்வரை யோங்கிய தருக்குல முதவும்
விரவு தீஞ்சுவை விழுத்தகு கனிவருக் கங்கள்
பரவு தொண்டாநற் கருமங்கள் புரைவன பாராய். 79

பைம்பொ னோட்டவர் பரவுமோர் பவித்திர புரியின்*
செம்பொ னிஞ்சிமீ துயரிய செழுமணிக் கொடிகள்
உம்ப ரோங்குலைங் கழையர வுரிப்படா முறழ்ந்து
பம்பு கார்மழைப் படலத்தைப் பொதுப்பன பாராய். 80

உத்த மக்கலை ஞானமெய் யுணர்வுநல் லொழுக்கஞ்
சத்தி யந்தவஞ் சாந்தநற் றருமமே தயாளம்
நித்த மங்கள மாகிய குணங்களா னிமிர்ந்து
பத்தி யிற்றிகழ் மாடங்க ளளப்பில பாராய். 81

பன்னு வேதபா ராயண பரக்கலீ பாராக்கும்
மன்னு மானந்த மலைப்பிர தேசமற் றிதனைத்
துன்ன ரும்பரி சுத்தசேத் திரமெனுஞ் சுருதி
பொன்னி லத்திள வரசனே சதோதயம் புரப்பர். 82

காவ லன்றிருக் கருணையைக் கடைப்பிடித் துள்ள
ஜீவன் முத்தரே குடிகளங் கியல்வது செங்கோல்
பாவ தோடங்கள் யாதுமின் றுதலிற் பரம
ஜீவ நன்மையே கதிக்குமத் தேயத்துச செய்யோய். 83

சுமையைப் போக்கிய தூயவ வானந்த துதைந்த
சிமையத் தேநின்று தென்றிசை நோக்கிடிற் சீயோன்
இமையத் தாரெழின் முத்திமா நகரத்தை யெதிரில்
அமையக் காணுவை கரதலா மலகமா யருகில். 84

என்று பத்தியா மாதவக் கிழத்திகண் ணெதிரில்
தென்றி சைப்படு காட்சியைத் தெள்ளிதிற் றெரிக்க
மன்றல் வேதியன் மலைநிலை மயலறத் தெருண்டு
நின்று பேரதி சயத்தொடு பற்றிவை நிகழ்த்தும். 85

கண்ட காட்சியிற் கதித்தவாச் சரியமுங் கருத்தை
உண்டெ ழுந்தபே ருவகையு முண்மையை வடித்து
விண்ட நின்னுரை விசேடமு மிவ்வென வித்தக
ஒண்டொ டீஇயெனக் குணாச்சிமட் டுணையுத வின்றால். 86

சக்க ராதிப னருட்புணை யாலன்றித் தம்மேன்
துக்க சாகரத் தலறிய வெறிதிரைச சுழியுட்
புக்கு நீந்தியிவ் வானந்தப் பொருப்பினைக் குறிக்கொண்
டக்க ரைத்துறை பிடித்திட லாவதோ வம்மா. 87

வழிதெ ரிப்பதும் வழித்துணை யாவதுங் குறித்த
வழிந டத்தியா தரிப்பதும் வழியைவிட் டயலோர்
வழிபு காவகை மறிப்பது முடிவுமட் டாக
வழியின் மேவிடர் களைவதுந் திருவருண் மாட்சி. 88

துற்று பேரிடர் யாவையு மொருங்கறத் துடைத்துக்
கொற்ற வனகிரு பாஸ்தமே குறிக்கொண்டு காத்த
திற்றை நாள்வரை யின்னுமென வழித்துணை யாகி
முற்றுங் காக்குமென் றெருபபடீஇ வழிக்கொள முயன்றான். 89

உருகு காதலி னருந்தவக் கிழத்திய ருவந்து
வருக வென்றுசென றுயுத சாலையை மருவி
இருக ருகருள பட்டய மாதிய வேதி
திருகி லாமறை வாணனுக களித்தனா தெரிந்து. 90

எள்ள ருங்கும ரேசனயாத நிரிகருக் கெனன
உள்ளி யரகிய வபபமு முசிதமுந திரிகைத
தெள்ளு தீங்கனி வற்றலுங கைக்கொடு செலக
கொள்ளு கையவென் றுதவின ரமைவன கொணாநது. 91

மநதி ராயுத வருக்கமு மருந்தன வுணவும
ஆநத ணன்றனக கின்றமை யாப்பொரு ளாகப்
புநதி யாலுற மதித்துநன றறிமொழி புகனறு
சிநதை யாலுறப் புணைநதனன றிவயபோாக கோலம். 92

மேவுற யுததசன் னதததுப விளஙகிய திறலோன
பூவை யாககெலா மருசலி வரனமுறை புதுககி
ஆவி யிற்பிரி யாவிடை யாசியும பெறறு
ஜீவ பாதையைக் கடைபபிடித தேகினன் செய்யோன். 93

காவ லாளனை வினவியக கதிவழி நிதானி
போவ தாகிய செயலறிந் துளமகிழ் பூபப
ஆவ லாயுப சரித்துவந தனமினி தாறறிச
சாவ தானநன விடைகொடு போயினன சதுரன். 94

காத லாய்நெடுந் தூரமெய்ப பத்தியங கனையே
ஆதி மாதருன் னுவியிற் பிரிகலம யாமென்
றோதி மங்கள சாஸன விடையினை யுதவிப்
போது வாயென விடுததனா தாயரே போல்வார். 95

இந்த மாதவக் கிழத்தியர் குணஞ்செய லெலாமென்
சிந்தை யுள்ளுறத திகழ்ந்தன நனவுறு செயல்போல
விநதை யங்கணு மின்னமு நிகழ்வுழி விரும்பி
அந்த ணன்றனைத் தொடர்ந்தனன் மேல்வினை வறிவான். 96

காட்சிப படலம் முற்றிற்று.

குமாரபருவம் கவி, 714

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

மூன்றாவது: நிதானபருவம்.

வனம்புகு படலம்.

மித்தக யூகி யுய்த்தமெய் யுணர்ச்சி
விவேகிமா துரைத்தநற் புத்தி
மித்திரை வளர்த்த சிரத்தைமெய்ப் பத்தி
விளங்கிழை புகட்டிய மேலாம்
உத்தம தேவ பத்தியென் றிணைய
வுசிதநற் குணங்களே துணையா
முத்திமார்க் கத்து நெறிபிச காமே
முன்னுற முடுகின னிவிர்த்தன. 1

நெறிசெலச் செல்ல நெருக்கமும் வழுக்கு
நேரிய விறக்கமு நெறியின்
குறிமருண் டயலோர் சற்றடி பிசகிற்
குணிப்பரு மோசமு முளவென்
றறிவனுள் ளமுங்கி யவசமுற் றனனமற்
றுயினு மகவயி ராக்யப்
பொறிவரி வைரத் தண்டுகொண் டூன்றிப்
போகவுங் கூடுமென் றுரைத்தான. 2

மிடுக்குறும் பரிய கோல்பிடித் தூன்றி
மிதித்துநின் றூர்த்தடி பெயர்த்தும்
நடுக்குறு மமையத் தருளுறப் பலத்து
நன்மையை நனிகடைப் பிடித்தும்
இடுக்குறும் ஜீவ பாதையி னிறக்கத்
திணைவொடு மென்மெல விறங்கி
அடுக்கலி னடிவா ரத்துவந் தணைந்தா
னறவருக் கரிதியா வதுவே. 3

ச்ஞ்சல மலையைத் தாண்டிவந் திப்பாற்
சாரலிற் றாழ்மையென் றொருபேர்
விஞ்சிய பள்ளத் தாக்கினை யெதிர்ந்தான்
மேதகு கிறிஸ்தவ னவாககுஞ்
செஞசெவே நெடுநாட் பல்பெருந துன்ப
நுகாநதுபின் சிந்தனை திருந்தி
வஞசமில தாழ்மை வரபெறு மிதுவே
வாரிசூழ் வையகத தியற்கை. 4

வேறு.

சீரிய தாழ்மையென் றுளாககுஞ் செவவிய
பேரியற படுகரின பெறறி நோககுறின
ஆரிய ராயமெய் யறிஞ ரேயலாற
பூரியா யாவரும புகபபெ ருதது. 5

அண்ணலா கருணையாற் றணிகொ டாததுத
தணணளி நறுநிழல படாநத சாாபது
புண்ணியப போனக மமைநத பொற்பது
நணணரு மிகபா நலமப யப்பது. 6

கனமனத் தூறுநீக கான்சு னைததது
பொன்முக மனாமலா பொலியும பொறபது
நனமொழி நறைகமழ் நநத னததது
தன்மமாக கனிதரூந தருககள சான்றது. 7

கோதறு குணவளங குலவு மாயினும
மாதனை மானிடம வளையத தககது
மேதகு நறபயன விளககு மாயினுஞ
சாதக மாவதற கருமை சான்றது. 8

இததகு வழிப்படு மெமம னோக்கெலாஞ
சததுரு பயஙகாந தவிாககுங கோட்பது
விததக கிறிஸ்துவின விமலச சேவடி
உததம சுவடுநன கொளிரப பெற்றது. 9

வலமிட மறிகிலா வச்சை மானிடம்
நலமிலா திகழ்புகழ் நாடு இல்லது
குலநறுங் குணமலர் குழுமி யெண்டிசைப்
புலமெலாம பரிமளம பொலியும் பொற்பது. 10

மேதகு மெய்மனத் தாழ்மை மேவிய
சாதுமார்க் கத்தவர் தடங்கு லாயது
பேதையர் பலபடப் பிதற்று நிந்தையாம்
வேதனை கூர்த்தமுள் விரவுங் கோட்பது. 11

மின்னெனப் புகையென வீயுந் தேகருக்
கென்னொரு பெருமையென் றெறியு நீரது
பன்னருந் தாழ்வுறு படுக ராயினும்
உன்னத பதவிபுக கொடுங்கு மீட்டது. 12

பலந்திக ழிணையதோர் படுகா வைப்பினை
வலந்திகழ் வேதிய னடைந்து வான்படர்
நலந்திகழ் கருத்தொடு நயந்து மெய்ம்மறைப்
புலந்திகழ் நெறிகொடு போயி னானரோ. 13

வனம்புகு படலம் முற்றிற்று.

அழிம்பன் றோல்விப் படலம்.

முற்படச் செலுநெறி முறையை நன்கறி
விற்பன நிதானியைச் சேரும் வேட்கையாற்
பற்பல யோசனை படுகா வைப்பினிற்
பிற்பட விரைந்தனன் பினொரு டாந்தரோ. 1

ஆயிடைத் தமியனு யருள்வ ழிச்செலுந்
தூயவ னெஞ்சகந் துணுக்குற் றேங்கிடக்
காயுரு மிடித்ததெனக் கதித்ததோர் பேரொலி
ஏயெனு மாத்திரத் தெழுந்த தெஞ்சவே. 2

பேரொலி முழக்கினாற் பேதுற் றுள்ளுடைந்
தாரிய னடிபிச காது நிறிவண்
மாரியின் றுகவச் சுறுத்த வந்தவிக
காரியம் யாதெனக் கருதுங் காலையில். 3

நஞ்சமு மவித்தையு மிருளு நாசமும்
வஞ்சமுங் கொடுமையு மறமுந் தீமையுஞ்
செஞ்செவே திரண்டுருத் தெரிய நின்றிடும்
அஞ்சனக் கருநிறத் தவுண யாக்கையன். 4

பேயுமஞ சுறுபெரும பேய்மு கத்தினன்
காயெரி பங்கியன் கடுத்து றுஙகொடு
வாயினன் வககிர தந்தன் வன்கணன
தீயெழு புகையென வுயிர்க்கு தீயவன். 5

உருக்கிய வுலைபபொரூஉ முரங்கொ டோளினன்
செருக்கொடுங் காததட மாபன றிண்ணியன
வெருக்கொளத் தடித்தெழு மெய்யன வெவ்விய
தருககுறு மிருசிறை தழைத்த சாபினன. 6

முடஙகுளா யரியின்மும மடஙகு மொய்மபுளான்
கடங்கலுழ் கறையடிக காலன காழபடும
இடங்களிற செந்நிறு மிருபபு மேனியன்
விடஙகவி ழரவெனச சீற்ற மிககுளான. 7

பின்னிடு பாாபபனப் பிணஙக ளின்குறி
மனனுவெண டலைபபுழை மலிநத மாலையன
பனனரு மவகுணப படைகக லததினன
உனனிய வருவெடுத துழலுங கூற்றனன். 8

பாபததை மணநதவன் பழியைப பெற்றவன்
சாபததைப படைததவன றரும நாயகன
கோபததை யடைநதவன குவலய யததினுக
காபததை விளைபபவ னறததைத தினபவன. 9

உயககொளு நெறிவரு வோரை யொண்மதி
மயககிவன சிறையிடைப படுத்தும வஞ்சகன
வயககுரு சுயாததவிம மானு வேலபதும
நயககுநா யாவாககு நாச கணடகன. 10

இப்படி பாதக னழிமப னென்பவன
மெயபபடி கிறிஸ்தவன விழிககு நேரெதிர
கைபபடக காணடலுங கலங்கி யுளளழிந
தெபபடி யெனககினி யுய்யவென றெண்ணுவான். 11

முன்னெதி ரூன்றிட முரணின் றென்னயான்
பினனிடு வேனெனிற் பிழைபபின் றுலிவன்
வெநநிடைச சுடுசரந துரநது வீட்டுவன
மனனாகோ னறிவைய மறநத கேடுமாம். . 12

போர்த்தொழிற சேவகம் புரிவன் யானெனத
தீரததனுக குடமபடி செய்திந நாளவனை
ஆாததியிற் றருமுணை வருநதி வநதிவண்
போாதகுடி பிறழவது பெருநது சோகமால். 13

எனைப்பனைத் தானல னிவன்மற றெபபிரானை
தனைபபகைத தானெனச சானறுணா டாதலின
முனைபபகை முருக்கிட முரணடந தேனழயேன
வினைபபகைத் தொலைபபடும வேநதன் பாலதால 14

அருசியான பின்னிட லைநதன றுருபிா
துருசினு மாறறுத துரோகி யாகலன
செருசுற வெநதுமுன னிறப தேகலன
மருசுறே னெனவுநத தெதிரிட டானரோ. 15

உங்கரித தழிமபனவன் றுாநது சோகதினை
றெஙகுனா யெஙகுசெல கிறறி யானிநீ
தாஙகுமுன புலபபட நுவறி னொயதெனறுனா
கஙகுலும பகலபடக கருகு னெருசிறுன. 16

விளககொளி யரவிருள் விலகு மாறுபோல்
இளககநெரு சேனழமை யபால மென்றின
துளககற வருட்பலந துனனி வெநியன
உளககளிப பொடுதுணிந துணிந்ததா மேயிருன. 17

நாசதே சததுளே ளுச தேசததில
நீசவெவ வினைகுடி நிலயிற றுதலின்
மோசமு நாசமு முடிகு மெனறபெய
வாசகங கேடடனை வளைநது வீசினேன. 18

வீவினை விருமபிடா விடபு லததுயா
கோவினுக கேயடித தொழுமபு கூடினேன
சாவினை விளைக்கவென் முதுகிற றஙகிய
தீவினைச சுமையுந தெறிதது வீழநததால. 19

நிததிய மஙகள நிகழ்சு கானநத
முததிமா நகாசெல முடிகு கிறைனை
எததிற நுங்கருத திராஜ பாதையின
பூக்கியில யாழுளன் மனகநொ னீயெனறுன. 20

நன்றாநன் றுன்னிலை நாச தேசமுந்
துன்றிய குடிகளுஞ் சொந்த மாமெனக்
கென்றறி நீயுமென் றெழும்ப னின்றெனிற்
கொன்றுயிர் குடிப்பனீ துளத்துக் கோடியால். 21

களைசெயற் கரியவென் காமி யச்சுவை
திளைசெய்தெண் கடற்புகக் கருத்து தெய்வமும்
அரசனு மாமெனை யறிய கிற்கிலாய்
விரசுவ தென்னிவண் மீளு வாயென்றான். 22

கொல்வது முருத்துளங் கொதித்துப் பொங்கிமேல்
வெல்வது மிருக்கவோர் பக்கம் வேறுநீ
சொல்வது மெய்யெனைத் தொழும்பு கொண்டனை
செல்வதோ விளங்கையிற் றீட்டு சாசனம். 23

உள்ளநாண் முழுவது மொழிவின் றாழியங்
கொள்ளுநை நல்குபுன் கூலி கொண்டவன்
பள்ளநீ ருலகினின் றுய்வன் பாவத்துக்
கெள்ளரு நித்திய மரண மேயுமால். 24

இமையிற் றிருந்துமுன் றேச வாழ்க்கையின்
காமியச் சுவைநலங் காட்டி யேகொலாம்
வேமெரிக் கிடையிடை விறகிட் டென்னவே
மீமிசை பதிசினம் விளைப்ப தேயலால். 25

செப்பருந் தனிமுதல் திருவ டிக்கியான்
ஒப்படை யாய்த்தொழும் புளுற்ற நோந்தனன்
எப்பெரு மிடரெனக் கிறுதி சூழினுந்
தப்புமார்க் கத்தடி சறுக்கி வீழ்கிலேன். 26

வீழினும் பிடித்தகை விடுக்கி லாப்பகை
சூழினு முன்னின்று துணிப்பர் ஸ்வர்க்கத்து
வாழிய நலந்தரு வள்ள லாருக்கே
ஊழியஞ் செய்துய வொருப்பட் டேனென்றான். 27

திண்ணயம் வேதிய னிகழ்த்தக் கேட்டலுங்
கண்ணழல் கதுவிடக் கனன்று காரிருள்
வண்ணனு மெனையொரு மசக மாகவும்
எண்ணலை போலுநீ யெனவி யம்புவான். 28

வாழூநன் மதியுனக் கில்லை வாழ்வொடு
சூழுமிவ் வுடற்சுகந் துய்க்க நசசிலை
ஊழிவெந் தீவிழுந் துடற்று மென்றசொற்
கேழைநீ யிடைநதிடாக் கடற்குள் ளெய்தினாய். 29

செய்தவ றணுநதுணை சிமையத் தண்டனை
செய்திடு நலமெலாஞ சிறிது மின்றெனச
செய்தருள் வசத்தினால ஜீவ ரக்ஷைவந
தெய்துமென் றிசைபபதே யிசு ராதிக்கம. 30

உன்னத புனிதமா மொண்மை ருப்பினைப்
புன்னர இடஙகள பொருநத லாவதோ
முன்னமெத தனையவா முரணி முற்றுமவிட்
டென்னா சியனமுறை யுவநதிங கெய்தினா. 31

மருண்டுமற் கடப்பிடி வாத மாய்ச்சிலர்
தெருண்டில ரெனமொழி செருககப பட்டனர்
உருண்டநே மியினா சுய்க்கு மாண்டகை
இருண்டபுன மனத்தனை யிரக்ஷி யாததென். 32

பொய்வழி யுழன்றுநீ புரிநத போகவிம
மெய்வழி பிடிததபின னைதியில வீழ்நதனை
உய்வழி பிறிதெனு முணாகொண் டேகினை
மைவழி வெருணடுபின் வாங்க வெணணினை 33

மறறுநின் புகழ்சசியை விருமபி வநதனை
இற்றைமட் டெண்ணினீ யியறறு தீமைகள்
முற்றறி கடவுளின முறைமைக கேறபவோ
மற்றவா மிரக்ஷணை விழைத லேழைநீ. 34

தஞ்சமென றெனையடைந தவாக்குச் சாவுமட்
டெஞ்சுறுத துன்பமவந் தியையு மாயினும
வஞசனை யானும்பொய் வாய்மை யானுமிங
குஞ்சிடப பலவகை யுறுதி சூழ்வனால. 35

ரடிய நன்றுதீ தெதையு நாடலென
கோட்டமி லென்னுளை குறித்து நின்றிடின்
வேட்டவர் வேட்டசிற் றின்பம வேண்டுமட்
டேட்டலென் னரசியன் முறையென் றோர்தியால். 36

பொற்புறு நாசதே சத்துப போந்துநீ
அற்புத வளநகாந தாயு ளுளெலாம்
முற்படு காமிய முழுதுந் துய்த்திரு
பிறபடு கதிநினைந் திரங்கிப் பேதுறேல். 37

இணங்குவா யெனிலிக சுகத்தை யீகுவல்
பிணங்குவா யெனிலுயிர் பிழிந்து தேக்குவல்
உணங்கியோ யெதுதுணி புரைத்தி யென்றனன்
நிணங்கெழு குருதிவே ளிசாச ரேசனே. 38

நஞ்சினிற் றீயினி னடுக்கங் காட்டிய
வஞ்சகப் பேய்மகன் பிதற்றும் வாய்மொழி
அஞ்செவி புகப்புக வகத்தி னுள்ளுற
விஞ்சிய தருட்பலம் வேதி யறகரோ. 39

வேறு.

தைவிகவ நுக்கிரக சத்தியினு ரங்கொண்
டுய்வழியொ ழுக்கமவில காதெதிரி லூன்றி
மைவருநி சாசரம னகக்கொளிது வென்று
மெய்வருத வச்சுருதி வித்தகன்வி ரிப்பான். 40

சித்தமுற நன்கறிவ னீயெனது ஜென்ம
சத்துருவெ னக்குதவு சாபுரிமை வாழ்வென
றத்தனையு நித்தியவ னர்த்தமெனு மாற்றால்
இத்தகைய நூனெறிபி டித்திவணி றுத்தேன. 41

மாயமுறு மின்பநலம் வாழ்வுசுக மாதி
ஆயவைத ரத்துணிதி யமமவழ கிறருல
பேயமனை தோறுமெறி மிசசிலவிழை நாய்கொல
சீயமுடி பெற்றரசு செய்யுமவகை செய்யும். 42

கொடுமதிப டைத்துலவு கோழைநர மல்லால்
நடுமதிப டைத்தவருந னசசுமதி கொளளார
அடுமதிப டைத்திழிய ழிமபவழி வெய்துங
கெடுமதிப டைத்தனைகெ டாபபழிப டைத்தோய். 43

விள்ளரிய பாதகவி னைச்சுமைவி டுத்த
வள்ளலருள் சிற்சுருதி வாய்மைமதி யொன்றே
கொளளுவல்பு றததுமதி கொள்ளமன முள்ளேன்
தெள்ளமுது குத்துவிட முண்பதுகொல் சீர்மை. 44

மேதகைய தொண்டரைவி ரோதிகள்செ குக்கும்
போதிறைகை விட்டனரொ ருபபுகறி பொங்குங்
காதலினி கததிடர்க ளைந்துமதி யுக்கும
மாதயையின மாட்சியென வெண்ணுகிலை மாற்றோய். 45

மாக்கவயி ராகருடல வாருகுருதி யெனறும
பாக்கணுல வாககரிப காநதிடலின் மேலாரு
சிரககதியின மேயபர சிறசுகபவி ளஙகித்
தீக்கமுறு பெனபதும கேசபநி சிததம. 46

பாவஙர ஜீவநிர ணமபரம ராஜன
கோவவனல் பற்றியெரி யாவகைகு றிதநே
ஆவிவளி வீசியரு ளாழியினம டுக்கும
ஜீவநதி யுய்க்கவினை தீரநதுகதி சேரும. 47

கேட்டியுன நாட்டிடைகெ பூ இயபல வினைக்
கோட்டிமக வாயெனைவ ளாததனள்கு யபபால்
ஊட்டிநனி யாதலிறு ஞற்றுபல தீமை
எட்டினில டஙகுகில வெணணிமுடி யாதால். 48

எண்ணரிய தீவினைபி யறறியுள னேறும
நண்ணியம னததுயரு நாடுபெரு மூசசுங
கண்ணருவி நீர்சொரிக ருததநனி கண்டு
புண்ணியபொ றுததருள ளிககமகிழ பூததேன். 49

இம்மகிழ்வ ளித்தெனையி டேற்றுசரு வேசன்
செமமலொரு நட்பிடைதி ரிககமுயல கிற்றி
அமமகெடு வாய்முடிவ தாஙகொலிஃ தனைனால்
மூமமையுல குககெனினு மொய்மபிலது காண்டி. 50

மற்றினியு னைபபதெவன் வந்தவழி யின்னே
பற்றுதிய னுததுணைப யன்படுத விலலாச்
செற்றமொடெ திரநதமர்செ யததுணிதி யாயின
வெற்றிபெறு வாயலைவி னாநதிடுதி யென்றான். 51

செய்யமறை யோனுரைசெ விப்படவ ழிமபன்
நெய்யுறும ழற்சிகையெ னுசசினநி மிாநது
கையொடுகை யெற்றியிரு கண்குருதி காட்ட
வெய்யவுரு மேறெனவெ டித்தநகை செய்தே. 52

முத்தியர சற்குமவர் மொய்ம்பின்மகி மைக்கும்
நித்தவர சாட்சிமுறை மைக்குநெறி நிற்கும்
பத்தஜன ருக்குமதி கேடுகள்ப டுக்குஞ்
சத்துருவெ னக்கெதிர்த ருக்குளைகொ லாநீ. 53

நீதியர சன்கொலைநி னைத்துமில வாயிப்
பூதலமெ லாமெமது புத்துரையி னிற்ப
ஆதிமுத லாயுலக டக்கியர சாள்வேம்
பேதையொரு நீதனிபி ணங்கிலட ரேங்கொல். 54

அடாசிறிய பையல்மச கத்துணையு மல்லாய்
கெடாமுதல ருட்டுணைகி டைக்குமென நம்பிக்
கடாசலமொ டேயமாக லக்கவரு கின்றாய்
படாதுபடு வாயொருக ணத்திலது பாதகி. 55

என்றெயிற துக்கியட வெங்கதறி யென்னாக்
கொன்றுயிர்கு டிக்கவரு கூற்றெனம றித்துக
குன்றெனநி மிர்ந்ததிர டோண்முருடு கொட்டி
வன்றிறல்கொள் வெங்கதம டங்கலென வார்த்தான். 56

ஆர்த்துரறி நின்றனன டித்துணைகண மாறிப்
போத்தனனவி ளைந்துபல சாரிபெயர் பெட்பிற்
பாதகிடாபி திர்ந்தனப ரந்தபடு தூளி
போர்த்தனவி சும்பிரவி பொங்குகதிர் நுங்கி. 57

மறங்கிளரும் வன்சிறக டித்துபர வாவிக்
கறங்கெனவு ழன்றுகக னத்திடைக ரப்பன்
இறங்குவனி லங்கிழிய வெட்டியடி கிட்டி
அறங்கிளரு நெஞ்சனைய டுப்பனறை கூவி. 58

வாவெனவி ளிப்பன்முழை வாய்மிடறு காறித்
தூவெனவு மிழ்ந்துபழி தூற்றியிகழ் வன்மெய்த்
தேவெனநி னைக்கவொரு ஜெந்துமில வென்னைப்
பூவுலகை யின்றெடுபு துக்கிடுவ னென்பான். 59

செத்தபிண நுங்குகழு கிற்சிதட மார்க்கப்
பித்துறுபி ணங்களைநு கர்ந்துழல்பி சாசன்
இத்திறம நேகவித கோரணியி யற்றி
வித்தகனொ டேயமர்வி ளைத்திடுவ தானான்.. 60

ஆத்துமவி சாரியும ருட்கடவுள் வேந்தன்
யாத்தகைய சேவடிம னத்திடையி ருத்தித்
தீததொழில ரக்கனுயிர் சிந்தவதிர் தமைப்
பூத்தொடைபு னைந்தமாபு ரிந்திடுவ தானான். 61

நன்மைபர ஞானமொளி நல்லறமி வற்றைத
தின்மையுறி யாமையிருள் தீமறம டாதது
வன்மைமிகு வெஞ்சமம லைந்திடுதல போலாந
தொன்மறைவல் லானெறிப சாசயாதொ டுத்தல. 62

ஆயிடைநி சாசரன றகநொடிமை பூண்ட
யாயமுறு வெஞ்சிலைவ ளைத்தநுமற மலத்துங்
காயெரிமு கத்தனைக டுத்தடறு விதத்த
சாயகச தம்பத்த ருக்கொடுவி டுத்தான. 63

மற்றினித டாபுயம றைசகிழவன் வல்லே
பெற்றியொட ரக்கனவிடு தீயகழி நீநநு
முற்றுபகை யிறுறுக்கு ரணகொளயிக வாசப்
பற்றெனுமி ருபபரிசை யறபொடிப டுத்தான். 64

தாகபோவ புறபாதி சாபபருறல கணடே
மீககிளரசி னைத்துவுணன வெயவளை யென்னுந
நீககளர சந்நிசி விபுகபவி டுத்தான்
காகருநிகொ லேரழிய வெனவுருக ணைத்நில. 65

ஆங்காவைவி னைத்தனுநி யாசதுமகி சாரன்
றெங்கையுறு கேடகம றிந்திடைசி தைந்து
பங்கமுற லாயினப ழிபபிறை வோரபால
வெங்கணவா ருழ்வினைவி ளிகதொழியு மாபோல். 66

நன்முறையொ ரியகெடு தோஷிநனி பொங்கித
தொன்முறைவ டிக்கணைக ணிபபிலது ரபபப
பன்முறையு நுண்டுகள்ப டபரிசை கொணடே
சொனமுறைய றிநதவனெ நிநதனைதொ லைத்தான். 67

வேறு.

விஞ்சவி டுத்த நஞுசுகு வெங்கோல விறலின்றி
எஞுசுதல் கண்டே நெஞுசழி வுற்றங் கிகலவெய்யோன்
பஞ்சைமு னிற்காய் செஞ்சிலை பறுறய் பரிசைக்குள
அஞ்சியொ ளிப்பாய் வெஞ்சம ருக்கீ தறமேயோ. 68

முந்தெதி ரிக்கொத் தேதிவ ழுங்கன் முகமாறு
வெந்திற லாண்மை நிராயுத னோடமர் வெஃகாமை
சொந்தவ ருக்குத வுந்திறன் மற்றின நூலோதும்
விந்தையு றுமபுய வீரவி லக்கண விதியாமால். 69

விற்றொழி லாதிப டைக்கல வித்தைகள் வேறொன்றுங்
கற்றிலை யுத்தக ளத்திலும வந்தெதிர் கால்வைத்தாய்
மற்றெது செய்குதி மறுகட வனபிடி மானகதை
பற்றிய கேடக மொன்றிறில் வளிபடு பஞ்சாவாய். 70

என்றிவை வஞ்சனை யாகவ ழிம்பனெ டுத்தோத
ஒன்றிய கேடக நெஞ்சுள டக்கியு ரத்தொலை
வென்றிகொண் மானத வெஞ்சிலை வாகையி லைந்தேற்றி
நன்றறி வேதிய ஞானொளி காட்டின னவையெஞ்ச 71

நானொளி விஞ்சறு நெஞ்சுத றுங்கென ராஜீவா
நீணிலை யச்சிறை யூடடை யச்செயு நீசப்பேய்
பேணிய காமுக வெஞ்சர மாமழை பெய்தாத்தான்
மாணொளி மங்கிய னைந்தது தாழ்மையி னவைபெரும். 72

அக்கணம வேதிய ஞான பதிர வாடேருயர்ந்த
செககாபொ ருமபக ழிந்திர ளெய்துசெ றுத்தொகலை
மைக்கரு வனானவி ரித்தர ரக்குவை பாயவிந்தான்
கக்கும வைத்திரள சிந்தம டுத்தெறி காலபோலே. 73

நச்சர விற்சின மீறிந ராந்தக னானறென்றுங்
குச்சித யாயகொ டுஞ்சொனமு கங்கணை கோத்தெய்யா
சிச்சியெ னப்பொறி வாயிலசெ றித்தொரு செயலின்றி
வசையி லானெதிர் நிற்கம னைந்தன னாணோடி. 74

நீசனி னைந்துபல் சாபவ டிக்கணை நின்றேவ
ஆசியெ னுங்கணை வீசிய ழிந்தன னறவோனும
மூசிய பாசமு கக்கணை மூடனமு னிந்தெய்ய
ஈசுர நேசச ரங்கொட றுத்தன னெதிரில்லான். 75

பன்முக மாகவி ரிந்தடு கோலபல பைசாசன்
வின்முக நின்றுது ரந்திட வங்கவை வேதாந்த
உன்முக ஞானவி டுத்தசி னக்குறி யூடாடிச்
சென்முக வெங்கணை யிற்சிதை யுற்றன நீங்கெல்லாம். 76

எய்தகொ டுங்கணை யெத்தனை கோடிக ளெல்லாமும்
வைதுகு றைத்தன னென்பதை யல்லது வரிவில்லாற்
கொய்துகு றைத்தன னென்பதை யென்றுகொ டுமேயவன்
செய்திறம் யாதினி யென்றுநி னைத்தொரு தெளிவுற்றான். 77

சத்திர மாப்படை கொண்டிவ னோடே சமராடுஞ்
சித்திரம் வெற்றித ரும்பரி சன்றது சீரகேடாம
அத்திர மாயவ ரும்படை கொண்டிங் கமராடிக்
குத்திர வாகையி லைசுவ லென்று குறிக்கொண்டான். 78

சுமையுறு பொய்மைத னாணியுண் மண்டித் தொகுமாறு
சமையமு கங்கொள ளத்திரம் வாங்கித னுநாணிட
டிமையமு தற்றக ணைமவனா னென்ற திருநாமனை
றமையவி டுத்தான வரசர ழியப வசுரேசன. 79

வேறு

விடுத்த வெம்படை முகந்தொறும் பேய்சகுறி மிளிர்வ
கடுத்து ழும்புகை விழிதொறுந் தினக்கனல் கஞல்வ
மடுத்த வாய்தொறும் புகைப்படு மொழிப்புகை மலிவ
வடுத்த மைந்தமெய் மயிர்தொறுங் கூளிகள் வதிவ. 80

மதங்கொ டுன்முகத் தனித்தனி யாறுகொண் டடாத்துக்
சதங்கொள் சிறைமிக சிதறுவ தசரமிற கறவி
விதங்கொண் மாந்தனைச் சிறகினைப் படுகரில விழுத்தி
வதங்கொ ளுப்பழங் கறையெடுத் தாயிர கொளும வலத்த. 81

எண்டி சாமுகத் தெமகதெந் தின்றெனச் செருக்குக்
கொண்டி நித்தனைக் கொடுந்தழ லிறைப்பவினை குதர்க்கம
விண்டு மெய்ப்படு விளங்கொளி விளங்கில தாக
பண்டு பேரு டொடுப்பான பதைக்குல மருள. 82

ஆப விக்கொடும் படைக்கல மரங்கரித் துலம்பித்
தூய வேதிய னெருசினைக் கதிர்செலத் துளங்கான்
நாய காத்திரந் தொடுத்தந்த நாசமுற் றேக
மாய விப்படை சிதைத்திடு வேனென மதித்தான். 83

ஏயெ னும்பொழு திசுரப படைதொழு தெடுத்தான்
மாய மில்லதோர் மானத பூசனை வகுத்தான்
தீய விப்படை செகுத்தியென் றுள்ளுறை தெரித்தான்
மேய நாவரி விற்றொடை யாக்கினன் விட்டான். 84

தொண்டன் விற்றொடை யாக்கிய சுருதியாத் திரமிவ்
வண்ட கோளகை யடுக்கழிந் தொழியினு மவியா
தெண்டி சைப்புவி யகத்திரு ளிரிதர விரவி
மண்டி லமெனப் பொலிந்தது வானுற வயங்கி. 85

திவ்வி யாத்திரந் தேசொடு செறுத்தெதிர் வரக்கண்
டவ்வி யச்சம யாசுகம வாய்மத மடங்கி
எவ்வ யிறகரந் துறைதுமென வேங்கியுள் ளுடைந்து
கௌவை யுற்றது முரங்களுங் கவிழ்ந்தன கருகி. 86

புடைப ரந்தமெய் யொளியினாற் புகலிடம் பெறுதங்
கிடையு மாசுரப் பகழியை யெறும்புலிங் கலுழன்
அடையு மவ்வெயி டாகத்தை யாருயிர் குடித்தாங்
குடைய வன்படை யொருங்குயிர் குடித்தவ வொல்லை. 87

மித்தை யாயுன முகப்படை விளிந்துநீ ருந
உத்த மாத்திரம வேதியன றாணிபுக கொடுங்கி
வித்த கச்சடா விரிதந்தனி தபாநதமெய் வேத
சத்தி யதெதிா நிறகுமோ புலைபபடு சயயம. 88

அலகை வீசிய றொசம யசிலீ முசதகை
இலகு திவ்வியாத திரமெனப ரியனமந பில்லா
கலக மாயவை யொனறையொன றடாபபுந கணடும
உலக சிறறினப போகநதை யூடடுவ துணாநதும. 89

காசு ரமபெறு காபபியாக சவிருாகள திடடம
பாசு ரதமெழுந தலகிடைப படிபுறச சமய
ஆசு ரபபடை கோடிக ளடுபபினு மவையெம
ராசு ரபபடை யாதிததற் கெதிருமின மினியம. 90

குக்கி ரச்சம யாசுரந தொலைநதமை குறிக்கொண்
டெத்தி றமபினி வாகைகொள் ளுவலென வெண்ணித்
தத்து வமயசிப் பொருளெடுத் தகநதையிற் சமைத்த
அதது வைதமாம படைதொடுத தாத்தன னழிம்பன். 91

சொல்ல ருமபசும் பொன்னணிக் கிடையிடை துதைந்து
வில்லி டுமபல விதம்படு வெறுநதிருட் டாந்தக்
கலல முகதிய கலனிலா கவினுறப புனைந்த
தில்லை யுயபக லாமருட் டுவதத்து வைதம். 92

சித்த விர்த்தியைக் கெடுப்பது தீநெறி யொழுகப்
புத்தி யையமயக் கிடுவது புவனகோ சரத்தை
மித்தை மித்தையென் றேய்ப்பது மெய்யுணர் விலாரைச்
சுத்த சூனிய கதியிடைக் கவிழ்ப்பதத் துவைதம். 93

இனைய தீப்படை யறவன்முன் செருக்கிவந் தெதிர
முனைவ னின்னருட் பலத்தினான் முனைமுகத் தூன்றி
வினைய மாகமெய் விதண்டவா தந்தொண்டை மிலைச்சிப்
புனையு மோர்வயி ராகதண் டங்கொடு புடைத்தான். 94

தண்ட வெள்ளிடி வீழ்தலுந் தலைமண்டை சிதறிக்
கொண்ட கொள்கையு மதவெங் காரமுங் குலைந்து
கண்ட கனபடை கரந்தது கானகந் துருவி
மண்டெ ரிக்குமுன் றருக்குமோ வறியபுன் பதரே. 95

நாத்தி கப்படை தொடுத்தன னராந்தக னைங்கொள்
ஆத்தி கப்படை தொடுத்தட னழித்தன னறவோன்
நீத்தி ரட்படு செங்கணான் பிடித்தவெஞ் சிலையிற்
கோத்த வத்திரம் யாவையும் வேறியன் குறைத்தான். 96

சால மாதரு படைக்கலத் தொகுதிகள் சாயப்
போலி யாயின யாதினிப் புரிகுவ லெனவிற்
கோலி வெஞ்சினக் கொடுந்தழற் பகழிகோத் தெய்தான்
நீலமே கஞ்செந் தழன்மழை பொழிந்தென நிருதன். 97

செக்கர் வானெனத் தீக்கணை வயினெருப் பருஞ் செருமிப்
பக்க மெங்கணுந் தீந்துகப் படாதலும் பனவன்
அக்க ரத்திரு மந்திரப் படைதொடுத் தவித்துந்
தொக்கு மேனியிற் சிற்சில சுடுகணை துதைந்த. 98

கொள்ளி யாரழற் சுடுகணை யாக்கையிற் குளிப்ப
ஒள்ளி யோன்சிறி தலமர லுற்றமை யோர்ந்து
துள்ளி யோடிவந் தெதிருற்று மல்லமர் தொடுத்துத்
தள்ளி வீழ்ந்தன னிலனுற வழிப்பனுஞ் சழக்கன். 99

ஆரி யன்றளர்ந் தவனியிற் படிந்துமூச் சயர்ந்து
போரி யன்றில னாகலின் னேதலை புரட்டி
வீரி யம்பெறு வேன்வெற்றி யெனத்தென விளித்துப்
பூரி யன்கெடு புணர்ப்பினா லருகுறப் போந்தான் 100

விளித்த கூக்குரல் செவிபுக விட்புலத் தரசன்
அளித்த மெய்ப்பல மகம்புக வயதியி னெகிழ்ந்த
ஒளித்த பட்டயங் கரம்புக வுணர்வுவந் தூன்றிக்
களித்த சிந்தையோ டெழுந்தனன் வேதியன் கடுகி. 101

அணித்த பூம்பனைக் கண்டுநன் றுமென வகத்திற்
குணித்து வலவிரைந் தொருகையிற் கேடகங் கொளுவிப்
பணித்த மந்திரப் பட்டய மொருகையிற் பற்றித்
துணித்து வஞ்சநெஞ் சுழக்குவல் காவெனச் சொல்லி. 102

மந்தி ரத்தனி வாட்படை யோங்கினன் கண்ணன்
தந்தி ரத்தட மார்புறப் புகுத்தலுந் தலைசாய்ந்
தந்த ரம்பட வலறின னழிபெருங் குருதி
சிந்தி யங்கவன் வெஞ்சினத் தீத்தழல் சிதைந்த. 103

நெஞ்சு ரங்கிழிந் தழிம்பனீ ணிலத்துறீஇ நெடிது
சஞ்ச லப்படத் தடஞ்சிறை யிரண்டையுந் தடிவான்
செஞ்சொ லாரண மந்திர வாள்கரந் திகழ்த்த
அஞ்சி வாய்வெரீஇ மீக்கிளர்ந் ததோகதி யடைந்தான். 104

திரும லிந்தவி ஜெகமெலாந் திரளினும் ஜெயித்தற்
கருமை யாயவெவ் வழிம்பனை யாரணக் கிழவன்
ஒருமை யாய்ப்பொரு தோட்டினன் வெற்றிபெற் றுய்ந்தான்
தரும மேஜெயந் தருமெனல் ரதோதய சரதம். 105

மன்னு திவ்யசர் வாயுத வருக்கத்தின் வலியும்
பொன்னணி லத்தர சனற்று திருவருட் பொலிவுந்
தன்னணி ருந்துணை யாக்கலி னழிப்பனைச் சமரில்
வெந்நி டத்துரந் தானறி டெய்விசு வாசி. 106

வம்பர் நிந்தனை வசைமொழி வறுமைநோ யிடுக்கண்
இம்பர் நேரினும் பகைத்திற மெதிரினு மெல்லாம்
உம்ப ரேசெல வொப்படைத் தொருமன மாக
நம்பி னோர்களை விடுவரோ நலம்புரி நம்பன். 107

முற்றுந் தன்றுணை யாயசு ரேசனை முருக்கச்
செற்ற நல்கிய திருவருட் செயலினைத் தேறிக்
கொற்ற வன்சுதன் றிருவடிக் கோகன கத்தில்
வெற்றி மாலையைப் புனைந்தனன் வேதியர் திலகன். 108

கழுதின் வன்றலை நசுக்கிய கழற்றுணை கருதித்
தொழுது பன்முறை தோத்திர கீதமும் பாடி
எழுது சீரத்தியான ஜெபித்தன னாகமற் றெனக்குள்
முழுதுங் காணிய வாசைவந் தீர்த்தது முடுகி. 109

அழியப்பன் ரேலவிய படலம் முற்றிற்று.

மரணச் சூழலிறுத்த படலம்.

கானகத் தெதிர்ந்த நீசக் கள்வனைப் புறங்கண் டார்த்த
வானகத் தரசற் போற்றி வண்டமை கொண்டு வாளி
ஊனகத் துடன்ற காய மொருங்கற வசற்றி ஜீவ
போனக ஞான பானந் துய்த்தனன் புலமை மிக்கான். 1

உண்டிளைப் பாறி யொல்லை யொளிகொள்பட் டயத்தை யேந்திக்
கண்டக வழிப்ப னின்னுங் கைகலந் திடுவ னேனும்
அண்டநா யகனுண் டென்னு மவலமின் றூக வனபிற்
றெண்டனிட் டிறைஞ்சி வாழ்த்தி ஜீவபா தையிலே சென்றான். 2

முன்னுறக் கருதி நோக்கி முடுகுவ னெறியைப் பற்றிப்
பின்னுறத் திரும்பி நோக்கிப் பேருயிர்ப் பெறிவன் பேதுற்
றென்னுறப் படுவ தேயோ வின்னுமென் றிடைவன் காளிற் [3
பொன்னுறப் பொதிந்து செல்லுந் தனிவழிப் போக்கன் போல்வான்.

ஓடுவ னோடி யெய்ப்புற் றலைவுவன் விரைந்து முன்பின்
நாடுவன் வெருண்டு நின்று நலிகுவ னம்பன் சீர்த்தி
பாடுவன் றுதிப்பன் கிட்டிப் பதாம்புஜம் பணிந்து சென்னி
சூடுவன் றுணிந்து செல்வன் கருதிநூ னெறிவி டாதே. 4

இப்பரி சாகச் சின்னா ளேதமின் மறைவ லாளன்
ஒப்பருந் தாழ்மை வைப்பை யூடறுத் தருவி யேகிச்
செப்பரு மரண வாதைப் படுகளைச் சென்று சோர்ந்தான்
குப்புறீஇ விழுந்தான் வெய்யோன் குடதிசைக் குன்றி லேறி. 5

அஞ்சுறு மரண வைப்பை யடுத்தலு மலறி யேங்கி
எஞ்சியோ ரிருவ ரோடி யெதிர்வரக் கண்டு நீரிச்
சஞ்சல மடைதற் கென்னே சம்பவ மெதிர்ந்த தென்றான்
உஞ்சிடு மாறெம் மோடு திருமுகென் றுரைப்பத் தானோர். 6

பரமசீ யோனை நாடிப படர்ந்தனம் பதைப்பொன் றின்றிச்
சரமா ணத்தைக் கிட்டிச் சாரந்தனரு சாரச் சார
உரமுட னுச மோச மொருங்குடன் குழுமக் கண்டேந்
திரமிலேம வெருவி யோடித் திரும்பினேனு சிந்தை மாழ்கி. 7

சீரிய சீயோ னென்னுந் திவ்விய கிரியின் சாரல்
காரிருட் பிழம்பொன றேயோ கடுவிடப பாந்தள் துற்றி
மாரணப் படுக ரெங்கும வரம்பிலபேய்க கணங்கண் மலகிப்
பேரிடி முழக்க மெனுரப பிளிறிநின் றாறு மாதோ. 8

அதரிரு மருங்குங் கிட்டி யாழ்படுங் குழிகளுண் மேய
சிதடாவல் விளங்கு பூண்டு திகிலுறீஇக கலங்கி மாழகிப்
பதறிநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கிப் பதைபதைத் தலறி யேங்கிக
கதறியங் குழலுங் காட்சி யாதெனக் கழறு கிறபேம. 9

மன்றலங் கிரியின் சாரன் மழைமுகி லுவனறி யெங்குந்
துன்றிருள பாதத லாலே விழிப்புலந் தருவி டாதால
கொன்றுழன் மரணம பொங்கிக் கொடுஞ்சிறை விரித்துப் போந்துச்
சென்றுநின றகவு மாங்கே யாரதை ஜெயிக்கு மீட்டார். 10

முன்னையோ ரடிபெ யாப்பின் மோசத்தின் முழுகிப் போவேம்
பின்னையே திரும்பி யாவி பிழைத்தியாங்ஙன வருவே மல்லேம
நின்னையுங் காணுகிலலே நிகழ்ப்பரி சுணர்ந்து கில்லேம
என்னையே நிற்றி தாழா தெயமொடு திரும்பு கென்றார். 11

என்றனு மறைவ லாள னெம்பிரா னகாசென் மார்க்கம்
ஒன்றிதை யொருமு வோருக் குய்விலை யுண்மை தேரின்
இன்றொடு முடிவ தாய விடாினுக் கலசி யோடித்
துன்றிரு ணிரையத் தென்றுந் துடிப்பதோ சூழ்ச்சி யென்றான். 12

நன்றுநன் றுனது சிந்தை நாடிய படிசெ யாங்கள்
பொன்றிடத் துணியே நினசொற் புத்தியு நீயு மாமுன
சென்றறிந திடுக வெங்கள் தெருளுரை யென்று நெஞ்சங்
கன்றிய விருவ ரோடிக கலந்தன ரழிமப னாட்டில். 13

வெருவியோர் வெந்நிட் டேக விதந்தகன் முன்னிட் டேகி
மருவினன் றயிய னாக மாதுளத் தெழுந்த பாவக்
கருவினின் றோங்கி மாயக கருந்தழைக் காடு மலகிப்
பருவரல் பழுத்துத் தூங்கும மாரணப் படுகர் வைப்பை. 14

செற்றமில் குணத்தா னந்தச் செக்கர்வான் மருண்டு கங்குல்
உற்றுழி யடுத்தா னாக வுள்ளுளே கவனறு நோக்கி
மற்றிதே போலுங் கேட்ட மாரணப் படுக ரென்று
சற்றுளந் திகைத்து நின்று தன்னுளே கவலவ தானான். 15

பாபத்தின் றிரளோ வந்த காரத்தின் பரப்போ தேவ
சாபத்தின் செறிவோ மாய சாலத்தின் சமைவோ நித்ய
கோபத்தின் மலிவோ ஞான நாசத்தின் குவிவோ மோச
ஆபத்தின் குகையோ வந்த தாரிருட் படல மம்மா. 16

பூருவந் தொடங்கி யூழி புடைபெயர் காலஞ் சாறும்
பாரகங் கெழுமு ஜீவப் பகுதிக டம்மை யெல்லாம்
வாரிவாய் மடுக்கு மீண்டோர் மாரணப் படுக ருண்டென்
றாரவ ருரைக்கக் கேட்ட துண்டியான் கண்ட தின்றால். 17

பொறியெலா மருளு மாலைம் புலனெலாம் புதையு மானன்
நெறியெலாம் பிசகு மாலென் னினைவெலாம் புரளு மாலவின்
குறியெலாங் குழம்பு மாலென் குணனெலா மழுங்கு மானமெய்
அறிவெலா மடங்கு மாலென் னருயி ரசனுங் கொல்லோ. 18

ஆவியே யகலு மேனு மாரருட் கிறிஸ்து வேயென்
ஜீவனு நேசக பந்தந் தீரப்பதற கியலவ தாய
சாவுமு மியமா மெனனைச் சமைந்துள விசுவா சத்தின
மேவரு நைரி யந்தா னுடலொடு விளிவ தேயோ. 19

கொந்தழ லனைய துன்பங் குவைகுவை யாக வனமேல
வந்தவந் தடாகக மேனு மகத்துவ கருணை வெள்ளம்
உந்திமே விடுமற் றென்னு வுள்ளுளே யூக்கந் தோன்றி
மந்திர வாளைக் கொண்டு மாணவைப் பூடு செலவான். 20

பட்டய வொளியிற் பக்கம் பார்த்தருட் பாதை பற்றி
உட்டெளி வொடுகா லூன்றி யுரத்தடி பெயாதது நின்று
துட்டவல விலங்கு காளி கூளிக டொகுமக் காட்டுள
சிட்டனோர் தமிய னாக மென்மெலச் செல்லுங் காலை. 21

பூவல யத்து நீசப் புலையநு போகந் துய்த்து
ஜீவநாட் கழித்துச் சிந்தை திருகியே சிதட ராகித்
தாவரு நொதிக்குள் வீழ்ந்து தத்தளித் துயிர்ப்பு முட்டி
ஆவலங் கொட்டி வாய்விட் டழுதழு தவலிப் பானை. 22

மாதரை யுலகைப் பொன்னை மதித்தற நெறியை விட்ட
பாதகர் திரண்டு சாவின் படுகுழி கவிழ்ப்ப மாழ்கிப்
பூதலம் வெடித்த வாயிற் பொதுளிய நிரயச் செந்தீ
மீதெழுஞ் சுவாலை தாக்க வெந்துளங் கருகு வாரை. 23

சாற்றுநன் மதியைத் தள்ளித் தன்மனம் போன போக்கில்
விற்றுவீற் றுகிச் சென்று விளைத்ததீ வினையைச் சுட்டிக்
கூற்றமவர் துடற்றி நெஞ்சிற் கொடுந்தழ லிறைப்ப வாதை
ஆற்றரி தாகி யாவி யழுங்கிநின் றலறு வாரை. 24

மெய்வழி தெரிந்தார் போல விழுத்தவ வேடம் பூண்டு
பொய்வழி யலைந்து தீமை புரிந்தபே தமைவர் தூன்றச்
செய்வழி வகைகிட் டாது தெருமர லுழந்து தேம்பி
உய்வழி யினியின் றென்று வுயிர்ப்பெறிந் துயங்கு வாரை. 25

விக்கிர கத்துக் கந்தோ மெய்த்தெய்வ வழிபா டாற்றும்
அக்கிர மத்தை யுள்ளி யாருயிர் பதைப்பத் தேவ
உக்கிர கோபத் தீயி னுள்ளழற் கிடங்கா வீழ்ந்து
கொக்கரித் தலறி யேங்கிக் கூக்குர லெழுப்பு வாரை. 26

இக்கொடு மாணச் சூழ லெண்ணில ரெய்தக் கண்டும்
மக்களை மனையைப் பேணி வெறும்பொரு ளீட்டி மாயச்
சிக்குளே சிக்கி வாளாச் சிதைத்தனம் வாணா ளென்னுத்
தொக்கபே ரிடர்க்குண் மூழ்கித் துடிதுடித் தயரு வாரை. 27

உய்திற நாடு வாரபோ லுவப்புரை பேசி யொண்பூக்
கொய்திறம் போல மற்றோர் கொழுநிதி கவர நாளுஞ்
செய்தவஞ் சனைகளாய தீமுகந்த தழல்வேல் தாக்கி
நொய்துளங் கிழிய மாழ்கி நொறுங்கிநொந் தலம்பு வாரை. 28

ஆத்தும சுகத்தைப் பேணு தனவர தமுநன றாட்டிக்
காத்துடுத் தணிந்து பேணிக் கதித்தபா ருடலை யந்தோ
தீத்தொழி லுருவு வாய்ந்து செறிந்தவன் கிருமிக் கூட்டம்
பாத்துண்டு களிப்ப மாழ்கிப் பதைபதைத் தழல்கின் றாரை. 29

கண்ணொளி மழுங்க லாகிக் காதடை பட்டுக் கைகால்
தண்ணெனக் குளிர்ந்து நாடி தளர்ந்துபுண் பட்டு நெஞ்சந்
துண்ணெனக் கலங்கி யாவி துடித்துமூச் சொடுங்கு காலை
பண்ணிய வினைக்கு நொந்த பயனெனப் பதைக்கின் றாரை. 30

உள்ளநாண் முழுது மொல்கா துலகின்ப நுகர்ந்து கூற்றங்
கொள்ளுநாண் முத்திவேட்டுக் குளைப்பதென் பயன்கொண் டென்று
எள்ளரும ஜீவ சாக்ஷி யிடித்திடித துடற்ற னொந்து
விள்ளரும் பிராண தாப வேதனை யுழககின் றனை. 31

நித்திய ஜீவ மார்க்க நிண்ணயர் தெரிநதோர் தம்மைப்
பிததரென் றிகழ்ந்து தேவ தூஷணம் பிதற்றி வேத
சததிய விரோதி யாகிச சமைததநீ வினையை யுளளி
மத்திடு தயிரே போல் மறுகியுள் ளுடைகின் றனை. 32

தநதைதாய் பெண்டு பிள்ளை தமர்பரி ஜனரெல் லாரும்
இநதனச சடங்குக காவ தியற்றுவா ரீசன கோபஞ
செநதழ லிறைக்கும யாண்டும புகலிலை ஜீவ னேயென
றநதா நோககி நோககி யகங்குலைந தயாகின றனை. 33

நோக்கரு மவாநம் பிகளை நொதிபபடு கிடங்கா வீழ்ந்து
சாககிடை யாகிக் கூளி தலையெடா தமிழ்தத வாறறு
தேக்கமுற் றாழி யூழி யிருடசிறைத துயரை யெணணி
ஆககையி னிலைதள ளாடி யலமா லுறுகின றனை. 34

கள்ளுண்டு களித்துங் காமக கடுவிட நுகர்ந்தும வாயால்
எளளுண்ட பிணியுண் டாகி யிடருணடு தவிபபுண டியாக்கை
துளளுணடு துடிதது வாளு டொலையுணடு மலங்கி யாவி
அள்ளுண்டே மளளுண டேமென றுருபிப படஙகு வானை. 35

சலங்கொடு பிசாச வாக்கந் தனிதனி வெருட்டிச் சார்ந்து
விலஙகினம வெகுணடு பீறும வேடகையி னெதிர நாகக்
குலங்கள்வந தடாநது சீறிக் கொததுவான வளைநது கொள்ளக்
கலஙகினெஞ சழிநது சோாநது கதறிழரிக கவிழ்கின றனை. 36

கண்டுகண் டுருகிக் கண்ணீர களகள வடிப்ப னச்சங்
கொண்டுள நடுஙகி யாவி குலைகுவன குமார வள்ளல
உண்டெனக் கென்று நீஙகா வொருதுணை யென்ன வுன்னித்
தெண்டனிட் டிறைஞசி நிற்பன றேறுவன் றெளிவு தோன்ற. 37

காலடி பெயர்க்கும் போது கலங்குவன் கலங்கிப் பாதை
மேலடி யூன்றும போது விமலனைத துதிப்பன மீண்டும
மாலிடைப் படுவ னீண்டோர் மயிர்க்கிடை விலகு மேனுங்
கோலிய படுக ளூடு குப்புற வருங்கொ லென்று. 38

த்திற மாலி சாரி யிருட்சிறைப் படுகர் தூற்றிக்
ந்துகூக் குரலுங துன்பக் காட்சியுங் கண்டு கேட்டுச்
த்தசஞ் சலிய னாகத் தெய்விக சகாயத தாலே
தகிநா னெறியைப பற்றி முறைபிச காது சென்றான். 39

ங்கொரு சிறையி னூடே யக்கினிக கடன்மே லோங்கிப்
பாங்கிய தெனனச சீறிப் புகைகதுகங தககதீ மணடி
ங்கணு நடுங்கி யெங்க வெரிகொடு மலபா தால
வங்கொடு நரகங காநது விரிததபெழ் வாயைக் கணடான். 40

காநதழல் பருகி யோஙகு கொடுமபுகை யாய கொண்மூ
நதாத தெழுநது மூடி யவிரொளி யாா மினனி
நதிய விரைசசன மேய வுருமிடி யேறு தாககிக
நதகப புலிஙக மாய கனனமழை பொழியக கணடான். 41

கயுூா விளக்கைப போககிக கடுங்குழி கவிழ்வார் போல
யப்புறத திகழததும வேத விறபன நெறிகை விட்டு
மயிருள படாநது தொககு மாரணப் படுகா வீழவுற்
றயகோ வைய கோவென றலறுபே ரொலியுங கேட்டான். 42

ண்டுகேட் டுளமுங் கண்ணுங் கருகின துணுச்குற் றேங்கிக்
காணடபே ரசசததாவி குலைநதற் வழிநதி யாககை
ண்டென விறைதது நினற கதைநிலை தரிதது நின்ற
ணடுகொ ளுயிாமற றெண்ணைத திகைததன னுணஙகி யானும். 43

யிடை யருகாக கிட்டி யழிபடு நரகக் கோட்டை
ாயினமேற கொள்ளா தெனற மகாநிரு மநதி ரததைச
சயவன காதி லூாகித தொட்டிய செஞ்சொற கேடடேன்
ாயச ரீரி தானோ பிறிததானரோ சொலததோ கிலலேன. 44

ருணடறி வழிந்து நினற மறைவலா னுணர்வு தோன்றித
தருண்டன னாகி யொலலை திவவிய செயலைப போற்றி
வருண்டபோ துாநதநதுயககும விறல்கொள்கே டகத்தைப் பற்றி
ருண்டகா னகதது முன்னிட் டேகினான் சிறிது தூரம். 45

யுமையச்சே தீபங் தூண்டி யலர்ததுவார் போலோர் வாக்குக்
மையுற்ற தொண்டாக் காவி காட்டிய தகைமை யோரின்
மயத்தை நிகர்தத துன்ப மிடுக்கண்வங் துறினு மேற்ற
மயத்தே யுதவு மன்றோ தற்பரன் கிருபை யென்றும். 46

நித்திய ஜீவா னந்த நின்மல போகந் துய்க்கும்
முத்திவீட் டாசை பற்றி முனனாநின் றிழுக்க மூண்ட
உத்தம பத்தி பின்னின் றுந்திட் டொளிகொள் வேத
சத்திய நெறிதி கழ்ததத் தடம்பிற ழாது செல்வான. 47

காரிரு ணிறைந்த கானிற் கங்குலி னள்ளி ராவிற்
பாரிட நிறைந்த சாவின பயங்கரப் பதிகா வைப்பில்
ஓடித் தடத்தை நாடி யொருதனி யேக வெண்ணின்
ஆரிதற் கருக ராவா ரருட்பல முடையா ரன்றி. 48

துருவிநா னெறியிற் செல்லும் வேதியன் றுணுக்குற் றேங்க
மருவிவெங் கான மெங்கு மெதிரொலி மடுத்து மலக்கக்
கருவிளை மகளிர் காப்பங் கலங்கிட வலைக்கைக் கூட்டம்
பெருவலித் திரடோள் கொட்டி யார்த்தன பிலத்துப் போந்து. 49

மீயுயர் மூக்குங் கண்ணும் வியன்பரு வாயு மண்டிக்
காயெரி தழுவிச் சுற்றுக் கதம்பூத்துப் பயக்கச் சனங்க டொக்குப்
பாயிரம் பலவுங் கூறிப் பகைச்சினந் திருக்கி வல்லே
ஆயிர முசங்க ளாகச் செருக்கிவந் தடர்ந்த மாதோ. 50

பிடுக்குறு பைசா சங்கள் வெருட்டுப வெகுண்டு கிட்டிக்
கடுக்கிவந் தடையக் கண்டுங் கத்திகப் பேரிரைச்சல் கேட்டுங்
நெடுக்குமுப் பகையை வென்று கேவல நாடிப் போகுந்
தடுக்கரும் வலத்தா னின்று தன்னுளே கவலை தானான. 51

நீசனே னாசை தேச நீறுபட் டிடுமென் றஞ்சி
ஈசனா நகரம் வேட் டென்னை யெய்திடி னழிப்பான் மட்டில்
மூசிய விடுக்கண் டுன்பப் புழுதியோ ரணுவா மிந்த
நாசவைப் பெரிரு மோச நாசங்க ளிறங்க லாமால். 52

விரவிய விவித மான விக்கினங் களைமேற் கொண்டு
புரவுநா னெறியிற் பாதி போக்கினேன் புதுமை யாகக்
கரவுறு மரண வைப்பைக் கலந்திது காறும் வந்தேன்
இரவுழல் கிருத்தி மங்கட் கிரையமை வதுமென் றேயோ. 53

வெய்யபேய்க் கணத்துக் கஞ்சி வெருண்டிடி னன்பு வீணாம்
வையக நகைக்குந் தூய மனக்கரி வதைக்குங் கேடு
கையதா முன்னிட் டேகி யாருயிர் கழியு மேனும்
மெய்யதா நித்ய ஜீவ வீட்டின்பம் யாவு நன்றாம். 54

ஆதலிற் றுணிந்து முன்னின் றுற்றலே தரும மென்னுஞ்
சாதகத் திரளை நோக்கித் தறபா னுமே கோவா
மேதகு திருநா மத்தின விறலகொண்டு வேத நுண்ணூற்
பாதையிற் படாவே னென்று பன்னினா னாதநுப் பலகால். 55

கோளரி முழக்கங் கேட்ட குஞ்சரத தொகுதி போலுங்
காளரி முழககங் கேடட கடசெவிக குலமே போலும
வாளரி மறையோன் சொறற வாய்மைகேட டஞ்சி யொல்லை
மூளரி யலகைப் பொம்மன் முனனிலா திரிநத மாதோ. 56

பகைத்திற மிரிநத போதும் பயங்கர மிரியா தாகித
திகைத்தல மந்து சிநதை தியஙகினான சிறிது செவவி
உகைததெழு மூக்கத் தோடுள் ளுணாவுவந் துவகை யோங்கிச
சிகைததலஞ செஙகை சோததித திருவருள பழிசசிச சென்றான் 57

இன்னணம் புனிதத் தொண்ட னேகுழி யெதிரோர் சாயில்
துன்னரு மரண பள்ளச சூழலைத துருவும போதும
என்னொடுந தேவ ரீரே யிருககினறீ ரெதறகு நாயேன்
பின்னிடைந் தஞ்சே னென்று பேசிய மாறறங கேடடான். 58

இத்தகு வனப்பு வாய்நத விசைமொழி மிழற்ற வலல
உததம பததா சிலலோ ருளாகொலா மரண வைபபில
எததனை மோச நாச மெதிரினு மிடையூ றின்றி
விததக விமலன் காக்கும விதமிதென் றுவகை பூததான். 59

தீங்கின்றி யுயிர்பெற் றேகுந திவ்விய திருக்கூட் டததின்
பாங்குறி லடியாாக கெலலாம பரிநதருள் புரியும பெபமான்
ஆங்கென தாவிக கேற்ற வாதரம புரியா ரோவென
றேங்கிய காதலீாக்க விளைநதன னுறறு நோக்கி. 60

துன்னரு முத்தி வேட்ட தூயயாத் திரிகாக் கிட்டி
என்னொரு தனிமை நீங்கப பெறுமெனி னிகலொன் றின்றி
நன்னய மொழிகள பேசி நடபபதெத் தனைகக நன்றென
றுன்னினன் மறையோ னுளளத தருவெளி யுற்ற தன்றே. 61

விடிவுறு கங்குற் காலை வேதிய னெனது சிந்தைப்
படிவமோ வேறோர் தேவ பத்தியி னுருவு வாய்ந்த
வடிவமோ முன்னர்ச் செல்வ தியாதென மருண்டு தேறி
நொடிவனா நிற்றி வந்தேன் யானென நுவனறான் கூவி. 62

சதாநியங் கிறிஸ்தி யேசு சரணபங் கயத்துக் கன்பன்
யதாநிய மத்தன் வேத வியனெறி கற்று வல்ல
விதானக னுலக பாசம் வீசிய விரத்தி யெங்கும்
நிதானியென் றுரைக்கு நாம நிலவுதற் குரிய தீரான். 63

தற்பயந் தினைய தக்கோன் றனிவழி தழுவித் தானே
முற்பட முடுகுங் காலை முறையறி ஜீவன முத்தன
பிற்பட முடுகிக் கூவக் கேட்டுமோ ராற்றம் பேசான்
சற்பனை யிதுமற் றென்று விரைந்தனன் றன்னைப் பேணி. 64

பருவரல் தொடுத்த சாவின் பயங்கரப் படுகா நீந்தித்
திருவரு ளுய்யக் கொண்ட செல்வனோ திடாவந் துற்றான்
மருவுமந் நிசியிற் றெருக்க மையிருட் கடலை நீந்தி
உருவெளி திகழ்ந்தி வெய்யோ னுதயமால் வரைவந் துற்றான. 65

நைவரு மரணே பாதி நனிதொகும் படுகா வைப்பிற்
கைவரு கலக்க நீங்கிக் கருத்துறா னெறிநி கழ்த்துந்
தைவிக வருளே போலத் தமப்பிழம் பிரிய நூறி
உய்வளித் தருக்கன் கீழ்பா லுதித்தனன் னொளியை வீசி. 66

கண்டன னுதயத் தோற்ற மென்பதென் ககனத் தூடே
செண்டெனச் சுழன்று நீங்காத் தெருமரா லுழந்து தேய்வுற்
றுண்டுகொ லினிமற் றிங்கே யுறையுளென் றாசலாடும்
எண்டகு முயிரைத் தொண்ட னெதிர்ந்தன னென்ப தல்லால். 67

அலகிலா மரணே பாதி யாழியின் கரையைக் கண்டாங்
குலகெலாந் திகழத் தோன்று முதயத்தி னொளியைக் கண்டான்
விலகரு நாச மோசம் விலக்கியன் றிரவு காத்த
இலகுபே ரருளை யெண்ணி யெண்ணியனு சலித்தா னெத்தி. 68

இருள்புலா காலை வானாட் டிறைவனைப் பரவி யுள்ளந்
தெருளுறீஇத் தான்வந் துற்ற திடாநின்று திரும்பி நோக்கி
வெருளுறு மிரவிற் றெருக்க வெவ்விடாப் படுகர் முற்றும்
மருளறக் கண்டு கண்டு மலங்கினன் மறந்தான் றன்னை. 69

தேறின னுயிர்தந் துய்த்த திருவுளச் செயலைச் சிந்தித்
தாறினன் பிராண தீப மருட்டுணை யுரத்துப் பற்றி
வேறினிக் காலந் தாழ்த்தன் மிகுபிழை யென்று வல்லே
தூறடா மரண வைப்பின் சூழலைத் தழுவிப் போனான். 70

சுருக்குநூல் வழியைப் பற்றித் தூயவன் முன்செல் காலை
மருங்கெலாங் கண்ணி மாய வலைசூழல் பொறிகண் மல்கிப்
பெருங்கிடங் குளைசெங் குத்துப் பிறங்கலென் றினைய தொக்கு
நெருங்குபல விலங்கு கிட்டி நின்றுநின் றுழல்வ கண்டான். 71

புகலரு நாச மோசம் பொதுளிவீற் றிருக்கு மிந்த
இகலுறு மாண வைப்பி லிரவுபட் டுழலா வண்ணம்
பகலொளி திகழ்த்திக் காத்த பாபகா ருணிய முள்ளிக்
ககனநா யகனைப் போற்றிப் படிகரின் கடைவந் துற்றான். 72

மிருத்துவி னந்தத் துள்ள வியனிரும் பிலத்துண் மேயோர்
திருத்தகு ஜீவ பாதை சிதைத்திட முயலுந் தீயர்
வருத்திவே தியரைக் கொன்றான் சுவைபெறு மறவோர் தம்மிற்
கருத்தழிந் துழலி ரண்டு கள்ளவல் லரக்க ருண்டால். 73

இங்கிவ ரிருவ ரும்பண் டெண்ணில்யாத் திரிக ராதி
நுங்கியோ ருகுத்த சோரி நொதிப்படு கிடங்குந் தூய
அங்கம்வெந் துக்க சாம்பற் குவைகளு மகில லோகம்
எங்கணுந் தெரியச் சாக்ஷி யியம்புவ நின்று காணும். 74

பாவிய ரிருவர் தம்மிற் பகற்குரு டாய தீயன்
ஜீவனுக் கிறுதி காட்டுஞ் சிலேட்டுமந் தொடங்கி நைவன்
கோவிய லழித்த பற்றோ கொடியவ னாற்றல் குன்றிச்
சாவடிப் பட்டி யாக்கை தளர்ந்தனன் முதுமை தாக்க. 75

அடங்கின னர்த்தஞ் செய்யு மாக்கரோ ரிருவ ரேனும்
மடங்கலே றனையான கிட்ட வயோதிக வைரி யாய
படங்கிள ரரவு சீறிப் பணிக்கரும் பழிச்சொல லென்னும்
விடங்கலுழ்ந் திடவெண் ணாது வேதிய னெறியிற் போனான். 76

மல்லல்கூர் பரம சீயோன் மலைக்கதி பதியாந் தெய்வ
நல்லருட் டுணைமையாலே நவிலரு மரணச் சூழல்
எல்லையைக் கடந்தோர் கானத் திருசதன னேச தேச
அல்லலைக் கடந்து வந்த வாரணக் கிழவ னப்பா. 77

அலைபுரண் டனைய துன்ப மடரினு மழலைக் காலும்
மலையென மரணங் கிட்டி மலையினு மருட்பே ராக
நிலையுறு மனத்திட் பந்தா னெஞ்சுறத் திகழு மாயிற்
கலைபதிக் கதிர்முன் னுற்ற விருளெனக் கழிதல் கண்டாம். 78

வன்புறு மாண வைப்பை யகன்றபின் மறைவ லாளன்
முன்புசென் னிதான னட்டைப் முயலுவா னூட்டம் வைத்தான்
மன்பதை யுலகி லாவி வதைபடு வறுமை யாதி
துன்புறழ்ந் தவர்க்கே யன்றோ தோன்றுநன் னிதான புத்தி. 19

மரணச் சூழலிறுத்த படலம் முற்றிற்று.

---

*நிதானிகட்புப் படலம்.

மெய்யா ரணவித தகன்வெவ் விடர்சால
மையார் மானா டவிவைப் பையொரீஇ
மொய்யா ரளியின் னிசைமுற் றியவோர்
உய்யா னவனாந தாமுற் றனனால். 1

வானா டிவரும் பிரயா ணிகடாங்
கானா டியமெய் வழிகண் டறியக்
கோனா டியமைத் தசெய்குன் றிவரா
றானா டியவே தியனோக் கினன்முன். 2

நேரா றுபிடித் துநிதா னியெனும்
பேரா ளனெறிப படுபெற் றிதனைக்
கூரா விழிகொண் டுகுணித் தணுகிச்
சீரா ளனடுத திதுசெப புவனால. 3

அருமைத் துணையே யிவ்வரோ கவனத்
தொருமித துவழித் துணையுற் றியையத்
தருமக் கிருபா கராதந் தவருட்
பெருமைப பிரசா தநலம் பெரிதே. 4

நம்மா வியுமாக் கையுநம் பொருளும்
அம்மா னடிக்காப் பணமாக் கிடினுங்
கைம்மா றுகவா துகசிந் தவருட்
கிம்மா றணுவே னுமொரீ டுகொலாம். 5

என்றின் னனவோ கையொடு சனருள்
நன்றின் னிவழுத் தலுநன் றிதெனா
நின்றுன் னிநிதா னனுநெஞ் சமகிழ்ந்
தின்றுன் றுணைவாய்த் ததெனக் கெளிதோ. 6

என்றே வழிநா டினனென் குடிவிட்
டன்றே விழைவுற் றனரும் துணையை
இன்றே வரைநா டினனெய் துகிலேன்
நன்றே யிவணோர் ததுநா னுனையே. 7

அருளே யெனையிவ் வழியாக் கியெனக்
கருளே யுனருந் துணையாக் கியதால்
அருளே துணையுற் றநமமா ருயிருக்
கருளே யலதொன றிலையா தரவே. 8

புத்திக் கொருபோ தகதந் தையிறை
பத்திக் கொருபா லனைர க்ஷணிய
சிததிக கொருநற் குருதே சிகன்வான்
முத்திக குவழித துணையுற் றினுநீ. 9

என்னு வுனைநட் டனனெம் பெருமான்
பொனனூ கழனீ ழலபொருந் துமவனை
முன்னு டுதுமா ரணமுந் துகெனுச்
சொனனுன விநயத தொடுசூழ்ச சியனே. 10

வல்லா திருவுள் ளமகிழ்ந் தபடி
எலலா நலமா குகவில லொருவி
நல்லா யிவ்வழிப படுநாண முதலாச்
சொலலாய் வரலா றுதொடுத் தெனவே. 11

வேறு.

உளமலி யுவகையி னொருங்கு கேளொண
வளமலி யாரணக கிழவ வானுலைக்
களமலி கனனமழை கவிழ்பபக் காசினித்
தளமலி சராசரனு சாயப ராமெனு. 12

நாசதே சததவ ரெவரு நாடொறும்
பேசின ராயினும பிழைபபை நாடிலர்
மோசநா சததிலே முழுகி டாவகை
ஈசனு ருளெனை யிழுதத திவ்வழி. 13

விதிவழிப் பட்டனன் விசால வெள்ளிடை
நொதிவழி யுருவகை நுனித்து வந்தியான்
கதிவழிக் கடைத்தலை யடுக்குங் காலையிற்
சதிவழி புகுத்துமோர் தையல் தோன்றினள். 14

முச்சக மருண்மதி முகத்தள் மோகனை
நச்சுவேற் கருங்கணி நறைவ டித்தெனை
இசசக மொழியினி திசைக்கு மேநதிழை
அசசநுண் மருஙகுலா ளலைகக கோதுணை. 15

கேடெலா மொருவழித திரண்டு கெழ்கிளர்
பீடுசா லுருவமைந் துழலும பெய்வளை
நாடியுண் ணினைபயினுங கொலலு நஞசமிக்
காடவ ருயிரசசுவை யறிந்த கூறறரோ. 16

நாமமோ காதுரி யெனாந விற்றுமக்
காமினி மயற்படு கண்ணி குததிவந
தேமறா னெறியிகந தெனது மஞசமுன்
சேமவைப பாக்கொளிற் செலவா நின்னில்யார். 17

புவிபடு சிற்றின்ப போக போக்கியங்
குவிபடு மாளிகை குலவி யெனனொடுங்
துவிபடா திளநலந துய்ததி யாலுயிா
அவிபடு காறுமென் றடுததுக் கூறினள். 18

காதகி பகட்டிய கபட்டு நச்சுரை
ஈதிதென் றெடுத்தியா னிசைபப தும்மதைக்
கேதமில் குணததநீ கேட்ப தும்மதி
பாதகம் மனககறைப் படுககு மென்பரால். 19

மாந்தளிர் மேனியை மருட்டு நோக்கினைத்
தேநதள வருமபினிற் றிகழ்புன் மூரலை
ஏநதிழை யிசசக மொழியை யென்மனம்
நீநதவோர் நெடுமபுணை நிகழ்நத தவ்வுழி. 20

பணிவிடத் திளநலம் பகரும் பைந்தொடிக்
கணிகையர் காலடி கவிழ்ககுங் காமவெம்
பிணிகெழு மாநதரைப பிலததென் றோங்கிய
அணிகிளர் திருமொழி யதுமற் றென்பவே. 21

நல்லுரை கடைப்பிடித் தைய நங்கைபாற்
செலவிரு விழிகளைத திருகித தீங்குரை
புல்லிடா திருசெவி பொத்திப பொள்ளென
வல்லிதின் விரைந்தனன் வலைக்குத தப்பியே. 22

மாயமோ காதுரி யென்னும் வம்பியே
ஏயென விகழ்ந்தணி லேற விட்டவோர்
நாயெனக் குறைதருள நலிந்து நின்றனள்
சீயெனத் துரந்தனன் செலவை நோக்கியே. 23

என்றபோ தாரிய னெம்பி மற்றிவள்
நன்றறி விடலையோ சேப்பை நச்சிய
அன்றவ னுருயிராக கறுதி சூழ்ந்தனள்
வென்றிவேந தருளினல் விலகி யுய்ந்தனன். 24

அத்தகு திருவரு ளாட்சி யேயுனை
இததலை புரந்ததென நீச னுமதனைத
துத்தியஞ் செய்தினிச் சொல்லு கென்றனன்
வித்தக நிதானியும விளம்பன மேயினன். 25

ஆரணக் கிழவசஞ் சலவ டுக்கலின்
சாரண வியபொழு தாதி தநதையாம்
பூரண நரைதிரைக கிழவன் போந்துபல்
கோரணிப் படுமொழி கூறன் மேயினன். 26

முகக்குறி யாலொரு முத்தி யாத்திரை
உககுனை நூனெறி யொழுகி யென்பதும்
அகக்கணீ யருவருத தவனி வாழ்வெலாம்
இகக்குனை யென்பது மெளிதிற றோநதனன். 27

மண்ணுரு வினைமருங் குறவு மண்ணுளே
மண்ணுகா வாழ்க்கையை மண்ணின வைகுவை
மண்ணின்மண் ணுகுவை மரிததி தோரலை
மண்ணினை யிகததியென் மதிகொண் டேழைநீ. 28

கையக வெண்ணெயைக் கருதி டாதுபோய்
நெய்யகந தொறும்வினுய் நேடு வாரினே
வையக வாழ்வினை வரைந்து வானுறு
மெய்யக வாழ்வினை விழைவை நன்றரோ. 29

பாழியம் புவிநலம் பழுத்த வென்மனைக்
கூழியஞ் செயமன மொருப்பட் டாயெனின்
ஆழியே யனையமூ வாசை மாதரை
வாழிய நினக்குயான் மணமு டிப்பனுல். 30

சிற்றின்ப கருமமே யன்றிச் செய்வினை
மற்றிலை யென்பது மனக்கொண் மாதவம்
முற்றினீ மறுமையின் முத்தி மாநலம்
பெற்றிட வெத்தனை யூழி பேருமோ. 31

பூதல மனைத்துமோர் புணர்ப்பி னாற்றருஞ்
சூதுமா நகரிடைத துன்னி யான்பெறு
மாதனை மணந்திறு மட்டும் வாழ்கெனக்
காதலித் தென்னுளங் கரையப் பேசினான். 32

தெருண்டமே லவனெனத் திருகி யென்மனம்
மருண்டதங் கவனய வசனத தாயினும
இருண்டமூஞ் சியின்மறை யெழுத்துக் கண்டுடன்
வெருண்டகந தெருணடது வெறுபபுக காடடியே. 33

ஐயகேள் பழையமா னுடனை யஙகவன்
மையுறு கிரியையை வரைநது நீஙகெனுஞ
செய்யவா சகமது தெரியக காணடலுஞ
சையென விகழநதனன் றருவ தனறெனா. 34

இச்சகம் பேசியா ளாக்கி யென்னையக
கொச்சைவன் சிறைபபடுத தாயினாக கொள்ளுவன்
நிச்சய மெனவொரு நினைவு தோனறலாற்
குச்சிதன் முகங்குறிக கொண்டு நோககியே. 35

நின்னையுங் கெடுத்துநீ ணிலத்தை யுங்கெடுத்
தென்னையுங் கெடுத்தனை யெனினு மேழையேன்
தன்னையாட் கொண்டது தமபி ரானருள்
முன்னைய னல்லனென் றுணர்த்தி முநதநீ. 36

ஓசைநீ ருலகர சுரிமை நல்கினும்
ஆசைமா தனைமண மாற்று கிற்கிலேன்
நாசநின் மனைக்கடை நசசுவார கொலாம்
ஈசனோர் கடைத்தலை யெய்து மெம்மனோர். 37

வருகிலேன் முதியநின் வழிக்கொள் வாயெனக்
கருகிய சிந்தையான் கனன்றன னாருயிர்
பருகவோர் மறவனை விடுபபல் பாரெனத்
திருகினா னுடலையென் னுயிர்தி யங்கவே 38

ஆயிடை யாக்கைநின் றகன்ற தாங்கொலுண்
மேயபூ ருவவியற் கூறு வேந்தருட்
சாயலைப் பிடித்துநாற் றடத்தி லோடினேன்
போயின னறக்கொடுங் கிழவன் பொங்கியே. 39

வல்வினைந் தணுகினே னுபாதி மல்கிய
கல்வரை கண்டுளங் கலங்கிற் றுயினும்
ஒல்வகை யடிபெயர்த் தேறி யோங்கலிற்
செல்வந் தனவனச் சேக்கை சேர்ந்தனன். 40

அக்கணத் தெரிமுக னழலுஞ் செங்கணான்
கொக்கரித் துருமெனக் குமுறி யணமியோர்
உக்கிரன் பணைக்கர மோச்சி யொல்லென
மிக்குரத் தோரடி யடித்து வீழ்த்தினன். 41

கண்ணிலான் மும்முறை கனன்ற டித்தெனை
மண்ணுற விழுத்தியம் முதுவன் மன்றுற
எண்ணினை யன்றுகொ னெனச் சீறினன்
உண்ணில வெனதுயி ரூச லாடவே. 42

கூற்றமிவ் வுருக்கொடென் னுயிர்கு டிக்கவந்
தேற்றதென் வினைவிளை கால மீதென
ஆற்றல னாகிநெஞ் சழிந்து கண்கணீர்
ஊற்றிட வாவிநொந் துலைந்து போற்றியே. 43

பூரிய னேனுளம் புணர்த்த தீமையை
ஆரிய பொறுத்தரு ளளித்துக் காவென
நேரியல் வரன்முறை நிகழ்த்த நெய்சொரி
வீரியக் கனலென வெகுளி மூண்டதால். 44

அவ்வயிற் றனையளி கருணை யாரருள்
திவ்விய வன்பெனுங் குணந்தி ரண்டவோர்
செவ்விய னடுத்துளந் தெருட்டிச் செங்கணான்
வெவ்விய கரத்தெனை விலக்கிப் போயினான். 45

வழுத்தரும் பெரும்புகழ் வரதன் வந்தெனை
இழுத்தரு ளளித்திடா ரென்னில் வெஞ்சினம்
பழுத்தவன் கொன்றுயிர் பருகு வானன்றேல்
தொழுத்தையாக் குவன்சிறைப் படுத்தித் தூய்மையோய். 46

நிண்ணய மிதுவென நிகழ்த்துங் காலையக்
கண்ணிலான் கற்பனைக் கிழவன் காண்டகு
தண்ணளிக் குரிசிலைம ஜீவ தாரக
புண்ணிய மூர்த்தியென் றறிதி புந்தியோய். 47

கற்பனை நெறிகதி காட்டு மாயினுஞ்
சற்பனை விளைக்குமோ சற்று நீங்கிடில்
தற்பர னருள்வழி சருக்க லாயினும்
பொற்புறு நீதிவான கதிபு குத்துமால். 48

சாதன மிழந்துயான றவித்த வவ்வயின்
நீதுய ருழந்தமை நினையுங் காலையத்
தாதுகு நறுமலர்ச் சரளக காவணஞ்
சோதனை நந்தனச் சூழலபோன் மென்றான். 49

*அந்தண னுரையகத் தழுந்த வாரிய
விந்தையைங் காயத்தை விழியிற கண்டுமென்
சிந்தனை தெருண்டில னுண்டு தெய்விக
மைந்தனென் றுணர்ந்தனன் பின்பு வள்ளியோய். 50

வருத்தியென் னுருயிர் வதைத்த மற்றொரு
விருத்தனை முன்னரே யறிவன் வீட்டகத்
திருத்தியே விமலனை யெரிம டுப்பலென்
றருத்தனன் பூருவாச் சிரமத் துற்றரோ. 51

ஐயநின் னுரையினு லருளின் மாட்சியும்
மையகன் மெய்விசு வாச நீதியுந்
துய்யகற் பனையருட் டிப்பின் சூழ்ச்சியும்
ஐயமின் றுகவென் னகத்தெ ருண்டதால். 52

வேறு.

எந்தையதன் மேல்வழிநி கழ்ந்தவையி னிக்கேள்
நந்தனம்வி டுத்துமலை யுச்சிநடை கூடி
வந்தவமை யத்திரும டங்கலரி யேறு
பந்தமொடு றங்குசெயல் கண்டுயிர்ப தைத்தேன். 53

மத்தியுறு நண்பகலி னுங்கதம டங்கல்
நித்திரைசெய் நீர்மையினு நெஞ்சுதுணி வுற்றே
அத்திசைய கன்றுதிரு மாளிகையை யண்மிப்
பத்திமறு கூடுதிகழ் பாதைகொடு போந்தேன். 54

சஞ்சலம லைச்சிகரி நின்றிழித டத்தில்
எஞ்சியமு கத்தருளி லானிதய கோட்டன்
நெஞ்சுறவ ணோநிநெறி நீசமுறு மேழைப்
பஞ்சைகள்ப யினறிடுமோா தாழ்படுக ருய்க்கும். 55

சிரொடுசி றபபிலது செல்வாபுக வொலகும்
பேருளதி கழசசியுறு பெறறியது நீயக்
காரிருடொ குமபடுக ரிறகவிழ்நதி யேனம்
ஊரவம திததுநகை செய்யுமிஃ துண்மை. 56

திருவிலிக ளோடுநெறி சோதன்மதி யன்றால்
கருவனிறு மாபபனகந காரியோடி டம்பன்
பெருமிதனு னக்குறவ ராயவாபி ணங்கிப்
பொருவரிய மூடனென வெள்ளுவர்பொ ருரால். 57

நம்மினஜ னஙகள்செலு நன்னெறிவி னுவின்
அமமபெரு மைததிடரின் மீதுசெல மாாக்கம்
எமமவாகு மூாஙகொளத லததினிதி னுய்கருஞ்
செமமையுறு மேலவாசெ லுமபரிசு மோர்தி. 58

இலகுபுகழ் மேன்மையுல கின்பசுக மெல்லாங்
குலவுநெறி விடடிழிகு லீனாநெறி கொள்வாய்
உலகருள தென்பதிலே யென்னிலுல குக்கோர்
அலகையிவ னெனபரித றிநதிலேகொ லென்றான். 59

கோணியம னத்தனிது கூறலும றாத்துச்
சேணிலவு பூபதிதி கழ்ததுநெறி சோவல்
கோணிலேதி ரிந்துலகு குப்புறுவ தேனும்
நீணிலைய மூய்க்குநெறி நோடிபெ யர்க்கேன். 60

என்றருள்வ ழிப்படமு யன்றுளமி சைந்தேன்
அன்றுகிளை நட்புரிமை யாயவுற வோாக்குப்
பொன்றினவ னுனவரெ னக்குமது போலவர்
இன்றவர்வ ழிப்படுவெ தெஙஙனம டுக்கும். 61

மாயவிரு ளோடுசுடர் வான்பரிதி காலுஞ்
சேயொளிம டுத்துறவு செய்யுமெனி லன்றே
பேயடிய ரோடுயர்பெ ருந்தகைதொ மூம்பர்
ஆயவர்ப ரிந்துறவு செய்வரென லாமால். 62

ஈதுவல மீதிடமெ னக்கையறி யாத
பேதையர்பு கழ்ந்துதுதி பேசிடினு மென்கொல்
ஊதியமி கழ்ந்திடினு முண்டுபடு மேயோ
சேதமிலை யூரவம திப்பிலொரு சிந்தை. 63

கோட்டமுறு தாழ்மையுயர் மேன்மைநிலை கூட்டுங்
கேட்டிடைவி ழுத்துநனி கேதமுறு சிந்தை
மேட்டிமையி தோர்ந்துமறை வேதியாசெல் தாழ்மைப்
பாட்டையைவி ழைந்தனனிம மேடுநெறி பாரேன. 64

என்றறுதி கூறியய லேகெனவி டுத்துத்
துன்றியவு பாதிதொகு சூழலையொ ரீஇபபின்
வென்றிதரு தாழ்மைநில மேவிவில காமே
மன்றனக ராதிபனை வாழ்ததிவழி வநதேன். 65

மட்கிமதி குன்றறிம டக்குடிநி லாவும்
வெட்கமெதிா வந்தெனைவி டாபபிடிபி டித்தே
கட்கமென நெஞ்சுருவு கைபபுனைதொ டுததான்
உட்கிமறு குற்றதொரு கனனலென துளளம். 66

செத்தபின்வ ரும்பரம சிற்சுகமெ னக்கண்
டுய்த்துணாகி லாதுமன முட்கியுழல் தேவ
பததிநடை யென்பதுப யிததியம லாலோா
சததுமிலை யென்பதெமர் சாசுவத கொள்கை. 67

மாசறுகு லததமனை வாழ்வைமதி யாமே
நீசரொடு தாழ்படுகா ரோநதுநடை கொளளல்
மோசமறி யாதமுழு மூடமதி யன்றிச
சீசியடி மைததனமி தெனகொலிழி ஜென்மம. 68

நாணலைகு லப்பழியை நச்சுறவின் மானம்
பேணலைந கைத்துலகு பேசுபடு நிந்தை
காணலைக ழித்தெறிதி காமியந லத்தைப்
பூணலைபு விப்படுபு கழ்ச்சிசிறி தேனும். 69

மேதினியி லேபிரபு டீகாதி வீரர்
மாதகைய ஞானியர்வ ரமபிலரி மார்க்கம்
மேதகைய தன்றெனவெ றுத்தனர்நி னைப்போற்
பேதையரா லாலெலவர்பி டிததிழிவு பெற்றார். 70

கேவலரோ டாலயம ரீஇத்துதிக ளந்தும்
ஆவலின்வ ணங்கியும ருட்குரவர் போதம்
மேவியுமு ணர்ந்திருவி ழிப்புனல்சொ ரிந்தும்
பாவனைசெய் நாணிலியி தெத்தனைப ழிப்பாம். 71

செய்பிழைபொ றுக்கெனவி ரக்குதல்தி ருட்டிற்
கைவருபொ ருட்குரியர் கையுறவ ழங்கல்
பொய்வழிய ருப்பொருள்பு றத்தெறித லென்றும்
மெய்வழிமி டிப்படலி தெத்தனைகொல் வெட்கம். 72

கானமுழ லுங்கவரி மாவுயிர்க ழிந்தே
ஈனமுறு மோர்மயிரி டப்படுவ தேனும்
ஊனுடலவ ளர்த்துயிர்சு மந்துலகு லாவி
மானமழி யப்பெறுமோ வாழ்வுமுள தேயோ. 73

தலையினிழி வுற்றமயி ரேயனையர் தத்தம்
நிலையினிழி வுற்றகடை யென்றறநி கழ்த்துங்
கலையுமுச லாகரமதி காட்டினைநி கழ்த்திப
புலையரொடு கூட்டுணவி யைந்தபொழு தத்தே. 74

இத்தகைய வெட்கமுமி கழ்ச்சியுமி ழுக்குஞ்
செத்தனைய துன்பமுமு ழக்கவரு தேவ
பத்தியைவெ றுத்துலக கேளிர்நடை பற்றிச்
சித்தமகிழ் கென்றுபல செப்பினனெ டுத்தே. 75

வேறு

இன்ன வாறிகலி வெட்கமெனு மீன னெதிரில்
துன்னி நின்றெனித யஞ்சுடவு ரைத்த சுடுசொன்
மன்னு ஜீவவச னத்தினொடு மாறு கொளவும்
என்னு ளேநனியி னைந்தினைய வெண்ணி னனரோ. 76

உலகர் மேன்மையென வுன்னுவதை யுன்ன தநிலத்
தலகி லாதிபர கத்தருவ ருப்ப ரறநூல
விலகி பற்றிவன்வி திபாதுமெய் வேத விதியன்
றலகை துன்மதிய* ளாயநர மேதை யசடால். 77

பன்றி ரக்ஷணைவ ழங்கவரு மாம றைகொடே
நன்ற ருட்குமர நாயகன டுப்பு ரிவரீ
தன்றி யிவ்வுலக கந்தையறி யாமை செருமிப்
'பொன்று புன்னர்கொ லன்றெமைந டுப்பு ரிவதே. 78

ளாவு கோடாம ணங்குலவு மாலை மதியா
தோவி லாதுலகு வந்துதலை சூடுமு ளாவில்
பாவ காரியாப யிததியமெ ஞவிகழு பததியைத்
தேவ பூபதிம தித்துளமு வபபா திணமும. 79

சருவ லோகமுமொ ருங்கெதிர்த டுத்த பொழுதும்
நிருவி காரபதி வாககுநிலை நினறு நிலவும
மருவு யிாபபொருவ ழிபபடம டுதத பொழுதும்
பொருவில மாருதக திக்கெதிாபு லபப டுவதோ. 80

வாம ஞெகரன டித்துணைம ரீஇய வறியோா
பாம செலவமுறு பாககியாப கைதத மறவோர்
தாமி லாதுலக வாழவுறுத ருககு ரெனினும
உாமி லாதுழல பாககயரொ ருங்க டையவே. 81

அருளி ஞயவொரு செலவமதி செல்வ மதனைத்
தெருளி ஞயபர ஞாணியாதெ ரிநது திகழவா
பொருளி ஞயவொரு பூதியிழி பூதி யிதனை
மருளி ஞயவழி பூரியாம திதது யகிழவா. 82

மீது றுமபாம ராஜ்ஜியமவி ருமபி முயல்வோா
பேதை யெனறுல கிகழநறுபழி பேசு மெனினும்
மேதை யாயபர ஞானியரெ ஞவி புதரே
காத லொடுபுகழ் வாாகனிக ளிபபு மிகவே. 83

எனற கததுணர்வெ ழும்பளிலெ ளக்கெ திரிலே
நினற வெடகிமுக நோககியட நீச மதியோாய
இனறு ளககிடம ளிபபனெனி ளீச னெருசெய்
அன்றெ ளககிடம ளிபபாகொல ருட்ச ரணிலே. 84

ஆன்ம ரக்ஷணைய ழிக்கவரு சதது ருவுனை
நான்ம திததுளை விறறிடின லங்கொ ளடுநாள்
வான்மு கததிரவி போலொளிவ ழங்கு மகிமைக்
கோணமு கததெதிாவி ழிககவருள கூடு வதுகொல். 85

ஜீவ நானெறியி டிக்கமகி சிற்ச பைமுறை
ஆவ லாயநுச ரிககவரு கார ணர்குழாத்
தோவில் கூட்டுறவு கொள்ளவுள மொல்கு வனெனில்
தேவ வாசியருண் மலகுவகை யாது தெரியேன். 86

நன்மை செய்யவெனி னுட்கிமன நாணி நலிவை
தின்மை செய்யவெனின் முனனிடுதி சிந்தை திருகாய்
புனமை யோய்கடிது போதியயல் போதி யெனவன்
சொன்மை யாலுறவெ ருட்டுபுது ரந்த னனரோ. 87

நின்றி டாதுபடு நீசமதி நீணெ றியிலென்
பின்றொ டாநதருகி டைககிடைபி தற்றி வரவும்
வன்றி றற்கொடுவி மூத்தினெனி லதது மறியந
தென்றி சைக்கணெறி கூடினன்வி ரைந்து சிறியேன். 88

இகலொ ழித்துதய வெல்லொளித வழ்ந்து மிளிரும்
பகலி லாருயிரப தைககமர ணபப டுகாவந
தகில லோகசர ணுலெயா ருட்டு ணைமையாற்
சகல விககினமு நீநதினனி தென்ச ரிதமால். 89

என்ன நன்மதிநி தானிசொலி யெந்தை
பன்னு குன்சரித மெனறுபணி விறப காதலும்
பொன்னி லத்துனைசெ விததொளேபொ துதத பொழுதே
என்னு ளத்துணாவெ ழுந்ததென வெண்ணி மொழிவான். 90

வேறு.

உரிமைநீத் தொளியை நாடி யொருமனே குறுகி யாய்ந்து
வெரிநுறு சுமமை வீழ்ததி வெறபிடா கடநதி ராவின
அரமனே விருநதுண் டிபபா லழிமபனே யமரிற் போக்கி
மாணவைப் பொரீஇநின் னட்பின வலியுற்றேன மற்றுங் கேட்டி. 91

உத்தம வுபாதி யோஙகற் சிகரிமீ தொருகோல் வேந்தன்
சததிர மணிநதோா வைகல் தரிததுளே யெனினெனை சொல்கேன்
முததிசா தனஙக ளாக முறைமுறை திகழுங் காட்சி
எததனே யதிகங் காண்பை யெததனே பரமா னந்தம. 92

கழிந்ததற் கிரங்க லென்ஞே கானகத் தெதிர்ந்த நீசன்
பிழிநதுதீ விடதகை யூட்டும பேயெனப பிடிதது நிநதை
மொழிந்துணக கெடுகக முற்று முரணிய மூடக் கொளகை
அழிந்திடச் சிதைதத வுனற ஞண்மையே யாண்மை யாமால். 93

துதிபெறு ஞான முள்ளார் சுதந்தா மகிமை யாரும்
மதியிலா மூடாக் கென்றும் வாய்ப்பது வெட்க மென்று
நிகிமிகப படைத்த ஞானி நீதிவாக் கியத்தை யோர்ந்து
வெட்கந் துஞ்சச் சமழ்ப்பதே தரும மெம்பி. 94

மருளுறு சங்குற் போது மாரணச் சூழ னீந்த
அருளொளி திகழ்த்தி யென்னை யாதரித் ததுமற் றன்னைத்
தெருளொளி திகழ்ததிக் காதத செவ்வியுந துவிதமாய
பொருளெலாம புரகரும பெமமான் பூரண ஞானத் தாட்சி. 95

கோல்வழி யிழுக்கா வேந்தன் குவலயா டவியி லெம்மை
நூல்வழி நடததிக காதத நுவலருங் கருணை நபபி
மால்வழி விழாது வல்லே மானத தியானத தோடு
மேல்வழி பிடிதது மென்று விருவரும் விரைநது சென்றார். 96

நிதானிநட்புப படலம் முற்றிற்று.

அலப்பனை வனைந்த படலம்.

உலப்பிலா னாதி மூலத் தொருபரஞ் சுடரை நாடிப்
புலபபகை களைந்த வேத புஙகவா குமாதத னேனும்
நிலப்பொறை யாகி நண்ணா னிண்ணயங கருத்து ளொன்று
அலப்பனென் றொருபோ பெறற வசடனங் கவர்முன் சென்றான். 1

செய்மையின் விளங்கக் கண்ட தேகந்தான் கிட்டக் கிட்டத்
தேய்மதி போலக் குன்றித தேசழிந துருவேறாக
நோய்மைமிக குடையான கொலலோ விவனென நுனிதது நோக்கி
ஆய்மதி நிதானி யொலலை யலபபனை யுசாவித தோவான். 2

பூருவ தேசம் யாது பொருவரு நாச தேசம்
ஊரெது சளவாய்க கோட்ட முறுவதெங் கும்பர் நாட்டுக்
காருளை குமரோ சனபா லாவலென் னிரைக்கு வேண்டி
நேருமோ வொன்றித் தேக நேருமென் றுரைப்ப தானான். 3

இத்தகு துணையெ னக்கிங் கிசைந்ததெத் தனைம கிழ்ச்சி
உததம வழிதோன றுமே யுவநதுசெல வதற்கு பாயம்
பததிமாக சுதத ராய பவிததிர ரோடு செய்யும்
மித்திரங் கலந்த சமபா ஷணையினின வேறொன் றுண்டோ. 4

முன்முக மறியே னுன்னை யாயினு முனிவொன் றில்லா
நின்முகங் கண்டும் நேரே வினவிய நோமை யோர்நதும்
என்முகங் களித்த காட்சி யெதிர்ந்தனை பளிங்கே போலத்
தன்முகங் காட்டு நெஞ்சத் தன்மையை யென்பர் சான்றோர். 5

சொன்மதி தெருளா ராகிச் சூழ்ச்சியற் றுழலு மாந்தர்
நன்மையும் பயனு நாடார் நகைத்துரை யாடி யந்தோ
பொன்மையாக்கிடைத்தவாழ்நாட்பொழுதுபோக்கடிப்பரென்கொல்
ஜென்மசா பலிய மீதென் சிந்தைக்கோர் பெரிய துக்கம். 6

என்னது நிதானி வீணே யிறைப்பொழு தேனும் போக்கல்
கொன்னுரை வழங்க லாதி கொடுந்தொழில் துக்கர் துக்கம்
பொன்னிலத் தரசன் சீர்த்தி புனைந்துரை யாடிப போக்கும்
இந்நிலத் துரிய வைக லிருமைக்கு முறுதி யென்றான். 7

ஆங்கது கேட்டு நின்சொல் லனைத்துநல் லுணர்ச்சி மூட்டும்
பாங்குள நவினச செய்தி பயக்குமாந தருநகின பெனனின்
வீங்குபுண் ணியலோ கத்து விசேடமான் மியப்ப காசசி
ஓங்கிய பரமா னந்த மூட்டுதற் கைய முண்டோ. 8

இம்மையி னிகழ்ப வெல்லா மிறுதலின மாயை யேயாம்
அம்மையி னிகழ்வ வெல்லா மழிவிலமெய்ப் பொருளா மாயிற்
செம்மைசேர் கதியைச் சேர்த நிகழ்மறு ஜெனனம் வேண்டும்
நம்மையீ டேற்றெ ஞுதா னருசய நீதிப போலி. 9

முத்திநாட் டினைய கோமான முறைபிச காதிங் குய்த்த
நித்திய ஜீவன மல்கு நீடியே நமக்கு வேண்டும
இத்தகு நீர்மை யுள்ளி யெடுத்துரை யாட வாட
உத்தம தேவ பக்தி யொளிருந கிதயத் தோங்கி. 10

மெய்க்குணப் படுத லுண்டாம் விசுவாசம் வளரும் பாவச்
சிக்கறும் பிரார்த்த னைக்குச் சிந்தனை திருந்தும் துன்பந்
துக்கநோய் பகையே யாதி சோதனை கிடையா துள்ளம்
பக்குவப் படுநம பிக்கை பலப்படு மருளமெய் வாக்கின். 11

மித்தையை நம்பி யந்தோ வீணவ பத்தி யென்னும்
பித்தமிக் கவித்தை மூடிப் பிரபஞ்சத் துழலு மாந்தர்
நித்திய ஜீவ மாக்க நெறிபிடித் துய்ய வேத
சத்தியந் திகழ்த்தும் வாஞ்சை தழைக்குமெய்ப் பத்தி யாலே. 12

குன்றுறு நித்ய ஜீவன் குலவுதற் கிருத யத்தில
நன்றுசெய் கிருபை யன்பின் நனிவிசு வாசம் வேண்டும்
இன்றமை யாதென் றோரா தெத்தனை யேழை மாந்தர்
பொன்றுவர் தமக்கே சொந்தப் புண்ணிய முளவென றேம்பி. 13

கோட்டமில் தேவ பத்தர் கூட்டுற வடைந்து செய்யுந்
நாட்டிக மான சம்பா ஷணைபெறு மையினு விந்தக்
கேட்டினுட் படுவ சென்னே கிளரிருளு சிறக ரின்றி
மோட்டுயர் விசும்பை முட்ட முடிவதோ பறவைக ளென்றான். 14

தைவிக கிருபை யொன்றே தணப்பிலா வவித்தை நீக்கி
மெய்விளக விடுமெனு ஞான்றும விதததகப பயிறசி யேனுங்
கைவரு கல்வி யேனுங் கதிரலங் காட்டா தெனற
பொய்வரை புநதிக் கொல்லே புகலுமா லலபபன மாதோ. 15

உன்னதத் தருளொன தின்றே றுறுநலம் யாது மின்றும்
பன்னருந் தூய நீதி பகாவிதி நிடேதத தாலே
துன்னுமென முழலவோ ரெல்லாந துரியநா யகனோர் செம்மற்
சாநிதி நின்று வீழநத சழககரென் றுரைககும வேதம. 16

மற்றிதே போலுந் தூய மறைமொழி யநேகங் தீரக்
கறறிந தாளஙயா னென்னுங காலேநன னிதானி நன்றும்
எறறியாங் குறிககொண் டினனே யெடுததுரை யாடத் தக்க
நறறிற மென்ன லோடு நாககடிப் பிரடிற் றன்றே. 17

இகபரம் விதிநி டேத மொழிவிர க்ஷணிய வேதம்
மகபதி யருளசன மாாக்கம் வைதீக லௌகீ கங்கள்
ஜெகவிசே டங்கள் காலத் திரையங்க டெரிகக வலலேன்
தகவுளாய் விருமபிற் றெனறைச் சாற்றுதி நிசழ்நதத வென்றான். 18

அவ்வயிற் றனித்துச் சென்ற வறங்கிளர் மறையோற் கிட்டிச்
செவ்விய நிதானி பேசுநத திறமுளா னிவனேத தேரின்
இவ்வழி பிடித்த நஙகட் கேற்றவோர் துணைமை போலும
ஒவவுமொவ் வாதென் றாகித துனகருத துரைததி யெனறு. 19

தன்னுயிரத தோழன் பேச்சுச சாதுரி யததிற் சிக்கி
இநநிலே யுசாவி ஞனிங் கென்பதை யகததுட கொண்டு
புன்னகை கோட்டி யென்கொன மருண்டனே புலமை மிக்கோய்
பனுவல் கேட்டி யென்னப் பகருவான் பனவன் மாதோ. 20

வேறு

தெருட்டுமடி யவர்போலத் திருவசன மெடுத்துரைத்து
மருட்டுவான் றனேயறியா மனுக்கடமை மனமடங்சாத்
திருட்டுவாய்ப் பழக்கமொழித் திறங்கண்டு திகைத்தனேநீ
அருட்டிறனே யொருசற்று மறியாத வசடனிவன். • 21

இவ னற்கின்ற தகைமையினும் பதின்மடங்கா
னன்னரறி குவன்வாழ்க்கை நாசதே சத்தொருசார்
என்னயலூர்க் குடிதந்தை வாசால னிவனலபபன்
இனனிசைவாய் மொழிமதுர மிதயமெட்டிக் கனியாமல். 22

உருக்கவினிச் செய்மையினி னுவப்பளிக்கு மண்மையுற
அருக்களிப்பைத் தருஞ்சிலசித் திரப்படங்க ளவைபோலும்
உருக்கிமன முவப்பிக்கு முனையாதி புறக்காட்சி
அருக்களிப்பைத் தருமிவன்றன னகக்காட்சி யடுப்போர்க்கே. 23

பரிகசிப்பென் றுளங்கோடல் பரமார்த்தம் பழிப்பின்றால்
தெரிகுவரென் சிந்தையைந் தேவர்பிரான் முறைதவறி
தரியலரா யினுங்குற்றஞ் சாற்றமனந் துணியேன்யான்
பெரியபிழை யந்நியாதம பிழைகாணும பிழையன்றே. 24

ஏதமறு திருத்தொண்டர்க் கிசையநடிப் பதுபோலச்
சூதுபொரு கழகமதுக் கடைசோரா தொக்ககுழாந்
தீதகலா விலைமாதர் சேரியிவற் றவெரவாகுப்
பேதமற நடித்திசையப் பேசுசமாத் துளனிவன்காண். 25

மன்றாட்டு மனஸ்தாபம் விசுவாச மறுஜெனனம்
என்றாய வுபதேச வியலைவிரித் துரைப்பனவற்
றொன்றானுந் தனதிதயத் துணராக்கற் றறிமோழை
குன்றாத தீக்கருமி குணங்காணுக கொடுந்தோஷி. 26

பண்டைமறைத் திருவசனம் படித்துணர்ந்தும் பயனடையாச்
சண்டாள வறியஹிரு தயந்தனக்கு யாணைதநீ
உண்டிதிரந்த விளங்கனியு முருப்படுதற் குதவாமே
கொண்டகருப் பயனிழந்த குடமபையுமே நிகர்குணிக்கின். 27

விண்டியற்று மறைவினைகள் வெளிப்படுதற் கஞ்சுமிவன்
அண்டர்நா யகனெல்லா மறிகுவரென் றஞ்சுகிலான்
உண்டுசுகித் துறங்குதலுக் குளங்கவல்வான் பாவியெனக்
கண்டுணர்ந்தா வியிற்கலங்கிக் கவலுவா னலன்கண்டாய். 28

மாதகைய கிறிஸ்துவினான மார்க்கத்துக் கிடறுகட்டை
வேதபா ரகர்க்கெல்லாம் விலக்கரிய பெருநிந்தை
ஏதிலருக் கருவருப்பா மில்லவர்க்கு மனக்கசப்பு
பூதலத்துக் கொருபாரம் புலையனிவ னிலைதெரின். 29

வஞ்சமொழிக் குகைவாயில் வதிந்திருக்கு மறைவசனம்
நெஞ்சகத்துத் தணவாமே நிலைத்திருக்கும் பைசாசஞ்
செஞ்செவே யவயவத்துச் செறிந்திருக்கும் பலதீமை
சஞ்சலநித் தியநாசந் தரித்திருக்கு மிவனடியில். 30

மித்திரனை யுறவினனை வேலைபுரி மாக்களைத்தன்
புத்திரனை மனையாளைப் புறத்தானை யகத்தானைச்
சித்திரமா மதிமருட்டித் தேசிகன்போற் றனைக்காட்டும்
எத்தனிவ னிசைபோய வெத்தனையு மெத்துவன்காண். 31

ஆக்கையும்ஜீ வனும்வெவ்வே றாயினுமொத் திருப்பதுபோல்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடா திருத்தலுடன்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடு வறுமாற்றம்
ஆக்கைநிலை குலைந்துவிழுந் தழுகுமுடைப் பிணநாற்றம். 32

பாருலகப் புலையொழுக்கிற் படர்ந்தழுகுப் படியாமே
சேருறுநன் னெறியொழுகித் தனைக்காக்கு நிலைசீயோன்
மேருநக ராதிபதி விருப்புறுமெய்த் தேவபத்தி
சீருறுநன் னடைகாண்டி மற்றதனிற் றிகழ்ஜீவன். 33

வித்தாகுந் திருவசன முளைகிளம்பி விசுவாச
உத்தமவே ரகத்தூன்றி யுள்ளன்பு கிளைத்தோங்கி
சுத்தநினை வெனுநறும்பூந் துணர்மலிந்துன் னதந்தோயும்
பத்தியெனுந் தருவினுக்கோர் நன்னடக்கை பயனுமால். 34

மின்பிறங்கு மழைமுகத்துக் குமரேசன் வியனுலக
மனபதைக்கு நடுத்தீர்வை வருக்குங்கால் விசுவாச
அன்புறழுங் கிரியைக்கே யருள்கிடைக்கும் வெறும்பேச்சுப்
புன்பதருக் கெனக்கிடைக்கு மெரிநிரயப் புழையல்லால். 35

பத்தியெலாஞ் சொல்லளவிற் பரிணமிக்கு மன்றியிவன்
குத்திரமா நெஞ்சகத்துங் குடியகத்தும் பாழ்படுமால்
எத்தனைய ரென்றுரைக்கேன் றவவேடம் பூண்டிவன்போற்
பித்துலக மயலளைந்து புறம்பொதியும் பேதையர். 36

அருள்வசத்தான் மனமொழிமெய் யான்மசுத்தி யடைந்தன்றிப்
பொருளுணரா வறுமொழியாற் புநருலகிற் பெறலரிய
மருளறுபே ரின்பநலம் வாய்க்காதென் றருள்மறையுந்
தெருளுறுநன் மனச்சான்றுந் தெரிக்கின்ற திறமோர்தி. 37

செய்யும்வினை யொன்றாகச் செப்புமொழி பிறிதொன்றா
வையகத்து நடிக்கின்ற மறவோர்தங் கூட்டுறவு
பொய்யாய கனவிடத்தும் பொல்லாங்கு தருமென்றல்
மெய்யாய வறமவிளக்கும் வித்தகநூற் றுணிபென்றான். 38

நுண்ணறிவு பகுத்துணர்த்த நுவலுகின்ற சொற்சுவைமெய்
எண்ணநல மிழுக்காமே யலப்பனிய லெடுத்துரைத்த
பண்ணவனை மனதாரப் பழிச்சிநனி பரமார்த்த
நிண்ணயத்தைக் கடைப்பிடித்த நிதானிநிகழ்த் துவதானான். 39

விரதமா தவத்தோய்நின் விழுத்தகுசீர் மொழியாய
அரதநதீ பத்தாலிவ வலப்பனகத் தியல்பெல்லாங்
கரதலா மலகமெனக் கண்டறிந்து கருத்துற்றேன்
சரதமுணர்த் தியவுனக்கோர் கைம்மாறு தரவுளதோ. 40

செப்புமொழித் திறமன்றிச் செய்கைநலம் படையாத
தப்புளிமற் றிவன்றனக்குச் சாமியமா மிரைமீட்புக்
கப்படியென் றிரண்டன்றி யொன்றிருந்துங் கருதுங்கால்
துப்பிலவென் றிழிவுற்ற சூகரமுங் குறுமுயலும். 41

அசப்பியவாக் கியனென்ப தறியாமே வழித்துணைக்கு
வசப்படுவ னிவனென்று மருண்டனனென் செவிவாயிற்
பசப்பியவீ ணலப்புமொழி பாரித்த பதரமெலாங்
கசப்பாயிற் றெந்தாயுன் கட்டுரையின வன்மையினால். 42

ஏர்திருத்தி யாழவுழு தெருப்பெய்தங் குவர்கழியப்
பார்திருத்திச் செழுஞ்சாலிப் பயிர்விளைப்பார் பணிமாக்கள்
ஓர்திருத்த மிலரையுமெய் யுணர்வெழுப்பி யுளம்புதுக்கிச்
சீர்திருத்தி யிரக்ஷணியப் பயிர்விளைப்பர் ஜீவன்முத்தர். 43

அறங்காட்டு மலப்புறுவா யகங்காட்டு மவயவங்கள்
மறங்காட்டு மனத்துணிவு மற்றிவற்கு நன்மையெலாம்
புறங்காட்டு மெனினுமியாம பொதுநீதி யருள்ஞானத்
திறங்காட்டி யீடேறத் தெருட்டுதனங் கடனன்றே. 44

என்றின்ன நிதானியெடுத் தியம்புதலு மறைவாணன்
நன்றுனது கருத்துண்மை நவின்றாலு நலந்தோன்றல்
இன்றிவன்பான் மாசுணத்துக் கினமுத மளித்தாலுங்
கொன்றுயிரைக் கவரும்விடங் கொடுப்பததன் குணமாமால். 45

போயலப்பன் றனைக்கிட்டிப் புரையறுமெய்த் தேவபத்தி
மேயகிரி யாசாரம் விமலவருண் மெய்யுறுதி
ஆயவற்றி னுட்பம்விரித் தறிவுறுத்தொப் புரைகொண்டு
வாயளவோ கிரியைமனை வயினுளவோ வெனவகுப்பாய். 46

அருள்வசத்தா லொருகாலுள் ளுடைந்துணர்வுற் றகந்திரும்பித்
தெருளுவனன் னடைகூடி வழிக்கோடல் செவ்வியதாம்
இருள்வசத்தா லிணங்கானே லெம்பியொருங் கந்நிலையே
மருள்பிடித்த வவனுறவை வரைவதுவே மரபென்றான். 47

ஒக்குமிதே சூழ்ச்சியென வுவந்தலப்ப னருகணைந்து
பக்குவமா யுரைதொடங்கிப் பரனருண்மா னவருளத்தின்
சிக்கறுத்து நிலைத்தூன்றி ஜீவரக்ஷை விளைக்குமெனின்
அக்கிரியைத் திறமெவ்வா றறிகுதுநீ யுரைக்கென்றான். 48

சுத்தமனத் தவனுரைக்கத் துருமலிந்த கருமனத்தான்
இத்தகைய வினாவினுக்கோ ரிருவகையுத் தரமுளவாம்
அத்தகைமை சுருக்கியினி தறைகுவனல் லருட்பேற்றுச்
சித்தமொரு முகமாகச் செப்புவன செவிக்கோடி. 49

மகத்துவத்தை விக்கிருபை மக்களிரு தயத்தடங்கி
அகத்தியல்தீ வினைப்பகையோ டமர்மூட்டுந் திறத்தானும்
மகத்துவமெய்ச் சுவிசேஷ மறைபொருளை வகுத்துரைக்க
அகத்தூட்டு மறிவானு மருட்கிரியை வெளிப்படுமால். 50

உத்தரமற் றிவற்றைவிரித் துரைக்கவிருப் புளையாயின்
வித்தரிப்ப லெனநிகழ்த்த விழைவானை யெதிர்நோக்கி
அத்தனரு டீவினையை யருவருப்பித் திடுமென்றல்
ஒத்திருக்கும் போராட்ட முளவெனினு மொவ்வாதால். 51

திருவிளக்கு மிரக்ஷணியத் திறந்தெரித்துத் தீவினையை
அருவருப்பித் துளம்புதுக்கி யாத்துமத்தை யுயிர்ப்பிக்கும்
மருவிருக்கு நறும்பிரச மலர்மறைந்தும் புறம்போந்து
பரிமளிக்கு மதுபோலும் பரன்கிருபைச் செயல்காண்டி. 52

சொந்தமதிச் சூழ்ச்சியினாற் சுயவறிவாற் புறம்பொதிந்து
பந்தவினை பகைப்பார்போற் பலபேசிப் பகட்டிடுமிவ்
விந்தையினைப் பணித்துறையில் விரிபகன்றை வெறுந்துணரென்
றந்தரங்கத் தருவருப்ப ரருட்கிரியைத் திறந்தெரிவார். 53

உத்தமனைப் பழிசாட்டிப் பெருங்காம முளத்தடக்கிப்
பத்தினியா நடித்துரிய கணவனுக்குப் பகைகாட்டுங்
குத்திரையிற் புறம்பேசி யகத்தடக்குங் கொடுவினையர்
எத்தனையர் தருங்கால மிடங்தேடித் திரிகின்றார். 54

புண்ணியனுத் தாசுருதிப் பொருளைவிரித் துரைக்கவரும்
நுண்ணறிவி லருட்கிரியை விளக்குமென நுவலகிற்றி
விண்ணிலவு பொருள்விளக்கு மேதினிக்குத் தூரதிட்டிக்
கண்ணடிதன் னகப்பொருளி னிலேதெருங் கருத்துளதோ. 55

வேறு

மல்கு தேவவ ரபிர சாதமே
நல்கு மானத பாக்கிய நன்குறப்
பல்கு கல்வியிற் பாறபடு கேள்வியிற்
புல்கு மென்றல்பு லமையின பாலதோ. 56

நெறிதி கழ்தத்திய நின்மல னிவ்வெலாம்
அறிது மென்றவ டியற்கு றுஞ்செயல்
பிறிது ருவகை பேணுதி ரென்றசொல்
அறிதி யலலைகொ லோமற்ற யாத்தியோ. 57

துதிபெ றுந்திரி யேகனுஞ் சுப்பிர
விதிநி டேதவி ளக்கைய லர்த்தியென்
மதிவி ளக்குக மறறது காத்தியான்
கதிவ ழிப்படை கொளவல்க ருததோடே. 58

பேதை யேன்பிர பஞ்சம யலறப்
போத நலக்குக பூரண வாஞ்சையாய்
வேத நூனெறி பற்றிவி ளியுமட்
டாதி யாயநட டிபபல கததோடே. 59

வினைய றுத்துமெய் வீடருள் பாதையில்
எனைந டத்துக வெம்பெரு மானதென்
மனம கிழ்ச்சியென் றின்னிசை மன்னவன்
முனைதி கழ்த்துமு றைமறந் தாய்கொலோ. 60

இத்தி றத்துரை கோடலன் யானுனோ
டெத்தி றத்துமி ணங்கல னென்றியால்
வித்த கச்சுரு திக்குமெய் வேதிய
உத்த மர்க்குமொவ் வாதுன்னு ரைத்திறம். 61

அரிய நுண்பொரு ளாய்ந்துளை யாயினும்
தெரிய கிற்றிலை தேவகி ருபையின்
கிரியை யுண்மைகி ளக்குவல் கேட்டியென்
றுரிய காதலி ஞேதுவ தாயினான். 62

மூண்டெ ழுங்கிரு பைச்செயன் மொய்ம்பினைக்
காண்டல் செய்வரங் கைபபடு நெல்லியில
ஆண்ட கைககிந யாசன மாக்கிய
மாண்ட போதனா வாய்மைம னக்கொணீ. 63

எவனு ளங்குடி புககதெம மானருள்
அவனு ளததிரு ளாக்கிய தீவினைப
பவவு ணாசசிக திக்கபப டுறறிஇத்
தவண முறறுள்ளு டைநதுத விபபுறும். 64

சீசி மும்மலச் சேட்டையுட் சிக்கிய
நீச னேறகுய்வி யாதென நேடிடும
ஈசன கோபமெ ரிகருமென் றேங்கியுள்
ளூச லாடுயிரப புற்றுளங் கைத்தழும். 65

ஆய காலைய கததுறு மாததும
நாய கனசர ணுடுந லங்கிளர்
நேய மாரவிசு வாசநி லைபபடத
தூய சறகரு மஙகடு ணியுமால். 66

ஜீவ ரக்ஷைநி ருததிய ஜேசுவை
ஆவ லாய்ப்பினமெ டர்நதடி யார்க்குறாங்
தேவ வாக்கின லமபெறு சிநதையின
ஓவ வினறிமு யனுமு வநதரோ. 67

முத்தி யிசசைமு திர்ந்துமு முப்பரி
சுத்த வாஞசையி தயநது தைநதிட
நித்தி யானநத நின்மல தெய்வததைப்
பத்தி செய்யுமுள ளன்புப மூககவே. 68

ஈண்டு சொற்றவி வற்றொடெம் மானடி
பூண்ட மெய்விசு வாசமபு லப்பட
மாண்ட கும்பரி சுத்தவ ரமபுளே
தாண்ட குநநடை காட்டுங்க ழறல்போல். 69

புல்லொ ழுக்கமொ ருங்கறப் போக்கியே
நல்லொ ழுக்கந வின்றுநன் னூல்வழி
இல்லொ ழுக்கிக வாமலி ராப்பகல்
செல்லொ ழுக்கம்வி டாவகை செல்லுமால். 70

கோதி லுண்மைகு லாமுக்க ரணமெய்ப்
போத மல்குபு னிதசம் பாஷணை
சாது சங்கநந் லைபபடு கூட்டுற
வாதி காதலித் தாற்றிவ ழிபடும். 71

தனைவெ றுக்குந்த னைக்கெடுக் கின்றதீ
வினைவெ றுககுமவி சுவசித் தன்பொடு
முனைவற் போறறிமு றைபபடு செய்கையில்
நினைவிற காட்டிநி றுககுமெய்ந நூனெறி. 72

ஆய வித்தகு சீலம கம்புறம்
மாய மினறிம லிநதிடி ன் மற்றது
தூய தேவகி ருபைச்சு கிர்தமென்
றேய தொண்டரொ டுததிசைப பாரரோ. 73

விஞ்சத் தன்னைவி யந்துமெய் வேதநூல்
அஞ்சொற் கொண்டுப கட்டும ழிமபாதங்
கஞசப் புனனடை காண்டொறுங காசினி
வஞசப் புலலரென் றெள்ளிடும வையுமால. 74

மற்றிவ் வுண்மைம றுத்திடப் பாலதேற்
சொற்றி யென்னவுஞ் சொற்றிலை யாதலாற்
கற்ற றிந்துணா யாடுங்க ருததிரேல்
செறறம் விட்டிது செப்பெனச் செப்புவான். 75

உள்ளந் தேருநம் முன்னத தெய்வமுந்
தளள ரும்மனச் சாக்ஷியுஞ சாக்ஷியா
வள்ள லாரருட் சத்தியுன் வாயிலோ
தெள்ளி துள்ளுஞசி றந்தனவோ சொலாய். 76

மெய்ய தாமருட் பேற்றினை மேதையோ
டைய மின்றிய நுபவித் தாய்கியோ
செய்ய வாய்மொழி போலநின் செய்கையுந்
துய்ய வாயின வோபிறி தோசொலாய். 77

பத்தி யுள்ளம்ப மூத்துள தோவலாற்
கத்து வாய்மொழி மட்டிற்க னிந்ததோ
எத்தி றங்கருத் தியாவும்பு லப்படச்
சதந்தி யம்புகல் வாயெனச் சாற்றினான். 78

திருக்கி லாரணன் செப்பிய செஞ்சொலாம்
உருக்கு செம்பலப் பன்செவி யூடுறீஇக்
கருகரு சிந்தைய ஞயகங் காந்தலிற்
பொருக்கெ னச்சில மாற்றமபு கலுவான். 79

கற்ற தங்கைய ளவுகல் லாதவை
எற்று நீருல கத்தள வென்பாமெய்
உற்ற திநதவா நீயல் தோரலே
முற்ற திநதனை போனமொழி கிற்றியால். 80

குப்பைக் கீரைகொ ழுங்கவ டோச்சினுங்
கப்பற் பாய்மர மாருங்க ணககதோ
செபப ருங்கலே தேரினு மெமமனோக்
கொப்பு மோசிறி யாயுன்னு ளாததிறம். 81

பேச்சுக் காலிற்பி ராலையி ழுப்பதுஞ்
சாக்ஷிக் காமனச சானறினைக கொளவதும்
மூசசுக் காயிரம் பொய்மொழி முந்துமவெள்
வீசசுக் காராகு ணததினின் வேறதோ. 82

தன்குற் றங்களைத தானற நீக்கிய
பின்குற் றநதெரி வாரபிறா பாலெனின்
என்குற் றமவாக கெனறுல கேததுறும
நன்குற் றூசொலு நாடலே நமபிநீ. 83

பாதை காட்டும்வ ருத்தமும் பாழ்படும்
போது போக்குமுண் டாமெனப் புநதியிற்
காத லித்துளை யாடக்க லநதனன்
சாத மூற்றத ருக்கியென றெண்ணிலேன். 84

கனவி னுந்துயர் கண்டறி யாவொரு
பனவ னென்றுப குத்தறி யாதுநீ
மனவ ருத்தம்வி ளைத்திடும் வன்சொலால்
வினவு கிற்றியி தென்கொல்வி வேகமே. 85

உரவு நூனெறி யோதியு ணர்த்திய
குரவ னேவலை கொற்றவ னுமமலை
விரவு குற்றமபி டிதகிவெ றுஞ்சொலிற்
கரவி னென்னுளங் காணுதற காரைநீ. 86

நன்று நன்றுன்வி னுத்திற நானதற்
கொன்று முத்தரஞ் சொலலவு ளங்கொளேன்
என்றி றத்துவி னுயவி வறறினுக்
குன்றி றததுறு காரண மோதென்றுன.

87

வேறு

காரணங் கேட்டி யாயிற் கழறுவல கனன்றி டாதி
ஆரணப பயனுட் கொள்ளா தருண்மொழி யலப்பிக கூறி
மாரணத் தொடரி னீங்கா வாககுவல லவனென் றுன்னைப்
பூரண மாகத் தோநதேன் புரைபடு புனமைச சொலலால். 88

மருட்படு மனத்தோய் ஞான வரம்பிக வாது செல்ல
அருட்பயன் யாண்டும் வேண்டு மாரணம பயின்று கூறும்
பொருட்பய னடையாச சொலலின போதமெத துணைய வேனும்
இருட்படுத் திடுமீ தன்றி யீடேறற மினையுங் கொல்லோ. 89

அய்யகோ சொல்லிச் செய்யா வழிமதி படைத்தோய் நின்னை
மையறு தேவ பததி வாய்மொழி வருககும் போதே
செய்யுறு கருமம் யாவுந தீமையெனத தெரிககு மென்று
வையக மிகழ்நது பேசும வசைசெவி மடுககாய் போலும். 90

கள்ளுணடு கழித்தி புநதி காமியாய்ப் பாத்தை போகத
தள்ளுணடு கழிததி வாளு ளறனிலாப் பொருளை நசசி
எள்ளுணடு தினமபொய் யானை யெததனை யிடுதி பேயால
நள்ளுணடு கெடுதி யினனு நவிலுதி நாவிற பததி. 91

பத்தருக் கொருவா நட்டம் பவித்திர ராய ஜீவன்
முததருக கிலசசை ரக்ஷை முயலுவாராக் கொருத டுக்கல
இத்தனை கேட்டுக் கெலலா மேழைநீ மருட்டிக் காட்டுங்
குத்திர பத்தி யென்று காரணங கூறக் கேட்டேன். 92

சொநதநா யகனை நீத்துச் சோரநா யகனைப் புல்லிச்
சந்தத குலததை நிந்தை சமைததிடு மகளி ரேபோல்
வெநதொழில் விழும நச்சி வேதியர் குழாத்துக் கெல்லாம்
நிந்தனை பெருககி யானம நேசனை யகதது நீததி. 93

புனிதசன் மார்க்க மாய பொதுவிதி யருட்டித் தீண்டு
மனிதனீ வளாயீ டேற்ற வநதசற் குருவைப போற்றிக்
கனிதரு மன்பி னன்மை கடைப்பிடித திடுதி யாயின்
இனிதுறப் பயன்ப டுங்கா ணேழைநீ யெடுத்த ஜென்மம். 94

சிற்றறி வுடைய னேனுஞ் செப்புறா யெனதன் றெல்லாம்
முற்றறி கடவுட் சொல்லே மொழிந்தனன் முனிவா யல்லே
இற்றிதே யிராகைக்ஷக் கால மென்றசத நியததை யுள்ளி
நற்றிற நாடி யுய்தி யென்றனன் னன்னி தானி. 95

தீர்க்கன்மெய் வாய்மை கேட்டுத் தெருண்டில னலப்பன் சிந்தை
ஊாக்கதை கேட்டுத் தோரா தொல்லேநீ நடுத்தீர்க கின்றுய்
ஆகதெ பொருந்து நட்புக் கருகனீ யலேயென் மேன்மை
பாாக்கலே போதி யென்னுப் பன்னியே கினன்றன் பாட்டில். 96

புலப்படு மாறு கொள்ளாப் பொறியிலி யகத்துப் பொங்கி
அலபபியா்ங ககன்ற காலே யாரணக கிழவன கிட்டிச்
சொலப்படு முண்மை யாவுந துணிநதுவற் புறுததிப பேசிப்
பலப்பட முயன்றுய் நமமேற பாரிதத கடமை யீதால். 97

ஐயநீ சொற்ற வாறே யருள்வழிப் பட்டோா யாருங்
கையனாக் கடிந்து கூறித தெருடடுதல் கடனுக் கொள்ளில்
துய்யராய்த் திகழ்வ ரன்றேற் சுடுநெருப பிவாநட் பெனறு
மையறத் தெருண்டு தாமே விலகுவா வாதொன் றினறி. 98

எவ்வழி னுனது சிநதை யெண்ணினுக் கிகல லபபன்
வெவ்விய நடையும பேச்சும விரோதமா மறிதி யென்று
அவவழி னுரைத்தே னோ்நத தறிநதனே யைய வொனறைச
செவ்விதி னறிநது தீர்தல் சீரிதென் றுரைபபர் செய்யோர். 99

தன்னடை யிகவா ருய சழக்கரோ டுறவு பூண்டு
பின்னடை பிறழ்ந்து சிந்தை பிணக்குண்டு பிரிந்து போதல்
நன்னடை யன்றின னேயே நழுவிய செவவி நன்றுந
துனனடை யவரை முற்றுந் துறததியென றுரைக்கும வேதம். 100

என்றின மறைவ லாளன் மகிழ்ந்துள மெடுத்துப் பேச
நன்றறி நிதானி* யைய நவிற்றிய வுண்மை காத்துப்
புன்ெறழி விகந்து நன்மை புரிவனேற் கதிபுக் குய்வன்
அன்றெனிற் குற்ற மெல்லா மவனதே யெனதன் றென்றுன். 101

அலபபனே வனைந்த படலம் முற்றிற்று.

ஞானாசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்.

இனிது நூனெறி கடைப்பிடித் திருவரு மெழிலகூர்
புனித ஜீவிய மார்க்கசம் பாஷணை பொருநதித்
துனித விர்நதரோ காடவி வழிக்கொடு தொடாந்து
தனித மாருட் பலநுகாந திறுதியைச சாாநதார். 1

ஆயி டைச்சுவி சேஷஞ மருண்மறைக் குரவன்
சேய பஙகயத திருமுகந திகழ்நதிடத தோனறி
நாய கனபெயா வழுத்தியா சிகளபல நவிலத
தாயெ திாந்தவான் கன்றெனத தனிததனி மகிழ்ந்தே. 2

அன்பி னஞ்சலி பன்முறை யளித்தன ரகங்கொண்
டெனபு நெககுநன றறிமொழி யினியன விசைததார்
வன்ப கைபபுலங் கடத்திமெய் வழிபபடுத துயர்போ
இன்ப ஜீவனுக் கீட்டிய துள்ளியேத தெடுத்தா. 3

எந்தை நிற்பிரிந் திந்நெறி யெதிர்ந்ததற் கிடையே
வநத விககின மிதுவிது மறறவை தணநத
விநதை யீதிது வெனறெடுத தியாவையும விதநதா
அநத ஞானனு மினிதுகேட் டருணமொழி வகுபபான். 4

காதன் மைந்தன்மீர் நும்பல வினைத்துக் கதித்து
மீது மீதுற்ற விபததெலா மொருஙகுற வெருடடி
மேதக ஜெயங கொண்டனிா மிகமகிழ் சிறநதேன்
மாத யாபரன் வரமபிலபே ரருடடிறன வழுததி. 5

விததி னேனவை சேர்த்தனிா விழுப்பய னருநதி
இத்தி றததிரு வேழுமொன றிததிருந தேமுற
றெருத்து எங்களித் தோகையுற் றிடவுறு மொருநாள்
எய்த்தி டாதுயி ரிறுதிமட் டுஞற்றிநின றிடுமின். 6

ஏசு நாயகன் றிருக்கரத் திரவியே யென்னத்
தேசு மல்கிய வழிவிலா ஜீவகி ரீடம
மாச றத்திகழ் கின்றன காணுமின் மக்காள்
பேசி னும்பொருட் டாயதோ ரெட்டுணை பிசகா. 7

மூளைத்த காதலின் வெதுப்புறீஇ முனம்பல சோடித்
தளைத்த பாசத்தின் பிணிப்பினு லிடைக்கிடை தடுக்கிக்
களைத்து வீழ்ந்துயா கதியிழந் தனரிது கருதி
இளைத்து நின்றிடா தோடுமின் றளைப்பன வெறிந்தே. 8

அலகை யோசகதிக் குண்டினுக் ககப்படா தின்னும்
விலகி னீரலீர் வெங்கொடு வினைப்பகை வெறுத்துக்
கலக மிட்டிடற் குருநிகர் கவிழ்தரக் கறுவி
உலகி டைச்சம ராடலீ ரின்றுகா றுரவீர். 9

விட்பு லத்தர சுரிமையை விழைந்தமெய் நோக்கந்
திட்ப மாருக சிந்தனை மயலறத் தெருண்டு
கட்பு லப்படாப் பரமகா ரியங்களைக் கருதி
நட்பு னீர்விசு வாசத்தி னணியுரத் திடுமின். 10

விஞ்ச மேல்வரு சோதனை யெவற்றினும் விரிந்த
நெஞ்ச மும்மத னிச்சையு நிகழ்த்துதற் கரிய
வஞ்சகக் கொடும் பகைமையா மாதலின் மக்காள்
செஞ்செ வேதெரிந் தகற்றுமின் மற்றதன் றிருக்கை. 11

எட்ப குப்பன சிறுமைய தாயினு மென்றும்
உட்ப கைத்திறத் துள்ளதாங் கேடென வுரைக்கும்
ஒட்ப நூன்மதி யுட்கொளீஇ யொல்லையி னுன்றிக்
கொட்பு றும்புலப் பகைத்தெறற் கொற்றமுற் றிடுவீர். 12

ஊன்ப ழுத்தபூ மாயமொன் றுணுமுள் ளுருமே
நோன்பு பற்றிமுப் பகைத்திற முருக்குமி ஞானபால்
வான்பு விப்படும் வல்லமை யாவுறும் வசத்தாங்
கோன்பு கன்றமெய் வாக்கிது நெஞ்சகங் கொண்மின். 13

இன்னு மெம்வழிக் கெதிருறும் விக்கின மெவைமற்
றன்ன வற்றைமேற் கொள்ளுமா றெவன்வகுத் தறியப்
பன்னு கென்றிரே லருண்மறை பரமராஜ் ஜியந்தான்
இன்ன லூட்டுறத் தேகுவா ரக்கெய்து மென்றிசைக்கும். 14

ஐய மின்றுமக் கெதிர்ப்படு நகர்தொறு மகோர
வெய்ய தீச்சிறை விலங்குபல் விக்கினம் விரவி
மையி ருட்படு மலையெனத் தொடர்ந்தெதிர் மலையும்
நொய்ய தித்துணை யடைந்தவை வருவன றுணிக்கின். 15

கைய கன்றனிர் கானகத் திருவின்மேற் கடல்சூழ்
வைய கத்துமா யாபுரி நகரிடை மறிந்து
வெய்ய கானவர் வலைப்படு மானென வெருண்டு
பொய்ய ரீட்டுவெங் கொடுமையிற் புன்கணுற் றிடுவீர். 16

ஆற லைத்துமை யடித்தப ராதரென் றதட்டிக்
கோற லைத்துனிந் தாக்குவர் கொடுஞ்சிறைப் புறத்தில்
மாற லைத்துறும் வம்பர்பொய் வாய்மையி னீதிக்
கூற லைத்தவன் முன்றிலி னிறுத்துவர் கொடியோர். 17

மம்ம ரில்விசு வாசத்தின் வலியசான் றாக
நும்மி லேயொரு வன்கதி கூடுவ னுதலிற்
செம்மை யுத்தம ராயிரும் ஜீவனுள் ளளவும்
நம்ம கீபதி நல்குவா னலந்திகழ் மௌலி. 18

முன்கு லாவிய நெறிப்படு மிடரெலா முயங்கிப்
பொன்கு லாநகர் புகுவதி லிடைப்படு புரைதீர்
வன்கொ லைப்படு வாதனை வரம்பறு மெனினும்
நன்க தாயசிற் சுகம்பெற லெத்தனை நன்றாம். 19

விஞ்சு பேரின்ப வீட்டில குய்க்குமெய்ந் நெறிதான்
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மறுகையூ டுறுத்துச்
செஞ்செ வேசெலும் பிறிதொரு வழியிலை ஜெகத்துக்
கஞ்சி யோடுவ தெங்ஙன மாக்கையுள் ளளவும். 20

தம்ப லக்குறை யுணர்ந்தருட் பலத்தையே சார்ந்திங்
கும்பர் நூனெறி யொழுகியோர்க் குறுபெருந் துன்பம்
வெம்பு தீயென முருக்கினு முன்னின்று விலக்கி
நம்பன் வானநாட் டுயர்பத நல்குவ னமர்காள். 21

துன்பம் யாவையு மொருங்கறத் துடைப்பினுந் துடைப்பர்
அன்பின் மெய்விசு வாசத்தை யவனியிற் றெரிக்க
வன்ப கைப்புலத் தடியரை மடிப்பினு மடிப்பர்
என்பு ரிந்தன ரெம்பிரான் யாவுநன் றெமக்கே. 22

பந்த நீங்குமுப் பகையறும் பாவசங் கடங்கள்
நந்து மெவ்வகை நலிவுமின் றுயர்கதி நன்மை
முந்து மாரண சாக்ஷியா முடிகியா ருயிரைச்
சிந்து தீரருக் குறுநலஞ் செப்புமா றரிதே. 23

தீத்தொ ழிற்படு மாயையூர் சேருமக் காலை
கோத்தது ணாத்தவென் வாய்மையைக் குறிக்கொடு கருதி
வத்த ருஞ்சரு வேசனு ரெழிற்றிருக் காத்தும
ஆத்து மங்களைக ணையடை யாகுமி னுஞ்சீர். 24

என்ற கத்துநல் லுணாவெழ வின்னன தெருண்டு
கனறி னுககுளங கசிநதிடு கறவையான் கடுபப
நனறு ளங்கொளுஞ் சொனமதி புகட்டின னவைதீர்
குனறு ருநலங குலவுமெய்ச சுருதிதோ குரவன. 25

குரவன் வாய்மையி னுயசஞ் சீவியுட் கொண்டு
கரவி லாவிசு வாசமெய் யனபொடு கவினி
விரவி யோங்கலின வேதியா விணனுல காளும்
புரவ லனறிரு வடிததுணை பழிச்சினா புகலவார். 26

எந்தை நூ னெறிக் கிடையிடை யெதிர்ந்தமைத் தெருட்டி
அநத மிலபா மானநத மடையுமா றளிதத
விநதை யாயபே ருதவியை வியநதனு தினமுஞ்
சிநதை யாரவுள ளுவதலா லெனசெய்கே னு சிறியேம். 27

பொய்வ குத்தபூ மாயமும புலைமையும் போகத்
தெய்வ நிணணயந தெரித்தனை ஜீவர க்ஷைககாம
மெய்வ குநதனை மேல்விளை வனவெலாம விரிததாய்
உய்வ ழிபபடுத துதவிமற் றிவற்றினவே றுளதோ. 28

ஓவில் பல்பெருந துன்பமிக் குடற்றினு முருத்துப்
பாவ காரியா செகுப்பினுந தீவழிப படரேம
ஜீவ ரக்ஷணை தருகிறிஸ் துயேசுவே ஜீவன்
சாவு மூதிய மென்றுருப் பட்டனந் தககோய். 29

வாழி யையநீ புரிதிருப் பணிவிடை மல்கிப்
பாழி யம்புவி முழுவது மிரக்ஷணைப பயன்கொண்
டூழி யூழிநின் றுயாகவென் றுளங்குவிந தேததி
ஆழி யானகர்க் கேகுது மருள்விடை யென்றார். 30

அண்டர் நாயகன் றிருவரு ளாக்கமு மடியார்
கொண்ட நல்வயி ராககியமுங் குணிததருட் குரவன்
மண்டு மன்பினு சிகள்சொலி விடுததனன் மாபிற்
றெண்ட ரஞ்சலித் தேகினர் சுருதிமார்க் கத்தில். 31

இடைவி டாதுமெய் வேதிய ரிருவரு மிணங்கி
நடைவ ழிப்படூஉ நயந்துசின் ஞானினி னலங்கூர்
அடவி நீந்துவந் தலைகைதொக் கறங்குடி போய
புடவி நசசுமா யாபுரிப் புரிசைகண் ணுற்றூர். 32

ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம் முற்றிற்று.

மாயாபுரிப் படலம்.

அரிய நூனெறி கடைப்பிடித்த தாரணக் கிழவன்
பரிய கானகந் துருவிவந் திறுத்தமை பகர்ந்தாம்
விரியுந் தீவினைக் குறையுளாய் விளங்கிய மாயா
புரியின் பான்மையுங் கோன்மையும் வகுத்தினிப் புகல்வாம். 1

இஞ்சி தோன்றலு நிதானியென் றிசைபெறு மேந்தல்
அஞ்ச வித்துநின் றையநின் னனுபவத் தாய்ந்த
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மரபுரைக் கெனஞ்ச
செஞ்சொ லாரண னன்றென வினையன தெரிப்பான். 2

தொன்று தொல்லறந் துறைதந் தெழில் குலவிய தூய
மன்று தொக்கபல் வளனெலாங் கரவினூல் வெளவிக்
கன்று வெஞ்சினத் தலைகைதன் கவிகையைக் கவித்தாண்
அன்று தொட்டுமா யாபுரி யாயதிவ் வகிலம். 3

தூய நன்மையுஞ் சுகிர்தமு மொருங்கறத் துடைத்து
மாயி ருமபுவி முழுவதுந் தனதென வளைத்த
பேய னேபகைத்த தவித்தையாம் பிறங்கலை யடுக்கி
மீயு யர்ந்தவான் கடிமதி லிட்டனன் மேனாள். 4

மேனி வந்தெழு மெளட்டியப் புரிசையின் விரகால்
ஞான பானுவின் கதிரொடு நற்கலை மதிதோய்
தூன லந்திகழ் சுடரொளி யகத்துறச் சுலவா
தீன மாயபுன் சமயமின் மினிகளே யியங்கும். 5

மட்டி லாதுயர் கடிமதில் வானுற நிவந்து
முட்டு மென்றெழின் முதந்திமா நகாவெளி முகட்டிற்
கெட்டி நிற்குமற றகழிவாய் திறந்திரு ணிரையந்
தொட்டு நிற்குமீ தனறிவே றுளகொலோ சூழ்ச்சி. 6

கடிம திற்புறத் தகழிநீர் நிலையெனக் கருதி
நொடிவ ரன்றது மாயமாக் காரிரு ளுதலிப்
படியும் வானமும் வாய்படுத் தோருழைப் பதுங்கிக்
குடிகொ ளுந்திரு வரங்கமே யதனிலை குணிக்கின். 7

சஞ்ச லஞ்செறி நிரையபா தலங்கொலோ சமைந்த
பஞ்ச பாதகப் படுகரோ பாரகம் பொதிந்த
வஞ்ச மல்குகா ராழியோ மதிற்புறம் வளைந்த
எஞ்சு றுதொல் ல்கழிமற் றியாதென விசைப்பாம். 8

குருசு யாத்தபெம் மானடிக் கன்புசெய் குநாதம்
பரிசி கழ்ந்தவ தூறுசெய் பாபரா படர்ந்த
எரிசு லாநர கத்துநின் றேறினு மேரூா
புரிசை முற்றுபே ரகழியி னிடறிவீழ் புலியோர். 9

பண்டு கேடுசூழ் கொடுவிடப் பாந்தள்வாய் முழையோ
கொண்ட மாக்களை விழுங்குதீக் கும்பியின் குகையோ
மண்டு நித்திய மரணத்தின் மதகரோ வலைத்த
தொண்டை தான்கொலோ வாயிலை யெனவெனத் துணிகேன். 10

கேட்டி னுக்கெலா மொருகுரு பீடமாய்க் கெழுமி
மேட்டி மைத்திட ராயகோ புரநிரை வியன்பொற்
கோட்டி மாசலக் குடுமியிற் கோநகாப் புரிசைக்
கேட்டு வாயிலிற் றிகழ்வன திசைதிசை கெருவி. 11

ஊழி ஞமென வுரப்பியோர் மடமையி னோங்கிப்
பாழி யம்பகு வாய்தொறுந் திகழுமுப் பரிசை
ஆழி பொங்கிமே விடினிறு வாமென வஞ்சிப்
பூழி மானிடஞ் சமைத்தகோ புரமெனப் பொலிவ. 12

வன்மை மலகுழு தெயிற்றலை வாயில்க டோறும்
புன்மை மல்கிய பேதைமைப் பொறிகளே பொதுளித்
தின்மை யாவையும் விருப்பொடந் நகரிடைச் செறித்து
நன்மை யாவையும் புறப்பட நவிந்தெறிந் திடுமால். 13

மரண கண்ணிகள் வீசுதந் திரவலை மாயா
கரண வேதிகள் பாசங்க ளிணையன கஞலி
முரணி வேதியர் குழுக்களை முருக்கியந் திரங்கள்
அரண வாயிலி னமைத்தெதி ரடர்ப்பன வனந்தம். 14

மாய முற்றிய ஞானசூ னியமதில் மலிந்த
தீய யந்திரத் திரள்கொலோ திசைதிசை செறிந்து
பேயும் பூதமுங் காளியுங் கூளியும் பிளிறி
ஆயி ரங்களாப் படையெடுத் தருங்கடி யமையும். 15

மோக மல்குமா யாபுரி மூதெயின் முயங்கும்
வாகை நீள்கொடிக் குலங்களவிண் டுயலவரு மரபு
மாகம் வேட்டுழன் மதியிலீர வாம்பிலசிற் றின்ப
போக முண்டிவண் வயமினென் றழைப்பது போலும். 16

உரவு நீர்நிலத் தலகைமா னிடருர மொருங்கே
கரவின வெளவினேங் காசினி முழுவதுங் ககனத்
திரவி மண்டிலங் காறுமெம் மாணுகை யெமமைப
பரவு கென்றெயி லுயர்த்திய பதாகைவிண் படாவ. 17

இகழு மாறெரி கோமதி லிடிந்ததற் கிசையத்
திகழு மெய்ச்சுரு திதொனி திசைதிசை முழங்கின்
அகழி சுறறுமிவ் வாணிலை குலையுநம் மவாதம
பகழி யாதிய படைக்கலம் பாழ்படுத தாவால். 18

தீவி னைக்கொரு களஞ்சியந் தீகுண மன்றம்
பூவி னுககறு போகமா ளிகைபுலை புரகுங்
கோவி னுககர சிருக்கையாந தருக்கொரு கொப்பம்
ஜீவ னுககெலாங் கேடுமா யாபுரிச சிறையே. 19

பாத கத்தொழில் பயிலிடம் பாதலம் புகுத்தும்
வேத னைபயயிர விளைபுலம வியனபிர பஞசச
சாத கததிரள் குழுமிய தனிடபெருங் கோட்டஞ்
சோத னைபபடு கிடங்குமா யாபுரிச சூழல. 20

உலக மாயவர்த் தகம்புரி யொருபெருஞ் சந்தை
கலக வாள்விழிக கணிகையர் காமியக கோட்டி
அலகி லாதபொய்த் தேவருக் காலய மழிமபற்
கிலகு கின்றமா யாபுரி யிருதயத தானம். 21

நாச தேசமென் றிசைபெறு நானிலக் கிழத்தி
நீச மான்மதி வதனமோ நினைவினைக் கவரும்
மோச வாள்விழி யோதட மாபிடை முயங்குங்
*காசி னூரமோ வென்கொல்மா யாபுரி கருதின். 22

பரிசி லாதுய ரிதயமா ளிகைதொறும் பயிலும்
வரிசை தப்பிய மன்னர சிருக்கையு மன்றும
எரிசு லாமணி யாயஞ்செய் கோட்டியு மீனப்
புரிசை முற்றிய கோபுர நிரைகளும் பொலியும். 23

தீமை மல்கிய ஜெயக்கொடி வானுறத் திகழுங்
காமி யச்சுவை பகுத்திடு முழவொலி கறஙகும்
பாம ரக்குழு வேயன வாதமும் பயிலுஞ
சாமி யைப்புறக் கணிததிடு தவநெறி தழைக்கும். 24

கடிம ணப்பறை பிணபபறை விழாப்பறை கறங்கக்
கொடிப டுமபொரு களபபறை வயின்றொறுங் குளிறப்
படிபு ரநதருள் வளநதரு பைமபுயன முழுககத்
திடியின் சுமமையைச் செவிமடா திநகக ரென்றும. 25

தெருவி னொன்றுபன் னூறெனுங் குறுந்தெருத் திரிய
மருவு மந்நகர் மாநதரே வழிமயங் கிடுவா
பொருவ ருங்கலை கறபினும பொருணிலை குறிக்கொண்
டொருவ ழிபபடா துழன்றிடு முள்ளமே போல. 26

மேதி னிப்படு தேசங்கள் வியன்மறு காகக்
கோது மல்குபன் மதஙகளே குறுந்தெரு வாக
ஜாதி பேதஙக ளேபல சந்துக ளாகத
தீது துற்றுமா யாபுரி புகுநதன தெரிககின். 27

நான மைவகைத் திரவிய முப்பழ நறைசெந
தேனு லாநறு மலாக்குவை மயிலினஞ் செறிந்து
மேனி வநதுபல கொடிவிராய் வெண்சுதை மாடம்
பாணி லாததவழ் கிரியெனப பொலிகின்ற பலவே. 28

உருக்க வின்பெறக் கைபுனைந் துண்மையை யொருவித்
திருக்கு லாவியுள் ளகமபுறங கொடுவினை திருந்திப
பெருக்க மாயடாம் பீகததுப பிணிபபுறும் பிணக்கா
செருக்கி னோங்கிய மாடங்க ளளபபில திகழ்வ. 29

கேடு சாலுமிவ் வுலககோ லாகலங் கெழுமி
மாட மாளிகை கூடகோ புரம்பொது மன்றம்
மேடை மேனிலை யரமியத் தலமென விரவிப்
பீடு சாலுருப் பெற்றன வோவெனப் பிறங்கும். 30

அவ்வி யத்தினு ணவச்சுவ ரமைத்தகங் கெழீஇய
தெவ்வின் வனறுலாங் கிடத்திவச் சிரத்தகால செறிந்து
வெவ்வி யற்படு மேனிலை திருத்திவெள ளொளிகால
செவ்வி யாக்கிய மாளிகை வயின்றொறுந் திகழ்வ. 31

கோது மல்குமா யாபுரி நகரிடைக் குழுமி
ஓத ரும்பல பாக்கங்க ளுள்ளன வவற்றில்
ஆதி யாயது மரும்பொருள் சுரப்பது மறுகங
கேதி லாவிழைந திடுவது மிந்தியப் பாககம். 32

குன்றி டாதுயர் கல்வியுங் கொழுநிதிக் குவையும்
மன்று தொககவை வகைததிர வியஙகளு மலிநது
தொன்று தொட்டுல வாநில வளஙகளுந துதைநதே
பொன்றி ணிநதபொற் பேழையிற பொலியுமற றதுவே. 33

நாலு வேதமா றங்கம்பன் னெண்புரா ணங்கள்
கோலு மூவிரு சமயங்கள் குலவுமுத தேவா
சீல மாாபதி னெண்புலப் பாடைகள செருமிப்
போலி மாந்தனை மருட்டுவ விடநதொறும பொதுளி. 34

வாயி லங்கிருண் மறைத்தொனி மார்புநூல் குசைப்புல்
தீயி லங்குபல வேதிகை திருததுழாய் மாடம
மீயி லஙகுபல் குலககுறி புணடா விதஙகள
ஆயி லங்கிய பாாபபனச் சேரிக ளனநதம. 35

மன்னர் தொல்குலத் தவரென வறும்பெபர் மேன்மை
பனனி வனமனனு செருக்கிவெம படைததொழில பயின்று
துன்னு மிநநக ரிடைக்கிடை தொடுததினி திருநத
வன்ன மேனிலை மாடங்க ளளபபில மலிவ. 36

ஒன்றி னூதிய மொன்பதாக் கொண்டுவிற் றேம்பி
நன்று தீதுநா டாதொரு காசுககு நஞசு
தின்று நீணிதி செருககிய வைசியா செறிநத
பொன்ற ழைத்தமா ளிகைநிரை கோடியாப பொலிவ. 37

எண்டி சாமுகத் திசைபட வர்த்தக மியற்றி
மண்டு காமியச் சுவைபடு மாயமாச சரக்குக்
கொண்டு கட்டிவிற றாதியக் கொள்ளைகொள வணிகர்
பண்ட சாலைக டுறைதொறும் பெருவளம படைப்ப. 38

அங்கண் மாநிலந் திருத்தியூண் விளைத்தன வரதந்
தங்கள் காரிய துரந்தர ராகக்குடி தழைப்பக்
கங்கை யின்குலத் துதித்தபூ வைசியராங் கபட்டு
வெங்க ணாளர்தம் மேனிலை மறுகெங்கு மிளிர்வ. 39

முந்து முக்குலத் தவர்பணித் திடுதொழின் முழுதுஞ்
சந்த தம்புரி தந்துதந் தங்குல தெய்வம்
அந்த ணாளரென் றஞ்சலி யாக்கியு மடங்கிச்
சிந்தை கன்றிய சதுர்த்தர்வாழ் மனைகளுந் திகழும். 40

கைத்தொ ழிற்படு மாடகூ டங்களுங் கவினி
மொய்த்த யந்திர சாலையு முறைநெறி பிறழ
வைத்த நாடக சாலையும் பொதுப்படு மன்றுங்
குத்தி ரத்தொடு பயில்வன நகரிடைக் குழுமி. 41

இழிகு லத்தரென் றேனையா புறக்கணித் திகழுங்
கழிம டக்குடி யாளர்தஞ் சிந்தனை கன்றி
வழிவ ழிப்பகை கொண்டுவாழ் மனைச்சிறு குடிசை
பொழிலி டம்பெறு புறநக ரெங்கணும் பொலியும். 42

திங்க ளைக்கரி தாக்குவ செழுஞ்சுதைப் பித்தி
கங்கு லைப்பக லாக்குவ கணிகையர் கழகம்
மங்கு லைச்சிறி தாக்குவ மலிபுகைப் படலந்
தங்க ளைக்குரு டாக்குவ ரிந்தியத் தருக்கர். 43

இருள்ப டும்மரச் சோலையு மிருதயக் குகையும்
மருள்ப டுங்களி விழிகளு மதத்தநாண் மரபுந்
தெருள்ப டும்புவிக் கலைகளுங் கலவியின் றிருக்குஞ்
சுருள்ப டுங்குல மலர்களுந் துத்தவெள் ளடையும். 44

கண்ணி குத்துவர் காமுகப் புள்ளினைப் படுப்பான்
வண்ண வாள்விழிப் பரத்தையர் மறுகெங்கு மருட்டி
நண்ணி யெத்துவர் மனைதொறு நயப்புரை பேசிப்
பெண்ணெ ழுக்கறு மாதரைக் காமப்பேய் பிடித்தோர். 45

அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடு மல்லால்
அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடா தாக
எங்கு மில்லொழுக் கிகந்தன வென்பதை யல்லால்
எங்கு மில்லொழுக் கிகந்தன விலையென விலையால். 46

மறமெ லாங்குடி புகுந்துள மானவ ருளத்தில்
அறமெ லாஙகுடி போயதவ் வணிஙக ரொருவிப்
புறமெ லாம்புலை நிரமபின பொருவரு ஞானத்
திறமெ லாஙகைப் படுவன தீவினை கதிபப. 47

மெய்யு ரைப்பவர் யாவரு மடம்படு மிலேச்சர்
பொய்யு ரைப்பவ ரேயதி புண்ணிய புருஷர்
கையு லோபரே மதியுளார் கசிநதுப காரஞ
செய்யு மாந்தரே பயிதநிய ரிஙகாச் செவவி. 48

புகழ்வி ரும்பியட் டேட்டுவர் புரண்டநூ லவருக்
கிகழ்வ ரேழையை யிரங்கியோா சற்றுண வீயார்
திகழு ஞானநூல் செபபுவர் திருட்டள வாக
அகழுவ ரேனைய ருநிதி வைப்பிட மறிநதே. 49

பத்தி நூல்வழிப் போக்காமேற் படாப்பழி கூறிக்
கதது வாாதெருத தெருததொறுங சததபங கடுப்பக்
குத்தி ரதத்துவ வேடாபாற் கூட்டுண்டு களிதது
மிதததி ரதததுவம் பூணுவா கொககண விரகால். 50

பஞ்ச தந்திரம் பயிலுவர் காமநூல் படிப்பர்
தஞச மாககிய வுடைமையைத தமதெனச சதிப்பர்
நஞச மன்னதீ வினையெலா நயநதனுட் டிபபா
வஞச மலகுவாய் மொழியிலுற புதைபட மறைபபார். 51

கடனை வாங்கியே மாற்றுவா சிலர்சிலா கையிற்
கடனை வையெனத தொணடையை நெரிபபாரைக் கணக்கிற்
கடனை யேறறிமற கடடுவா சிலாசிலா கடுகிக
கடனை யனறியோா காசிலை யெனபபொருள காப்பார். 52

கொண்ட பெண்டிரா லூதியங கொண்டுயிர் கொளுவி
உண்டு தேககெறிந துழலுவாா பாழ்வயி றேமபி
மண்டு காமவெம் பிணியினால வரனமுறை மயங்கி
எண்ட காப்பழி பூணுவ ரிகபர மிழநதே. 53

அன்ன சத்திரத் துண்டுதேக் கெறிபவ ரனந்தந்
துன்னு காமசத திரநதொறுந் துதைபவ ரனநதம்
மனனு செல்வாதம் மனைக்கடை வறியவ ரனநதம்
இன்ன லுற்றுளங் கசந்தழு மேழைக ளனந்தம். 54

காளி கோட்டமு மூட்டமு மாட்டமுங் கதிக்குங்
கூளி நாட்டமுங் குறக்குறி யீட்டமுங் குமையுங்
கோளி னீட்டதது மனைதொறுஞ சண்டைகொக் கரிக்குந்
தேளி னீட்டிய விடமெனச செவிகடோ செருக்கும். 55

வேறு.

மயங்காட்டம் புரிகணிகை மடமாதர் மனமருட்டி
இயங்காட்டி லயங்காட்டி யெழில்காட்டி விழிகாட்டி
நயங்காட்டிப் பயங்காட்டி நகைகாட்டிச் சிகைகாட்டிக்
குயங்காட்டிக் காமுகரைக் குரங்காட்ட மாட்டுவரால். 56

உண்டாட்ட மந்தணருக் குளையாட்ட மடவார்க்குக்
கண்டாட்டங் காமுகர்க்குக் களியாட்டங் குடியருக்குக்
கொண்டாட்டம் பரத்தையர்க்குக் குடியாட்டங் கொடுங்கோற்குத்
திண்டாட்டம் பொருளிலார்க்குச் சிரசாட்டங் கெருவிகட்கே. 57

வேறு.

தன்ன யங்கெடா தலகுவப் பாக்கலே தருமம்
என்ன தீங்குசெய் தாயினு மீட்டலே பொருள்மற்
றின்ன லின்றியே யருந்தலும் பொருந்தலு மின்பம்
பின்ன ராவதே வீடெனப் திருநகாப பிரமை. 58

நன்று ஞற்றுவார்ச் செகுப்பதே நகரதி பதிக்கு
வென்றி தீதுசெய் வினைஞரைப் புரப்பதே வேட்கை
கன்று சிற்றின்ப போகமாங் கன்னியைக் குதகி
என்று மாந்தரைப் படுப்பதே யிடையறு வேலை. 59

மன்னு நற்குண மங்கல வணியிலா மடவார்
நன்னா மேனியை மினுக்கியு நலனுடை புனைந்தும்
இன்ன ரும்புகை யூட்டியு மெழினலம் புகழ்ந்தும்
பொன்ன ருங்கலந் திருத்தியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 60

சதுரர் யாமெனத் தருக்கிய வாடவச் சழக்கர்
மதுவி றைச்சியுண் டாடியும் வஞ்சனை யிழைத்தும்
முதுவ ளைப்புறக் கணித்தும்வெஞ் சூதுப்போர் முயன்றும்
பொதும கைதொழும் பியற்றியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 61

நீச மல்குமா யாபுரி நெடுநக ரிடைச்சென்
மாசி னூல்வழிக் கிருமருங் கினும்பல வளஞ்சேர்ந்
தோசை பெற்றமா யக்கடை வீதியொன் றுளதிந்
நாச தேசமா தமங்கலக் கழுத்திடு நாண்போல். 62

வேறு.

மீயுயர் கதியை நாடி வேதநூ னெறியிற் செல்லுந்
தூயனாக கெடுப்பா னெண்ணித் துணிந்துபே யேல்செபூலாம்
பேயினத் தரச னாகித் தியற்றினன பிறஙக மேனுள
மாயசூ னியப்பண் டஙகண் மலிந்தவிம் மாயச சநதை. 63

அலகறு நிதியுத் யோக மானுகை மகிமைப் பட்டம்
இலகுபொன் வெள்ளி யிலல மிசைதன தானி யங்கள்
பலகலன் வாக னாதி படைக்கலந் தவிசு டம்பம்
உலகசம் பத்துல் லாச முயாகுலப் பெருமை மேன்மை. 64

பலகலை ஞானோ பாயம் பகட்டுரை பஞ்ச தந்த்ரம்
அலகிலாச சூது வஞ்ச மபகட மபததா பாசங
கலகமிச சகமே மாற்றங் கள்ளங்கை தவமவா சாலங
குலகுறி யடையா ளங்கள் குசோததியங் குதாக்கங் கோடடம். 65

மந்திர வித்தை யட்ட மாசிததி மாய விததை
எநதிர விததை கண்கட் டிநதிர சால வித்தை
தந்திர விததை யோகந் தருவித்தை கருவின வித்தை
விந்தையா ரோப வித்தை வெகுவித விநோத விததை. 66

உரைவிதந் தனைய வாய வுலப்பிலா மாயப் பண்டந
தரைவளம படுககு மாயச சநதையித தகைமைத் தொன்றே
வரைவரை போலத தொக்கு மலிநதமா பாவபபண்டம்
விரைவினி லழிநது தோனறி விலைபபடும் வைக றோறும். 67

வித்தகக் கலைப்ப யிற்சி மேதையாத் துமவி சாரம்
உததம ஞான நன்மை யுண்மைநல் லுணாசசி தேவ
பததியுள் ளன்பு சாநதம பவிததிரந் தயைகண் ணோட்டஞ்
சித்தநற் குணநற் செய்கை ஜெபதப விரதஞ சீலம. 68

முத்திசா தனங்க ளாக முதுமறை திகழ்த்திக் காட்டும்
இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விருமபொரு ளெவற்றொன் றேனுங்
குததிரம் பயிலு மாயக் கடைதொறுங் கோடி செமபொன்
வித்தினுங் கொளக்கிட் டாது விடமன்றித் தருமோ நாகம். 69

அவந்தரு திருவி னுய வாவணத் தணிகொள் வீதி
நிவநதிரு பாலுந் துற்றி நிலவுவர்த் தகசா லைக்குள்
நவந்திகழ் மாய சால நயந்துவீற் றிருந்தெந் நாளும்
உவந்துல கருந்த வூட்டி யுயிர்ப்பலி கொள்ளு மன்றே. 70

மாணுடை யுணவு பான வருக்கமஞ் சனஞ்சு கந்தம்
பூணணி கலங்கர்ப பூரப் புதுநறுங் கலவை மென்பூக்
காணநெஞ் சிவருங் காட்சிக் கருப்பொருள் பலவு மீட்டி
நீணகர்க் குதவி யென்று நிறைவளம படுக்கு மாதோ. 71

வரைகட னகர நாடு வனம்படு மருதத் தோடு
குரைகடற் புவியின் மேய கொழுநிதிக் குவையும் விண்மீன்
புரைநவ மணியி னாய பொற்குவை பலவும பொங்கி
நிரைநிரை பொலிய வெங்கு நிருததனம பயிலு மாயம. 72

அகத்திரு ளிரிக்கு மன்றே வவிரொளித் தீபம் யாண்டுந
தொகுததபன மணிமுத் தம்பொன் சுடாவிரி வைர மாதி
மகத்தொளி விளைகக நாளு மாயமாத தகஞ்செய் மாந்தா
அகததிருண் மலியு மல்லா லகலகில திதுவே யாக்கம். 73

பல்வளங் கெழுமு நாளு தேசத்தும் பயின்றங் குள்ள
நல்வள மொருவி ஜீவ நாசததை மலியக் கொண்டு
சொலவளம் பெருக்கி விற்றுச் சூனியப பொருளை யாக்கிக்
கொல்வளம் படுககு மாயக் குததிரங் குலவுஞ் சந்தை. 74

அங்கிலோ தேசத் துள்ள வரும்புரு ஷார்த்தங் கொள்ளார்
பொங்குடாம் பிகம் வன்கண் பொருளீட்டு தநதி ரங்கள்
வெங்குடி கேடென் றுய விநாசத்தை விலைபபா லீட்டிச்
சஙகடம பகரு மாயச் சநதையி னமலைத் தெஙகும். 75

மாயிரு ஞாலத் துள்ள வரமபிறீக் குணஙக ளெல்லாந்
தீயசிற் றின்ப போகச செவ்வியா யுருவு வாய்ந்து
மேயவிவ வுண்மை தேரார் விழிமருண் டெளிதிற் றுய்ப்பர்
தூயஜீ வியததை நல்கிச் சுடாவிழு பதங்க மேபோல. 76

பாரீச ஞுக்க் காட்டும் பாதகப் பசாச னுய்த்த
மாரீசக் கடையின் சால வஞ்சவின் பததை நசசி
நேரீசற் குழுவின் மொய்தது நிலவுல கத்து மாநதர்
ஓரீஷத் துணாவுற் றுன்ம ஓதிய மிழப்ப ரந்தோ. 77

ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்
ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பா ரில்லர்
தாரணி தந்த ஞானச் சனியனைப் பணிவார் யாண்டுந்
தாரணி தந்த ஞான தம்பிராற் பணிவா ரில்லர். 78

மறங்கடைப் பிடித்து நின்ற வன்கணார் மறுமை நோக்கி
அறங்கடைப் பிடியா ரென்னோ வழிமதி படைத்து மாயம்
பிறங்கிய மறுகு லாவிப் பேதுற்று வறிது மாளவர்
கறங்கிசை யவாவி மாயுங் கேகயங் கடுப்ப மன்னோ. 79

தெருட்கடல் படியாச் சிந்தை தீவினைக் கடற்கு ளாய்ப்ப
அருட்கடல் படியா ராகி யாசையங் கடற்குண் மூழ்கி
இருட்கடல் படுவ ரந்தோ விநக ரத்து மாக்கள்
மருட்கட லிகந்தா னந்த மாக்கடல் குளிப்ப தென்றோ. 80

வேறு.

நித்தி லம்பவ ளஞ்செறி நீர்மையின்
பத்தி யாய்த்திரை நாடிய பான்மையின்
கத்து லப்பரி தாயக ணக்கினில்
தத்து நீர்க்கட லொக்குமச் சந்தையே. 81

படம்வி ரித்துப் பஃறலை தோய்ந்துபே
ருடலகி டத்தியு றுவன வாயிடூஉக்
கொடுவி டம்பொதிந் தாருயிர்க் கொள்ளைகொள்
நெடிய பாந்தளந் நீள்கடை வீதியே. 82

என்றி லங்கவி லங்கெழின் வாய்நெகூஉ
மன்ற லார்ந்தளி மொய்த்தும துச்சொரிந்
தொன்று ளக்களி காட்டலி னொண்மறு
கன்ற லாந்தவ ருங்கடி மாலையே. 83

திசைமு கந்திக ழப்பொருள் செய்தலின்
வசையின் மாயைவ ரம்பறு பான்மையின்
நசைபி றங்கமன் றுடிந டித்தலின்
இசையு மம்மறு கிந்துமுத் தேவரை. 84

மூச்சுக் காயிரம் பொய்படு மூந்துபொய்ப்
பேச்சுக் காயிரம் பொன்படும் பேசுவெள்
வீச்சுக் காயிரம் பொன்படும் வீச்சவா
யேச்சுக் காயிரம் பொன்படு மென்றுமே. 85

கோடி கோடிகு விப்பன குத்திரங்
கோடி கோடிதொ குப்பன கோண்மொழி
கோடி கோடிதி ரட்டுங்கொ டுவினை
கோடி கோடிகு வைந்திக் கொள்ளையே. 70

கோடி கோடிகு லப்பெரு மைகொளுங்
கோடி கோடிவெந் நோயிற்கு றைந்திடுங்
கோடி கோடியுல் லாசத்திற் கொள்ளைபோந்
தேடி வைகலுஞ் சேமித்த நீநிதி. 87

கோடி கோடிகு டலிற்பு தைந்திடுங்
கோடி கோடிகு டிவெறி கொண்டிடுங்
கோடி கோடிசிற் றின்பக்கு கைபுகும்
ஓடி யாடித்தி ரட்டிய வூர்நிதி. 88

ஆட ரங்கத்த ழிபல் லாயிரம்
பாட ரங்கம்ப றிகும்பல லாயிரங்
கூட ரங்கங்கு றைகும்பல லாயிரங்
கேட ரங்கங்கெ டுகும்பல லாயிரம். 89

கண்ட மாயக்க டையுங்க வின்கடை
தண்டு மாயச்ச ரக்குஞ்ச ரக்கினின்
மண்டு மின்பமு மாயையெ னுமதி
பண்டொ ரா ஞானிப கார்தன னுண்மையே. 90

உன்ன தானந்த வோங்கல ரசன்முன்
இருநி லத்துவந் திவ்வழிச செல்கையில்
மன்னு மாயவின பத்தைவ னாந்துசீ
என்ன விசிப்பு றக்கணித் தேகினா. 91

தொண்டர் பன்னொரு வோருமித தொன்னகர்
கண்டு மாயக்க டையைக்க டிந்துமெய்
விண்டு வாத்துயிர் வீடுமட் டாயுரங
கொண்டு நின்றபி ரானடி கூடினா. 92

மாய சூனிய மலகிய விந்நகர்த
தீய சீலந்தெ ரிப்பரி தென்னுரைக்
காயி ரமமடங் காயறி வாயெனுதை
தூய வேதியன் சொற்றன னென்பவே. 93

மாயாபுரிப் படலம் முற்றிற்று.

நகர்புகு படலம்.

நாடி யாரணன் சொற்றசொ னன்னிலை
ஆடி யினகண லங்குமா யாபுரிப்
பாடொ ருங்குகண் டுள்ளப்ப தைப்பொடே
நீடு நீர்மைநி தானிநி கழ்த்துவான். 1

ஜீவ நாசம்வி ளைக்குமித் திநகர்க்
காவ லன்செயல் கட்டற நீக்குதல்
தேவ சேனையா கோனருட் செவ்வியே
பாவ காரிய ரேனுசெயற் பாலதென. 2

அவித்தை யாயவ ரனும கத்துறக்
குவித்த மாயசிற் றின்பமுங் கொளறக
கவித்தி டித்துக்க கொளத்த ருண்முகில
புவித்த லத்துப்பொ ழிவதெக காலமே. 3

செவ்வ னானெறி சேறுது மாயினும்
அவ்வ யிற்படு மாயவ ழிமயிலைக
கௌவை யுற்றபு ரளியைக கண்டுகேட்
டெவ்வ னருசகித்த தேகுவ தெந்தையே. 4

பாவ நீதிப காநடுத் தீரவையின்
ஆவ தீதென்ற றிவுகொ ளுநந்தநந
தேவ வாவிதி ருவருட் பெற்றிமை
ஜீவ ருக்குத்தெ ரிப்பதன் றேகடன். 5

நாச தேசந கரியி னண்பொடு
நேச மாசுவி சேஷநி கழ்த்தியுன்
மோச நாசவி ளைப்பமா ருாக்கரேல
ஈச னேசமீ டேற்றம ளிக்குமால். 6

சோத னைக்குள்வி ழாவகை சூழ்ச்சியோ
டாதி தேவன டிநிழ றணனியாங்
காத லாயெமைக் கையடை யாக்கிடிற்
போத மல்கும ருட்டுணை யாக்குமால. 7

என்று ளங்குவிர் இன்னன கூறலும்
நன்று நன்றுன்க டைப்பிடி நம்பியாம்
பொன்றி னும்பிடை யூறுபொ ருந்தினும்
மன்ற னாயகன சித்தம கோத்தமம். 8

வழும்பு பட்டநம் மாக்கையும் வல்வினைத்
தழும்பு பட்டநம் மாவியுஞ் சாந்தவுந்
தொழும்பு பட்டவன் றேபர மனசுதற்
கொழுந்து பட்டன வொப்படை யாகவே. 9

நந்த மக்கரு ணாதன்க ழல்புகுஞ்
சிந்தை யேயன்றிச் சிந்தைபி றிதிலை
முந்து வெங்கொடுந் துன்பமு ருக்கினும்
இந்த வாக்கையொ டேமுடி வெய்துமால. 10

ஈறி லாப்பர லோகவி ராஜ்ஜிய
ஆறு செல்லுது மாவன வாருக
தேறு கையவெ னாவிதநி றத்தன
கூறி னான்மறை யோன்குணக் குன்றனான். 11

இன்ன வாறுரத் தின்னுரை யாடிநம்
உன்ன தேசனொ ருந்திரு வோலக்கச்
சன்னி தானஞ்சூழ்ந்த தாழ்ந்துமன் றூடியே
சென்னெ றிக்கொடு போயினர் சீரியோர். 12

நன்று பேசிந ராதரும ரக்ஷகள்
வென்றி யன்புவி ழுத்தவம வித்தகம
என்றிவ் வன்னவி சைபுனைந் தேத்தியே
சென்று கூடினர் மாயச்சி றைப்புறம். 13

ஆழி யன்னவ கழைய கப்புறஞ்
சூழ மேருவிற் றோன்றிய விஞ்சியை
ஊழி னோக்கியு யர்கடை வாயொரீஇ
வாழி யாரணர் புக்கனர் வஞ்சரூர் 14

வண்ண மேனிலை மாடங்கள் கூடங்கள்
எண்ணி றந்திரு பாலுமெ ழிற்றிகழ்
கண்ண கன்றக டிநகர் வீதிவாய்
நண்ணி நன்னெறி நாடினர் போயினர். 15

விதித்த மெய்யணி கற்பணி வித்தகம்
மதித்த நீதிவெண் வத்திரங் காண்கிலார்
சதித்த பொய்யணி தாங்கியி னுக்குடை
கதித்த பாழுடல் கண்டுகண் டேகினார். 16

விண்ணு டுச்சுடர் விக்கிர கங்களி
மண்ணு ருக்கவி யம்பிற வற்றினுக்
கண்ணல் பூசனை யாற்றுமு றையெலாங்
கண்ணிற் கண்டுகண் ணீர்வடித் தேகினார். 17

நெறியெ லாங்கள்ள நீணெறி நீதிசெய்
துறையெ லாமநி யாயத்து றையகப்
பொறியெ லாந்தந்தி ரப்பொறி புலனுமிக்
குறியெ லாங்கண்டு கேட்டுளங் குன்றினார். 18

சென்ற சென்றதி சைதொறுந் தூஷியம்
மன்ற மெங்குமவ சைப்படு வாய்மதங்
கன்று சாபக்க டுங்கனல் காதுறீஇ
நின்று நின்றுதி கைத்தனர் நீர்மையார். 19

விண்டு பாழ்ங்கதை பேசுறு வீணரை
மண்டு காமச்செ ருக்கரை வாரமது
உண்டு ரப்பியு ருண்டலை வாரதமைக்
கண்டு கண்டுக ருத்தழிந் தேகினார். 20

புலிவ யப்படு புன்மறி போன்மென
வலியர் கைம்மறிந் துள்ளம லங்கிய
மெலியர் கண்கலு ழக்கண்டு வேதியர்
நலிவு கொண்டுள நைந்தனர் போயினார். 21

தூய மாதரு மந்துறை யாதவித்த
தீய மாநகாச செல்வமெ லாங்குடி
போயொ ருங்கவி யப்புனி தச்சினங்
தோயு மேயெனச் சோகமுற் றேகினார். 22

போக்குஞ் சிந்தைப்பொ ருபனும் போதமார்
வாக்கு நேர்செல்வ ழிவில காமையும்
நோக்கி யங்கங்கு மாயநு னித்துணர்
மாக்க டொக்குவ ழுத்தன் மேயினார். 23

எங்கு செல்பவர் யாதுகு றித்துளார்
இங்கு வந்ததென் னோவென்றி யம்புவார்
துங்க யாத்திரை வேடஞ்சு மந்தலை
பங்க முற்றப திதரி வரென்பார். 24

வளவ னாயகம் மன்னவ னாட்டியல்
உளவ றிந்துழ லொற்றறி வரென்பார்
களவிற் காதல னாக்கவா வோரிவா
கிளவி யாக்கங்கி ளக்கின்ற திண்டென்பார். 25

ஒறுத்து நிந்தித்து ருத்துமன் னோச்சினும்
பொறுத்து நம்மைப்பு றக்கணிப் பாரென்பார்
நிறுத்து நீதிநி கழ்த்துமின் னோரெலாங்
கறுத்த சிந்தையக் களனாந்த ரேயென்பார். 26

வாக்கில் வேறலம் வன்றடி கொண்டியாந்
தாக்கி வேறுனாச மைந்திரென் பார்சிலர்
தாக்கி வேறல்ச மாத்தனறு சாதிக்க
வாக்கின் றேற்பினனை வாயென்னென பார்சிலர். 27

வெய்து துன்பம்வி ளைப்பினுங் காக்கவோர்
பொய்சொல் லாதபு லையரென் பார்சிலர்
மெய்சி தைந்திடின் வேறுமுண் டோவொரு
செய்த வம்மது சிறிதென பார்சிலர். 28

ஆக்கம் வேண்டிய றந்திறம் பேமெனாப்
போக்கு முட்டிய புல்லரி வரென்பார்
போக்கு முட்டின ரேனுநம போறசெயார்
தீக்கொ டுந்தொழில் தோமினென் பார்சிலர். 29

வழிதெ ரிக்கும தியுடை யார்நமக்
கிழிகு லத்தாகொ லோவென்ப ரோர்சிலர்
இழிகு லத்தரொ வாபழி பரிவத்தை
ஒழிகி லாதவ ரேயென்ப ரோர்சிலர். 30

இன்ன வாப்பெரும் பாலரி கழவும்
மன்னி யோர்சிலர் தட்டிம றுக்கவும்
நன்னர் நூனெறி நாடியவ் வேதியர்
துன்னி னார்கொடுஞ் சூனிய வாவணம். 31

கல்வி னத்துட்க வினுக வமணி
கொலவி னததினு முண்டொர்கு ணக்கியன்
சொல்ல வலலாது ணிந்துந டுவினை
இலலை யெனறிலை யிநகக ரததினும. 32

பொய்ய ளைந்தபு ரத்துனை போக்கியே
வைய ளைந்தம தியினா போயினா
மெய்ய றிநதநல விததக ருட்கொளார
கைய றிந்தில ரேத்துனா கைபபுனா. 33

குத்தி ரபபொறி கூட்டுண வீடிய
மிதனை யாயசிற றினபவி டயங்கள்
வைதத மாயக்க டையைம திததிடார்
கைதத சிநதையா கணடுவாத தேகுழி. 34

ஆர்கொ லாமிவ ராடையு டைநடை
நோகி லாநம ரோடுநி கழ்ததலும
பாகு லாமொரு பாஷையன ருதயின்
தோகு வாமவமமெ னததிரண டாரரோ. 35

செருக்கி வநதங்க வரவா தீஞசுகப்
பெருகக முளளந யமுள பேசருந
திருக்கு லாஙகடை தெய்விக கறபக
விருககங் கொளளவி ழைநததென ஞெவென்றா. 36

முன்னு றக்கண்டு மோசப்ப டுகைப்
பினனி டாதுக விழ்வதெவ பேதைமை
என்ன பாவபி வாமதி கேடெனு
நனனி தானிமற் றீதுந விற்றுவான. 37

மாய மலகிம லிநதம றாதளீர
தூய சததிய மேதுரு விககொள்வேம்
ஆபு நனனிதிக' கேவிலை யாககுவேம
ஏய வெணணமி தனறிப்பி றிதிலேம். 38

என்று கூறலு மென்னுங்கெ டுமதி
துன்று காமிய மாசசுவை துய்க்கிலீர்
பொன்று மட்டுமிப் புன்கண்பு சித்திரோ
நனறு சத்திய நாட்டமென் றெள்ளினர். 39

சற்று நின்மெனச் சாற்றியங் கோர்சிலர்
உற்று முன்வந்து யர்தவ வேடதிர்
சொற்ற சத்தியம் யாதது சொன்மினோ
நற்றி றத்தைந யக்குதும யாமென்றார். 40

வினவு மாற்றநன் றுமென மெய்யுணர்
பனவ விப்படு பாதகச் சேரியிற்
கனவி லுங்கரு துற்றில னித்தகு
மனவு ணர்ச்சியுண் டென்றும திவலோய். 41

வஞ்ச மாயக்கி டக்கைசம நீந்துகன்
துஞ்சு மாந்தர்தொ குதியு ளெஞ்சிலர்
விஞ்சு சத்திய வாக்கமவி னைவுநன்
னெஞ்சு ளாரென நேருறக் கண்டனம். 42

நீண்ட ரும்பெரு மாயச்செ ருக்குளார்
பூண்டு ருத்துயிர் மோசமவி னைபயினும்
ஈண்டு சத்தியம யாமெடுத் தோதலே
வேண்டு மென்றுது ணிந்தனன் மேலையோய். 43

அங்கண் வானத்த ரசிளங் கோமகன்
உங்க ளோடில குள்ளள வுமுழுளேன்
எங்கு முண்மையி யம்புமி னீரென்ற
துங்க வாசகஞ் சோர்வுறு மேகொலாம். 44

செய்ய வல்லசெ யக்கெடுஞ் செய்வன
செய்ய லாமையி னுங்கெடுந் தோகெனா
வைய கத்துநன் னீதிவ குக்குமால்
ஐய நின்கருத் தியாதென வந்தனன். 45

நன்று சொற்றனை நம்பிநி தானிநீ
என்ற னுள்ளுறை யுமமிது வேயெனா
மூன்று லுமஜெக மாயைமு யக்கருக்
கின்று மெய்ம்மையி சைத்துமென் றொல்லையே. 46

மாத யாதிரி யேகம கத்துவர்
பாத பங்கஜங் கிட்டிப்ப ராவினார்
ஏக மற்றவி ரக்ஷண்ய மாநவ
நீத சத்தியங் காட்டிநி கழ்த்துவார். 47

நகர்புகு படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய நவநீதப் படலம்.

தந்தை யாகி யுலகனைத்துந் தந்து மறுக்க டமைப்புரக்க
மைந்த னாகிப் புனிதாவி வடிவாய் ஞான வரமருளிப்
பந்த மறநின் றிலங்குதிரி யேக பரமன் பதாம்புஜத்தைச்
சிந்தை யாரத் தொழுதேத்திச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 1

நீதி கருணை பரிசுத்த நேசஞ் சுயம்பு சாமர்த்தியம்
போத மினைய லக்ஷணங்கள் பரிபூ ரணமாய்ப் பொருந்தியனு
ஏத மிலனாய்க் காமாதி யெறிந்து பவத்தை யெரிக்கின்ற
ஆதி தேவன் சரணநிழ லடைய வாரும் ஜெகத்தீரே. 2

ஆதி நரனைப் படைத்துலக மனைத்து மவனுக் கடிப்படுத்திப்
போத மொடுபாக் கியம்புனிதம் போத வருளி மனச்சான்று
மேதின் மதியு மீந்துசுயா தீனத் திருவென் றினிதுவந்த
நாதன் கருணை யுள்ளியதை நாட வாரும் ஜெகத்தீரே. 3

பாவ நரங்க ளெரிநரகிற் பதையா வண்ணம் பரகதிசெல்
ஜீவ வழியைத் திறந்தொன்றே செல்வ மகவைச் சிலுவையிலே
சாவக் கொடுத்தெப் பாவிகட்குஞ் சலியா திரக்ஷ தனையருளுந்
தேவ சிநேகந் தனைநினைந்து சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 4

சொந்த மகவை நம்பொருட்டுத் துணிந்து சாகக் கொடுத்தபிரான்
உந்த மிதய மெமக்குநல்கி யுய்ம்மி னென்ன வுணராமற்
சந்த தமும்பேய்க் கிடங்கொடுத்துச் சாத லலமோ தயாபரற்கே
சிந்தா சனத்தைக் கையளித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 5

கோதி னீதி யிரக்கமெனுங் குணங்கண் மாறு கொள்ளாமல்
தாதை யுவப்ப மாதுவித்தாய்த் தயாள வுருக்கொண் டவதரித்து
நீதி யிரக்க சமரசனு நிறுத்த தரித்த நிறைகருணை
ஆதி மூலப் பரமபொருளை யடுக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 6

மண்ணை விழுங்கக் கொதித்தெழும்பி வருந்தீ யாற்றைக் கடப்பதற்கு
வெண்ணெய்ப் பாலஞ் சமைப்பாபோல் வேத நாதன் வெகுளிசுய
புண்ணி யத்தாற் றீருமெனப் புலம்ப வேண்டாம் புரைதீர்ந்த
அண்ண லேசு குருதிமுகந் தவிக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 7

நீதா சனத்தண் டையினிற்க நீதி மானுக் கும்மரிதேற்
கோதார பாபாத் துமங்களுக்குக் கூடு மோகூ டாதெனவே
வேதா க்ஷரங்கள் விளம்புகின்ற மெய்யைக் கருதி விரைந்தின்னே
தாதா கிருபா சனத்தண்டை சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 8

நம்மைப் படைத்துக் காத்துவரு நாத னிதர தேவர்களை
நம்மைப் போல வணங்காதீர் நாமே கருத்த ரெனநவின்ற
செம்மை மொழியைக் கருத்திருத்தித் தெய்வப் பதனைச் சித்துவிட்டு
வம்மின் றிரியே கப்பெருமான் மலர்த்தாள் வணங்க ஜெகத்தீரே. 9

விக்கி ரகநம் பினையாக்கி விழுந்து வணங்கும் விழலரைநம்
உக்கிர கோபந் தகிக்குமென வுரைத்த கடவு ளுமைமுழுதும்
நிக்கிர கஞ்செய் திடுமுன்னர் நீச வுருவா ராதனமாம்
அக்கிர மம்விட் டியேசுதிரு வடியை யடைமின் ஜெகத்தீரே. 10

தூய நினைவா லன்றிநம்போ சொல்லி வழங்குந் தூஜனரைக்
காயு நமது சினமென்ற கடவு ளுரையைக் கருதாமல்
வாயில் வந்த படிபிதற்றி மதியா தொழுகன் மகாபாவம்
நேய மிகுமெய்ப் பக்தியுட னினைந்து வழுத்தும் ஜெகத்தீரே. 11

அனைத்து நமக்குக் கையளித்த வகண்ட பரிபூ ரணன்றம்மை
நினைத்து லோக வியாபார நிறுவி வணங்க வாரத்தோர்
தினத்தை விதித்தா ரதனைத் தீட்டுப் படுத்திற நிராத
அனர்த்தம் வருங்காண் மனமா வமலற் பரவும் ஜெகத்தீரே. 12

ஆயு ளீடித் திவ்வுலகி லமர்ந்து சுகிக்க வுனது தந்தை
தாயைக் கனம்பண் ணுறுதியென்று சருவலோக தந்தை சொன்ன
தூய விதியை நன்னெறியி னுணிபென் றுன்னிப் பெற்றோர்க்கு
ஞாய முடன்கீழ்ப் படிந்தியேசு நம்பற் றெழுமின் ஜெகத்தீரே. 13

கொலைசெய் யாதே யெனப்பரம கோமான் கொடுத்த கற்பனைக்கு
நிலமீ துதித்த குமாரகுரு நியாய மிலவாச சீறுவதுங்
கொலையோ டொக்கு மெனவிந்து கூறும் பொருளைக் குறிக்கொண்டு
நிலமீ தணிந்த சற்குருவின் சரணை பணிமின் ஜெகத்தீரே. 14

தீய வினையாம் விபசாரஞ் செய்யா திருங்க ளென்றுமகா
தூய கடவுள் வரைந்துதந்த துகளற் விதியைத் தூமனமாய்
மாய மறவே யுறுட்டித்து மனையோ டிருந்தில் லறநடத்தி
நேய மிகுரக்ஷகன்சரண நிழலை யடைமின் ஜெகத்தீரே. 15

இச்சை யோடந் நியமாத ரொழிலைக் கருதி நோக்கிடுவோன்
துச்சா ரிகள்பங் கடைவனென்ற தூயோ னருளைத் துணைக்கொண்டு
சிச்சியெனத்தரிசனையெலாஞ்சேரவெறுத்துச்சீத்துவிட்டுக் [தீரே.16
கொச்சை மதியை யகற்றியெமமான் குணஞ்சார்ந் தொழுகும் ஜெகத்

மீளா நரகுக் காளாக்கும் விபசா ரத்தி வினைபுரிந்து
வாளாப் பாமா னந்தசுக வாழ்வை யிழத்தன் மதியாமோ
நாளா ரம்பத் தயல்தூற்ற நாண மழிந்து நகைக்கிடமா [17
மாளா முன்னே கிறிஸ்தியேசு மலர்த்தாள வணங்கும ஜெகத்தீரே.

எங்குந் தமசந் நிதியாக விருக்குங் கடவுள் களவான
பங்க வினைசெய் யாதிரெனப் பகர்ந்த துணர்ந்து பரபொருளைச்
சிங்கி யெனவே வெறுத்தழியாச் செல்வம வழங்குங் கிறிஸ்துவெனும்
மங்காப் பொருளை யடைந்துநித்ய வாழ்வை யடைமின் ஜெகத்தீரே.18

பொய்யைப் புகலா திருங்களெனும் புனிதன் புனித கற்பனையை
அய்யோ நினையா தவமதித்தி ரல்லும் பகலு மனவரதந் [தீர்.
துய்ய மனச்சாட் சியைமழுக்கித் துணிந்து முழுப்பொய் சொல்லுகின்
உய்யீ ருய்யீர் மெய்பேசி யுய்ய வாரும் ஜெகத்தீரே. 19

பொய்மை தானும் வாய்மையதாம் புரைதீர் நன்மை பயக்குமெனின்
மெய்மை யாவ தெத்தீங்கும விளையா துரைத்த லெனுங்குறளின்
நொய்மை யுரையைத் தவிர்த்துள்ள துள்ள படியே நுவலுமென்ற
தெய்வ வுரையைக் கடைப்பிடித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 20

நெஞ்சுத் துணிவாய்ப் பொய்பேசி நேச மொருவி யந்நியரை
வஞ்சித் தொழுகு மதியீனரை மறுகி யறியு மகாதேவன்
கிஞ்சித் தேனும் விடாதுநுமைக் கேட்குங் காலங் கிட்டுமுனம்
அஞ்சித் தீமை யகற்றியெமமா னடிசார்ந் துய்மின் ஜெகத்தீரே. 21

விரிவெள் ளரியங் கனிக்கிருப்புப் பூணைகட் டிடுமவ் விதம்போல
ஒருபொய் நிலைக்க வாயிரம்பொய் யுரைக்க வேண்டு முரைத்தாலும்
வருமே வெளிக்கு வரிலதிக மானக் கேடே மறுமையினும் |22
எரிவாய்ப்படுக்குமிதைவிடுத்தெம்மிறையைத்தொழுமின ஜெகத்தீரே.

அனைத்து முடையான் பிறருடைமை யான வெதையு மாசையுடன்
நினைத்தி டாதே யெனவிரித்து நிகழ்த்துங் கடைசிக் கற்பனையை
மனத்து ளிருத்தி யவரவர்க்கு வகுத்த வளவின் மகிழ்ந்துசொற்பத்
தினத்தைக் கழித்தெம மானருளும் ஜீவ னடைமின் ஜெகத்தீரே. 23

தந்தை கொடுத்த தசவிதியைத் தள்ளி யகச்சாட் சியைமழுக்கிச்
சிந்தை யுரக்க நன்றொருவித் தீமை புரிந்த நரரேங்காண்
எந்த விதத்துந் தேவசின மெரிக்கு முன்ன மெமைப்புரக்க
வந்த பரம சுதன்பாதம் வணங்க வாரும ஜெகத்தீரே. 24

கல்லைச் செம்பைக் களிமண்ணைக் கடவு ளெனவே யுருப்பிடித்துப்
புல்லைப் பூவை நறுங்குழையைப் போட்டுப் பூஜை புரிவீர்காள்
தொல்லை பவமும் புரிபவமுந் தொலையு மாறு கிறிஸ்துவெனுஞ்
செல்வக் குமரன் றிருவடியைச் சேர வாரும ஜெகத்தீரே. 25

ஏழை மதியாற் றுனமார்க்கத் தெய்தற் கரிய வாழ்நாளைப்
பாழாக் கிடுவீ ரந்தோநீர் பந்த முடிவு பற்றியபின்
ஊழி யூழி யழுதாலு முய்வுண் டாமோ வுளந்திரும்பித்
தாழா தின்னே யேசுதிருச் சரணைப் பிடிமின் ஜெகத்தீரே. 26

எல்லாங் கொடுத்த தாதாவை யிறைஞ்சிப் பிழைக்க மதிகுலைந்து
பொல்லாங்குடற்றும் பேய்க்கடிமை புகுந்து விலக்குங் கனிபுசித்தோர்
அல்லா லமலன் பாவவினைக் காதி யென்ப தறப்பாவம்
எல்லாப் பவமு மறக்குமா ரனிணைந்தா ளடைமின் ஜெகத்தீரே. 27

பொறுதி யுடைய தெய்வமென்று போக வாநீர் புரிபவத்துக்
கிறுதி யிலையே யந்தோநம் மாவி யிறைமுன் னடுத்திடுமவ்
விறுதி நாளின் பயங்கரத்துக் கென்றோ செய்வீ ரிக்கணமே
உறுதி நாடிக் கிறிஸ்துவுக்கே யுளமீந் துய்மின் ஜெகத்தீரே. 28

சர்வ ஜீவ காருணியந் தன்றோ லென்றுந் தமக்குரிய
சர்வ மகிமை யுங்கனமுந் தள்ளி மநுவாய்ச் சஞ்சரித்து
சர்வ லோக தண்டனையுந் தாமே சகித்துக் கதித்திறந்த
சர்வ லோக சரணியனைச் சார வாரும ஜெகத்தீரே. 29

பாவ வழுக்கு மாத்துமத்தைப் பற்றி யிருப்ப தறியாமல்
ஜூவ லொடுசிற் சிலநதிநீ ராடிற் றொலையு மெனவலைந்து
சாவீ ரிதோ ரக்ஷணிய சைலஞ் சுரந்து பெருகிவரும்
ஜீவ நதிநீ ராடுதற்குச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 30

கானம் புகுந்து தனையொறுத்துக் காயம் வருத்திக் கண்மூடி
மோனம் புரிந்து தவயோக முயல வேண்டா மவராவாதந்
ஞான மிருந்தாத் துமபாவச் சழக்கைக் கருதித் தனைத்தாழ்த்தி
ஞான குருவின் புண்ணியத்தை நாட வாரும் ஜெகத்தீரே. 31

மனம்போம் வழியே மதிபோக்கி மயங்கிப் பலபா தகம்புரிந்து
தினம்போம் வீணே நடுநாளிற் றிகிறகுள ளாகிக கலஙகுகிரோ
இனமபோ காதீா மதிமோச மினனே யெம்மா னேசுதிரு
முனம்போய் விழுந்து கெஞ்சுதற்கு முடுகி வாரும ஜெகததீரே. 32

திரண மெனவே யுமைவாரித் தீவாய் நரகக் கடலிடத்தே
மரணச்சுழல்கொண் டுய்க்காமுன் மனப்பூ ருவமாய்வழிபடுவோர்க்
கரண மாகி யான்மரக்ஷை யருளு மேசு சாமிதிருச
சரண மடைய விதுசமயஞ சமயம வாரும் ஜெகததீரே. 33

ஒன்றே தெய்வ மெய்கருணை யுள்ளார் உண்மை பிழைபொறுப்பார்
அன்றே வன்று நராக்காக வரும்பா டடைநது பிணையேறறு
நின்றே பலியா யுயிரகொடுதத நிமல னீதி யடையீரேல
நன்றீ வாரகொ லையமிலை நமபி வாரும ஜெகததிரே. 34

நாலு வேத முளதுசெவி நயனங் கணடு கேட்டதிலை '
மாலா தியமுத் தேவருளா மலடி பெற்ற பகாரபோல்வர்
மேலு நாலு பதவியுள விண்ணிற பூகது விரிநதமலா
போலி யிவைமற் றியேசுசரண் போறற வாரும ஜெகததிரே. 35

வேத மொன்றே மெய்யுளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்குதிதோ
நாத னொருவ னுளனுலக நவிலுஞ சான்று நறகதியின்
பாதை யொனறுண் டதுகிறிஸது மாரகக மிதனைப பகுததுணாநது
கோதில பரம குருபாதங குமபிட் டேதநும ஜெகததிரே. 36

பாவி யுளத்தை யூடுருவிப பாயு மிருவாயப் பட்டயநம
ஆவிக் குளவெம் பவநோயை யகறறி யழியாப பேரினப
ஜீவ னளிககுந தெள்ளமிர்தாஞ சிநதைக கினிய தியபாலாந
தேவ வசன மிதையுணாநது சேரவாரும ஜெகததிரே. 37

தலைகீ ழாக வுலகடுக்குத் தடுமா றிடினும் வான்சுடர்கள்
நிலைமா றிடினும பூதியங்க ணீறு நீறாக கரிநதிடினும்
உலவா வேதா க்ஷரஙகளிலோ ருறுப்பு மிதைவிட் டுய்வழிவே [38
றிலையா தலினீ துணாநதெமமா னிணைததாள் வணஙகும ஜெகததிரே.

பூமி பாரந் தீர்க்கவந்து பொல்லாங் கியற்றிப் பொய்பேசிக்
காம வெறியா வீரெண்ணா யிரங்கோ வியரைக் கற்பழிதத
சீமா னுக்குத தொழும்புசெய்து தீவாய் நரகிற் பதையாமற்
சாமி யேசுக கிறிஸ்துதிருச் சரண மடைமின் ஜெகத்தீரே. 39

பாவ நாசஞ் செயவந்து பழுதொன் றின்றிப் பரமார்த்த
மேவு விரதி யாயுலக வேட்கை நீத்துப் பாடுபட்டு
ஜீவ கோடி களைமீட்டுச் செல்வ மோக்ஷந் திறந்து வைத்த
தேவ மைந்தன் றொழும்புசெய்யச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 40

வெண்ணெய் திருடிக் கட்டுண்டு வெதும்ப வடிக்க விம்மிவிம்மிக்
கண்ணைக் கசக்கி யழுதுநின்ற கள்ளப பிள்ளை கருத்தாவென்
றெண்ணப் போமோ தெய்வததுக் கிதுவோ விளையாட் டெனலாமோ
நண்ணிக் கிறிஸ்து திருவடியை நயந்து போற்றும் ஜெகத்திரே. 41

நீசப் புலைந ராத்துமத்தை நினைந்தோர் பொருளாய்ப் பிணைப்பட்டு
பாசத் தாலே பிணிப்புண்டு பதைக்க வடிக்கக் குருதிசிந்தி
நேசத் தாலே யுயிர்கொடுத்த நிமலன் றொழும்பு வெட்கமெனப்
பேசிற் பழுதா முயிர்தப்பிப் பிழைக்க வாரும் ஜெகத்திரே. 42

தொட்டுச் சிசுவை யுயிர்ப்பிக்கச் சோரன் சோர விடைச்சிகளைக்
கட்டிப் புரண்டு நட்டமந்தைக் கற்போ னிருவி காரிமகா
சிட்டப் பிரம சாரியென்று தெட்டி னவனோ தெய்வமென்று
கெட்டுப் போகா தியேசுசரண் கிட்டிப் பிழைமின் ஜெகத்திரே. 43

முன்மா ரீசமாய் நிருவாணப் பிச்சை கேட்டு முனிப்பெண்டு
தன்மா னத்தைக் கெடுக்கமுயல் தாணு மால யனகொல்லாம
நன்மார்க் கத்தைக் காட்டியுமை நாலாம் பத்தி யுய்ப்பவனந்தத்
துன்மார்க் கத்தை விடுத்தியேசு துணைத்தா டொழுமின் ஜெகத்திரே. 44

பாசு பதனாற் சலந்தரனைப் படுத்தக் காயந் தனினுழைந்து
மாசில் விருந்தை கற்பழித்த மாயன் மடிந்த மற்றவடன்
ஆசைப் பேய்கொண் டலைந்துதுழா யணிந்து காமந் தணிந்தானுஞ்
சீசீ நாற்றம் விடுத்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 45

வருவ தறியாச் சிவன்முனிக்கு வரத்தை நல்கி யொளித்தோடக்
கரிய மான்மோ கினியாகிக் காக்கக் காமந் தலைகொண்டவ்
விருவர் கூடிக் காரிவந்தா னென்பீ ரிதுவோ தேவமுறை
தெரிய விலையோ நின்மலன்றாள் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 46

பத்து முனிவர் தாசரதி சரிதம் பகர்ந்தார் பலவிஷயத்
தொத்த இல்லை வான்மீகத் தொடுவர் சிட்ட முய்த்துணர்மின்
சுத்த சுவிசே ஷகர்நால்வர் சொன்ன பரம சத்தியத்தைச்
சித்தஞ் செய்து கிறிஸ்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்திரே. 47

கடலைக் குரங்கு தாவினதுங் கடலைக் கணையாற் றகித்ததும்பின் [யக்
கடலை யடைத்துக் கடந்ததும்பாற் கடலை மலையாற் கடைந்ததும்பொ
கடலைக் கடைந்த கடற்புழுகா கட்டி வைத்த கதைகாணுங்
கடலை யமைத்துக் காத்தகர்த்தன் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்தீரே. 48

கம்ப நாகம் பொய்க்கடுவைக் கக்கி மதுர கவியென்னும்
அம்பொற் கிண்ண நிறைத்துவைத்த தறியா தமிழ்த மெனவருந்தி
வெம்பி யறிவு மாண்டோரவ் விடந்தீரத் துய்க்குங் கிறிஸ்தெமது
நம்பன் வசன சஞ்சீவி நயந்துட் கொள்ளும ஜெகத்தீரே. 49

வாய்க்குங் கொடிய வைணவர்தம் மனைவா யெச்சில வாரியுண்ட
நாய்க்கும பரம பதமளித்தான் குருகூர் நின்ற நாரணனென்
றேய்க்குங் கவிப்பேய் பிடித்துழலா தெய்தற் கருவீ டெனமதித்துத்
தாய்க்கும் பெரிதன் புடையானைச் சார வாரும ஜெகத்தீரே. 50

மூர்க்க மான வைணவமே முதலாஞ் சமய முழுப்புரட்டைப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பாவமலாற் பயனொன் றிலலை யிரக்ஷிப்பின்
மார்க்க வுபதே சங்களையு மருவு புருஷார்த்த தங்களையுந்
தீர்க்க மாயுய்த் துணர்ந்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 51

பொல்லா வுலகப் புரட்டாவெறும் பொய்யை நிறைத்துக் கட்டிவைத்த
எல்லாக் கதையு மெரிநரகுக் கிழுக்கும் பாச மெனவெறிந்து [ருத்தி
சொல்லாற் பொருளாற் பழுதில்லாச் சுருதி மொழியைக் கருத்தி
எல்லாம் வல்ல பெருமானை யிறைஞ்ச வாரும் ஜெகத்தீரே. 52

ஆறு சமயப் படுகுழிவீழ்ந் தந்தோ வறிந்து மதனிடைநின்
றேறு சமய மிதுவன்றென றியம்பி யமிழ்ந்து மேழைகாள
வேறு சமய மிலையேசு விரும்பி விரும்பி யிரக்ஷிப்பைக்
கூறு சமய மிதுகணமா கூடி வாரும ஜெகத்தீரே. 53

பாவ பாரஞ் சுமந்துபிர பஞ்சா ரணியத் தலைந்தாத்ம
நோவுற் றிளைத்தீர் தாகித்தீர் நோக்கு மிதுதா னிரக்ஷணிய
ஜீவ வூற்று விசுவாசச் செங்கை யார முகந்தருந்திற்
சாவீ ரல்லீர் தாகியீர் சாதம் வாரும் ஜெகத்தீரே. 54

ஒருசின் மயசற் குருவாகி யுலகத் துதித்து ஜீவாக்ஷ
தருசன் மார்க்க நெறியிதெனத் தமநல் லொழுக்கஞ் சான்றாகத்
திருசின் மனத்தோ டுபதேசஞ் சொல்லிச் சுகிர்த பலியாய்வெங்
குருசின் மடிந்த குருசிலைக்கை கூப்ப வாரும் ஜெகத்தீரே. 55

ஒலிவா சலக்கா விடையொரிரா வுலகோர் பவமேற் றொருதனியே
மெலிவா யாத்து மத்துயா மேவி யிரத்த வெயரொழுக
நலிவாய்த் தேவ சினத்தாலே நறுக்கும் வாதை யனைத்துமன்பின்
மலிவாற் சகித்த பெருமானை வணங்க வாரும் ஜெகத்திரே. 56

குருசி லறையுண் டிளைக்கடங்காக் கொடிய துன்பஞ் சகிக்கையிலப்
பரிசு வருத்தும் பாதகர்க்காய்ப் பரிவோ டெந்தாய் மறநிவர்கள்
புரிசெய் வினையீ தெனவறியா ரொறுமி னென்ற புண்ணியர்தம்
உரைசெய் யரிய வன்புநிலை யுன்னி வாரும் ஜெகத்திரே. 57

வானங் களிக்கப் புவிமகிழ வழுவாத் தெய்வ மறைபரம்ப
ஞானம் பெருக நல்லறங்க ளுற மோங்க நனியுயர்ந்த
தான நரர்க்குக் கைகூடச் சமாதி யொருவி யுயிர்த்தெழுந்து
தீனந் தொலைத்த குமரேசைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 58

நந்தா விரக்ஷண் ணியகிரியை நலமாய் முடித்து நரஜீவ
பந்த வினையை யறநூறிப் பரலோ கத்துக் கெழுந்தருளித்
தந்தை வலபா ரிசமேவிச் சர்வ தாரந் தமக்காகச்
சிந்தை கனிந்து மன்றாடுந் தேவைப் பரவும் ஜெகத்திரே. 59

ஆதி முதலாய்ப் பிறந்திறந்தோ ரனைவோ ரையுமத் தத்தொடிப்
போதி லுயிரோ டெழுப்பியிரு புறமு நிறுவி யவரவர்க்கு
நீதா சனத்தி லிருந்துமகா நியாயத் தீர்ப்புக் கூறமுகில்
மீது வருவார் கிறிஸ்தின்னே விரைந்து வணங்கும் ஜெகத்திரே. 60

மாய வுலக மயக்கைமுற்றும் வரைய வேண்டின் வஞ்சனைசெய்
பேயைப் புறங்கண் டிடவேண்டிற் பிடித்த துரிசசை பிறங்காமல்
தேய வேண்டிற் புனிதமனஞ் சிறக்க வேண்டிற் றிகையாமல்
தூய பரிசுத் தாவியருள் சுறுக்காய்த் தேடும் ஜெகத்திரே. 61

ஈன மதியாற் பவம்புரிந்தே மினியென் செய்வே மிரக்ஷிப்புக்
கான வழியே தஞ்சமென வபயங் கொடுப்பா ரெவர்புனித
ஞான முறுமா றெவனென்ன நாடிக் கவன்று ழைவீரேல்
தீன தயாள சற்குருவைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 62

மாபா தகஞ்செய் துரோகிகள்யாம் வரையா தருடா தாவெயுங்
கோபாக் கினியைத் தாங்கவெம்மாற் கூடா தய்யா குவலயத்தின்
ஆபா சத்தைத் தவிர்த்தவும தருமைக் குமா ரனிமித்தமெங்கள்
பாபாத் துமத்துக் கிரங்குமெனப் பணிந்து வாரும் ஜெகத்திரே. 63

பாவ வுணர்ச்சி மனக்கிரும்பல் பச்சாத் தாபம் பரமசுதன்
ஜீவ வவஸ்தை தனைநினையுஞ் சிந்தைக் கனிவு விசுவாசந்
தேவ சிநேகம் பவவெறுப்புத் திடநம் பிக்கை யிவைபரிசுத்
தாவி யருளாற் பெற்றிறைவற் காட்பட் டொழுகும் ஜெகத்தீரே. 64

தம்மோர் மகவை யும்பொருட்டுத் தந்த பரம தாதாவின்
கைம்மா றொன்றுங் கருதாத கருணைப் பெருக்கைக் கண்டிருந்தும்
எம்மாத் திரமு முணராம லெல்லா நாளும் பவம்புரிந்தாற்
சும்மா போமோ பெருமானைத் துதிக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 65

மிக்க சம்பத் தரிமைமனை விரும்பு மக்கள் கிளைஞருற
வொக்க வொழியு மல்லாம லுயிர்போங் காலத் துடன்வருமோ
எக்கா லத்து முடனிருந்திவ் விகத்தும் பரத்துஞ் சுகம்வழங்கத்
தக்க பெருமா னேசுதிருச் சரணைச் சாரும் ஜெகத்தீரே. 66

ஜீவ ரக்ஷை யுளம்பகித்துத் தேக விச்சை தனைமுனிந்து
பாவ வுலகை யருவருத்துப் பசாசைச் செயித்துப் பரமார்த்தம்
மேவு சுருதி நெறியொழுகி விசுவா சத்தாற் றிரியேக
தேவைப் பரவிக் கதிகூடச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 67

ஜென்ம வினையு மனாதிகளாற் றினமும் புரிந்த தீயகொடுங்
கன்ம வினையுங் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோற் கழிந்தோடும்
புன்மை யகலும் புதிதான புனித மனமும் பொருந்துமதால்
தன்ம வுருவா கியயேசு சரண மடைமின் ஜெகத்தீரே. 68

விசுவா சத்தாற் பெருஞ்சூளை வெந்தீக் கிடங்கை மேற்கொண்டார்
விசுவா சத்தால் வெஞ்சீய விரிவா யடைத்தார் விறல்கொண்டார்
விசுவா சத்தான் முப்பகையை வென்றா முதுவே தியரனால்
விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தரசை விரும்பி வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 69

மண்ணை மணலைச் சிவலிங்க வடிவாய்ச் சமைத்து மலர்தூவி
எண்ண மின்றி மந்திரஞ்சற் றியம்பிப் பழம்பாட் டுகள்பாடிப்
பண்ணும் பூஜை பயன்படுமோ பாவை கடக்கக் கற்புணைகொண்
டொண்ணு மோரக் ஷணியகலத் துவந்து புகுமின் ஜெகத்தீரே. 70

கசந்து பவத்தை யுணர்ந்துசொரி கண்ணீர்த் திருமஞ் சனமாட்டி
இசைந்த ஜெபமா லிகைசூட்டி யிதய பீடத் தினிதிருத்தி
அசைந்தி டாமெய் விசுவாச வன்பின் கிரியை நிவேதித்துப்
பசைந்த மனமோ டேசுதிருப் பதம்பூ ஜியுமின் ஜெகத்தீரே. 71

காலைத் துதியோ டெழுந்திருந்து கடவுண் மொழியாங் களங்கமற்ற
பாலைப் பருகி யாவலுடன் பணிவாய் முழங்காற் படியினின்று
மூலப் பொருளாங் குமரேசை முன்னிட் டேத்தி ஜெபம்புரிந்து
சாலப் பரம தந்தையருட் டனயபெற் றுய்மின் ஜெகத்தீரே. 72

இரவிற் றனித்து மறைத்தீப மேற்றி யிதயத் திருணீக்கிக்
கரவற் றிலங்கு விசுவாசக் காட்சி யாலே கருத்தனைத்
தரிசித் துலகந் தரக்கூடாச் சமாதா னத்தைத் தருமட்டும்
பாவி ஜெபித்துன் னதபரம பதத்தாட் டடைமின் ஜெகத்தீரே. 73

பார மான பவத்துயர்ப்பட் டிடருற் றிரங்கும் பாவிகாள்
வாரும் வாரு மென்னகட்டு வந்தா லனைய வருத்தமெலாந்
தீரும் பரம பதத்துஞ்சிற் செல்வந் தருவ னெனக்கூறும்
ஆருங் கருணைக் குமரேசை யடுக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 74

ஐயோ வழியி லாதநம்தந்தை யவமே நேடிக்க லாவதோ
பொய்யா முலகப் போகமெலாம் போதும் போது முனத்திருப்பித்
துய்யோன் சரண மடைந்துபவத் தொடக்கை யறுத்துத் தொலையாத
மெய்யாம் பரம சுகமடைய விரைந்து வாரும் ஜெகத்தீரே. 75

பொய்யா தியபா வங்களெலாம் புரிதல் புகழாப் புரிந்திடுவீர்
மெய்யா ரணனை நனைந்துய்ய வெறுத்து விலகி வெட்கமென்பீர்
ஐயோ விதுநன் மதியாமோ வால மமிழ்தென் றருந்துதிரோ
உய்யா வழிவிட் டுளந்திருப்பி யுய்ய வாரும் ஜெகத்தீரே. 76

நாளு ளிரவு பகன்மாதம் வருட மாகிப் புகையேபோற்
காணு தொழிய மரணமிகக் கடிதின் வருதல் கண்டிருந்தும்
நாளு ளொருநா ளுடற்போக நசியா வான்ம நாயகனை
மீளு மிழக்க லாவதோ விரைந்து வாரும் ஜெகத்தீரே. 77

என்று முமக்கு வேண்டுவன வீந்தா தரிக்கு மருவேசன்
நன்றி யறிந்த கிரியையெனு நறும்பூங் கனிகா நல்கவிரென
நின்றே கனைதென் றிடச்சிலநா ளினுமும் பாபம் பாபமென
மன்று ணேசற் குருவருளை மறவா தேத்தும் ஜெகத்தீரே. 78

உலக முழுதுந் தனிச்செங்கோ லோச்சி யரசு புரிந்தாலும்
இலையி லாப மாத்துமத்தை யிழந்தா லெவையு மிகந்துதந்தஞ்
சிலுவை சுமந்தென் பின்றொடரின் ஜீவ னடைவர் திண்ணமென்ற
அலகில் கருணை காண்வாக்கை யகங்கொண் டுய்மின் ஜெகத்தீரே. 79

சூழ்ந்த சுற்றங் கல்விசெல்வ முயற்சி முதல காரணமாச் [விட்டுத்
சூழ்ந்த மனமேட் டிமைகளெலா மொருங்கே தொலையத் தொலைத்து
தாழ்ந்த சிந்தை யடியுறையாத் தடக்கை கூப்பித் தலைவணங்கி
ஆழ்ந்த கருணைக் கிறிஸ்தாசை யன்போ டேத்தும ஜெகத்தீரே. 80

பெருமை யடைந்தாற் பொறிகலங்கும் பேத மாகும் புலன்களெலாம்
பெருமை யடைந்தான் மனுநிகளும் பேதித தொழியாப பிரமைமிகும
பெருமை யடைந்தா லடையாத பிறிதோர பாவ மிலலையதாற்
பெருமையடையா தியேசுவெனும பிரானை வணங்கும ஜெகத்தீரே.81

எண்ணப் பெருமை யெட்டுணையு மில்லாக் கிருமி யனையோமுக்
குண்ணப் புசிப்பு முடைத்துச முதவி யிரவு பகலாகக
கண்ணைப் புறத்துச செல்லாமற் காக்கும கடவுட கிரண்டகராம்
பண்ணைப் போமோ நன்றியொடு பரவ வாரும ஜெகத்தீரே. 82

ஜாதிப் பெருமைக் காதாரங் சாக வதங்கி ராதாரம்
ஜாதிப பெருமைக் கனபுமுறமும ஜநமப பகைசால சத்துருவாம்
ஜாதிப் பெருமை தருமபலனகந தகத்தீக கடவிற சாராதுயாம
ஜாதிப் பெருமை விடுத்தியேசு சரணை வணங்கும ஜெகத்தீரே. 83

தருவொன் றுதவு கனிநள்பல சுவையைத் தருதல் சகஜமதோ
கருவொன் றினிலுற் பவித்தநர கணங்க டமிலே பலஜாதிப
பிரிவொன் றிடுமோ வீணுன பிடிவா தத்தாற் கெடுவானேன
உருவொன் றியசற் குருநடைபாத துய்ய வாரும ஜெகத்தீரே. 84

ஜாதி யிரண்டே யநியாைத் தனைபபோ னேசித் தாத்மார்த்த
போத மடைந்த புஙகவரே புனிதா பிறனைப புறககணித்துப்
பேத மியற்றிக் குலபபிரமை பிடித்தோ ரீன ருமதுபிடி [85
வாதம் வேண்டாங் கிறிஸ்தியேசு மலாததாள வணங்கும ஜெகத்தீரே.

வேத நெறியைக் கடைப்பிடித்து விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தியேசு
நாதற் றொழுதன புடையோராய் நலல மனசசா க்ஷியையடைந்து
கோதற் றொழுகிப பரமபதங் கூடக் கருதிக குழாங்கொண்ட
ஜாதி யொடுசேர நிறைவனடி தனைப்போற் றிடுமின் ஜெகத்தீரே. 86

பண்டிவ் வுலகு பிரளயத்தாற் பாழா னதுஞ்சோ தோங்கொமாரா
மண்டி யெரிகந் தகத்தீயின் மழையான் மண்மே டாகியதும்
மிண்டர் செய்த தீவினைக்கு விளைந்த பயனென் றுணர்கிலிரோ
அண்டா பெருமான் சீறுமுன மண்டிப் பிழைமின் ஜெகத்தீரே.87

அன்று பிரம னெழுதியவா றாமென் றுரைக்கு மறிவீனம்
என்று தொலையு நுயமைவிட்டிங் கெல்லா மிறைவன் செயலாயின்
நன்று தீதேன் மோக்ஷமதே னரகந் தானே னாஸ்திகராய்ப்
பொன்ற வேண்டாம் புண்ணியனைப் போற்ற வாரும் ஜெகத்தீரே. 88

இகபக் கதவைத் தாள்செறித்திட் டிகபோ கத்தி லிறுமாந்து
மதியற் றலகை நடித்திடமெய் மறந்து களித்து மகிழ்கின்றீர்
பதுமக் கரத்தாற் றட்டியொருமான் பலகாற் பரிவோ டழைக்கவும்
மதுரக் குரலவந் தெட்டலையோ வல்லே திறமின் ஜெகத்தீரே. 89

மதியைக் கெடுத்துப் பிரபஞ்ச மாய வலைக்குள் ளுமைமாட்டிக்
கொதியுற் றெழுமப் பெரிநரகக் குழியிற் கிடவே கூளிசெயுஞ்
சதியைக் கருதி யவன்றொழு பூமைத் தள்ளி யுறுச்சனு சலமணுகாக்
கதியைக் கொடுக்கு யேசுநாதக் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்தீரே. 90

விழிமின் மெய்வேதியரொருங்குந் தூதர்கள் விழித்து விளித்தனவால்
விழிமின் சுவிசே ஷக்கிரணம் வீசி யெழுந்தா னீதிரவி
விழிமின் விடியா நிசிவருமுன் விரைந்து செய்வ செயவேண்டும்
விழிமின் விழிமின் பவத்துயிலை விடுமின் விடுமின் ஜெகத்தீரே. 91

தள்ள வரிய நியாயமிது தானென் றுணர்ந்துஞ் சாதனையாய்
உள்ள மொன்றிங் குரையொன்றா யுரப்பி வாது புரியாமற்
கள்ள மறவே விதிவிலக்கைக் கருதிப் புரிந்து கருணைமிகும்
வள்ளற் குமையே கையளிக்க வாரும் வாரும் ஜெகத்தீரே. 92

தீங்கென் றொன்றை யறிந்தவுடன் செய்யே னென்று தேவாவி
ஓங்கு மருளைத் துணையாகக் கொண் டுறுதி யாகிண் ணயம்பண்ணி
நீங்கா தத்தனி னிலைநின்று நெறிவிட் டயலில் விலகாமற்
றாங்குங் குமர குருசரணஞ் சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 93

வேட மான பொய்ப்பத்தி வெயின்முன் மஞ்சட் பூச்சதுபோல்
ஓடுங் கணமு நில்லாதிங் குறுமோ சிறிய சோதனையில்
தோட மலத்து துகளளவுஞ் சுகித்த மிலையா விருதயத்துள்
நாடி யெழுமெய்ப் பத்தியுட னம்பற் பரவும் ஜெகத்தீரே. 94

ஜீவ னெமக்குக் கிறிஸ்தியேசு தேக பந்தந் தீக்கவரு
சாவு மெமக்கா தாயமென்று சான்றோ ருலக சாலமெலாம்
மேவா வண்ணங் கடைப்பிடித்த விசுவா சத்தை விரைந்தறிந்து
சாவா முன்னஞ் சுதன்றிருத்தாள் சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 95

அன்பு மயமாந் திருமேனி யருளுக குறையுள் திருநயனம்
இன்பு தருமெய்ச சஞசீவி யெழிலவாய் கனியுந் திருவாக்கு
மன்பூ வுலருக கஞசலென வழங்கு மபய வாதாஸ்தந [96
தன்பேனுமககிவ மெமபெருமான் றுணைததா டொழுமின் ஜெகத்தீரே.

இருள்போ னெஞச மின்னுநதா னிளக விலேயோ வீண்டுசெற்றே
திருமபிப் பாரு முமககாக ஜீவன கொடுத்த தியாகேசன்
பெருமபா தையைவிட டிடுககவழி பிரவே சியுஙகளா பிழைபபிரென
திருமபி யழைதது வருகினறா விரைநது வணங்கும ஜெகததீரே. 97

வன் பிழைக்க மகவளித்த தேவே தநதை தியாகேசன
ாவ நிவிரததித துமைபபாம பததநிற் கூட்டிந துணைபுனித
வி சுருதி யமிழ்ந்துாடு மன்னே மெய்வே தியருறவோா
தவ குடுமப மிதைவிரைநது சேர வாரும் ஜெகததீரே. 98

ன்று நினேமி னராத்துமங்க ளோர்த்த கதிசேர்ந் துயவேண்டின்
ன்று மேசுக கிறிஸ்துநல்கு மிரக்ஷண் ணியபுண் ணியபலததால்
ன்றி வேறு வழியிலேயி தனைநத தாஞ்சத் தியமதனுல்
ன்றே யநத விரக்ஷகனே யிறைஞச வாரும ஜெகததீரே. 99

மை யடியோ முககாக விரங்கி யிரக்ஷண் ணியகிரியை
ழ்வின் றமைதத திரியேக சாவ ஜீவ தயாபரற்கே
ழி யூழி யிராஜ்ஜியமு முலவாக கனமு முளளபடி
ழி வாழி யெனறேத்தி வணங்க வாரும ஜெகததீரே. 100

இரக்ஷணிய நவநீதப படலம் முற்றிற்று.

சிறைப்படு படலம்.

அத்தகு வேதிய ரான்ம ரக்ஷையின்
சததியந திகழ்ததிய தகைமை சாற்றினும்
மத்தமா யாபுரி மாக்கண் மற்றவாக
குய்ததறிக் கொடுஞ்சிறை யுாைதது மேலரோ. 1

வெய்யமா யக்கடை வீதி வாய்ப்படு
மையிரு ளிரிதர மறைவ லாளாதாம்
மெய்யொளி திகழ்த்தவும் வெகுளிக் காற்றுாத்
தொய்யென வவித்ததவ் வொலலே யென்பவே. 2

சீர்த்தபு பகைமுகில செறிந்த வித்தையாம்
நீர்த்திரை முகந்தக நிரைத்து மேல்வெளி
போர்த்திடித் தாரமணை புழுங்கி போககிவிண்
தூர்த்தன வசைமழை சொரிந்த தெங்குமே. 3

ஊக்கிய பதவகங் காரத் தொல்லென
நீககொடுஞ சிகைககனல சிந்தை தோறெழப்
போககரி தாய்த்திரள டாதது பொங்கியே
கூக்குரல விளைத்தனா கொளளை மாககளே 4

கூடினா குழுறினா கொகக ரித்தனா
மூடின ருறுமின ருருட்டிய பாய்த்தனா
சாடினா மறித்தனா தடுத்துக கிட்டினா
கோடினா வலித்தனா குழைத்திட் டாரரோ. 5

வைதவ ரெத்தனை மறவா பண்பமை
பெய்தவ ரெத்தனை பிராசா சோரணி
செய்தவ ரெத்தனை தீயா நிகசனை
எய்தவ ரெத்தனை யிடுபட ரெனையான. 6

விலையுறு மாயசிற றின்பப வேட்டுழல்
புலையுறு மாந்தருட் பொருந்திற றிலையால
கலையுறு ஞானியா பகாந்த கட்டுரை
சிலையுறு பந்தனைத் திருமபிற றென்பவே. 7

மூண்டபே ரிரைச்சலு முடுக்கித் தத்தமில்
ஈண்டியோர் செறுத்தெதி ரிகலி யேற்பதூஉ
காணடகங் காடியின றலைவன கணடுகேட்
டாண்டவனை தலைமறி யாவிற சிறியே. 8

பூரிய ருனையிலைத் தேறிப் போந்துநீர்
ஆரிய ராயவிவ் வசட ரைப்பிணித்
தூரிய னீதியா திபனுக் குய்த்துநங்
காரியந் திரப்படக் கழறு மினென்றான். 9

கலகமெங் கெனவரைக் கச்சை கட்டியங்
குலவிய மூர்க்கரவ் வுரைகொண் டொல்லையே
உலகையுள் ளுவர்த்திடு மொள்ளி யோர்தமை
விலகறப் பாசமிட் டிறுக்கி வீக்கினர். 10

வெய்துற வடித்தனர் குருதி மேவிடப்
பொய்த்துறு வசைமொழி புகன்று போர்த்தனர்
மெய்த்திகழ் முகத்துமிழ்ந் துறுமி விம்முற
வைதன ரவமதித் திகழ்ந்து வம்பரே. 11

இத்திற வின்னல்பற் பலவி யற்றிமெய்
உத்தம ரிருவரைக் கொடுசென் றேங்கிய
சித்திர நீதிமன் றணைந்து செவ்வியோய்
குத்திர மாயவர்த் தகாநுங் கோற்குடி. 12

இங்கிவர் தமைமறு கெதிர்ந்து கண்டனம்
பங்கமில் சத்தியம் பகரு வாமென
அங்கது தெரித்திரென் றாவிக கேட்டனர்
நங்களி லொருசிலர் நவிற்றசி தோந்தனம். 13

பொருவின்மா யாபுரிப் புகழும் பொற்புமெய்த்
திருவுமலௌ கிகசிற் றின்பச் செவ்வியும்
மருவிய வரம்பற நிதியின் மாட்சியும்
பருவரற் படுகரிற் கவிழ்த்தும் பாலவாம். 14

கைப்படு காமியங் கருத்தி னீந்தருள்
மெய்ப்படு நந்தமவிக் கிரக தேவரும்
மைப்படு சமயநூன் மரபு மாக்கமும்
பொய்ப்படு கெடுமுறைப் புலமைத் தாயவாம். 15

கலைபொருள் புகழ்பலங் களின்கொள் காத்திரங்
குலநல முதலிய யாவுங் குப்பையாம்
வலையன மனைமகா மருங்கு வாழுநாள்
நிலையிலா நீரெழுத் தனைய நீரவாம். 16

இன்னவோ மறக்குலத் தெவரு மீசனுஞ்
பொன்னுல காளிசொற் போற்றி டாததந்
துன்னெறி யொழுகிய தூர்த்த ராமினி
மன்னுகோ பாக்கினி மழையும் பெய்யுமாம். 17

எத்திற முய்வெனி னிகல்செய் தீக்குணங்
கைத்தழு துணர்வொடு கருணைக் கோமகன்
மெய்த்தொழும் பாய்விதி விலக்கை யோம்பிடின்
நித்திய ஜீவநன் னிலையு சேருமாம். 18

ஈதெலா முத்திநாட் டிறைவ னேப்பிடு
மேதகு விளம்பர மெனவிவ வீயபரோ
போதனை செய்தனர் புரளி போாததலின்
ஊதிய மிழநததெம் முலப்பில வாத்தகம். 19

மாயவர்த் தகததுள மகிமை தேய்நதது
மேயவூ ரினுமபிரி வினையுண டாயது
நாயகத துவங்களி னுற்ற மிககன
ஆயகா மியமரு வருகக லாயின. 20

பஞ்சபா தகத்தையும் பரக்க டிக்குநம
மருந்தொரூத தெடடெரூத் தாறற லோாகிலார்
நஞ்செய னுசததை நனிவி லோககுமென்
றஞ்சுறூ திகழுநதெமை யவம திசதனா. 21

ஆதலிற் றண்டனை கருக ரெனறியாம
நீதியா சனதநின முன னிறுவி னேமெனு
ஓதினு ருாததாாத தருததுப் பனமுறை
சாதகத திரளெனத தறுக ணாளரே. 22

ஆங்கவ ருரைசுடு முகனென் றுசனத்
தோங்குசீ தாகிப வூரிததிற் கேடடனன்
வீங்கிய வெகுளியின வெதுமபி வேதியா
பாங்குறத திருமிற யினைய பனனுவான். 23

உலகெலா மவமதித் தொழுகும் புநதியிர்
கலககா ரணரெனக கட்டுணா டெய்தினிர
பலகலை பயின்றுபாழ் பட்ட தேகொலாம்
இலகுநன் மதியினி யுய்வ தெஙஙனம். 24

தங்குழூர் யாதிவண் சார மூலமென்
எங்கணு சாரவே டததோ டேகுவீர்
இங்குவா திததுணைக கலக மீட்டிய
நுங்கருத தியாததுநு வலுவி ரென்றான். 25

சுடுசினச் சுடுமுகன் சுடுசொற் சுட்டிட
அடுசினக் களிறனு யகிலத தேபெயப்
படுசினக் கனன்மழைக் கஞ்சிப் பாவியேங்
கொடுசினத் தலைககூட் டுறவைக் கொள்கிலேம். 26

நிரந்தர நலம்புரி நிகில நித்திய
துரந்தரா திருவடித் தொழும்பு பூண்டுளேம
வரந்தரு சுருதிமாாக கத்து வந்தனம
புரந்தர நாடிய போது வேமரோ. 27

இங்ஙக ரிடைநெறி யெய்த வெய்திளேம்
மன்னுமா யககடை வாதத ககழுாம
எனனும விழைவுசத தியமென் றேமது
பனனுதி ரெனறனா பகாக கேடடனா. 28

சமபவ மிஃதிறை சான்று மற்றிது
வெபபுறு கலகததை விளைததற கெனனினும
எமபிர யாணத்தைத தடுததற கெனனினும
நமபுகா ரணஙகொலோ நாடு கையரீ. 29

கண்மயக் குறிற்பொருட் காடசி காணகில
எணமயக குறினெதிா கேடு பெண்ணில
மணமயக குறினவா மறுமை யாககததின
உணமையைத தெரிவரோ வலஙகொ டோளினுய். 30

எனறுமெய்க கிறிஸ்தவ ரிபம்பக் கேட்டனன
கனறிய சுடுமுகன கடுஞ்சி னததனுப்
நன்றுநன் றுண்மையை நவினற பானமைநம்
மனறனமா யாபுரி மாபை மாய்ககவோ. 31

தீரயாந தெளிநதனனு சேண காக்கதி
தூரயாத திரைசெலத துணிநது ளாரிவர்
காரியக கெடுதிநங கடைககு நோநதன
ஆரெனி னுநநமக் காவ தெனகொலாம. 32

ஈஙகிவா துணிக்திவ ணிசைத்த மாற்றமும்
பாஙகுளீ ரறிநதனிா பகாவ தென்னினி
நீங்கிடா வகைசிறைப் படுத்தும நீதிமன
ஓங்குநீ தாசனத தறுமட் டாகவே. 33

ஆதலிற் றெருததொறு மடித்துக் காட்டியிப்
பேதையா தமைசசிறைப் பெய்மி னீரெனு
ஓதினுன சேவகாக் குருத்து டன்றனா
நீதிமன றுழையரா நிலவு நீரரே. 34

ஆண்டுநின் றகற்றிவை தடித்தி ரும்பியற்
கூண்டில்வல் விலங்குகால் கொளுவிப் பெய்தொரு
பாண்டிலிட் டிழுத்தனர் பரிவில் பாமரர்
காண்டகு கடிநக ரிடைத்துக் காணவே. 35

இகழ்ந்துநிந் தனைசெயு மிடும்ப ரோர்புறம்
மகிழ்ந்துளங் களித்திடு மறவ ரோர்புறம்
நிகழ்ந்தது சிறிதெனு நீச ரோர்புறம்
புகழ்ந்துநீ தியைப்புனை புல்ல ரோர்புறம். 36

சத்தியங் கடைப்பிடித் தவர்க்குச் சார்வதோ
இத்தனை யிடுக்கணென் றேங்கு வாருளர்
அத்தலத் தாயினு மழிம்பர்க் கஞ்சியே
சித்தம்வைத் தொடுங்கிவாய் திறந்து செப்பிடார். 37

மாயவர்த் தகம்புரி மறுகிற் சேறலுங்
கூயினர் குதித்தனர் கொக்க ரித்தனர்
சீயெனப் புறக்கணித் திகழ்ச்சி செய்தனர்
பேயெனச் செருக்கிய பித்த ரென்பவே. 38

கலைத்தொழில் பயின்றவக் கள்வர் வாயினுற்
கொலைத்தொழிற் குரியர்செங் கோன்மை காட்டியிங்
கலைத்தலி லென்பய னடங்கு வார்கொலோ
புலைத்தொழிற் பதிதரென் றுருத்துப் பொங்கினர். 39

இன்னண நிகழ்வுழி யிகலில் வேதியர்
சொன்னசத் தியங்கடைப் பிடித்தது துன்னகர்
மன்னியோர் சிலரெதிர் வந்து வாய்மதம்
என்னவா மிவர்திறத் தெனக்கொ லோபிழை. 40

பாவியர் தொகுதிரு வான பட்டணங்
கோவணி வைத்திய னென்னுங் கொள்கைபோல்
ஆவணத் தழிம்பரு மறந்தி கழ்த்திய
ஜீவன்முத் தனையிகழ் செய்வர் செவ்விதே. 41

திறந்துரூஉ மயிலென நிந்தை செய்குதிர்
இறந்திற மெத்தனை தீங்கி ழைக்குதிர்
மறந்தொரு கொடுமொழி வழுத்து வாரலர்
அறந்திறம் பாமையென் றறிகி லீர்கொலோ. 42

குறுமையீர் யாதுநுங் குறிப்புக் குற்றமோர்
சிறுமையு மியற்றிலா தீங்கி யற்றுதிர்
வெறுமைகண் டவமதித் திடுதிர் வேதியர்
பொறுமையே யிப்புரம் பொடிக்குங் காண்டிரால். 43

இன்றுநந் தீங்கினுக் கிடர்செய் யாதிவர்
ஒன்றுநன் றுணுற்றலி னும்ப ரேயிவர்
நன்றுசெய் பவர்க்குயிர் நலிவு செய்யுநீர்
கொன்றுழல் விலங்கினுங் கொடியீ ராமன்றே. 44

இதத்து வன்சில ரியம்பி நிற்கவும்
அதத்து வன்பல ரதட்டி யார்க்கவும்
மதத்தமா யக்கடைத் தலைவன் மற்றிவை
உயத்துணர்ந் துளமகிழ்ந் துலவு மெல்லையில். 45

பந்தருக் காநடுப் பரிந்து பேசிய
சதிசெயுங் கயவரைச் சபையுங் காட்டிய
விதிதரு தண்டனை விதித்துந் தோகெனுப்
புதிதொரு விளம்பரம் புகக்க தவ்வழி. 46

விளம்பரத் தொனிசெவி வெதுப்ப மெல்லென
உளம்பரிந் தொதுங்கின ருண்மை சொற்றவா
வளம்படு மாயையின் வலவர் தொக்கமாக்
களம்படு சிலைத்தெனக் கௌவை வீங்கிற்றே. 47

அலைபடு கடல்கிளர்ந் தனைய தாமெனப்
புலைபடு மானிடங் குழுமிய பொங்கலிற்
சிலைபட வெங்கணுஞ் செலவு நீங்குறாய்
மலைபடக் கிடந்ததம் மாய வீதியே. 48

வெய்தினிற் காவலர் விரைந்து பற்றியீர்த்
தெய்தினா வேதிய ரிருவ ரைக்கொடு
செய்திறம் யாவையுஞ் செய்து வெஞ்சிறைப்
பெய்தன ரொள்ளொளி பிறங்கு வாயின்வாய். 49

உறையுறப் புகுந்திடு மொளிகொள் வாளெனக்
குறையறக் கனன்முகங் குளிக்கும் பொன்னெனப்
பொறையொடு முணர்வொடும் புகழொ டுங்கொடுஞ்
சிறையிடைக் கிடந்தனர் தெள்ளி யோர்களே. 50

நறைகமழ் சோலையை நயமின் மன்னவன்
முறைபிறழ் முனைறிலை முரணகல வாரியை
இறையக லாதுளத தெண்ணு நீரனை
சிறைமறி துயரொது செய்யத தக்கதே. 51

ஜீவர க்ஷணியமாச சிறைபு குந்தினி
ஓவலி லானந்த போக முண்பநற
காவலித துடறபொறை யறற நாடியோர
நோவுறு சிறைததுயா நுனிககற பாலரோ. 52

துனபுறு தனறிபெட் டுலையின் பினறெறு
மனபறைதக கிகதநியல வனைநத சாசனம
நனபுலந நாகிய நறையில வேதியாக
கினபிருந துனபினி தெனறு நாடடமே. 53

வேறு

பருவால சுவைபபா நுனடி படாகளிர பருகுமா பானம
வருமவ மதிபபுப பொறபூவை வனைபொழ் மதுர கீதம
மருவுறு வடுகது பெதனைத மெளனந்த கிளாவணை செலவத
திருவினை மாடம வெய்ய சிறைபபுறந செயவி யோககே. 54

தள்வருந துயரஞ சிதத சஞசலங் தாபந நுகாம
விளளருந துனப மாய வேதனை யுபுககும போது
எளளரும விசுவா சததோ டாமியந நபூவிப பலகா
உளளுவந தேதபிப போற்றி னுபபாருவா னததனைத சோகி 55

உற்றமெய்க் குரவன வாய்மை யுளளிமற நெபமின முத்திக
குறறமில குருதி சிநதிக குடையத தொலலை நீஙகி
முறறுபே ரினப லோக முகதிவீ டடையத தககான
நறறவ முடைய னென்று நசசியேக குருவா நலலோ. 56

கோறலுக் கிலக்காய் நோதல் குறிகொண்டு விசுவா சததின
ஆறெழுக் கிழுக்கா வணாணா மருடடுலை யெடுத்துப பேசி
ஊறுமெய் யனபி னாலே யொருவனை யொருவ னுனறித
தேறுதல புரிந்து சிநதை தெருடடுவா திருவாக் கூட்டி. 57

நாடுவர் சருவ லோக நாயனைக் கருணைப பௌவத்
தாடுவர் தெவிட்டா வுண்டி யருந்துவ ராரக கீதம
பாடுவர் துதிகதுப் போற்றிப் பனிததிர பதாமபு ஜத்துச
சூடுவ ரன்பிற் கட்டித தொடுததபைந் துணாததே வாரம. 58

தேவாரம், வேட்கையின் விதும்பல் (திருததாணடகம்)

1. அம்பரம திரியேசத் துவத்தொன் ருகியருட்டிருவாக் குருவாகி யகில மீன்ற
நம்பரனுக கொருமகவாய ஜீவ ருய்ய நடுநின்ற நாயகததைை நயநதெங் நாளும
உமபருல குவநதுதொழு மஹாதெய வத்தை யொன்றுன ஞாததகதி வழி
[யைக காட்டி
இம்பருல கம்புரநத வெம்பி ரானை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு நா
[ளே.

2. இல்லையொரு நாமநர ஜீவ ரக்ஷைக் கியேசுதிரு நாமமலா விசத்தி லென்று
தொல்லைமறை முறையிடுபே ரினப வாழ்வைத தரிசறநின றிலஙகுபரஞ்
[சோதி தனனைப
பொலலையெனப புறககணியா தெனையாட் கொண்ட பூரணபுண ணியநி
[லையைப புகழ்ச்சி யோஙகும
எலலையிலாப பேரருளி னிருபபை நாயே னெனறுகொலோ கணகுளிரக
[காணு நாளே.

3. அழுள்பழுத்த திருமுகமண டலததி ஞானை யளிநிறைநத கமலலோ சனத்
[தெம மானைத
தெருள்பழுத்த ஜீவமொழி கனிவா யானை ஜென்மவிடாய தணிததருள்சீ
[பாதத தானை
மருளபழுத்த மனததேனைத தெருட்டி ஞானை வானசதிககு வழிதிறநத வலத்
[தி ஞானை
இருள்பழுதத நரகடைதத வெம்பி ரானை யென்றுகொலோ கணகுளிரக
[காணு நாளே.

4. மனனுசுர கணங்களஜெய ஜெயவென் றேசதி வாழ்ததெடுபப வீற்றிருந்த
[மகிமைத் தேவைப
புன்னரகீ டஙகளையோா பொருளா யுனனிப புகலரிய பெருமபாவப
[பொறைசு மநது
தன்னுயிரைப பரிநதளிதத மேசி யாவைச் சாவபரித் தியாகனைமெயததரும
[வாழவை
என்னுயிருக் குயிராயவீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரககாணு
[நாளே.

5. பன்னரிய பரமபத நாடு நீஙகிப பவித்திரமாய்க் கன்னிமரி பால ஞகிப்
பின்னர்விரத் துவம்பூணடு ஞான தீக்ஷை பெற்றுவிதி விலககோமபிச் சீட
[ருக்கு
நன்னெறியின் றுணிபுணர்த்தி யருளி ஞானை நரஜீவ தாரகனை நம்பன் சித்தம்
இந்நெறியா மெனததெரித்த விறைவன றன்னை யென்றுகொலோ கண்கு
[ளிரக் காணு நாளே.

6. ஜென்மதரித் திரத்தழியாச் செல்வ மோங்கச் சிறுமையிலே மகிமைமலக் [திகழ்ந்து தோன்ற
வன்மரணந் தனினின்று நித்ய ஜீவன் மல்கவரு ணீதிமுறை வழுவா [வண்ணந்
தன்மவுரு வெடுத்தகும ரேசன் றன்னைத் தற்பரமா யகிலசரா சரங்க [ளொன்றும்
இன்மையிலே தோற்றுவித்த வீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் [காணு நாளே.

7. அலகைதலை நசுக்கியபே ராற்ற லானை யவித்தையிரு ளறுத்தொளிர்மெய்ஞ் [ஞானத் தானை
உலகமயக் கொழித்திரக்ஷை யுதவி னானை யுத்தமசற் குணத்தானை யுலப்பி [லானை
விலகியுயி ருடலைவிடு மமையத் தெம்மை விலகாது விசுவாச விளக்கைத் [தூண்டி
இலகுதிரு வடிநீழ லிருத்து வானை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு [நாளே.

8 தம்மாவி யீனேந்துபெருந் துயரந் தாங்கித் தண்ணறுமப்பூங் காவிலொருதனி [யா மத்தில்
விம்மாவுள் ளுடையாநெட் டுயிரப்பு வீங்கி மெய்புழுங்கி வெங்குருதி [வெயர்வைசிந்தி
அம்மானை விளித்திறைஞ்சி யலகக் ளுற்ற வருந்தவத்தின் பெருந்தகையை [யருளின் வாழ்வை
எம்மாவிக் கினியானை யெய்தி நாயே னென்றுகொலோ கண்குளிரக் [காணு நாளே.

9. பொல்லார்முண் முடிசூடிக் கோல்கொண் டோச்சப் பொழிகுருதி யுடனை ளைப்பப் போதம யாதும்
இல்லாமன் னவன் கொலைத்தீர்ப் பிசைந்து கூற வெருசலேங் காகடந்து [கொல்க தாவிற்
செல்லாநின் றருகிரண்டு திருடர் நாப்பண் சிலுவைமரத் தறையுண்டு [செயன்முடிந்த
தெல்லாமென் றுவிவிட்ட விறைவன் றனை யென்றுகொலோ கண்குளி ரக் காணு நாளே.

10. தண்ணளியங் குரித்தெழும்பி யன்புமூலந் தாரணிக்குள் ளூறவூன்றித்தயை [மூடாகி
நண்ணுமிரு தத்துவக்கோ டார்ந்து தூய நல்லுரையாந் தழைமல்கி நன்மை [பூத்துப்
புண்ணியங்காய்த் தருள்பழுத்துப் பரமா னந்தப புத்தமுதங் கனிந்துகதி [பொருந்தி நிற்கும்
எண்ணருநித் தியஜீவ கற்ப கத்தை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு [நாளே.

தேவாரம் முற்றிற்று

சிறைப்படு படலம் முற்றிற்று.

நிதானி கதிகூடு படலம்.

அவ்விய மவித்த சிந்தை யருந்தவ ரிவ்வா றுகத்
தெவ்வியற் சிறையை மேலாம ஜெபதபப் பள்ளி யாக்கித்
திவ்விய வழிபா டாற்றிக கழித்தனா சிறிது திங்கள்
இவ்விய லறிந்தவ் வூர்சூழ வினைத்திற மியமப னுற்றும். 1

வேறு

குத்திரப புரியுலாங் கொடியவாத் தககுழாம்
அத்தலைத தரசன்மா டணுகியா ரியாதமக்
செத்திறத தினுமுயிாக கிறுதிசெய் திடவெமக
குத்தரந தருகெனு வுககினா மூாககமாய். 2

நனறுசெய குருமென நவிலறப பகையெனுங்
கனறுவெரு சினமுகக் கரியனுன் கடுகினா
புனறலைப பநதனைக கொணாகெனப போக்கினான்
வனறலைப புலையாம வயவரோா சிலரையே. 3

ஈதலால வேநியாக கெதிாவிரோ தககரி
ஓதுவா ரெவரவ ரொலலையிங் குறவுடன்
வீநதோ ருமபறை யறைகென விணடுதான்
ஏதநீ தாசனத தேறினன சீறினான். 4

சுடுமுகத துணைவனுந துன்முகக் கபடனுங்
கடுவிடத தகமுகக கணணலாற் கணணிலா
நடுவாபன் னிருவரு நகாதினாக கிழவருங்
கொடுமையின குலமெனக கூடினா கேடினர். 5

கிழககுமேற் கிலாநகைக் கெடுவழித தலைவிடுத
திழககிலே கிழககுமேற குலாததுரித துளவெலாம
வழக்கிலே யிழுககுமவிணை வாககுநை யாயிகச
சழககரும வழககருந தழுவினா குழுமினா. 6

ஆரியப் பகைவர்தம மாருயிர்க் கிறுதிசெய்
காரியப் பொறையொருங் கெமதெனக் கறுவிவெம
பூரியப் புலமைதோ பொய்ககரித திரள்குழீஇ
வீரியத் துடணவை விரவினர் கரவினர். 7

கொடுவிடப் பற்களே குழுமியோ ரவருளங்
கடுவிடங் கெழுமுழை கவினுமண் டபநிலை
தொடுகடற் புடவியைத் தொல்லைவாய் வைத்தவப்
படுகொலைப் பாதகப பாந்தளவாய் முழையரோ. 8

துட்டவெம் புற்கணந் தொகுமுழைப புதரின்வாய்ப்
பட்டமா னினமெனப் பருவரற னலையொடுங
கட்டுபா சததொடுங கடியாகொண டுய்ததிடச
சிட்டரோ ரிருவருங குறுகினா செவவிதே. 9

அனையவோ லககமா வமையறப் பகைமுனம்
முனைவவிப பதிதரெம முதுகடைத தெருவில்வந
தினையதே சததிய மெனறெடுத தோதியெம
வினைசிதைதத தூாபபிரி வினையுமுண டாககினா. 10

உலகவின் பொழியுமென் றுளளுவாத துச்சிலர்
இல்குமா யசசாக கெதையுநா டாறுபோய்
விலகினார் வாததகம விழ்நததிம மட்டுமோ
அலகையா திககமு மவமதிப புற்றதால. 11

இருவர்மற் றிவரின்யா மேழையாத் திரிகராய்
மருவினன றின்றெனின மாயவாத தகமெலாங
தெருவிலே வந்துசீ சீயெனப படடபின
பெருகுகே டேயலாற் பெறுதுமோ வூதியம. 12

இம்மறைக் கிழவர்கண் ணெதிருறும் பொழுதெலாம்
எமமுளத் தில்லவே யில்லையென் றுள்ளவோா
செமமனக கரிமிகச சினவிநின் றுயிரசெறும்
அமமகூற் றுவரெனற கையமொன றினறரோ. 13

கொற்றவா வோர்திகொல் லாதுகொல் லுங்கொலை
கற்றபா தகரிவாக கோறலே கடனெனச
செற்றமல் கினமுறைப் பாடெலாந் தேர்ந்துமுன்
சொற்றனன் றுஷ்கிரு தப்பெயாத் தூர்த்தனே. 14

சொன்னதுஷ் கிருதன்வாய் மொழிசெவித் தொளைபுக
நன்னிதா னன்னெனு நவையிலா னுங்கெழுந்
துன்னதா திபனெறிக் கொருவியோ ருறவுமற்
றிந்நகர்ச் சிலமு மருவருப் பெற்கரோ. 15

மாயசா லக்கடை மறுகுறு மாபும்வான்
தூயயாத் திரைசெலுந் துணிவுமோர்ந் தோர்சிலர்
சேயநன் னெறிசெலத் திருமினு ரீதுநன்
றுயதே யன்றிமற் றுவதோ தீமையே. 16

பொன்கொலோ புவிபடும் பொருள்கொலோ யாவையும்
மின்கொலோ விளிதலி னெனவெறுத் துளமெனின
என்கொலா மிவாதமக் கெம்மனோர் மேற்பகை
நன்கொலா தென்றுமே நாசயோ சனையினே. 17

உலகமா யச்செருக் கொல்லைநீத் துலகுளீர
அலகையா திககமவிட் டகறலே நலமென
இலகுசத தியமிசைத தனமெடுத திதுகொலாங
கலககா ரணமெனக கழறினுன் கலைவலான். 18

ஒருதலை வழக்குறா லொமுகதினுரு செவ்விதாக்
கருதறப் பகையெனுங் கணணிலான் கறையிலாக்
குருதிசிந் திடவுளங் கொண்டபா தகன்முனரு
சுருதிநூற் றுறைவலான் சொற்பயன் படுவதோ. 19

வேறு.

மெய்ப்படுநி தானியுரை கேட்டலும்வெ குண்டே
மைபபடும னத்தரும வன்மியெனும வஞ்சன
கைப்படுமி வாக்குறுக டுமபகையர் வநது
பொய்ப்படுகி லாக்கரிபு கன்றிடுக வென்றுன். 20

ஒல்லையொரு மூவரெதி ரூன்றிமுறை யாக
இல்லையொரு பொய்யுரையி சைப்பதெது மெய்யே
அலலதுவி ழிததுணைய விநதிடுக வென்னுச்
சொல்லினாந னிததனிது னிந்துபிர மாணம். 21

இபபரிசு சத்தியமி சைத்தபினெ ரிப்பன்
தபபிலிரி தானியிவ னென்றலைத காக்க
மூப்பொழுது நாடுறுமு மூப்பகைவன் மாயக்
குப்பையென வெள்ளுவணிக் கோனகா வாழ்வை. 22

தேசநடை யூர்நடைஜெ கத்துநடை யெல்லாம்
நாசநடை யென்றதின டக்குநடை கொள்ளான்
ஜேசுநடை நாடுநடை செவ்விநடை யொண்றே
ஈசனடை யேறுநடை யென்றுநடை கொள்வான். 23

எம்மதமு மெய்ம்மதமெ னத்துணிபி சைக்கும
நம்மதமு மமமதமு நாட்டுமதம யாவுஞ்
சமமதமி லாதுபர லோகபதி தந்த
தமமதமெய் யென்றுபுகல் சாதுரிய தர்க்கன். 24

மாயபிர பஞசமக ராஜனைம திககான்
தேயமுறை யைததழுவு சீர்மைசிறி தில்லான்
மேயவுல கததவரொ ழுக்கினைவி ருடபான்
ஆயகுல கோத்திரம றிநதுறவு செய்யான். 25

அண்டாபெரு மானுலக டுக்குநெறி யென்று
கண்டநெறி புககதுதன் னோடுகழி யாமே
விண்டலம்வி ழுததழுலின வேமுலக மென்னு
மண்டலமு ழுககவுமி ழுக்கமுயல வம்பன். 26

மேன்மைதரு நஞ்சமய மெண்டிசைவி ளக்குந
கோன்மைகுண தோஷமுனை யாமைபுகழ் கொண்ட
பான்மைமதி யாதுபடு பாவியரென் றெள்ளும்
நோன்மையிலி மன்னுரிமை நோக்குகில னென்றான். 27

ஆயிடைய பத்தனும றப்பகைமுன் னின்று
நாயகவெ னைக்கனவி லுநநணுக வொட்டாத
தீயனக வாயிலறி யேன்பலதி றததும்
மாயநக ரத்தவனை வைதவம திததான். 28

வைதிகம தத்தபிர மாணநம வெல்லாம்
பொய்திகழு நீரவவை போற்றியொழு கிற்பின்
மெய்திகழ்க கோளபதி மேலைநடு நாளில
வெய்துநிரை யததெமைவி ழுத்துவது மெய்மை. 29

என்றினைய குற்றம்விவ ரித்தெமையி ழித்த
தொன்றலவ நேகவித சாபமுமு ரைத்தான்
நின்றவிநி தாளியறி நிண்ணயமி தென்றான்
துன்றிருள டைந்தமனை தோறுமுழல் தூர்த்தன். 30

காளவிட மன்னகடு நெஞ்சனது காலை
மூளனலெ னச்சினமு திர்ந்திறைவன் மொய்ம்பிற்
கேளனமு றப்பதித ரென்சொலின ரென்னுக்
கோளனைவி ளித்தறிவ கூறுகினி தென்றான். 31

மண்டலதி யாயநெறி வல்லதுணை ராஜ
கண்டகனி தானிபல காலுமுனை யாடி
விண்டபல தூஷணவி தங்கள்விவ ரிக்கின்
மண்டுமன வேதனையிம் மன்றநவை மல்கும். 32

மன்னர்தில கன்பெயல்செ பூலையிவன் வைத
இன்னவென மன்றிடைது ணிந்தினிதி சைப்பின்
என்னிலப ராதிபிறர் யாவரபுக லெந்தாய்
உன்னமன மஞ்சுமுனை யுங்குழறு முண்மை. 33

மும்மலபி தாக்கள்சௌ பாக்கியாவன் மோகா
எம்மினவு லோபாபடு காமுகரி டம்பா
இம்மகிப னாக்குடியெ ழுப்பிவிடு வேனென்
றம்மசெயு நிந்தையும ழிம்புமள வின்றால். 34

என்னைய ரோசிலரி சைந்துளமி ணங்கித
தன்னொடுநன் ஞானெறித னைத்தழுவி நிற்பின்
மன்னுபல மாயவள மல்கியிசை பெற்ற
இந்நகரி லாவகையி யற்றிடுவ னென்றான். 35

இப்பெரிய தேசமுழு தும்மிசைப ரப்பி
ஒப்பொருவ ரின்றிநடு வோதிமுறை செய்யுஞ்
செப்பமுடை யாயுனையுந் தேவபய மில்லாத
தப்புடையை யென்றுபழி சாற்றினனி தானி. 36

இற்றிதமை யாவெளிவி சைப்பலினி தெனஞ்ச
செற்றமோட கங்கருகு தேளனைய கோளன
சொற்றலும றப்பகைது லக்கினைவி ளங்க
நிற்றியென நோக்கினனி தானியைநி கழ்சநம. 37

தொல்லைமறை யைப்பழுது சொல்லியவ மாக்கும்
பொல்லைமத தூஷணியெ மாசனைசமுறை போற்று
தெல்லையறு நிந்தனையி சைத்திழிவு செய்த
சொல்லையல கைக்குரிய ராஜ்ஜியது ரோகி. 38

இந்துணையை யென்றுகரி யாயவரி சைத்த
சத்தியம றிந்தனைச பைக்கெமதி ரக்கச
சித்தநிலை நன்குதெரி யச்சினவி டாதே
உத்தரம ளித்தனமு னைப்பதுனை யென்றான். 39

வேறு

இலக்கணை நீதி மன்றத் தியற்கையு மியலு நீதிப்
புலக்கணைக் கெடுக்க நின்ற புல்லறப் பகையின் போக்கும்
நிலக்கணக் காயு நீதி நிலவுநா ளன்கொ லாமென்
றலக்கணுற் றருணி தானி யமலனைப் பரவிச் சொல்வான். 40

இந்நகர்க் கரசே ஜீவர்க் கிகபர சாத னந்தான்
பொன்னகரக் கரச னுய்த்த பொதுவிதி விலக்கத் தோடு
மன்னில வுலகத தாட்சி மறுதலைத் தெனின்வை தீகச
சென்னெறிக குதவா தென்னச் செப்பிய துண்மை தேர்தி. 41

உத்தம தேவ பத்திக் குயிர்விசு வாச மாகும்
அத்தகு விசுவா சத்துக கருளுயி ரருளவந தெய்த
மெய்த்தொழும் புரிமை யாகு மெய்ததொழும் பாவ தெம்மான
சித்தத்துக் கமையுஞ் செவ்வி சித்ததைத் தெரிக்கும் வேதம். 42

திருவச னத்துக் கொவ்வாத தெய்விக வழிப்பா டெல்லாம்
பெருவழி பிடித்துச் செலலும் பிரபஞ்சச சேட்டை பேசின்
அருவருப் பாகுந தேவ சித்தத்துக காத லாலே
பொருவரு நித்திய ஜீவன் பொருந்தாதென் றதுவு முண்மை. 43

இந்நகரக் கரசு மேவற் பரிசனர் குடிகள் யாரும்
பன்னரு மலபா தாலப் படுகாபுக குறைவா ரன்றி
உன்னத பத்தத்தெம் மோடு மொருஙகுபே ரின்பந் துய்த்து
மனனுதற் குரிய ரலல ரெனறது மருத வுண்மை. 44

சத்தியம் வினவி ஞாகருச் சாற்றிய விவற்றைத் தானே
வித்தரித் துரைத்தே னிநத மெய்மைதூ ஷணமாங கொல்லோ
இததகு முபநி யாசத தேதொரு தவறுண் டென்னின்
உததம நியாயங் காட்டி யொறுததிட றரும மென்றான். 45

நடுவிகந் தொருபாற் கோடி நச்சர வென்னச் சீறிப்
படுபொரு ளுணரா ஞுப பாதகப் பசாசன் முனனர்
வடுவறு நிதானி நின்று வழககிடு மாபை யோரின்
தொடுகட லுலக வேந்தன் றுரும்பன்றோ துறவிக் கம்மா. 46

திருக்கிளர் ஞானச செல்வன் செப்பிய சிதைவின் மாற்றம்
உருக்கிய செம்பி னூகிச் செவிவழி யுருவிப புக்குக்
கருக்கிய சிந்தை யாள னறப்பகை சதங்கொண் டொல்லை
பொருக்கென வுரறிப் பொங்கி யினையன புகல லுற்றான். 47

தோமறு குணநி யாய துரந்தர ரேயிந் நின்ற
பாமரற் கெதிர்வி ரோதம் பகர்ந்தமெய்ச் சான்றும் பின்னர்
வேமெரிக் கிடையே யிட்ட விறகென விரகொன் றில்லான்
கோமகற் கிழிவு காட்டிக் கூறிய கூற்றுங் கேட்டீர். 48

ஆதிதொட் டலகை ராஜ பரம்பரை யவனிக் குய்த்த
நீதியின் செயலு மிந்த நீணில வழக்குக் கொத்த
ஜாதியுஞ் சமயா சாரக் கொள்கையுந் தழுவி நின்ற
காதையு மாய்ந்து தீரவை கழறுத லழகிற் றுமால. 49

பண்டெங்க ளரசற் கேவற் பணிபுரி பாரீவோ னென்னுஞ்
சண்டனெம் மதவி ரோதத் தகுவராண் சிசுவை யெல்லாந்
தெண்டிரை யாற்றிற் பெய்து ஜீவனை வதைத்த செய்கை
மண்டல மறியு மிந்த மரபைநீர் மறந்தி டாதீர். 50

நீணிலத் தரசு செய்த நேபுகாத் நேச்சா காலத்
தாணவச் சிலையைப் போற்று தழிபுற மதத்தர் தம்மைக்
கோணைவெந் நெருப்புச் சூளை குளித்திட வெறிந்த கொற்றஞ்
சேணுறப் புகுந்தும் பாரிற் றிகாந்தமட் டுலாய தின்னும். 51

தடங்கட லுலகம் போற்றத் தனிக்குடை நிழற்றி யாண்ட
மடங்கலே றனைய கொற்ற மன்னவன் றரியு வானைக்
கடங்கிடா மதவி ரோத வழிமபனைப் பிணித்து வெய்ய
முடங்குளை வயவெஞ் சீய முழையிடைப் படுத்த தோர்மின். 52

இத்தகு பிரமா ணங்க ளெவற்றையு மீறி யாங்கள்
பத்திசெய் மார்க்கத் துள்ள பழுதெலாம் பரக்கத் தூற்றி
வித்தக நினைவால் வாக்காற் கிரியையால் விரோதஞ் செய்யுங்
குத்திரக் கலகி ராஜ துரோகியிக் கொடியன் காண்டிர். 53

ஏதமில் சான்றுக் கொத்த திங்கிவன் வாக்கு மூலம்
மேதையீ ரங்கை நெல்லிக் கனியென விளங்கிற் றெல்லாம்
ஆதலாற் குற்ற வாளி யென்பதற் கைய மின்றால்
ஓதுதிர் பேதி யாதும் முட்கருத் தென்றான் வெய்யோன். 54

கிள்ளைக்கு நீதி பூனை கிளந்திடக் கேட்டல் போலும்
புள்ளிமான் மறிக்கு நீதி புலிசொல வினவல் போலுந்
தெள்ளிய நிதானி சீர்மை தெரிந்துரைத் திடுக வென்றான்
உள்ளுறப் பகைபொல் லாங்கி னுருப்புணர் நடுவர் தம்மை. 55

ன்றெனத் துணிந்தீ ராறு நடுவரு நடுவி னீதி
மன்றொரு சூழ லுற்று மடமதச செருக்கு விஞ்சிப
புன்றலைப் புலமைச் சூழ்ச்சி தத்தமிற பொருந்தி வாளாக்
கொன்றிடத் துணிந்து நீதா சனிககிது கூற லுற்றார். 56

வேறு.

எண்ணில்து ரோகம், பண்ணிய பதிதன்
திண்ணமி தென்னுக், கண்ணிலி சொனனுன. 57

இன்றிவ னைத்தான், கொன்றுயிர கோடி
எனறுது ணிந்தே, நனறிலி விணடான. 58

கடியன்மு கத்தைப, படியில கற்ற
நொடியினி தென்றுன், கொடியகு ரோதி. 59

குறிததிவன் குற்றம, பொறுததிட லாகா
ஒறுத்திடு கென்றுன், கறுததிடு காமி. 60

நாணிலி சிந்தை, கோணிகு லீனன்
பேணலை யெனனு, வீணனவி ரிததான். 61

பிணியொடு மித்துாக், குணிதலை கொய்யப்
பணிதரு கென்றுன், துணிகர னென்பான. 62

நீசனி வன்காற், காசுபெ றுனென
யோசனை யென்றுன, மாசுறு வமபன். 63

துரியநி லத்துக், குரியவ னிவனை
அரிசிர மென்றுன், பெரியவி ரோதி. 64

வேறு.

மிததிர பேதம்விளைத்த, குத்திர னைக்கொலை செய்ய
எததனை யோசனை யென்றுன், சததுரு வாயச முக்கன். 65

வென்றிந டுப்புரி வீர, இன்றிவ னைக்கழு வேற்றிப
பொன்றவ தைப்பினும் போதா, தெனறுநிட் டூரனி சைத்தான். 66

மாநில முற்றும.யக்கி, ஆனிவி ளைக்கும பூிமபன்
மேனிசி தைக்கென விண்டான், ஈனனி ருட்பிரிய னென்பான். 67

சத்திய மென்றுனா தந்த, அத்தனை யும்பொய்ய பத்தம்
எததனை விட்டிட லென்றுன், புத்தியி லாமுழுப் பொய்யன். 68

வேறு.

இன்னண நடுவர்பன் னிருவரு மொழிய
என்னொரு துணிபுமற் றிதுவென நுவலா
அன்னிலை பழுதக லறவனை யெதிர்கூய்ப்
பன்னின னறப்பகை படுகொலைத் தீர்ப்பு. 69

வேறு

படுபொருளைத் தெரித்தியென வினவுதலிற் பரமார்த்த
வடுவறுநன் னிலையுரைத்த மாதவற்குக் கொலைத்தீர்ப்பு
நடுவிகந்து நவிற்றினவா றூசமுறு நடுமன்றங்
கொடுமையினுங் கொடுமையிது குவலயத்திற் கொடுங்கோன்மை. 70

குற்றவா ளியைப்பிணித்துக் கொலைத்தொழிலர் களத்துய்க்க
மற்றிவனைத் தளைபூட்டிச் சிறைச்சாலை மடுத்திடுக
கொற்றவனு ணையியென்று கூறினன் கொடுங்கோன்மைப்
பெற்றியெலா நிலைநிறுத்தும் பிணக்குடைய குணக்கேடன். 71

சொன்னவுரை முடியாமுன் சுருதிநூல் வலவனைக்கொண்
டந்நியமர் சிறைச்சாலை யடைவிக்க வருந்தவனைக்
கொன்னுனைவாள் வயவீரர் கொலைக்களத்துக் கொடுசென்று
மன்னவனு ணையைப்புரிந்து தெரித்தாரம் மறவனுக்கே. 72

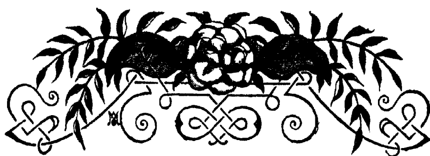
கொலைத்தீர்வைக் கொடுங்கூற்றங் குறுகிவெருட் டிடுபொழுதும்
அலைத்தீர்த்து விசித்தியாக்கை யரிந்தழலிற் பெய்பொழுதுஞ்
சிலைத்துமில னொருமாற்றம் ஜேசுதிரு வடித்தொழும்பின்
நிலைத்தருமங் கடைப்பிடித்து நித்தியஜீ வனைக்கருதி. 73

புற்புதநீ ருடற்பொறையைப் பூதூளி யிடைவிழுத்தி
அற்புதமெய் விசுவாசி யான்மநித்தி யானந்த
சிற்பரம ராஜ்ஜியத்தின் ஜேசுதிரு வடிநீழற்
பொற்புறவீற் றிருந்ததுவாற் புத்தேளிர் கணமுவப்ப. 74

அஞ்ஞான விருளடைந்த வகத்தேமெய் யொளியலரா
மெய்ஞ்ஞான விசுவாச விளக்கேற்றி யணையாது
பொய்ஞ்ஞானப் பொறிசெறித்துப் புகருலகம் புகுமட்டும்
சுஞ்ஞான நிலைகாக்குந் தூயாவி நலம்வாழி. 75

நிதானி கதிகூடு படலம் முற்றிற்று.

நிதானபருவம் கவி, 803.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

நான்காவது: ஆரணியபருவம்.

நம்பிக்கை நன்னெறிபிடித்த படலம்.

முதநி கூடிய வருந்தவன் பத்தியின் மொய்ம்புஞ்
சுத்த மெய்விசு வாசமுஞ் சுகுணமுந துகளில
வித்த கக்கலை ஞானமுந தீரமு மிளிர
எதநி றத்தரும விதந்துரை யாடின ரெங்கும். 1

மாய சூனிய வர்த்தகக் குழுக்கள்யாம வதைத்த
தூயன் றாயசெங் குருதியின கூககுரல சுடாவான்
தோயின் வெஙகனல் சொரிநதிவூ ருஞ்சுடு காடாய்த்
தீயு மென்செய்தே மென்றகங் கலங்கினா திசைதது. 2

புகரி லாவொரு புனிதனை வதைத்துயிா போககி
நிகரி லாப்பழி சுமநதன ரிஙஙகர் நீசா
ககன வேங்தொரு கணத்திடைக் கவிழ்ப்பாமற் றென்னுப்
பகரும் ஜீவசான் றகப்பறை முழக்கியாப் பரிததான. 3

அனைய சத்தமுற் ருய்ந்தன னஙநகர் மாயம்
புனையு மாவணத் தொருசிறை வாத்தகம புரிந்து
மனைநி ரம்பிய வாழ்க்கையன் வஞ்சனை மலிந்த
வினைய னம்பிக்கை யெனப்பெயா பெற்றிடு வெய்யோன். 4

ஜீவ சாக்ஷியி னல்லுரை செவிமடுத் திடலும்
ஆவ தென்னினிச் செய்வலென் றுவியிற் கலங்கித்
தேவ வெஞ்சினந் தணிப்பதோ செய்யுநற் கருமங்
கூவ னீர்குளிர்ப் பிக்குங்கொல் வாரிதி கொதிக்கின். 5

பழுதில் வேதியா பகர்ந்தசத் தியத்தொடு பழகி
முழுது நன்னடை திருந்திய முறைமையென் னுளத்தில்
எழுதி யாயதவ் வுண்மையைக் கடைப்பிடித் திலனேற்
கழுது மல்குபா தலமலாற் பிறிதுண்டோ கதியே. 6

துட்ட வல்வினைத் தொடர்பெலா மெவ்வணந் தொலையும்
இட்ட காமியச் சுவையெலா மெவ்வணம விடுப்பல்
செட்டு வாதைகளு செல்லுமோ நன்னெறி சேரின்
நட்ட மாகுமே யெனறுளங கவன்றன னலிந்தான். 7

இனைய தனமைய னாகியே காநதமுற் றிருநதே
நினைவி னேஙகிய ஜீவசா க்ஷியையெதிா நிறுவிப்
புனையு நனமொழி யாற்பிழை பொறுககெனப் புகன்றீண்
டனைய றிந்தனை யியமபுதி மதியெனக கென்றான். 8

வேறு.

நம்பி நலனுறா நன்றென நன்மனச் சாக்ஷி
எம்பி யாமிரு வேமல மொன்றுபட் டென்றும
இமபா மெய்பபுரு டார்த்தமி யற்றுவ மென்னில்
உமப ருற்றழி யாநல முண்ணுவ மோாதி. 9

நன்று தீதுந விற்றுத லென்கட னாடி
நனறு னாற்றின்வ ரும்பய னுண்ணுவ னானும்
நன்றி கநதனை யேலவரு துாப்பய னண்ணேன்
நனறு கூறியு மீறினை யாதலி னண்ப. 10

ஆதி தொடடென ருஙகட னாற்றிய வெனனை
ஏதி லானென வெளளினை யென்மதி கொள்ளாய்
நீதி யுற்றநெ றிபிடித் தாயலே நீசப்
பாதை பற்றினை பாவிய ரோடுற வாடி. 11

புனித ராயபு ரந்தர வேந்தினைப் போற்றாய்
மனிதர் கைப்படு மர்ச்சையைப் போற்றுதி வாளா
நனிதி கழ்ந்திடு நல்லற நசசிலை நாளுந்
துனிதி கழ்ந்திடு தீவினை யீட்டுதி தோழ. 12

உற்ப வந்தொட்டி மட்டுமு வந்துண வாதி
அற்பி னல்கிய றிவளித் தாரிடா போக்கி
நிற்பு ரந்தநி ருமல வேந்தைநி னைத்துப்
பொற்பி னனறிபு ரிந்திலே பேயடி பூண்டாய். 13

பொய்தி ருட்டநி யாயம்பொ றாமைபொல் லாங்கு
கைத வந்தநி ரங்கொடுஞ் சூதுவன் கண்மை
வெய்தி னாயவி னைதிற முளளன வேட்டுச்
செய்து தீவிடம் ஜீவனுக் கீட்டினை தீயோய். 14

தூய ஞானஞ்சு கிர்தஞ்சு சீலமி வற்றால்
ஆய செலவம டைநதிலை யாலநி கர்க்கும
மாய சூனிய வஞசக வாத்தகம பேணித
தீய செல்வந்தி றாதநினை சிநதனை யிலலாய். 15

வஞ்ச மாதிய தூக்குண மேமனை மக்கள்
பஞ்ச பாதக மாதிபஞ சாமிர்த பானம
விஞசு பொய்முத லாயவை மெய்யணி சாந்தம
அஞசு கின்றிலை தீமடி பேணுதி யநதோ. 16

முன்னம் வேதியா பனமுறை மோசததைக் காட்டிச
சொன்ன நன்மதி கொள்ளலை தூயநல் லாவி
உன்ன கத்துமல லாடிய தோாகிலை யொன்றும
என்னை யுமபகை யாககினை யேமதி யிலலாய். 17

ஈண்டு தொண்டனுக் கீட்டிய விம்சையும் யாக்கை
ஈண்ட ரிநதழ லுக்கிரை யாக்கிய கேடுங்
காண்ட லிறகவல கிறறிசி னாட்படக் காணாய்
மூண்ட விததகு சிந்தனை காணுவை மோசம். 18

இற்றி தோரலை நீரெழுத தியாக்கையென் றெண்ணாய்
சுறற நட்புரி மைத்திறம யாவுநிற் சூழ்நது
பற்று மாயவ லைததொட ரென்பதும பாராய்
நிறறி மோசப்ப டுகரி னூனெறி நேராய். 19

உள்ளி னாயவு ணர்ச்சிமற் றுன்னத ராஜன்
நள்ளி ரக்ஷணை நல்கிடு நலலடை யாளம
வள்ள லாருண் மல்கிய மாண்புறு வைகல்
எள்ளு வாயலை யீதுன்னி ரக்ஷணை நன்னாள். 20

நிண்ண யந்தெரி ரக்ஷணி யநவ நீதம்
உண்ணி லாத்தும தாபித நோயொருங் கோடும்
நண்ணு மெய்ப்பர மானந்த சிற்சுக நபி
புண்ணி யன்பொற்றி ருவடிச் சூழலிற் போதி. 21

எத்தனைப்பெரும பாவிய ராயினு மெள்ளா
வித்த ககரும ரேசனை மெய்விசு வாசப
பததி யாயறு மட்டுமப ராவுதி யென்னின்
முகதி வீடுபு குநதனை முததனு மானாய். 22

ஆயு ளெல்லைய றிநதில மாதலின் முன்னே
மாய வாழ்வைவ னைநதுநம மானைமன் றுடித்
தூய வாவிது ணைகொடு நன்னெறி துனனென
றூய சௌனமதி விண்டன னநதரங் கத்தில். 23

ஜீவ சாக்ஷிதெ ருட்டுசெஞ் சொல்லமு தத்தை
ஜீவ பாதைக்குத திவ்விய போனக மாகக
ஜீவ நாடியு யிரததால லோனையின செவவி
ஜீவ பாதைசெல் வானமனங் கொணடனன் செய்யோன். 24

பழியும் பாவமு மல்குமிவ் வூரினிப் பாழ்பட்
டொழியு மெனபதற கெட்டுணை யையமொன றில்லை
அழிவி லாதசீ யோனமலைத் தேசததை யாக்கும
வழியை நாடுவல யானென வுளளமவ விததான. 25

தெருளுறு சிந்தையின் முநதுறு தெய்விக வேநதன்
அருளு மாராநதுர மாககலி னுக்கிய வெல்லாப்
பொருளுநங காதலவ ருககமும போற்றிய புநதி
மருளுமம போககிநம பிககைமெய்ந நூலவழி வநதான. 26

முப்ப ரம்பொரு ளாயவோர் புண்ணிய மூாததி
துபபு றழ்நததி ருவடிச் சூழலை நாடி
இபபு விபபடு மீட்டணை யாவுமி கததுக
குபபை யாயுவாத தேகினன் கோனமுறை கொண்டு. 27

எரிவி முநதிக்க டிநகா நீறிடு மெல்லை
உரிய தன்மனை மககளு மொக்கலும் வெந்து
கரிவ ரேயென வெஙகியு யிரத்தழு கண்ணீர்
சொரிய நினறுது டிததன னுங்கொரு சூழல். 28

இருவ கைப்பற்றி னுழ்ந்தவெ னைக்கரை யேற்றத்
திருவு ளத்தருள பூத்ததி ரித்துவ தெய்வம்
பொருவ ருங்கரு ணைக்கட லாதலிற் பொன்று
தருள்வ ரங்கவாக் குமமெனத தேறின னுறி. 29

கருவிற் செய்கையி னுயவொரு தீவினைக் கள்வன்
பெருவ ழித்தலை பேயபிடித் தோடிய பிததன்
ஒருவ ருமமிலா பாவிய ரிலலெனை யொப்பார்
திருவ ருடடுணை யாயதென் னெனறுதி கைத்தான். 30

எண்ணி னெத்தனை யாச்சரி யம்மிஃ தென்று
நிண்ண யததொடி ராபபக லோரிடை நிலலான்
கணணு றககமற் றோாதனி யாய்நெறி கண்டு
புணணி யககும ரேசனை வாழ்ததினன் போனான். 31

நமபிககை நன்னெறிபிடித்த படலம் முற்றிறறு.

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம்.

கதிபு குந்தமெய்ந நிதானியின் கொலைக்களங் கண்டு
புதிய நமபிககை தெருண்டுநன னூலவழி போநத
அதிச யததையாய்ந தானநத பரவச மடைந்து
முதிய வேதிய னிலையினை நாடுவான முயனறேன். 1

சென்று கூடினன் யானசிறைச சாலையைத திருமி
நினறு கணடனெ னிடையருக கனவுறு நினைவில்
மனற ஞயகன் றிருவருண மாட்சியென றுணாநதுந
தனறு ணைபபிரி வாலகந தளாநதனன சதுரன. 2

புணையி ழுந்துநீர் நிலையுழல வாரெனப புகலற்
றிணையி லூநதமா னினமெனக கலககமுற றினைநதும
அணைக டநதநீ ரழிவுமவா ராதென வாறி
உணைவு நீஙகினுன றிருவருட் பலங்கொண்ட வுரவோன. 3

மாறி லாப்பெருங் கருணைமன் வரபபிர சாத
வீறு பெற்றுமா யாபுரி வெங்கொடு வினையின்
தூற டார்ந்தமா யசசிறைத் துயர்க்கட லொருவி
ஏறி னான்கதிக் கரைவழி யிகல்கடந் தெளிதில். 4

வழுவி லானெறி கூடிய வருண்மறை வாணன்
உழுவ லன்பொடு முளஙகனிந் தருட்டிற முன்னித்
தொழுவன் பன்முறை தோத்திரம புரிந்துமன் றாடி
அழுவ னின்னுமோர் வழித்துணை யமையுங்கொ லென்று. 5

இனைய சீலனு வேதிய னிரவுநண் பகலுந்
துனைவி னூல்வழி துருவிட வாங்கொரு சூழல்
அனைய ணைந்தவான் கன்றென நம்பிக்கை யடுத்து
வினைய மோடுகை கூப்பிநின் றினையன விளம்பும். 6

ஐய வையவென் னுருயிர்க் காருயி ரனையாய்
பொய்ய ளைந்தவிப் புலைக்குடி லோம்பிய புலையேன்
வெய்ய மும்மலச் சேட்டையின் விழுமநோய் துடைத்தீண்
டுய்யு நன்மதி யொண்மருந் தூட்டினை யுரவோய். 7

விண்ண டைந்தவவ் விடலையும் வேதிய நீயுங்
கண்ண கன்றமா யாபுரிக் கடைமறு கணைந்து
புண்ணி யச்சுவி சேஷமான் மியமழை பொழிகால்
அண்ணல் சத்திய முளைத்ததென் னகத்தினி லறவோய். 8

இருவிர் நுங்குண சீலமு மொழுக்கமு மிறுமட்
டொருவ ரும்விசு வாசமு மூக்கமும பொறையின்
அருமை யுங்கண்டு கேட்டலி னடியனே னுளளந
திருமி மெய்வழிப் பட்டதா லருட்செயல செய்யோய். 9

பொருளின் செல்வமும் பூதலத் துரிமையும போக்கி
அருளின் செல்வமெற் காககினை யகததுணா வெழுபபி
மருள றுத்தனை மற்றிதற கியறறுகைம மாறு
தெருளும புநதியோய் தெரிகிலே னுளதென ஜெகததில். 10

குரவ னும்புநா ஜநநதாய் தந்தையுங் கோமான்
புரவு நூனெறித துணைவனும பொன்றுநா ளளவும்
உரவு நீர்நிலத் துணையலாற் பிறரிலே னுண்மை
கரவி லோயெனைத தெருட்டுத ளினகடன் காண்டி. 11

ஏக நின்றநீ ணெறிக்கிரு வேமுமிங் கிணங்கி
மாக நாடடை காறுமயாம் வழிததுணை யிசைந்து
போக வுன்னினன் றிருவருள் கூட்டிய புதுமை
ஆக நோந்தன மீண்டென வுரைத்தன னறிஞன். 12

ஜீவன் முத்தனன் னம்பிக்கை தெருளுநா திகழ்ந்த
தேவ பததியுஞ் சற்குண சீலமுந தெளிவுங்
காவ ரும்பரா மார்த்தமுஞ் சமைநதனன னிதானி
ஆவ னேவிவ னென்றகத் துன்னுவா னுனுன். 13

நித்த சத்தியந் தெரிதருயிர் விடுத்துநீ றாய
வித்த கத்தெழு னிதானியே வெந்தசாம் பரினின்
றித்த லத்துயிர்த் தெழுந்துவந் தனன்கொலோ வெனது
சித்த வெண்ணமே யெதிருறீஇத் திகழ்வது கொல்லோ. 14

உன்ன வேறில னுன்னத கிருபைமே லுய்த்த
என்ன கத்துநம் பிக்கையை யெனக்கெதி திகழ்த்தி
நன்னெ றித்துணை யாக்கினா நம்பிரா னெனாத்
தன்ன கத்துளஞ் சலித்துவந் தினையன சாற்றும். 15

நம்பி நல்வர வாருக நல்வழி திகழ்த்தி
இம்ப ரான்மவீ டேற்றத்தி னிசைத்திட லெல்லாம்
உம்பர் தம்பிரான் றிருவருண் மாட்சியென் றுணர்தி
வெம்பு தீவினைக் கீட்டுத லலகைசெய் வினையால். 16

அனைய தாதலி னகிலலோ காதிபன் றொழும்பர்
வனையு நலவினைக் கருவியாய் மகிதலத் துலவி
வினையி யற்றுவா கருவியின் றாகியும் வேந்தன்
நினைய வாயின சராசர நிகிலலோ கங்கள். 17

ஆட்டி னாலன்றி யாடுமோ பம்பர மருள்வந்
தீட்டி னாலன்றித் தீவினைத் தொடரறுத் தீர்த்துக்
கூட்டு வார்கொலோ ஜீவனைக் கதிவழி கூறிக்
காட்டு வேதியர் சொற்பயில கிள்ளையைக் கடுப்ப. 18

பொருண யந்தெரி யேம்புலை வினைபுரி பொல்லேம்
இருண யந்தெரி பாதலக் கிடங்கரு கிருந்தேம்
அருண யந்தெமைப் பிடித்திழுத் திவ்வழி யாக்கக்
கருணை யங்கடல் வளாகத்துக் கதிக்கடைப் பிடித்தேம். 19

முற்று மெம்மிடர் கடிபவர் முத்திநா டாளுங்
கொற்ற வன்னவர் திருவருட் பேற்றினைக் குறிக்கொண்
டுற்று நோக்கினன் னெறிபிச காதொரு மித்து
நற்ற வம்பயில வாங்கடை காறுநம் பிக்காய். 20

ஊனு நல்லுயி ரும்மென வொன்றுபட் டின்று
நானு நீயும்வே றிலையென நட்டன னுனை
வானும் வையமுஞ் சான்றென வுரைத்தனன் மதுரத்
தேனும் பாலுமொன் றாயசெஞ் சொன்மறை வாணன். 21

எந்தை சொற்றதே யமையுமா யினுமெனக் கினிநீ
தந்தை யானுனக் கொருசிறு தனையனா தனைகூர்
அந்த ணாளநீ யென்னொஜ மாநனயா னடியன்
சொந்த நிற்கெனப் பகர்ந்தனன் றாயநம் பிகனை. 22

எள்ள ருநகுணத் திருவரு மிவ்வண மாக
நள்ளி ரக்ஷணை நல்வழி பிடிததுட னடநதார்
தெள்ளு ஞானமு முணர்ச்சியுஞ் சேர்நதன வனையார்
உள்ளு மெய்விசு வாசமு மொழுககமு மொபபார். 23

ஊன்மு திர்ந்துவீ ழுடற்சுக போகத்தை யுவர்த்துத்
தேன்மு கந்துணும வண்டெனச் சிநதனைக கினிய
நூன்மு கநதெடுத் தநுபவ முதிர்ச்சியை நோக்கி
ஆன்ம ஞானசம் பாஷணை யருந்தியே குவால். 24

இருவ ரிப்பரி சேகுழி யகந்தையி னிறுமாந்
தொருவன் வெள்ளிய செருபபடி யுண்டவ னுலவி
வருவ தாகிய செயலறிந் தருநதவ மறையோன்
திருவி னுயுனைத தெரியுமா றிவைதெரிக் கென்னு. 25

எங்கு ளாய்பெய ரென்கொலா மெத்தொழி லுடையை
மஙக லமபுனை மனைமகா ருளர்கொலோ மரபின
நுங்கு லத்தவர் யாரெங்கு சேறியுன் னேகென
சங்கை தீர்விடை தருகென வினவினன் சதுரன். 26

கேட்டி யுத்தரங் கிளக்குவல் கிளர்பெருஞ் செல்வம்
ஈடடு மிரசக தேசமே யென்ஜென்ம தேசம
நாட்டி லுளளவா தன்னய னெனவொரு நாமனு
சூடடி னாதொழி லெவ்வகை யினுமபொரு டொகுத்தல். 27

போலி யென்றொரு துரைச்சியின் புத்திரி காமி
தாலி கட்டிய மனையவ டனையருல் லாச
வாலி பக்குணத் தாலெனை மதிக்கிலர் மனையாள்
சீல மும்பலா காமிககு நடையுடைச் செல்வி. 28

இச்ச கன்சம ரசனிரு முகனிவ ரென்றாய்
மச்ச னைக்குடன் பிறந்தவ ரவர்க்கியான் மருகன்
குச்சி தன்பக்க மாறிவீண் குதர்க்கிடாம் பீகன்
நச்சு வாக்கியா தியரெமர் நனிநிதி படைத்தோர். 29

வாக்கு விஞ்சிரு நாக்கனென் பவன்மறை யோதிக்
கூகத்து ரற்படுத் ததிகபர சங்கியாங் குருக்கள
மீக்கி ளர்ந்தபே ராசையால் வேதியா வேடத
தீக்கை பெற்றனன் யானவற் குண்மையாஞ சீடன. 30

இத்த லத்துவாழ் வினுக்கிடை யூறொன்று மின்றி
ஒத்து வந்தமட் டொள்ளியோய் புத்திரா றுமிப்
பத்தி மாகத்துப் படாகுவல பருவர லாதி
தத்து மேவிடி னோவழி விலகிப்பின் சாரவல. 31

என்றிவ் வாறுதன் னயனவித்த துரைத்தலு மெழில்கூர்
மனறல் வேதிய னுண்மையே யுரைத்தனை மதிக்கின்
நன்ற றிந்தன னுனனிலை யாவையு நயந்தீண்
டொன்று கூறுவல கேட்டியென றுரைத்தனமே யினனுல். 32

பத்தி வேடங்கொண் டயலுளார் மருண்டிடப் பகட்டி
எத்தி நீசமட் பொருட்குவை யீட்டுத விழிவாங
குத்தி ரககொடு வினையுமாங் குறித்தியற் கொடியோய
எத்தி றத்தினுங் கேடுகா ணிகபரத் தெவர்க்கும. 33

குறித்துக் கோனகர் வழிப்படிற் குளிர்பனி வெயிலான
மறித்த சண்டமா ருதத்தினால் வலியரீப பெருககாற
செறித்த பல்பெரு மோசத்தாற் றியங்கிடா துயிரை
வெறுத்து முன்னெறி ரூனறிடு மெய்ப்பத்தி வேண்டும். 34

களங்க மற்றமெய்ப் பத்தியோ டுழைத்திடிற் ககன
வளங்கொண் முத்தியுந் திருவருட் பயத்தினால் வாய்க்கும
உளங்கொ ளாப்பத்தி வேடத்தா லுறுநர கென்றே
விளங்க மெய்மமறை யோவிடு மிடந்தொறும விளித்தே. 35

இத்த குந்தெய்வ பத்தியோ டேத்துயா வரினுஞ்
சித்த சஞ்சல மடைந்திடர்ப் படாதெதி செறுத்துன
மத்த சிந்தனை வரைந்துடன் வருதியேல் வருக
ஒத்தி டாதெனி னுவந்தசெய் யெனவெதிர்த் துரைத்தான். 36

மலறு கர்ந்துழல் சூகரம் வான்சுவைக் கருமபின்
நலம்வி ழைந்திடா வாறுபோ னசசுல கத்துப்
புலையின் பந்துகர் பொறியிலி பொருவில்பே ரின்ப
நிலைவி ழைந்திடா தேகினன் றனிதுணை நேடி. 37

உலகன் காமுகன் பேயனென் போருயர் குலத்துத்
திலக ரென்றகஞ் செருக்கியோர் தன்னய னோடும்
அலகி லாதவா தாயவா ரியிலறப் படித்த
பலக லைப்படு லோபிபாற் பணககலை பயின்றோர். 38

பலவர் தம்படு தந்திர மிச்சகம் பத்தி
குலவு வேடமென் றிவற்றினாற் பொருட்கொள்ளை கொள்ளும்
வலவர் தன்னயன் வரவுகண் டவனொடு மகிழ்ந்து
கலக லத்தன ரிருவர்முன் கதித்திடல கண்டார். 39

ஆய காலையிற் றன்னய னருகணைந் தைய
தூயர் போலிரு துறவிக டுணிந்துமுன செல்வார
நீய றிந்தனை யெனினவா நிலைநிகழ்த தென்றான்
பேய னும்பணப் பிரியன்றன் னயனிது பேசும. 40

முன்செ லும்பர தேசிகள் சுருதிநூன் மொழியைப்
பொன்சொ லாமெனப் போற்றுவா பிறவுளா போற்றார்
என்சொன் னாலுந்தஞ் சொற்பிடி வாதத்தை யிகவாா
இன்சொற் கண்டிதத் தெனையவ மதித்தன ரென்றான். 41

கருதி வந்தபே ராசையாங். காமுகன் கடுகிச்
சுருதி நீதிய ருலகநீ தியாதமைத துணிவுற்
ரொருதி றததினு மவமதித துரைத்திட லொழுக்கன்
றிருதி றத்தநும் மிடையென்கொல விகற்பமற றென்றான். 42

எம்பி கேளவ ரெத்துய ரினும்வழி யிகவார்
வெமபி ருமபகை சூழினுந தங்கொள்கை விடுக்கார்
இம்பர் நிந்தைதா டணமணி யெனபபுனைந திடுவார்
தமபி ரான்துணை யாய்சசெல்வா தனிவழி யிரவில். 43

அடுக்குந் துன்பெனி னயல்வழி நுழைந்துபின் னடுப்பல்
ஒடுக்கும் வெம்பகை யுறிற்றகக வேடங்கொண் டுய்வல்
மிடுக்கி னிற்பொருள் பெற்றுப்பொற் பாதுகை மிலைவல்
விடுக்க ருந்துணை யாயென்றும் பொருட்செல்வம் விளைப்பல். 44

காண்டி வேதியர் பக்திமெய்க் காரண பக்தி
தேண்டு காரிய பக்தியென் றெய்விக பக்தி
ஈண்டி ரண்டிலொன் றெதுபிழை யெதுசரி யென்று
மாண்ட நூன்முக மதிவலீர் வகுத்துரைக் கென்றான். 45

ஈது தன்னைய னிசைத்தது மூலகனுண் டெழுந்து
கோதினை மெய்ப்படு காரண பக்திசெய் குநரே
தீதி னித்திய ஜீவவாழ் வுறுமென நம்பிக்
காத லிதத்திக வாழ்வெலாங் கசந்துகை விடுவார். 46

அலகி லாப்பொருள் யாவையு நரனுக்கென் றாக்கி
உலகை வாழ்விக்குந் தெய்வத்துக் கிவாபகதி யுவப்பின்
றிலகு நனமதி படைத்திக வாழ்வையெள் ளாது
குலவு காரிய பக்தியே யுவப்பதாங் குணிக்கின். 47

வளைவி லாதுபன் மலர்தொறு மருவியெம் மதுவை
விளைவி னீட்டுதே னீயென விதிவிலக் கிகந்தூந்
தளையி லேசம்பத தாக்கலுங் காக்கலுந் தருமம்
அரவு போனமதி யடையினோ வெனுமருள் வேதம். 48

பண்டு மிக்கசம் பத்தபி ராம்படைத் ததுவும்
எண்டி ராமுகத் திசைபெற்ற சாலமோ னியைந்த
தெண்டி ரைப்பெருங் கடலன செல்வமு மெதனால்
உண்டு பட்டன காரிய பத்தியா லுணர்மின். 49

என்று துன்மதி தெருண்டில கன்னெடுத நியமப
நன்று சொற்றனை நாளுமற் றிதுவென்ற ஞட்டம
பொன்றுங் காலத்துப பொருளலாற் றுணையெது புகல்வீர்
என்றுங் கைப்பொரு ளில்லவாக் கெவருற விகத்தில. 50

ஆத லாற்பொரு ளீட்டுதன் மதிக்கழ சதனைக்
கோதென் றெள்ளுதல வைதிகர் பயித்தியக் கொள்கை
தீதி லாப்பதி வேடமே பெரும்பொருள் சேர்க்குஞ்
சாத னங்களிற் சிறந்தமெய்ச சாதன மாமால். 51

இத்த லத்துப தேசிக்குங் குருவுக்கு மிறைமை
உத்தி யோகிக்கும் வணிகற்கு முலப்பிலா துழைக்குங்
கைத்தொ ழிற்கரு மிகளுக்கு மிரவலர் களுக்கும்
பத்தி வேடத்தால வருமபலன் பகருமா றரிதே. 52

பாரில் யாவரு நம்புவ ரஞ்சுவர் பகையார்
ஊரி லேமரி யாதையுண் டுவப்பன கிடைக்குஞ்
சோர ரும்பொரு ளீகுவர் சொல்லெங்குஞ் செல்லும்
ஓரிற். பத்திவே டத்தருக் கொப்பெவ ருலகில். 53

புனையும் பத்திவே டத்தினைப் பூதலத் தேவரும்
நினைவி னுலுற மதித்தவி னிருமல னுமம்
அனைவ ராலுந்தத நியம்பெறு மையமொன் றில்லை
கனைக டற்புவி முழுவது நன்மையே கதிக்கும். 54

கள்ள மாயபொய்ப் பத்தியாற் கருதிய கருமந்
தெள்ளி தாகவே சித்திபெற றிடுதலில ஜீவ
வள்ள லாருளங் கொண்டன ரென்பதே மரபாம்
எளளி யினறெனல் பேதையாக் கியல்பென விசைத்தான். 55

பேய னினனணம் பிதற்றலு மேனைய பித்தர்
நாய கனறரு சுருதிகரும யுததிகரு நமககே
ஆய நோனு பவததுகரு மொததுள வதனுன்
மாய மற்றநின் கடடுரை வன்மையென் சொல்கேம 56

எண்ணி நீயெடுத் தியம்பிய விநசியா யததை
மண்ணில யாவரே மறுப்பவா வான்வழி தொலைந்து
நண்ணி னேனுசில யோசனை நன்றுநன றுனது
நிணண யங்கடைப் பிடிததன மெனநிகழத் தினரால். 57

கண்ணுங் காதமி லார்தமி னோவழி காட்டி
நண்ண லுஞசொலக் கேட்டலு மொகருமிந நாலவா
எண்ண ருமபுரு டாாததமற றதுவிது வெனனு
நிண்ண யிகததலுந தமமிலே புகழ்சறு நினைககின. 58

பேயன் சொற்றநி யாயத்தை மறதத்தெதிா பேசத
தூய வேதிய ரெம்மிறு நியாயரூக குமாகொல்
ஆயி னுங்கடா விடுததறி வாமென வடுத்துப
போயி னூரகரு செருககிய பூரியா மாதோ. 59

இருவ ரைக்கிட்டி நால்வரு மிறுத்தன ரெதிாகூப்ப்
பொருவில் வேதிய புகறியுத் தாமிதற் கெனனு
மருவு தெய்விக பத்தியா லுலகததுு மலிநத
திருவை யெய்துத னன்றலாற் றீதன்று தேரின். 60

பொருளி னுனன்மை யுளவெனி னப்பொரு ளீட்டத்
தெருளும் பத்தியைத் தெரிந்திட றீங்கெனப படுமோ
மருள றத்தெரிந் துரைத்திநீ மறைவலோ யென்றான்
இருள றுத்தறுத் திரிபபினு மிருட்படு முலகன். 61

தூய ஞானத்துக் குழவியுஞ் சொல்லுமற் றிதுபோல்
மேய வோர்பதி னாயிரங் கேள்விக்கு விடையெம்
நாய கன்னெனை நாடுதி ரற்புத நயந்தன்
றேய வுண்டியா லென்றதை யேழைகா ணினைமின். 62

உண்டி யாலுல கத்தினுக் குரியசம் பத்தாற்
பெண்டி ராற்பெரும் புகழ்ச்சியை விரும்புபேய்க் குணத்தாற்
கொண்ட பத்தியின் கோலத்தைக் குவலய நகைக்கும்
அண்டர் நாயக னருவருப் பாரிதை யறிமின. 63

அலகை யின்குழாஞ் சூனியக் கபடிகண் மார்க்கர்
உலக ஞானிகண் மாயசா லகாகதி யொழுக்கம்
விலகி யோர்களே பத்திவே டத்தைமேற் போர்ப்பார்
இலகு மெய்க்கிறிஸ் தவரிதைக் கனவினு மிகழ்வார். 64

முன்னர் மோகத்தை முனிந்திடாச் சிகேயெனு மூடன்
கன்னி காதலாற் கடும்பொரு ளாசையாற் கடைத்தோற்
சுன்ன மிட்டின ஜனத்தொடு வெட்டுண்டு தொலைந்த
துன்ன லீர்கொலாம் பத்திவே டப்பலத் துரிமை. 65

நெஞ்சஞ் சாப்பரி சேயர்வை தவிகள்பா னிலவி
நஞ்ச மன்னதீப் பொருணயந் துலகத்து நடித்த
வஞ்ச மாயபொய்ப் பத்திமா காதபன கோபம்
விஞ்சி யாக்கிய சாபத்தை விளைவித்த தறிமின. 66

அருளை நச்சிமெய்ப் பத்திசெய் யடியரோ டமர்ந்தும்
பொருளை நச்சியே பொய்ப்பத்தி செய்தவப் புல்லன்
இருளை நச்சினா னிட்டிறந் தொழிந்தமை யென்றுந்
தெருளை நச்சியோர் சிந்தையுட் டிகழ்வது தெரிநா. 67

மித்தை யாயசம் பத்தினைக் கீர்த்தியை வேட்டு
வித்த கப்புனி தாவியை விலைக்குத வென்னும்
மத்த னாயசீ மோன்திருத் தொண்டன்வாக் குதித்த
நித்த சாபத்தை யடைந்தமை நீணில நிகழ்த்தும். 68

பத்தி வேடத்துப் பதகனாப் பகைத்தரு வருத்து
நித்த தண்டனை விதிக்கின்ற நிருமல தெய்வம்
எத்த ருக்கநு கூலரென் றிசைத்தலெத் தனையாம்
புத்தி யீனமெத் தனைகொடும் பாதகம் பொல்லீர். 69

மெய்ப்ப டும்பத்தி யானன்மை விளையுமே யன்றிப்
பொய்ப்ப டும்பத்தி யானன்மை பொலிந்திட லாகா
செய்ப்ப டும்பயிர் செழிக்குந்தெண் ணீரினா லன்றி
அப்ப டும்பலன் றருபயி ரவியுமவெந் நீரால. 70

மிடியன் வேந்தவே டந்தரித் திரவின்மேம படுவன்
விடியி னாரவ மதிக்குமால வேடநீத் துழல
கொடியிற் பத்திவே டத்தாக்கு மன்னவா நுதலிப்
படியி லேவரு மதிப்பவ மதிப்புமயாம் பாரதது. 71

ஆவின் றோல்பொதிந் துழிவுசெய் புலியெனப் பத்தி
மேவு வேடத்த ருலகபோ கங்களை மிசைவா
நாவி னக்கியின் புறத்துயி ருண்ணுநச் சாபபோல
தீவி னைநயங காட்டியே நரகுய்க்குந திண்ணம. 72

அழியுஞ் செல்வமவேட் டிடுதவ வேடமா மெனறல
பழியும பாவமும் பாழ்ததபேய்ப பததியும பழுதும
இழிவு மாயவஞ ஞானமு மாமென வெள்ளி
மொழிவ ராலருண் ஞான நான் முறையுணா முதியோா. 73

பத்தி யநதரு வுளததெழுந தருண்மழை பருகிச
சத்தி யநதழைத தோஙகிமெய் யறமலா தாஙகி
உதத மந்திகழ் கருமமாம பலன்றெருகுத துலவா
நித்தி யானநத ஜீவமாக கனிதரு நிலவி. 74

மித்தை யஙகுரித தெழுபதநி வேடமா மெட்டி
குத்தி ரப்பொருட் டழைமலகிக கொடுவினை மலர்ந்து
சுத்த வககிர மக்கடுக காய்பபலன் றெருகுதது
நிதநி யக்கொடு மரணததைக கனிநதிடு நினைமின். 75

கரும னனறெனிற் கருமததின் பலனுநன் றாகுங்
கருமந தீதெனிற் கருமததின பலனுநதீ தாகும
நிரும லன்றிரு மறையுமிந் நிலததவ ரவர்தங்
கருமம போற்றக்க பலனடை வாரெனக் கழறும். 76

இன்ன வாசப்பூர் வோத்தா சாதன மெடுத்து
நன்னி லைப்படு நியாயதாட் டாந்தத்தை நாட்டி
அன்ன தற்கமை யத்திருட் டாந்தமு மடுக்கிப
பஞ்னி னூன்மறை யாரியன் பூரியா பதுங்க. 77

சிறந்த பொருட் பலத்தினுற் சத்தியந் திகழ்த்தும்
அறந்தி றம்பிடாற் கெதிரொலா தணில்விட்ட நாய்போல்
மறந்தி றம்பிடா நால்வரும வாயடை பட்டுப
புறந்தி ரும்பினா முகங்கரிந் துள்ளமும் புழுங்கி. 78

ஈண்டு வேதிய னென்னருந் துணைவவிங் கிழிமட்
பாண்ட மாகிய நமக்கெதி ரூமையாய்ப பதுங்கின்
ஆண்டு தேவநீ தாசனத தருகழற் சுவாலை
மூண்ட போநிவா நிலைமையென ஞமென மொழிந்தான். 79

விட்டு முந்தினர் நாலவனா யிருவரும் விரைந்து
திட்டி வைத்துநூல் வழிபிச காதுசெவ வேகி
வெட்ட வெளிளிடை யாயவோா மெய்விடா யாற்றி
கிட்டி யாருண வருந்தினா தேறினர் கிளர்ந்தா. 80

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம் முற்றிற்று.

சுரங்கப் படலம்.

மெய்க்கிறிஸ் தவர்க ளாய வேதிய ரிருவா தீமை
கைக்குரா ராகித தூய கதிவழி துருவிச சென்று
மைக்கரு மனதது மல்கும வஞ்சக மடமை யாகி
பொய்க்குணத திரளி னோங்கும பொருளாசைத திடர்வந் துற்றார். 1

அத்திட ரேறிச் செல்லு மளவையி னருகோா பக்கல்
புததெனு நாகங காநத பொறியுடைப் பேழ்வாய் கொல்லோ
நிததிய நாசந தொககு நிலவுவெங் குகையோா வென்னப்
பித்துல களாவாய்ப் பெய்யும பெரியவோா பிலத்தைக கண்டார். 2

சொன்னவிப் பிலத்தை யேபொற் சுரங்கமென் றுலகஞ் சொல்லும்
முன்னரோா சிலர்தாஞ் செலறு முறைநெறி விலகி யேகி
அந்நிலை யறிவான் கிட்டி யடுததன ரடுககா முன்னந்
துன்னிடி விழுந்து சாய்ந்து தொலைந்துயி ரழிந்தா ரந்தோ. 3

அணித்தொரு மனித னின்றுங் கருள்வழிப் போக்கர் தம்மைக்
குணித்திவண் வம்மின் வம்மின் கொழுநிதிக் குவையீண் டுள்ள
கணித்தள விடுதற் கொவ்வா காண்மினீர் வம்மின் வந்து
மணித்திர ளவாவுக் கேற்ப வாருதிர் வம்மி னென்பான். 4

ஆங்கவ னெறியிற் செல்லு மறவனை விளித்து நீவிர்
ஈங்கணைந துமகது வேணடு மிருநிதித் திரள்கைக் கொண்மின்
தாங்குபே ரினப லோகஞ் சாதறகுத் தகவீ தன்றோ
நீஙகரு நிதிநீக தேகு நிராசையோர புலமைத தன்றால். 5

வடுவிலா வையத் தியாண்டு மன்புரு டார்த்தமூன்றில
நடுவண தெய்துங் காலை யிருதலை நலனு மெய்தும்
நடுவண தெய்தா னாயி னனைனுவ னுலையிற் பெய்தான்
டடுவது போற்றுன பெனற வறவுனை தெருளீர கொல்லோ. 6

என்றுள மருளக் கூவு மிருங்குரல செவியின் முட்டி
நன்றறி வுறுநம பிக்கை நலம்புரி குரவ வாணடு
சென்றியா மடுதது நோககித திருமுதல சீரமைத தாங்கொல்
ஒன்றுநின் மதியே தெனறு னுததம னுரைபப தானான். 7

எமபிநீ மருளை லந்த விரும்பிலத் தியற்கை தோவல்
பயபிய நாச மோசப படுகரென றறிதி யாண்டும
அம்புவி மானி டஙக ளாசைப்பேய் பிடிததுத் தள்ள
வெமபிவீழ்ந திறககுங் கோடி வேதனை யுழககுங கோடி. 8

அறநெறி பிடித்துஞ் சில்லோ ரறிமடம் பூண்டாண் டேகி
உறவரு நாசத துறரு ருன்னத நோக்கிச செலலுந
துறவுளேம விலகி யாண்டோ ரடியிடத துணிது மேனுந்
திறவிடைக கவிழ்ததுங காண்டி சிறிதுமோ ரைய மின்றால். 9

அங்குநின் றரக்கக் கூவு மழிம்பனிவ் வுலகத் தாய
பொஙகிருந துரோகம பூதந பொருளாசைக் குலததி லுள்ளோன்
இங்கிவன் றாதை யூதா செனுங்குருத் துரோகி பாட்டன்
எஙகுங்கே யாசென ரேறது மெஜமானத் துரோகி யாமால். 10

வேதியர் குலத்துக கெல்லாம் விககினம் விளைக்கு மிநதக்
காதக னமையு மிநதக் கிடங்கரிற் கவிழ்க்க வுன்னி
ஆதரித் தழைககின றனா லனுவெல்லை கடததுமாயின்
வேதனைப் படுகர் வீழ்வே மெய்மையீ தைய வோர்தி. 11

ஆசைப்பேய் பிடித்த நால்வ ரடுக்கிலிவ் வழிமபன் கூற்றால்
நீசப்பாழ் நிதிக்கி டங்கை நேர்நதுயிர மடிவா ரென்றற்
கீசத்து மைய மின்றா லென்றுவற் புறுத்தி நன்கு
பேசிப்பினை விளித்து நின்ற பிசாசனுக் கிது சொன்னான். 12

விண்டுயிர்க் கேடு சூழும் வெகுஜநத் துரோகி யென்னுங்
கண்டக வுனக்குன் றந்தை கள்ளயூ தாசுக் குற்ற
தண்டனை வருக நின்சொற் சார்ந்துயி ரிழவே மென்று
மிண்டனுக் குரைத்து மேலே துணையொடும் விரைந்து சென்றான் 13

அருட்டுணை யமைந்த தொண்ட ரகன்றுநா னெறியிற் சென்றா
திருட்டுவே டத்தா னால்வர் பொருளாசைத் திடரும் றேறி
மருட்டுரை கொண்டு கிட்டி மண்ணிடி விழுந்தவ வொல்லை
இருட்டடர் படுகா வீழ்ந்தா ரென்னுற்றா ரெனப தோரேன். 14

அவாவிலாக் கில்லா தாகுந் துன்பமற் றஃதுண் டாயிற்
றவாதுமேன் மேலுந் துன்பஞ் சாருமென் றுரைத்த நீதி
உவாமதி யுதித்த லோடு முள்ளிரு ளிரிந்து சிந்தத்
திவாவெனத் தெருண்டு பாதை சென்றுவே தியரைக் கண்டேன். 15

உத்தம ரிருவ ருஞ்சென் றுன்னத ராஜ வீதி
வித்தக நெறிசெல் வோர்க்கு விழிக்கறி குறியாய் நட்ட
சித்திரச் சிலையைக் கண்டு நீட்டிய வெழுத்தை வாசித்
தத்தகு பொருளை யுள்ளி யாய்ந்துரை யாட லுற்றார். 16

விப்பிர றெருண்டு நம்பி விழிக்கெதிர் தோன்றிக் காட்சி
இப்புறந் திரும்பி நோக்கா தேகெனத் திரும்பி நோக்கி
உப்புத்து ஞான லோகத்தின் மனைவியை யுளஞ கென்றுச்
செப்பிய தெமையாட் கொண்ட திருவருண் மாட்சி யென்றான். 17

திருவரு ளெனக்குத் தந்த தேசிக வென்னை யானே
அருவருக் கின்றே னிம்மட் டறிவிலா துளம யங்கிப்
பொருவருங் கேட்டுக் கோடிப் புகாவகை தெருட்டா யென்னில்
ஒருவரும் லோகதில் லாளபோ லுப்புத்தூ றுதல் திண்ணம். 18

ஆண்டகை யருளே நின்வாக் குருவமா யடிய னேனை
ஈண்டிய நாச மோச விருட்சுரங் கத்தி னின்று
மீண்டினி துய்யு மாறு விலக்கியா தரித்த தெந்தாய்
தூண்டியென் ஜீவ சாக்ஷி துடிக்கின்ற தின்னுங் காண்டி. 19

கற்பனை கடந்த லோகத்தின் காதலி யொருத்தி யேயோ
நற்பரற் கெதிரா யுள்ளந் தருக்கிய கோரர்க் காதி
அற்பரோ ரிருநூற் றைம்பா னழிம்பருங் குறிக ளாவார்
பொற்புறு மிவற்றை நோக்காப் புந்தியே புதுமைத் தன்றே. 20

ஏதமில் பரலோ கத்து யாததிரி கனாயே மாற்றிய
பாதகம் புரியு மிநதப் படுகுண தோஷி தேமா
சீதெலா மூணரான கொல்லோ வெச்சரிப் படையா தென்னே
மாதுயாக கடற்குள் வீழுன் மதிகொலோ கண்ணை மூடி. 21

என்றிவை தெருண்டு தான்ற னேமைமை யுணாநது மேஞேர்
பொன்றிடு மடமை யுள்ளிய பொருமியும் புகன்ற மாற்றம
நன்றென விதயத துளளி நபபிகைை வதன நோக்கி
ஒன்றுநீ கேட்டி யெனனு மறைவலா னுனைக்க லுற்ருன். 22

ஆதிநந் தனவ னமபோ லமைவருஞ் சிறப்பில் வைத்த
கோதிலா வளாஙகொள் சோதோங குடிகனை றெளளிச் செய்த
பாதக விணைகரு நோநத படுகனன் மழையை யுள்ளி
மேதினி யுயுமா றுய்தத வியனடை யாள மீதால. 23

தெய்வத்தை மதியா ராகித் தீவினை துணிந்து செய்யும்
மைவைத்த மனததா ரெல்லா மற்றுமித் தகைய வாய
மெய்வைத்த குறிகள் கண்டு விரைநதுளாந திரும்பா ராகிற்
கைவைத்து நீதித தண்டங கனற்சிறைக் கடற்கு ளுய்க்கும. 24

உத்தம தேவ சித்த மூவப்பொடு தெரிந்து கொள்ளா
அத்திறத் தவரின் னுரென் றறிகில மாத லாலே
எததிறத தவர்க்கு முண்மை யிசைத்தனங் கடனு மென்றும்
புததுயி ரளிததீ டேறறல புண்ணியப் பகுதி யாமால. 25

கதிவழி விலகிச் சென்றக் கடுங்குழி கவிழா தெம்மை
மதிநல னளிததுக் காத்த மாதயா பரனே முற்றும்
விதிவழி திகழ்ததிக காப்பா விததக விரைதி யென்னுப்
பதிதிரு நாமம் போற்றித் துதியொடு பரவிச் செல்வார். 26

சுரஙகப படலம முற்றிற்று.

விடாதகண்டப் படலம்.

ஞாலமீக் கதிவழி நாடி யேகுநற்
சிலவே தியரிரு வோருஞ் சிலபகல்
சாலவை திகநலந் தழைத்த தண்ணிய
வாலிய நறுநிழல வழங்கச் செல்லுவார். 1

வேறுசின் னாளொரு பாங்கர் வெவ்வினைத்
தூறடர் கானகந் துருவித் தீவிலங்
கூறுசெய் திடுமென வுளங்க லங்கியும்
ஆறியுந் தேறியு மருளி னேகுவார். 2

பருவபே தங்களாற் பலவ கைப்பிணி
மருவிநின் றுடற்றினும் வருந்திச் சில்பகல்
திருவரு ளாயசஞ் சீவி யததனை
பெருவலி யளிததலிற் பெரிது செல்குவார். 3

கருத்தன்யாத் திரிகளைக் கருதி யாககிய
திருததகு சததிரத் தணைந்து சிற்சினுள்
அருத்துமெய்ஞ் ஞானபோ ணகமுண டாவிநன்
மருத்துறழ் செவ்வழி மகிழ்ந்து நாடுவார். 4

பொருந்துவ ரருந்தவம் புரிவ ராதரம்
விருநதுவந தாருண வளிப்பர் வெமமையால்
வருநதுவ ருடனமன மகிழ்வர் மெய்விடாய்த
திருந்திளைப பாறிப்பின் னேமுற் றேகுவார். 5

உறையுளே கதிவழி யுண்மை யேயுற
விறையருட் டுணையற மியற்று செய்வினை
மறைமொழி யுணவுமன் றூட்டு றககமாத
துறையறி சூழ்ச்சியா துருவி யேகுநாள். 6

உன்னதத் தநாதிதொட் டொழுக்க மேவிய
திந்நிலம புரப்பதற் கீண்டு லாவிய
தந்நெறி யிரக்ஷணை யமைதத நீரது
சென்னெறி யெங்குமெய் வளஞ்செ றிப்பது. 7

தூநலம் பயப்பது சுகிர்த முள்ளது
மானவ ருயிர்க்குயி ராய மாட்சிய
தானமில் லருண்மறை யொழுக்கின் மேலது
வானமும் பூமியு மிணைத்த மாண்பது. 8

சத்தியத் தருக்குலந் தழைய வார்ந்திவண்
நித்திய பலன்விளை விக்கு நீரது
மித்தையின் விடத்தரு வேரோ டுங்கெட
இத்தலத் தறவெறிந் தியங்க வல்லது. 9

கைத்தநீ வினைக்களை கட்டுக் காறுறும்
மெய்ச்சதரு மப்பயிர் விளைக்கும் பாலது
பித்தளை யுயிர்களின் பிறவி நோய்கெடப்
புத்துயி ரளித்திடும் புதுமை சான்றது. 10

அண்ணலார் கருணையி னளவி லுயது
வண்ணவான் றாய்மையிற் றெளிந்த மாண்பது
நண்ணுமன் பினிற்சுவை நயம்ப யப்பது
புண்ணியம் பொலிந்தெனப் பொலியும் பொற்பது. 11

மூழ்குவார் தீவினை முருக்கு மாறுவந்
தாழ்முறை யலையெறிந் தொழிக்க லான்றது
வாழ்வுள வம்மினென் றழைக்கு மாறுபோல்
கேழ்கிளர் திரையொலி கெழுமு நீரது. 12

அருந்துவார்க் கழல்வினை யவிக்கு நீரது
திருந்துநல் லுளங்களி செறிக்குந் தேனது
பொருந்துவெம் பசிக்கமு தாய பொற்பது
பெருந்துயர்ப் பிறவிவெம் பிணிம ருந்தது. 13

தாரகத் துருவமாய்த் தரணி மேயவிந்
நீரகத் துறுநர ஜீவா நித்திய
ஏரகத் துறுகுண மியைந்தி லங்குவார்
பாரகத் தியற்குணம் படைத்தி டாரரோ. 14

உலகநீ ரொழுக்கெலா முயிரைக் காப்பினும்
விலகரு மிந்தத்துவை விலக்கற் பாலவோ
குலவுமிச் சீவநீர் கொள்ளு வாரெனின்
இலகுமெய் நித்திய ஜீவன் யார்க்குமே. 15

தாகமின் றும்பசி தணியுஞ் சஞ்சல
சோகமும் ரோகமுந் தொலையு நித்திய
போகபூ மியினலம் பொருந்தும் புல்லிய
தேகமும் புனிதமாம் ஜீவ நீரினே. 16

தாவரு மினையநற் றகைமை சான்றிடு
ஜீவமா நதியெனுந் தெய்வ மாணதி
மேவிய தீரத்தை யடுத்து விண்ணகர்க்
காவல னருள்வழி கதித்த தென்பவே. 17

நதியிரு மருங்குறு நறுந்தண் பூம்பொழில்
மதியுயர் சினைத்தலை மறிய வோங்குதல்
புதியநீர் பருகுபுண் ணியப லத்திறற்
கதிபுகுந் திடவெழுங் காட்சித் தாமரோ. 18

பூவலர் கற்பகப் பொலன்பொ தும்பருந்
தாவரு நல்லறச் சாலிப் பண்ணையுங்
காவலன் விரும்புபூங் காவ னங்களும்
ஜீவநீர் பாய்தலிற் செழிப்புற் றோங்குமே. 19

ஞாலரக்ஷகன்றிரு வுருவை நாடிமெய்ச்
சீலர்கண் ணொடுமனந் தெருண்டு பற்றல்போல்
வாலிய தருக்களை வல்லி சாதகங்
கோலிநாண் மலரொடு கொளுவித் தோன்றுமால். 20

மேனனி நோக்கிய வியன்ற ருப்பயன்
மாநில நோக்கிய மரபின காட்சிதான்
வானுற நோக்கிய வடியா மாணடை
பூநல நோக்கிய புதுமை போலுமால். 21

துற்றிள நீர்க்குலை சுமந்து முற்றுமட்
டூறநெட் டிலையதெங் கொருங்கு தாங்குதல்
கொற்றவன் கடைவளை குறிக்கொண் டன்பனைப்
பற்றுகை நெகிழ்ந்திடாப் பான்மை காட்டுமால். 22

நறியமுக் கனிநறை நறுந்தண் பூநறை
சிறையளி முரன்றுமொய்த் தருந்தத் தேக்குறல்
மறையவர் குழீஇத்துதி பகர்ந்தம் மாறுவேல்
நிறையரு ளுகந்திடு நீர்மை காட்டுமால். 23

தெள்ளுநீர் வாவியிற் றிகழ்ந்த தெண்ணறும்
வள்ளவாய்க் கமலங்கண் மலர்ந்து தோன்றுதல்
விள்ளருந் திருவரு ணிறைந்த வித்தக
உள்ளமீக் கிளர்ந்தொளிர் வதன மொக்குமால். 24

முதிர்சுவை முக்கனி முதல தீங்கனி
நதிவளம் படுத்தபன் னறுஞ்செ ழும்பயன்
கதிவழிப் போக்கனை யூட்டிக் காதலிற்
பொதுமையா நுகர்வரப் புனித தீரத்தர். 25

தருமமார் தருசெழுஞ் சாலி வண்பயன்
அருமறைச சுரபியின் றளிக்குந் தூயபால்
கருமவான் சுவைக்கரும் பீன்ற கட்டியோ
டிருமையு நுகர்ந்துதேக் கெறிவ ரெங்குமே. 26

பொன்னுல கததுவாழ் புனிதர் சாயையே
இகநதி தீரத்தி னிரும ருங்கினும்
மன்னுமா னிடங்களின் படிவம வாய்ந்தெனத
துன்னுவ ராற்றிரி கரண சுததராய். 27

கேவல நகர்புகக் கெழுமு பாதையிச
சீவகந கையையடுத தினிய தேனசொரி
காவகத் திடைசெலக் கருதி யாரியா
பூவரு துறககமே போலு மீதெனு. 28

புண்ணிய நதியின்மான் மியமும் பொற்புறு
தண்ணிய நறும்பொழிற் சமைவுந தமமசுத
தெண்ணிமன வியநதுனா யாடி யேபபலோ
டணணலை யிறைஞசிமன ருடிப் போயினா. 29

ஜீவநீக் கங்கையாந திவய தீாததக்திற்
பாவநோ யொருங்கறப் படிவா பததியோ
டாவியா ரோககிப படைவா சூடுவா
பூவலா நறுந்தொடை புசிபபா தீஙகனி 30

தீாததனே ரன்பினைச சிநதை செய்துசெய
தாாததியிற போறறுவ ரவச மாகுவா
சீாததியைப புனைநதுனை செயவா தெய்விக
கீாததனை யககளி கூொபபப பாடுவாா 31

பிறிதொரு புலன்விழை யாத பெறறியா
பொறிநுகா வனவெலாம புனித பாதவின
அறிதுயி லமாநதினைப் பாறி யாவியிற
செறிபா யானாதந தேககு கிறபாால. 32

இகதிற நம்பிக்கை யிலகு வைரிக
விததகர் பல்பகல் விபதது விககினஞ்
சிததசஞ் சலமொரு சிறிது மினறியே
முத்திமாக் கததிலே மூனனிட் டேகுநாள். 33

மன்றலார் றணிகளை மருங்கு பல்வளம்
ஒன்றிய பூம்பொழி லொருவிச் சேய்மையிற்
கன்றிய கடுஞ்சுரங் கனலுங் கானிடைச்
சென்றதக் கதிவழி யுளந்தி கைக்கவே. 34

வேறு.

கொடிதி னிற்கொடி தாயவிக் கொடுஞ்சுடு பாலை
கொடிதெ னப்படும் யாவிலுங் கொடிதெனத் தேர்ந்து
கொடிதி னுக்கந்தங் குணித்தது மூதுரை கூற்றேற்
கொடிது மற்றிதிற் பிறிதெது குவலயப் பரப்பில். 35

கொள்ளி யாரழல் பரந்தன கொடுஞ்சுரங் குறுகில்
துள்ளி யாருயிர் துடிக்குமவாய் நீரறச் சுவறும்
உள்ளம் வேமுத ராக்கினி மிகுத்தலி னோடிக்
கள்ள மாக்கத்துப புகவருங் காலடி கடுகி. 36

பசைய றப்புலாந் துலர்ந்திடு பாழ்ந்தரைப் பரப்பில்
மிசைக ரிந்துகு நலந்தரு தாவரம் வெந்து
வசைத ழைத்திளி வரவெனுங் களியே வளருந்
திசைந டுங்குமத் தீச்சுரக் கொடுமையா செப்பின். 37

கண்டு கண்டுழ வாசைப்பேய் பிடித்தலைக் கழிக்கும்
மண்டு கானனீர் வேட்டுவேட் டாருயிர் மறுகுங்
கொண்ட மானத்தீச் சுடச்சுட வுளங்கொதி கொதிக்கும்
விண்ட வாய்வரு பழிப்புகை மெய்யெலாங் கருக்கும். 38

பண்டு பன்மணித் திரள்செறி செந்தமிழ்ப் பாவை
மொண்டு கற்பனைக் கவிபொழி முகிற்குலஞ் சிதறி
எண்டி சாமுகத் திரிந்தன விக்கொடுஞ் சுரத்தின்
மண்டு வன்மிடிக் கொழுங்கனற் பிழம்பினை மறுகி. 39

உன்ன தாதிப னொருசுத னுலவிய மேனாள்
சென்னி சாய்க்கவு மிடமிலை யெனக்கெனத் தெருமந்
துன்ன ருங்கடுந் துயருழந் தனரெனி னுலகப்
புன்ன ரங்களுக் கென்னவா மிகத்திடர் புணரின். 40

மடியெ னுங்குப்பை மட்டிடர் மதில்புடை வளைப்பப்
படியின் மேயதாக் குணக்கிருத் தியங்களாற் படுத்த
குடியி லங்குபா ழுறையுளோன் றுளத்தவண் குணிக்கிற்
கொடிய நித்திய தரித்திரத் தனிப்பெருங் கோட்டம். 41

ஆய வெஞ்சுரத் தூடுசெல் லருணெறி யடைந்தார்
தூய வேதிய ரிருவருந் திகைத்துளந் துடித்தார்
மேய செம்பொருட் செல்வத்தை விழைதரிவெவ் விடர்சால்
தீய நல்குர வுறிலெவர் திகைத்திடார் ஜெகத்தில். 42

வெயிலி னிடைப்பட்ட புழுவெனத் துடித்தனர் வெம்பி
அயிலெ லயிற்றார விடந்தலைக் கொண்டென வயர்ந்தார்
குயிலு றுத்திய மாயமோ வென்றுளங் கொதித்தார்
செயலி னிப்பிறி திலையெனச் சிந்தனை செய்வார். 43

ஆக்கை நீறுபட் டழியினு மருணெறி விடாதிங்
கூக்கி முன்னுறி னித்திய ஜீவநாட் டுறுவோந்
தீக்கொ டுஞ்சுர மஞ்சியாந் திகைத்துப்பின னிடையில்
மீக்கி ளார்ந்தெரி பாதலக் கிடங்கரில் விழுவோம். 44

பின்னிட் டேகுதல் பிழைமுன்னிட் டேகுதல் பெருமான்
தன்னிட டங்கல மாமெனச் சமைந்தனர் தக்கோர்
முன்னிட டாருயிர் முடியினு முடிவரே யன்றி
வெந்நிட் டேகுவ ரோமுனை முகத்துற்ற வீரர். 45

வறிய பாலையி னூடுமா காதிப னுய்த்த
குறிய ணுப்பிச காதுநோ வழ்ந்தைட கூடி
மறியுங் கானனீர் வயங்கிய வளர்ச்சதனை யுருவிப
பொறிம யங்கியுள் ளுடைந்துமெய் யுணர்வொடு போனார். 46

தாகம் விஞ்சிநா வறண்டுத ராக்கினி தழைத்தும்
ஆக நொந்தல சித்துணை விழிகுழிந் தாழ்ந்தும
ஏகக் காலுர மின்றிநின றிளைத்தவ லித்துஞ்
சோக முற்றன ரிடைக்கிடை தரித்திரு சூழல். 47

இன்ன ணந்தவித் திறுவரை காண்கில ராகி
மன்னி நின்றுகா லடிபெயர்த தேகவோர் மார்க்கம்
முன்னு றுங்கொலென றுரைவாச் சிந்தையுண் முதிரச்
செந்நெ றிக்கணே சென்றனர் தெருமர லுழந்து. 48

பரிப வசசுழற் பட்டபஞ் செனநெடுந் தூரம்
பொரிப ரற்படு சுரத்திடைப் போயினர் போங்காற்
கரிபு லத்தினுக் கயலுறத் தோற்றுதல் கண்டார்
விரிபு சும்பயிர் வளங்கெழு மருதநீர் விபுலம். 49

கதிவ ழிக்கரு கேகுமோ சதிவழி கதிததுப்
பதிபு குததத ரோடுசோ பாவனை தோறறச
சதிபு குததுமென் றறிநதிடா தரிததவ ணின்றார்
மதிகெ டுததிட வலலது வறுமையே யனறோ. 50

வாட்ட முறறுயிர வதங்கிய ஆரியன் மற்றிப்
பாடடை நன்னெறி சாரநதுசென றிறுவரை பரம
நாட்டின பாதையை யடுபபபோற றோறறுவ நலியுங்
காடடை விடடினிச சேறுமிக கவாவழி யென்றான. 51

மாறில் வேதிய னுரைத்திட நம்பிக்கை மரபிற்
றேறு கையவித தீசசுரம வெருவிரோ திரிநது
சேறு மாயினிக் கவாவழி சிறிதுசென் றபபால்
வேறு பட்டிடி னென்கொலாய் விளையுமோ வென்றான். 52

நமபி காண்டியிந நலங்கெழு நாணிலப பரபபும்
அமபு யத்தட வாவியு மகனறுளக கரையும
பைமபு லாந்தமென் பாதையும் பாலையூ டுருவி
உமபா நாடியோரக் குய்ததபே ருதவியே போலும். 53

ஐய தீங்குள வாமெனக் காண்கில னடைந்த
வெய்ய தீவிடாய் தணிநதுமேல விரைநதுசே றற்குச்
செயய தாமெனச சீரிய மறைவலான செபப
மைய கன்றநன மனததுநம பிககையு மருண்டான். 54

வறுமை யானமதி நலங்கெடு மறிவுபோம வாணாள்
குறுமை யாங்குண சீலஙகள குறையுமெய் குடிபோஞ்
சிறுமை மல்குவொ தீவினை குடிபுகும ஜெகததில்
மறுமை யாக்கமுங் கெடுமெனின் மறமபிறி தெவனோ. 55

இன்மை யிற்கொடி தியாதெனி னின்மையிற் கொடிய
தின்மை யேயெனு மியற்றமிழ் முதுமொழி யின்னும்
இன்மை யென்னுமோர பாவிமற் றிகபர நலத்தை
இன்மை யாக்குமென் றினிதுற விசைக்குமா லெடுத்து. 56

சாது மார்க்கத்த ரிருவரும் பாலையைத் தணந்தார்
மீது மார்க்கத்தி னருகுசென் னேர்வழி விரைந்தார்
தீது மாரக்கமென் றறிந்திலர் செவ்விதென் றுள்ளிப
போது மாரக்கத்தி னலம்புனைந துரைத்தனர போனார்: 57

நனிக னற்றுதா பங்கெட நறும்புன லாடி
இனிய போனக பானமுண் டிருந்திளைப் பாறித்
துனித விர்ந்தவ ணேகுழி முன்னுறத் துருவித்
தனிந டக்குமவ் வணம்பிகைகை தனைக்கண்டு சார்ந்தார். 58

உற்ற நமபிக்கை யுனையகத் துான்றிநின் றுறுத்த
நற்ற வன்விரை நிவ்வழி யெவ்வயி னுடுஞ்
சொற்றி யெனனவீ ணமபிக்கை மறறிது சுவர்க்கக்
கொற்ற வன்றிரு நகரததுக் கூட்டுவ தெனருன். 59

கெட்டி யிங்கிவன் கிளநதமை நம்பியாங் கேடில்
வீட்டு நூல்வழி யருகுளே மென்பதை விளங்கக்
காட்டு மாலினிக் கவலகிலே யெனறனன் கடுகி
மீட்டும் வெளுசிறைப படுவதைத் தெரிகிலா விருத்தன். 60

வேறு.

பதிவ லானுநம் பிக்கையு மன்னர்கோன்
விதிவி லகதைவி தநதனை யாடியே
கதிவ ழிக்கரு காய்சசில காவதம்
புதிய பாதையிற் போயின ரென்பவே. 61

சுருதி மாரக்கந்தி கழ்ந்திடு துச்சுடர்
நிருத வைபபின்ம றைநதிடு நீரமைபோற்
பிருதி விககிருள போககிய பெறறிசால
பரிதி யுமமறைந தான்குட பாலவனை. 62

துங்கப் பாதைப ருகுறத் தோன்றிய
பங்கப பாதைப கலொடு பாறிடச்
சங்கைக கோட்டதத குவன்ச திவழி
கங்குற் போதொடு வநதுக லந்தவே. 63

சேண கர்ப்பர தேசிக ளைப்பிடித்
தூணு வககுநி ருகனு றுத்திய
கோணி லேபபடு கொபபததுக் குப்புறீஇ
வீணம் பிகைகைமுன் சென்றுவி ழுந்தனன். 64

குத்தி ரப்படு கொப்பத்துக் குப்புறீஇ
மொத்துண் டேங்கிக்கை கான்முறி பட்டுயிர்
கைத்த ழுங்கிக்க தறிடு கூக்குரல்
வித்த கர்க்குவெ ருட்சிவி ளைத்ததால். 65

என்னை யென்னையென றேங்கினர் வேதியர்
முன்ன ருற்றவன் மோசப் படுகுழி
தன்னுள வீழ்ந்தத விப்புறு சத்தமென்
றுன்னி நின்றங்கு ரத்துவி ளித்தனர். 66

சத்து தான்பகக் கெங்குர லன்றியோர்
உத்த ரம்பிறி திலலென வோர்ந்தனர்
அத்த வெங்குற்ற னமென வாரண
வித்த கனனுரை யாடலன வியமுவான. 67

மேக்கு யாந்துரும் வெள்ளிடி வீழ்ந்ததெனக்
கூக்கு ரற்றுனி யுள்ளங்கு ளித்தனும்
ஆக்கை தம்பித்த லமா லெய்திமேற்
போக்கு முட்டிநின றுள்ளம்பு ழுங்குவான். 68

எங்குற் றேனிங் கெத்தனை துன்மதி
சிங்க வெங்குகை போலுங்கெ ரிபினே
துங்க நானெறிக் குமதி தூரமாம்
பொங்கு காரிருட் கங்குலும் போர்த்ததால். 69

அழிவி லாப்பர லோகம டுக்குநல்
வழிவி டுத்தனன் மன்மதி வாய்மையின்
மொழித டுத்தனன் பற்றினன் மோசமும்
பழியும் பாவமும் பற்றவிப் பாழ்வழி. 70

என்னை யுங்கெடுத் தென்னுயிர் வான்றுணை
தன்னை யுங்கெடுத் தேன்றயங் குஞ்சுடர்
மன்னு விட்டிலம் மாணொளி மாய்த்துத்தன்
இன்னு யிர்க்குமி றுதிவி ளைத்தல்போல. 71

இம்மட் டும்மெறகி ரக்ஷண்ய பாதையில்
தம்மட் டில்கிரு பைத்துணை தந்தவர்க்
கெம்மட் டுக்நன்றி யின்றியிங் கெய்தினேன்
அம்மட் டுக்குமி தெத்தனை யக்ரமம். 72

தரித்தி ரச்சுரஞ் சாந்தமெய்ந் நூல்வழி
பிரித்து வந்திவண் பேதுற்று யங்குவேன்
பரித்த பாழுட லோம்பிப்ப ரசுகம்
இரித்து விட்டதிங் கெத்தனை புன்மதி. 73

ஜீவ ரக்ஷைதி ருத்திய தேவர்கோன்
ஆவ லித்தலைக் குங்கைய கற்றியிக்
கூவ விற்கவி ழுத்துணிக் தென்கொடும்
பாவம் பாவம்ப ழிப்புறு பாவமால். 74

மரண பூமிம ரிந்தவக் கங்குலுட்
கரண மோய்ந்துடல் கட்டறு காலையில்
அரண மாகிய ளித்தவ ருட்பரி
புரண மீண்டுமேற் போத்திடு மேகொலாம். 75

இலகு நூனெறி யைப்பிடித் தேகிடில்
அலகி லாதவ ருட்டுணை வாய்த்திடும
உலகொ ழுக்கையு வந்துபு றஞ்செலில்
விலகி நீங்குமெய் வித்தக மெனபால. 76

ஆவ தேற்றரு மாபுரிக் காரதர்
மேவி வெந்துகு வேளையில வேந்தருள்
கூவி யென்னைகு ரவனு ருககொடே
ஏவி நல்வழிக் கீட்டிய தெவ்வணம். 77

மேட்டி மைத்திட ரேறிவி பூந்தழி
கேட்டி னைப்பல வினததின் கேதத்தைக்
காட்டிக் கைவிடுக் காதுக டைவரை
வீட்டி லுய்ப்பதன் றேவிதத கவருள். 78

ஆத லாலினி மேலுமு ழிமதிப்
பாதை நின்றுப தைக்கிலன் யானெனுப்
போத மேவித்தன் புன்மையைக் கைத்தருள்
நாதற் போற்றிந விற்றின னீதரோ. 79

கண்ணி னுக்கென்க ருவிழி யாதியுன்
நிண்ண யச்சொலி னீர்மைநி னைந்திடா
தெண்ண மின்றியி யற்றின னிப்பிழை
புண்ணி யன்றொழும் பென்றுபொ றுத்தியால். 80

என்று கூறவெந் தாயுன்பி ழையென
ஒன்று மெண்ணல னுள்ளுடை வாயலை
இன்று சேர்விக்கி னங்களை மக்கெலாம்
நன்று காட்டுமால் நம்புதி நீயென்றான். 81

இத்த கும்பொறை யெய்திய சற்குண
வித்த கத்துணை தந்தவி மலனைச்
சித்த முள்ளுற வெத்தித்தெ ளிவுறீஇ
உத்த மந்திகழ் வேதிய னேதுவான். 82

சீல மல்குநி ருத்தகு செவ்வியோய்
மேலி னிச்செயல் வேறிலை மீண்டியாம்
பாலை மேவிநம் பாதையைக் கூடுதல்
சால நன்றெனக் கூறினன் ரூபதன். 83

நன்றி தென்றுநம் பிக்கைதெ ருண்டனன்
சென்ற பாதையிற் சிந்தையைத் தூத்திரும்
பென்றோர் வாக்குமெ ழுந்தது விண்ணிடை
யொன்றி யுள்ளுற முற்றன ரொள்ளியோர். 84

மோச நேரினு முன்னெனக் காகவென்
றேசி லாரிய னேகவு நம்பிக்கை
ஆசி லுள்ளம லங்கிலை யாரிருள்
மூசு கானின்முற் செல்குவன் யானென்றான். 85

இன்ன வாகவி ருவரி னம்பிக்கை
முன்ன ரேகமு றையறி யாரியன
பின்ன ரேகத்தி ருமிப்பி ரான்வழி
தன்னை யுள்ளித்த டவினர் கானெறி. 86

கொடிய மாதிகி லும்பல்கு ழப்பமும்
அடிய ருள்ளத்த மளியும் போன்மெனத்
தடியும் பேரிடி யுந்தலைக் கூடுகார்
படியை மூடிப்ப ரந்ததவ் வொல்லையே. 87

கருமு கிற்கண மீண்டிக்க கனமீ
தருமி டித்தொலி தாக்கலு முள்ளுடைந்
தரும மைக்கிழ வன்னிஃ தாழியான்
தரும கோபந்த லைவால் கானென்றான். 88

படிதி கழ்த்திப்ப கல்பட மின்னிடுங்
கடிய காரிருள் போர்க்குங்க ணத்திடை
இடியி டித்திடும் விழ்த்தலி னின்றொடு
முடியுங் கொல்லுல கென்னமு ழங்குமால். 89

ஊதை மாருதம் பொங்கியு டற்றலிற்
பாத வங்கண்மு றிந்துப றிந்தன
ஓத நீரொருங் குண்டுடன் கான்றெனப்
பூத லத்துப்பொ ழிந்தபெ ருமழை. 90

வான டாந்துபு டவிவ ளைதநிழி
சோனை மாரிவி டாதுசொ ரிந்திடத்
தான மெங்கும்பு தைந்தத லைத்தலை
மேனி மிர்ந்துப ரந்தது வெள்ளமே. 91

பாரி டக்குழு வாமெனப் பம்பிய
காரி ருட்பிழம் புங்கரு மேகமும்
பேரி டிக்குர லும்பெரு மாரியும்
ஆரி யாக்குயி ரச்சம்வி ளைத்தவே. 92

உய்யு மாறறி தென்றுள முட்டினா
செய்யு மாறறி யாதுதி கைத்தனா
ஐய கோவென்ற வமதி யுள்ளினா
வைய கத்துநெ றியும ருண்டதால். 93

வெள்ள மல்கவெ ருண்டுயி மாழ்கினா
கள்ள மாயப்பொ றிசெறி காரிருட்
பள்ள மெம்மைப டுக்குங்கொ லோவெனத்
துள்ளி யாவிது டித்தனா தூய்மையா. 94

நிலைபெ யர்ந்திடி னேருப பாயமென்
றுலையு நெஞ்சினா மின்னொளி யோங்கிருள்
வலைகி ழித்திட வலவிதின வந்தனா
புலைநெ றிப்படு பாதியைப் போக்கியே. 95

ஆச கன்றவ ருந்தவ ராருயிா
மோச நேருமென் றஞ்சிமுன் னிட்டிடா
கேச ரிப்பகு வாயிறகி டைத்தவோா
பாச டைப்புதை யூடுறப் பற்றினா. 96

வீங்கு காரிருள் போதத்துவெ ருட்டலில
தாங்க ரும்பல துன்பஞ்ச மழ்த்தலில்
ஆங்க ணைந்துதம் யாக்கைவி டாய்த்தலில்
தூங்கி னாரவர் துஞ்சின ராமெனா. 97

ஆண்டு வேதியா சோகித்த யர்வுழி
ஈண்டு நல்வழி நீங்கலெ ளிதனை
மீண்டு பற்றன்மி கக்கடி னமமெனக்
காண்டல் செய்தன னென்னுடக வனறரோ. 98

வேறு.

அந்தாபத ரோரிரு வோருமம யாந்து தூங்குங்
கொந்தாரிரு டுறுபு ழைககரு காய குணறிற
சந்தேகது ருககமெ னுவொரு சாபில வாழ்வோன
வெந்தாபவி டககடு வனனவி டாத கண்டன. 99

நெறிதபபிவ ருமபிர யாணனை நேர டாத்து
மறியற்சிறை யிட்டியிா வாதைசெய் வனக னுளன
பொறிபுக்குழ லப்படு நீமைபு ணாக்கும வபபன்
உறவுற்றல கைககழி துன்பதி யூட்டு கிறபோன். 100

நீசஙகையா யின்வளாந தூட்டுநி ருநி போச
நாசங்கைவந் கதொழி லாணா ராவி யுண்ணப்
பாசங்கைவந் தபடை யாளபடு நீலி யாய
ஆசங்கையென னுமழிம் பிககடி யாம னுளன. 101

இபபாதக ராக்கத னுறமெ ழுந்து லாவி
வெப்பாலையை யஞ்சிமெய்ந் நூனெறி விட்டு நீங்கி
அப்பாறுறு வானாயி ருஞ்சிறை யாகக யாக்கி
எப்போதும்வ னைந்துயி ரூட்டுவ னில்ல வட்கே. 102

நெறிநீத்திரு வேதிய ருற்றிடு நீமை தேரான
பொறியாததவ னையடித தாருயிா போககி யுண்டு
வெறியாட்டின்ம யங்கிரி சாசா வெம்ப சாசன்
பிறியாதபெ ருந்துயில் கூர்நதனன் பேய்ச்சி யோடும. 103

அன்னோநெறி விட்டய லேகிய வாத்த ரானோர்க்
கெனனோபுரி வாமென நாடியி டேறற மாககம
இனனோநனி காட்டுவ லென்றெழுந் திண்டு வான்போல்
துன்னூரொளி வீசியெ ழுந்தனன ஜோதி வெய்யோன. 104

விடிகாற்றுயில் வீசியெ ழுநதுவி டாத கண்டக்
கொடியோனுரி மைப்பழ னக்கொடு வேலி சூழ்ந்த
படிமீதுந டநதினா தேர்வுழி யாங்கொா பாங்கர்
அடியூராதுயி லப்பாடு நீர்மைசண டாங்க ணைநதான். 105

கண்டானிரு வர்கதி மார்க்கங்க டைப்பி டித்த
ஒண்டாபத ரென்பதை யுய்த்துணாந் தானு ரப்பித்
திண்டோள்புடைத் தான்சின விக்கறு விச்சி ரிப்புக்
கொண்டானவ ரும்விழித் தாரிது கூற லுற்றான். 106

அஞ்சாதென்னெல் லையடி வைத்திடற் கார்கொ லாரீர்
எஞ்சாதசுர ரத்தெரி யிற்கொடி தென்சி னத்தீ
பஞ்சாகநும் மைத்தகிக் கும்மீது பற்றி யாவி
துஞ்சாதமுன் னஞ்சொலத தக்கன சொற்றி ரென்றான். 107

தீயோனிலை கண்டற வோருளந் தீந்து மாயப்
பேயேநிரு தவ்வுருக் கொண்டுழல் பெற்றி யீதென்
றாயாநிலை நின்றசை யாதறி வாக்கை குன்றிச
சீயோன்மலை நோக்குபு வந்தனஞ் செந்நெ றிக்கே. 108

செல்லாறிழுக் கிமருண் டிந்நெறி சோந்து நேற்றை
அல்லாபொழு திற்புயல் வானம டாந்து பெய்த
நில்லாமழைக் கொல்கிநன் ஞானெறி நேடி யேக
ஒல்லாதொதுங் கியிவ ணுற்றன முற்ற தென்றார். 109

என்றிங்ஙன மாரியர் கூறலு மேத டாரீ
நன்றுற்றப சும்புன்மி தித்துந டந்து ழுக்கிக்
குன்றுற்றவெ னைக்குணி யாதுகு லாவி யிப்பால்
ஒன்றித்துயி லும்விளைத தீரெதி ருத்த ரிப்பீர். 110

அருளைத்துணை யாக்கின மென்றெம தாணை யாய
இருளைப்பகைத் தீரொளிக் கோர்பக லென்ப தோரீர்
பொருளைக்கெடுத் தென்னையு நீவிர்பு றக்க ணித்த
தெருளைக்கெடுத் தும்முயி ரார்குவ திண்ண மோமின். 111

மலைவாரண வாய்க்கரும் பும்புலி வாய்ப்புல் வாயுஞ்
சிலையாருரல் புக்குலக் கைக்கிடை சேர்ந்த வும்பின்
புலையீர்புறம் போந்திடு மோவுயிர் போக்கு காறும்
உலைவாய்க்கம டத்தின்ம கிழ்ந்துயி ரோம்பு மின்னே. 112

என்முன்னுற வேகுதி ரென்றெதி ரோந டாத்திப்
பின்முன்னில காதய லேகினன் பேய னுண்டு
மன்முன்னெறி தப்பிய மாதவர் வாய டங்கி
முன்முன்னுறச் சென்றன ராருண் மொய்ம்பு குன்றி. 113

வெஞ்சீயமி ரண்டிடை யேகிய வீர மூங்கண்
டஞ்சாதழிம் பர்ப்பொரு தோட்டிய வாற்ற லும்பின்
எஞ்சாமா ணத்திருட் சூழல்புக் கீண்டு மொய்ம்பும்
விஞ்சாரண னேவில கிததனி விட்ட மாதோ. 114

அந்தோவளி திவ்வற னூனெறி யாக்க நீப்பின்
நந்தாவொரு செல்வமு நன்மையு நண்ணு மேயோ
முந்தாரிரு ளுமபல தீமையு மோச முமபல்
சிந்தாகுல முநந்நித் தீரவையுஞ் சேர்வ தல்லால். 115

நல்லாறிகக் கும்மதி மோசமோர் நச்ச ராவின்
பொல்லாவிடத திறபுகுந் துள்ளுறப் புத்தி மாழ்கி
எலலாநல முமபறி போயதென் றேங்கி யேங்கிச்
சொல்லாடலின றிவறி தேகினன சூழ்சசி மிக்கான. 116

பம்பிப்பா வும்படு நாசப்ப ரப்பி னின்றும்
இம்பர்ககரை யேற்றியீ டேற்றமி சைப்ப ரல்லால்
உமபர்க்கர சன்றெறுக் காரென வுளளி யுள்ளி
நம்பிக்கைநம் பிநடந் தான்மறை நண்ப னோடே. 117

இவ்வாறிரு வோரைாந டாத்தியி கழ்ந்து பேசி
வெவ்வாயாக் கன்வமும் பூன்முடை மிக்கு நாறித்
தெவ்வாயிருள் துற்றுசி றைப்புறஞ் சேர்த்தவ் வொல்லை
அவ்வாயில டைத்தா ணுக்கிய கன்று போனன். 118

போனன்புலைப் பேய்மனே யாட்டிபாற் போந்தென் னுவிக்
கானுவமு தேயனே யாயுன தானை யெல்லை
வானுட்டா சன்றெழும் போரிரு மாந்த ாைக்கண்
டேனுரவெண் ணிச்சிறை யுய்த்தன னுற்ற தென்றான். 119

நன்றிங்கிது நாயக நீநரர் பக்க னுளேச்
சென்றங்கவர் நோகவ டித்திசி னந்து தாமே
பொன்றும்வகை யாயதுர்ப் போதனே போதி யென்னுத்
துன்றுங்கொலே பாதக வம்பிது ணிந்து சொன்னுள். 120

தங்காதலி சொற்றலே மேற்கொடி ராத்த ணைந்து
வெங்காலதண் டிற்கொடுங் கோலேவி டாத கண்டன்
பொங்காலமென் னச்சின விச்சிறைச் சாலே போந்து
அங்காாண ாையடித் தான்கைய லுக்கு மட்டும். 121

தண்டித்துநின் றுகெடு வீரினிச சாரு கில்லீர்
பண்டுற்றமாக கமபடர் வேமெனும் பாழ்ங்கி லைப்பைத்
துண்டித்துவிட் டுத்துணிந் தாருயிர் சோரு மாறு
தெண்டிககொளி னனறியிப் பாடனுந் தீரவ தின்றால். 122

நஞ்சுண்டுசா மின்மன மின்றெனி ஞாணி கொண்டு
துஞ்சுண்டுபோ மின்னல தாவிதொ லைக்கு மேது
வெஞ்சுண்டதில் லையுல கத்தினி யீறு காறும்
அஞ்சுண்டடி யுண்டுயி ரோமபவி ஞவ தென்னே. 123

வெயிலுறறபோ தபனி பற்றற வீயு மாப்போல
அயிலுற்றனை யகடுந துனபம டாநத காலை
செயிருறறபத திகைட பறறறத திரிநது பினனும்
உயிருறறனிர வெட்கமில லீரகதி யுளரு தறகே. 124

என்றின்னன பன்னினன வாய்செறிந தேகி ஞனவ்
வனறிணபுய வலலாக கனமுனை மாடு நோககி
அனறின்னல டைந்துயிர கைசெத பூ தாகமை தொநது
நினறங்கினை யுயமிரு வேடியா நீமை தோமாட. 125

வேறு

பற்றுவி டாத கண்டக னெனனும் படுபாவி
சற்றுமி ரக்க மினறிவ னைதககச சமையோடு
முற்றுமு யநதா ராகனைநத னாநதா முனிகிலலார
சொற்றில ரேதுந தயபிழை யுள்ளித் துரிசிலலார. 126

துஞ்சிருள் பூழி நஞ்சுகு புண்ணி துருநாற்றம்
வெஞ்சிறை யின்ன சஞ்சல மாய விடமேறி
எஞ்சுவ தென்னீ ரஞ்சலி னெனபா ரிலாரகப
பஞ்சர முற்ற கிளிளையின் மாழ்கிப் பரிவுற்றார். 127

வேதனை யாறறுன் வேநதிய னுள்ள மிகநொநது
காதக னென்றோ ஜீவனை வாங்கக கருதாது
நோதக விட்டுப போயினன் யானிந நுகாதுன்பஞ்
சாதலி னன்றித தீருவ தேயோ தகவுளளில். 128

என்னே யென்னே மன்னருள் வேண்டி யெரிபாலை
பின்னே யாக முன்னடை கூடிப் பிழையாமே
கொன்னே சோரக் குக்கலின் வண்கோ லடியுண்டிங்
கின்னே ராவாக் குறறுயி ரொடுநைந் திறமோசம் 129

என்னோ டன்றித் தன்னுயி ரென்று வெனைநட்ட
இன்னு னுக்குங் கேடுவி ளைத்தே னிவன்விண்ட
பொன்னே யன்ன நன்மதி தள்ளிப் பொறியற்றேன்
அன்னோ வின்னு நச்சுயி ரோம்பி யழிகின்றேன். 130

சும்மையி ழுத்திச் சிலுவைதி கழ்த்தித் துரிசில்லாச்
செம்முறை நல்கி யேகென வுய்த்த திரியேகர்
மும்மைய ருட்கா ளாயிது காறு முடுகுற்ற
திம்மையி ருட்டுத் தீச்சிறை யுட்பட் டிடவேயோ. 131

இத்தனை மீதினி லென்னிகர் பாவிய ரெவருள்ளார்
பித்துறு பேதைபெ யாத்தடி வைத்த பெரும்பாவம்
எத்தனை யோகோடி தெத்தனை யோபெரி திதுதேரில்
நித்திய நாசம டுத்தது மேலினி னினைவென்னே. 132

நன்றிம றந்தே னல்லுணர் வற்றே னவையுற்றேன்
இன்றுணை வற்கொண் டின்னல ளக்க ரிடையுய்த்தேன்
கன்றிய ரக்கன் வல்லடி யுண்டு களைகின்றேன்
பொன்றலு மில்லே னென்செய வுள்ளேன் புலையேனே. 133

ஆன்மசு கத்துக் காயிக வாழ்வை யறவீசி
ஊனமலி துன்பை யூநிரு விப்புக குபாசியோன்
வானமலை முன்றில் வந்துமவி முந்தேன மதியற்றிக்
கானமுழை யந்தோ நன்றிது நன்றென கதிநாட்டம். 134

பூதல மெள்ளிச் சீயென வையும் புலையேனை
மீதல முங்கொள் ளாதுவி டுக்கும் விசுவாச
காதக னீச னென்றினி யென்னே கடையாய
பாதல மொன்றே கொள்ளவி ருந்தேன் படுபாவி. 135

பேணு தாவி யூனுடல் பேணிப் பிழைபட்டேன்
வாணு ளல்கிற் றூரிருண் மூடி வதையுண்பேன்
சேணு டெட்டிப் போகவி டுத்தேன் திமிரார்வங்
காணு நின்றேன் புல்லுயிர் பொன்றுங் கடைகாணேன். 136

என்னம னங்கைத் தின்னன பன்னி யிடருற்றான்
பொன்னக ரந்தோ போக்கின னென்றுப் பொருமுற்றான்
தன்னிக ரில்லாத தற்பர ராஜன் சமுகத்துத்
துன்னவு நாணி மூர்ச்சைய டைந்தான் துரிசில்லான். 137

ஆரிய னிவ்வா றுற்றல றாகி யயர்வெய்தக்
கூரிய வைவேல் புண்படு நெஞ்சு குளித்தென்னப்
பேரிடர் துற்றி யாவிய ழுங்கிப் பெரிதேங்கிச்
சீரிய நம்பிக் கையுமுள முட்கித் தெருமந்தான். 138

பின்னையும் வெய்யோ னுற்றுயி ரோம்பும் பிணமன்னீர்
இன்றொரு காலு மீட்சிறு மக்கிங் கினிநீரே
கொன்றுகொ ளிற்றுன் பொன்றுமி லென்புக் குலைகாண்மின்
முன்றிலி னென்றுப் போயினன் வைது முனிவோடும். 139

புந்திசி றைப்பட் டாரழல் தீண்டிப் புகர்புல்லி
முந்துச னிக்கண் மாலைய டைந்து முழுதுந்தாம்
வெந்துய ரன்றி வேறுண வேது மிசையாராய்
நந்துறு காலை வேதிய னின்ன நவிற்றுற்றான். 140

வேறு.

எம்பி நின்சொலி கந்துள வென்மதி கேடுந்
தம்பி ரானெறி விட்டசண் டாளபுரு சாந்து
வெம்பி யீண்டுவி டாதகண் டப்பெயா மேவிக்
கும்பி வாதைகொ டுப்பநீங் கென்செயக் கூடும். 141

தேவ கோனகர் கிட்டிய தென்றுசெ ருக்கிப
பாவ காரியிப பாழ்ஞுசிறைப பட்டனெ னந்தோ
ஞோவி ளங்கும ரேசனைக் கூவிளிக கொள்ள
நாவெ ழுமபுகி லாதுள புட்கிடு நாணி. 112

வல்ல ரக்கனொ டேயம ராடிடும் வன்மை
நலல ருட்டுணை யோடுகை விட்டது நம்பி
கொலல வுங்கரு தான்புரி யுங்கொடு வாதைக்
கெலலை யிலலையிப பாட்டிலுக் கெத்தனை வைகல். 143

பெருக்க வாதையோ டாத்தும ஜீவியம் பேணி
இருக்கை தன்னிலு மாவியை யெவ்வகை யேனும்
நெருக்கி யொல்லைவி டுதநிற வெய்தலும் நேரே
ஒருக்கு சாவுமு வப்பெனக் குண்மையி தோர்தி. 141

வள்ள லுய்த்தவ ருட்பய னேவறும் பாலைக்
கொள்ளை யிற்பறி போயின வுள்ளக்கொ திப்பே
எள்ளி யென்னைய டர்த்தலி னென்னுயிர் மாய்ப்பான்
உள்ளம் வைத்தனெ னீதென துள்ளுறை யென்றான். 145

கரவி லானுனை காதுறக் கேட்டுநம் பிக்கை
விரவு துன்பிற்கு வெங்கிட லோகம வீரம்
பரவை வைபபுக்கி யற்கைபன் மாறுதல் பாராய்
இரவு முண்டுப கலுமுண் டேனுனக் கின்னல். 146

சுருதி யுத்திய நுபவங் தூயசன் மார்க்கங்
கருது முததம பத்தியென ருயக ணக்கில
ஒருகி றத்துமொவ் வேனைடு ணையுனக் கேனுங்
தருகி யீண்டுவி டைசிறி யேன்சில சாற்ற. 147

புரவு நானெறித் தத்துவ போதத்திற் போந்த
கரவி லாமெய்ய நுபவக் காட்சியை காணும்
உரவு நீருல கதைப்பு வர்த்துளே யுண்மைக்
குரவ னீயெனக் கென்றுமி தென்மனக் கொள்கை. 148

ஐய நமமறு தாபதி லைபா மாயில
வெய்ய நிரபபநதம வேறிலை பிதுயர் மேவி
வையுஞ சீவனி லும்பா ணமமிக நன்றும
மெயய தாயினும விள்ளவொன் றுள்ளது மேலோய். 149

மாக மாநக ராநிபன் வன்கொலை செய்யாய்
ஆக வென்றத நிந்தும நிகநில ரேபோற
சோகம விஞசியன் ஞெதற்கொ லைததொழில் சூழ்ந்து
சாக வெண்ணுத லோதரு மந்தனித தக்கோய். 150

ஆக்கை யைததனி யாவியை யாக்கையு மாக்கிக்
காக்கை யுமழுடை யாருளர் நாம்பகை காட்டிப்
போககை யுளளுவ தோபுல மைததன்று பொய்யா
வாககை யுள்ளுநி வாய்ததிடு மோநித்ய வாழ்வு. 151

எத்து ணைப்பெருந் துன்பமு னக்குள வேயோ
அதது ணைப்பெருந் துன்பமு மெற்குள வாக
விதத கத்திற லோய்சிறி யேனினும் வெம்பிச்
சித்த னொந்துயிர் தீர்வலென் பாயிதென் சீர்மை. 152

ஒன்றி யாயெதிர்த் தப்பொல்லி யோனையு மோட்டி
வென்றி கொண்டுக திததனை வெவ்விரு ளார்ந்த
பொன்று பௌவம்பு குநதுநெ றிககொடு போந்தாய்
குன்று குன்றென நேரவுங் குன்றிலை கொற்றம். 153

வஞ்ச மாயக்க டைப்புர ளிக்கும்வம் புக்கும்
வெஞ்சி றைக்கும்வி லங்குக்கும் வெந்துய ருக்கும்
துஞ்ச லுக்குந்து ளக்கமில் லாமனத் தூயோய்
அஞ்சு கிற்றிகொ லாமிவ்வ ரக்கனுக் கையை. 154

கருதி னெம்மட்டுக் குங்கடுங் கோலதி காரம்
நிருத னுக்குச்செ லுநதிரு வுள்ளநி னைப்பின
பிருது விககணின் றுஞ்செறுத் தெத்தனை பேரோ
பொருது மறநிவன் கையகன் றுய்ந்தனர் பூர்வம். 155

எந்தை யென்னைம றந்திடர்ப் பட்டனெ னினனே
முந்தை போலரக கனனிவண் முனனிடில் யானே
புநதி யோடெதி ரூன்றிபபு றநதநது போகக
தொநத யுதததத டாக்குவ னீடதி சோரேல. 156

மருளி னெய்தின மாலிமம றக்கொடுஞ் சூழல
இருளி னைபபல வினைதரி யறனைகளை யீசன
தெருளு றுதநினா கிதநிய ஜீவசெல் வததை
அருளி னுககம ருளுமெ னற்கைய மினறுல். 157

அநத ணர்க்கரு ளிட்டிகை யாமற வோய்நின்
சிநதை மறநது சிரிதன ரூலுயிர நீய
வெநத பூறகிளை யாயினு மிபபடு வெட்கம்
நநத வைததொட ராவகை நாடுதி நலலோய். 158

என்று கூறினன் வேதியற் கோர்விகற் பின்றி
நனறு வானகதிப பறறுவி டாதநம பிகளை
மனறல வாசகங கேட்டலு மாதவன் சிந்தை
யொனறி நின்றவகு ரநதது மெனமெல வூக்கி. 159

திருநது நயபிக்கை செம்மொழித் தேனொடு சேர்ந்த
மருநதெ னுநன்கு னாநதுதன் வண்செவி வாயா
அருநதி னன்மறை வாணன கத்தருள் பூப்ப
வருநது மாவித ளித்தது மாண்டமை மல்கி. 160

குளிர்ந றும்பொழி லூடுகு லாயபைந் தென்றல்
வளிய கசசிறை யூடும திர்நிட வெல்லே
தெளிவு தோன்றிததி ருத்தகு வேதியன் சென்றுன்
அளிப டார்ந்தவ ருட்கிரு பாசனத் தண்டை. 161

அண்டர் போற்றும ரசிளங் கோமகன் றாளில்
வண்ட மிழ்ச்சுவைத் தேன்மண மாலிகை சூட்டிக்
கண்டு ளித்திரு மஞ்சனங் காதலி னூட்டித்
தெண்ட னிட்டுவிண் ணப்பமின் னோரன செப்பும். 162

தேவாரம், பிழைநினைந்திரங்கல். (நேரிசை)

1. நின்னடிக் கன்பு செய்யா நீசனேன் ஈச னேயுன்
பொன்னடிக் கன்பு செய்யும் புண்ணியா குழாத்துட் புகுந்
நன்னடை கற்று மில்லே னன்றெலா மொருவி நின்ற
என்னடை யிகந்து மில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

2. தன்னுயிர் போல விந்தத் தடங்கடற் புடவி மேய
மன்னுயிர்க் கிரங்கி மேனாள் மநுமக னுகந்த தோன்றி
இன்னுயிர் கொடுத்தி ரக்ஷை யீட்டிய விறையை யேத்தி
என்னுயி ரோம்பு கில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

3. வன்கணன் படிறன் பொல்லா வஞ்சனேன் றிகழ்ந்தி டாதென்
புன்கணுக் கிரங்கி யோர்பூம் பொழிலிடைப் புனித மூர்த்தி
நின்கணீர் சொரிந்து செந்நீர் நிலத்துக வியாத்தல் கண்டும்
என்கணீர் சொரியக் காணே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

4. கதிரொளி மறையப் பூமி கம்பிக்கச் சிமயங் கீறிப்
பிதிர்படச் சிலுவை மீது பெருந்தகை குருதி சிந்தி
வதைபடு திருக்கோ லத்தை மனக்கணுற் றரிசித் தேத்தி
இதயநெக் குருகு கில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

5. கன்றிய காம நெஞ்சக் கள்வனேன் காய நீத்த
நன்றிகொண் மாந்தர் போல நடித்திடு நடலை யுள்ளேன்
ஒன்றிய மனத்தோ டெந்தா யுன்னருட் டுணையை நாடி
என்றினி யுய்யப் போவே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

6. தேசுற்ற மின்னார் மோகச் சிக்குளே சிக்கிச் சிந்தை
மாசுற்றே னுலக மாய வாழ்க்கையை மருண்டு நச்சி
வேசுற்றேன் கவலை யாலே மெலிவுற்றேன் விழைந ராலும்
ஏசுற்றேன் ஈச னேயா னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

7. அருளுடை முகிலை யன்ப ராருயிர்க் குயிராய் நின்ற
தெருளுடை யமுதை யுள்ளந் தித்திக்குஞ் செழுந்தேன் வைப்பை
மருளுடை யறிவிற் கெட்டா வாழ்வினை வழுத்தி வாழேன்
இருளுடை மனத்தேன் யானே யென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

8. பொறிவழி யுள்ளம் போக்கிப் புலைநெறி யொழுகும் பொல்லேன்
அறிவிலி யாத லாலே யாத்துமக் கவலை கொள்ளேன்
செறியுடற் போக நச்சித் திரண்டபே ராசை யென்னும்
எறிகடற் குளித்து நின்றே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

9. சுத்தனே வல்ல னன்மை சொல்லவெட் டுணையு மில்லேன்
பித்தனேன் பெரிய பாவி பிழைகளுமா றுணர மாட்டேன்
நித்தநீ யருளு மீவை நினைகிலே னன்றி யினம்
எத்தனை யிறைவ னேயா னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

10. மெய்த்திடப் பிறர்க்கு வேதம் விளம்புவன் விரித்தெ னுள்ளே
உய்த்ததை யுணர மாட்டே னொழுகருடை யவாபோ னின்றுங
கைத்திடேன் பாவப பிசசைக கடுகிநாட் கழிய வாளா
எய்த்தினைத் தயர்ந்தே னெந்தா யென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

11. அழுகிலேன் மனங்க சந்திட் டளியனேன் பிழையை யுன்னி
விழுகிலே னின்பா தார விந்தமே கதியென் றேததித
தொழுகிலே னவி யாலே தொடாபவத துயிலை நீததிங
கெழுகிலேன் ஈச னேயா னெனசெய்வான் றோனறி னேனே.

12. பனமுறை யிதய மென்னும் படுகளைப் பாாகரு தோறும்
நன்மையோ ரணுவுங் காணே னஞ்சினை யமுதா நச்சும்
புன்மையேன் போத மிலலேன் புவிபபொறை யாய தனறி
இன்மையேன் பயன்மற றெந்தா யெனசெயவான் றோன்றி னேனே.

தேவாரம முற்றிறறு

வேறு.

இன்னவா றகத்துத் தேம்பி யெழின்மறை வாணன் றேவ
சந்நிதி யடைந்து போறறிச ரணியிரா விடிபட டாக
மன்னிளங் குமரன் செய்ய மலரடி வலிந்து பற்றி
அந்நிலை விடாது நின்று னருட்டுணை யணுகுங் காறும். 163

உலகிரு ளகற்றி வெய்யோ னுதயத்துந் திகழா முன்னம்
அலகிலாக கருணைப பௌவத் தருட்கதி ரலாந்து தோன்றி
இலகொளி பரப்பிச சிந்தை யிகலற நாறிப போாப்பப்
பலகலை ஞானி யுளளம பததியாற சொலிதத தன்றே. 164

அகத்தொளி மலித லாலே யாரிய னயர்வு நீங்கி
மகததுவ தெய்வ வேந்தை மனமொழி யார வாழ்த்தி
மிகத்துதி பகாந்து போற்றி மெய்யெலாம் புளகம போாப்ப
முகததெழில குலவி நமபி கேளென மொழிவ தானான். 165

பொங்குபே ரின்ப நாட்டுப் புரவல னருளே யீண்டு
மங்கொளி விளக்கைத் தூண்டி வளாததிய வண்ண நின்வாய்த்
துங்கவாக் குருவாய்த் தோன்றித் துயல்வரு மனச்சந் தேக
வெங்கொடு மயலி னின்று மீட்டெனைப் புரந்த தின்னே. 166

உஞசன முஞச மென்னின் னுயிரனு யொல்லை யேயிவ்
வெஞ்சிறைக் கதவின் வன்றாள் திறந்தியாம் வெளிப்பட் டுய்வான்
சஞ்சல மிகுசந் தேக அருக்கத்தைத் தணிந்து போக
மஞசலில் கருவி யாய திறவுகோ லாதொன் றென்பால். 167

மற்றது பாம சியோன் மலைக்கதி பதியே நல்கப்
பெற்றனெ னெறிதி றம்பு பிழையான் மணக்க லக்கம்
உற்றியா னுணர்ந்தேனலல ஞொளியோ யெழுக வென்னுத்
தெற்றெனக கோலே யிட்டான திறநதது சிறைக்க பாடம். 168

திறந்தது சிறைக்க பாடஞ் செவ்வியோ ரிருவர் சிநதை
அறந்திகழ் ஜீவன் முத்தி யணிநக ரத்தின் வாயிற்
சிறந்தசெம பொற்க பாடந திறநதென வுவகை பூப்ப
மறநதிகழ் சிறையொ ரீஇப்பின் மதிற்றலைக் கடையைக் கிட்டி. 169

மெய்த்தகு திறவு கோலின் வியன்கடைக் கதவு மேய
சித்தசஞ் சலமும் வீசிச் செவ்வனூ னெறியைச சேரவான்
வித்தகா விரைந்து சென்றூா கதவொலி விழிபபுக் கூட்டப் [170
பத்தர்கை யகன்று ரென்னுப் பரிநதுளம் பதைத்தான் வெய்யோன்.

ஒல்லையி னெழுந்து பின்சென் றோடினு னாப்பி னுனங்
கல்லேறூா றிரவி யோஙகி யலாதலிற் கையுங காலும
புல்லிய திமிரால் யானடும் போககற்று விழுநதான் பொங்கி
எல்லேயி லகங்கா ரத்தா லீடுபட் டழிநதா னிபபால். 171

மாதவர் ஜீவ பாதை மருவுமட் டாக வோடிப
போதரீஇ விடாத கண்டப் புலேமக னெல்லே தாண்டி
வேதநூ னெறியிற புக்கு விட்புலத் தரசன் செய்த
மாதயை யுளளிப போற்றி வணஙகினூ வழுதநிப் பல்கால். 172

வெறுமையா னெறிதி றம்பி மானததிக கொளுவி யாவி
குறுமையுற் றயருங காலே கொளுநதிக குவைதொக் கார்போல்
தெறுமழற் பாலே யநுசிச சிறைமறிக் தயருங காலே
பொறுமைவேந தருளவக் துய்பபப் பூரிததா ருள்ளந தூயோர். 173

ஒளவிய மவித்த சிந்தை யாரிய ராறித் தேறிச்
செவ்வழிப் போக்க ரிண்டு நிகைததுள மருண்டு நமபோற்
றெவ்வழி பிடித்துத் தீங்கு தீளேபபரா லென்னச சிந்தித்
தவ்வழி விலக்கி யுய்ப்பா ருய்ந்துமற் றிதனேச் செய்தார். 174

அருஞ்சுர மஞ்சி நேருக் கயல்வழிப் படிற்சந் தேக
இருஞ்சிறைத் துருக்கம் புக்காண் டின்னல்செய் விடாத கண்டப
பெருஞ்சழக் கீனுக்காட் பட்டுப் பேதுற வருமற் றென்னுக்
கருஞசிலே பொறித்தாண் டேன்றிக் கதிவழி காட்டி யுய்த்தார். 175

விடாதகண்டப் படலம் முற்றிற்று.

ஆனந்த சைலப் படலம்.

இனையன நிகழ்ந்த பின்ன ரெமக்கினி நிருதன் செய்யும்
வினையெது மின்று மிந்த வித்தக ராஜ வீதி
தனையவ னனுகா னென்னுத் தம்மிலே யுவந்து பேசி
முனைவனைத் துதித்தார் பலகான் முறையறி ஜீவன முத்தர். 1

பானமு மின்றி நாளுட் பசித்தலில் ஞான ஜீவ
போனகந் திருத்தி யுண்டு புத்துயி ரடைந்து தேவ
ஆனக முழக்கங் கேட்கு மானந்த சைல நாடி
வானெறி மருவிப் போனா வானெறி மருவி வந்தார். 2

காவத மிரண்டு மூன்று கடந்துசென் றிடுது மாயில்
ஜீவவா னந்த மல்குஞ் செழுங்கிரி சோது மெனனு
ஆவலித் தறவோா சிந்தித் தடுத்தடுத் தேக வேகத்
தாவரு வசந்த மென்கால் தவழ்ந்ததச் சார னின்றும். 3

குளிரிளந் தென்றன் மேனி குளித்தலுந் தளாவு நீங்கி
இளிவரு ஜெனம தோட மிரிந்துபே ரின்ப மலக
நளினமொத் தலாந்து செவ்வி நகைமுகந் திகழ்த்த தூயா
களிமகிழ் சிறப்பச் சென்று கனகமால் வரைகண் ணுற்றார். 4

வேறு. (சந்த விருத்தம்.)

புதுவிரை மதுமலா பொதுளிய முதுசினை பொழிலுழை தழுவுவ புயல்
வதுவையினதிபதி பொருவரு கிருபையின் மலைதலை பொழிவன மழை
அதிரிடி முழவெழ வரிமுரல சுருதியி னகவுவ மகளிரின மயில
மதுரிய நறைகுட மடிபடி யுகுபய னளவிய விளைவன வயல. 5

மாலுறு கொடுமுடி மணியணி யெனவிழு மருவிகள் பொருவன தடம்
வாலிய திருவருள பொருபெரு வளநனி மருவிய பெருவர நதி
கோலிய ஜெபதப விரதரும் வரதரும் வரன்முறை குடைவன துறை
பாலடை மலைமிலை பரிசென விரசுவ பருவர லொருவுறை பணி. 6

மழகளி றெழிலுளை யரிவரி யுழுவைக ளுழைவிழை பவொடுதிரி வனம்
தழலென வொழுகொளி தழுவிய கொழுமுகை தழையொடு கெழு
[முவ தரு
கழுதுக ளுழுதுழு திதழவிழ் செழுமலர் களகள சொரிவன மது
பழுதறு கிரியையி னெழுதுணா விரியலர் பலதிசை கமழுவ கடி. 7

அடிமுறை யிடுதவ மகளிரி னணிநடை பயிலுவ பிடிமட வனங்
கொடியிடை யவாமொழி யிசைவழி பழகுவ குலவிய கிளியொடு [குயில்
வடிவழ கியவிரி சிகையுடை குடிகுண மாபியல் பழகுவ மயில
னொடிகுவ தெவனவ ரமுதுகு கடைவிழி நுதியொடு பழகுவவருள். 8

வேறு.

ஜகநெறி பொருவிய தவநெறி மகளிர்
முகமென வலருவ நறைகமழ் முளரி
தகவுடை யவாநகை தவழ்தரு துவாவாய்
நிகரென வலருவ நிலவுறு குமுதம். 9

ஏந்திழை யவரொளி நிகழெயி றெனவே
தேந்தள வணிநறு முகையிணர் செறிவ
மாந்தளிர் புனைவடி வினாகர மருளக்
காந்தள மலாநனி கஞலுவ ககனம். 10

குணவணி தழுவுவா குலமட மகளிர்
தணிவரு மறநெறி தழுவுவா புருடா
மணியொலி தழுவுவ சினகர மறையின்
திணிசுடா தழுவுவ திகழ்தரு மிதயம். 11

மதிநல மருளுவ மறுவறு சுருதி
துதிநல மருளுவ வடியவா தொகுதி
நிதிநல மருளுவ நிறைதரு சுகிாதங
கதிநல மருளுவ கடிகமழ் சைலம். 12

வடிவன மிடைவன மகளிரி னுலவிக்
கொடிவன மிடைவன துடியிடை குலவித்
தடிவன மிடைவன வெழிலொளி தழுவிக்
கடிவன மிடைவன சினைமலா கஞலி. 13

மனைதொறுந் திகழுவ மறையொளி விளக்கம்
வினைதொறுந் திகழுவ விதிதரு புனிதஞ்
சினைதொறுந் திகழுவ கொழுங்கனித் திரள்கள்
நனைதொறுந் திகழுவ நறைநுக ரளிகள். 14

கொடியன மலையல திலைபுரி கொடிய
கடியன மலரல திலையுளா கடிய
இடியன முகிலல திலையர சிடியே
குடியன தவமல திலைகெடு குடியே. 15

குளிப்பர்புண் ணியம்பொலி குருதியக் தடத்தில்
களிபபாநற் சருணையைக் கனிவொடு பருகி
விளிபபாதம் முடன்மிசை குதிரென விருந்தை
அளிபபாதெள் ளமுதினை யகமுக மலர்ந்தே. 16

நாடக மினிர்வன நனிமிகு தருமம்
நாடக மினிரவன நனியருள பொழில்வாய்
நாடக மினிரவன நனிதொகு மயிலகள
நாடக மினிர்வன நனிரின வனசம். 17

வேறு.

வான ரஙகுதிக் குஙகலே மாமந்தி
வான ரங்குதிக் குநதரு மாசசினை
வான ரஙகம டுகரும லாகடி
வான ரஙகம டுகரும டவனம. 18

மாத ருக்குல மல்கும லைக்குடி
மாத ருக்குல வாமனை மாட்சிமை
மாத ருக்குல காதிய வஞசமும்
மாத ருக்குவர் மாசறு மாடவா. 19

கோட்டு மாக்கிளை தூங்குங்கொ ழும்பொழில்
கோட்டு மாக்கிளை தூங்குங்கொ ழுங்கனி
கோடடு மால்வளை தூஙகுங்கு ளிர்புயல்
கோட்டு மால்வளை தூங்குங்கு ளிர்மது. 20

மான்ம தப்படு மைவளை கோளரி
மான்ம தமபடு மைவளை வைபபினம்
மான்ம தமபடு மைவளை மாதவா
மான்ம தம்படு மைவளை வாட்டுவார். 21

ஓதி மக்குல நாண்மல ரோடையை
ஓதி மக்குல மோகையி னுடுவ
ஓதி மக்குகை யொண்டவர் மாமறை
ஓதி மக்குடி லூடுற நாடுவாா. 22

ஆய மாதா ணிவரு மாடவர்
ஆய மாதா ணிநிதிப் பெட்டியும்
ஆய மாதா ணிகலப் பேழையும்
ஆய மாதா ணீதா ருணையே. 23

சந்த னந்தந்தி கழுந்த டங்களில்
சந்த னந்தந்தி கழ்தடஞ் சாரலில்
வந்த னந்தந்தி மாலையு மாலையும்
வந்த னந்தந்தி றைவனை வாழ்த்துவார். 24

வேறு.

மலையெலாம் புனிதஞ் செல்லு மருங்கெலா மகிழ்ச்சி தெண்ணீர்
நிலையெலாங் கருணை தீர்த்தம நெறியெலா நீதி மார்க்கங்
கலையெலாஞ் சுருதி பேசுக் கனிவெலாந் தேவ பாஷை
தலையெலா மாசிர வாதஞ் சார்பெலாம் பசும்பொற் சேணி. 25

மாதவப் பள்ளி தோறும் வரன்முறைத் தொழும்ப ரீட்டம்
பாதவப் புரைக டோறுஞ் சுருதிதோ பனவ ரீட்டம்
மேதகு கழகந் தோறும விழுககலை மழவ ரீட்டம்
போதலர் பொய்கை தோறும புகாறு மகளி ரீட்டம். 26

கள்ளவிழ் முல்லை யீன்ற கடிமுகை யனைய மூரற்
பிள்ளைகள் விமல ஞானம் பிறங்குதீங் குரலி னோடு
வள்ளலெம் மிளங்கோ மானசெம மலரடி வழுத்தி யேத்தும்
தெள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிமடுத் திடுமெப் பாலும். 27

விருந்தெதிர் கொண்டு நாடி விழுத்தகு மாபி னோம்பிப்
பொருந்துமெய் யன்பிற் றூய போனக மளிப்பர் பல்லோர்
வருந்துவோர்க் குடையைத் தாங்கும் வண்கையி னுதவி நேர்ந்து
திருந்துநன் மதிகள சொலலித் தெருட்டுவா தம்மிற் பல்லோர். 28

பொருளெலாம் பொதுமை மேய புகழெலா மிறைமை நாடும்
அருளெலாஞ் செல்வ முள்ளத் தவாவெலா மறுமை யாக்கந்
தெருளெலா மான்ம போதஞ் செயலெலாந் திருத்தொண் டென்ப
மருளெலா மொழித்து நோற்கு மலைப்பிர தேசத் தோர்க்கே. 29

பெய்வது கருணை மாரி பெருகுவ தன்பி னீத்தஞ்
செய்வது தருமப் பைங்கூழ் திருந்துவ துயர்பே ரின்பம்
உய்வது ஜீவ கோடி யோங்குவ தமலன் சீர்த்தி
தைவிக பரமா னந்த சைலப்பிர தேசத் தென்றும். 30

பானந்தன் னுமையா வண்டு பாண்செய மயில்க ளாடக்
ானந்தன் னவையாச் செய்ய கமலக்கண் களித்து நோக்கிப்
ழுந்து நறுந்தண் கொன்றைப் பொன்னணிப் பரிசு நல்கி
னந்த சைல வேந்த னாசுவிற் றிருப்பன் மாதோ. 31

உரைநிலை கடந்து நின்ற வுன்னதா திபனே மேலை
குரைகடற் புவிகூட் டுண்ணக் குவித்தபே ரின்பக் கொள்ளை
வரைநிலை தெருண்டு துய்க்கு மாதவ ருணர்வா ரன்றித்
தரையுளா ருணர்ந்திவ் வென்று சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. 32

நித்திய சுகபே ரின்ப நிலவளங் கெழுமு ஞான
வித்தக கிரியின் மீது விசும்புற மிளிர்ந்த தூய
சத்திய நெறியை நாடித் தணப்பிலபே ருவகை யோடும்
முத்திநாட் டிறையைப் போற்றி முடுகினா ஜீவன் முத்தர். 33

செம்மல்தம் முரிமை யாவும் ஜீவயாத் திரிக ராய
நம்மவர்க் குறித்திங் குய்த்தார் நுகர்ந்துபின் சேறு மீண்டு
வம்மினோ வம்மி னென்று மங்கலக் கொடிக்கை காட்டி
அம்மலை விளிப்ப தேபோன் றமைந்தன தெரியக் கண்டார். 34

மோனநாட் டரசனேவற் பணிவிடை முறையிற் செய்யும்
வானவர் தொகுதி யீண்டி வந்துவந் தேகக் கண்டார்
சேனைகா வலருக் கெல்லாஞ் சித்தமு மிணங்கிக் கீழ்ப்பட்
டானிக் கரும மாற்று மந்தண ரொழுக்கங் கண்டார். 35

தண்ணளி கவிந்து வானந் தருமருண் மாரி கண்டார்
புண்ணிய ஜீவ கங்கை பொங்குநீர்ச் சுனையுங் கண்டார்
நண்ணிய திசைக டோறு நன்மையுந் திருவு நட்புங்
கண்ணிய தருமத் தோடு களிநடம் புரியக் கண்டார். 36

கொள்ளைவண் டிமிரின் னோசை கோகிலத் துவனி பூவை
கிள்ளைகள் கிளக்கு மென்றீங் கிளவிபுள் ளொலிமற் றெங்குந்
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிப்புலந் தொகுப்ப யாவும்
வள்ளல்வண் புகழாகக் கண்டு கேட்டுள மகிழ்வர் மன்னோ. 37

தீர்த்தனை யேத்திப் போற்றி ஜெபதபம் புரியுஞ் செவ்வி
ஆத்தியிற் குழுமித் தேவா ராதனை புரியுஞ் செவ்வி
கீர்த்தனை கிளக்குஞ் செவ்வி கேட்டதி சயித்துக் கிட்டிப்
பார்த்தருட் செயலை வாழ்த்திப் பரவச ராகி நிற்பார். 38

வாவிநீ ராடி வாடா மதுமலர் மாலைசூடி
ஓவிலா னந்த கீத முளங்கனிந் துருகிப் பாடிக்
காவெலாங் களித்து லாவிக் கனிந்தமுந் திரிகை யாதி
ஜீவபோ னகமுண் டுள்ளந் தெருண்டுறு னெறிசெல் காலை. 39

வித்தக ரிருவர் செல்லும் விழுத்தகு மரபை நாடி
அத்தலத் தறவோ ராய வண்டரோர் சிலாவந் தீண்டி
வைத்தமா நிதிகண் டார்போல வான்முறை குழுமி மொய்த்தார்
உத்தம தொழும்ப ரன்றே வுயிர்த்துணை யுலகுக் கம்மா. 40

குழுமிய வாய ருள்ளக் குறிப்பவர் வனச மன்ன
செழுமுக மலர்ச்சி காட்டத் தெரிந்துகோ ளூன்றி நின்று
விழுமிய குணத் தோனை வேதியன் விரும்பி நோக்கி
உழுவலன் போடு மற்றீ துசாவுவான் விநய மாக. 41

உன்னத பதவி யோமற் றுலகமோ வும்பர் மேய
பொன்னில வுலகந் தானோ வதனொடு புவியைச் சேர்த்து
நன்னிலை நிறுப்பா னுய்த்த நாதேவ விஞ்சை நாடோ
பன்னரு நித்திய செல்வக் களஞ்சியப் பகுதி தானோ. 42

யாதெனத் தேறு கில்லே மெம்மனோர் கருத்துக் கெட்டா
மேதகு பொருளுஞ் செல்வப் பெருக்கமும் விமல ஞான
போதமுந் தரும்பல் காட்சிப் பொதும்பரும் பிறவு மெல்லாம்
ஆதரிப் பவரார் யாரத் தனுபவ மறிய கில்லேம். 43

மற்றிது தான்கொல் முத்தி மாநகர் புகுந்த மார்க்கம்
கொற்றவ னகருக் கின்னுங் குறிப்பிடு தூரமெம்மட்
டுற்றுமே விடிற்றுன் பேயோ வுதவியோ நிகழ்வ தோர்பால்
இற்றைநா ளிரவு தங்கி யேகவீண் டமையுங் கொல்லோ. 44

ஆயவித் திறங்க ளொல்லா மறிவுறு மாறெம் பக்கல்
நேயமவைத் துரைக்க வென்று நிகழ்த்தலு மாண்டு தொக்க
ஆயரி லொருவன் கிட்டித் தொலைவிலே யச்சத் துள்ளன்பு
மேயநண் பினனே வென்ன விதந்துரை யாட லுற்றான். 45

ஐயன்மீர் காணு மிந்த வானந்த சைல மென்னுந்
தெய்விக கிரியுஞ் சேர்ந்த சிமயமுஞ் செழுந்தண் காவும்
மையறு பொருளுந் தொக்க வளமுமன் னுயிரு மெல்லாம்
வையக முய்யக் கொண்ட மாநுவே லுரிமை தேர்மின். 46

இத்தகு புண்ணி யக்ஷேத் திரத்தினுக் காக வெம்மான்
மெய்த்திரு மேனி சிந்துங் குருதியின் விலைப்பா லீட்டி
வைத்துமுப் பகையை வென்று வளம்படுத் தமலன் செங்கோல்
உய்த்திள வரசா யென்று முவந்துவீற் றிருக்கின் றானால். 47

பண்டுதொட் டின்று காறும் பணிவிடைக் கமைந்த வுண்மைத்
தொண்டரை நிறுவி ராஜய துரைத்தன நடத்தா நிற்பர்
அண்டர்கோ னகரை நாடி யடுக்குநர் வேண்டு மெல்லாம்
உண்டொரு குறையு மில்லை யுததர மெமக்கு முண்டால். 48

மெய்வழி பிடித்து நீன்றீர் விலகினீ ரல்லீர் விண்ணாட்
டுய்வழி யிதுவே யாகு மும்மையித் தலமீ றாகப்
பொய்வழிப் படாது காதத புண்ணிய மூர்த்தி யார்செங்
கைவழி காட்டி யினனுங் கடைவரை காக்கு மன்றே. 49

கொற்றவ னகர்க்கிம் மேலே குறிப்பிடு தூரங் கூறில்
பற்றுளார் தமக்குத் தூரம் பறறிலாக் கண்மை யென்றும்
உற்றுணாந் தூன்றி நோக்கி யூக்குவார்க் கிடரொன் றின்றாஞ்
சற்றுறா னெறிவிட் டேகிற் சாரநதிடு மோச நாசம். 50

சாதுமார்க் கத்தீர் நும்மைத் தலைப்பெய்த வைகல் வான
தூதரை யெதிரந்தா லன்ன சுபதின மாகக் கொண்டேம்
பேதமின் றெம்மி னுமமில் பிறங்குமித் தலத்தி லுள்ள
கோதறு நிதிகள நமமான குருசுயாத தவாக்கே யன்றே. 51

வழிநடந் திளைத்தீர் சின்னாள் வதிந்திளைப் பாறித் தேறி
விழிநலந திகழு மிநத வியன்கிரி மிசைதொக் குள்ள
கழிபெரும் புதுமை யாய காட்சிகண் டறவீர் பின்னர்
எழிறிகழ முத்தி மாககத் தெய்துமென் றேமப லோடு. 52

செங்கரங் கொளுவி நண்பீர் சேறுது நம்மில் வம்மின்
இங்கினி நிற்றல வேண்டா வெனறக மலர்ந்து கூறிப்
பொங்குபே ரன்பி னாலே புதுவிருந் தினரைக் கூட்டி
மங்கல கீத மல்க மனைபுகூஉ வரிசை செய்தார். 53

பல்வகை யொருபற் றில்லாப் பரதேசி களைக்கொண் டாடி
நல்வரை யாயா காட்டு நண்பெவா றாய தென்னிற்
செல்வழி யிகந்த தீய செறுநருக் காக ஜீவன்
நல்கிய வன்பின் வாரி படிந்தமெய்ந் நலத்த தாமால். 54

ஆயரோ டளவ ளாவி யாரிய ரிருவர் தாமும்
நாயகன் கருணை யுள்ளி நயந்தினி திருந்த காலை
மாயமார் பிரபஞ் சத்தை வரைந்துநூல் வழிப்பட் டுய்ந்த
தூய யாத்திரிகங் கேட்க விருப்புளேஞ் சொல்க வென்றார். 55

நன்றென வெழுந்து நின்று நலங்கிளர் மறையோன் தொக்கார்க்
கொன்றுமஞ் சலிசெய் தெம்மை யுவப்பொடு மினிதி னேற்றுக்
கன்றுகாண் கறவை போலக் கசிந்துபா ராட்டு மன்பை
யென்றுமுள் ளூதுங்கைம் மாறென் றீட்டுதற் கருக ரல்லேம். 56

தேனைந்து நறுந்தண் சோலை செறிதடங் காவு சூழ்ந்த
ஆனந்த சைல மீதென் றநுபவத் துணர்வு பெற்றேம்
ஞானந்தம் மேனி யாய நம்பிரான் றொழும்பா நீவிர்
தானந்த வுணர்ச்சி யெம்முட் டந்தனிர் சான்றெம் முள்ளம். 57

செல்வழிக் கண்ணோர் நாளிற் காணினுஞ் செவ்வி யோர்தாந்
தொல்வழிக் கேண்மை யுள்ளந தோன்றயாத் திடுவ ரென்ப
தொல்வதே யெனநுஞ செய்கை யுண்மைவற் புறுத்திற் றின்னே
நல்வழி தெருட்டு நல்லீர் நஞ்செயல் கேண்மி னென்னு. 58

விளம்பாத் தொனிகேட் டொல்லை வெருண்டதுங் குரவன் வாய்மை
உளங்கொளத் தெருட்டி யுய்தத வுண்மையுந் தவறி நேர்ந்த
பழங்கணு மோச நாசப் பரிபவச் சிறையு மெல்லாம்
வளம்படப் புகன்று காத்த கிருபையின் மாண்புஞ் செப்பி. 59

கும்பிக்கெ யிரையை நாடுங் கொடியமா யாபு ரிக்கண்
நம்பிக்கை தெருண்டு வந்து நல்வழி பிடித்த வாறுங
கம்பிக்க வுடலு நெஞ்சுங் கரைந்திடக் கரைந்தீ ருக
நம்பிக்கை கொண்டே மென்று ரேன்புரு வாய தக்கோன். 60

பனவன்வாய் மொழிந்த செஞ்சொற் பாகினைப் பருகி யாயர்
அனைவரு மவச ராகி யனலமெழு காக வுள்ளங்
கனிவுறீஇ யுருகிற் றென்னக் கண்ணினீா கவிழ நின்று
முனைவனை யுள்ளி யுள்ளி முறைமுறை துதித்தார் பல்கால். 61

ஈங்கிவை நிகழ்ந்த பின்ன ரிருவர்க்கு மிரவு தங்கப்
பாங்குறும் பள்ளி நல்கி யவரவர் பக்க லேக
ஓங்கிய வுவகை யோடு மொண்டவர் கிறிஸ் தியேசு
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்திக் கண்டுயில் பொருந்தி னால். 62

குறியுடை யிரவு நீங்கக் குணதிசை சுடர்வந் தூன்ற
முறையறி ஜீவன் முத்தர் முயங்கிய துயிலை வீசி
நிறைமொழி தெருண்டு செய்யு நித்திய கரும முற்றித்
துறைதொறுந் தொழுது போற்று மந்திரத் தழனி கேட்டார். 63

ஆயிடை யறிஞன் மெய்ய னநுபவ ஞானி யன்பன்
தூயனுச் சாகன் றீரன் சுகிர்தனென் றிவர்வந் திணைடி
ஏயவர் தனஞ்செய் தேற்றங் கிருவரை யழைத்தா னந்த
மீயுயர் சைலத் தும்பர் வளனெலாம் விதந்து போங்கால். 64

மெய்ப்பரி சுணர்வீ ரிந்த வெறுங்குவட் டினுக்கு நாமந்
தப்பறை யென்ப ரேறிச் சிலரிடை தவறி யப்பாற்
குப்புறீஇ விழுந்து மாண்டார் குறிக்கொண்டு காண்மி னென்னாச்
செப்பின னுற்று நோக்கித் திரும்பிவெய் துயிர்த்தார் செய்யோர். 65

ஆண்டொரு சாவ தான மெனுஞ்சிம யத்தை யண்மித்
தூண்டினீர் செய்மைத் தாகத் துணைவிழி யிழந்து சில்லோர்
மாண்டவர் தலத்து லாவி மறிந்துவீழ்ந் தயருந் தன்மை
காண்டிரோ வெனவா மென்ன வவாநிலை கழற லுற்றார். 66

நன்னெறி கடைப்பி டித்த நண்புளீர் நீவிர் வந்த
செந்நெறிக் கிடப்பா லாகச் சேருமோர் கடவைப் பாதை
அந்நெறி தழுவி யின்னோ ரசுரனும் விடாத கண்டத்
துன்னெறிப் பசாச னுய்த்த சிறையிடைத் துடித்தார் பன்னாள். 67

எண்ணருஞ் சிறைப்பட் டோரை யிரக்கமில் லாவன் னெஞ்சக்
கண்ணறைப் பாவி யந்தோ கண்ணிணை பிடுங்கி யிந்த
வண்ணமா மரித்தோர் சேறு மயானவெஞ் சிறையி னுய்த்தான்
புண்ணிய நெறிகை விட்ட புலையர்தங் கதியி தன்றோ. 68

என்றெடுத் தியம்பு மெல்லை யேதமி லிருவர் தம்மில்
ஒன்றிய சிந்தை யாக வொருவரை யொருவர் பார்த்து
நின்றுளங் கலங்கி மாழ்கி நெட்டுயிர்ப் பெறிந்தவ் வாயர்
சென்றுழிச் சென்று ரங்கோர் செழுமலர்க் காவின் பாங்கர். 69

அந்தணர் காணு மாறவ் வானந்த சைல வாணர்
பந்தித்த கதவ நீக்கி யுள்ளுறப் பார்மி னென்ன
விந்தையீ தென்னோ வென்று வேதியர் விரும்பிக் கிட்டி
முந்துறு படுகர் வாயின் முற்றியுண் ணோக்குங் காலை. 70

கொந்திருள் குழுமித் துற்றுங் கொழும்புகைப் படலங் கண்டார்
கந்தக நாற்றங் கொண்டார் கதழ்ந்தெரி கதுவிப் பொங்குஞ்
செந்தழற் கடலி னோசை செவிமடுத் திடுவ தோர்ந்தார்
அந்தரத் துருமு வீழ்ந்த தாமென வச்ச முற்றார். 71

எழுகொழுந் தழலில் வீழ்ந்து மிறுதிகாண் கிலரா யேங்கிக்
கழிபெருங் கூச்ச லிட்டுக் கதறியு மாக்கை தீக்குள்
முழுகியு மாவி நைந்து முறையிட்டு மாற்ற மாட்டா
தழுகுர லோசை மல்கி யலறுபே ரொலியுங் கேட்டார். 72

அவ்வயி னின்று நீங்கி யாரிய ரறவோ ராய
செவ்வியீர் யாங்கள் கண்ட திறம்வகுத் துரைமி னென்றாக்
கைவரு வஞ்ச நெஞ்சக் கள்ளஞா னியர்வி ளைந்து
வெவ்வழ னிரைய மெய்த விதித்ததிக் குறுக்குப் பாதை. 73

பன்னெண்டு நாளா ஜீவ பாதையைப் பிடித்து வந்தூந
துன்னிய நாச மோசஞ் சோதனை யிடுக்கண் டுய்த்தும
இந்நெடு வரைபட் டாக வெட்டியு மிகலுக் கொல்கிப்
பின்னிடை பவரே யிந்தப் பிலந்தலைப் படுவா மாதோ. 74

இப்பிலத் துவாரத் தன்றே முதற்பிறப் பிகழ்ந்த வேழை
விப்பிர யஜமான் றன்னை விற்றசா மித்து ரோகி
துப்புறழ் சுவிசே ஷத்தைத் தூஷணஞ் செய்த பாவி
கைப்பொருள் வெஃகிப் பொய்ந்த காதகர் கவிழ்ந்தார் முன்னம். 75

கனைகுரற் பிலத்து வாரங் கள்ளஞா னியர தென்றா
இனையன விளம்பக் கேட்ட மறைவலா னிதுமுன் கேட்டேன்
துனையிருட் பிழம்பு காட்டிச் சொற்றநும் முரைகொண் டின்னே
தினையள வைய மின்றித் தெளிந்தன மென்று செப்பும். 76

நெறியலா நெறியிற் சென்று தீமையு மடமை யன்றும்
அறிவன வறிய கில்லா வனந்தரு மடமை யன்றும்
பிறிதெவன் கற்றுங் கேட்டும் பேரறி வுடைய ராகிப்
பொறிவழி யுள்ளம் போக்கும் புன்மையே மடமை யாமால். 77

மானிட வாக்கை பெற்றும் மறைநெறி புக்கும் நேர்ந்த
ஈனதை நிந்தை துன்ப மினையன சகித்துந் தேவ
கோனருள் பெற்றா னந்தக் குவடுகண் டடைந்து மந்தோ
மேனிலை வழுவி வீழின் மீட்புண்டோ பாவம் பாவம். 78

போக்குண்டு துன்புக் கெல்லாம் புகலுண்டு விபத்துக் கெம்மான்
வாக்குண்டு நமக்குக் கூட வருந்துணை யுண்டு நெஞ்ச
நாக்குண்டு வீடு கூடு நம்பிக்கை யுண்டு நல்லீர்
மீக்கொண்டு நுங்க ளாசி விடைகொண்டு சேறு மென்றார். 79

நெறியறிந் தவாவை நீக்கி நிருமல வேந்தைக் கிட்டி
முறையறிந் தருளை வேண்டி முன்னிட்டு முடுகல வேண்டும்
இறைதிருக் கரமே நம்மை யிறுவரை காக்கு மென்றுங்
கறியமற் றென்றுண் டினனும வமயினென் றழைத்துப் போனார். 80

விண்ணுற மிளிர்ந்து தோன்றும் வித்தகத் தெளிவென் றோதும்
வண்ணவொன் சிகரி யண்மி மறைவலீ ராடி யீது
புண்ணிய நகரைக் காட்டும் புதுமையைக் காண்மி னென்னாக்
கண்ணடி வாங்கி யுற்று நோக்கினார் கருத்துள் ளொன்றி. 81

விரிதரு பரமா காய வெளிதிகழ் பரம சீயோன்
கிரிமிசை யனந்த கோடி சூரியர் கிளர்ந்தா லென்னப்
பரவிய மகிமை யோங்கிப் பகிரண்டப் பரப்பை யெல்லாந்
தெரிதர விளக்கிக் காட்டுந் திவ்வியப் பிழம்பு கண்டார். 82

மேனிமிர்ந் தெழுந்த ஜோதி கற்பக விருக்கம் போலும்
வானஜோ திகளு மண்ட கோடியு மாத்திற் றொக்க
கானனை விரிபூங் கொத்துக் காய்கனி முதல போலும்
வானுற நிவந்து நிற்கு மரபினைத் தெரியக் கண்டார். 83

மொய்த்தெழு மகண்டா கார முழுச்சுடர்ப் பிழம்பின் முந்து
பத்தியிற் றமக்கு நேரே பவித்திர பரமா காய
வித்தக வெளியைக் கண்டார் விமலசந் நிதியி லுய்க்கும்
நித்திய ஜீவ வாயி லிதுவென நினைவுட் கொண்டார். 84

வானக்கண் கொள்ளா தோங்கு வளரொளித் திரளைத் நேர்ந்த
ஞானக்கண் ணடியி னூடக் காணவு நடுங்கி யஞ்சி
ஊனக்கண் வழுக்கிக் கூசி யொல்லைத்தம் மிமையை மூடித்
தானக்கண் விழுந்தி றைஞ்சித் திசைநோக்கித் தாழ்ந்து சொன்னார். 85

வாக்கினுக் கதீத மெங்கள் மனத்துக்கு மதீதம ஞான
நோக்கினுக் கதீதம நமபால நுவலுதற் கதீத மாக
மேக்குயர் முகடு முட்ட விளங்கிய பிரபை கண்டோம
பாக்கிய நகரத் துள்ள பகுப்பொன்றுங் காணு கில்லேம். 86

அண்ணலார் புனித மாய வக்கினிப் பிழம்பீ தென்கோ
எண்ணரு மகிமை ஜோதி யீதெனகோ விளங்கோ வீட்டும்
புண்ணியப் பொலிவே யென்கோ பொங்கிய பரமா னந்தங்
கண்ணிய நிலைய மென்கோ யாதெனக் கழறு கிற்பேம். 87

என்றுதம் மகத்தே முந்த வுணர்ச்சியை யினிது கூறி
இன்றுநீ செய்த நன்றிக் கெல்லையு மீறு மின்றால்
வென்றியங் கிரியி ரேக விடையினித் தருக வென்றா
னன்றென வொருவன் றீட்டு நலவழிப் படமொன் றீந்தான். 88

இச்சக மொழியை நம்பா திருமென வற்பு றுத்தி
எச்சரித் துரைத்தும் முன்னே யெதிர்ப்படுஞ் சோக பூமி
நச்சுறக் கத்தை நலத்து நனவொடு கடத்தி ரென்றும்
அச்சுதன் றுணையை நாடி யருணெறி பிடித்தி ரென்றும். 89

வனைய பிறவுந் தத்த மறுபவை நினைந்த கூறி
ஆனன மலர்ந்தன போடு மாசியு மியம்பி வேண்டும்
போனக பான நல்கிப பொருந்துநல விடையு மீந்தார்
ஞானவா னந்த வோங்கல் நாடிய வண்டா மாதோ. 90

ஆசியும் விடையும பெற்று ரஞ்சலி செய்தார் பலகான்
மாசறு மனத்தார் செய்த வுதவியும வருவ காட்டிப்
பேசிய மொழியு நெஞ்சிற் பிறங்கிடத் தீட்டி வைத்தார்
ராசனை வழுத்தி யேத்தி யேகினா வழியைக் கூடி. 91

வேறு.

வானுற் றிழிந்து நிலனுற்ற மாபா மெனன மலர்க்காவின்
தேனுற் றருவி குதிபாயுஞ் சிகரித் தலைநின் றிழிந்துகலை
மானுற் றுலவி விளையாடும வயவெஞ் சிய வரைச்சாரல
கானுற் றுலவி யுழையாடிக் கனியுற றறவோர் கடுகினா. 92

பொழிதண் டேறன் மகரந்தப் பொடிநாண் மலரின் விரையளவிப்
பழகிப பழகிப பனித்தாவித் தெணலாச கலையிற் படிந்துவருங்
குழலித் தென்ற லுடலளைந்து குலவச் சிறைவண் டிசைகிள்ளை
மழலைக் கிளவி செவிமடுப்ப மகிழந்து விரைந்து வழிச்செல்வா. 93

மயலைத் தவிர்க்குந் திருவசனம் வளர்ந்தி வினையாங் கொந்தளித்த
புயலைத் தவிர்க்குங் குமரேசன் மேனு ளீட்டும புண்ணியம்போல்
வெயிலைத் தவிர்க்குந் தண்டலையை விரித்தாங் காங்கு கடும்பசியின்
இயலைத் தவிர்க்கு நறுங்கனிகா யின்றே னுதவி யெதிர்சாரல. 94

திருந்து கிரியின் புறமணைந்து திகழுந் தடங்கா யாத்திரைசெய்
விருந்தீர் வம்மி னெனக்கூவி விளித்துக் களித்து முகமலர்ந்தீ
தருந்தும் பருகு மிளைப்பாறி யகலு மெனக்கை யளிக்குமால்
வருந்தி னோருக் காதரஞ்செய் மாட்சி சானன் மனையேபோல். 95

பொன்னாட் டரசனுரிமையெலாம் புனிதத் தொண்டர் பொருட்டுள்ள
தென்றுச் சுருதி முறையிடுவ தீண்டே யறிந்தாம் யாத்திரிகர்
உன்னா முன்ன முள்ளவெலாங் காவின் றுதவி யுபசரிக்குந்
தன்னா லென்னி லிதுவன்றோ சாத முலகு நிலைபெறற்கே. 96

வேறு.

மாக மீது லாவு மேக சால மூடி மாதவி
நாக மாதி தாரு நீழ லார நந்த நாறுபூநு.
சாக மாரி றூல்கி ழிந்தொ ழுகுகு நீதத டங்குலாம்
போக பூமி போலு நீடு பொங்க ருடு போயினா 97

துங்க வாவி நீரப டிந்து சுந்த வத்தி ரந்தரித்த
தெங்கு மாய வீச னைத்து தித்தி றைஞ்சி யேத்தியே
பொங்கு ஜீவ போன கமபு சிதைத்தே முடிந்து தோத்திர
மங்க லமபு னைந்து பாடி நாடு வாரவ ழிக்கொடே. 98

இரவு கான கத்தொர் பக்க விலைவி ரித்து றங்குவார்
விரவி ராவி டிந்தி டாத முன்னெ ழுந்து விமலனைப்
பரவி நின்று ஜீவ பாதை பற்றி நாடி யேகுவார்
குரவா நல்கு நெறிவ ழாத குறிய றிந்து கொள்வரால். 99

தங்கு வானு டுக்க ணந்த யங்கி யன்ன பொன்மலைப
பொங்கர் பன்ம லாக்கு லம்பொ லிந்தி லங்கு சூழல்முற்
றெங்கு மோரி டுக்க ணின்றி யேயப லோடவ் வேதியா
திங்க ளோரி ரண்டு மூன்று செல்ல வங்கு செல்லுநாள். 100

ஆனந்த சைலப படலம முற்றிற்று

விசுவாச விளக்கப படலம்.

எல்லை நூனெறிக கயலிற்பின் வாங்கியென் றிசைக்கும்
புல்லிய ன்றனைப் பிணித்தெழு பேய்தொகூஉப் புடைத்தீர்த்
தல்லி யற்படு பாதலக கிடங்கரு டமிழ்த்தச்
செல்லு மாறுகண் டஞ்சியுண் ணடுங்கினார் செய்யோர். 1

ஆய காலைமெய் யாரண னுருயிர்த் துணைவ
பேயி னற்பிடி பட்டவிப் பதிதனார் பேசில்
மாய பாதகி யாபுரி நாமம்பின் வாங்கி
தூய நாட்டமற் றுவிருண் மூடிடுந் துணிபே. 2

தூய வாயுதம் பெற்றிலன் றேட்பல மில்லன்
நாய கன்றுணை யிழந்தன னுடுவ தினியென்
பேயர் கையகப் பட்டனன் பேதுறீஇ யந்தோ
ஆய சம்பவ மொன்றுள தையவென றறைவான். 3

இத்த லத்துகிட் கபடமென் றிசைபெறு நகரம்
அத்த லத்தருட் டனதனு மற்பவிஸ் வாசி
வித்த கக்கலை யாதந நாணய மிளிர்பூண்
பத்தி ரத்தொடு முத்திமாக் கதிநிடைப் படர்ந்தான். 4

அந்தி பட்டிர வாகவங் கடுத்தவூ ருகில்
வந்தி ருந்திளைப் பாறின னுங்கது மரண
சந்தி யென்றறிந தானிலன் றுயினறனன சாபம்
முந்தி னோர்கள்வா பாதகன முதலிய மூவா. 5

வெய்ய பாதகர் வரவறிந திருந்துயில் வீசிப
பொய்யில கேள்வியான் பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புலையர்
கைய கன்றுய முடுகின னுயிறுங் கடுகி
நொய்து பற்றினர் புடைததனர் பொருட்பறி நுதலி. 6

தீர்க்க மில்லனு யினுப்பிடி விடுத்திலன் சினந்து
மூர்க்கர் கைததடி யாற்றலை மோதலு மயங்கிப்
பார்க்கண் வீழ்ந்தனன் கைபபொருள் கவர்நதனர் பதறி
ஊர்க்கு ளோடினா வேற்றொலி கேட்டலு முடைநதே. 7

நாண யம்பறி போயது நல்லணி யெதையுங்
காணு கிற்றிலர் கள்வரென் றறிந்துபின் றன்னைப்
பேணி வைத்ததை யிழந்தமை நினைந்துபே துற்றுஞ்
சேணு றுங்கதி வழிபிடித தேகினன் றெருண்டு. 8

நாண யங்கெடின் யாவர்க்கு முலகத்து நடப்புக்
கோணு மன்றியோர் குணமுறு தென்னுமிக் குறிப்பைக்
காணு கையதன் கைப்பொரு ளிழத்தலிற் கடுகி
நாணு முந்தைய மேற்றுண்டு நாள்பல கழித்தான். 9

அணிக லம்பல விருக்கவு மையமேற் றுண்ணத்
துணிவ தென்னெனச் சொற்றியேன் மற்றவன் றெருக்த
மணிய ணிக்குல கங்கொலோ விலைவாம் பறியுங்
குணிமற் றெங்ஙனங் கொடுப்பதவ் வணியிறர் கொள்ள.* 10

மெய்ய ணிந்திரள் களவாகைப் படாமையின் மேலாந்
துய்ய வோகையங் கவற்குள தாமெனத் துணியேல்
ஐய தற்குள வணிகலப் புதுமையுற் றறியா
நொய்ய விவ்விசு வாசிகக்கஃ தொல்லுமோ நுவலில். 11

பொருளின் மூப்பையே நினைந்துபுண் பட்டுளங் கவன்று
மருளின் மானிட ரேகுற்றுப் பலருபி மாண்டார்
தெருளி னற்பவிஸ் வாசிகக்குத் திரித்துவ தேவ
அருளுற் றுய்த்தது ஜீவனை யதிசய மாக. 12

வறுமை யெய்தியு முணவின்றி வருந்தியும் பிறராற்
சிறுமை யெய்தியுந் துக்கசஞ் சலங்களாற் றிகைத்தும்
மறுமை யாக்கத்தைப் பேணின னற்பவிஸ் வாசி
வெறுமை யாகுமோ விழுத்தகு நோன்புளம் விளையில். 13

என்று வேதிய னிகழ்த்தலு மிறைஞ்சிநம் பிக்கை
ஒன்று வேண்டுவல் தெருட்டுகென் றுள்ளியோ யேசா
முன்ற னக்குள சுதந்தரம் விற்றுண்ட முறைபோல்
இன்று சொற்றமற் றிவன்செயி லென்பிழை யென்றான். 14

அப்ப மெப்படிச் சுடப்பட்ட தற்குட்டித் திப்பை
எப்ப டிப்புகச் செலுத்தின ரென்பபோ லெம்பி
தப்பு றக்கரு துற்றனை தகவுற விரித்துச்
செப்பு வேனென வாரியன் வகுத்திவை தெரிப்பான். 15

எம்பி கேட்டிநம் பொறிபுலன் களுக்கிலக் காகா
தம்ப ரத்துள ரகசியப் பொருளறி வுறுத்தும்
உம்பர் நாயகன் சுருதியவ் வுண்மையை நம்பி
இம்பர் நோற்றலே மெய்விசு வாசத்தி னியற்கை. 16

தெரிய ரும்பர ரகசியம் யாதெனச் செப்பில்
புரவு நூல்வழி தெரிந்தநம் புராதன சபையின்
குரவ ரேதிரு வசனத்தைத் தொகுத்திது குணித்தார்
[illegible] லாதவம் மொழியினைக் கழறுவல் கேணீ. 17

வானம் பூமியெல் லாவுல கங்களும் வகுத்த
மோன மாகிய சருவவல் லமையுள முதலவன்
ஞான மேதிரு மேனியாக் கொண்டநந் தாதை
தூந லந்திகழ் வஸ்துவுண் டென்பதென் றுணிபு. 18

தந்தை யாகிய தற்பரற் கொருசுத னருளால்
மந்தி ராற்புத மாககன்னி மரிவயிற் றுதித்தோன்
இந்த மாநிலத் திரக்ஷணை புதுக்கிய வீசன
பொருந்தி யுபமிலாத துழையரும் பாடுகள் பொறுத்தோன். 19

மாசி லாவுயிர்ப் பலிசிலு வையிலுவந் தீந்தோன்
பூச மாதியுற் றுயிர்த்தெழுந் துன்னதம் புக்கோன்
ஈச னோவலப் பாகத்தி லினிதுவீற் றிருப்போன
ஏசு வாங்கிறிஸ் திரக்ஷக னெனவிசு வாசம். 20

மூன்றொன் றாகிய முழுமுதற் பொருளிலே முளைத்துத்
தோன்றி ஜீவனாந் தூய்மையாய பக்குவப் படுத்தும்
ஆன்ற பொரு ளாவியி னநுக்கிர கத்தை
ஊன்றி யேகுவல ஜீவனுக் கெனமனத் துண்மை 21

தூய வோபொதுந் திருச்சபை தூயரி னைக்கியம்
ஆய பாவமன் னிப்புயிர்ட் டாக்கைபெற் றெழுதல்
வயு நித்திய ஜீவனென் றிவையுள வென்றே
யாய மின்றியென் மனக்கொளக் கிடந்தவிஸ் வாசம். 22

என்று ளங்குவிந் தெவனிவன் பகிர்முகத் திசைய
நன்ற றிக்கையிட் டிறுவரை நன்னெறி பிடித்தே
நின்றி டிற்பர கதிபுகூஉ நித்திய ஜீவன
ஒன்றி வாழ்குவ னுன்னதத் தூழியோ டூழி. 23

இத்த கைப்படு மெய்ச்சுரு திக்கொட ரிதுவே
சுத்த சத்திய மெய்விசு வாசத்தின் றெருகுதி
உத்த மந்திகழ் ஜீவனுக் குறுதுணை யுலவா
முத்தி வாயிலூட புகுத்திடு முத்திரை லிகிதம். 24

மரண பாசத்தை மதுமண மாலிகை யாக்குந்
திரண மாக்கிடு மலகையை யுலகத்தைத் திரித்துட்
கரண சுத்தசற் கருமத்திற் கருத்தினைத் திருத்தும்
புரண புண்ணியற் கன்புசெய் புனிதவிஸ் வாசம். 25

களங்க மற்றவிச் சிரத்தைநீர்க் கயங்கட மதிபோல்
உளங்கொ ளீஇச்சில ருழையுரங் கொண்டுநின் றோங்கி
விளங்கு மோர்சில ருள்ளத்து மறைபடூஉ மெலிந்து
துளங்கி நிற்குமா லிறுவரை யுயர்கதி துருவி. 26

ஒரும கப்பலி யூட்டிய வுரிமையு மரசின்
திருவை நீத்தினை நதழுவிய திறமுஞ் சினத்தீப்
பொரும ழூற்படு சூளையை முடங்குளைப் புழையை
வெருவு றுதெதிா தருககிய வொள்ளிய விறலும். 27

உலகை யுளளுவாத் தோட்டிய வுத்தம நிலையும்
அலகை யைபபுறங் கண்டுளா ராறறலின் மாண்பும்
கலக மிட்டுயிா கவிழ்ததபோழ் தததுமுட் கலங்கா
திலகு மெய்வயி ராககியத தியற்கையு மினவும. 28

தேரி னெம்பிமற் றிவவெலாந் தீர்ககவிஸ் வாசத்
தாருஞ செய்கையென் றறியினி யற்பவிஸ் வாசச்
சீரு மீண்டெடுத தியம்புவல சிறியவோ ரிடுக்கண்
சாரு மாயினுந தளாநதிடுங குலைந்துளஞ் சாமபி. 29

பண்டு மாநிலக் கிழமையைப பதநியிற் படைத்தும்
மண்டு சோதனைக கிடைநதுபின வழுக்கிவீழ் மாபும்
ஒண்டொ டிக்கெதி ருன்றிடா துண்மையைப புரட்டி
அண்டர் நாதனை மறுததபே ரவலததி னமைவும். 30

நீதி மான்றின மெழுமுறை விழுந்தெழு நீர்மை
பேதி யாதருண் மொழிமொழி பெற்றியும் பிறவும்
சாது மாாககளுசெ லற்பவிஸ் வாசததின சமைவாம்
ஈது நிற்கவே சாநிலை தெருளென விசைப்பான். 31

வேறு.

மாசி லாவிசு வாசதநின் மாண்பெலாம்
பேசக் கேட்டனை சொற்றவிப பெற்றியோர்
ஈசத தேனுமுண் டென்னவெ சாவிசு
வாசச செய்கைவ குததுண் டோமறை. 32

சேட்ட பாகசு தந்தாச் செ......
றாட்டி னுன்பசிக் கொல்கியின் னோர்துயர்
வாட்டுங காலைத்தம் மாத்தும வாழவைவிற்
றீட்டு வார்புலை யின்பத்தைக் கூளிபால். 33

ஈச னீந்தவு ரிமையை யெட்டுணை
ஆசை யின்றிவ ணாந்தன னுதலில்
ஏச னுக்கிறை வன்வயி றேயலால்
பேசு தெய்வமபி றிதுள தோசொலாய். 34

தும்பி மீனசு ணம்பதங் கஞ்சரும்
பைம்பு லம்புசித் தாருயிர் மாய்தல்போல்
வெம்பி மாந்தரு மைம்பொறி வேட்கையுற்
றிம்ப ரேபுதை வார்கதி யெண்ணிலார். 35

சவியு லாம்பா லோகசம் பத்தகங்
குவிய நல்குா வாருவர் கோதிலார்
புவிசு லாயழி போகம்பு சித்தலே
அவிசு வாசிக ளாக்கமென் றாக்குவார். 36

இன்ன ருக்குள்ளொ ருவனி ஸாவேன்
முன்ன வனனென முன்னின்று காட்டுமால்
அன்ன வன்செய லறபவிஸ் வாசியிற்
றுன்னு றுங்குண தோடத்தைத தூக்குவாம். 37

கையு றும்பொருள் கட்டொடு நீங்கியும்
மெய்யு றும்பல வேதனைக் கொல்கியும்
ஐய மேற்றுண்ட வமதிப் பெய்தியும்
உய்யு நூல்வழி நீத்தடி யுய்த்திடான். 38

அரிய ஞானவ ணிமணிப் பூஷணங்
தெரியி னித்திய ஜீவித நாட்டினுக்
குரிய வாமென வொன்றும்வி டுத்திலன்
பெரிது காத்தவை பேணின னெனபவே. 39

பீடு சாலும்பி றங்கணிப் பேழையை
ஈடு காட்டியுயி ழிசுகங் கொள்ளுதல்
நீடு பேரினப நித்திய வாழ்வொரீஇக்
கேடு நாடுங்கெ டுமதி காண்டியால. 40

பாவ தோடத்துக் கஞ்சிப்ப தறியுந்
தேவ தொண்டுக்குச சிந்ததை ருந்தியும்
ஆவன் மேலிட்ட ருட்பிர சாதமே
ஜீவ னுக்கமு தாயுண்டு தேக்கியும். 41

எழுத லேகுத லெய்த்தலி டறுதல்
விழுத லுளளுதல் விம்முதல் வெம்புதல்
அழுத லேங்குத லஞ்சுதல் கெஞ்சுதல்
தொழுத லாற்றிமெய்ச் சொன்னெறி பற்றியும். 42

வானெ றிக்கண்ம யங்கியுந் தன்பல
வீன மிக்குவ ழுக்கியி ழுக்கியும்
மான தததழு தேங்கிம லங்கியுந்
தீன ரக்ஷகன் சீாகண்டு தேறியும். 43

தம்பி ரான்றிருப் பாதச ரோருகம்
நம்பி முன்னுற நாடின னன்றிமற்
றிம்ப ருற்றவி டுக்கணுக் கீடழிந்
தமபு விப்படு கொபபத்தி லாழ்ந்திலன். 44

வாய சங்கள்பி ணர்த்தினும் வண்டினந்
தூய நாண்மலர்த் தேத்துளி துய்த்திடும்
மாய வின்புறு கர்வாம தியிலா
மேய பேரின்ப நாடுவர் விததகர். 45

நேரு மாளர வம்மென நீததகல்
சோர ரைப்புறங கண்டுது ரந்திட
வீர மில்லனிவ வேதவிஸ் வாசியென்
றோரு கின்றனை யோதுவல் கேட்டியால். 46

ஆண்ட கையனி கத்தரு ளப்பன்வந்
தீண்டு பேரொலி யெனறுமுக் கள்வரும்
மீண்ட தன்றிவி றலின்மை யாலெனக்
காண்டல செய்கிலா கைகலந் தேற்றவா. 47

பெரிதன் றுஹுரம் பேசுதல் பேசல்போற்
புரித லேபெரி தாமிப்பு லையரை
இரித ரச்சம ராடுவை யேகொனீ
தெரித ருஞ்செரு நேரினச் செவ்விவாய். 48

காத கப்படு கள்வரோர் மூவரும்
பாத லததி பன்படைச் சேவகா
நீதி மாாக்கத்து நின்றுவ ழிப்பறி
ஏதஞ் செய்யுமி டும்பரெக் காலுமே. 49

காண்ட கும்படு பாதகக் கள்ளுநர்
சேண்ட லம்புகு மார்க்கஞ்சி தைப்பவர்
தீண்டி டாதுஞ்சு டுங்கொடுந் தீயவர்
மாண்ட வப்பொருட் சூறைசெய் மாற்றலர். 50

நீச நெஞ்சர்நிட் டூரிக ணோர்விசு
வாச காதகர் வான்கதி மார்க்கரை
மோசம் போக்கிமு ழுக்குரு டாக்கிடும்
நாச காலர்ந ராந்தக ராமிவர். 51

வேண்டு மாயின்வி ளிப்பர்ப சாசினை
ஆண்ட டுத்தவ னுஞ்சம ராடுவன்
ஈண்டு வேறலெ வாக்கும ரிதுகாண்
ஆண்ட வையரு ளப்பருக் கேயலால். 52

இனைய வஞ்சப்ப வைவர்வந் தீண்டிய
முனைமு கத்துமு றிந்துடைந் தோர்களைத்
தனைய ரென்றுறை யாடுவல் தக்கதன்
றனையர் தம்மைய வமதித் தெள்ளலே. 53

நேருங் கள்ளநி சாசர னைத்தெறுந்
தீர ரென்றுசெம் மாந்துசெ ருக்கிவீண்
வீரி யம்புகல் வீம்பரின் ஞான
போரி லென்றும்பு றக்கொடை யிவர்காண். 54

வள்ள லூர்புகு மார்க்கத்தி டைக்கிடை
கள்ளர் தொகக்கனி கைப்பொரு ளாதிய
கொள்ளை யாடுங்கு றியுடைத் தாதலிற்
றெள்ளி யோசெய்தி றன்சொலக் கேட்டியால். 55

வெற்றி கொள்விசு வாசப்ப ரிசைகைப்
பற்றி யேனைப்ப டைக்கல முந்தரித்
தற்ற நோக்கிய ருட்டுணை யின்பலம்
முற்று நாடிமுற் செல்வரிம் மொய்ம்பொடே. 56

வாத னைப்படு மாரணச் சூழலைக்
காத கப்பகை யைப்படு கள்வரைச்
சோத னைத்திர ளைக்கொடுந் துர்ஜன
சாத கக்குழு வைச்சம பூமியை. 57

பண்டி ராஜப ரிஜன ராயமெய்த்
தொண்டர் வென்றுது ரந்துக டைப்பிடித்
தண்டர் கோனக ரத்தைய டைந்தனர்
விண்ட லத்துவி புதர்கொண் டாடவே. 58

மூண்ட வெம்பகை யாவுமு ருக்கிட
ஈண்டு காறுந்து ணைபுரிந தெம்பிரான்
ஆண்டு வந்தவ ருட்செய லாய்தியேல்
வேண்டு மோவொரு சான்றிதின் வேறினி. 59

என்று மெய்விசு வாசத்தி யல்பெலாம்
நன்றெ டுத்துரை யாடிந லந்திகழ்
மன்றன் மாநக ரத்துவ ழிக்கொடு
நின்றி டாதுமுற் சென்றனா நீர்மையார். 60

விசுவாச விளக்கப் படலம் முற்றிற்று.

கார்வண்ணப் படலம்

இவ்வா றுக வைதிக மார்க்கத் தியல்பேசிச்
செவ்வே சென்றா சென்னிழ லேபோற் றிரிவின்றி
ஒவ்வா வேடத் தோரறி வீன னுடனேக
அவ்வா றோரா தேகினர் சினனு ளறவோரே. 1

எகுழி முன்னிட் டாங்கொரு சாரே யிருகூறாய்
மாகத லத்துப் பாதைபி ரிந்த மரபுன்னிப
போகுவ தெங்ஙன் மேலினி யென்னுப் புகலமுட்டி
ஆகுல முற்றே நின்றுதி கைத்தா ரதுபோழ்தில். 2

கோலிய பேயோ காரிரு ளேயோ கொதிகொள்ளும்
ஆலம தேயோ பாதக மோதீ யவையெல்லாஞ்
சாலவி ருந்தை போலுரு வாய்ந்தோர் தநுவாக
ஞாலமி சைக்குங் காரவ ணனென்பா னவையுள்ளான். 3

நஞ்சுக லந்த பாலமிர் தேபோ னயவஞ்சம்
விஞ்சவி ளைக்கும் வாய்மொழி யாளன வினைபொல்லான்
நெஞ்சினி ருண்ட மேனிபு தைப்பா னிலவீனுங்
கஞ்சுகி போர்த்த கள்வன டுத்துக் கனைவானுல். 4

எங்குசெல் குற்றீ ரேனிவ ணிற்பீ ரெமர்போல்வீர்
சங்கட மென்கொல் சாற்றுதி ரொல்கல் தகவன்றால்
பங்கமி லீரென் றின்னுரை யாடிப் பகர்வான்போல்
வெங்கடு நெஞ்சன் வேதியர் தம்மை வினவுங்கால். 5

மாசறு சுத்த வைதிகர் தாமு மதிவல்லோய்
நாசமவி ளைக்குந் தேசம்வி டுத்திந் நடைகூடி
ஈசன கர்க்குப் போதுமி வற்றி னெதுஞான
தேசிக மார்க்க மென்றுள நாடித் திகைக்கின்றோம். 6

என்றுதெ ரிக்க விச்சக னென்னு மிருள்வண்ணன்
ஒன்றிய நண்பீ ருன்னத வானத் துயரோங்கன்
மன்றன கர்க்கே செல்லுவல் யானும் வழியீது
நன்றுடன் வம்மின் வம்மினெ னாமுன் னடைகொண்டார். 7

பொன்னே யன்ன புங்கவா வேதப் பொறிகுன்றி
என்னே தேரா தின்னுமை நசசி யிகல்வெயயோன்
பின்னே சென்ற ரென்னிவி யாரே பிரபஞ்சத்
தொன்னை மைத்தோந் தொல்லையொ ரூடமெய் யுரவோரே. 8

அப்புலே யன்பின் ஞழ்படு கொப்ப மறியாமே
குப்புற நாடுங கொலசின வேழக குலமேபோல்
செப்பரும் வேதச செநநெறி விட்டு ஜெகசாலத்
தப்புவ ழிபபட் டாரணா செனறா சதிதோரா. 9

போயினர் முன்னே காவதம வஞசப் பொறிமலகிச்
சேயொளி குன்றிக காரிருள துறறிச சிறைதோறும்
பேயுழல பாபத தூறடா கானிற பிரபஞச
மாயவ லைக்குள் ளாகிவி ழுநதார மறையோரே. 10

அவ்வயின் முன்செல விசசக வஞசன் னறவோரதாந
தெவ்வலே யிறகிக் குண்டுதி யநகுரு செயலகண்டான்
எவ்வம றைக்கும் போரவையை வீசி யிருளவண்ண
வெவ்விய மேனி தோன்றிட நின்றன் வெருளுற்றா. 11

அநதோ வந்தோ விச்சக நச்சி யசுணமபோல்
முந்தோ ராதே மோசவ லைக்குண் முழுகுற்ற
சநதா பத்துக் கென்செய்து மென்னாத் தழலன்ன
வெந்தா பத்தாற் சிந்தையி னைந்தே மிகையோரவர். 12

நாயக னூலி னன்னெறி காண்பா னனியாய்வுற்
றுயா னித்த தூயப டங்கொண் டறிகில்லேம்
நேயமொ டுய்த்த நல்லுரை யுளளே நெறிதப்பி
மாயவ லைப்பட் டாருயிர் மாய்வே மதியில்லேம். 13

கைப்படு தீபங் கொண்டுகி ணற்றிற் கவிழ்வார்போல்
மெய்ப்படு ஞான வித்தக முற்றும விழிமூடிப்
பொய்ப்படு வஞ்சப் புன்னெறி புக்குப் புலைமேவி
இப்படு மோசத் தெய்தின மெவ்வா றினியுய்வேம். 14

பொற்புறழ் போர்வை கண்டும ருண்டேம் புலைவாயின்
சற்பனை யோகேம பேசிய வின்சொற் சதுராலே
அற்புத மார்க்க விற்பன முமபோ யறிவும்போய்க்
கற்பனை யாலே கற்பிள வெய்தக் கரைகின்றேம். 15

மங்கள மல்கிய வாண்முகம் வாரிச மலரேனும்
இங்கித வாய்மொழி சந்தன சீதள மிணையேனுஞ்
சங்கைய றப்படு தாசசன ருக்கிரு தயமோரில்
வெங்கன லினசிவை யாமென் மேலவா விதியன்றே. 16

துன்றிருள் வண்ணன் கொன்றுழல் கூற்றின் றுணையுள்ளங்
கன்றிய மாயக கள்வனி வன்கை விடுபட்டுப்
பொன்றிணி சீயோன் மன்றன காக்குட் புகுவேங்கொல்
என்றிவை பன்னி யாவித ளாநதங் கிடைகாலே. 17

வேறு.

புண்ணி யத்தடம் பூத்தபொற் றாமரை வதனந்
தண்ண ளிககர சிருககையாச சமைந்துள தடங்கண்
எண்ண ருஞ்சுவைத் தெள்ளமு தெழிற்றிரு வசனம்
உண்ணி லாவுமெய் யன்பொளி திவளிதிரு வுருவம். 18

அஞ்ச லஞ்சலென் றருள்புரி தருமப யாஸ்தஞ்
சஞ்ச லங்களை திடவினை தருந்திருப பாதம்
அஞ்ச காயத்தின வடுதநிக ழவயவக் காட்சி
விஞ்ச வேதியர் விழிக்கெதிர் தோன்றினர் விமலன். 19

கண்டு கண்டிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற் கவினத்
தெண்ட னிட்டுளங் கசிந்தழு தேங்கினர் திகைத்தார்
உண்டு கொல்லினி யுய்வெமக் கெனப்பிழை யுள்ளி
எண்ட போதனர் நாணின ருளையவிந் திருந்தார். 20

எந்த வூரெங்கு செல்குதி ரிருட்படு கானில்
வந்தி மாயவெவ் வலையிடை மறிந்ததென் வருத்துச்
சிந்தை யுள்ளுறை தெரிபவர் தெரிக்கெனத் தெரித்தான்
முந்தை யுற்றவா றனைத்துஞ்சொன் முறையறி முதியோன். 21

வேத்தி ரக்கர வித்தகன் வேதியன் விதந்த
மாத்தி ரத்தினி யஞ்சன்மின் வஞ்சவிச் சகன்வாய்ச்
சூத்தி ரத்தினுந் தூதவே டத்தினுந் தூய
பாத்தி ரன்னென மருண்டனி ரிதுபா மார்த்தம். 22

நன்று நன்றென நாசபா சத்தினை நறுக்கி
ஒன்றி யென்னுடன் வம்மினென் றார்த்தநா னெறியைச்
சென்று கூட்டினர் தெருட்டினர் சென்முறை திகழ்த்தி
நின்று வேதியாக் கடிந்திது புரிந்தனர் நிமலன். 23

மறிதி கழ்த்திய வானந்த மலைக்குலக் குரவர்
குறிதி கழ்த்திய படர்ந்தநு கொற்றவ னகாக்கு
நெறிதி கழ்த்திய நீர்மையை மறந்துநீள் வஞ்சப்
பொறிதி கழ்த்திய கொடுவலைப் புக்குழன் றயர்நீர். 24

மண்ட லத்தெம ராயெமை வழிபடு மகவாய்த்
தொண்டு பட்டவர் தம்மையாங் குறிக்கொண்டு தொடர்ந்து
விண்ட லம்புகுத் துவமிடை விதிவிலக் கிகப்பிற்
றண்ட னைப்படுத் துவநம ராஜ்ஜிய தருமம். 25

செப்பு மாறினி யென்னெனச் சினக்குறி மல்கிக்
குப்பு றுத்தியங் கவாதமைக் குணப்படு மட்டாத
துப்பு றழ்ந்ததந் திருக்கர வேத்திரந் துணிய
விப்பி ராக்குடல் சிவப்புற வடித்திது விளம்பும். 26

உளந்தி ரும்பிமெய்ப் பத்தியோ டேர்த்தநா னெறியில்
வளர்ந்த ருந்திரு நகராயே குறிக்கொண்டு வாளுள்
அளந்த மட்டுநல் லறங்கடைப் பிடிமினென் றன்பிற்
கிளந்து செல்கென விடுத்துடன் கரந்தனர் கிரீசன். 27

உடையி ழுந்துழி யுதவுதங் கையென வலைப்பட்
டிடையுங் காலையுய்த் திட்டுபே ருதவியை யெண்ணி
நடைய றிந்தமெஞ் ஞானியர் நன்றியோ டேத்தி
விடையு கந்துபெற் றேகினர் மேதகு நெறியில். 28

ஆயர் செய்நன்றி யறிந்திடா விழிகுண வழிம்பும்
மாய விச்சக வாய்மொழி மதித்தபே தைமையுந்
தூய பாதையை விலகிய துணிகரச் செயலும்
பேயன் பின்றொடர்ந் தவனடி பிடித்தபொல் லாங்கும். 29

முற்று பேரிடர் மூடிய முறையறிந் தீசன்
உற்ற டுத்துவந் துயிரளித் துதவிய வுரிததுங்
குற்ற மின்மதி புகன்றுளந் தெருட்டிய குணமுஞ்
செற்ற மோடடித் தருள்புரி திருவுளக் குறிப்பும். 30

அகத்து மல்கிய ஜீவவித் தனைத்துநம் மீசன்
முகதது மல்கிய வருட்டுளி தோய்தலின் முளைத்து
மிகததெ ருண்டமெய் யுணர்ச்சியின் விதநதுனா யாடி
மகதது வமபுனைந தேத்தினா வழிககொடு போனார். 31

காாவண்ணப படலம் முறறிற்று.

சோக பூமிப் படலம்.

மாக நாயகன் றிருவருட் டுணைமையின் வலத்தான்
மோக விச்சக தேசததை முறறுமவிட் டொருவித்
தேக தததுவத் தளாவினை யசதியைச் செறிகருஞ
சோக பூமிசென றடைநதனா சுருதிநூல் வலவா. 1

மன்னு யிர்க்கெலா முரிமையே மறுமையாத் திரிகம்
என்னி னுஞ்சில ரன்றிமற் றெவருமிங் கெய்தாா
பன்னு மாறுறு சோகபூ மியினலம பருகா
முனன ரேமுடித் திடுவரங் கிடைக்கிடை முறிந்து. 2

இருந்தி ருநதிடைந தேங்கலு மெழுந்துதள் ளாடி
வருந்த லுமபொறி மயங்கலுந் தியஙகலு மறுகிப
பெருநத கைக்குணம பிறழ்நதுபே துறுதலும பேணி
அருநத லுநதுயில் பொருநதலு மங்கிலத தியற்கை. 3

முதுமை யாகிய வாடைவந் துடலிடை முயங்க
மதிம யங்கிவை நிகநடை தளர்ந்துகண் மருண்டு
விதிநி டேதத்து விழிபபுறு விதந்தனை மறந்து
புதுமை யாத்துயில பொருந்தலே யங்கிலப் புதுமை. 4

இற்ற தாகிய படப்பையை வேதிய ரெய்தி
மற்றி தானந்த சைலத்து மாதவர் வகுத்துச்
சொற்ற சோகமா நிலமெனத் தம்முடற் சோக
முறற வாறுகண் டுணாநதன ராண்டுற்ற வொல்லை. 5

துருவி யேகினர் தூரமோர் சிறிதுகண் டுஞ்சக்
கருவி யாயமென் காறவழ்ந் துடலிடைக் காப்ப
ஒருவ ருந்துயில் விழித்துணை பொதிதலு முரவோய்
இருவ ருந்துயின் றெழுதுமோர் கடிகையென் றிசைத்தான். 6

தூய நம்பிக்கை சொற்றசொல் லயிலுளந் தொளைப்பக்
காய மிக்குற நடுங்கியுங் கலங்கியுங் கவன்றும
ஆயர் சொற்றிற மறநதனை யேகொலா மைய
மாய நசசுறக் கததினை வளாதலே மரபாம். 7

அறங குலாவுநன் மதிவலோ யாரணத் தெளழ்தம்
உறங்க வோவுண்டு தெவிட்டின மோட்டததை யொடுக்கேல்
திறங்கு லாவிய பந்தயப பொருணிலை தெரிநதீண்
டிறங்கு சென்னியை நிமிாததுமுன் னிடுதியா லெம்பி. 8

ஐய கேளறம் பொருளின்பம் வீடென லாய
மெய்ய வாம்புரு ஷாாததஙக ளொருஙகுடன் விலகும்
மையல் கூர்துயில் விளைததிடு மானிடப் புணையில்
பொய்ய லைநததி வினையெலாம புதுக்குடி பொருந்தும். 9

உறக்க மேயிக பாநன்மைக் குட்பகை யாகும்
உறகக மேசுய முயற்சியை யொருங்கறத துடைக்கும்
உறகக மேபகைக கொருதுணை யாயுயி ரொழிக்கும
உறக்க மேவறு மைககெலாங் காரண முலகில. 10

இனைய வாதலி னெம்பிநீ கண்முகிழ்த் துறஙக
நினையல் நிதநிரா சத்துரு வெனுமபுவி நீதி
முனைவ னல்கிய கலிககமொன் றுளததை முடுகி
வனைவ லென்றிரு விழியினூந் தீட்டினன் மறையோன். 11

சிறக்கு நன்மருந துதவலு நம்பிக்கை தெருண்டான்
உறக்கங் காதமபோ யொளித்ததங் கோரிரு வோருந்
துறக்கங் கிட்டிய தாமெனத தூநெறி நடநது
மறக்கொ ளூத்திரு வாக்கெடுத் துரைத்தனர் வருவார். 12

ஆய காலைமா யாபுரிச் சந்தையி லமர்ந்து
தீய கொண்டுவிற் றாதியந் திரட்டுநீ தெருண்டு
தூய யாத்திரா செயமனந் துணிந்தொருப் படற்கு
மேய காரணந் தெரிக்கென நம்பிக்கை விரிப்பான். 13

உய்வ ழிதநிறந் தெருட்டியு முதவிசெய் தளித்துந்
தெய்வ பத்தியில் வளாததுநல வழிவிடிற் சினந்தும்
மெய்வ ழிததுணை யாகியும் புரநதனை மேலோய்
ஐவ கைபபெருங் குரவனு நீயெனக கத்த. 14

கண்டு யின்றிடாக் கலிங்கமிட் டருள்வழிக் காத்துக்
கொண்ட ணைநதனை யின்னுநீ குறிக்கொண்டு கோமான்
விண்ட லம்புகு காறுமெற் காபபதுன் வேலை
தொண்ட னேன்செய்கைம மாறுனக் குண்டுகொல் துணியில். 15

ஏது நிற்கயா னிந்நெறி பிடிததகா ரணமென்
ஓது கென்றனை யிததிற முணாநதுளா யாடிப்
போது வேமெனிற றுயிலெலமைத தணாநதுபின போகுஞ்
சாது மாாக்கததுக் கடுததுதாங் கேளெனச சாற்றும். 16

சற்ப னைக்கெலா முறையுண்மா யாபுரிச சந்தை
விறப னைப்பொருள் யாவையு மாயமாம விருமபிக்
கற்ப னைபபொரு ளீட்டியோா யாவருங் கவிழ்ந்தார்
நிற்ப தனறிநத வாழ்வெனு நிண்ணயந தெரிநதேன். 17

நின்னிற் றோன்றுசன் மார்க்கத்தி னீதிநின் னையமும
பொன்னிற் றோனறிய மெய்விசு வாசததின் பொலிவும்
என்னிற் றோன்றிய வுணாசசியிற் பதிநதன வெநதாய்
முன்னிற் றோன்றிய வாடியிற் றோனறிய முகமபோல். 18

குத்தி ரக்குழு வீண்டிவெங் கொலைக்களப் படுத்திச்
சிததி ரககொலை செயபபட்ட நீாக்கவிஸ் வாசி
பததி மெய்வழி ராகததைப் பவிததிரச செயலை
விதத கககலை ஞானததைக் கண்டுளம் வெருண்டேன். 19

உண்டெ னபபடு மெய்விசு வாசத்தி னூரத்தைக்
கண்டு கேட்டுளங கவன்றதும் வெருண்டதுங் காணடி
அண்டர் நாயகன் றெழுபபனு யவிததையைப் போக்கிப்
பண்டு நன்னெறி பற்றியான படாதற்கு மூலம. 20

பாவி யென்றுளங் கவன்றனன் முடிவுன்னிப் பயங்கொண்
டாவி நைந்தன னுயினு மகத்துளங் குரித்து
வீவி லாதெழு முணர்வினை மென்மேலப புதைப்பான்
ஆவ னுறறிராப் பகலெலா முயன்றன னறவோய். 21

நம்ப னுவிநின் றுளத்திடைப் பொருத்துநல் லொளியை
எம்பி நீயவித் திடமுயன் றதுவென்னென் றிசைத்தி
இம்ப ரேயெனை யாட்கொள வென்னுளத் திறுத்த
உம்பர் நாயகன் கிருபையென் றுணர்ந்திடா மடமை. 22

முற்றும் பாவத்தின் முயங்கிய முயக்கம்விட் டிடாமை
உற்ற டைந்ததீத் தோழமை யொருவுகில் லாமை
துற்று பாவத்தின் சுமையனுத் துணையுந்தோன் றுமை.
இற்றெ லாமதி யீனமுங் காரண மெனதாய். 23

ஜெகத்து மெய்ந்நிழல் புதைத்திட முயல்பவர் திறம்போல்
அகத்து மெய்யொளி யவிக்குமா றறமுயன் றிடினும்
மகத்து வச்செய லாலகத் துணாசமா யாது
மிகத்தெ ருண்டெழு முறைமையை விள்ளுவல் கேட்டி. 24

சாது மார்க்கனைக் காண்டலுந் தகைப்படு சுருதி
ஓது கீதைவந் துறுசெவி மடுத்தலு மொடுங்கா
வாதை நோய்கண்டு கலங்கலு மலங்கலுங் கடுகி
ஏது வின்றிமூச சொடுங்கலகண் டஞ்சியேக் குறலும். 25

மேலை நாண்டுத் தீரவையை நினைந்துளம வெருண்டு
காலை மாலையுங் கவன்றுள நடுங்கலும பிறவுஞ்
சால மெய்யுணா வெழுபபின நன்மனச சான்றுங்
கோலி மெய்ம்மனஸ் தாபத்தை விளைத்தது குரவ. 26

மெய்யு ணர்ச்சியை யொருபுறத் தொதுக்கினும் வெருண்டு
துய்ய நன்மனச் சான்றெனைக் கடிந்திடுஞ் சுடுசொல
ஐய தாங்கரி தாதலின் மெய்மனஸ் தாபம்
உய்யு மாறுளத் தூன்றிநின் றோங்கிய துரவோய். 27

வைகல் சிற்சில கழியவு மிடைக்கிடை மரணங்
கைக லந்திடி லென்செய்வ லென்றுளங் கலங்கி
மைக லந்ததுன் மார்க்கசீ லத்தையும வளர்ந்த
பொய்க லந்ததீ நட்பையும் போக்கின னொருங்கே. 28

வைதி கம்பெறு சமயசீ லங்களை வழுவில்
மெய்தி கழ்ந்தவான் விதிநிடே தங்களை விழைந்தென்
கைதி கழ்ந்தமெய்த் திருமொழி யகத்துளே கவின
உய்தி றங்கடைப் பிடித்தன னல்லொழுக் குவந்து. 29

இனைய வாத்திரி காணமொத் தியற்றுநல் வினைகள்
எனைய வேனுந்தீ தொடுகலந் தலதிலை யென்று
நினைவு மூட்டிமேன் மேலுநெய் சொரிந்ததென நிகழ்த்தி
எனைவ தைத்தெரி மடுத்ததிங் கென்மனோ சாக்ஷி. 30

உள்ளு ளேபுக லுளக்கரி புரையெலா முண்மை
வள்ள லாருமென் பிழையெலாம் வரைந்துவைத் தனருட்
கள்ள மாயநற் கருமங்கள் கதிக்குரை யேறு
எள்ள னைத்துநீ தியுமிலை யுய்குவ தெங்ஙன. 31

புதிய சீலமு மொழுக்கமும் புனிதமு மருவி
விதிவி லக்கினி யனுட்டிப்ப னாயினும் மேலை
முதிய பாவத்துக் கென்செயக் கடவன்யான் முத்திக்
கதிப னாணையிற் றீச்சிறைப் படுத்துவ ரன்றே. 32

அன்றன் றைக்கட னன்றன்றைக் கிறுப்பினும் வறியோர்
தொன்று பட்டவப் பெருங்கடன் றொலைக்குமா றெவன்கா
சொன்று மீதியின் றுய்க்கட னொருங்கிறுப் பளவுந்
துன்று வெஞ்சிறைப் படுத்தலே தொல்லுல கியற்கை. 33

தீது றாதநற் கருமமில் லேன்சிறி தெனினும்
நீதி யுமமிலன பாவதண் டனைக்கெதிர் நேரே
போது கின்றனன் புகலிடம் பிறிதெங்கு மில்லேன்
ஏது செய்குவ னிரக்ஷணை கெனக்கவன் றிருநாள். 34

வேறு.

உத்தமந் திகழு மேனி யொண்மதி நிதானி யென்னும்
வித்தகன் வாக்கண் டொல்லை விழுத்தகு மாபி னேற்றுச்
சித்தசஞ் சலமெற் குற்ற திறனெலாந் தெரியச் செப்பி
எத்திற மேனு நன்கோன் றியம்புகென் றிரந்து நின்றேன். 35

சேய்முக வாட்டங் கண்டு சிந்தனை கசிந்து போற்றுந்
தாயரின் முகந்தை வந்து தணப்பில்பே ரன்புள் ளூறி
வாய்மலர்ந் தொழுகல் போலு மைந்தநீ கலங்க லென்றுத்
தூயர க்ஷணிய போதந் தொகுத்துரை யாட லுற்றான். 36

உன்னுளத் தெழுந்த பாவ வுணர்ச்சியு முள்ளச் சான்றும்
முன்னுறீஇக் கடிந்த வாக்கு முழுமனஸ் தாப மாய
இன்னலு நினையீ டேற்ற வெம்பிரான் குறிக்கொண் டுன்பால்
பன்னருங் கிருபை யுய்த்த பரிசென மனத்துட் கோடி. 37

ஞானநூ லனைத்துங் கற்று நற்கரு மங்க ளாற்றித்
தூனடை பயின்ற போதும் ஜென்மத்தே தொடுத்து நின்ற
ஈனமாங் குணதோ ஷங்க ளியைதலால் யாவுந் தீதாங்
கானனீ ரருந்தித் தாகங் கழியுமோ கருதுங் காலை. 38

கருவிலே விடம்போற் பாவங் கலந்துபின் கதித்துப் பாழ்த்த
உருவிலு மனாதி யந்தக் கரணத்து மொருவா தாக
மருவிநின் றுடற்றி நாளு மரணபா தலத்தைக் காட்டித்
தெருவிலே விடுக்குஞ் செய்கை ஜெகங்கண்டு தெருளா தின்னும். 39

கற்பனை பத்து மோம்பிக் கைக்கொளல் கடமை யேயாம்
கற்பனை மீறிச் செய்யுங் கருமங்கள் பாவமாகும்
கற்பனை காதது மேனற் கருமங்கள் புரிவ தன்றே
கற்பனை களுக்கு மேலாக் கதித்தபுண் ணியமாந் தேரில். 40

கண்ணிய கடமைப் பாட்டைக் கருத்துறச் செய்ய கில்லா
மண்ணியன் மாந்த ரேயாம் மாசறு விதிக்கு மேலாப்
புண்ணியந் திரட்டி முத்திப் புரையில்பே ரின்பங் கூட
எண்ணிய வெண்ணு மென்று மேழைமைப் பால தேயாம். 41

தருவிதி விலக்கே யிந்தத் தரணியை யொருங்கு கூட்டி
வெருவரும் பாவ தோட வெஞ்சிறைப் படுத்திற் றம்மான்
திருவுள மிரங்கித் தம்மோ திருக்குமா ரனைவி டுத்துப்
பொருவரு மிரக்ஷை யீட்டி யீட்டனா புவியை மேனாள். 42

ஜென்மநாட் டொடங்கி முற்றும் ஜீவநா ளளவும் பாவ
கன்மமாந் தீட்டு ருமுக காரணமும் புனித மேய
தன்மரு பனசெய் தாகுந் தபோபலங் கிடைத்தா லன்றி
நன்மையாம் ஜீவ ரக்ஷை நருக்கினை ருகு மன்றே. 43

பூதலப் பரப்பில யாரிப் புண்ணிய மூர்த்தி யாய
மாதவ னென்னி லின்றும் வடுத்திகழ் மேனி யோடு
தாதைபாற் சருவ லோக சரணிய னாகத் தங்கி
மேதினிக் கிரக்ஷை நல்குங் கிறிஸ்துவாம் விமலன் மேனாள். 44

மனிதஜீ வருக்குந் தேவ மகத்துவத் தினுக்கு மூடே
நனிதிகழ் மத்தி யஸ்த நரதேவ மூர்த்தங் கொண்டு
வனிதைபாற் றோன்றித் தூய வான்முறை விதியை யோம்பிப
புனிதஜீ 'வியத்தை யுய்த்த புதுமையே புதுமை யாமால். 45

உலகெலாஞ் சமழ்த்த பாவ மொருங்கொரு தனியே தாங்கி
விலகருஞ் சிலுவை மீது விண்ணினுறு விழுத்த நீதி
யுலகறு தண்ட மேற்றிங் குயிர்ப்பலி யமலற் காக்கி
நிலவுல கருகசென் றுய்த்த நீதியே ஜீவ நீதி. 46

பொன்றிய புனித மேனி பூசமா தியினும் புக்கு
நின்றுமன் பதைகட் கெல்லா நித்திய ஜீவன் மல்க
வென்றியோ டுயிர்த்தெ ழுந்த விந்தையை விசுவ சித்துள்
ளொன்றுமெய் யடிய ரன்றே வுன்னத பதம்பெற் றுய்வார். 47

இத்திறம் பரம ராஜயத் திளவர சாய வெம்மான்
உய்த்தரா க்ஷணிய மாக்கத் துண்மையை விசுவ சிக்கிற்
சித்தசஞ் சலம்போம் நீதி திகழ்ந்தொளி கிளைக்கு நின்னை
மொய்த்தபா பாந்த கார முற்றிலும் விடியு மன்றே. 48

ஆண்டகை நீதி யென்னை யடையுமா றெவன்கொ லென்றுத்
தேண்டுதி மெய்யன் போடு திகழ்விசு வாசமுன னிற்
காண்டகக் கவினிற் றென்னில கருணையாற் றொழுக்கீ தொன்றே
வேண்டுநன் னிதியம் யாவும் வியனகப் புலந்தந் தாய்க்கும். 49

நன்மைசால் தேவ மைந்தன் நடுநின்று நாருக் கேயாய்
வன்மைசான் மறுட தன்ம வரம்பறத் தொழுகி நீதிப
பொன்மலை குவித்தத் தம்மைப் புகல்புகுந் தவர்க்கு நல்குந்
தன்மையை நம்பிச் சேறி சான்றுமெய் யடியார் சங்கம். 50

கடைப்படு வன்க ணீசப் புலையனேன் கணிப்பில பாவ
முடைத்தொழு நோயி ஞகலை முயங்கியேன் றுணிந்து முன்சென்
றடைக்கல மெனலாங் கொல்லோ வருவருக் காதென் கண்ணீர்
துடைப்பரோ புனித ரென்னு வையுறீஇத் துளங்கல் கேண்மோ. 51

பொருந்துவெங் கொடிய பாவப் பொறைசுமந் திளைத்துச் சிந்தை
வருந்துவீர் வம்மின் வம்மின் வந்திளைப் பாறி யென்றே
டிருந்துணை வருந்து மின்னென றெம்பிரான் விளிக்கு மின்சொற்
றெரிந்திலை போலு மெம்பி செவிகொடு செவிகொ டின்னே. 52

உரைசெயற் கரிதெம் மைய னுபதேச மொழுக்கஞ் சீலம்
வினைசெறி கிரியை துன்ப மிருத்துவே தனையிவ் வெல்லாம்
புனையற விளக்கு மிந்தப் புத்தகங் கொண்ணீ யென்றீந்
துனைநிலை பிசகா திந்த வுலகொழிந் திறினு மென்றான். 53

என்னுளங் குளிர்ந்த தேனு மீசனோர் குமார வள்ளல்
சந்நிதி குறுகி யாங்கு சாற்றும்விண் ணப்ப மாவ
தென்னென வறிய கில்லே னியம்புகென் றிரங்தே னுகப் [ஞன். 54
பொன்னெனப் போற்று மன்றுட் டொன்றுளம் பொறித்துப் போ

வந்தனத் தோடு நன்றி வழுத்தியான் றிருமித் தக்கோய்
சிந்தையிற் பொறித்த செஞ்சொல சிலையெழுத் தாக நிற்ப
நொந்துடைந் தூறு பட்டு நொறுங்குண்ட விதயத் தேனுய்
அந்தரங் கத்தை நாடி யடைந்தன னவலித் தேங்கி. 55

உன்னத பரம ராஜ னொருதிரு வோலக் கத்துச்
சந்நிதி நினைந்து கிட்டித தாளிணை முடக்கி நின்று
பன்னருங் கருணை யுளளிப் பத்தியோ டிருகை கூப்பிச்
சென்னிதாழ்த திறைஞ்சி யன்பிற் சிநதனை கசிந்து போற்றி. 56

ஆதிமெய்த் திருவாக் காகி யவிரொளிப் பிழம்பு மாகிப்
பூதலம் புரக்க வநத புண்ணியப் புனித மூர்த்தி
மாதயா நிதியே ஞான வரோதய கிரியே நினசீர்
பாதபங் கயமபல் லாண்டு பலலாண்டு வாழி வாழி. 57

அறக்கொடும் பாவி கல்லா வசடாக்குள் ளசட னஞ்சா
மறக்கொடும புலைய ருய வஞ்சகப புலைய னேன்யான்
துறக்கநாட் டரசன் சிறறச சுடுதழற் சுவாலைக் கஞ்சிச்
சிறக்குநின் சரண நீழ லடைககலஞ் சென்று சோரநதேன். 58

என்னிகர் பாவி யில்ல ரெனினும்யா னேழைப் பாவி
இன்னலுற றழுங்கும் பாவ ஜீவகோ டிகளுக கென்றும்
நின்னிக ராய தஞ்சம பிறிதிலை யென்ன நேடிப்
பொன்னடி நீழல் வந்து புகுந்தனன் போது கில்லேன். 59

இரங்குக பாவ பார விருஞ்சுமை யாற்ற கில்லேன்
இரங்குக வேழைப் பாவி யெனக்கொரு கதிவே றில்லை
இரங்குக தேவ கோப வெரிவிழுந் தழிக்கா முன்னம்
இரங்குக ஜீவ ரக்ஷக கென்றுரு வெடுத்த தேவே. 60

என்னுயிர்க் குயிரு நீயே யீடேற்று மீச னீயே
மனனுசற் குருவு நீயே வழிதடுத் தெனையாட் கொண்ட
முன்னவன் றானு நீயே முற்றுநீ சுற்று நீயென்
றுன்னைநான் கறிய நீயென் னுளத்தறி வுறுத்து கெந்தாய். 61

ண்மவினை யிதய மாய வகலுளே மலினம் போக்கி
மெய்விசு வாச மென்னும வியன்றிரி கொளுவி மாறுத்
தெய்விக வருளை யூற்றித திவ்விய சுடரை யேற்றி
நெய்விளக் கலாததி யென்னு ணிலவிவீற் றிருததி நீண்டோய். 62

உற்றமெய் விசுவா சத்தா லுரிமையாம் பாம நீதி
மற்றது பெறுங்கால் ஜீவன் மலகுமென் றுரைகரும் வாய்மை
அற்றமில விசுவா சததை யாககிநீ நியைத்தந தாககன்
முற்றுநின் னருளின செய்கை முறையனறே கருணை மூர்த்தி. 63

ஆழியிற் பெரிதென் பேனின் னருட்பெருங் கிருபை தன்னை
வாழிநின் னன்புக் கெல்லை யாதென வழுததது கிறபேன
பாழியம புவியின் மிகக பாவியேற் புரநத வன்பென
றாழிதோ றுலகமெஙகு முரைநிற்கு மென்ப தலலால. 64

எச்சிலே விழையுங் குக்க லெனவிழி தொழில்செ யினக'
குச்சித மான பாவி குவலயத் தெனனை யொப்பார
நிசசய மில்லை யில்லை நீசனேற் கிரங்கி யான்மப
பிசசையிட் டருளிப பாவப பிழையெலாம பொறுத்தி யெந்தாய். 65

கிளருமெய்ஞ ஞான போதங் கேடில்சன் மாக்க சிததி
வளாவிசு வாசக காட்சி மாசறு புனித நீதி
உளமலி யனபு மேலிட் டுனறொழும புவக்கு மாசை
விளையநின னுவி நல்கி விடாதுகாத தருளவா யாமென். 66

என்றிவ்வா றுசுப பலகா லிராப்பக லிதய நொநது
நின்றுமன றுடி வேண்டி நெட்டுயிரப பெறிநது சின்னாள்
குன்றிடாக கருணை மலகுங் கோவிளங் குமார தேவன
என்றெனக கிரஙகு வாரகொல லென்றுளங கவலச் சென்ற. 67

ஆயிடை நெஞ்ச மாழ்கி யாவிசோர்ந் தயதி மல்கி
நாயகன் றிருமுன் செலல விடைநதுள நலிநத தேனும்
ஓயகிற் கிலனமன் றுட்டை யுததம வுரைக ளெலலாம்
மாயமி லுண்மை யென்றென் மனககொளக் கிடநத மாண்பால். 68

அன்றியுங் கிறிஸ்து நீதி யலதெனைப் புரக்கத் தக்க
தொனறுமின் றுலகத் தென்னு முண்மையும் ஜெபமின் றுயின்
மன்றமன் னிபபு மின்றென் வாய்மையு மன்றுட் டொன்றிப்
பொன்றினு நலமென் றோர்ந்த போதமுங் காத்த வெநதாய். 69

இன்னுமொன் றறவோய் கேட்டி யெம்பிரா னருட்ச காயம்
உன்னிலே தாழ்க்கு மேனு முவந்துகாத் திருத்தி யாயின்
முன்னுற வருந்தப் பாது முற்றுநின் னையமற் றென்னைப்
பன்னிய சுருதி வாக்கொன் றுளத்துறப் பதிந்த தன்றாள. 70

இத்தகு முறைமை யாலென் னிதயம்பின் னிடையா தாக
முத்திநாட் டாசனை மைந்தன் முன்னிலை யாகு மட்டும்
நித்தமுந் திருமுன் கிட்டி நின்றுமன் றாடு மிந்த
வித்தகப் பழக்க மெற்கு விடாப்பிடி யாய தெந்தாய். 71

ஆங்கொரு வைகல் பாவ வருவருப் பெனக்குத் தோன்றி
நீங்கருந் துக்க மலக நித்திய கேட்டை யுள்ளி
ஓங்கிய பிராண தாப முள்ளுறீஇத் தகிப்ப வாற்றா
தேங்கிநெட் டுயிர்த்துச் சோகித் தின்னலுற் றிடையுங்காலை. 72

இகபர மீரண்டி னுக்கு மிறைமைபூண் டெம்ம னோக்குப
புகலிட மான ஜேசு புண்ணியப் படிவத் தோடு
முகவிழி கொளப்பொ ருந்த முதிரொளிப் பிழம்பி னூடென்
அகவிழி களிக்கத் தோன்று மற்புதக் காட்சி கண்டேன். 73

அஞ்சலை கலங்க வேண்டா மகாதிநீத நியமி தாவை
மஞ்சனு மெனைநே சித்து வானமுறை விசுவா சித்துச்
செஞ்செவே பற்றி நிற்றி திடங்கொளென் றமுதச் செவ்வாய்க்
கிஞ்சுக மனைய கோல விதழ்விண்டு கிளக்கக் கேட்டேன். 74

என்னுறு நித்திய ஜீவ னிருவிழி களிக்கத் தோன்றி
முன்னிலைப் பட்ட தென்னு மொழிதிற னறியே னாகிச்
சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி யாண்டோய் ஜெகப்பெரும் பாவி யேற்கும்
உன்னரும் பாவ மன்னிப் புறுவது கொல்லோ வென்றேன். 75

பாவஜீ வனைப்பு ரக்கப் பாருல குதித்த ஜேசு
தேவனோ மைந்த னென்றுணர் சிந்துசெங் குருதி யொன்றே
ஜீவனைப் புனித மாக்குந் திவ்விய வவிழ்த மென்றும்
மேவா வுயிர்த்தெ ழுந்த வென்றியே யிரக்ஷை யென்றும். 76

உள்ளுணர் விசுவா சத்தா லூக்கிநோக் குடைந்தென் பக்கல்
நள்ளிவந் தடையிற் பொல்லா நராந்தகப் புலைய னென்னு
எள்ளுறு பாவி யேனு மிகழ்ந்தவ மதித்தோர் போதுந்
தள்ளிடே னினக்குப் போதுந் தந்தவென் கிருபை யென்றார். 77

இத்திற நிகழ்ந்த பின்றை யெம்பிரா னெனக்குள் ளுய்த்த
சத்திய வாக்கின் வண்ணந் தணப்பிலா விசுவா சத்தான்
முத்திசீ தியுமம் மான்மெய் முழுகுசோ ரியின்பி ராயச்
சித்தமும் லபிக்கு மென்னத் தெள்ளிதி னுணர்ந்தேன் மேலும். 78

நன்றியோ டுள்ளி நாளு நயந்தடித் தொழும்பு பற்றி
யொன்றிய சிந்தை யாற்கே வுரியவாங் கிறிஸ்தி யேசு
நின்றுகீழ்ப் படிந்து பார்க்கு நிருமித்த தண்ட மேற்றுப்
பொன்றியு மீட்டி வைத்த புண்ணியப் பொலிவென் றோர்ந்தேன். 79

வேறு.

இம்மெய் வாக்கொளி யென்னித யத்துற
மைம்ம லிந்தம னத்துயா மாய்ந்தது
மெய்ம்ம கிழ்ச்சிநி றைந்துவி ழிவழி
கைம்மி குந்துகண் ணீரெனக் கான்றதால். 80

நந்த மேசுக்கி றிஸ்துவை நம்பிய
அந்த ணாளரை யாங்கவர் சீலத்தைச்
சிந்தை யாரச்சி றக்குநண் பாற்றிட
இந்தி யங்கள்வி ழைந்தன வென்னுளே. 81

குருசு யர்த்தநங் கோக்கும ரேசனார்
தரிச னப்பலன் சாற்றுதி யென்றியேல்
பரிச ழிந்தமுற் சீவிய பாவத்தைக்
கரிச றுத்ததுன் கண்கண்ட சாக்ஷியே. 82

மைந்தன் மாசறு நீதியின் மாண்பினால்
தந்தை நீதித ருமபுவி ரக்ஷணை
சொந்த நீதிக றையுறத் தோய்தலின்
முந்து மாகவினை முற்றுமென றோர்ந்தனன். 83

உள்ள நாளள வும்முல கத்தினிக்
கள்ள மின்மனச் சான்றினைக் காத்துநான்
வள்ள லாதிரு நாமம கிமையை
நள்ளி நாள்விடு நாட்டம்வந் துற்றதால். 84

எத்தி றப்பகை நேரினு மென்னொரு
வித்த கன்கழல விட்டிடு கிற்கிலன்
முத்தி கிட்டில வேனுமு றைமையிற்
செத்தி டற்குமோ தீரம்வந் துற்றதால். 85

எந்தை யித்தகு சிந்தனை யென்னுளே
முந்து வந்துமு ளைக்கும தோசொலாய்
விந்தை யாய்வினை யேற்றொழும் பாக்கிய
அந்த ணாவிய ருட்டிற மாண்டகாய். 86

வன்பு லத்தும டிந்தொழிந் தோர்சிலர்
என்பி ருங்குவைக் கின்னுயி ரூட்டிய
அன்பி னாயவ ருட்டொனி யேயலாற்
பின்பொ ரேதுவு மின்றெனப் பேசினான். 87

உற்ற நம்பிக்கை யென்னுமு யிர்த்துணை
சொற்ற வாய்மைச்சு வைமது ரந்திகழ
பொற்ற சும்பமு தஞ்செவி போந்துகுத்
தற்ற வாகவ ருந்தின னாரியன். 88

உண்டு தேக்கியு ளக்களி யுற்றுநீ
தொண்டு பட்டச ரித்திரந் தோமறக்
கண்டு கொண்டனன் யாவுங்க ருத்தறில்
அண்டா கோனரு ளாக்கதி னாயவால. 89

ஆழி சூழுல கெங்குநம் மாண்டகை
வாழி யந்திரு நாமம கிமையே
ஊழி யும்முல வாதுநின் றோங்குக
வாழி வாழியென் றேகினா மாதவர். 90

சோக பூமிப படலம் முற்றிற்று.

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம்.

மாத வத்தர்ம கிழ்ச்சியோ டேமறைப்
போத முற்றுநற் புந்திதி கழ்ந்திட
மேத கக்கலை ஞானம்வி தந்துலாய்ப்
பாதை பற்றிப்ப டர்ந்தன ரென்பவே. 1

அரிய கேடுதொக் காரணர் மல்குதற்
பிரிய மென்னப்பெ யரிய நாட்டுளான்
உரிய மாதவ வேடத்தொ ளித்துளான்
தெரியுங் காலைதி ரிதரு சிந்தையான். 2

கான கததுறு கள்ளவ ழிக்கொடு
போன கததொழின் முற்றுறு புன்மையன்
கோன கத்துக்கு றிப்பறி யாமலிவ்
வான கததுவ ழிநடைப பட்டனன். 3

வீரி யந்திகழ் வேடத்த வததனை
ஆரி யன்னெறிக கண்டற வோயுனக்
கூரி யாதிநத வூரத்தநெ றிவரக்
காரி யமமெது கடடுரை யாயெனா. 4

கேட்டி யையகி ளாதற்பி ரியமாம்
நாட்டி னினறுறு றநதுந லநதரு
வீட்டு லோகம்பு குதவி ருமபியிப்
பாட்டை பற்றிபப டாகுவன் யானென்றான். 5

அண்டா கோன்கடை காவலர்க் கவ்வயிற்
கணடு கொள்கென வுட்புகக காட்டுவான்
உண்டு கொல்லடை யாளமு னககது
கொண்ட ணைநதனை யோவெனக் கூறினான். 6

பற்றி கந்தப வித்திர வேதியன்
சொற்ற தோரநதறி வினனுந் தூயவ
முற்ற றிநதமு ழுமுதல் சிததமயான்
தெற்றெ னததெரி வனனது தேர்தியால். 7

புநதி யாய்ப்புசிப் பன்சுக போகங்கள்
அந்தி சநதிஜெ பிபபன றனுசெயப்
பிநது கிறகிலன பேணிய வரவா
தந்த மககுக்கொ டுபபல்த ருமபொருள். 8

பததி லொனறென்னு ரிமைப குத்ததை
முததி வேண்டிககொ டுப்பன்மு றைமுறை
சித்த சுததிவி ருமபிசசி லதினம
உத்த மததுப வாசமு மோம்புவேன். 9

பிறந்த நாட்டையும் பெற்றுள வாழ்வையுந்
துறந்திம் மாக்கம்பு கவுந்து ணிந்தனன
அறநதி றம்புகி லாதவெம் மாண்டவன்
மறந்து போவாகொ லோவிநத மாண்பெலாம். 10

இனைய சீலங்க ளெத்தனை யோவெனைப்
புனையும் பல்கலன் போலுள வாகவும்
நினைய கிற்றிலை நீமற்றந் நீர்மையை
எனைய வோவடை யாளமின் றென்றியால். 11

என்றெ டுத்தறி வினனி சைத்தலும்
நன்ற றிந்தந லந்திகழ் வேதியன்
ஒன்றி யுன்னையு லகம கோதமன்
என்ற றிந்தனை யென்னினுங் கேட்டியால். 12

நனிதி கழ்ந்தொளி நல்கியி டுக்குறும்
புனித வாயிலபு குந்தரு நூலவழி
இனிது நாடுமெ வாககும ருளவரால்
தனித மாருண் மூர்த்தியோர் சாதனம். 13

முத்தி மாநகர் வாயிலின் முன்னுறீஇ
இத்தி ருத்தகு சாதன மேந்திடிற
சித்தி ரப்பொற்க பாடந்தி றந்திடும்
உத்த மத்திருத் தொண்டரொன் றெல்லையே. 14

வள்ள லுய்த்தம ணிக்கடை வாயிலை
எள்ளி வந்திங்கி டைக்கிடை சோபவா
கள்ள ரென்றிறை வன்கடை காவலா
தள்ளி யோச்சுவா சாதன மின்மையால். 15

ஏழை நீகதி மாக்கத்தி யைந்துமென்
வாழி சாதனம் பெற்றுய்ம தியிலை
பாழி னீரிறைத் தப்பய னென்னைகொல்
சூழு கென்றனன் நன்மதிச் சூழ்ச்சியான். 16

பொருட ரித்தபு லமையர் போற்றுறும்
அருட ரித்தமெய் யாரணன் வாய்மையை
இருட ரித்தம னத்தின னெண்ணிலன்
குருட ருக்கொளி யாற்பயன் கூடுமோ. 17

வலிய வந்துச ருவிவ ழிமறித்
தெலிய னேனையி ழுத்துவ ழக்கிடும்
புலிய னீர்துனை மக்களும் போன்றுளீர்
கலியின் காலக்க ணக்கிது வேகொலாம். 18

முற்று நீரெனக் கன்னியர் முன்பினீர்
பற்றொன் றும்மிலிர் பார்த்து மிரீரொரு
சற்று நோத்திற் சாடுதி ரீதுநீர்
பெற்ற சாதனத் திற்பெறும் பேறரோ. 19

செல்லு மின்வினைந் தும்வழி சேர்ந்தெயர்
நல்ல தேசமு றைப்படி நாடுவல்
புலனு வேயிரு வேமுமப் பொன்னில
மலலல கூாமுததி மாநகர் வாயிலில். 20

பேத மென்கொல்முன் பினனபின் முன்னவாம்
போது மோாவழிப போககாபொ ருட்டிலே
கேத மில்கும ரிககுங்கி ழவிககுங
காத மேவழி பாாககுங்க ணககிலே. 21

நெருக்க வாயில்பி டித்திங்நெ றிப்படப்
பெருக்க மாநதுன்ப நாளுமபி டிககுமெங்
திருககு லாவிய தேசநின றிவவழிச
சுருகக நாடிவங் தேனிதிற் றேடமென். 22

தேரில் நும்மவர் சேருறு மார்க்கமே
போ ருட்கதி மாாக்கமபி றவெலாஞ
சோா மாாககமெ னத்துணிங் தெளளுதிர்
சீரி தன்றுமக் கென்றனன் சீரிலான். 23

அன்ன வாசகங் கேட்டுட ஞரியன்
முன்னம் பிக்கையை நோக்கிமு றைமையோய்
தன்னை ஞானியென் றெண்ணுஞ்ச ழுக்கனில்
நன்னர் மூடனை நம்புத னன்றெனு. 24

அமைவ தேயைய சொற்றனை யாயினுஞ்
சுமடன் கேட்டவை தன்னுளங் தூககுறச்
சமய நல்கிபபின் சாாபறிங தொண்மதி
கமையு டன்சொலிக் காட்டுத னன்றரோ. 25

சொன்ம திக்கிணங் காப்படு தூர்ஜநர்
நன்மை யாவுமி ழப்பர்தங் நாளுகத்
துன்ம னத்திற்று ணிந்துமு றுககிய
கன்ம பாசக்கட் டுண்டுக விழ்வாால். 26

தன்னிட் டன்னவன் சாற்றுவ தோர்கிலன்
முன்னிட் டாலுமு றையறி வானலன்
பின்னிட் டாவன பேசுது மாலினி
உன்னிட் டம்முனை யென்றன னொள்ளியோன். 27

நின்க ருத்திது வென்றுநி தானியாய்
நன்கு ரைத்தனை நமபிந வின்றதே
தென்க ருத்தென வேகுதும யாமெனாப்
பொன்கு லததல நோககினா போயினார். 28

வேறு.

போயினார் சோகமார் பூமியோ டேகநித்
தேயநூ னெறிவிடா திடையிடைப் படுகருஞ்
சீயமார தடமலைச் சிகரியு மடவியுந
தாயினார பிற்பட முற்படுந் தகையினார். 29

தாகசோ கங்களாற் றளருவார் சிலபகல்
வேகயாத் திரையினை மெலிகுவார சிலபகல்
தேகநோய் கண்டுளந் தேம்புவார சிலபகல்
கோகுலத தவரொடுங் குலவுவார் சிலபகல். 30

வேதசாத் திரமெடுத் தோதுவார் விரகொடே
கீதகா னநதொடுத துருகுவார் கிடைதொறும்
ஏதமில் கருணைதுய்த் திறையிளங் கோமகன்
பாதபங் கயமலர் பரவுவார் பலமுறை. 31

என்றிம்மண் ணுலகைவிட் டிடுவமென் றெள்ளுவார்
எனறியாம் வீடடைந திடுவமென் றேகுவார்
என்றிளங் கோமகற் காண்டுமென் றேஙகுவார்
என்றுசே வடிநிழல் புகுவமென் றினைகுவார். 32

சோகபூ மியினெறித் தொடரின்முன் றுறவுறத்
தேகமவன் பொறையுறத தெருமா லுறுகினும்
மாகமா நகரணித் தறுமென மகிழ்வுகொண்
டேகினா ருகமோ டேதில்வே தியரோ. 33

சென்றுழிச் சென்றுழிச் செல்லுமன் னிழலென
நின்றுழி நின்றுழி நின்றறி வினனும்
பின்றொடர்ந தணுகினான் பிரிவுறா னறிவுறான்
ஆன்றுநீக் காய்குவார் சூழ்ச்சியிற் றொடருவான். 34

கருமமே கண்ணெனக் கண்டுமுன் செலுமவா
திருமிநோக் குழியறி வினைஞச செய்மைகண்
டருமையி றெமைவிடா தணுகுமா றறிதுமென்
றொருமனத் திருவாநின றொலலைகூ விளிகொள. 35

வீரியத் தொடும்வினைந் தவனுறும் விரகிலாப்
பூரியன் றனைமுகப் பொலிவொடேற் றுபசரித
தாரியன் சுகமவினு யண்டாநா யகனொடுன்
காரியத திறமெவன கழறுகென் றுரைசெய்தான். 36

தேசிகக் குரவசேள் ஜீவர க்ஷணையெனக
காசையுண டெண்டிநம பிகளைகயு மகிலலோ
கேசனைச சிநதைவைத திறலமுத தியைவிழைந்
தாசலா துள்ளமு முண்டெனக கெனறுமே. 37

சாற்றுமித தகையசா தனமெனக் குண்மையின்
மாற்றருந தகையமெய்ம மகிழ்வுளத தாடுலாய்
ஊற்றிருந தொழுகலி லுலகசம பததெலாம
போற்றிடா திவவழிப் போநதனன றுறவியாய். 38

வேறு

என்றறி வினனி தியம்பக் கேட்டலும்
வென்றியம பகவனை விதேக முத்தியைக்
கன்றிய வலகையுந களள மாாககரும்
என்றுமுள குவாகதி யெய்தற் பாலரோ. 39

அரும்பெறன் மெய்விசு வாசத் தாட்சியின்
பெருமபய னினைப்பினி லடையப் பெட்புறும
இருமபியன் மனததசோம பேறி யாத்துமம
விருமபியும் பெறுதென விள்ளும் வேதமே. 40

வெறுத்தன னுலகவாழ் வெனவோர் வீரியம்
இறுததனை சான்றெது வென்னி லெம்பிரீ
கறுததிடு மிதபமே கரியென பாயிது
மறுத்திடற் பாலதா மரபு கேட்டியால். 41

உற்பவ தோடருக் குலக வாவறல
அற்பமோ வன்றென வறிகி லாமையிற்
பற்பலா முயன்றுபாழ் பட்டுத் தாமுடைக
கற்பித வெண்ணததுக கவிழ்கின் றாரோ. 42

தன்னிரு தயத்தையே சார்ந்து நம்புவோன்
உன்னரும் பயித்தியோன் மத்த னென்றொரு
மன்னவ ஞானிசொன் மதித்துக் கொண்டவா
பன்னருங் கொடுவிடப் பையென் றோர்வரால். 43

கருதுகென் றரியன் கழறக் கேட்டலுஞ்
சுருதிதேர் பனவபொல் லாத தூகருணர்
இருதய நிலையெடுத் திசைத்த வாய்மையென்
ஒருதவ றிலாவித யத்துக் கொல்லுமோ. 44

நன்றுள விதயமு நன்ன டக்கையும்
ஒன்றினுக் கொன்றுசான் றாகி யொத்தலான்
மன்றல்சேர் முத்திவீட் டின்பம் வாய்த்திடும்
என்றநம் பிக்கையு மெனக்குண் டோதியால். 45

வித்தக நவமணி விளைந்து மல்கிய
அத்தகு சுரங்கநல் லிதய மாகுமால்
பத்தெனும் விதிவிலக் கோம்பும் பண்புடைச்
சத்திய வொழுக்கமே சாற்று நன்னடை. 46

வேதிய மேலினி விளம்பப் பாலதென்
சாதக பாதகஞ் சாற்று வாயெனக்
கோதிலாக் குணத்தனீ குறித்த கூற்றினிற்
பாதக முளது பகரக் கேட்டியால். 47

ஒள்ளிய விதயத்தி னொழுங்கு முள்ளுறு
கள்ளவல் லிதயத்தின் கபடங் காட்டுமால்
உள்ளதை யுள்ளவா றுணர்க்கத் தக்கநம்
வள்ளலா ருரையெனு மாற்றுக் கோடுகல். 48

ஏக நூற்பிர மாண மாட்சி

மெய்திக ழவிரொளி விளக்கை யோம்பிடார்
பொய்திக ழிருதயப் புணர்ப்பை நம்பிவீண்
ஐதிக விருட்பிழம் படைந்து மாய்வரால். 49

நன்றுசெய் பவனிலை நரசி ருட்டியில்
ஒன்றிய நீதிமா னொருவ னும்மிலை
என்றுமெ லாநர ஹிருத யங்களுங்
கன்றிய தீவினைக் கழக மென்பவே. 50

சேணுறு நன்னெறிச் செலவு தீர்ந்தொரீஇக்
காணரு மாறுபா டாய கள்ளமுங்
கோணலுங் குலவிய குறுக்குத் தீவழி
நாணிலா தொழுகுத லரசு பாவமாம். 51

புரையறு புண்ணியப் புனிதத் தேமொழி
கரையறு கபட்டிரு தயத்தின் கள்ளத்தை
உரைபடு நடக்கையை யோர மின்றியே
வரையறைப் படுத்திய மரபு காண்டியால். 52

இந்நெறி யாய்மறை யியம்பு முண்மையைத்
தன்னகத் துணர்ந்தெலாஞ் சரியென் றொப்பிய
நன்னர்நெஞ் சேநலஞ் சுரக்கு நன்னடை
துன்னிநின் றாரப்படுஞ் சூழ்ச்சி காணிது. 53

தன்னுறு கேட்டினை யுணரத் தக்கவந்
நன்னாநெஞ் சுன்னத நாய கனறனை
உன்னுழு விதஞ்சிறி துரைப்பல கேளெனப்
பன்னுவான் றொடங்கினன் பார மார்த்திகன். 54

காமுறு நினைவையுட் கருதநின் வஞ்சத்தைத்
தீமையை யிதயத்துட் டிணிந்த தோட்டத்தை
நாமுறு கேட்டினை நாடி நம்மினுங்
கோமக னறிவனென் றுளங்கொ திக்குமால். 55

உண்டென நினைக்குநம் முரிய நீதியை
மண்டுதூக் கந்தமாய் வரைவ ரல்லது
கண்டுளஞ் சகிப்பரோ கருத்த ரும்பர
மண்டலா திபரென மனம்ப தைக்குமால். 56

கறுப்புறு குட்டநோய் கழுமி யாக்கையின்
உறுப்பெலா மழுகிச்சீ யொழுகி லோகரால்
வெறுப்புறு புலையனே னசுத்த வெவ்வினை
பொறுப்பரோ புனிதரென் றுள்ளம் பொங்குமால். 57

இத்திற மறிகிலை யெம்பி யுன்னிலே
உத்தம விருதய முண்டென் றுள்ளுதி
வித்தக வொழுக்குனை யெனவி யக்குதி
எத்தனை பிழையென வேழை யோகிலாய். 58

நீதிமா னெனவுனை நினைக்கு மட்டுநீ
கோதிலாக் கிறிஸ்துவின் குறைவி னீதிகொண்
டாதியான் றிருச்சர ணடைகு வாயலை
யேதமின் மெய்விசு வாச மெங்குளை. 59

என்றுமெய் யுணர்வகத் தெழவி யம்பினான்
பொன்றிகழ்ந தெனமிளிர புகரி னனமதி
ஒன்றிலிக் குடமென வொருங்கு போக்கியே
நன்றெது மறிகிலா னவிறறு வானரோ. 60

பாவிகட் காநம பரம னோர்சுதன்
ஆவிவிட் டனரவற் கடங்கிக் கீழ்ப்படுந்
தாவரு நீதியாற் சாபம போக்கியெங்
காவல ரெனையங்கி கரிபப ரெனபதும். 61

புண்ணிய மூர்த்திதம் புண்ணி யத்திலெற்
கண்ணிய பத்தியின் கருமம யாவுமோர
அண்ணலுக் காப்பண மாகு மெனபதுந
திண்ணிய வென்விசு வாசச செவ்விகாண். 62

இவ்விசு வாசத்தி லியைநத நீதியுஞ்
செவ்விய நீதியில ஜீவ ரக்ஷையுங்
கவ்வையின் றுய்வரு கணககை யோர்கிலை
எவ்வகை திகைத்தனை யியமபு கென்றனன். 63

எள்ளரு நல்லவித் திட்டென் செய்யினும்
அள்ளலோங குவாநில மளிக்கு மோபயன்
ஒளளிய நறுவினா யுண்ட போதினும
உளளியின குணஞசிறி தொருவற் பாலதோ. 64

எத்திற முடியினு மேழைக் கீண்டியான்
உததம மெயவிசு வாசத துணமையின்
வித்தக முறையினை விளகக னன்றெனாச்
சித்தமுற றாரணன் செப்பன் மேயினான். 65

உள்ளுறு முன்விசு வாசத் தன்மைதான்
வெள்ளென வெளுத்தது னுரையின் மேயதுன்
பிள்ளைமை யிடையிலவர் துதித்த பேதைமை
கொள்ளும்வீண் பத்தியாய்க் குலவிற் றாமரோ. 66

சொந்தநற் கிரியையாற் றொகுத்த புண்ணியச்
சிநதையி னீதிமா ஞாகத் தேறினை
அநதரத தாமரை யலாததிக காட்டிய
விநதையே போலுமால் விகட வேடத்தோய். 67

நீசராம் பாவரை நீதி மான்களாய்
மாசறச் செயுமவிசு வாசம வலவிதி
வீசுதண் டனைககிடை விலககி ஜேசுவின்
ஆசறு புண்ணிய வடைக்க லததிடும. 68

பாசமா கிரியையிற் பழுதத வுன்விசு
வாசவைக் கூளமோ தீரவை வைகலில்
ஈசன்கோ பாக்கினிக் கெதிரநின றுய்ப்பது
பேசுமாக் கினையுனைப் பிடிததி டாதுகொல். 69

நினதகீழ்ப் படிதலே நீதி யாக்கவே
புனிதநீ தாதிததன் போந்த தாமெனின்
மனிதர க்ஷணையெலா மாற வேலருட்
டனிதத்தா லன்றுநந் தருமத் தாயவாம். 70

இப்பெரு மருள்பிடித் திழுக்க வேழைநீ
துபபுர வுளேயெனத துணிநதுன னீதியாந்
தபபறைக கிடங்கிரிற் றலைகி ழக்குறக
குப்புறு கின்றனை கூறக கேட்டியால். 71

இத்தனை மனுக்களுக் கிறுத்த தண்டனை
அததனை யுஞசுமந தரிய பாடுகள
உததரித துயிரபபலி யுதவிக் கற்பனை
பததையுந் தழுவினா பரம ஞோசுதன். 72

எதுகாண் மெய்விசு வாச லக்ஷயம்
ஆதலி னிதையுளத தாக்கி யாண்டகை
நீதியைப புனைநதிவ ணிலவு வாயெனில
ஜோதிநாட் டுயர்பதஞ சொநத மாமென்றான். 73

இச்சையாம் புரவியை யிழுத்திங் குய்ப்பதற்
குசசித கிரியையே கவின முணமையிற்
குசசித மாமெனிற் குவல யம்மெலாம
நிசசயங் கெடுமென நிறுவ வேண்டுமோ. 74

கிரியைநோக் காமலே கிறிஸ்தி ரக்ஷகர்
புரைதபு புண்ணியப் பொலிவின் மாட்சியால்
குறைகடற் புவிக்கெலா மிரக்ஷை கூடுமேல்
வரைவதென் பாவத்தை மதிவ லோயென்றான். 75

ஆரியன் கேட்டறி வீன னுன்பெயர்
பேரியற் பொருளனுப பிசகு றாமலுன்
பூரிய வாய்மொழி புலப்ப டுத்துமால
நீரிய னிலத்திய லென்னு நீர்மைபோல. 76

கோதியன் மாந்தரைக் கோதி லாரென
நீதிமா னாக்கிடு நீதி மாணையும
வேதனா நீதிக்கு விலக்கி நற்கதி
ஈதலின மரைபையு மின்னுந தோகிலை. 77

இத்தகை யெனமுன மெடுத்தி யம்பிய
அத்தகு மெய்விசு வாச மாக்கிடும
உத்தம பலன்களை யுசிதச செய்கையை
எத்தகு வனவென யாதுந தோகிலை. 78

என்னினுந் தெரிப்பலெம மிருத யத்தினை
முன்னவன கிறிஸ்துவின மூல மாய்ப்பிரான்
சந்நிதிக குய்த்திடுந தயையன் பாதிய
பன்னருங குணங்களைப பாலித தூட்டுமால். 79

தனதுட லுயிர்பொருள் தனைக்கின் றாமென
அனவர தாதிபற காக்கி யன்பினை
மனமொழி மெய்களின வணங்கி வாழ்த்தியும்
தினபர வசமுறச செய்யு மாலரோ. 80

சுருதியைச் சுருதியிற் றோன்று மார்க்கத்தைக்
கருதிமெய் யுணர்வொடு கலந்தம மாககத்து
வருதிருத் தொண்டரை மதித்துள் ளன்பினாற்
பருவரல சகித்திடும் பான்மை நல்குமால். 81

சொற்றவித் துணைகொலோ சுகிர்தம் யாவுக்கும்
உற்றவோர் மூலமா யுயிருற் றோங்கிய
அற்றமின் மெய்விசு வாச வாக்கத்தைப்
பெற்றவ ரேநித்ய ஜீவப் பேறுளார். 82

கருத்தனுங் கிறிஸ்துவின் காட்சி யுற்றிடு
திருததகு மெய்விசு வாசச செவ்வியிற்
பொருததமா மன்புறு கிரியை புண்ணியர்
அருததுவா கிருபையா ரமிர்த போனகம். 83

அன்புறு கிரியையோ டளவ ளாவிடும்
பொன்புரை மெய்விசு வாசம் பூததிடின்
மன்பெருந் துரிசனையின் வாயிற் பெய்வதோர்
கொன்பயில் கலினமாங் குறிக்கொள் வாயென்ருன். 84

அவ்வயிற் கடவுள்வேந் தருட்கு மாரனை
எவவகை வெளிபபடுத தினரி வற்கெனச்
செவ்வியோய் வினவுகென் றுரைபபச சீரிலா
அவ்விய னகஙகடுத தறைகு வானரோ. 85

விண்ணுல காளியோர் விபுத மைந்தனைக்
கண்ணெதிா மயலறக காண வேகொலாம
எண்ணிய வெணணறும மிருவா வாய்மையுந்
திண்ணறி வினதனைத் தெரிககு மாலரோ. 86

எத்தனை யாகவீ ணெண்ணங் கொள்ளுதிர்
எததனை நுணுககமா யெடுதது யம்புதிா
எததனை நுமவிசு வாச மெனனினும
அததனைக குஙகுறை வலலன யானென்ருன். 87

இததலத தவரெலா மிறைவ ஞேர்திருச்
சிததமுய்த துணாகிலா ஜெனமத தீடடினுல்
உததம கிறிஸ்துவை யெமககிங குளளுற
அததனே வெளிபபடை யாக்க வேண்டுமால். 88

தெய்விக வெளிப்படைத் தேற்ற மின்றெனில்
உயவருள் பவாதிருக குமா னுற்றவர்
தைவிகா தநதையி லுளரெ னததகு
மெய்வெளி வருவகை யாது விளமளுே. 89

வேதிய னுெல்லேயே விநய மாய்விளித்
தாதா வோடுநம் மான்ம ரக்ஷணை
காதலாய் நட்பமாய்க் கருது ருமல்யாம்
பேதமை யாலெமிற் பிணங்கற் பாலதோ. 90

சிருட்டிக ராகிய தேவ தந்தைதம்
அருட்டுணை மைந்தனை யறியு மாறிவண்
தெருட்டினா லன்றியார் தெருள வல்லவன்
பொருட்டிற னறிந்தவன் புகன்ற துண்மைகாண். 91

புன்னர ஜீவரைப் புரக்கப் போந்தவம்
மனனொரு சுதனையா மனத்து ளுய்ப்பதற்
குன்னதத் தாசனே யுவந்து நமக்கத
தின்னருட் கிரியையை யியற்ற வேண்டுமால். 92

மாயமின் மெய்விசு வாச மாட்சியை
நீயறிந் திலைசிறி தேனு நினனிகல்
வாயுரை தெரித்தமேல் வருநிரப பந்தத்தை
ஆயுதி யாயுணர்ந் தறிதி தாழ்த்திடேல. 93

ஜேசுவே யடைக்கலம ஜெகத்தி னுக்கெலாம்
ஈசனு மவர்குமா ரேசன் பக்கலில
ஆசையோ டேவினர் தடபவை யாயினுன்
பாசவெவ் வினைகள்வோ பறியுங் காண்டியால். 94

பாவநி வாரணப் பயனி தொன்றுகொல்
தேவகோ பாக்கினைத் திதினு நீங்கிடும்
ஜீவர க்ஷணையுமெய் வாழ்வுஞ் சித்தியாம்
ஆவலித் தோடுதி யகங்கு விந்தரோ. 95

சொன்மதி யிவ்வெலாஞ் சுருதி கூறுமெய்
நன்மதி யாதலி னயந்துட் கொண்டுநீ
உன்மதி யீனத்தை யொருவி யொல்லையே
சென்மதி கிறிஸ்துவைச சேவி யென்றனன். 96

ஒள்ளியீர் படபடத் துரைக்கு மாறுபோல்
துள்ளுதிர் நடையினு மெனக்குத் தூரமால்
மெள்ளமெள் ளத்தனி வருவல் விட்டுமுற்
கொள்ளுதி ரென்றனன் குணத்தைக் கொள்கிலான். 97

வாட்படை யனையசொல் வழங்கக் கேட்பினுங்
கோட்படா மனத்தினன் குறிக்கொண் டானலன்
கேட்பினுங் கேட்கிலாத் தகைய கேள்வியாற்
றேட்குறுச் செவியெனுஞ் சொற்பொய் யாவதோ. 98

ஆரியன் றேழனை நோக்கி யையவிண்
காரிய மினியிவண் காலம போககுதல்
சீரிய கதிவழி விரைநது சேறலே
கூரிய மதியெமக் கென்று கூறினான். 99

ஆமிதே கருமமென் றவனு நேர்ந்தனன்
மீமகீ பதிதிரு வருளை வேண்டினா
பாமான் றனையொரீஇப பாதை பற்றினார்
கோமகன் றிருபபுகழ் குறிக்கொண் டென்பவே. 100

வேறு.

ஜீவவழி செல்பொழுது தேசிகனு மேழைப்
பாவியறி வீனனமுடி விறபடரு ழுககப்
போவதைநி னைநதெனுளம புண்படுவ தைய
ஆவதினி யாதுசெய லாவழிய வநதோ. 101

என்றுபரி தாபமொடி யமபனுநம் பிகைகை
ஒன்றுமதி யெததனையு ணாதுமறி வீனன்
பொன்றுமவழி யூடுதனி போவதுது ணிநதான்
நன்றறியு மெநதையிதி னுமபரிவ தெனனே. 102

பித்துலக மாயவலை யூடுபிணி யுண்டு
மததமுறு மாயபுரி யினமறுகு தேறும்
உய்ததுணாவி லாதுபடு மோசமுறு கினறா
இநதகைய ரெததனைய ரெனபனுனக கென்றான். 103

தூயசுவி சேஷவொளி தோறறரிய தாகப்
பேயலகை யாயபிர பஞசவதி காரி
மாயவிசு வாசிகண்ம ணகதருடு செய்தான்
ஆயதிவ கைததெனினு மையவிது கேணமோ. 104

சோரவழி யூடுதிரி துர்ஜநர்த மக்கும்
பாரமிகு பாவவுணா வுண்டுபய முண்டென்
றோரினுமி யறைகயறி வீனமுற லாலே
சீரடையு மாக்கமில ராயுணாவு தேய்வார். 105

முற்றுநல்லு ணாச்சியொடு மூளுமனஸ் தாபம்
உறறவிடை யாததுமநல லாகியமி தென்றாத்
தெற்றவுண ராததுசி தைக்கவகை செய்தே
துறறுடலி னிசைசவழி யிறறுணிவு கொள்வார். 106

இன்னவகை யாயவுணர் வாதியித யத்தில்
துன்னிநிலை பெற்றிடுமெ னிற்சுருதி கூறும்
நனெறிபு குததுமென நமபிகரு துற்ருய்
அநநெறிதெ ரிபபலென வாரணனவி ரிப்பான். 107

பாவபய முன்னதப யம்பகரி ரண்டில்
ஓவலுறு முன்னையதி டைக்கிடையு யிரத்துத்
தேவபய முள்ளுறுமெ னிறறிகழ்மெய்ஞ் ஞானம்
மேவுமது வேவிதிவி லக்கின்வழி யுய்க்கும். 108

தீத்தொழிலை விட்டொருவு கென்றுமதி செப்பும்
மாததகைய ரக்ஷகனா நாடிவழி பட்டுன
ஆதுதுமவி ரகைக்ஷபெறு கெனறறிவு றுத்தந
தோததிரஜெ பஙகளாய கததிடைதொ குககும. 109

உததமநல் லாவியறி வூட்டுமுறை பறறிச
சுததமன ரம்மியசு சீலசுகி ததகள
விததகவி வேகமின மேவியருள வேத
சததியமு றைகருநிலை தநதுதரிப பிககும. 110

இப்பெருந லநதருவ தேதுபய மதுவே
செபபரிய தேவபய மற்றிதுதெ ளிநதோர
தபபிலவிசு வாசமுறை சாரநதிறுதி காறும
ஒபபரிய வுததமவொ ழுக்கநெறி நிற்பார. 111

செவ்விதிக முததமப யத்தினுறு சீலம்
இவ்வகைய வென்றதுணி யாகவறி வீனர்
வெவ்வியபி சாசுளமவி ளைததநதென வெண்ணி
அவவியல்கெ டுதுளம டககியலை வாரால். 112

ஐயவிது காறுமறி வீனனியல் பேசி
மையலுறு சோகமுறு காதுவழி வந்தேம்
வையகவ ழிக்கடையின் மலகுபெரு வாழ்க்கை
கையுறவ டுததனமி தோகடிகை தூரம். 113

என்றகம கிழ்சசியோடி சைந்துவழி யேகி
வெனறிபுனை வேதியன்வி ளமபிடவி யந்து
நன்றுமிக நன்றெனநம் பிக்கையுந டநதான்
ஒன்றியிரு வோருநெறி யேகினரு வந்தே. 114

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம் முற்றிற்று.

நிலைகேடணுதியர் விவரணப் படலம்.

ஊசிபுகு மாறுசெறு நூலினொரு வாமே
ஆசறுநம பிககைவிசு வாசியைய டுத்துப்
பேசிநடை கூடினனோர் பேதமில ராக
ஈசனைவ ழுததிநெறி யேகினர்வி ணாந்தே. 1

அங்கணொரு குழலைய டுத்துமறை தேர்ந்த
புங்கவனம பிககைமுக நோககிமதி பூததோய்
கஙகுலித யத்துநிலை கேடனொரு கஞசன்
எங்குளன றிந்தனைகொ லோபுகறி யென்றான். 2

நன்றறிவ ஞனவனை நாணயபு ரத்துக்
கொன்றியவ மார்க்கபுர மென்பதவ னூராம்
முன்றனையு ணாநதுபய முற்றுமன முட்டி
மன்றனகர் யாத்திரைம திததனனொ ருக்கால். 4

மாயநக ரிக்கருக மார்க்கபுர வாயில்
ஆயதுகொ டென்வயின டுத்துநிலை கேடன்
மேயவுணா வும்பயமும விணடுவிழி வழிநீர்
ஏயவுள முங்குவனி ரக்ஷையைவி னவி. 4

பண்டுபல காலவன கத்தெழுப யத்தைக்
கொண்டிரு கண்கலுழி கோததிடுகு றிப்பைக்
கண்டுமிவ னுக்குயிரி ரக்ஷைபெறு கவலை
உண்டுமென நயபிமன முருகியதெ னக்கும். 5

இப்பரிசி ருப்பினுநம் மீசனொரு சித்தம்
எபபரிசெ னாவதைய றிந்தினிநி யற்ற
ஒப்பிநடை கொளகிலர்கண் ணீரணியு குக்கும்
அபபரிசி னென்பயனெ னாசசிறிதை யுற்றேன். 6

எத்தனைய ரோபரம நாமமெடுத் தோதிக்
கத்துபவ ரல்லர்கதி காண்பவர்க ருத்தன்
சிததமறி வுற்றதுசெ யற்குளமகிழ்ந்த
உததமர்க ளேயெனுமு ணாத்திறமு ணர்ந்தேன். 7

ஆங்கவன கத்தயல்தன் மீட்சியும றப்பின்
வாங்கியுமெ னப்பெயர்வ திநதமதி கேடர்
நீஙகரிய நட்பினரி வற்கவாறி கழ்த்துந்
தீங்குமொழி கொண்டெழுநற் சிந்தனைதொ லைத்தான். 8

ஐயநிலை கேடன்முத லாயவர்தி றத்தென்
னொய்யமதி யிற்படுக ருத்தைநுவல வன்பின்
செய்யமதி யுளனாறைதெ ரித்தியினி தென்னா
மையறுநம் பிகைகமுன்வ குததிடுவ தானான். 9

இக்குறிப டைத்தவர்தம் மின்னலுறு பாவச்
சிக்குளமெ ழும்பநா கததிகில டைந்து
புக்கரிய வானகதிபு குநதிடவி ரும்பி
முக்கியவி ரக்ஷைவழி செலலமுயல கின்றார். 10

பின்னர்சில வைகலொரு பெற்றிகழி யப்போய்
அன்னர்பிற விகருணம கததிடையெ ழும்பி
முன்னுறுமு ணாச்சியையொ ருஙகறமு ருகக
நன்னெறியொ ரீஇமுனெறி நச்சிநுழை கின்றார். 11

மேதகுவை தீகநடை வித்தகவி வேகஞ்
சாதுகுண சிலமொடு தர்மநெறி யாவும
ஓதுபிற விக்குணமு யர்நதிடலொ ழிக்கும்
ஏதுகுண மேலிடும தற்கடிமை யெல்லாம். 12

ஆண்டகைகி றிஸ்துவைய றிநதவழி வாலே
தீண்டரும சுதத்வுல கததுநெறி சீத்து
மீண்டவர்ம றுத்துமவ்வி டாக்குள்விழு வாரேன்
மூண்டெழுபல் கேடுறுவர் முன்னையிலும் பின்னே. 13

நீதிநெறி நீர்மையைய றிந்துமதி னின்றும்
மாதகைய கட்டளையை வல்லிதின்வ னாநது
போதலினு முநதுறவப் போதமடை யாமே
மேதினியி னூடலைதன் மிக்கநல மன்றோ. 14

கக்கியத யின்றுகடை காத்துயிர்க ழிக்குங்
குக்கல்கழு வப்படினுங் கோதுபட வொல்லை
புக்குனைபு ரண்டலையுங் கோலமது போலிம்
மக்களும சுத்தநெறி யூடுமறி வாரால். 15

வேறு.

பிறவித் தீககுணச் செயலிது பிரபஞ்ச மயக்கின்
உறவு மசசமு மேவிட நரகசச மொடுங்கி
மறவி யாதலி னுலகினப நுகரநதுயிர வாழ்தல்
அறவி யற்கையென றகககரி மழுககுகின றாரால். 16

அலகி லாரண நூனெறி பிடிததலி னவியா
துலக நிநதைமேன மேலுமு பாதிதொக கோங்குங்
கலக மாமதாற் றநதிரோ பாயததாற கழிபபாம
இலகு மாயுளென றெண்ணியும பின்னிடை கின்றார். 17

புலநு காச்சியை விழைநதிறு மைந்துயிர போலத்
தலம ருததுபுன் போகததுத தலைதடு மாறிச
சுலவு மாயவின பங்கலாத துய்ததகர துலககிக்
குலவு நலனுணர வனைததையும புதைபபரிக கொடியோர். 18

மேவு நன்னெறி யால்வரு வெட்கததி னிடறி
ஓவி லாணவத் தருககினு னலனுணர வொழிநது
வீவின றுய்வரும வேதனைக கிடங்காய்வீழ் கின்றார்
தேவ பத்தியி னலததையுற் றுய்கிலாச சிதடர். 19

சுலவு பாவமும் பயஙகரத் தொகுதியுஞ் சூழ்ந்து
நிலவி மேலவரு மாககினைத தீரபலைபயுண ணினைந்து
விலவி லததக நடுங்கலில் விருபபமின் றாகி
உலவு கினறனர பாவததி லூசலா டுளததர. 20

மூல மாயகத் தெழும்புநல் லுணர்ச்சியை முறையே
பால னுஞசெய்து காககினற பததிமைக குழுக்கள்
மேலை நிரபபநத விழலிலே வீழநதழி வதனமுன்
சால வேயடைக கலமபுகுந் துய்குவர சரதம. 21

தந்தை கேட்டிசன் மார்க்கத்து நடுநிலை தவறி
வெந்துன் மார்க்கத்துக் கவிழ்ததுமே துககலை விதந்தேன்
எநத வாறுபின் வாங்குகின றாரென வெடுததுச்
சிநதை யாரநீ தெரிககென வேதியன் றெரிப்பான். 22

தெள்ளி யோய்நிலை கேடறு தியாகந் தெளிந்தங்
குள்ள கோதெலா நனிவடித துணர்த்தலை யுளளம்
விள்ளு நலலுணர வோடெழு மெய்மனஸ் தாபங்
கொளளு நீரரே நிலைபிச காநிற்குங் குணததர. 23

நின்ற நன்னிலை தவறிப்பின் வாங்கிடு நீசர்
சென்று சென்றுதன் மாரக்கத்துச சிக்குணுஞ் சீரகேள்
நன்று தெய்வத்தை மரணத்தை நரகவெஞ் சிறையை
ஒன்று முள்கிலா மறதியே மூலவுற் பாதம். 24

வேத வைதிக வொழுக்கெலா முறைமுறை விடுதல்
சாத கம்பெறு பாவத்தை யிச்சையைத் தழுவல்
பேத மைத்துணி கரநகொடு பிரபஞ்ச மயக்கம்
ஓது சற்கரு மஙகளை யொழிதலே யுபயம். 25

இனைய துர்க்குண சீலங்க ளிதயத்துக் கெழுமிக்
கனவு போன்றுபின் னுட்செலக் கருத்திடைக் கதித்து
நினைவி லேநகிப்பின் வாககினுஞ் செயலினு நிலவி
வினையி னல்வா வரவெளிப படிடும விரகாய். 26

மெய்க்கி றிஸ்தவர் கூட்டுற விழிவென விடுவர்
பொய்க்கு ருக்களென றிகழுவ ரறவனைப் பொதிந்து
வைக்குந தீமைக்குப புகல்சொல மறையவ ருள்ளங்
கைக்கு ளோநளை முளைத்ததென் றெள்ளுவா கடுகி. 27

ஜெகந்த ழைத்திடு சிற்றின்பப் பிரியருல் லாசர்
முகநது கொளபொரு ளாசையா முழுக்குடி வெறியர்
அகந்தை யாளாபே ருண்டிய ராயமற றிவரோ
டுகநது நண்பராய்க கூட்டுண்டு களிப்பரிங் குழன்றே. 28

வைகல் சிற்சில கழியவும் வரம்பிலாப் பாவச்
செய்க லந்தனு போகததை விளைப்பதே செயலாய்
உய்க லாநெறிக் கோடியா டிநதிரிந துலவிப்
பொய்க லநதவா ஞளிறப் பொனறுவர் முடிவில். 29

இத்தி றத்தருக் கிரஙகிநம் மிரக்ஷணு மூரத்தி
அதது டக்கினின் றகற்றியுய் வருளில ராயின்
தத்த மக்குவைப் பாக்கிய கெடுநிதிச் சலதிக
குததி யோகம்பெற் றுழல்வரா லூழியோ டுழி. 30

என்றிவ் வாறுனைத் துறுநிலை கெட்டுப்பின் வாங்கித்
தன்று ளைப்பெரு மீட்பினி யுண்டெனத் தருக்கும்
பொன்று தீக்குண வியல்பெலாம் போகவிட் டிடுதுந்
துன்று சோகபூ மியிஞெடு மென்றனன் றாயோன். 31

சொற்ற வாய்மைகேட் டுளத்துண்மை ஞானத்தைத் தொகுத்துத்
துற்று சோகபூ மியிற்படு முயக்கெலாந் தொலைய
முற்று நீத்தன மெனுங்குது கலத்தொடு முடுகி
நற்ற வத்தனோ டேகின னம்பிக்கை யொருவான். 32

நிலைகேடனுதியர் விவரணப் படலம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம் கவி, 739.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

ஐந்தாவது: இரக்ஷணிய பருவம்.

தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்.

உடலுயிர் கண்ணிமை யொத்த மாட்சியர்
படருறு மனந்தரின் படுகர் வைப்பையும்
நடலையார் பிரபஞ்ச நச்சு வாழ்க்கையின்
கடையையுங் கடந்துமெய் வாழ்வைக் கண்ணுற்றார். 1

பல்வளங் களுங்குழீஇப் பரம பாஷையின்
கல்வியுஞ் செல்வமுங் கவின்கொண் டோங்கிய
நல்வள நாட்டையூ டுருவி நம்பிரான்
மல்வள நகர்புகு மார்க்கஞ் சென்றதால். 2

புயனிரை பொதுளிய பொதும்ப ரும்பல
பயிர்வளஞ் செறிந்தெழில் படர்ந்த பாங்கரும்
வியனிலப் பரப்புநல் விளையுள் யாணரும்
மயலறு காட்சியின் மயங்கு மாலது. 3

வானமும் பூமியு மிணைந்த மாண்பது
ஞானமும் நன்மையு நனிக தித்தது
தீனமு மீனமுஞ் சேர்வின் றுயாதெவ்
வூனமும் பாவமு மொழிந்த சீரது. 4

ஆரிய ரேகுடி யமையத் தக்கது
பூரிய ரவ்வழி புகப்பெ றாதது
சூரியன் கதிரண வாதந் துன்னலால்
காரிரு ளெங்கணுங் காணொ ணாதது. 5

புனிதமே யெங்கணும் பொலியும் பொற்பது
தனிதமா ருண்மழை பொழியுஞ் சால்பது
மனிதர்வா னவரென மருளத் தக்கது
நனிதவ வொழுக்கத்தி னலங்கொண் மொய்ம்பது. 6

புண்ணிய நதிவளம் பொருந்து பொற்பது
தண்ணளித தடஙகளின பெருக்கரு சான்றது
கண்ணிய பயிரவளங கவின்கொள் காட்சியின்
வண்ணஃமித் துணையென வகுக்கொ ணாதது. 7

சீலமு மொழுக்கமுந் திகழ்ந்த செவ்வியிற்
பாலொடு தேன்கலந தோடும பாலது
ஞாலமுற் றுநதொகூஉ நன்க ருநதினுஞ்
சாலவும் பயன்படுந தகைமை சானறது. 8

கருமபூ மியின்கடைக் கண்ண தாயது
திருமலைச சாரலோ டிசைநத சீரது
மருமலி தருமலாச சோலை வாயநதது
தருமசேத் திரமெனப பெயாத ழைத்தது. 9

அத்தரு சேத்திரத் தணிகொண் மாட்சியைச
சததிய நிலைபெறு தககைகண ணாடியின்
பததியின் விழிகொடு பாாபபி னலலது
வித்தரிப புனையியல விளககற் பாலதோ. 10

வேறு

இன்ன ணந்தரு பரமசா தனங்களோ டிசைந்து
மனனு ஞானநல வளநதரு தருமசேத் திரத்தைத
துனனு மாதநிரத் தாரணக கிழவாாந தூயோா
பனனி ருமபா மானந்த பரவச ரானா. 11

பனிதி கழ்நதவண் புதுமலர்ப் பரிமளம் பரம்பித்
தனித மாமதுத துளிபடு தண்டலைப பரபபில
நனித வழ்நதுலா நறுநதென்றன் மெய்யுற நணுகப்
புனித ராயின ரிருவரும பொன்னொளி மருவி. 12

மாய மார்பிர பஞ்சத்து மயக்கினி மருவாத்
தூய சேததிர மடைநதன மாலெனத் தொழுது
மேய தோததிரம் புரிந்தனர் விண்ணுல காளும்
நாய கன்னருட் டுணைமையை நன்றியோ டுள்ளி, 13

இனைய சிலராய் நன்னெறி பிடித்திரு வோருந்
தினைய னைத்துநோ வின்றியுள் ளதிசயஞ் சிறப்பத்
துனைவி னேகுழி வரம்பறு காட்சியைத் தொகுத்துப்
புனையும் வேதியன் றோழற்குக் காட்டினன் புகல்வான். 14

கூறுற் றோங்கிய மதிவலோய் கொற்றவன் மகிமைச்
சீருற் றோங்கிய திருநக ரணித்துறுஞ் செயலால்
ஏருற் றோங்குபைம் பொன்மய வெழிலுருப் படைத்திப்
பாருற் றோங்கிய சராசரப் பகுதிகள் பாராய். 15

நிண்ண யந்திக ழுத்தம நிருமல வாசன்
தண்ண ளிப்பெருக் காவதித் தருமசேத் திரமென்
றெண்ண ரும்பல வளநிறைந் தெங்கணு மலிந்து
கண்ணெ திர்ப்படு காட்சியே தெரிப்பன காணாய். 16

என்னு யிர்க்கருந் துணைவவித் தலத்தவ ரெல்லாம்
மன்னர் கோமகன் குருதிநீ ராடிய மரபாற்
செந்நி றத்தபொன் னுருவொளி திகழ்ந்தமே னியராய்ப்
பன்ன ருமெழில் படைத்துள புதுமையைப் பாராய். 17

தனித்த வீர்த்தருந் துணைபுரி தோழவித் தேயப்
புனிதர் வாய்மலர் பொழிதரு புதுமொழித் தேன்போல்
நனிதி கழ்ந்தமுந் திரிகையி னறுங்கொழுங் குலைகள்
கனித ரும்புது நறைவிரி காட்சியைக் காணாய். 18

உரவு நீர்நிலத் தருட்டிர வியம்பெற்ற வுரவோய்
இரவு மின்றுறு துயிலுமின் றுதலி னெங்கும்
புரவ லன்றிரு வடிக்கணப் பொருந்திய புனிதர்
பரவ சத்துயில் விளைக்கின்ற புதுமையைப் பாராய். 19

உரம ளந்தமெய் யுத்தம விந்நிலத் துரவோர்
கரவி லாதகம் புறமெங்கு முண்மையே கவினப்
புரவ லன்சித்தம் போற்புரி புனிதமாச் செயலாற்
பரம ராஜ்ஜியம் வந்துற்ற பரிசினைப் பாராய். 20

அற்பு மலகிய வாருயிர்த் தோழநம் மருமைத்
தற்ப ரன்சுதன் பிராட்டியோ டுலவுவான் சமைத்த
விற்ப முத்தபைம் பொன்மலர்ப் பரிமளம் வீசுங்
கற்ப கச்செழுங் காவனத் தெழினலங் காணாய். 21

மீயு யர்ந்தவா ளுடிள வரசன்வீற் றிருக்கத்
தூய பொன்னொடு மின்னையும் வெயிலையுந் தொகுத்து
மேய பன்மணி குயின்றுவிண் ணுறமிளிர்ந் தெங்கும்
பாயி ருஞ்சுடர் பரப்புமண் டபநிலை பாராய். 22

நம்பர் நாட்டிய நம்பிக்கை யுருக்கொண்ட நண்ப
இம்பர் நாட்டிய திருச்சபை யெனுமணை வாட்டிக்
கும்பர் நாட்டிள வரசன்செய் யொப்புடன் படிக்கைக்
கம்ப நாட்டிய திருமணப் பந்தலைக் காணாய். 23

புரையின் மெய்விசு வாசவிப் புனிதசேத் திரத்தின்
தரையில வந்துவந் தேகின்ற சாரண விபுதர்
விரைய லார்ந்தபொற் றாமரைத் திருமுக விளக்கங்
கரையில் பேரின்ப மகிழ்ச்சியைத் தெரிப்பன காணாய். 24

ஞான நண்பபொன் னகரணித தெமக்கினி நவிற்றில்
வான கத்தர சன்றிரு வோலக்க மன்றில்
ஆன கதத்தொனி யோடெழு மாரண கீத
கான கந்தரு வஞ்செவி மடுப்பன காணாய். 25

எம்பி யிந்நிலை யாடியி லிணையில்பே ரின்பச்
செம்பொன் மாளிகை திருக்கடை திருநெடு வீதி
உம்ப ரோங்குகோ புரமகி ளைத்திர ளுயர்ந்த
பைம்பொ னிஞ்சிமா நகருருக காட்டுவ பாராய். 26

எனம னக்கினி யாய்சரு வேசுர நேசம்
நன்மை நற்குண நன்னடை நன்மனச சான்று
தன்ம பாலனந் தயையன்பு சாந்தமென் றினைய
பன்ம ணித்திரள் புரைகுண நிதிகளைப் பாராய். 27

தெள்ளி யோயிந்தத் திவ்விய சேத்திர மெங்கும்
உள்ளு றப்பளிங் கெனத்தெளிந் துறுமணங் கமழும்
வள்ள வாய்மலர்ந் திதழ்விண்ட மதுத்துளி மல்கிப்
பள்ள நீரகத் தலர்முக வனசங்கள் பாராய். 28

ஜீவ நன்மையைத் தெரிந்துளர் திரும்பிய செய்யோய்
தேவ மைந்தனோர் சீத்தியைச சேத்திர மடந்தை
ஆவ லிற்புனைந் தேத்திசை யாமென வணிகொள்
காவ கத்தெழு புள்ளொலி காட்டுவ காணாய். 29

இனைய யாவையும் வயின்றொறுந் தொழுதுக் கியம்பிச்
சினைய லர்ந்தபூங் காவகச் செழும்பொழி னடுவண்
வனையும் பொற்றிரு மாமணி மண்டப மடுத்தான்
நினைவி னீங்கலா நம்பிக்கை யோடுமந் நிவிர்த்தன். 30

திருக்கு லாவுமம் முன்றிலிற் றிவ்விய ஜோதி
விருக்க மல்குமோர் சூழலில் வேதிய ரிருவர்
மருக்கு லாவிய மலர்செறி யசோகத்தை மருவி
உருக்கு மண்டபப் பொலிவுகண் டுவப்புட னிருந்தார். 31

ஆய போழ்தத்து வனபரி பாலக ரடுத்துத்
தூய யாதினைக் குறியினு லவாநிலை துணிந்து
நேய நன்மொழி நிகழ்த்திநற் செறிக்கிடை நிகழ்ந்த
சேய காரியந் தெரிக்கென வேதியன் றெரிப்ப. 32

நன்று கேட்டுளக் களிப்பொடு நாயகற் பரவி
நின்று செவ்வியீர் பிரபஞ்ச நிருவிசா ரத்து
மன்றி ருந்துமிவ் வளம்படு தருமசேத் திரத்து
முன்றில வந்தனிர் திருவருண் மாட்சியே முற்றும். 33

ஐயன் மீரினித் துன்பமின் றுயினு மாண்டோர்
மையி ருட்படு மரணத்தை வான்முறை நீந்தித்
துய்ய வாயவக் கணைப்படிற் சுவர்க்கப்பே ரின்பங்
கைய தாகுமா லென்றுளங் கனிந்துரை யாடி. 34

வம்மி னீண்டென மலர்க்கரங் கொளுவியுய் யானத்
தெம்ம ருங்கினு மிசைந்துள புதுமையைக் காட்டி
அம்ம வீதிதென் றமைவெலா மகமுறத் தெருட்டி
மம்மர் நீங்கிய மதிவலீர் கேண்மென வகுப்பார். 35

மரும லிந்தவிச் செழுமலர்க் காவொடு மலிந்த
தரும சேத்திரப் பகுதியுஞ் சருவலோ கேசன்
திரும கற்குரித் தாமிவண் செறிபலன் யாவும்
ஒரும னத்தயாத் திரிகருக் குரிமையா முனைகநில். 36

மறியுந் தண்புனன் மடுவுண்டு நதியுண்டு வனையக்
கறையி லாதவெண் டுகிலுண்டு கவினணி யுண்டு
நறிய முப்பழக் கனியுண்டு தீம்பழ நறையும்
நிறைய வுண்டுபோ னகமுண்டிந் நிலத்தினி லெங்கும். 37

தங்க மாளிகைத் தலமுண்டு தலைவனைப் பரவப்
பொங்கு மாதவப் புனையுண்டு புத்துணர் திகழ்த்த
எங்கும் வேதியக் குழுக்களுண் டாதலி னையரீர்
இங்கி ருந்துநின் னுடகழி மின்னென விசைத்தார். 38

என்ற வின்னிசை வாசகஞ் செவிமடுத் திறும்பூ
தொன்றி வேதிய ரிருவரு முவப்பொடங் கவர்க்கு
நன்றி கூறிவந் தனஞ்சொலி நயந்தினி திருந்தார்
துன்று கற்பகச் சோலைவா யருந்தவச் சூழல். 39

புனித நீர்படிந் தாடுவர் பூந்துகில் வனைவர்
கனித னீர்மையிற் கடவுளைக் கைகுவித் திறைஞ்சி
இனிது போனக மருந்துவ ரின்னிசை பயில்வார்
துனித விரந்தன வாதமுந் தோத்திரம் புரிவார். 40

நந்த னத்தெழில் கண்டுகண் டுலவுவர் நாளுஞ்
சந்த னுடவிப் பொதும்பரிற் றடந்துயில் கொள்வர்
விந்தை யாயபல் காட்சியை வியந்துளங் களிப்பர்
முந்தி ரிப்பழ நறையுண்டு தேக்குவர் முறையால். 41

துன்னு மாதவக் குழுவொடு தோழமை கொள்வர்
பன்னு வேதிய ரோடுசம் பாஷணை பயில்வர்
பொன்னன் காதத்தொனி செவிமடுத் துளக்களி பூப்பார்
இன்ன வாறவண் வைகலோர் சிலகழிந் திடுங்கால். 42

உம்பர் மேயசீ யோன்மலை யுன்னத கீதம்
பம்ப வேதிய னகத்துறை யாத்துமப் பன்னி
எம்பி ரானநே சனைத்தலைக் கூடுநா ளெதுவென்
றைம்பு லன்களு மயங்கிமெய் யவசமுற் றயர்ந்தாள். 43

தூங்க லந்திகழ் காதனோய் சுடச்சுடத் துய்க்கும்
பான லந்திக ழுணவெது மருந்திலள் பதைப்பாள்
கான வேடுவா வலைப்படு மானெனக் கலங்கி
ஊன ளைந்ததன் னுயிர்துடித் துள்ளமுங் குலைவாள். 44

ஆசை நாயக னருளுரு வெளியினு லயர்வாள்
தேசு லாவிய திருமுகத் தொளியகந் திளைப்பாள்
சீசி யிவ்வுடற் சுமையென்று தீரவலென் றினைவாள்
நேச மாற்றரி தாய்மிக நெட்டுயிர்ப் பெறிவாள். 45

உலக பாசங்க ளொழிந்துந்தம் முயிர்க்குயி ராகி
இலகு மாத்துமநேசர்பா லாசைமிக் கேங்கி
விலகி னேசபா சத்தினு விறுகுற விசிப்புண்
டலகி லாததுமத் துயரடைந் தாக்கையுந் தளர்வாள். 46

அருமை நாயகன் மூட்டிய வாசைநோய் தணியா
தெரிமு கத்துற்ற மெழுகென விளகியுள் ளுடைவாள்
திருமு கச்செவ்வி காணருறுஞ் செவ்விநீ ளிதெனக
கருமு கிறுளி காணகிலாப பயிரெனக கரிவாள. 47

உத்த மந்திக ழன்புமிக் குயிர்க்குயி ராய
வித்த கன்றிறத் தோங்கிய விரகதா பததாற்
சித்த சஞ்சலங கதித்தலிற் றெருமர லாழ்ந்து
பித்த ரிறறிசைத தலமரீஇ மருண்டுபே துறுவாள். 48

பண்டு பாரிடச சூழலின மாதவிப பாங்காக்
கண்டு நெஞசையுங கருத்தையுங கவாந்துடன் மணந்து
கொண்டு வந்தொரு குறியிடத துய்த்தருட் கனிவாய்
விண்ட மெய்த்திரு வாககெலா நினைந்துவெய் துயிர்ப்பாள்.49

ஏது செய்குதி ரென்னொரு நேசபா லெனக்காங்
காத னோய்ககொரு மருந்துமுண் டோவவா கனிவாய்ப்
போது மலருபுத தமுதலா லெனறகம புலந்து
மீது மீதெரி தவழ்ந்தென வெந்துபுண் படுவாள். 50

அழுத னெட்டுயிர்த் தழுங்குதல் சோருத லவாவி
எழுதல் வீழுத லிரங்குத லிருகரங் கூப்பித
தொழுத லாதிய தொழிலலாற் றொழிலின்றித் துயர்வாள்
உழுவ லனபினிற் கொடிதியா துவரிசூ ழுலகில. 51

ளர்ந்தெழு காதலால் வெவ்விடா பழுத்த
நீககொ டுஞ்சிறை மீட்டுமென் னுயகன் செறுக்கும்
ஆக்கை வெஞ்சிறை மீட்டெனை யணைககில ரென்னுக்
கூககு ரற்படுத தழுங்கிததன் னுருயிா குறையும். 52

இருண்ட பாதலப் படுகர்நின் றெடுத்தபே ரன்பை
உருண்ட சிந்தையின் மறந்தன ரலென வுள்ளித்
தெருண்டென் னுயகன் வரவிடு தூதொன்று சேரின்
மருண்ட புன்மைபோய் மாறுமென றொருநிலை மதிக்கும். 53

அன்பு லப்பிலா வடித்தொழும் பாற்றுதற் குதவாப்
புன்பு லாலுடற் பொறைசுமந் தெத்தனை பொழுது
மன்பு விப்பொறை யாய்த்திரி வேனென மயங்குந்
தன்பு லப்பகை யவித்தயோ கியாநிலை சாரும். 54

வேறு.

பன்ன ரும்பர லோகப தவிநீத்
திநந்நி லத்துவந் தெய்திய வீசனார்
மன்னு மனபும யததிரு மேனியை
உன்னி யுன்னித்தன் னுளளமு ருகுவாள். 55

தருவி வந்தெனைத் தொண்டுப டுத்தவும்
பொருவில பேரின்ப போகததை யூட்டவும்
பருவ ரற்சட னீந்திய பான்மைநெரு
சருவு கிறைதென் றுவியு யங்குவாள. 56

தீங்கு மல்கிய தீக்கடன் யாவையுந்
தாங்கி நின்றுத்த ரிததெனைத் தாங்கியன்
போங்கு காதல ரூடினா போலுமால்
நீஙகு மாறினி யென்னென நேடுவாள். 57

பரதி ரிததுவ வேந்தன்ப ணிப்படி
வரதன வைதிக மாட்சிவ ரன்முறை
விரத நோன்புபி டிததிடும் விததக
சரத மெண்ணித்த விபபுறு நீரமையாள். 58

ஒருமலைச்சிக ரத்தொரு மூவருக்
கிருநி லததுச்சு டருமி ரவிபோல
தரும ஜோதித ழைத்திடக் காட்டுமத்
திருமு கச்சுட ருள்ளித்தி யங்குவாள். 59

சுதத மாக்கிவெண் டேசணி நல்கித்தம்
முத்தி தந்தின்ப மூட்டிய காதலா
வித்த கக்கனி வாயிதழ் விண்டசொற்
றித்திக் கின்றதென் சிநதையு ணின்றெனபாள். 60

கள்ள மின்றவர் கட்டுனை யாயினும்
உள்ள முற்றுமு ருககிக்க வர்ந்துடன்
கொள்ளை கொள்ளுங்கு ணமுடைத் தென்றுகண்
வெள்ளந தோய்ந்துமவெ துப்புறு மேனியாள். 61

சேவ டித்துணை நோவத்தி சைதிசை
ஆவ லித்தெனைத் தேடிய வன்புளார்
கூவிக் கூவிவி ளிக்கக்கு றிகொளார்
பாவி யேன்பிழை யேயென்று பன்னுவாள். 62

விண்க லக்கும்வி ழுநெறி வீசியிம்
மண்க லந்தம யலனைந தோங்கிய
எண்க லந்தவெ ருசலைக் காயிரு
கண்க லுழ்ந்தக ருணையை யுனனுவாள். 63

பொற்பி னுருயிர் பொன்றுடல் கூடவும
உறப வததினு டற்குறை நீஙகவும
பற்பல் வெமபிணி தீரவும் பாலிதத
அற்பு தச்செய லுன்னிய ழுங்குவாள். 64

வருதி னத்தும ணத்தொழின் முற்றுவான்
குருதி வேர்த்துளி மேனியிற் கோத்துகத
திருவு ளத்துததி ருநதணி செய்தசீர
கருதி யாவிக ளாந்துக லுழுவாள். 65

மெய்ச்சி ரத்தையிற் பாசமவி சிக்கவெய்
பசசி ரததஞ்சொ ரியப்ப தகாழுன்
நச்சு முண்முடி தைக்கந லிவுறும்
உச்சி தத்தனி நேசத்தை யுன்னுவாள். 66

குறும னக்கொடி யார்செய்கு ரூரமுஞ்
சிறுமை யும்புகல் தீச்சொலுந தாங்கியத
தெறும கத்துவர் சிந்தைசி னநதிடாப்
பொறுமை யுள்ளிப்பு கைநதுபு லம்புவாள். 67

விருண மேனியில் வெவ்விருப் பாணிசெல்
தருண மற்றிவர் தம்பிழை யோர்கிலர்
அருண யந்துமன் னிக்கவத தாவெனுங்
கருணை யுள்ளிக்க சிந்துக லுழுவாள். 68

ஞால மேவுந ராத்தும நாயகன்
ஓல மார்குரு சொண்மட லூர்ந்தருட்
சீல மாகததி ருத்துதி ருமணைக்
கோல முள்ளிக்கு ழைநதுளங் தேமபுவாள். 69

செயிர்த்த சிந்தையத் தெவ்வாதி கைக்கவும்
அயிர்த்த தொண்டருக் காருயிர் மலக்கவும்
பயிர்த்த பூம்பணைப் பள்ளியின் றுண்டகை
உயிர்த்தெ ழுந்தமை யுள்ளியுள் ளுகக்குவாள். 70

ஆழி யானவலப் பாகத்த மர்ந்துளார்
வாழி வாழியென் றேத்தினும் வைகலோர்
ஊழி யாகத்தி னைத்துளளுந் டைந்தனள்
ஏழை யாத்துமப் பனணியிங் கெனபவே. 71

ஈது காலத்துன ளுன்மவி ரக்ஷகா
காத லித்தன்ப லனகளுங் கைக்கொடிங்
காத ரித்தடுக் கினறன ராலெனக்
கோதில சீயோன்கு மரிக்குக கூறுமின். 72

என்றோர் சத்தமெ ழுந்தது விண்ணிடை
மன்றன மங்கள மலகிய பொன்னகா
முன்றி னின்றுமு ழுங்கிமு றைமுறை
துன்றெக காளநதொ னிததிடு மாறுபோல. 73

வானின் றுள்ளத்து வார்ந்தநல் வாக்கெனுந்
தேனுண் டாநதன னாத்துமச செலவியும
ஊன னோநதவு டறறுயில வீசினன்
ஞான மலகிய மெய்ம்மறை நாவலன். 74

குருசு யாத்தகு ரிசில்வ ருகையின்
பரிசு ணர்நதுகம பிக்கையும பண்ணவ
தரிச னைக்கரு காயது தமபிரான்
புரிசை மாநகர் போதுவம யாமென்றான். 75

நன்றெ னாவிரு வோருந றும்பொழின்
மன்று ளார்விடை பெற்றுவந் தித்துடன்
சென்று கூடினா செவ்விய நூனெறி
என்று மாறிலி றைவனை யேத்தியே. 76

இத்த கைப்படு சம்பவம் யாவுங்கை
உய்தத நெலலிக்க னியினு ணாந்தியான்
வித்த காப்பின்றொ டர்நதுவி னோவினி
எததி றத்தெ ரிவலென் றேகினேன். 77

மங்க ளஞ்செறி மாநகா நோக்கிமன்
சிங்க வேறொரி ரண்டுடன் சென்றெனக்
கங்கு லின்றிக்க திர்படு கானகப
பொங்க ரூடுந டந்தனர் போயினார். 78

சென்னெ றிக்கெதி ராயிரு சீரியோர்
பொன்னி னுயவு டையினர் பொற்புறு
மின்னொ ளிக்கதிர் வீசுமு கத்தினர்
முன்னர்த் தோன்றிமொ ழிவார்மு றைமையால். 79

எங்கு ளீரிந்நெ றிக்கிடை யெங்கெங்கு
தங்கி வந்தனிர் சாரந்தவி பதத்தவை
அங்கங் குற்றவ ருட்செயல யாவெலாம்
இங்கெ டுத்துரை யின்னென்றி யம்பலும். 80

திருவு ளத்தருட் செவ்வியி தாமென
இருவ ருந்தஞ்ச ரிதத்தி யல்பெலாந்
துருவி யாதிதொ டுத்தங்கி றுவரை
பரிவி னோடும்ப கர்ந்தனர் பண்பினே. 81

வந்தி றுத்தம ரபும றையவர்
சிந்தை யின்பரி பாகமுந் தெள்ளிதின்
அந்த ணாளர் றிந்தரு ளாண்டகை
விந்தை யின்செய லேதிவி ளம்புவார். 82

தொக்க பேரிடர்ச் சூழல கன்றிவண்
புக்கு வந்தனிர் தெய்வப்பு னர்பதியினை
விக்கி னப்புத ருண்டினி மேற்கொளின்
மிக்க பேரின்ப வீட்டுல கெய்துவீர். 83

ஐயன் மீர்நும்ம வாவின்வ ழித்துணை
செய்ய வுத்தர மின்றுதி ருந்துநந்
துய்ய மெய்விசு வாசத்து ணிபினால்
வெய்ய துன்பினை மேற்கொள வேண்டுமால். 84

திரித்து வப்பரன் றிவ்விய வாக்கைபுட்
கருத்தி ருத்திக்க லங்கலி ராய்வரும்
வருத்த மூடறுத் தேகவ ரம்பிலின்
பருத்த பாங்கர டைகுதி ராலென்றார். 85

அஞ்ச வித்துவ ரன்முறை யாரியர்
செஞ்செ வேவழி பற்றினர் திவ்விய
கஞ்சு கத்தரி ருவருங் காட்சிவிட்
டெஞ்சு ருத்தங்க வரொடு மேகினா. 86

தாமக்ஷேத்திரப படலம் முற்றிற்று

இகபரசந்திப் படலம்.

வித்தக திகழு மான்ம விசாரிகம பிகைகை யென்ற
உத்தம ரிருவா ஜீவ சரித்தத்தை யொருவா ருக
இத்தகைத தென்று சொற்று மினிவரு மரண நீந்தி
முத்திராஜ ஜியத்தை யுற்ற முறைமையை மொழிது மன்றே. 1

பகலொளி சதாங்கின் றோங்கும் பவித்திர தேசாந் தத்தில
இகபர சந்தி யென்னு மிடரிருட் பிழம்பு தொக்கங்
ககவயிற் கடுகிச செல்லு மடுதிரை மரண வாற்றைக்
ககனயாத் திரிகா தத்தங் கண்களிற் றெரியக் கண்டாா. 2

கண்டுடன் மனமுங் கண்ணுங் கலங்கினர் கவன்று ரேனும்
உண்டெமக் குறுதி யென்ற வுள்ளுளே யூக்கித் தொண்டர்
மண்டலம் புரந்த ஜேசு மலரடிப் புணையைப் பற்றி
எண்டகு தேவா ரங்கொண் டிசைத்தனா பிணிப்பார் நெஞ்சில 3

தேவாரம், கடைக்கணி. (பண, இந்தளம)

---

1 பரனேபரம பரனேபரப பொருளேபரஞ் ஜோதீ
உரனுடைய விசுவாசிகட் குவந்தாதரம் புரியும
பெருமானடி யேனெபெரும பாவிபிழை பட்டேன
சரணுடிவந் தடைந்தேனொரு தமியேனசடைக கணியே

2. தூலத்தையு வந்துண்டுசு கித்துசசுகம் பேணிக
காலத்தையுங கழித்தேனுயா கதிகூட்டும்ர க்ஷணிய
மூலத்தனி முதலேகடை மூச்சோயுமுன் முடுகிச்
சீலத்திரு முகத்தாரொளி திகழககடைக கணியே.

3. தொடுவீரையின் மணலைத்துளி துளியாக்கிமுன் னீரை
இடினுங்கணக கென்றீவினைக் கின்றேகணக் கிகந்தாய்
படுபாவியென் றெள்ளாதெனைப் பரிவாய்மன்னிப் பருளி
நடுநாளுன தடியாரொடு நணுககககடைக் கணியே.

4. அன்பார்கலி யருண்மாமழை யடியாக்கன வரத
இன்பார்தரு கிருபாநிதி யிரக்ஷண்யபுண் ணியக்குன்
றன்பாற்சரண் புகுந்தேனெனை யொறுக்காயகத் தொளிதந்
தென்பாற்பிழை பொறுத்தாதரித் தெந்தாய்கடைக் கணியே.

5. பெற்றாருடன் பிறந்தாரதமர் பெண்டீர்மக்கள் பெருநட்
புற்றாரினு முற்றார்சில ருலந்தாருயி ருலககப
பெற்றேனல னென்றேதிரு வுளமபெரு மானே
நற்றாயினு மினியாயுனை நாடககடைக கணியே.

6. மரணாந்தவல் லிருண்மூடிமெய் வசமற்றுயிர் மறுகிக்
கரணங்களும் பொறியாதியுங் கலங்கித்திகைத் தயருந்
தருணங்கிறிஸ் தரசேயெனை யஞ்சேலெனத் தாங்கும
அரணமபிறி திலையேயுனை யலலாறகடைக் கணியே.

7 அந்தககர ணத்துள்ளன வறிவாயடி யேனில்
எந்தக்குறை யுளவென்னினு மெந்தாயபொறுத் திரங்கிச
சிந்தைக்கவ லையுந்தீர்த்தெனைத் திருத்திக்குணப படுத்தி
அந்தத்திரு சரணீழலதந் தருளிக்கடைக கணியே.

8. கோதாருகுணக் கேடனமிகக் கொடியன்கொடும் பாவி
ஏதாகிலு நன்றானறில னெனினும்புறக் கணியா
தாதாரசர் வேசாவன வரதாவரு ணாதா
பாதாரவிந் தஞ்சேர்த்தெனைப பரிவாய்க்கடைக கணியே.

9. ஓசைக்கடற் புவிக்குளெனை யொப்பாரொரு பாவி
ஆசைக்குழி ராரென்பதென னகங்கண்டறி யுண்மை
ஈசற்கொரு புதல்வாவெனக் கிரக்ஷணியபுண் ணியனே
பாசத்தனை விடுத்தெற்கருள் பாவிக்கடைக கணியே.

10 ஒன்றாயொரு மூன்றாயொரு மூன்றும்மொரு முதலாய
நின்றாயித பரமார்த்தநிஷ் கருஷமிந்த நெறியை
நன்றாய்ந்துளந் திருமபியுனை நாடிற்கதி நாடும
என்றாயுனை யடைந்தேனெனக் கிரங்கிக்கடைக் கணியே

11. பேராதர முடையாய்பெரி யோனேபெரு மானே
பாராதரித் துயிரீந்திர க்ஷணையிட்டிய பரனே
ஓராதர முனையன்றிலை யுயிர்போம்பொழு துடன்வந்
தாராதரம புரிவாரெனக் கையாகடைக கணியே.

12. கிருபாகர கருணாகர கிளாபுண்ணியப பொருப்பே
பெருமாவடி யேன்செயபிழை பொறுத்தென்னுயிர் பிரிகால்
மருவார்தரு குருசிற்றிகழ் வதனும்புஜ முமமுன்
திருநாமமந் திரமும்மகந் திகழக்கடைக் கணியே.

தேவாரம் முற்றிற்று.

பூதலம் புரிந்த பாவப புயல்பரந் திருண்ட நித்ய
வேதனை யுததி மொண்டு விழுத்தநீர் வெள்ளம் பொங்கிப்
பேதைமா னிடத்தை யேனைப பிராணியை மோதி யீர்த்துப்
பாதலப் படுக ருய்கரும பாதக மரண கங்கை. 4

ஏதெனென் றுரைக்க நின்ற வெழினறுந் துணர்ப்பூங் காவின்
ஆதியிற் றோன்றி யென்றும மவனியைச் சூழ்ந்து லாவி
வேதனைப பயிரை யோமபி விநாசத்தை விளைதது நித்ய
மாதுயாக கடலில வீழ்ந்து மறிவது மரண கங்கை. 5

ஆசையிற் பெரிது வஞ்சத் தாழ்நதது துன்பந் துக்கம்
மூசிய விடரி வற்றின முறிகிரை புரளு நீரதது
மாசடை யிதயம போல மலிநதிருள குழுமி மலகு
பாசடை மலின மூடிக் கலங்கிய பான்மைத் தமமா. 6

தாங்கரும பிணிக ளாய சலசரம பயில்வ தியாண்டும்
ஓங்குதீ வினைக ளாய படாகொடி யுறழ்வ தூககிப
பாஙகரிற் காளி கூளி பைசாச கணங்கள் புககு
நீஙகரி தாகி நின்று நெடுநதிகில் விளைக்கு நீரதது. 7

பள்ளநீ ருலக மெங்கும் பகைகொளக கரநது வைகிக்
கொள்ளுநன் மருநதை யெலலாங் கூட்டுண்டு குணங்கொ டாமே
உளளுறப் பாவி யொலலை யுயிரவதைத தொருங்கு கொல்லுங்
களளவெவ் விடவ ராவிற் கிடநதது மரண கஙகை. 8

அடுததுழி யழுகை மலக வயலெலலா நடுங்கி யஞ்சக்
கடுத்துறு மனமபோற சற்றுங கணஞோட்ட மின்றி நாட்டைக்
கெடுந்தழித தலைவு செய்து கெழுமிய வனைததுந தீவாய்
மடுத்திடுங கொடுஙகோல வேநதை மானுமான் மரண வாரி. 9

நினைத்திரா வேளை வந்து நிலததிடை யீட்டி வைத்த
அனைத்திரு நிதியும் வாரி யாருயிரக் கழிவு செய்து
மனைத்தலை யிழவுண டாக்கி மறைந்திடு மரபிற் களள
வினைததிறம் புரியும வெய்யர் போல்வதெம் மிருத்து நீத்தம். 10

நாளென்ன வரம்பு காட்டி நாலைவா ரிதிசூழ் வைப்பிற்
கேளுறு முயிருக் கெல்லா நன்றுபோற் கேடு சூழ்ந்து
வாளெனப் பிளந்து தள்ளி மாயமாக் குறைக்கும் வாளுட்
கோளுறு காலத தோடு கூட்டுற வாமிந நீத்தம். 11

காலத்தைக் கருதி நின்றுட் பகையாகிக் கலக்கங் காட்டிக்
கோலத்தைக் குலைத்துக் கோறிக் கூரிருட் சூழ லுய்த்து
ஞாலத்தைக் கெடுக்கும் பொல்லா நசகத்தீ யலகை யேபோற்
சாலத்தை விளைக்கு மிந்தச் சதிபுரி மரண கங்கை. 12

தேகதத் துவங்கள் குன்றுஞ் சீர்கெடு மையஞ் சேருஞ்
சோகமாம் பொறிபு லன்கள சுழன்றநதக் கரண மாயும்
ஆகமுங் கிடையா மேவிட் டாருயி ரொடுங்கு மந்தோ
மோகமா மரண கங்கை யூடுற முடுகுங் காலை. 13

பாபத்தை விளைத்தோர்க் குற்ற பயிரிடுங் கூலி தேவ
கோபத்தின் மிகுதி யிந்தக் குவலயத தெவாக்கு நீஙகாச்
சாபததின் சமைவு மோசச் சற்பனைக் கிடங்கு மாய
ஆபத்தின் குகையா மிந்த வறக்கொடு மரணச் சூழல். 14

கெடுமதி வித்திற் றேன்றி யிச்சையிற் கிளம்பிப் பொல்லாக
கடுமனத் தெழுமு வாசைக் கவடுவிட் டஞாய்ப் பூததுக்
கொடுவினைத கிளைக் காய்ததுக் குலவிய பாவ தாருப்
படுபழங் கனிந்த சாறிப் பயங்கெழு மரண நீத்தம். 15

புரணபுண் ணியரே யாக்கும் புகலிட மவர்பொற் பாத
அரணத்தைத் தேடித் தமமை யடைக்கலப் படுதகி யந்தக்
கரணவிந் தியங்க ளோடு காயத்தைப் புனித மாக்கி
மரணத்தை நினைத்து வாழா மாந்தரே மாந்த மாந்தா. 16

பழிபடு மரண வாற்றைப் பாரித்துப் பகர்வ தெங்ஙன்
சுழிபடு மலைவாய்ப் பட்ட துரும்பெனத துறைக்குண் மூழ்கி
அழிபடு ஜீவ ரெயவ் வவஸ்தையை யறிவ ரன்றி
மொழிபடு வனவிப் பாங்க ருத்தேச முறைமைத தாமால். 17

ஆயுளுக் கெல்லை யாயு மவனிக்கோ ரந்த மாயும்
மீயுயர் கதிவா யிற்கு மிகவணித் தாயு மூடே
பாயுமம் மரண வாற்றின் படுகரை யடுத்தங் குற்றூர்
நாயகன் பதத்தை நாடு நலந்திகழ் மறைவ லாளர். 18

அவ்வயி னொளிகொ டேத ராரணர் தம்மை நோக்கி
இவ்வரை காண்மின் சொற்ற விகபர சந்தி யாய
பௌவமற் றிதனை நீந்தி யக்கரைப் படுகி லீரேல்
திவ்விய நகர வாயிற் சேர்ந்திடப் பெறுவீ ரல்லீர். 19

ஓவிடு மரண வாற்றிற் கொருபுணை யேனு மின்று
பாலமு மின்று நீந்தும் பரிசினாற் கடத்தல் வேண்டும்
ஏலியா வேனோக் கென்ற விருவர்செல் வழியிற் செல்ல
ஞாலமீ தெவர்க்கு மென்று நமபனுத் தார மின்றால். 20

நதிநிலை வினவு வீரே னம்பிமீர் நவிலக் கேண்மோ
சதிபுரி யாழ முண்டு தரிகொளுந் திடரு முண்டெம்
அதிபதி யருண்மே லுய்த்த விசுவாச வளவி னாமால
மதிநிலை கலங்கீ ராகி மரணத்தைக் கடத்தி ரென்றார். 21

வேறு.

ஆய தேபுரி வாமென வருமறைக் கிழவர்
மேய வந்நதிப் பெருக்கினைக் கண்டுளம் வெருண்டு
தூய வக்கரைப் படுதுமோ வெனநிலை துளங்கிக்
காய முஞ்சலித் தினிசெய லென்னெனக் கவன்றார். 22

கலைநி ரம்பிய மதியினன் கவன்றன னெனினும்
நிலைவ ரங்கிறிஸ் தியேசுவென் னித்திய ஜீவன்
உலைவென் சாவுநல் லூதிய மெனக்கென வுரத்தான்
மலைது ளங்கினு மனந்துளங் காதமெய்ம் மறையோன். 23

நோக்கி னான்விசு வாசியி னகநிலை நுதலி
மீக்கி ளர்ந்தெழு முவகைய னம்பிக்கை விறலோய்
பாக்கி யம்மணித் துளதுகாண் படுகரு டுருவி
ஊக்கி யக்கரைப் படுவதே கருமமென் றுரைத்தான். 24

சீரி தாமென விருவருந் திருப்பெருங் கருணை
ஆர வுண்டகந் தேக்கின ரானந்த பதவிப்
பேர ருட்கரை பிடித்துமென் றாவலிற் றுணிந்து
மார ணத்துறை யிறங்கினர் வஞ்சமின் மறையோர். 25

இறங்கி டுந்துறை நீத்துள தாதலி னிறங்கி
அறங்கி ளர்ந்தமெய் யாரண னாழத்தி னமிழ்ந்திக்
கறங்கு போற்சுழன் றகநிலை கலங்கியுள் ளுடைந்து
பிறங்கு நன்மதி திகைத்தனன் கானிலை பிசகி. 26

ஆர ணத்துறை நீந்திய வருள்விசு வாசி
மார ணத்துறை முயங்கலும் வருந்தியுண் மறுகிக்
கார ணத்தனி முதல்வனைக் கருத்தினாற் றழுவிக்
கோர ணிப்படு திரையிடை முழுகிமுக் குளிப்பான். 27

உத்த மந்திக ழொண்மதி படைத்தநம் பிக்காய்
மெத்த வாழ்கயத் தமிழுகின் றனன்றலை மேலாய்த்
தத்து பேரலை புரண்டெனை மூடுமாற் றரிப்பின்
றெத்தி றம்மினிக் கடைப்பிடித் துய்வலென் றிசைப்ப. 28

என்னை யென்னைநீ கலங்குதி திடங்கொண்மற் றெந்தாய்
நன்ன ரென்னிரு கால்களு நனிதரிப் பனவால்
முன்ன ரேகிரு பாஸ்தமுண் டிங்ஙன முடுகிப்
பனன ருநதிரு வடித்துணை பற்றெனப் பகர்ந்தான். 29

புந்தி யுற்றநம் பிக்கைசொற் கேட்டுமெய்ப் போத
அந்த ணன்னென தாருயிர்க் கருந்துணை யாய
மைந்த பாவியே னுயிர்க்குறு மரணபந் தங்கள்
தொந்த மாய்ப்புடை வளைந்துசூழ்ந் தனவிங்கு தூயோய். 30

ஊணு வட்டுபால் தேனொடு பெருக்கெடுத் தோடும்
மாண ரும்புது வளஞ்செறி மங்கல நாட்டைக்
காணி யாககுவான் கருதினன் காணவுங் கிடையேன்
கோணி லாவுமிந் நதியிடைக் குப்புறீஇ யென்றான். 31

முயங்கு காரிருட் படலமவ் வொல்லையின் முடுகப்
பயங்க ரங்களுந் துன்பமு மேக்கமும் பற்ற
இயங்கி டும்பொறி புலன்களு மிருண்டுணர் வினைய
மயங்கி னனந்தக் கரணமு மாரியன் மாழ்கி. 32

செய்த பாவங்க ணினைந்துளந் தேம்பின னெனவும்
வெய்து துன்பமே விடுதலின் விழுத்தகு முளத்தில்
எய்து மாறுத லெடுத்தினி தியம்பில னெனவும்
மெய்தி கழ்ந்தமுன் மொழிகளால் விளங்கிட வறிந்தேன். 33

ஆரி யன்றளர்ந் தயாவுழி நம்பிக்கை யடுத்து
நீரி லேதலை நிமிர்த்துமூச் சியங்குற நிறுவிக்
கூரி யோய்கரை யணித்தெனப் பன்முறை கூவிச்
சீரி யோன்சிறி துணர்வுறத் தெருட்டுவா னானான். 34

வெய்ய வன்றனை மின்மினி யாக்கிவிண் மிளிருஞ்
செய்ய பொன்னக ரலங்கமுந் திருக்கடைச் சிறப்புந்
துய்ய ரோர்சிலர் நந்தமைக் கூட்டுவான் சுலவிக்
கைய தாகிய காட்சியுங் காண்டியீண் டென்றான். 35

ஒல்லை யாரிய னுத்தம தோழநிற் கூட்ட
வல்ல தூதுவர் வந்தனை யின்றனர் வாய்மை
நல்லை யென்றுநீ நம்பிக்கை நம்பிக்கை யேயிவ்
வல்ல லாற்றையு மாழமின் றுக்கிய தென்றான். 36

ஆரி யன்சொல வையநீ மெய்விசு வாசச்
சீரி யைந்துளை நின்னுழைத தோன்றிய சிறியேன்
பேரி யைநதன ளுதலிற் பிறன்கொலோ பெரும்பே
ரேரி லந்தண பேதமென் னெம்மிலென் றுரைத்தான். 37

எம்பி தேர்தியா னுத்தம ஜீவிய னென்னில்
நம்பி ராமனைக் கைவிடு வாரகொனட் டாற்றில்
இம்ப ரென்பெரும் பாவதநி னிமித்தமே யென்னை
வெம்பு மிக்கொடு மரணத்துள் விடுத்தன ரென்றான. 38

உதத மாரிய வுணாதிநம போலுல கருக்குச்
சத்து ருக்களின பயமிலை சாவின்வே தனையும்
அத்த னைக்கிலை யெனுமறை யாதலி னடியாாக்
கெதத னைக்கரும் பாடுக ளுள்ளன வெண்ணாய். 39

மெய்வி டுத்திடா வித்தக வெவ்விய மரணத்
துய்வ ளிக்குநின் மெய்விசு வாசத்தி னுரத்தைத்
தெய்வம் பாங்காநின றறிதிற னல்லது தீரக்
கைவி டுத்தமை யன்றிது பரீக்ஷிக்குங் கணக்கால். 40

எந்தை நீதிடங் கொள்ளிதோ வெங்கிறிஸ் தியேசு
வந்த ணைந்தன ரெம்முறு நோயெலா மாய்த்து
விந்தை யாயசிற் சுகநதர வென்றனன் விளித்தான்
அந்த ளாளனுந் தலையெடுத் தாருயி ரடைந்தான். 41

மண்டு நீர்க்கயத தாழ்ந்துணா வழிந்துயிர் மாயக்
கண்டு நம்பிரான் றிருப்பெயர்த தொனியுளங் கவின
விண்டு நித்திய ஜீவனை யூட்டிய விதத்தில்
தொண்ட ருக்குயிர் கிறிஸ்துவே யெனுமுண்மை துணிந்தாம். 42

பாவ ஜீவரைப் பவித்திர மாக்கியீ டேற்றுந்
தேவ மைந்தனுங் கிறிஸ்துவின் றிருப்பெய ரொன்றே
ஆவி நீங்குவோர்க் கூட்டிடு மருமருந் தாய
ஜீவ தாரக மந்திர மென்பதுந் தெளிந்தாம். 43

திட்ப நூன்மதி யோயிங்கென் ஜீவநா யகனை
விட்பு லததரா சன்றிரு மைந்தனை விளங்கக்
கட்பு லதநெதிர் காணுகின் றனனெனக் கசிவுற்
றுட்பு லங்குவிங் தேதநினன கைதலை யுயாததி. 44

அஞ்ச லஞ்சனீ யானுனை மீட்டன னன்றே
எஞ்சு ருப்பெயர் தரித்தனன் யானுனக கிதனுற்
செஞ்செ வேடியனக் குடையைநீ செலலுழி யெங்குந
தஞ்சம் யானுனக குன்னுட னிருபபதுஞ் சாதம். 45

நதியிற் செலலினு நடுங்கலை நடுக்கலை யமையுங்
கொதிய புறகிடை நடப்பினுங் கொளுந்திடா துன்னை
அதிப னுகிய வாண்டகைத் தெய்வமு நினக்குக
கதிந லநதரு மிரக்ஷணைக் கடவுளும் யானே. 46

என்று தமபிரா னுரைத்தமெய் வாக்குளத் தெழலும்
நன்று ரஙகொடு நமபிக்கைக் கிவ்வுரை நவிறற
அன்ற லாநதவா ரிசமென வகமுகங கவினி
நின்று ரததன ரிருவருந திடங்கொண்டு நிமிர்ந்தார். 47

இகலெ லாம்புற மிட்டன விருட்பிழம் பிரியப
பகலொ ளிச்சுடர் திகழ்நதது பாரடிப படுததி
ஜெகமி ருததுவா நதியினைத் தீரமோ டுருவிப
புகரின் முத்தியங கரைபிடித் தேறினா புலவா. 48

வெங்கொ டும்பசி தாகம்வன் பிணியிடர் மேற்கொள்
அங்கி யென்றிவை யாவையு மாற்றொடு போக்கித்
துங்க மேனிபொன் னுடைபர மானநதந துதைய
மங்க ளககரை யேறினா வழுவிலா மறையோா. 49

பத்தி யோவிசு வாசமோ பகருமெய் யன்போ
சித்த சுத்தியோ சற்கரு மத்திஞோர் திறனோ
முத்தி யின்கரை பிடித்தது யாதெனின் மூலம்
அதத னைக்குநம் மாண்டகை கிருபையே யாமால். 50

பொருளும் பெண்டிரு மக்களும் பூதலத் துறவும்
மருளு றுத்துவெம் பிணிகளை யுடலொடு மறியும்
அருடந் துய்த்தநம் பிக்கையே யாருயிர்த் துணையாய்த்
தெருளு றுத்திநின் றுன்னத பதவியிற் சோக்கும். 51

ஆன்ற வேதிய னகத்துவிஸ் வாசத்தை யாக்கி
ஏன்று ஜீவபா தையிற்செல விடுத்தது மிடையே
ஊன்று நமபிக்கை யுருபபுனேக் துருபபடுத் தியதும்
மூன்றென் றாகிய தைவிக கிருபையே முற்றும். 52

ஜீவ முத்தியங் கரைபிடித் தேறிய செல்வர்
மேவு பேரின்ப தலம்புக்க விந்தையை யுள்ளித்
தேவ தேவப ராபர திரித்துவ தேவை
ஆவ லிற்றுதித் தனபொடு போற்றுவா ரைமைந்தார். 53

தேவாரம். (போற்றித் திருவிருத்தங்கள்)

(பூர்வ சுருதி)

1. ஆதிமத் யாந்த ரஹிதநிஷ் களங்க வநாதியங் கடவுளே போற்றி
ஜோதியா யகண்டா காரமாய் விளங்குந் தூயசை தநயமே போற்றி
பேதியா நிலேநின் றுலகெலாந் தந்த பிரணவ தெய்வமே போற்றி
நீதியோ டிரக்க சமரச நெறியை நிறுவிய நிமலனே போற்றி.

2. முன்னமோரா நரனுல்விளே நததீவிளேயைமுனிந்திடும்முதல்வனே போற்றி
பின்னரவ் விளேதீரந் துலகெலா முய்யப பேரரு ளளித்தவா போற்றி
நனனெறி யிகந்தோர பிரளயத் தமிழ நயந்திடு நாதனே போற்றி
மன்னுநோவாவோ டெணமரைப புரந்த மாபெருங் கருணையாய் போற்றி.

3. குழுமியோர்குலேயப பாஷைவே றாக்கிக் குழுபபிடுங் கொற்றவா போற்றி
வழிவழி சுருதி முறைமுறை யாக வகுத்தவே தாநதனே போற்றி
விழியருள் பரபபி யாபிர காமை விளித்தருள் விமலனே போற்றி
கிழமுதிர பருவத தொருமக வளித்த கேடிலாக் கிருபையாய் போற்றி.

4. தொணடளேவலிந்துநகர்பபுறங்கொடுபோய்த்துரந்தபேரருளினுய்போற்றி
வண்டரூ ரெரிவாய் மடுத்திட முனிந்த மாணபுறு நீதியாய் போற்றி
கொண்டொருமகவைபபலியிடத் துணிந்தகொற்றவன்றெய்வமேபோற்றி
பண்டுபோன மகவீந் தவற்குநல லாசி பகர்ந்திடும் பகவனே போற்றி.

5. உத்தம தொழும்பற் குரைத்தவாக் களேதது முவந்துகாத் தளித்தவா போற்றி
பத்தனே யடாககப பலமிலா தொல்கிப பரிவுறும் பரமனே போற்றி
சித்தம்வைத் தவனிற் பனனிரு மரபு திகழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
வித்தகன் யோசேப பிளேநனி யுயாத்தும் விட்புல வேந்தனே போற்றி.

6. கருப்பினி லிஸ்ரேல் மக்களேக் காத்த கருணையங் கடவுளே போற்றி [ற்ற
விருபபொடங்கவரைவாரிதி மணற்போல்மிகச்செய்யும்விந்தையாய்போ
திருப்பரு மடிமைத் தனத்தினு லவரைத் திருத்திய தெய்வமே போற்றி
ஒருப்பட இ யோல மிடுமவர்க் குருகி யுறுதுயர் களேந்தவா போற்றி

7. அருளினுற் செங்கோ லளித்துமோ சேயை யனுப்பிய வமலனே போற்றி
இருளுறு மனத்தா ரிடைப்பல புதுமை யியற்றிய வீசனே போற்றி
மருளுறு மிஸ்ரேல் சிறைதவிர்ந் தேக வரந்தரும் வள்ளலே போற்றி
தெருளிலாப்பார்வோன்ஜனத்தொடுமடியச்செங்கடல்விடுத்தவா போற்றி.

8. மற்றவர் தமக்கு வழித்துணை யாகி வானமு தருளினுய் போற்றி
வெற்றியங் கிரிமீ துலகெலா நடுங்க விளங்கிடும் விபுதனே போற்றி
நற்றவன் வழியே விதிவிலக் கருளி நடத்திடு நம்பனே போற்றி
கொற்றமொ டிஸ்ரேல் வளமிகு கானுன் குடிபுக வருளினுய் போற்றி.

9. மன்னர சுரிமை முறைநிறீஇக் குடிமை வளந்தரு மகிபனே போற்றி
அன்னைபோற்கசிந்துந்தந்தைபோற்கடிந்துமாம்பரிசுணர்த்தினுய்போற்றி
நன்னெறி யிகந்த மனனனைச் செகுத்து நலமபுனை நம்பனே போற்றி
செந்நெறிச சென்ருராக் குறுதுணை யாய திரியேக தெய்வமே போற்றி.

10. கோலைநீதழொருசெங்கோலிசாய் மகற்குக்கொடுத்தருள்கொற்றவாபோற்றி
சீலமா யவன்சொன் னயந்துசங் கீதஞ் செவிமடுத் துகந்தவா போற்றி
சாலமோன் தேவா லயமுவந் தருளித் தரித்திடு தற்பரா போற்றி
மேலைநாள் யூத ஜனருசிறைப் படவும் மீளவு மருளினுய போற்றி.

11. திருவுளக் குறிப்பைத் தீர்க்கரான் முன்னந் தெரித்திடுந் தீர்த்தனே போற்றி
வருவாமே வுியகக்கென் றடியருக் கினிய வாக்கமு தூட்டினுய் போற்றி
பொருவரு மான்ம ரக்ஷைமார்க் கத்தைப் புதுக்கிய புராதனு போற்றி
சருவலோ கமுமீ டேறவோர் மகவைத் தந்தருள் தந்தையே போற்றி.

(உத்தர சுருதி)

12. ஆதிமெய்த் திருவாக் காய வகிலகா ரணனே போற்றி
கோதிலாக் குணங்கள் பூத்த குவலயத் தொளியே போற்றி
மாதுவித் தாகி யிந்த மாநிலம் புரப்ப லென்று
தாதைபாற் பரிந்து நின்ற தற்பரா போற்றி போற்றி.

13. பன்னரு மஹிமை யோடு பண்ணவர் பரவி யேத்த
உன்னரும் பரமா காயத் துச்சிவீற் றிருந்தாய் போற்றி
புன்னரா பொருட்டுப் பாவப் புலையுல கத்து மேவிக்
கன்னிபா லுதித்தாய் போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி.

14. வறிதுபுல் லணையிற் கந்தை வனைந்தொரு குழவி யாகி
அறிதுயி லமர்ந்தாய் போற்றி யலகில்பல் லுயிரை யூட்டிச்
செறிதரு பசிக்காற் றுது தேம்பிநின் றழுதாய் போற்றி
நெறிதிக ழறவோ ராயர் நேர்ந்தநின் மலனே போற்றி.

5. ஈசனு ருரைகொண் டேகி யெகிப்துநா டடைந்து மீண்டு
நாசரேத் தூர்வந் துற்ற நசரேய நம்பி போற்றி
ஆசற வளர்ந்து பெற்றோர்க் கமைந்திடு மைய போற்றி
தேசிக ஞான தீக்ஷை செவ்விதி னடைந்தாய் போற்றி.

16. அம்முறை விரத மேற்கொண் டாரணி யத்து மேவிச்
செம்முறை திறம்பா வண்ணஞ் ஜெபதபம் புரிந்தாய் போற்றி
மும்முறை முனிந்து பேயை முடுக்கிய முனிவா போற்றி
எம்முறை பாட்டுக் குள்ள மிரங்கிடு மெந்தாய் போற்றி.

17. வந்தது பரம ராஜ்யம் மனந்திரும் புங்க ளென்று
முந்துப தேசஞ் செய்த முதல்விதித் தகனே போற்றி
சிந்தனை கசிந்தீ ராறு சீஷரை யழைத்தாட் கொண்டு
விந்தையாய்ப் பரம ஞானம் விளம்பிய குருவே போற்றி.

18. நள்ளுந ரொடுசூ முற்ற நரசமூ ஹங்கட் கெல்லாம்
விள்ளருங் கருணை யாலோர் வெற்பிடை விளங்கித் தோன்றி
எள்ளருஞ் சுவிசே ஷத்தி னிருஞ்சுடர் விரித்தரு ஞான
நள்ளிருட் பிழம்பு சீத்த ஞானசூ ரியனே போற்றி.

19. மையுறு வஞ்ச நெஞ்ச மாயவல் லியற்கை முற்றுங்
கையுறு நெல்லி போலக் காண்டலாற் கதியைக் கூட்டும்
மெய்யுறு தருமம் யாவும் விழுத்தக விளம்பி யாங்கு
பொய்யறு சான்றாய் நின்ற புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி.

20. பாரிடம் வியக்கத் தீய பாரிடந் துரந்து நேர்ந்த
கோரவெம் பிணிகூன் மூகை குருடுவன் செவிடு பங்கு
தீரமெய்ந் நிமிரப் பேசத் தெரியக்கண் டிறக்கச் செல்ல
ஆரரு ளளித்த திவ்ய வற்புத மூர்த்தி போற்றி.

21. அன்றொரு சிறுமி யேழை யம்மங்கை சிறுவன் சேமத்
தொன்றிய தொழும்ப னின்னோர்க் குருகிக்கண் கலுழி சிந்திப்
பொன்றிய வுயிர்வந் தெய்தப் புண்ணியம் புரிந்தாய் போற்றி
நன்றிலேன் சிறார்க்கும் ஜீவ னல்கிய நம்பா போற்றி.

22. பாழியங் கிரிமீ தோராற் பரிதிபோற் பொலிந்தன் பர்க்கு
வாழிய வதனச் சேவை வழங்கிய தேவே போற்றி
ஆழிமீ துலவி யாழி யலையினை யடக்கி யாங்கே
சூழிருமப் புசலை நீத்த தொல்லையெம் பரனே போற்றி.

23. விஞ்சிய வகங்கா ரத்தால் வினவுவே தியருண் ணுணி
அஞ்சிவா யடைபட் டேக வவிர்த்த ழலர்ந்தாய் போற்றி
வஞ்சரான் மடியு மாறும் மறுத்துயிர்த் தெழும்பு மாறுஞ்
செஞ்செவே யுரைத்த ஞான தேசிக மூர்த்தி போற்றி.

24. தொண்டரைத் தெருட்டி யாங்கோர் துறுமலர்ச் சோலை நண்ணி
அண்டர்நா யகன்வெஞ் சீற்றத் தாரழல் குளித்தாய் போற்றி
கொண்டொரு முத்தத் தாலே குறிப்பிடக் கட்டுண் டேகிக்
கண்டகர் முன்றி னின்று கடுந்துய ரடைந்தாய் போற்றி.

25. கைதவர் சினந்து தூய கமலவாண் முகத்து மிழ்ந்து
வைதுமுண் மௌலி வேய்ந்து வாரினா லடிப்ப மாழ்கி
வெய்துயிர்த் திழிசெஞ் சோரி மெய்யெலாம் புதைப்ப யாங்கள்
உய்திற நாடி நின்ற வுபசாந்த மூர்த்தி போற்றி.

26. முழுதுநா னறியே னென்று மும்முறை மறுத்த சீடன்
அழுதுளங் கசக்கச் செய்யு மருணோக்க முடையாய் போற்றி
பழுதின்மை யறிந்தும் வேந்தன் படுகொலைத் தீர்ப்புக் கூற
இழுதைய ரிகழ நின்ற யேசுநா யகனே போற்றி.

27. எம்பவச் சும்மை தானோ ஹீனமாங் குருசுந் தாங்கி
அம்பதம் பெயர்ப்ப மாழ்கி யணிமறு கணைந்து நின்ற
வம்பவிழ் கோதை மாதா வாய்திறந் தரற்ற வாண்டோர்
வெம்பரம் பிறுத்தாய் போற்றி வினைதொட ரறுத்தாய் போற்றி.

28. வேதனை குணிக்கற் பாற்றோ வெங்குரு சறைந்து கொல்லும்
பாதகர்க் காய்மன் றாடிப் பரிந்துவாக் கருளிச் சோரற
காதரம் புரிந்து ஜீவ வரும்பலி யமலற் காக்கிப்
பூதல முய்யச் சமாதி பொருந்திய தேவே போற்றி.

29. பொங்குநீ ருலகுக் கெல்லாம் புண்ணியம் பொலியப் பாவ
சங்கடந் தொலைய நாளுந் தனியறந் தழைப்ப வேத
மங்கல வோசை மல்க வானவர் மகிழ மீட்கும்
இங்குயிர்த் தெழுந்தி ரக்ஷை யீட்டிய வெந்தாய் போற்றி.

30. மலங்கிய சீட ரோடு வைகலீ ரிருபான் வைகி
நலங்கிளர் வாக்குக் கூறி நயந்தொரு முகின்மீ தேகி
இலங்குமைங் காயங் காட்டி யெம்பிரான் றிருமு னென்றும்
வலங்கிள ரணைமீ துற்ற மாநுவே லரசே போற்றி.

31. மூதுல கருக்கு ஜீவ முக்திசா தனமுண் டாக்கச்
சோதறு புனித வாவிக் கொழுங்கதிர்ப் பிழம்பை நல்கிக்
காதலுற் றடைந்தோர் தம்மைக் காப்பது கருதி யென்றுந்
தாதைபாற் பரிந்து பேசுந் தயாபரா போற்றி போற்றி.

(பரிசுத்தாவியின் பரம்)

32. திரித்துவ ப்ராப ரத்திற் றிகழுதி பரிசுத் தாத்ம
ஒருத்துவ வநாதி நித்திய வுயாமகத் துவமே போற்றி
விரித்தமுந் நீர்மு கத்து விந்தையாய் விளங்கி மேனாள்
திருத்தகு புவனம் பூத்த தெய்வமே போற்றி போற்றி.

33. மறைவழிப் படரா மாந்தர் வன்மனந் தனிற்போ ராடி
இறைவழிப் படுத்துந் தூய வெம்பெரு மானே போற்றி
சிறைவழிப் பட்டோர்க் குள்ளந் தெளிந்தநோ வாவைக் கொண்டு
முறைவழிப் போத மீந்த முக்தியா ரணனே போற்றி.

34. சுத்தமெய் விசுவா சத்தைத் தூரிசற விளக்கித் தூய
பத்தனு மாபி ராமைப பாதுகாத் தளித்தாய் போற்றி
நித்திய ஜீவ மார்க்க நெறிகடைப பிடித்து நின்ற
உத்தமாக கியாண்டு நீஙகா வுறுதுணை யானாய் போற்றி.

35. வலிநதெனை மருவு கென்று மருட்டிய வனிதைக் குள்ளம்
மெலிநதழி யாது முன்னோர் விடலையைக் காத்தாய் போற்றி
மலிந்திடு ராஜ போகம வனைத்தினத தோடு மோசே
நலிந்துறு நிநதை நச்ச நயநதரு ளளித்தாய் போற்றி.

36. கோட்டமற் றுளநதி ருத்திக் குலவுமெய்ப பத்தி வித்தி
நாட்டம்வைத தருணீர பாய்ச்சி நலிவெலா மகற்றி யாதும்
வாட்டமின் றுக வோமபி வரகதி விளைவித தன்பா
ஈட்டமாரந துயததுய்ப பிகரு மிதயநா யகனே போற்றி.

தேவாரம் முற்றிற்று

இவ்வண்ண மேகோ வாவை யிருதயங் கனிந்து போற்றிச்
செவ்விய ரிருவா தாமுந தெவிட்டிடாப் பரமா னந்தப்
பௌவவா ரிதியின மூழ்கிப் பரவச ராகி நின்றார
திவ்விய வாக்கச சீாமை ஜெகத்துறை தெரிப்ப தேயோ. 54

இகபரசந்திப் படலம் முற்றிற்று.

சுவர்க்காரோகணப் படலம்.

மதிதிகழ் மறைவ லாளர் மரபினிற் சென்று சேர்ந்த
துதிபெறு பரமா காயச் சூழலில் விளங்கித் தோன்றும்
அதிபரி சுத்த மாய வாயிரத தெட்டு மாற்று
மதிபெறு பசும்பொற் சோதி மயகிரி பரம சீயோன். 1

சத்தாகிச் சித்து மாகித தணப்பிலா னந்த மாகி
நித்தியங் திகழ்த்தி நிறகு நிருமல திரியே கத்தின்
உத்தம கிருபை ஞான வொளியதி புனித மென்னும்
முத்தலைச் சிகர மோங்கித் திகழ்வதம் முதிய குன்றம். 2

தண்ணளிப் பெருக்கத் தாலே சருவலோ கேசன் மைந்தன்
அண்ணலார் புனித நீதிக் காருயிர் பலியாய் நல்கி
மண்ணுல கனைவீ டேற்ற வான்முறை யீட்டி வைத்த
புண்ணியத் திரளே யென்னத் திகழ்வதப் பொலன்கொள் வெற்பு. 3

தற்பா னருளிற் றோன்றித் தயைமல்கித் தருமம் புட்பித்
தற்புத சுகிர்த முற்றி யளவில்புண் ணியம்ப ழுத்துப்
பொற்புறு நித்யா னந்த போகத்தைக் கனியும் ஜீவ
கற்பக விருக்ஷ மோங்கித் திகழ்வதக் கனகக் குன்றம். 4

மணவணி பொதுளி நித்ய மங்கள கீத மல்கிக்
குணநிதிக் குவைக ளோங்கிக் குலவுபே ரின்பம் பொங்கி
இணையொளி மகிமைக் கற்றை யெங்கணும் பரம்ப வீசி
உணர்வினுக் கதீத மாகி யோங்குவ துயாபொன் மேரு. 5

அன்பினோர் கவிநீர் பொங்கி யருண்மடை திறந்தா லென்னப்
பொன்பொலி சிமய நின்றோ புத்தமு தருவி போந்து
நன்பெரு மணிக ளாய நவநிதி வான்றிப் பாயும்
மன்பெரும் ஜீவ கங்கை மடுப்பதம மகவே தண்டம். 6

புகலருங் கடவுள் வேந்தன் புகழ்மிகு புனித ஞானத்
தகவினி லுயர்வுற் றோங்கித் தண்ணளிப் பெருக்கிற் பல்கி
மகிமையில் ஜோதி வாய்ந்து வைகலின் விகற்பின் றாகிப்
பகலொளி திகழ்த்தி நிற்கும் பவித்திர பரம சீயோன். 7

தரிசன வேதி யாய சாதரூ பாச லத்திற்
பரிசன ராய தூய பவித்திர வான சேனை
துரிசற விமைக்குந் தாரா கணமெனச் சுலவித் தோன்றி
விரசுவர் திகாந்த மெங்கும் விமலவேந் தானை மேவி. 8

தணிவரும் ஜோதி பூத்த தடங்கிரிச் சார லெங்கும்
பணிவிடை புரியு மாவிப் பண்ணவர் தொகுதி மலகி
அணியணி யாக நின்றங் கருட்டிரி யேக தேவைப்
பணிகுவர் பரமா னந்த பரவச ராகிப் போற்றி. 9

கற்பனை கடந்து நிற்குங் காரணா தீத மான
பொற்புறு புனித வேந்தன் பூரணா னந்த வாழ்வின்
அற்புதக் காட்சி சொல்ல வருகனோ வூழிப் போதைப்
புற்புதம் பொதிந்து காட்டப் பொருந்தினும் பொருந்தா தன்றே. 10

பிருத்தொடிவ வுலக பந்தம் வீசிய மறையோ ரின்ன
திருத்தகு சீயோ னென்னுந் திருமலை யடிவா ரத்தை
அருத்தியோ டணைந்து முன்னிட் டாண்டகை திருப்பொற் பாதங்
கருத்தினோ டுள்ளிப் போற்றிக் கனிந்துவர் தேத்துங் காலை. 11

ஐயன்மீர் வம்மின் வம்மின் னமலவேந் தடியீர் வம்மின்
வையகம் புரந்த ஜேசு மலரடித் தொழுமபீர் வம்மின்
துய்யநல் லாவிக் கென்றுந் துக்கமுட் டாதீர் வம்மின்
உய்யுறா னெறிவி டாத வுத்தம தவத்தீர் வம்மின். 12

என்றுப சரிதநுக் கிட்டி யிதயத்து முகத்து மன்பு
துன்றிமன னுவகை வெள்ளஞ் சொரிந்தெனத் துரிசில் தூதர்
மன்றலவா சகமி ழற்றி வந்துவே தியனை யேற்றார்
கன்றுகாண் கறவை யேபோற் கசிந்துளங் கரையு நீரார். 13

அன்பிற்கு முண்டோ யாண்டு மடைக்குந்தா ழார்வ மிக்கார்
புன்கணீர் பொசிந்து போந்து பூசலைத் தருமற றென்னாத்
தென்புலந் திகழ்தனி நிற்குஞ் செந்தமிழ் மொழிக்குச் சான்றுப்
பொன்புலத் துறுபுத் தேளிர் பூஜிதை புரிந்தா ரன்பில். 14

வேதியர் தாமுன் கண்ட வித்தக ரிவரே யென்னாக்
காதலோ டளவ ளாவிக் கடன்முறை பரிவிற் செய்து
மேதகு வியப்பி னோடு விட்புலத் தாசை வாழ்த்த
ஏதமில் வான தூத ரிருவரு மிதனைச் சொன்னார். 15

மண்ணுல கதனி னின்று வரன்முறை மரண நீந்திப்
புண்ணிய லோகத் தெல்லை புகுந்திர க்ஷணைபெற் றுய்ய
நண்ணிய நும்போல் வார்க்குப் பணிபுரி நலம்பெற் றுள்ளேம்
அண்ணல்வா னகத்து வேந்த னாணையி னடுத்தேம் நும்பால். 16

எண்ணருந் தவத்தீர் வம்மி னெம்மொடென் றழைத்துக் கூட்டித்
தண்ணளி யொடுகை கோத்துத் தடங்கிரி மீது செல்வார்
மண்ணர ஈடங் கட்கு வானத்தை வணக்கி நின்ற
புண்ணியப் பெருக்கை யாரே புனைந்துரை செய்யற் பாலார். 17

வேறு.

தூல தேகம் விட்ட டைந்த தூய சூக்கு மத்தனுச்
சீல ராய வேத வாணர் சிந்தை யுட்க ளிப்பினால்
மேலு மேலு யர்ந்து செல்க திக்க ணோவி டாய்த்திடார்
சால வும்பர் தம்பி ரான்ற யோர்ச்சி தத்தை யுள்ளுவார். 18

துன்ப நாச தேச மாதொ டர்ச்சி நின்றி ழுத்துமீ
நன்பு லத்து வழிந டத்தி நண்ணு விக்கி னம்மெலாம்
பின்ப டுதனி மரண நீர்ப்பெ ருக்கை யுங்க டத்திய
அன்பின் வல்ல பத்தை யுன்னி யானந் தங்கொண் டாடுவார். 19

வந்து வந்து டற்று துன்பம் வறுமை துக்கம் வம்பவிழ்
நிந்தை மல்கு சாக ரத்தி னின்றெ டுத்து நித்திய
விந்தை யாய சிற்சு கத்து வீட்டு வாழ்வு காட்டிய
சுந்த ரக்கு மார னைத்து தித்தி றைஞ்சி வாழ்த்துவார். 20

காய மோடு நாற்ற மிக்க கந்தை யைக்க ளைந்துநற்
றாய மையபொ னுடை நல்கி நேய மிக்க தூதனைச
சேயு யர்ந்த கதிவ ழிச்ச காய ராசசெய் திவ்விய
நாய கக்கிரு பாந லத்தை நனிவி யந்து போற்றுவார். 21

பண்டி லாத புனித மாய பொறிபு லன்ப டைத்தலில்
உண்டு பட்ட வதிச யத்தி னுள்ளெ ழுந்த வுவகையும்
அண்டர் வாழ்ப தந்த மக்கு மனுக வந்த வாக்கமும்
விண்டு விண்டு போற்றி செய்து விமல னைப்ப ரவுவார். 22

பொருவி லாவ ருட்பு யல்பொ ழிந்த வன்பு மாரியால்
தரும மாய சாலி விளைச தோத யமவி ளைதகிடும்
அருமை யாய ஜீவ போன கானந் தத்தி னளவிலாத்
திரும லிந்த செவ்வி கண்டு செங்கை கூப்பி யேகுவார். 23

புனித ராஜ சமுக நின்று போந்து லாவு மாதயைப்
பனித ருங்கு ளிர்ச்சி யோடு பாரி சுத்த வனல்வெதுப்
பினிது மல்கு மகிமை யாய விரவி யத்த மின்றியே
நனிதி கழ்த்து நீர்மை கண்டு நம்ப னைப்ப ழிச்சுவார். 24

புதுமை யாய காட்சி கண்டு நின்று நின்று புகழுவார்
மதுர கீத கான மல்கு மரபு ணர்ந்து மகிழுவார்
குதுக லத்தோ டாச னுமம் வாழி யென்று கூறுவார்
கதுமெ னக்க தித்தெ ழுந்து ககன மூடு படருவார். 25

முத்தி யின்பங் கருணை தர்மம் முற்று பாரி சுத்தமாண்
சத்தி யங்கு லாவி நிர்த்த னம்பு ரிந்து சந்ததம்
நித்தி யானந் தத்தை நல்கு நீர்மை கண்டிவ் வேதியர்
துத்தி யஞ்செய் துவகை யோடு தொழுது மீது துருவுவார். 26

இனைய சில ராக வுன்ன தத்தை நாடி யேகுமவ்
வினைய வேதி யர்க்கு வந்த விபுத தூத ரிருவரும்
முனைவ னைப்ப ராய்வி தேக முத்தி யுற்ற மொய்ம்புளீர்
நினைமி னீண்டி யாஞ்சொல் வாச கம்மெ னுகி கழ்த்துவார். 27

வேறு.

மாய மின்மனத் திரிந்த மாதலந்
தூய ராகித்தொ ழும்புபட் டார்க்கெலாந்
தாய கம்புரை யதகரும் பேறெலாஞ்
சீயொ னென்னுநதி ருமலை காண்டிரால். 28

மாண்ட குந்திரு மாமலை யுச்சியில்
ஈண்டு ஜோதிப்ப ரமவெ ருசலேங் .
காண்ட குந்திரு மாநகாக் காட்சிதான்
சேண்ட யஙகிததி கழ்வது காண்டிரால். 29

உத்த மத்திருத் தொண்டங்கு ஞற்றிடு
விதத கந்திகழ் மெய்ப்பரி சுததராம்
நித்ய சூரிகள் சங்கதி னாகினை
பததி யிற்றிகழ் கின்றன பாரத்திரால். 30

ஜீவ புத்தகத் துப்பெயர் தீட்டியும்
ஆவ விதததமு தற்பல னுகியுந்
தேவ தொண்டுகக மைநததி ருக்குழாம்
மேவு சஙகவி லாசமுங் காண்டிரால. 31

போத மல்குசம் பூரண மாய்ப்பலன்
மேத கப்பெற்ற மேம்படு வித்தக
நீதி மான்களி னுவிநி கழ்ந்திடும்
மாத லத்தின்ம கிமையும பாராதிரால். 32

உன்ன தத்திரி யேகரொ ருதிருச்
சந்நி தானம கிமைத ழைததிடும்
பன்ன ரும்பர லோகப விததிரப்
பொன்னி லத்துப்பு துமையும் பாரத்திரால். 33

இத்தி ருத்தகு வானவி ராஜ்ஜியத்
தத்த மக்குடி யாகவந் தூன்றினீர
நிதய ஜீவவி ருக்கநி லவுறுஞ்
சித்தி ரப்பர தீசினிச் சேருவீர். 34

ஜீவ மாநதி யாடியுந் திவ்விய
ஜீவ நாட்டுடை சீரணி தாங்கியும்
ஜீவ நாயகன் சேவடி போற்றியும்
ஜீவ மாக்கனி யுண்டுந்தி கழுவீர். 35

துஞ்சல் சோரல்து யருற லின்றிநம்
நெஞ்சி ருக்குநி ருமல வேந்தனை
அஞ்ச லித்தங்க வரொடு மாரியீர்
சஞ்ச ரித்துச்ச தோதயங் தங்குவீர். 36

பெருந்த கைக்கன்பு செய்திடும் பெற்றியீர்
வருந்து மானிட தேகம டிந்ததால்
பொருந்து றுதும ரணமும புன்கணுங்
திருந்து வீரினி நித்திய ஜீவியம. 37

முந்தை யாபிர காமுதன் மூவராந்
தந்தை யாரொடுந் தீர்க்கத ரிசன
அந்த ஞானைக் கண்டங்க ளவளாய்ச்
சிந்தை யானந்தங் கொள்ளுவீர சேர்ந்தினி. 38

வெஞ்சி னக்கன லுக்குவி லக்கியுந்
தஞ்ச மாக்கியி ரக்ஷணை தந்துமன்
செஞ்செ வேமுத்தி சோத்திடுந் தெய்விக
மஞ்ச னைக்கண்டு வாழ்த்திவ ணங்குவீர். 39

மாறி லாப்பர மானந்த வைப்பிலெம்
பேறி யாவெனிற் பிச்சுல கத்துநாள்
தோறு நீர்துய்த்த துன்பமுந் துக்கமும்
ஈறில் வேந்தன்ம றந்தில ரெண்ணுமின். 40

துன்பந் துக்கந்தொ டர்வதின் றுவினி
இன்ப முஞ்சுக வாழ்வுமி யைந்துநீர்
மன்பெ ரும்பர லோகம கத்துவற்
கன்ப ராகிய டிநிழல் வைகுவீர். 41

மனித ஜீவனை வானவ ராக்கிடுந்
தனித மாரருட் சந்நிதி நின்றுநீர்
புனித ஜீவகி ரீடம்பொ றுத்தென்றுங்
கனித னீர்மையிற் கண்டும கிழுவீர். 42

மானி டப்பல வீனம்வ ருத்தமற்
றானு டம்பொடொ ருவின வாலினிக்
கோனி டம்படு மூழியங் கோதற
வானு டம்பின்ம கிழ்ந்துசெய் கிற்பிரால். 43

விண்ண வர்க்கர சன்றிரு மேனியைக்
கண்ணிற் கண்டுக ளித்திடுங் கண்மலர்
அண்ண லார்திரு வாக்கைநும் மஞ்செவி
உண்ணு மாரமி தாகவு வக்குமால். 44

முன்னிங் கும்மின்மு யங்கிய நேசரைச்
சந்நி தானத்துக் கண்டுத ளிர்ப்பிரால்
இன்ன வாறிங்கி னிவரு தூயனை
நன்ன ரேற்றுந யந்தும கிழ்வீர். 45

அகில லோகத்த ரசன்பு னிதமா
ககன கோளத்து லவுமக காலையில்
புகரி லாமணிப் பூணணி பூண்டுடன்
மகிமை யோடுமு லவிவ ருவீரால். 46

காக ளத்தொனி காட்டிக்க டவுளார்
மேக வாகன மீதுவி ளங்கியப்
போக பூமிந ரப்புரி போதுநீர்
ஓகை யோடங்க வரோடு றுவீரால். 47

ராச னூர்நடுத் தீர்வையி யப்பநீ
தாச னத்தின மருமக காலைநீர்
பாச னத்திர ளுக்குமுன் வந்தரு
காச னத்தினி தாகவ மருவீர். 48

பூத லத்தைக்கெ டுத்தபொல் லாங்குடைத்
தூத ருக்கும மாக்கத்தொ குதிக்கும்
நாதன் றண்டனைத் தீர்ப்புந விலகையில்
நீத சான்றுரை நீருநி கழ்த்துவீர். 49

புதிய வானும்பு வியும்ப டைத்துமேல்
விதிநி டேதம்வி தித்துநம் மாண்டகை
அதிப னுவர சாளுமக காலைநீர்
பதிதொ றும்பரி பாலக ராகுவீர் 50

இத்தி றத்தவி னியும்ம நுபவத்
துய்த்து ணர்ந்தறி மின்னுரை யாவிதை
வித்த ரித்துணர்க் கப்பெறு வேமலேம்
எத்தி றக்குறை வும்மிலை யீண்டென்றார். 51

திங்கள் வாண்முகச் செவ்வியா செப்பிய
மங்க லத்திரு வாகனமி கிழ்ச்சியுட்
பொங்கி யாரியா பூரித ராகியுத்
துங்க வேநதைத்தொ ழுதுட னேகுவார். 52

குற்ற வாளிக ளாங்கொடி யேழுக்கிங்
கற்ற மிலசிற்சு கானநத வாககமவந்
தெற்றென் றேராதுமி றையருட் பெறறியின்
முற்றும் புண்ணியத தாலென முந்துவார். 53

வேறு.

ஆதியான் றாதனை யடுத்திவ் வண்ணமா
வேதிய ரிருவரும் விசும்பி வர்நதுபோய்
மேதகு நித்திய விமல முத்தியின
ஜோதிமா நகர்ப்புறந துன்னி னாரோ. 54

ஆயிடைத திருநக ரணிகொள் சேனையின்
மேயவோர் பகுதியுள் வியநது மேம்படு
தூயனை யெதிர்கொளச் சுலவி விண்ணிடை
ஏயெனு மாத்திரத் திறுத்த தென்பவே. 55

அவ்வயிற் பணிபுரி யறவ ரிவ்விரு
செவ்வியர் தேவனை சிநேகித தாங்கவர்
திவ்விய நாமததி னிமித்தந தீங்குறீஇ
எவ்வகை யுரிமையு மிகநது ளாரிவா. 56

மருளுறு மரணநீர் நீந்தி வநதவர்
திருவுளத் தருளவழி யழைத்துச் சேறுவேந்
தெருளுறு சநநிதி சேரு மட்டெனுப்
பொருளெலாம் புலப்படப் புகன்று காட்டினார். 57

ஆரியர் தவநிலை யறிநதம் முன்னணி
பேருவ கையினொடு வாழ்த்திப பெட்புறுஞ்
சீரிய திருமண விருந்திற் சோந்துளார்
சேரிரும் பாக்கிய ரென்னச செப்பினார். 58

இறையவன் சந்நிதி நின்று மின்னிசை
மறைதிகழ் மங்கல கீத வாத்தியா
துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சூழ்ந்து தொக்கனர்
முறைமுறை துந்துபி முழக்கி னாரோ. 59

கின்னரந் தம்புரு வீணை கேழ்கிளர்
இன்னரம் புளரிசை யெழாலமி டற்றொலி
மன்னிய பெருஞ்சுர மண்ட லத்தொனி
பொன்னுல கெங்கணும் பொதுளிற் றென்பவே. 60

உத்தம கிறிஸ்தவர்க் கோகை பேசினீர்
அத்தனை யுலகைவிட் டளவில் பேரின்பப்
புத்துல கடைந்ததே புதுமை யாமெனா
வித்தக வீணையை மீட்டிப் பாடுவார். 61

பன்னரு மகாத்துமர் பலரொ ருங்குதொக்
கந்நிலை யுவந்துப சரித்தங் காத்துமப்
பன்னிய னைகொடு பரம நாயகன்
சந்நிதி மணவறை சாரு வேமெனா. 62

எல்லையில் வான்கண மெங்கு மீண்டியே
தொல்லையம் பரனடி தொழுது வாழ்த்தவும்
நல்லிசைக் கருவியி னூத மோங்கவும்
பல்லிய முழங்கவும் பாடி யேகுவார். 63

சாதுசங் கத்தவா தம்மி லித்தகு
மாதவ ரிருவர்வந் தடைந்த மாட்சியும்
ஆதரித் தெதிர்கொளப் பெற்ற வாக்கமுங்
காதலித் துவகையிற் கனிந்து பேசுவார். 64

எங்கணுந் தண்ணில வெறிக்கும் பூரண
திங்களுக் களவிலை யெனினுஞ் சிந்தையிற்
பொங்குசீர் நிலையெலாம் பூத்த லர்ந்தன
செங்கம லங்களுஞ் செப்பற் பாலதென். 65

காட்சியின் புதுமையு மதுர கானத்தின்
ஆட்சியுங் கண்டுகேட் டறிந்த வாரணர்
மாட்சிசான் முத்தியுண் மருவி னுமெனச்
சூழ்ச்சிசெய் துவகையுட் டுதைந்து போயினர். 66

ஓதரு மித்தகு புனித வுத்தம
சாதுசங் கத்துடன் றரிக்கப் பெற்றனம்
மாதயை மாதயை யெனம கிழ்ச்சியாற்
போதமற் றனரெனப் பொருமி விம்மினர். 67

இலகுமோ கூரானந்த மோவி தென்கொலாம்
உலகசிற் றின்பெலா மொழியு மேயென்பர்
அலகில்லவ் வானந்த வளவைக காட்டிடற்
குலகில்வே றெதையெடுத் துவமை கூறுகேன். 68

உன்னதா னந்தமென் றுரைப்ப தன்றிமற்
றென்னதான் யாவர்தா மெண்ணி யெண்ணிமன்
சொன்னபோ தினுமதுத் துணைக்குப போதுமோ
தன்னிகர் தம்பிரான் றருமப் பேறறிற்கே. 69

இனைதகதென வாக்கினுக் கதீத மெண்ணவும்
மனததினுக் கதீதமவ் வரமபி லானநதம
எனைததுணை யளவைமற றெடுததுக காட்டினுந
தினைததுணை யினுமலை பெரிதென சீரமையாம். 70

வேறு.

பன்ன ரும்பவித் திரக்குழாம் பலவியந துவைப்ப
மன்னா மன்னரை யெதிர்கொளு மாண்பினு மாண
நன்னர் வேதியர் தமையெதிர் கொண்டிட னடத்தித்
துன்னி னூர்முத்தி யாநகாத தோரண வாயில். 71

கோக்கு மாரன்செங் கோன்முறைக் குறையுளாய்க் குலவி
மேக்கு யர்ந்தமா மகிமையின கோபுரம விளங்கிப்
பாக்கி யம்பொதிந் தனவர தானந்தம் பயிலும்
மோக்க வாயிலைக கண்டனர் முதிரகடைப் பிடியோர். 72

கண்டு காதலித் திறைஞ்சினர் கருணையங கடற்குப்
பண்டுண் டாக்கிய வருண்மடை யாமெனப் பரிவில்
அண்டர் கோன்றிரு வடிததுணை யன்பொடு பரவி
விண்டு தோத்திரம் புரிந்தனர் விநயபூ ருவமாய். 73

மன்னு மித்திரு நகாக்குளிவ் வாயிலின் வழியாய்த்
துன்னி நித்திய ஜீவதா ருவைசசுதந் தரிக்கப்
பன்னு நன்னடை பற்றியோா பாக்கிய ரென்னூப்
பொன்னெ முத்தூறு புதுமைகண் டுளமகிழ் பூத்தார். 74

ஆங்க டுத்திரு தூதரு மையன்மீ ரணிகொண்
டோங்கு பொற்கடை வாயிலைத் திறக்கென வுரித்திற்
பாஙகொ டும்விளி மின்னெனப் பணித்தலும் பனவர்
வீங்கு மெய்யுணர் வொடுதட்டி விளிக்கலுற் றனரால். 75

(கடைதிறப்பு.)

கேடு மல்கிய நாசதே சத்துளேங் கிருபை
நாடி வந்தெமைப் பிடித்துநன் னெறியிலே நடத்த
ஓடி வந்திளைத் துறுமா ணதனையூ டுருவித்
தேடி வந்துகண் டடைந்துளோந் திருக்கடை திறமின். 76

நிருத வெஞ்சிறை மறிந்துளே நீசரே முக்காய்க்
குருதி யினவிலை கொடுத்தெமை யாட்கொண்ட கோமான்
சுருதி மார்க்கத்துத் தொழும்புபட் டுளமவர் துணைத்தாள்
கருதி வந்தனங் கருணையீர் கடைதிறந் தருண்மின். 77

ஜேசு வின்மதி வதனமுஞ் செங்கனி வாயும்
நேச முங்கரு ணையும்பொழி நேத்திரங் களுநற்
றேசு லாந்திரு மேனியுஞ் செம்மலர்ப் பதமும்
ஆசை யங்கனன் மூட்டுவ வருட்கடை திறமின். 78

பாவ தாருவின் பழநுகர் தீவினைப் பயனுஞ்
சாவு மெம்மைவிட் டகன்றன தற்பர னருளால்
வீவின் றுகிமே ஞண்முளைத் தோங்கிவிண் படர்ந்த
ஜீவ தாருவைக் காணுமா றருட்கடை திறமின. 79

பாவ மாஞ்சுடு பாலையிற் பகலெலா முழன்று
தாவ ருங்கடுந் தாகவி டாய்கொண்டு தவித்திங்
காவி யேவழி காட்டவந் தடுத்தன மடியேம்
ஜீவ வூற்றுநீர் வேட்டனந் திருக்கடை திறமின். 80

இலகு மைந்துகா யங்கொண்ட வடைக்கலத் தெழிலும்
அலகை யினறலை நசுக்கிய வரவிந்தச் சரணும்
உலகு ளேமுககென் றேங்கப யாஸ்தமு முளவெம்
அலகி லாண்டகைக் கடியரே மருட்கடை திறமின். 81

அம்பு ராசிசூழ் புவனிக்கீ டேற்றதை யளிப்பான்
உம்பர் நின்றுதஞ் சுதனைத்தந் துன்னத வன்பால்
எம்பி ராணனுக் கிரக்ஷணை யருளேகோ வாவாந்
தம்பி ரானடித் தொழும்பரேந் தலைக்கடை திறமின். 82

அருளி னாலெமை யறிந்தன மருள்வழிப் பட்டேம்
அருளி னாமுதுண் டனமருளுயி ரடைந்தேம்
அருளி னாறபுறங் கண்டன மடுபகை யனைத்தும்
அருளி னாற்கதி யடுத்தன மருட்கடை திறமின். 83

பாவ மல்குபூ வுலகுளே மறக்கொடும் பாவர்
தேவ மைந்தனூர் சிலுவையி னுகுத்தசெஞ் சோரி
மேவு புண்ணிய வசத்திவிவ் வீட்டுல கடைந்தேம்
ஜீவ நாயகற் றெழும்பரோ திருக்கடை திறமின. 84

முத்தி சாதன மாகிய சிலுவையின் மூாததம்
பதத கததுளே மானுவே லுயிாகொடுத் திட்டி
வைதத மாநிதிக் குரியராய் வருததசா தனமெங
கைதத லததுளேங் காட்டுகேங் கடைதிறந் தருண்மின். 85

வேறு.

இவ்வண்ணம் விதேக முத்த ரிருவரு மிரநது கூவுஞ
செவ்வண்ண மறிநது மோசே யாதியர் சோநதாங குய்த்த
கைவண்ணச சாதனை யேற்றுக் கருணைவேந் தருககுக காட்டி
அவ்வண்ண லழைமி னென்ற வருள்பெற்று மீணட வொலலை. 86

என்மனோ ரதரா யென்று மிதயபீ டத்து மேய
தன்மராங கிறிஸ்தி யேசு சாமிசா மீப மாக
நன்மைசால் மெய்விஸ் வாச ஙராத்தும ஜீவாக் குய்த்த
ஜெனமசா பலிய முததித் திருக்கடை திறநத தம்மா. 87

முத்திமா நகர வாயின் முகபபுவே தியருக் காக
வித்தகக் கபாடம் வல்லே திறவுண்ட விததனை யோரிற்
சித்தமுள் ளுவந்து ஜேசு திருவடிக் கன்பு செய்யும்
பத்திமை யல்லால் வேறு பரமசம் பத்தொன் றுண்டோ. 88

எண்ணரும் பரம சேனை யெதிர்கொண்டிங் கணைமி னென்னப்
பண்ணவர் குழுமி வாழ்த்தப் பராபரன் புதல்வ னீந்த
புண்ணியங் கைமா றில்லாப் புண்ணியம் புண்ய மென்று
விண்ணவர்க் கரசை யேத்தி வேதிய ரகத்துட் புக்கார். 89

ஆயிடை யடுத்தா ளுக வறிவின னவனைப் பற்றித்
தூயசின் னங்கள் யாது மிலனெனத் துணிந்தவ் வொல்லை
சேயுயர் முகப்பி னின்றுஞ் சீத்திருட் சிறையி லுய்த்தார
வாயில்காப் பாள ரந்தோ மதியற்றூர் கதியற் றூரே. 90

சொன்மதி தெருளான் றெல்லைத் தூராசார மொருவா னுப
துன்மதி யந்த காரச் சூழலை யடையப் பெற்றான்
பொன்மதி புகட்டி யுய்க்கும் புங்கவர் வேத போத
நன்மதி படைத்தார் நித்ய நலநதரு நகருட் புக்கார். 91

அங்கம்புகும் பேறு பெற்ற வருமறை யவாசீர் தேரில்
ஜெகம்படு செல்வ மாதி சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக் கெல்லாம்
முகங்கொடா ராகித் தம்மான் மொழிவழி முறையிற் பற்றி
இகம்படு தொல்லை நீத்திங் கிறில்பே ரின்பத் துற்றார். 92

எத்தனை துன்பந் துக்க மெத்தனை புண்ணீர் கண்ணீர்
எத்தனை நிந்தை லஜ்ஜை யெத்தனை மோச நாசம்
எத்தனை சிறைய பாய மெத்தனை பயங்க ரங்கள்
அத்தனை யுமயின் றுக்கி வீடுய்த்த தருளி னூக்கம் 93

உய்த்தநிங் கொன்றோ மேனமே லுவகைபே ரின்ப போகம்
நித்திய ஜீவ னன்மை நிறைபரி சுத்த நெஞ்சம்
வித்தக விமல நேசம் மேதக்க தத்து வங்கள்
இத்தனை நலமு நல்கிற் றிறையவ னருளி னூக்கம். 94

பொங்கிரும் ஜோதி பூத்த பொன்னகர்ப் பரப்பி லெங்கும்
மங்கல மதுர கீத மலிந்தவா னகமு ழக்கம்
எங்கணும் பொதுளத் தாக்கி யிரட்டின வெதிர்கொண் டேற்ற
அங்கண்வா னகத்துச் சேனை யார்ப்பொலி கெழுமிற் றன்றே. 95

பொன்னக ரத்து வாணா யாவரு மகிழ்ச்சி பூத்து
மன்னில வுலகி னின்றிம் மாந்தரா வழிந டாத்தி
உன்னத பரமா காயத் துச்சியிற் றிகழ்த்திக் காட்டுந்
தன்னிக ராய வேந்தைத் தனித்தனி பரவி னாரால். 96

புக்கவ ரனந்த ரந்தம் புண்ணியப் பொருளைப் போற்றி
மிக்குறு பரமா னந்த விம்மித ராகி யேத்திப்
பக்குவப் படுநெஞ் சாரப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்தித்
தொக்கவிண் ணவர்க்குஞ் செய்தா ரஞ்சலி முறையிற் றாயோர். 97

புரவுறா னெறியிற் சென்று புண்ணிய கதியிற் புக்க
உரவினூ ருருவ மாறி யொளிதிகழ் மேனி வாய்ப்ப
இரவியிற் சுடருந் தூய விலங்கெழின் முகத்த ராகிப்
பரவிநின் றேத்தி யேத்திப் பண்ணவ ரோடு செல்வார். 98

அம்பர லோக ராஜ னருட்டிரு முன்பு நின்றிங்
கும்பரோர் சிலாவரு தாளறி யுத்தம கிறிஸ்த வற்கும்
நம்பிக்கை யென்னு நாம நலந்திகழ் மொய்ம்பி னூற்கும்
பைம்பொனி னுடை சாத்திப் பன்மணிக் கலன்கள் பூட்டி. 99

அதிபதி யாந்த்ரி யேக வாண்டகை சீரெம் மோடு
துதிபகர்ந் திசைமி னென்னச் சுரமண்ட லங்க ளீந்து
கதிபெறு மாபி ஞாககங் கவினிமங் களமே மல்க
மதிகதி ரனைய ஜீவ மௌலியும் புனைந்தார் வாழி. 100

முடிபுனை காட்சி கண்டேன் முறைவழா தாசற் போற்றிப்
படியினுக் கீட்டி வைதத பாமசங் தோஷந் துய்ப்பான்
கடிமணக கோலத தோடிக் ககனமண் டபததுட் டேய
வடிவுடை யெமரீ வமமோ வம்மென்ற வாககுங கேட்டேன். 101

மங்கள கரமா யெங்கும் வானதுர் துமிக ளோடு
சங்கையில புனித நாத மணியொலி தழைத்த தாவாப்
பொங்கிய பாமா னநதப் புதுக்களி யாடடு மல்கி
அங்கண்வா னகர மெங்கு மருஙகடி விழாக்கொண டன்றே. 102

கதிமிகு சிறப்புப் பெற்ற காவலர் பலரெங் கர்ததர்
அதிபரி சுததா சுத்த ரதிபரி சுதத ரென்று
விதிமுறைப் படிசல் லாப மிழற்றிசை திகழ்த்திப் பாடிச்
சதிமுறை தழுவித தூங்கத் தகைபெறு நடனஞ் செய்தார். 103

திருந்துவே தியருர் தேவ சங்கமுஞ் சிந்தை யாரப்
பெருநதகை யாய தேவ பிதாவுககுங் குமா ஞாககும்
பொருநதிய தேவா விக்கும புனையறு மகிமை யாறறல்
அருந்துதி யென்று மலக வாமெனென் றிசைத்தா பலகால். 104

ஓழுகொளி மௌலி சூடி யுத்தமாத துமிகள் தம்மோா
அழகிய மணவா ளன்பா லவாவொடு செலலுங காடசி
விழிகளிப் புறநோக் குங்கால் விரிகதி ரனநதந தொக்குப்
பொழிகதி ருகுத்தா லெனனப் பொலிநதது மகிமை ஜோதி. 105

ஜோதியின் பிழம்பு போர்ப்பத் துணுக்குறீஇத் துயிலா நின்ற
மீதுயர் கிரியின் சாரல் விழிததனென் விமல ராஜன்
பாதபங் கயம்ப ராவிப் பவிததிர தரிச னத்தைக்
காதலா யகம்பொ றிததுக் காட்டினே னுலகுக் கம்மா. 106

சிந்தையாத் திணையி னோர்ந்த திவ்விய சரித மற்றிவ்
விந்தையைக் கருத்தி லுய்த்து விழுததகு நோன்பு பற்றி
அந்தண ராகி வேத வறநெறி வழுவாாக கெல்லாஞ்
சந்தத மழிவில் பேறு தருவர்நம் பாம தந்தை. 107

வேறு

வாழி வாழியோர் திரித்துவ நாமத்தின் மகிமை
வாழி மன்னுயிர்க் கிரக்ஷணை வழங்கு வண்சுருதி
வாழி மெய்யடி யார்குழூஉந் திருச்சபை மரபு
வாழி மெய்க்குரு பரம்பரை யூழிய மாண்பே. 108

வேறு.

மல்குக ஜீவர்க் கெல்லா மதிநலந் தருமெய்ஞ் ஞானம்
புல்குக வறங்க ளெங்கும் புரையிலாச் செங்கோ லோங்கி
வெல்குக மெய்ம்மை யென்றும் விளங்குக கலவி செல்வம்
பல்குக வுலக மெங்கும் பரம்புக நன்மை மாதோ. 109

நன்றுல கனைத்துந் தந்து நலம்பெறு தந்தை யாக
வென்றிசேர் மைந்த னாக விமலாவி யாக வொன்றாம்
மன்றல்சேர் திரியே கற்கு மகிமையுங் கனமு மாறு
தென்றுமுள் ளனபோ லின்று மென்றுமுண் டாக வாமென். 110

சுவர்க்காரோகணப் படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய பருவம் கவி, 250

தேவாரம்

I உண்மை வற்புறுத்தல் (பண், பழம் பஞ்சுரம்)

1. தொக்கபாவமன் னிப்புநித்திய ஜீவனன்மையுஞ் சுகிர்தமும்
மிக்கபேரின்ப வீடுநங்கிறிஸ் தியேசுவைவிசு வாசிக்கிற
கைக்குள்வந்ததிங் கையமொன்றிலை கண்டுகேட்டுணர்ந் துலகுளீர்
தக்கவாறுநன் குயமின்ரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

2 தேவதேவதிரி யேகதெய்வீக ஜேசுவின்றிரு நாமமே
ஜீவரக்ஷணை நல்குதிவ்விய சீலமாதிரு மந்திரம்
ஆவதன்றிமற் றில்லைவேறிதை யாயுமின்வினா துலகுளீர்
தாவரும்பர மார்த்தரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

3. இம்பர் மெய்ப்புரு ஷார்த்தமீட்டுதற் கேற்றநல்வழி யீசனை
நம்பியன்புசெய் வார்க்கெலாமழி யாதபேரின்ப நன்னிதி
உம்பர் நோக்குசன் மார்க்கமாதியு ணர்த்துசற்குரு வுலகுளீர்
தம்பிரான்கதி கூட்டுரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

4 எமையுயக்கொண்ட வீசனுதித்தொட் டெழுதுவித்தது மிம்பரிற்
சிமையத்தேயலா தீபம்போன்றுள திருச்சபைக்குய்த்துத் தெருட்டலும்
உமையடுத்தடுத் துண்மைகூறிவற் புறுத்திநிற்பது முலகுளீர்
சமையபாஷ்கர னுமிரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

5. முத்துவத்தனி யேகவஸ்துவு மோக்ஷமுந்தரு மார்க்கமும்
நித்யஜீவனும் ஜீவமார்க்கமு நெறிதிரிந்துசெல பாவமும்
சித்தசஞ்சலப படுகெரும்முள தீர்க்கசத்திய மூலகுளீர்
சத்தியந்தவ ரூதரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

6. ஆதிநித்திய மாத்துமாமற்ற வகிலம்யாவும நித்தியம்
பூதலத்திறந் தோருயிர்த்தெழுந் தெமபிரானடிப புரியுநாள்
நீதியாய்வரு பலனுநித்திய நீக்கமின்றுல கத்துளீர்
சாதுசங்கத்தைச் சார்மின்ரக்ஷண்ய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

7. கனிதனீர்மையிற் கிறிஸ்துவின்றிருக கடைககணுககிலக் காகிடில்
துனிதவிர்நிடும பாவசங்கடந தொலையுநுநடை சுகிர்தமாம்
புனிதனமனம் பொருநதுமன்புளம பொஙகிமேலிடு மூலகுளீர்
தனிதமாரருண் மல்குமரக்ஷண்ய சமயநிர்ணயந தானிதே.

8 கிழக்கெழுஞ்சுடா போலச்சத்தியங கிளரககண்டினுங கேதமார்
பழககமானதீ வினையைவேரறப படுதெதுநன்னெறி பற்றிடா
வழக்குரைததுவா ணுளைப்போக்குதன மதிகொலோவுல கத்துளீர்
சழக்கைவிட்டுளந திருமபும்ரக்ஷணய சமயநிர்ணயந தானிதே.

9. சேயருந்தம ருஞ்சிநேகருந தேடுபல்பொருட் செல்வமுங்
காயநீத்துயிா பிரியுங்காலொரு கடிகைபினவரக் காணுமோ
நாயகன்கிறிஸ் தியேசுவேமறு மைக்குநற்றுணை யுலகுளீர
தாயகமபிறி தில்லைரக்ஷணய சமயநிர்ணயந தானிதே.

10. நம்மைநோக்கிய தண்டனைக்கொரு நடுவராய்நின்று தாங்கியுஞ்
செம்மையிற்றிறம் பாதுநித்திய ஜீவபுண்ணியந திரட்டியும
இம்மைகரும்மறு மைகருநனமையுண் டாகவிங்குதித துலகுளீர்
தம்மையுந்தநத சாமிரக்ஷண்ய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

உண்மை வறபுறுததல முறறிறறு

II. அந்திப்பலி. (பண, பழம பஞசரம)

---

1 தேவதேவத்ரி யேகதோத்திரம் ஜேசுநாயக தோத்திரம்
பாவகாரிசி ரஞ்சிதைத்தெழு பாதபஙகஜ தோத்திரம்
ஜீவபாதையில் வழிநடத்திடு திவயவாததும தோததிரம்
ஆவலோடினைக் கனநதோததிர மகிலலோகசா வேசனே

2. அலகிலாவருள் ஜோதியேபக லருணஞறொளி யத்தமித
துலகெலாமிருட் படலமூடிய துனக்கநதிப்பலி யுதவுவான்
இலகுநின்கிரு பாசனத்தைவந் தெய்திணேனித யத்தொளி
அலரவைத்தெனக் காவிதநதரு ளகிலலோகசா வேசனே.

3. உடைபபெரும்பொருள் கல்விநட்புற வுரிமையாவுமிவ் வுடலொடும்
இடைக்கணினறிடு முதவுமோதுணை யென்றுநீயடி யேற்கியான்
படைக்கநின்றழற் புடுகெருய்க்குமென் பாவமஞ்சியுன் பாததுதே
அடைக்கலம்புகுந் தேன்கடைக்கணி யகிலலோகசா வேசனே.

4. நஞ்சமல்கிய வஞ்சவல்வினை நச்சிநச்சியென் ஞெளலாங்
இஞ்சிதத்துமபய னின்றியேயநதன கெஞ்சவந்துனைக் கிட்டினேன்
தஞ்சமுன்னிரு கஞ்சசரணமலாச சரணலாற்புக வரணிலேன
அஞ்சலெனறெனே யாதரிததரு ளகிலலோகசா வேசனே.

5 பையுளேனுனைப பற்றிலேன்பயன் பட்டிடேஞெரு பாவியான்
மையதாகிய ஜீவபுஸதகக கணகிலெலன்பெயர் காண்பதோ
துயயவாவியை யருளியெனகுண தோடம்யாவையு நீககியாள்
ஐயதாரகம் யாதுமினறெனக் ககிலலோகசா வேசனே.

6. ஓரணுததுணை மதியிலாதுசிற றின்பமுண்டுலைக் கமடமாய்க்
காரணத்தைவிட் டலகையோடுகை கோத்தெஞுயுள்க ழிநததே
மாரணத்துறை நேரினிததிய மஙகளக்கரை வாய்கருமோ
ஆரணததுறை காட்டியெறகரு ளகிலலோகசா வேசனே.

7. துன்புறழ்நதுறழ்ந் தலசிமைகலுஞ் சுவைமணம்பெறு கிற்கிலாப
பொனபொலிநதசொன் மாலைகொண்டுனைப போற்றினுமபய னென்னை
எனபுநெகருரு கிககணீாசொரிந் தேததுமெய்விசு வாசமோ [யாம்
டனபுறழ்நதசொற் பாலியென்கவிக ககிலலோகசா வேசனே.

8 பற்றெலாம்விடு பட்டபோதினும் பாழ்த்தவென்னகப் பற்றினும்
முற்றுநீஙகல வாகினனறெனே முரணியைகலு மோசஞசெய்
புற்றராவொடு நாட்கழிபபது புணணியாதிரு வுளளமேல்
அற்றதாருக வெறபுரநதரு ளகிலலோகசா வேசனே.

9. உண்டுபட்டவென் மடமையும்பல வினமுந்திரு வுள்ளத்தே
கொண்டருட்கும ரேசனபுணணிய மொனறையேகுறிக கொண்டெனிற்
கண்டகாணகிற காணுமெனபிழை யாவையுஙகணக் கேற்றிடா
தண்டாநாயக பொறுததிரகைஷசெய் யகிலலோகசா வேசனே.

10. திமிரநீஙகுமுன் றேகநீஙகியென் ஜீவனம்மையிற் சேரினுங்
குமரநாயகன றிருவடித்துணை கூட்டியுய்யருட் கொணடலே
எமரொடுநதமெ தாணடபேரரு ளென்றும்வாழிய வாழிய
அமராநாயக வாழிவாழிய வகிலலோகசா வேசனே.

அந்திபபலி முற்றிற்று

இரக்ஷணிய யாததிரிகம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் கவி, 3622.

இடைக்கிடை சேர்ந்துள்ள தேவாரம் கவி, 144.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

சிலேஷை, யமகம், திரிபு, மடக்கு முதலிய சில கவிகளுக்கு அர்த்தம்.

பரமராஜ்யப் படலம்.

21. **நித்திய ஜீவநீர்நிலை**—*சாவாத ஜீவனைச சுரககின்ற வாவிகள் (ஈண்டு தேவாலயததைக் குறிததது)*

முத்தி நாட்டெழில்—*பரலோக ராஜ்யததின் அழகிய வைபவஙகள்*

முயங்கக் காட்டலில்—*தத்தமிற் பிரதிபிமபித்துக காட்டுதலினலே.*

உத்தமக் குலத்து ஓதிமக்குழாம்—*உததம வகுபபிலுள்ள அன்னப் பக்ஷிகளின கூட்டம.*

அகன்றிடா—*(அந்த நீர்நிலையை) விட்டு நீங்காமற் சதா வசிக்கின்றன. (ஆதலால் அவைகள,)*

பத்திசெய் தவப்பள்ளி போலுமால்—*பத்தியோடு திருததொண்டர் தவம் பயிலுகின்ற தேவாலயமபோலு முள்ளன என்றவாறு. ஆல—அசைநிலை.*

விசேடவுரை—பிரபஞ்ச வனாந்தரததிலே நெறிதபபி யலைந்து திரிந்து இளைதது விடாய்தத ஆதமகோடிகளுககு அநத விடாயைத தணிதது ஆரோககியத்தையும், பரமசுகததையு மருளிக காககவலலது ஸ்ரீ கிறிஸது பெருமானது கருணைபபெருக்க மாதலில் அதனை "நித்திய ஜீவநீர்நிலை" என்றும், அநதக் கருணைபபெருககே ஜீவருககு அதிரிவிலியமாயிருநத பரலோக பேரின்பவாழ்வைத் துலககமாய்க் காட்டிய தாதலில் "முத்திநாட்டெழின் முயஙகக் காட்டலில" என்றும், இத்யாதி உசித சுகாநுபவஙகளை ருசித்தறிநது மேனமேலு மவாவி அநத நிலையை விடாதுபற்றி முயற்சிககின்ற சுவேதவாணத தாரான மாதர் கூட்டததை "உத்தமககுலத் தோதிமககுழாம" என்றும், ஆகவே இநதக கூட்டத்தார் பிரதிதினமும் அநுஷ்டித்து வரும் ஜெபதப விரதமுதலிய சத்கர்மாநுஷ்டானஙகளும மெயத் திருத்தொண்டர் நியமனபபடி குழீஇ ஆண்டாண்டு முறையாய் நடத் திவரும் ஸதுதி தோததிர ஜெபமுதலிய தேவாராதனையோடு நிருவி கற்பமாய்த தோன்றலில் அதனைப "பத்திசெய தவபபள்ளிபோ லும" என்றும், கூறினும்.

22. **மாக மீது நேர்**—*ஆகாயத்திற் கூடின.*

கருணைமாரி பெய்மேகம்—*அருள்மழை பொழிகின்ற மேகத்தை.*

கண்டு கண்டு உவந்து—*பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்து.*

வித்தகத் தோகைமாமயில்—*ஞானமுள்ள சிறந்த தோகையையுடைய மயில்கள (சுதேச ஸதிரீகள்.)*

அகவுஞ் சூழல்வாய்—*ஆனந்திக்கின்ற பொழில்கள்தோறும்.*

நாகம் மாயுமே—*தந்திரமுள்ள பசாசாகிய சாபபந தலை நீட்டாது ஒழிவான்*

நாகம் ஆயுமே—*சுவாககலோகவாசிகள் (இந்தககாட்சியைக) கூர்ந்து கவனிபபாாகள எ—று.*

23. **சீதவாவியின்**—*குளிாநத தடாகஙகளில்*

செய்ய பங்கயப்போது அலர்ந்திடும்போது—*செநதாமரைபபுஷ்பங கள் விரிகின்ற பிராதகாலததில*

ஆதபன் கதிர் அலருங்காலையில்—*நீதியின் சூரியகிரணம் விளங்கு கின்ற (காலை யாராதனைககுக கூடுகினற)*

மாதர் வண்முக வாரிசங்களும் அலர்ந்திடும்—*ஸதிரீகளின் பக்தி விளஙகுகினற வதனமபுயஙகளும விகசிதமாயலாநது விளங்கும். எ—று*

24 **இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி**—*துன்பததை நுகருகினற வறியவருக்கு இரஙகி.*

யாண்டுமெய் நன்னர் வாசக நவிற்றி—*எபபொழுதும் உண்மையான மாதுரியவசனங்களைக கூறி*

ஆதரித்து—*ஆதரவுசெய்து.*

உன்னருங்குணத் துதவிசெய்திடும்—*நினைததறகரிய நற்குணத்தோடு உபகாரஞ் செயகினற.*

அந்நலாரெலாம்—*அந்த நல்லவர்களெல்லாரும்.*

அநலார்களோ—*அத்திருநாட்டில் வாசஞ்செயயும் உததமகுணபபெண் டிாகள்தாம. எ—று.*

25 **மாரிசம் களை மா தவத்தரும்**—*கள்ளமில்லாத மனனோடு பக்திசெய் கின்ற திருததொணடரும.*

நாரி சங்கமும்—*மாதா கூட்டமும்*

நண்ணி அங்கு இருபாரிசங்களும்—*(ஜீவவூற்றண்டை) அடுதது இரு கரை மருஙகும.*

படியுங்கால்—*படியும்போது.*

முகவாரிசம் துலாம்—*(அவாகள்) முகபத்மங்கள் விளங்கிய.*

வாரிசங்கமே—*ஜீவ நீாநிலைகள் (அநநாட்டில்) சஙகமென்று சொல் லததககனவாயிருககும எ—று.*

'படியுஙகால' எனபதை நீாநிலையில் நீராடுதலாகவும், தேவாலயத்தில் வணஙகுதலாகவுங கொள்க.

26. **திருமலிந்த மங்கையர் சிறரோடும்**—*வைதீகநலஞ் சதித்த பெண்டிரோடும் பிள்ளைகளோடும்.*

மைந்தர்தாம்—*புருஷரானவர்கள்.*

மருமலிந்த பூம்பொழிலின்—*புஷ்பவாசனை பரிமளிக்கின்ற சோலையினிடத்து (நற்கிரியை பரிமளிக்கின்ற குககிராமங்களில் என்றபடி.)*

நிருமலாதிபன் பணிசெய் நித்திய கருமஞ் சாலும்—*பரிசுத்த கடவுளரசனுககுத் திருப்பணிவிடை புரிகின்ற பிரதிதின ஊழியஙகள் மிகுதிருககும். (ஆதலால்,)*

கருமஞ்சு ஆலுமே—*(அவவிடததுக் கிருபையாகிய) கருமேகம் வந்து படியும. எ—று.*

ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசைகள்

சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

35. **கண்டகம் கடுப்புதர் அடர்ந்த கான்வழி**—*முட்செடிகளும் விஷபூண்டுகளும் நெருஙகிக காடுபற்றி யிருக்கின்ற பூாவ பாதையை.*

கண்டு அகங் கடுப்புற—*திருவுளததிற் கண்டு வேகமாய்.*

கண்டகம் கொடு—*பட்டயத்தைக்கொண்டு*

வேறக் களைந்து தடிந்தனர்—*நிருமூலமாகும்படி வெட்டி யெறிந்தாா. (யாா?)*

வன் கண்டகன்—*கொடிய பசாசின் கழுததோடுகூடத் தலையை.*

சிதைத்த செங்கமல பாதனர்—*நசுககிய தாமரை மலாபோன்ற திருவடியையுடைய ஸ்ரீ கிறிஸது பெருமான். எ—று.*

ஜீவபுஷகரிணிப் படலம்.

12. **வனம் அடங்கலும்**—*காடு முழுவதும.*

போது அகம்—*புஷ்பஙகளுக் குறைவிடமாம்.*

வரி அளி மருவும்—*ஆகவே ரீங்காரஞ்செயயும் வண்டுகள் நீங்காது வசிக்கும்.*

வன மடங்கலும்—*அழகிய சிஙகஙகளும்.*

போதகக் கருளையும்—*யானைக் கன்றுகளும்*

மயங்கும்—*விரோதமின்றி யுறவுபூண்டு வாழ்ந்திருக்கும்.*

கனம் மடங்க அல்உம் போது—*மேகம்வந்து கவியும்பொழுது.*

அகவும் களி மயில்கள்—*செருக்குள்ள மயில்கள் தோகை விரித்து நிருத்தனஞ்செய்யும்.*

கன மடம் கலும் (கல்லும்)—*மிகுதியான அறியாமையைக் கல்வி யெறியத்தக்க.*

போதகம் தரும் பலகாட்சி—*அவ்விடத்துள்ள பலவாகிய காட்சிகள் நல்ல போதனையைக் கொடுக்கும். எ-று.*

அல்-சாரியை, உம்-அசை.

மாயாபுரிப் படலம்.

46. **அம் கம் ஆம் மதவாரணத் தொனிபடுமெல்லால்**—*அழகிய கருமேகம் போன்ற மதயானைகளின் பிளிற்றொலி செவி மடுப்பனவேயன்றி.*

அங்கம் மாமத ஆரணத் தொனிபடாது ஆக—*மெய்மார்க்க சாஸ்திரங்களினுடையவும் வேத பாராயணத்தினுடையவும் தொனிகள் யாண்டுங் கேட்கப்படுவன அல்ல. அப்படியே,*

எங்கும் இல் ஒழுக்கு இகந்தன என்பதை யல்லால்—*எங்குமுள்ள வீடுகள் தாம் ஒழுகற்றிருப்பன வென்பதேயல்லாமல்.*

எங்கும் இல்லொழுக்கு இகந்தன இலை யென்பதிலை—*எவ்விடத்தும் இல்லற வொழுக்கமுறைமை யொழிந்தன வில்லையென்று சொல்லப்படுவதில்லை. எ-று. ஒழிந்தன வெனபதே துணிபு.*

78. **ஆரணங்கு அட்டம் நாடி**—*பேய்மகளிரையொத்த விலைமாதர் நட்டம் பயில்வதையே கருதிப்பார்த்து*

அகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்—*எப்பொழுது மனங்களித்திருப்பார். (அல்லாமல்,)*

ஆரணம் காட்ட நாடி—*(தங்களுடைய மோசமான நிலைமையை) மெய்வேதமெடுத்து விளக்கிக்காட்ட அவற்றை யாராய்ந்து.*

அகங்குழைந் திருப்பாரில்லர்—*மனநெகிழ்ந்து கனிவுற்றிருப்பவர் அவ்விடத்து யாருமில்லர்.*

யாண்டும் தார் அணி தந்து அஞ்ஞானச் சனியனைப் பணிவார்—*எவ்விடத்தும் மாலைகளைப்போட்டு அஞ்ஞானமுள்ள சனியனாகிய விக்கிரகத்தை வணங்குவாரேயன்றி.*

தாரணி தந்த ஞான தம்பிராற் பணிவாரில்லர்—*உலகத்தையும் எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சிருஷ்டித்துத் தந்த சர்வ ஞானமுள்ள கடவுளை யாண்டும் வணங்குவோரில்லர் எ-று.*

82. **அந்நீள் கடைவீதி**—*அந்த நீண்ட மாயக்கடைவீதி.*

படம் விரித்துப் பழிக்கஞ்சிடாது—*பணமகுடத்தை விரித்துப் பாதகத்துக்கொல்காமல்.*

பேருடல் கிடத்தி—*பெரிய தன்னுடலை நீட்டிக் கிடத்தி.*

உறுவன வாயிடூஉ—*கிட்டிய எல்லாவற்றையும் விழுங்கி.*

கோடுவிடம் போதிந்து—*பொல்லாத விஷத்தை மறைத்துவைத்து.*

ஆருயிர்க் கொள்ளைகொள் நெடிய பாந்தள்—*அருமையான பிராணனைக் கொள்ளைகொள்ளும் நீண்ட பெரும்பாம்புபோலும். எ-று.*

கடைவீதிக்குப் படத்தைத் திரையென்றும், பேருடல் என்பதை இரண்டு சிறகுள்ள பெரிய தெருவென்றும், கொடுவிடமென்பதை நிந்திய கேடு என்றுங் கொள்க.

83\. **என்றிலங்க விலங்கெழில்வாய் நெகூஉ**—*அருணோதயமானவுடனே விளங்குகின்ற அழகிய இதழ்களை யலர்த்தி.*

மன்றலர்ந்து—*பரிமளத்தைப் பரப்பி*

அளி மொய்த்து—*வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டு.*

மதுச்சொரிந்து—*தேனைச் சொரிந்து.*

ஒன்றுறாக் களிகாட்டலில்—*பொருந்தியபடி மனசுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருதலினாலே*

ஒண்மறுகு—*துலக்கமுள்ள அந்த மாயக்கடைவீதி*

அன்றலர்ந்த அருங்கடிமாலையே—*புதிதான நல்ல வாசனையுள்ள பூமாலை போலுமுள்ளது. எ-று*

கடைவீதிக்கு 'வாய்நெகூஉ' என்பதைக் கபாடந் திறவுண்டு எனவும், 'அளிமொய்த்து' என்பதைப் பிரீதியினாலே ஜனங்கள் கூடப்பெற்று எனவும், 'மதுச்சொரிந்து' என்பதைக் கள்ளை வார்த்து எனவும், 'களி' என்பதை வெறி எனவுங் கொள்க

84\. **திசைமுகம் திகழப் பொருள் செய்தலில்**—*நான்கு திசையிலும் நான்குமுகந் திகழ வீற்றிருந்து, எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்ற தொழிலைச் செய்தலினால், பிரமாவையும்*

வசையில் மாயை வாம்பறு பான்மையில்—*வசை மொழிகளாலும் அளவில்லாத கபடநாடகத்தினாலும், விஷ்ணுவையும்.*

நசைபிறங்க மன்று ஆடி நடித்தலில்—*விருப்பமுண்டாக அம்பலத்தில ஆடி நடிப்பதினால, சிவனையும.*

இசையும் அம்மறுகிந்து மூத்தேவரை—*அந்த மாயக்கடைவீதி இந்துக்கள் வணங்கும் பிரமாதி தேவர்களை யொத்துள்ளது. எ-று.*

(1) கடைவீதிக்கு நான்கு திசைகளிலும் வியாபித்து இகழத்தக்க வித மாயப் பொருள்கூட்டு முயற்சி செய்தலினாலும், (2) அளவில்லாத வசையும், மாயமும் பொருந்தியிருக்கிற தன்மையினாலும், (3) கொள்வோருக்குப் பிரியமுண்டாக நயந்துபேசி வஞ்சிக்கிற விதத்தினாலும், மூத்தேவரை யொத்துள்ளது எனக் கொள்க.

ஆனந்தசைலப் படலம்.

17\. **நனிமித் தருமம் நாடு அகம் மிளிர்வன**—*அநேகமாக விதக்கப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் திருநாட்டின்கண் விளங்குவன.*

நனியநன் நாடு அகம் மிளிர்வன—**நாடுகின்ற** *திருத்தொண்டரகத்து அதிகமதிகமாகத் தேவகிருபை விளங்குவன.*

நனிதோகமயில்கள் பொழில்வாய் நாடகம் மிளிர்வன—*சோலைப புறஙகளில அநேகமாகக கூடுகினற மயிலகளின நிருததனம விளங குவன*

நளிர் இளவனசம் நாள்தக மிளிர்வன—*குளிர்ச்சியுள்ள புதிய தாம ரைமலா பிராதகாலந தகவுபெற விளஙகுவன எ-று.*

18. **கலைமாமதி வான் அரங்கு உதிக்கும்**—*பூரண கலையுள்ள சிறந்த சந்தி ரன ஆகாய அரஙகததில உதயமாகும.*

வானரம் தருமாச்சினை குதிக்கும்—*குரஙகு விருக்ஷஙகளின் பெரிய கொமபுகளில தாவிததாவிக குதிதது விளையாடும*

மலர்க்கடி வானர் அங்கம் மடுக்கும்—*புட்பகந்தம பரலோக யாத்தி ரிகா அஙகததில அணைந்து பரிமளிககும.*

மடஅனம் வான் அரங்கம் அடுக்கும்—*இளமையான அனனபபக்ஷி கள தூயமையான ஆற்றிடைக குறையான மணல திடாகளை அடுதது வசிககும. எ-று.*

19. **மா தருக் குலம் மல்குமலை**—*மலையிலும மலைசார்ந்த இடஙகளிலும ஜாதிஜாதியான பெரிய விருக்ஷஙகள நிறைந்துநிறகும*

குடிமாதருக்கு உலவா மணமாட்சிமை—*நற்குண நறசெயகையாகிய குடிததனவொழுககம அவவவ கிராமஙகளிலுள்ள குலமாதரிடதது ஒழியாது நிலைததுநிறகும.*

மாசுறும் ஆடவர்—*திரிகரண சுததரான புருடா.*

மா தருக்கு உலகு மாது வஞ்சமும் ஆதிய—*பெரிய அகஙகாரததை யும, உலக மயககததையும, பெண்ணாசையையும, பசாசுககே யுரிய கபடததையும, இவை முதலான துராசாரஙகளை.*

அருக்குவர்—*தஙகளிடதது நெருஙகவொட்டாது தேயததுவிடுவா. எ-று*

'வஞ்சமும' எனறதின 'உம்மை' எனையவறறோடுங கூட்டிப பொரு ளுரைககபபட்டது

20. **கொழும்பொழில் கோட்டுமாக் கிளை தூங்கும்**—*கொழுமையுள்ள மலைசோலையிற கொம்புள்ள மிருகஜாதிகள தமமினததோடு துயி லும.*

கொழுங்கனி கோட்டு மாக்கிளை தூங்கும்—*நறுஙகனி வாககஙகள் கவடுகளுள்ள பெரிய விருக்ஷஙகளின கொம்புகளிற குலைகுலையாகத தொஙகிககொணடிருககும.*

குளிர்புயல் கோட்டு மாலவரை தூங்கும்—*குளிர்ச்சியுள்ள கருமேக சாலஙகள் பெரிய பாவத சிகரஙகளிற படிந்து கவிந்துகொண டிருககும்.*

குளிர்மது கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—*குளிர்ந்த மது பிந்துககள் கோணலாக வளர்ந்த பெரிய மூஙகிற்பணையில் கூட்டிய தேன தட்டுகளினின்றும் இடைவிடாது துளித்துக்கொண்டிருககும்; எ-று.*

21. மான்—மான்ஜாதியும்.

மதம்படு—மததததைச சொரிகினற.

மைவரை—கரிய மலைபோனற யானைககூட்டஙகளும.

கோளரி—சிஙகததிரளும.

மான்மதம்—கஸதூரிவாககமும.

படு—பொருநதியுளள.

மைவரை வைப்பில்—மேகம படியும அநத ஆனநத சைலபபிரதேசத தில

நம்மான் மதம்படு—நமமுடைய கிறிஸதுவின மாாககத தமைநதுளளா.

மைவரை மாதவர்—குறறமற்ற மெயததொணடா.

மால—மயககததையும

மதம்—அகஙகாரததையும

படும்—விளைவிககிற

ஐவரை—ஐமபொறிகளாகிய பகைவரை

வாட்டுவார்—கெடுபபாாகள எ—று

22. ஓது இமக்துல நாள்மலர் ஓடையை—பொறருமரையென்று சொல லததகக செநதாமரைப புஷபஙகள அலாநதிருககினற கானயாற றோடைகளை

ஓதிமக் துலம் ஓகையில நாடுவ—அமஸபபக்ஷிகள குதுகலததோடு நாடித தஙகும.

ஓதிமநதுகை ஓண்டவர்—மலை முழைஞசுகளிற றஙகியிருநது, ஒள ளிய தபஸைசசெயயும மெயததிருததொணடாகள.

மா மறை ஓது—மெயசசுருதியை வாசிததுப பாராயணஞ செயகினற.

இமக்குடில ஊடுற நாடுவார்—பனியால மிகக குளிாநதுளள குடி சைகளில வசிககும எனைய தொணடா குழாததைச சநதிகக வரு வாா. எ—று

23. ஆய—மேறசொலலபபட்ட வகையாய.

மாது அரண் இவரும் ஆடவர்—விரும்பததகக மலைசூழ்நத அநதப பிரதேசஸதருககு.

ஆய—உணடாகிய.

மா தாணி நிதிப்பெட்டியும்—பெரிய பூஸதிதியும, திரவியம பொ திநதுவைததிருககிற கருவூலமும

ஆயமாதர் அணிகலப் பேழையும்—மெயபபருடைய ஸதிரீஜாதிக ளுககுரிய பலவகையாய ஆபரணஙகள நிறைநதுளள பெட்டகஙக ளும.

ஆம்—நாம் எவையென்று ஆராயுமிடத்து.

மா தரணீதரன் ஆணையே—மகத்துவ அரசன அருளிசசெய்த விதி விலககுகளடஙகிய வேதமே. எ—று

24 **சந்த நந்தம் திகழுந் தடங்களில்**—அழகிய சஙகுகள் குழுமி விளங குகின்ற மடுககளிலும்.

சந்து அனந்தம் திகழ்தடம் சாரலில்—சநதன விருக்ஷஙகள் அனந்த மாக விளஙகுகினற பெரிய மலைசசாரலிலும.

வந்து அல்நந்து அந்திமாலையுங் காலையும்—அமமலைவாசிகள் வநது இரவை வருவிககும அஸதமனததுககு முநதிய மாலைநேரததும பிராதககாலததும

வந்தனம் தந்து இறைவனை வாழ்த்துவார்—பரலோகததரசனை நமஸ கரிதது ஸதோததிரஞ் செயவாாகள. எ—று

ஆறததய முறறிறறு.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகலிடம், பூமி.
அகிலம், உலகம்..
அகைத்தல, வேதனை.
அக்கரப்படை, அட்சரக்கருவி. (Tract).
அங்கண், அவ்விடம்.
அங்கனை, பெண்.
அங்காடி, கடைவீதி.
அங்கீத்தல், வாய்திறத்தல்.
அங்கி, அககினி.
அங்குரித்தல, முளைத்தல
அசலம், மலை
அசனி, இடி.
அசசுதம், அழிவின்மை.
அசசுவத்தம, அரசமரம்.
அசசுறுததல், பயபபடுத்தல்.
அசசோவே, அய்யாவே.
அஞர், துன்பம், வேதனை
அஞசலிததல், நமஸகாரம், கைகு [வித்தல்.
அஞ்சனம், கறுபபு, மை
அடாததி, நெருககம், செறிவு.
அடவி, காடு
அடுக்கல், மலை.
அடுதல், கொல்லுதல், சமைததல்.
அணஙகு, வருத்தம், துன்பம்.
அணவுதல், அடுத்தல்.
அணை, மெத்தை.
அண்மி, சமீபித்து.
அதர், வழி.
அதலம், கீழுலகம்.
அதீதம், கடநதது, எட்டாதது.
அதோகதி, நரகம்
அதோமுகம், முகங்குபபுற.
அத்தினி, ஏவாள்.
அநித்தம், நிலையின்மை.
அநுட்டித்தல், ஆசரித்தல்.
அநதக்கரணம், மனமுதலிய தத்து [வங்கள்.
அந்தரியாமி, கடவுள்.
அந்தோ, அய்யோ.
அபயாஸ்தம், அஞ்சலென்று குறிப [பிடுங் கை.
அபராதி, குற்றவாளி.
அபாவம், எவ்விடததும், எக்காலத் தும இல்லாமை.
அமரார, பகைவர்.
அமார்க்கம், கேட்டின்வழி
அமைதி, சமாதானம்.
அமையம், சமயம்.
அமோகம், மிகுதி, அபரிமிதம்.
அம, அழகு.
அம்பி, நாவாய், மரக்கலம்.
அமமான், கடவுள்.
அயர்வு, சோர்வு, தளர்ச்சி.
அயிர்த்தல், சந்தேகித்தல்.
அயில், கூர்மை, வேல்.
அரக்கி, இராக்ஷஸி.
அரங்கம், அறைவீடு.
அரதனதீபம், இரத்தின தீபம்.
அரந்தை, துன்பம்.
அரற்றல், ஒலித்தல்.

அர்விந்தம், தாமரை.
அரவுரி, பாம்புச் சட்டை.
அரிமுழை, சிங்கக்குகை.
அரியேறு, ஆண் சிங்கம்.
அரிவை, பெண்.
அருங்கலம், அரிய ஆபரணம்.
அருத்தி, ஆசை, ஊட்டி.
அருப்பு, அரும்பு.
அரோகாடவி, ஆரோக்கியவனம்
அர்ப்பணம், உயர்ந்தோர்க்குக் கொ
அலகிலா, அளவில்லாத [டுத்தல்.
அலகை, பிசாசு.
அலக்கண், துன்பம், வருத்தம்.
அலங்கல், பூமாலை, இலங்குதல்.
அலசாமே, வருந்தாமல்.
அலமந்து, வருந்தி.
அலாதல், விரிதல்
அல், இருள், இராத்திரி.
அவசம், ஸ்மரணையின்மை.
அவஸ்தை, துன்பம்.
அவண், அவ்விடம்.
அவதி, துன்பம்.
அவலம், அதைரியம்.
அவனி, பூமி.
அவா, ஆசை.
அவிர்தல், பிரகாசித்தல்.
அவித்தை, அஞ்ஞானம்.
அழிம்பு, பொல்லாங்கு.
அளக்கர், சமுத்திரம்.
அளவளாவிய, கலந்த.
அளறு, சேறு.
அளி, வண்டு, கிருபை.
அளிய, எளிய, பரிதபிக்கத்தக்க.
அளைமறியரவு, புற்றுப் பாம்பு.
அறுவராய், அற்றுப்போனவராய்.
அற்றம், சமயம், மறைவு.
அனகன், பாபரஹிதன்.
அனந்தர், மயக்கம் தூக்கம்.
அனர்த்தம், துன்பம், இடுக்கண்.
அனவரதம், எப்போதும்.
அனுசாரம், துன்மார்க்கம்.
அன்னே, தாயே.

ஆ

ஆகம், தேகம், மார்பு.
ஆகுலம், வருத்தம், ஓசை
ஆக்கம், பெருக்கம், செல்வம்.
ஆசாடபூதி, மாறுவேஷக்காரன்.
ஆசி, ஆசீர்வாதம்.
ஆசு, குற்றம்.
ஆச்சிரமத்தர், இலைக்குடில்வாசிகள்
ஆச்சிரமம், நிலைமை
ஆடி, கண்ணாடி.
ஆணவம், அகங்காரம்.
ஆணை, ஆக்கினை
ஆதபன், சூரியன்.
ஆதரம், ஆசை, அன்பு.
ஆதித்தன், சூரியன்.
ஆதிமத்தியாந்தரஹிதர், கடவுள்.
ஆதுலர், ஏழைகள்
ஆத்தர், சிநேகிதர்.
ஆந்திகம், நித்தியகருமம்.
ஆமலகம் (ஆமலம்), நெல்லிக்கனி.
ஆம்பி, கடற் காளான்.
ஆரணம், வேதம்.
ஆரணி, வேதவதி.
ஆரணியம், காடு.
ஆரூடர், உயர்ந்தோர், மேலோர்.

ஆரோபம், பொய்த்தோற்றம
ஆர்த்தி, ஆசை.
ஆர்ந்த, நிறைந்த.
ஆர்வம், ஆசை அன்பு
ஆலம், விஷம.
ஆலுதல, அசைதல்.
ஆவணம். சாஸனம், கைச்சாததது.
ஆளரியேறு, சிஙகம்.
ஆழி, சமுத்திரம், சக்கரம.
ஆறு, வழி
ஆற்றல, வல்லமை, செயல
ஆனனம, முகம்
ஆனாத, கெடாத
ஆனறோய், பெரியோய
ஆனற, மிகுதத.

இ

இகத்தல், கடததல, மீறுதல்
இகபரசநதி, மரண சமயம்
இகம், இம்மை, இவவுலகம.
இகலி, பகைதது, போராடி
இச்சகம, முகஸதுதி.
இஞைச, வருததுதல்
இடடிகை, கட்டளே, அசசு.
இணா, பூஙகொதது
இதழ், பூவிதழ், உதடு.
இதிகாசம், கதை.
இந்தியங்கள், விடையஙகளே யுட்கொள்ளும் பொறிகள்.
இந்து, சந்திரன்.
இப்பி, சிபபி.
இமம், பனி.
இமிர்தல், ஒலித்தல்.
இயலறம், இயற்கைப்பிரமாணம்.
இரங்கல், இரங்குதல், ஒலித்தல், பிழை நினேந்து பரிதபித்தல்.

இரட்டுதல், ஓசைபபடுததல.
இரவி, சூரியன்.
இரிநது, சிதறி, ஓடி.
இருமை, இம்மை - மறுமை, பெருமை.
இலக்கம, இலட்சம்.
இலக்கணே, போலி.
இவாதல், மேற்கொள்ளுதல்.
இவ்வுழை, இவ்விடம்.
இழிதல, இறஙகுதல.
இழுக்கு, தவறு.
இறால, தேனகூடு.
இறுதி, முடிவு.
இறுத்தல், சேர்தல்
இறுமபு, சிறுமலே.
இறை, வரி. தீாவை, கொஞ்சம்.
இற்றிது, இத்தன்மைத்து.
இனன், சூரியன்.
இன்னல், துனபம்.
இன்னே, இபபொழுதே.

ஈ

ஈசோப்பு, ஓா பூண்டு.
ஈடணே, உலகபபறறு.
ஈட்டல், சமபாதித்தல்.
ஈமம, இடுகாடு.
ஈாத்தல், இழுததல்.
ஈறில், முடிவிலலாத

உ

உகாந்தம், உலகமுடிவு.
உகுதல், சிதறுதல்.
உகைத்தல், எழுதல்.
உசாவுதல், வினவுதல்.
உசுவாசம, சுவாசம் விடுதல்.
உச்சிதம், உசிதம்.

உஞற்றுதல், செய்தல்.
உஞசனன், பிழைத்தேன.
உடற்றல, வருததுதல்.
உணங்கி, உலாநது, வாடி.
உதகம், ஜலம்.
உததி, சமுததிரம
உநதுதல், தள்ளுதல்.
உபாதி, துன்பம், சஞசலம
உயஙகல், வாடல், மனநதளரல்.
உய்த்துணாநது, ஊகிததறிநது.
உய்யானம், பூந்தோட்டம்.
உருக்கு, மனதை உருககுகின்ற.
உருமு, இடி
உலபபில், முடிவில்லாத, சாவில்லாத
உலம், தூண்
உலர்தல், காயதல், விடாயததல்.
உலவை, காற்று.
உவகை, மகிழசசி.
உவரி, சமுத்திரம.
உவாததல், வெறுததல.
உழததல், அநுபவிததல.
உழுவல, தொடாபுபறறிய அனபு.
உழையா, வேலையாடகள்.
உளக்கரி, மனச்சாட்சி.
உளர்தல, தடவுதல், மீட்டுதல்.
உள்ளல், நினைத்தல்.
உறுகண், துன்பம்.
உறையுள், வீடு, வசிபபிடம்
உற்பவம், பிறப்பு
உன்மத்தம, பைததியம.

ஊ

ஊக்கல், மேறகொள்ளல்.
ஊங்கு, மேற்பட்ட.
ஊதியம், இலாபம்.
ஊழி, முடிவு.
ஊற்றம, பலம்.
ஊனம், குற்றம்

எ

எஞசுதல், குறைவுபடுதல்.
எட்பகவு, எள்ளின்பிளவு.
எம்பி, தம்பி.
எமமோய், என் தாய.
எயிறு, பல்.
எல், பகல், சூரியன்.
எலலோன், சூரியன்
எல்லை, சமயம, வேளை.
எழால், யாழ்நரம்பின் ஓசை.
எழிலி, மேகம.
எழில், அழகு
எள்ளுதல், இகழுதல்.
எற்று, எததன்மைதது
எனகோ, என்கவோ.
என்று, சூரியன்.

ஏ

ஏதம், குற்றம்.
ஏதி, ஆயுதம.
ஏம்பல, களிப்பு, மகிழ்சசி.
ஏமம், காவல்.
ஏய்தல, பொருநதல்.
ஏா, அழகு.
ஏவம, குற்றம்.
ஏனவா, மற்றவர்.
ஏன்று, ஏற்பட்டு.

ஐ

ஐ, கபம, சிலேத்துமம்.
ஐயம், சந்தேகம், சிலேத்துமம்.

ஒ

ஒக்கல், சுற்றத்தார்.
ஒண்டவன், மெய்த்தபசி.
ஒண்ணெறி, விளக்கமான வழி
ஒய், விரைவுக் குறிப்பு.
ஒருங்க, கெட.
ஒருங்கு, முழுக்கவும்.
ஒருசார், ஒருபக்கம்.
ஒருத்துவம், ஒருத்தத்துவம்
ஒருப்படல், துணிதல், ஒருமனமாத [ல
ஒல்குதல், அஞ்சுதல், வெட்கல [ல
ஒல்லுதல், கூடுதல்.
ஒல்லை, சீக்கிரம், உடனே
ஒவ்வ, ஒப்ப.
ஒள்ளியோய், மெய்யறிவுடையோ
ஒறுத்தல், தண்டித்தல். [ய
ஒன்றுதல், பொருந்துதல்
ஒன்னலார், பகைவர்.

ஓ

ஓகை, சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி
ஓதிமம், அன்னப்பக்ஷி.
ஓம்படை, அடைக்கலம்
ஓம்பல், காப்பாற்றுதல்.
ஓரிவர், ஒப்பற்ற இவர்.
ஓரை, வேளை.
ஓவிடூஉ, முறையிட்டு
ஓவாவில், இடைவிடாத

ஔ

ஔவியம், பொறாமை.

க

ககனம், ஆகாயம்.
ககனகோளம், ஆகாயகோளம்.
கஞலுதல் … ல், செறிதல்.
கஞ்சம், தாமரை.
கடம், குடம்
கடா, வினா.
கடாசலம், மதயானை.
கடி, காவல்-அரண-வாசனை-பிசாசு.
கடிப்பு, பறையடிக்கும் கோல்.
கடு, விஷம்
கடுத்தழை, வேப்பிலை.
கடுப்ப, ஒப்ப.
கட்கம், வாள்.
கணம், கூட்டம்.
கண்கலுழி, கண்ணீர்
கண்டகன், பொல்லாதவன் [பிய.
கண்ணிய, தொடுத்த, சேர்ந்த, அரும்
கண்ணிலான், தாக்ஷண்ய மில்லாத
வன
கண்ணுறல், காண்டல்.
கண்படை, தூக்கம்.
கதழ்வு, வேகம்.
கதுமென, விரைவாக.
கத்துருத்துவம், கருத்தத்துவம்.
கந்தை, பீறல் (ஸவயநீது)
கபாடம், கதவு
கபாடபந்தனம், கதவடைத்தல்.
கப்படி, இருபிளவானகால்.
கமை, பொறுமை.
கயம், யானை.
கரகம், ஜலபாத்திரம்.
கரணம், தொழிற்படுகருவி.
கரத்தல், ஒளித்தல், மறைதல்.
கரந்து, மறைந்து.
கரு, உற்பத்திமூலம்.
கலித்தல், ஒலித்தல்.
கலை, கல்வி, சந்திரகலை.

கலலீளச்சுனை, மலையிற் சுரக்கும் [ஊற்று.
கலுழுதல், கிளளுதல
கவிகை, குடை.
கவின், அழகு.
கவவை, ஓசை.
கழகம, கூடுமிடம.
கழங்கு, பநது.
கழனி, வயல்.
கழிதுயா, மிகுதத துன்பம்
கழை, மூஙகில, கருமபு.
களபபறை, போாபபறை.
களாநிலம, உவாநிலம
களைகண, ஆதாரம
களளுநா, களவா.
கறஙகு, காறறுடி, சுழற்சி
கறவை, பாற்பசு
கறித்தல், தினனுதல்.
கறை, களஙகம்.
கறபணி, கற்பாகிய அணி.
கற்பிதம், பொய
கனனறு, கோபிதது.
கனனல், நாழிகை, சாககரை, கரு [ம்பு

கா

காகளம, எககாளம.
காசில, குற்றமறற.
காசினி, உலகம.
காதகன், கொலையாளி.
காதறை, காதறுபட்டவன்.
காமா, அழகிய.
காமிதது, விரும்பி.
காயம், தேகம.
காய்தல், கோபித்தல்.
காரி, யூதாஸ்காரியோதது.
காலத்திரயம், மூன்றுகாலம.
காலுதல, கக்குதல்.
காவணம, பநதல்.
காவதம, காதம.
காவனம, சோலைககாடு.
காளரி, கறுததமேகம்.
கானம, காடு.
கானாடு (கான் + நாடு), வாசனை [பொருநதிய.

கி

கிருபாஸதம, கிருபைததிருககரம்.
கிளககல, சொல்லுதல
கிளாதல், விளஙகுதல, எழுச்சி
கிளவி, சொல.
கிளை, கொமபு.

கீ

கீண்டு, பிளந்து.

கு

குசோததியம், தநதிரம்.
குசசிதன, அருவருககததககவன்.
குஞசரம, யானை.
குடைதல, நீராடுதல, மொளளுதல்
குணககு, கிழககு.
குணிததல, கணிததல்.
குணுஙகா, பைசாசததலைவா.
குதுகலம, மிகுமகிழ்சசி.
குததிரா, வஞசகி.
குமபி, நரகம்.
குயிலுதல், அழுத்துதல், ஆக்குதல்
குரவா, குருமார்.
குரிசில், இராஜகுமாரன்.
குலீனா, கீழ்குலததார்.
குழுமி, கூடி.
குளித்தது, மூழ்கியது.

குளிறுதல், முழங்குதல்.
குன்றுதல், குறைவுபடுதல்.

கூ

கூம்பு, பாய்மரம்
கூாத நிகை, ஆயுதம்.
கூவல, கிணறு
கூவிளிகக கொளல; உரததுககூப்பிடு
கூறறு, சொல் [தல.

கே

கேகயம, மயில், அசுணபபுள
கேவலா, மோக்ஷபிரயாணிகள.

கை

கைங்கரியம்; செயகை
கைதவா, வஞசகா
கைபுனைதல, அலஙகாரஞ செயதல்
கைமாறு, பிரதியுபகாரம.
கையடை, அடைககலம்.
கைவருதல், பலிதமாதல
கைவலலியம், மோக்ஷம.
கைவைதது, பிடிதது.

கொ

கொங்கு, வாசனை, மணம.
கொடுமுடி, மலையுசசி
கொண்டல், மேகம.
கொணமூ, மேகம்
கொநதிருள், செறிந்து திரணட இருள்.
கொன்னே, வீணே. [ருள்.

கோ

கோகிலம், குயில்.
கோசரம, விடயம், தீக்ஷணம்.
கோடல், கோணுதல்.
கோடு, கொம்பு, குவடு, சிகரம்.
கோட்டம், கோணுதல்.
கோட்டி, சபை
கோட்டுதல், எழுதுதல், தீட்டுதல்.
கோமளம, இளமை.
கோரம, கொடுமை, அச்சம.
கோலுதல, வளைதல்.
கோளரி, சிஙகம.
கோறுமவகை, கொலலும்வகை.

ச

சகஸ்திரம, ஆயிரம.
சஙகலபம, நினைவு, தீாமானம்
சசசிதானநதபபொருள, கடவுள்.
சஞசிதம, வினைதொடாபு.
சஞசீவிதம, மாணடாரை யுயிாப பிககுமருநது.
ஜடவியோகம, தேகததை விடுதல்.
சதம, நூறு.
சதா, எபபொழுதும்
சதி, மோசம.
சதுரா, புததிமான்கள
சதது, மூனறுகாலததுமுள்ளது.
சதகிரம, ஆயுதபபொது.
சநததம, எபபொழுதும்.
சமாஹிதா, சமமிலலாதவா.
சமாபபணம, உயாநதோர்ககுக கொடுததல்.
சமழ்ததல, வருததல். [டுததல்.
சமிககை, சைகை.
சமூகம, கூட்டம்.
சரம், இயங்கியற்பொருள்
சரளம், ஒழுங்கு.
சரோருகம், தாமரை.
சவி, ஒளி.
சழக்கா, அறிவிலார், பொய்யர்.

சற்போதர், ஞானகுரு, மெய்யறிவு டையோர்.

சா

சாகம், கிளை.

சாகரம், சமுத்திரம்

சாகை, கிளை.

சாதகம, பயிற்சி—பிசாசு

சாதன சதுஷ்கம், நாலுகாரணமுள் [ளவை

சாபம, வில, சாபம

சாபல்லியம, பலனடைதல்.

சாமியம, ஒபபு, உபமானம.

சாமீபம, சந்நிதியிலிருககப பெறும முத்தி.

சாமபிராஜ்ஜியம், சககரவாத்தித்தன் மை, மேலானபதவி

சாயகம, அமபு, பாணம.

சாரல், மலைபபககம

சாலி, நெறபயிா.

சாளரம, பலகணி

சாறு, சாடசி

சி

சிச்சீ, இகழ்ச்சிககுறிபபு.

சிட்டா, உததமா

சிதடா, அறிவீனர், குருடா.

சிதைத்தல், அழிததல, கெடுததல.

சித்து, விளஙககககூடிய பொருள்.

சிந்தை, எண்ணம், கவலை.

சிநதாமணி, சிந்திததவைததரும் இரத [தினம

சிமயம், மலையுசசி.

சிலதியர், பணிவிடைபபெண்கள்.

சிலீமுகம், பாணம்.

சிலை, வில், ஒலி.

சிலைத்தல், ஒலித்தல்.

ஜீவலயம், மரணம்.

ஜீவன் முக்தர், பரம ஞானிகள்.

சிவை, கொல்லன் உலைமூககு.

சிறை, இடம், மறியல்.

சிற்குணலயர், சத்குண உறைவி மானவா.

சிற்சுகம், பரமசுகம்

சீ

சீத்து, தள்ளி, வெறுத்து.

சீயம, சிஙகம்.

சீலம, குணம, ஒழுககம.

சு

சுகிர்தம, நற்கிரியை.

சுடருலகு, பரலோகம்.

சுண்ணம, நீறு

சுதை, நீறு

சுயமபு, தானுயிருததல்

சுரகணம, தேவகூட்டமு,

சுரிகை, வாள்.

சுருஙகை, நுழைவாயில்

சுருதி, வேதம்.

சுருமபு, வண்டு.

சுபாவேசசை, தேகசுபாவ இச்சை

சுப்பிரம், ஒளி. [பிரசஙகம

சுப்பிரசங்கம், வெண்சஙகு—நல்

சுமதி, விவேகி, நற்புத்தி.

சுலவுதல், சுழலுதல்.

சுவானை, தேகவுணர்ச்சி.

சுனை, நீரூற்று.

சூ

சூகரம், பன்றி. [கம்

சூலெழிலி, பெய்யத்தக்க பருவமே

சூழல், இடம்.
சூழ்ச்சி, யோசனை.

செ

செகுத்தல, கொல்லுதல்.
செக்கர், அந்திவானம்.
செஞ்சுடர், சூரியன்.
செஞ்செவே, நேரே
செண்டுவிடுதல், வட்டமிடுதல்.
செநநெறி, நேர்வழி.
செம்மணி, மாணிக்கம்
செம்மல், இராஜகுமாரன்.
செருக்கு, அகங்காரம்
செருமி, நிறைந்து.
செவிலி, வளர்க்குந்தாய்
செவ்வி, அழகு, சமயம்.
செவ்வே, நேரே
செறிவு, அடக்கம், நெருக்கம்
செறுத்து, தடுத்து.
செறுநர், பகைவர்

சே

சேக்கை, படுக்கையிடம், படுக்கை
சேண், ஆகாயம்.
சேதாம்பல, குமுதம், அரக்காம்பல்.
சேத்திரம், நிலம்.
சேப்ப, சிவக்க.
சேமித்தல், புதைத்தல்.
சேயொளி, சிவந்த ஒளி.
சேவை, தரிசனம், சேவித்தல்
சேறி, போ

சை

சைதந்யம், பரமஞானம், சேதனவ
மலை. [ஸ்து.

சோ

சோகம, தளர்ச்சி.
சோடசம, பதினாறு.

ஞா

ஞாயிறு, சூரியன்.

ஞே

ஞேயம, விஷயம

த

தசும்பு, பொற்குடம.
தடம், வழி, பாதை.
தடக்கை, பெரியகை.
தடி, மின்னல்
தடித்தல், உருவாதல், ரூபிகரித்தல்,
மின்னுதல.
தணத்தல், தளர்தல்.
தணவாத, நீங்காத
தண்டலை, விருட்சம், சோலை.
தண்ணளி, கிருபை
தபுதல், கெடுதல்.
தபோதனர், திருத்தொண்டர்.
தமரம, ஓசை.
தமர், சுற்றத்தார்.
தமியேன், அகதியாகிய நான்
தயங்குதல், விளங்குதல்.
தயோசசிதன், மிகுந்த கிருபையுள்
தரணி, சூரியன். [ளவன்.
தரணிபன், அரசன்.
தரளம், முத்து.
தராதலம், பூமி.
தராபதி, அரசன்.
தரியலர், பகைவர்.
தரு, விருட்சம்.
தருக்கு, அகங்காரம்.

தரும ஆழி, தரும சக்கரம்.
தவளம், வெண்மை.
தவா, கெடாத.
தழங்கல், ஒலித்தல்.
தளவு, முல்லை
தளை, விலங்கு.
தறி, தூண்.
தறுகண், அஞ்சாமை.
தனதன், திரவியஸதன்
தனக்கொடி, பணககொடி
தனி, ஒப்பற்ற.
தனிதம், விடாபபெயசசல், சோனை.
தனு, தேகம, வில
தனையன், புதல்வன்.

தா

தாது, புஷ்பராகம்.
தாபம, அதி உஷ்ணம.
தாபிதம், உஷ்ணம்.
தாரகாபதி, சநதிரன்.
தாரகை, நட்சத்திரம.
தாரம், மனைவி.
தாரை, இடைவிடாத ஒழுக்கு.
தாலு, நாவு.
தாவில், கெடுதலில்லாத.
தாழ்த்தல், தாமதித்தல்.
தாறு, குலை
தானம், பூமி

தி

திகழ்தல், விளங்குதல்.
திகாநதம், திசைகளின் முடிவு.
திகிரி, சககராயுதம்.
திக்குபந்தனம், திசைக்கட்டு.
திங்கள், சநதிரன்.
திட்பம், அசைவின்மை, பலம்.
திந்திருணி, புளியமரம்.
திமிராரி, சூரியன்.
திரிகரணம், மனம்-வாக்கு-காயம்.
திருகுதல், மாறுபடுதல்.
திருமுதல், திரும்புதல்.
திருவோலக்கம், திருசசமுகம.
திவள், ததும்புதல், துவளுதல்.
திறமபுதல், தவறுதல்.
தினகரன், சூரியன்.

தீ

தீக்கை, ஞானஸ்நானம்.
தீரம, கரை
தீரத்தன், கடவுள.
தீரததிகை, தீரததம்.
தீனதயாளா, பலவீனருககு இரக்கஞ் செயகிறவா.

து

துஙகம், உயர்சசி.
துஞசுதல், தூஙகுதல், ஓய்தல்
துணிக்கை, துண்டு.
துணிபு, நிச்சயம்.
துதைதல், நெருங்குதல், செறிதல்.
துமிததல், கொல்லுதல்.
துப்பு, வலிமை—பரிசுத்தம்—பவள
துயல்வரல், அசைதல்.
துய்த்தல், புசிததல்.
துரிசு, குற்றம்.
துரியம், உயர்ச்சி.
துருக்கம், மலைமேற் கோட்டை.
துருவமீன், வடதுருவ நட்சததிர
துருவை, செம்மறியாடு.
துருவுதல், தேடுதல்.

துவர், பவழம்.
துவனி, சப்தம்.
துவன்றி, நெருங்கி.
துழனி, ஓசை.
துளங்கல், அசைதல்.
துற்றி, நெருங்கி
துனி, வருத்தம், கோபம
துனை, நெருக்கம, விரைவு.
துஜம, கொடி.

தூ

தூணம, தூண்.
தூமம், புகை.
தூம்பு, ஜலதாரை
தூர்த்தன, பொல்லாதவன

தெ

தெண்ணீர, தெளிந்தநீர.
தெம், பகை.
தெருமரல், சுழலல், மயங்கல்
தெருள்பு, தெளிவு.
தெவ்வா, பகைவா.
தெளித்தனர், கூவினர்.
தெறுதல், சிதைத்தல், கொல்லுதல.
தெற்றென, தெளிவாக, விரைவாக.

தே

தேக்குதல், நிறைகுதல்.
தேசிகன், குரு.
தேசு, ஒளி
தேம்படு, மதுரமான.
தேறல், தேன்.

தொ

தொகுதி, திரள், கூட்டம்.
தொக்களைந்த, கூடியளவளாவிய.

தொடர், சங்கிலி.
தொடுகடல், இணைந்தகடல்.
தொடுதல், தோண்டுதல்.
தொடை, பூமாலை.
தொந்தம, தொடர்பு.
தொள்ளை, தொல்லை, பழமை.
தொறுவா, இடையர்.

தோ

தோயம், ஜலம்.
தோன்றல், புத்திரன்.

ந

நசை, விருப்பம்.
நச்சுதல், விரும்புதல்.
நடம் நவின்று, நிர்த்தனஞ்செய்து.
நடலை, வஞ்சனை
நடுநிலை, உண்மை, நியாயம்.
நந்தல், கேடு, ஆக்கம்.
நமரங்காள், நம்மவர்களே.
நரந்தம், கஸ்தூரி, நாரத்தை.
நராந்தகர், கூற்றுவர்.
நல்குரவு, தரித்திரம்.
நவை, குற்றம்.
நளி, குளிர்ச்சி.
நள்ளுநா, சிநேகிதர்.
நறு, நல்ல.
நறுவிரை, நல்வாசனை.
நனை, அரும்பு.

நா

நாகம், ஆகாயம்–பாம்பு–புன்னை–மரம்–மலை.
நாகதலம், சுவர்க்கலோகம்.
நாடல், நினைத்தல், தேடுதல், அடுத்தல்.
நாதம், ஓசை.

நாந்தகம், வாள்.
நாப்பண், நடு, மத்தி.
நாரி, பெண்.
நாலவாய், துதிகைகை.

நி

நிகிலம், எல்லாம்.
நிசுவாசம், சுவாசமடங்கல்.
நிச்சலும், நாள்தோறும்.
நிஷ்களம், களங்கமின்மை.
நிண்ணயம், உண்மை, தீர்மானம்
நித்திலம், முத்து.
நியமனம், ஏற்பாடு.
நிரந்தரம், எப்பொழுதும்.
நிருமித்த, ஏற்படுத்திய.
நிருவிசாரம், ஓர் ஊர்.
நிரையம், நரகம்.
நிலவுதல், விளங்குதல்.
நிவிர்த்தன், துறவி.
நிறுவுதல், நிலைப்படுத்தல், நிறுத்தல்.

நீ

நீத்தம், பெருக்கம், வெள்ளம்
நீத்தல், தள்ளுதல்
நீர்மை, குணம்.

நெ

நெக்குவிட்டு, கட்டுவிட்டு.

நே

நேர்தல், ஒப்பாதல்.

நை

நைதல், துன்பமடைதல்.

நொ

நொடிதல், சொல்லுதல்.

நோ

நோதக, வருந்த.
நோன்மை, தவம், வலிமை.

ப

பகழி, அம்பு.
பகன்றை, மணமில்லாத ஓர் பூச்செடி.
பசுவாசனை, ஜீவபபழககம.
பஞ்சரம், கூடு
படப்பை, நாடு.
படர், துன்பம்
படலம், பரப்பான திரட்சி.
படாம், போர்வைத்துகில்.
படி, பூமி, உலகம்.
படிந்த, கவிந்த
படிவம், வடிவம்.
படுக்கும், கெடுக்கின்ற.
படைக்கலம், ஆயுதம்.
பணமுடி, பாம்பின்படம.
பணி, வேலை.
பண்ணவர், தேவர்.
பண்ணை, வயல்.
பதங்கம், விட்டில்
பதங்கன், சூரியன்.
பதடி, பதர்.
பதம், பதவி.
பதி, வரிசை
பந்தம், பாவககட்டு.
பம்புதல், நெருங்குதல்.
பயன், பால், பிரயோசனம்.
பரம், சுமை.
பரமார்த்தம், உண்மை.
பரல், சரற்கல்.
பரவை, சமுத்திரம்.

பரிசு, தன்மை.
பரிதி, சூரியன்.
பரித்தல், தாங்குதல்.
பரித்தியாகம், முழுவதும்கொடுத்து விடல்.
பருகல, ஜலபானம் பண்ணல்.
பருவரல், துன்பம்.
பல்குக, பெருக.
பல்லாண்டு, பலவருஷங்கள்.
பல்லியம், பலவாச்சியஙகள்.
பவஞசம், பிரபஞ்சம்.
பவிததிரம், பரிசுததம்.
பழங்கண், துன்பம.
பழநறு, பழரசம், தேன்.
பழிசசல், துதிததல.
பழுவம், காடு.
பளாஙகீர, சமுததிரம்.
பள்ளி, படுக்கையிடம், கோவில
பனவர், முனிவா, தேவர், குருமாா
பனவன், வேதபாராயணன்.
பனிததல, நடுகக்குதல.
பனுவல், நூல்.
பன்னகசாலை, இலையால் வேய்நத சாலை.
பன்னுதல், சொல்லுதல்.

பா

பாகு, சாக்கரைப்பாகு.
பாஙகர், பக்கம்.
பாங்கு, பக்கம்.
பாசம், பாசி, தீவினை.
பாசறை, பிடைவீடு.
பாசுரம், பாட்டு, நூல்.
பாட்டளி, பாடுகின்ற வண்டு.
பாதவம், விருக்ஷம்.
பாந்தள், மலைப்பாம்பு.
பாமரன், மூடன்.
பாயல், மெத்தை.
பாயொளி, பரவிய பிரகாசம்.
பாரிசம், பக்கம்.
பாரிடம், பிசாசு.
பாரித்தல், அதிகமாகப் பேசுதல்.
பாலது, தன்மையது.
பாலனம், சமரக்ஷணை.
பாலித்தல், அருளுதல்.
பாலை, பாலைக்காடு.
பாழியம்புவி, பெரியவுலகம்.
பாறிட, பின்வாங்க.
பானு, சூரியன்.
பான்மை, தன்மை.

பி

பிசசு, பிதது.
பிடர்பபுறம், பிடரிப்பக்கம்.
பிணி, கட்டு.
பிதறறுதல, உழறுதல்
பிததளை, மயககஙகொண்ட.
பித்தி, சுவர்.
பிரணவம், மூலம்.
பிரமை, பயிததியம்.
பிராநதி, மயககம்.
பிலம், பாதாளவழி.
பிழம்பு, செறிவு, திரள்.
பிறஙகல், மலை, விளங்கல்.

பு

புகல், அடைக்கலம்.
புங்கவன், அறிவிலுயர்ந்தோன்.
புஷ்கரிணி, தடாகம்.
புடவி, உலகம்.

புடைத்தல், அடித்தல்.
புட்டில், அம்புக் கூடு.
புணரி, சமுத்திரம்.
புணர்ப்பு, செய்கை.
புணை, மிதப்பு, மரக்கலம்.
புதர், செடி.
புதுமை, ஆச்சரியம்
புத்தேளிர், தேவர்.
புநருலகம், மறுவுலகம்.
புநதி, புதநி, புதன்கிழமை.
புரத்தல், இரட்சித்தல்
புரவலன், அரசன்.
புராதனம், பழமை.
புரிசை, கோட்டை
புரை, குற்றம்.
புலக்கண், அறிவினகண்.
புலங்கொள, அறிந்துகொள்ளும்படி
புலம், வயல்-அறிவு-இடம்.
புலமைத்து, அறிவினையுடையது.
புலரி, சூரியன்.
புலர்தல, உலர்தல்
புலவர், தேவர்.
புலன், சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம்.
புலை, நீசத்தனம்.
புலருக, பொருந்த.
புல்லல, தழுவல்.
புல்லிது, அற்பமானது.
புவனபோகம, உலக அநுபவங்கள்
புள், பறவை.
புற்கணம், புலிக்கூட்டம்.
புற்புதசாலம, நீர்க்குமிழித்திரள்.
புனிதம், பரிசுத்தம.

பூ

பூகம், கமுகமரம்.
பூதரம, மலை.
பூத்தல், உண்டாதல்.
பூராயம், இரகசியம்.
பூரியன், கீழ்மகன், அறிவீனன்.
பூவணம், நல்லநிறமுள்ள பூ.
பூவை, நாகணவாய்ப்புள்.
பூளை, கணணுப்பூளை, பஞ்சு.

பெ

பெட்பு, விருப்பம
பெம்மான், பெருமான.
பெற்றி, தன்மை.

பே

பேதுறல, மயங்கல.

பை

பைங்கழை, பசுமையான மூங்கில்

பொ

பொங்கர், சோலை.
பொதும்பர, சோலை.
பொதுவில், சபையில்.
பொதுளல், நெருங்கல்.
பொருப்பு, மலை.
பொலங்கெழு, அழகுமிகுத்த.
பொறி, மெய்-வாய்-கண-மூக்கு-செவி.
பொறித்து, எழுதி.
பொற்பு, அழகு.

போ

போதம், அறிவு.
போதர, போதலைச்செய்ய.
போந்து, வந்து.

போழ்தல், பிளத்தல்.
போனகம், ஆகாரம்.

பௌ

பௌதிகம், பூதங்களாலாயசிருஷ்டி.
பௌமன், பூமியாளுவோன்.

ம

மகோததி, சமுத்திரம்
மங்குல, மேகம்.
மஞ்ஞை, மயில்.
மஞ்சன், புத்திரன்.
மஞ்சு, மேகம், வலிமை.
மடங்கல், சிங்கம.
மடம், அறியாமை, இளமை
மடி, ஏசாம்பல்.
மடு, குளம்.
மட்டு, தேன்.
மண்ணி, கழுவி.
மதிவிளக்கு, புத்தியாகியதீபம்.
மதுகை, வலிமை.
மமமா, மயககம.
மரபு, முறைமை
மருங்கு, சுற்றம், பக்கம்
மருட்டுதல, மயககுதல
மருத்து, காற்று.
மருமலி, வாசனைமிகுத்த.
மருள், மயக்கம்.
மலினம், அழுக்கு.
மலோததி, நரகம்
மல், வளமை, வலி, அழகு.
மல்குக, நிறைய.
மல்லல், வளம்.
மழவர், இளையவர், சிறுவர்.

மறம், கொடுமை, பாபம்.
மறுகு, வீதி.
மனைக்கிழத்தி, மனைவி.
மனோக்கியம், மனமகிழ்ச்சி,மனதுக்கிசைநத.
மன்பதை, ஜனங்கள்.
மன்பொதுததநதை, கடவுள்.
மன்றல், வாசனை, மங்களம்.
மன்னுதல, நிலைபெறுதல்.

மா

மா, மிருகம், பெருமை.
மாசுணம், சாபபம், மலைம்பாம்பு.
மாடகம, பிரடை, முறுககாணி.
மாண், மாட்சிமையான.
மாதவப்பள்ளி, கோவில்.
மாதவி, குருககததிமரம்,தவப்பெண்.
மாதிரம், திககு, ஆகாயம்
மாந்தி, புசித்து.
மாரீசம், கள்ளத்தனம்
மாருதம், காற்று.
மால், மயக்கம், பெருமை.
மாழாத்தல், வருநதுதல்.
மாறு, பகை.
மாற்ரோர், பகைவனே.
மானதவிழி, அகக்கண்.
மானும், போலும.
மான்மியம், மகத்துவம்.

மி

மிகை, குற்றம்.
மிடறு, தொண்டை, குரல்வளை.
மிடுக்கு, பலம்.
மிடைதல், நெருங்குதல்.
மிதுனம், இரட்டை, ஓர் புள்.

மித்துருத்துவம், சிநேகம்.
மிருத்திகேயன், ஆதாரம்.
மிருத்து, மரணம்.
மிளிர்தல், பிரகாசித்தல்.

மீ

மீ, மேல்.
மீன், நட்சத்திரம், மீன்.

மு

முகில், மேகம்.
முசலாக்கிரம், உலக்கைநுனி.
முடங்குதாள், முழங்கால், வளைந்த [வோ.
முடங்குளை, சிஙகம்.
முட்புறக்கனி, பலாபபழம்.
முதுசுருதி, பழமையான வேதம்.
முத்தமிழ், இயல்–இசை–நாடகம்.
முப்பகை, உலகம்-பசாசு-துரிச்சை
மும்மலம், மூக்குற்றம், அவை: காமம் வெகுளி-மயக்கம்.
மயங்குதல், கூடுதல்.
மருகு, தேன்–இளமை–வாசனை.
மருந்து, மயில்தட்டை.
மறம், சுளகு.
மறை, நீதி, ஒழுங்கு, புத்தகம்.
மறைப்பாடு, ஜெபம்.
னிவு, வெறுபபு, கோபம்.
னவன், கடவுள்.
ன்றில், முற்றம்.

மூ

சல், மொய்த்திடல்.
ரல், பல.
வாத, கெடாத.

மெ

மெய், உண்மை, தேகம்.

மே

மேக்குயர், மேலாக உயர்ந்த.
மேரு, மலை.
மேவர, பொருந்த.
மேவலார், பகைவர்.

மை

மை, கறுபபு, மேகம், இருள்.

மொ

மொய்ம்பு, பலம.

மோ

மோனம், மௌனம்.

மௌ

மௌட்டியம், மூடத்தனம்.
மௌவல், முல்லை.

யா

யாண்டு, எவ்விடம், எப்பொழுது.
யாதது, கட்டி.
யாமம், சாமம்.

ர

ரபி, போதகர்.
ரமியம், சந்தோஷம்

வ

வசந்தமென்கால், மெதுவான தென்றல் காற்று.
வசுந்தரை, பூமி.
வச்சை, வசை.
வடித்தல், ஒழுக்குதல்.
வணக்குதல், வளைத்தல்.

வதனம், முகம்.
வயங்கல், விளங்குதல்.
வயம், பலம்.
வயின், இடம்.
வரமனோகரம், வேதம்.
வரிசை, நீதி.
வளை, பொழுது.
வளைந்து, நீக்கி.
வலம்புரி, சங்கு, பலஞ்செய்கின்ற.
வல்லி, சங்கிலி, கொடி.
வல்லியம், புலி.
வல்லுளி, பன்றி.
வழும்பு, நிணம்.
வள்ளல், இல்லையென்னது கொடுப பவன்.
வள்ளம், கிண்ணம்.
வறிது, பயனின்றி.
வறுநிலம், கரம்புநிலம்
வனகராசலம், காட்டானை.
வனப்பு, அழகு
வனவிழி, அழகியகண்.
வன்னம், வருணம், நிறம்.

வா

வாகை, வெற்றி.
வார்ந்த, நீளமான, நெடிய.
வாரி, சமுத்திரம், தடாகம்.
வாரிசம், தாமரை.
வாரிதி, சமுத்திரம்.
வாலிய, பரிசுத்தமான.
வாலுகம், மணல்.

வி

விகாசம், விளக்கம்.
விசித்தல், கட்டுதல்.
விஞ்சை, மந்திரம்
விடாய், தாகம்.
விடையங்கள், பொறிகளுக்குப் புலபபடும் பொருள்கள்
விட்புலம, மேலுலகம்.
விதிகிழவன், பிரமாணிக்கன்.
விதிரபபு, நடுக்கம்.
விதேகமுத்தர், தேகத்தைவிட்டு முத்தியடைநதவா.
வித்தகம், ஞானம்
விப்பிரன, வேதியன், பரதேசி.
விபுதர், தேவா
விபுதராயன், கடவுள்.
வியோமா, அரூபி
விரசி, சஞ்சரித்து
விரத்தி, துறவி.
விராய், கலந்து
விருத்தி, முயற்சி
விரோசனன், சூரியன்.
விலங்கல், மலை.
விலஙகு, மிருகம், தளை.
விலோசனம், கண்.
வில், ஒளி, வில்
விவேசனம, விவேகம்.
விழல், ஓர்புல், பயன்படாநிலம்.
விழா, சிறபபு
விழாப்பறை, திருவிழாப்பறை.
விழுநிதி, சிறந்த திரவியம்.
விழுமம், துன்பம்.
விழுமிது, மேலானது.
விழைதல், விரும்புதல்.
விளிவு, சாவு.
விள்ளுதி, சொல்லு.

விறல், வலிமை.
விற்பத்தி, அறிவு
விற்பனம், ஞானம

வீ

வீட்டுதல், சேதபபடுத்தல, கெடுத்தல
வீரை, சமுத்திரம
வீறு, பெருமை

வெ

வெஞ்சமர், கொடிய யுத்தம
வெந, முதுகு.
வெய்யவன, சூரியன
வெரீஇ, பயநது
வெரிந, முதுகு
வெருட்சி, பயம்
வெருளல், பயமடைதல்
வெள்ளடை, வெற்றிலை.

வே

வேட்டல், விரும்புதல்
வேதபாராயணம், வேதத்தை மனட பாடஞ்செயதல
வேதிகை, பலிபபீடம்

வை

வைகலும், நாளதோறும
வைததமாநிதி, புதையற்பொருள
வைபபு, பூமி.
வையம, உலகம.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	30	3	வந்திடுங் கதியென னெ	வசிப்பிடயெ
10	38	3	தீவ்ரித்தோடல் [ன்று	தீவிரித்தோடல். [னை.
13	9	1	சுவிசேஷநீ	சுவிசேஷனீ.
24	8	4	கருமத்துறை	தருமத்துறை.
25	11	2	ஆரபபரிக்க	ஆர்பபரிககத்.
27	16	1	பொருத்தி	பொருத்தித்.
31	9	1	திகழித்தரு	திகழிததகு
32	20	3	எண்டருங்	எண்டகுங.
61	13	4	யோர்க்கிலாய்	யோர்கிலாய்.
64	1	4	கடைபிடித்	கடைபபிடித.
101	109	2	பிழைமை	பிழையைப.
106	153	4	ருவலோடு	ருவலொடு.
148	7	4	அரசேவுன்னை	அரசேயுன்னை.
,,	8	4	ஆயேவுன்னை	ஆயேயுன்னை.
,,	9	4	அன்னேவுன்னை	அன்னேயுன்னை.
151	118	1	பொய்யுரைகவொறு	பொய்யுரைக்கொரு.
159	53	2	எழுநதிலவொருசா	எழுந்திலரொருசா.
166	107	2	னல்லால்லிக்	னலலாலிக்.
,,	109	2	தகரும்தலை	தகருந்தலை.
174	53	3	மேசியாயிவை	மேசியாவிவை.
176	66	4	அனவரதயின்பம்	அனவரதவின்பம்.
194	208	2	தராததிரிககி	தராதலத்தி.
233	,,	,,	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
,,	,,	,,	விசிராந்திப்படல முற்றிற்று }	,, ,,
,,	,,	,,	காட்சிப் படலம்	,, ,,
235	,,	,,	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
,,	10	4	10.	21.
236	,,	14	———	{ விசிராந்திப் படலம் முற்றிற்று.
,,	———	———	வேறு.	காட்சிப் படலம்.
,,	,,	4	11.	1.
239	35	4	சீராயிவை	சீராவிவை.
246	96	,,	96.	86.
255	45	3	மதியுய்க்கும்	கதியுய்க்கும்.
,,	48	4	முடியாதால்	முடியாவால்.
260	87	3	ஆருயர்	ஆருயிர்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
261	99	3	அமர்தொடுத்து	அமர்தொடுத்துத்.
264	12	2	யொருமுவோருக்	யொருவுவோருக.
265	18	2	நெறியெலாம்	னெறியெலாம்.
,,	,,	4	அசலுங்	அகலுங்.
267	36	1	சார்ந்து	சார.
,,	57	2	றுஞ்செயல்	நுஞ்செயல்.
,,	58	1	ஹுஞ்சப்பிர	நுஞ்சப்பிர.
,,	58	4	கருத்தோடே	கருத்தொடே.
,,	59	4	லகத்தோடே	லகத்தொடே.
296	91	2	கழித்தி	களித்தி.
,,	,,	2	னறனிலாப்	வறனிலாப்.
297	95	4	என்றனன்னன்னிகானி	என்றன னன்னிதானி.
299	8	1	வெதுப்புரீஇ	வெதுப்புறீஇ.
310	64	1	மகிமைப்பட்டம்	மகிமைபட்டம்
381	102	1	ரரக்கதன்	ராக்கதன்.
382	107	2	சுராத்தெரியில்	சுரத்தெரியில்.
385	132	4	னினைவென்னே	நினைவென்னே.
390	165	1	அயதி	அயர்தி.
399	60	1	கும்பிக்கெ	கும்பிக்கே.
400	68	3	சேறும்	சேரும்.
421	38	3	யாவுத்தீதாம்	யாவுந்தீதாம்.
426	79	2	வுரியவாங்	யுரியவாங்.
433	47	1	விளம்பப்பாலது	விளம்பற்பாலது.
457	85	3	ஊடறுத்தேக	ஊடறுத்தேகி.
458	3	2	கணக்கிகந்தாய்	கணக்கெகந்தாய்.
459	9	4	பாவி	பாவி.

